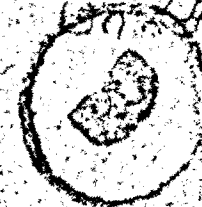

TDR no 3397

R.R. no 39-4-1883

Տղտկաբան

Երկրաբան

Օ., ԻԲԿԱ, Բ
M83

120988

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமதாராமபுர

கவிச்சக்கிரவர்த்தி

கம்பநாட்டரம்

முதல்

பாலக

இ

சுத்தாந்தி

யெழுந்த

திரு

ஸ்ரீமத் - வரீத்

ரு

முத்துச்சாமிமு

பலபிரதிகளைக்

கர

விராசாமிமுத்

திருவேங்க

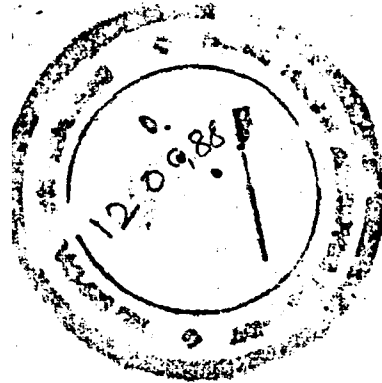
த

இயற்றமிழ்விளக்க

பதிப்பி

சுரு

0-11FKAIR
M83

நன்முக. நுலாழக. குருவேதனை.
ஸ்ரீமஜேயம்.

ஸ்ரீமதீர் மாயணம்.

சிறப் பாயிசம்.

தே பாகவிகள்.

த்தங்கள்.

தருகைண்ட தன்முன்றும்
இருகைவேழ
இருகைவேழ
குருகைகாத

அஞ்சிலேயொன்று
அஞ்சிலேயொன்று
அஞ்சிலேயொன்று
அஞ்சிலேயொன்று

பொத்தமம்படி
வித்தகந்தரித்த
மெய்த்தகொந்
வைத்தகுருங்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தாதுதலத்தினுள்ளதமிழ்
அரவமரமாயிற்றன்றே
அம்பாட்டாழ்வானை
கம்பாட்டாழ்வான்.

கீ.க.துறை

(ச)

வாழ்வார்திருவெண்ணைநல்லுச்சுடையப்பன்வாழ்த்துபெற
தாழ்வாருயரப்புவலவோசகவிருள்நன்கலப்
பொழுவார்கிறிணைத்தெய்வப்புலமைக்கம்பாட்
டாழ்வார்பதத்தைச்சிந்திப்பவர்க்கெய்துமரியத்தே.

(ரு)

விருத்தகள்.

அம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
உம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
இம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
கம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்.

(சு)

வே.

சம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
கம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
இம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்
அம்பாநல்லரிசடையரன்முதல்.

(சு)

வக்கியோன்டெர்முதலியன்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

இம்பாநாட்டிற்சென்மெல்லமெய்தியரசான்முதலும்
உம்பாநாட்டிற்சென்மெல்லமெய்தியரசான்முதலும்
செம்பாநாட்டிற்சென்மெல்லமெய்தியரசான்முதலும்
கம்பாநாட்டிற்சென்மெல்லமெய்தியரசான்முதலும்.

(கக)

வேறு.

கழந்தாயுனகழல்பணியாதவர்க்கிம்மணிமுடிமீதே
அழந்தவானிக் கொடுகிலேராகவவபிளவகவிதன்
விழந்தவானிக் கொடுகிலேராகவவபிளவகவிதன்
கெழந்தவானிக் கொடுகிலேராகவவபிளவகவிதன்.

(கஉ)

வேறு.

நாடியபொருள்கைகடும்ஞானமும்புகழ்முண்டாம்
விழயல்லவியதாக்கும்வேரியங்கமலைநோக்கும்
நீழயவரக்கச்சேனைநீழ்ப்பட்டழியவாகை
ருடியகிலேயிராமன்மேளவகைகடும்வோர்க்கே.

(கங)

வேறு.

நன்மையுஞ்செல்வமுமேனும்நல்குமே
நின்மையும்தாவமுஞ்சிதைத்துதேயுமே
சென்மமுமரணமுமின்றித்தீருமே
இம்மையேராமவென்றிரண்டெழுத்தினால்.

(கச)

வடகலைதென்கலைவகுதன்னடம்
இடமுளபாடையாதொன்றினுயினம்
திடமுளரகுலத்திராமன்றன்கதை
அடைவுடன்கேட்பவரமராவோ.

(கடு)

வேறு.

வென்றிசேரிலங்கையானவென்றமால்விரமோத
நின்றமாயணத்தில்நிகழ்த்தியகதைகடும்பில்
ஒன்றிப்பாடித்தோர்தாமமுனாத்திடக்கேட்டோர்தாமம்
நன்றிதுவென்றோர்தாமம்செய்தெய்திடாரே.

(கசு)

வேறு.

இராகவன்கதையிலொருகவிதன்னில்
ஏகபாதத்தினையுணர்ப்போர்
பாசவழிமலரேனால்கிணிலவனம்
பன்முறைவழுத்தவிற்றிருந்த.

சிறப்புப்பாபிரம்.

புராதனமறையுமண்டிப்பொற்பதமும்
பொன் றுள்ள தனிணம்பொன்றா
அரவணாயமலணலகெணம்பரம
பதத்தினையணுகுவரன்றே.

வேறு.

இதுவரம்பிரிராமவென்றோரும்பர்
நிதவென்பதுநிச்சயமாதலான்
மறுவின்மாக்கைகேட்பவரவைசூதம்
பெறுவென்பதுபேசவும்வேண்டிமோ.

அன்னதானமில்லாத்ருனலதன்
சன்னிதானம்குபிலையின் தானமே
சொன்னதானப்பலமெனச்சொல்லுவார்
மன்னிராமகதைமறவர்க்கோ.

வேறு.

ஆதியிரியோநமரசாயனார்திருக்கை
அநிக்நனுதினம்பாவுவோர்
நீதியனுபோககெறிநின் றுகெடுகளதி
விறந்துசெகதண்டமுமுதுக
காதிபர்களாயரசெய்துளநினைத்தது
கிடைத்தருள்பொறுத்துமுடிவில்
சோதிவடிவாயிழிவினென்பெறுவாவை
வுரைத்தருதித்தொகைகளே.

வேறு.

இனையகங்கைமுற்றுமெழுதினோவியத்தோர்கற்றோர்
அநாயதுதன்னைச்சொல்வோர்க் கரும்பொருள்கொடுத்துக்கேட்போர்
கண்கடற்புடவிரிதேகவலர்க்கரசாயவழிந்து
வினையமததுத் துமேலர்மண்ணைவசப்பதத்திற்சேர்வார்.

நா.

(கன)

(கஅ)

(கக)

(உ௦)

(உக)

ஹரிஓம்.

நன்றாக.

குருவாழக.

குருவேதுணை.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்.

முதலாவது.

பாலகாண்டம்.

முதலாவது

பாயிரப்படலம்.

உலகம்பாயவையுந்தாமுளவர்க்கலும்
நிலைபெறுத்தலுநீக்கலுநீக்கலா
அலகிலாவினையாட்டுடையாவார்
தலைவான்னவர்க்கேசரணவந்தின.

(க)

எற்குணத்தந்திரிவருநன்னிலை
எற்குணத்தந்திரிதெண்ணியமூன்றனுள்
முற்குணத்தவலோமுதலோரவர்
நற்குணக்கடலாடுதன்னறகோ.

(உ)

ஆதியந்தமரீயெனயாவையும்
ஒதிராலகிலலனவுள்ளன
லேதமென்பனமெய்கெறிநன்மையன்
பாதுமல்லதுபற்றிலர்பற்றிலார்.

(க)

ஓசைபெற்றுயர்ப்பகடலுற்றொரு
பூசைமுற்றவுக்குப்புக்கென
ஆசைபற்றியதையவற்றேனமற்றிக்
காசிக்கொற்றந்திராமன்கதைப்போ.

(ச)

பாலகாண்டம்.

செய்திடுவாய்சொன் னாற்கனத்தேனென
வைதவைவினமராசமேற்றொன
எய்தவெய்தவற்கெய்தியமாக்கை
செய்தசெய்தவன்சொன்னின்றதேயத்தே.

(இ)

வைபமென்னையிசுழவுமாசெனக்
கெய்தவும்பிரியம்புவதிபாதெனில்
பொய்யிலேசெய்யிப்புவனையினேர்புகல்
தெய்வமாக்கவிமாட்டிதெரிக்கவே.

(ஈ)

தேவபாடையினிக்கைசெய்தவர்
மூவரானவர்க்குமுனமுந்திய
காவினாருளாயின்புறநான்றிழிப்
பாவினாருளாய்த் தியபண்போ.

(எ)

தாறையிற்றதிறுத்தத்தொகைக்கவித்
குறையிற்றத்செய்க்குக்கேதில்யாழ்
நறையிற்றதவசனநன்மாச்செயிப்
பறையிற்றததுபோலுமென்பாலோ.

(ஐ)

முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோயிய
உத்தமக்கவிகட்கொன்னுணர்ந்துவென்
பித்தர்சொன்னவும்பேதையர்சொன்னவும்
பத்தர்சொன்னவும்பன்னப்பெறுபவே.

(ஊ)

அறையுமாடாக்குமென்கொள்க
தறையிற்றதிதிறச்சுருங்காய்வோ
இறையுறையிலாதவென்புன்கவி
முறையினாறுணர்ந்தாருமுளிலோ.

(஋)

நடைபினின்றுயர்காங்குறற்றத்தின்
இடைபிசுழர்கவிராமாவதாரப்பேர்த்
தொடைபிரம்பியதோமறுமாக்கை
சடையன்னைன்னெய்வலூர்வயிற்றத்தே.

(௧)

பாபிரப்படலம் - முதலிற்றது.

ஆகதிருவித்தம் - ௧௧.

உ - வகு ஆற்றப்பாடலம்.

ஆசலம்புரியைப்பொதிவாளியும்
காசலம்புமுலையவர்கன்னெனும்
பூசலம்புகெழியின்புறஞ்செலாக்
கோசலம்புலையாற்றணிகுறுலாம்.

(*)

நீறணிந்தகடவுணிந்தவான்
ஆறணிந்துசென்றாக்மேய்த்திற
சேறணிந்தமுலைத்திருமங்கைகள்
நீறணிந்தவன்மேனியின்மீண்டவே.

(2)

பம்பிமேகம்பரந்ததுபாதுவால்
கம்பன்மாதுவன்வெம்வமையன்னிணன்
அம்பிணுட்டுமென்றகன்குன்றின்மேல
இம்பர்வாரியெழுந்ததுபோன்றவே.

(3)

புள்ளிமால்வரைபொன்னென்கோக்கிவான்
வெள்ளிவிழிடைவிழத்தெனத்தானாகள்
உள்ளியுள்ளிவெல்லாமுவந்தியுமவ்
வள்ளியோரின்வழங்கினமேகமே.

(4)

மான்னேந்தறநோக்கிமனுபெறி
போனதன்குடைவேந்தன்புகழென
நூலாறன்னியநான்மறையாள்கைத்
தானமென்னத்தழைத்ததுத்தமே.

(5)

தலையுமாகமுந்தாளுந்தழீய்தன்
நிலைலாநிறைநின்றதுபோலவே
மலையினுள்ளவெலாக்கொண்டமண்டலால்
நிலையின்மாதனாயொத்ததவ்வெள்ளமே.

(6)

மணியும்பொன்னும்மயிற்றழைப்பியும்
அணியும்பொன்னென்கோமும்மலிந்தன்
இணையிலாசமுமின்னகொண்டேகலான்
வணிகமாக்கிபொத்ததவ்வாரியே.

(7)

பூபுரைத்துமென்றதுபொருந்தியும்
தேன்வளாவியுஞ்செம்பொன்விராவியும்
ஆனேமாதவாற்குடனாவியும்
வானவில்லைநிகர்த்ததுவாரியே.

(8)

பாலகாண்டம்.

மலையெடுத்தமரங்கள்பறித்தாமா
மலைமுதற்பொருள்யாவையுமேந்தலான்
அலையுடற்றலையன்றனைவேண்டிய
நிலையுடைக்கவிரித்தமநீத்தமே.

(க)

சுக்களவண்டொடுமொய்ப்பவரம்புகர்
தூக்கமேமிகுத்துட்டெளிவின்றியே
தேக்கெறிந்துவருதலிற்றிம்புனல்
வாக்குதேனுக்கர்மாக்களொமானுமே.

(க)

பனைமுகக்களியானைபன்மாக்களோ
டணுவகுத்தெனவிர்த்திலாதார்த்தலின்
மணியுடைக்கொடிதோன்றவநூன்மலால்
புணரிமேற்பொரப்போவதுபோன்றதே.

(க)

இரவிதன்குலத்தெண்ணில்பல்வேந்தர்தம்
பரவுல்லொழுக்கின்படிபூண்டது
சரபுவென்பதாய்முலையன்னதிவ்
உரவுநீர்நிலத்தோற்குமுயிர்த்தெலாம்.

(க)

வேறு.

கொடிச்சியரிடத்தகண்ணைக்குங்குமகோட்டமேலம்
நடுக்குறுசந்தருநிந்துரத்தொடுநரந்தநாகம்
கடுக்கையார்வேங்கைகோங்குபச்சிலைகண்டிவெண்ணெய்
அடுக்கெனயித்ததித்தேனகிலொடுகாறுமன்றே.

(க)

எயினர்வாழ்ந்தாரப்புமாரியினியல்போக்கி
வயின்வயிளையிற்றிமாதர்வயிறலைத்தோடவோடி
அயின்முகக்கணையும்வில்லும்வாடுக்கொண்டலைக்குநீரால்
செயிர்தருங்கொற்றமன்னர்சேனையமாணுமன்றே.

(க)

செறிந்துத்தயிரும்பாறும்வெண்ணெயுஞ்சேர்த்தெய்யும்
உறியொடுவாரியுண்டுசூருந்தொடுமருதமுத்தி
மறியுடையாய்மாதர்வனைதுகில்லாருநீரால்
பொறியிரியரவினும்புனிதனும்போலுமன்றே.

(க)

சுதவினைமுட்டிமள்ளர்கையெடுத்தார்ப்பவெய்தி
துதலணியோடைபொங்குநகர்வரிவண்டுகிண்டத்
ததைமணிகித்தவுத்தித்தறியிறத்தடக்கைசாயத்து
மதமழையானையென்னமருதஞ்சென்றடைத்ததன்றே.

(க)

நாட்டுப்படலம்.

முல்லையெக்குறிஞ்சியாக்கிமருதச்சைமுல்லையாக்கிப்
புல்லையெய்தறன்னைப்பொருவருமருதமக்கி
எல்லையிற்பொருள்களெல்லாமின தமோறுகோந்
செல்லுறுகதியிற்செல்லும்வினையெனச்சென்றதன்றே.

(க)

நாத்தகான்மள்ளர்வெள்ளக்கலிப்பறைகறங்கக்கையாய்ச்
சேர்த்தகீர்த்திலலைபொன்னுமுத்தொடுதினையின்னி
நீத்தமாத்நலையவாகிரிமிர்துபார்கிரியநீண்டு
கோத்தகாலொன்றினென்றுகுலமென்பிரிந்தவன்றே.

(க)

கல்லிடைப்பிறந்துபோந்துகடலிடைக்கலத்தீத்தம்
எல்லையின்மறைகளாலுயிம்பரும்பொருள்தென்னத்
தெல்லையினென்றையாகித்துறைதொறும்பாத்தகுழ்ச்சி
புல்லெருஞ்சமையஞ்சொல்லும்பொருளும்போற்பறந்ததன்றே.

(க)

நாதுகுசோலைதோறுஞ்சண்பகக்கூடுதோறும்
போதவிழ்பொய்கைதோறும்புதுமனதறடங்கடோறும்
மாதவிவேலிப்பூவனந்தோறும்வயல்கடோறும்
ஒதியவுடம்புதோறுமுயிறெனவலாயதன்றே.

(க)

உ-வது. ஆறறுப்படலம்-முற்றந்து ஆதிருவிருத்தம்-க.க.

உ-வது-நாட்டுப்படலம்.

வாங்குமபாதகான்கும்வகுத்தகான் பான்
தங்ககைக்கொண்டதனருமபுரான்
ஆங்கவன்புகழ்தகாட்டையன்பெனுநவமாந்தி
முங்கையான்போலுற்றானென்னயான்மொழியலுற்றேன்.

(க)

வரம்பெலாமுத்தத்தத்துமடையெலாம்பணிவமாரீர்க்
சூரம்பெலாஞ்செம்பொன்மேதிக்குறிபொலங்குநீர்க்கொன்றே
பரம்பெலாம்பவளஞ்சாலிப்பரப்பெலாமன்னம்பங்கர்க்
கரம்பெலாஞ்செந்தேனச்சத்தக்காலெலாக்களிலண்டிட்டம்.

(க)

ஆறுபாய்வமள்ளராலையமலையலைச்
சாறுபாயோசைவேலைச்சக்குவாய்பொங்குமோதை
ஒறுபாய்தமாரீரிலெருளும்பாய்துறியின்ன
மாறுமாரூதித்தம்மினமயங்குமாமருதவேலி.

(க)

பாலகாண்டம்.

தண்டலையில்களாடந்தாமனாவிலாக் கந்திரிகப்
கொண்டல்கண்முழவினேங்கக்குவளைகண்விழித்துமோக்கத்
தெண்டனையெழினிசாட்டத்தேம்பிழிமகரயாழின்
வண்டெனிலிதுபாடமருகம்விழிருக்குமாதோ. (சு)

தாமரைப்பிலைவண்டு, தலைவருடையிருவந்தண்டார்க்கு
காமரூப்பிலைமாதர்களுக்கென்காமனம்பும்
மாமுகிப்பிலைவாரிப்பவளமுமவயக்குமுந்நாம்
நாமுகிப்பிலைவெய்யுநாமனற்பொருளுமனினே.

நீரிடையறக்குஞ்சக்கிழவிடையறக்குமேறி
நாரிடையறக்கும்வன்னுதாமனாயறக்குஞ்செய்யாள்
நாரிடையறக்குமானைதாறையிடையறக்குநிப்பி
போரிடையறக்குமன்னம்பொழிவிடையறக்குத்தோச்சு. (க)

படைபுழுவெழுத்தபொன்னும்பவரிவங்களுயிர்த்தமுத்தும்
இ-நிபபரம்பிற்காந் துபினமணித்தொகையுடெல்லும்
பிடைபகங்கதிரும்பினமென்றதெழ்க்கரும்புய்வன்செய்
சடைசிபர்முகமுமேபோதுங்கண்மலர்ந்தொகரிருமாதே. (எ)

[illegible][illegible][illegible]

புதுப்புனல்குடையுமாதாபூவொடுகாவிபுத்த
சுதுப்புதுவெறியோகாதுக்கருங்கடற்றாங்கடுமன்னுள்
மதுப்பொதுமழிசைச்செவ்வாய்வாட்குடைக்கண்ணாள்நைந்த
விதுப்புருகோக்குமன்னாழிக்குறையலின்பலாமே.

தாட் பீப் டீவம்.

வெண்டளக்கல்லைச்சேலுக்குமகினைமென்சாந்தம்
குண்டலக்கோலமைந்தர்குண்டத்தீர்க்கொன்னைச்சாற்றில்
தண்டலைப்பாப்புள்ளாவிலேவிடிச்சநீஇயவைப்பும்
வண்டலிட்டோமென்சாந்தமதுகாமொய்க்குமாதோ. (கஉ)

சேலுண்டவொண்டனூரிற்றிரிவிந்தசென்காவன்னம்
மாலுண்டருளினப்பள்ளிவாசத்தியமழைப்பெள்ளை
காலுண்டசேற்றுமேதிகன் துள்ளிக்கனைப்பச்சேர்ந்த
பாலுண்டோயிலப்பச்சைத்தேனாதாரட்டுமபண்ணை. (கக)

[illegible][illegible]

அப்புறமனமுகண்ணிற்செலப்புதுகுட்டுக்காட்டி
அப்புறபடைவிறுக்கியுறுபகையின்சித்தி
வெறுப்புகளிப்பின்வெம்போர்மதுகையசுவாழ்க்கை
மதுப்படவாவிபேணவாசனம்பொருத்தவாகும். (கரு)

எருமைகாங்கிச் செங்கணை நதையோடே ந்நைதீற்றத்
தருயிவையென்னத்தாக்கியுழறநெருக்கியொன்றாய்
விரியிருளிர்ண்டுகூறாய்வெகுண்டன்வனையோக்கி
முரிவீனக்குஞ்சியார்ப்பாங்கு காவார்க்கின்றனரும். (கௌ)

முள்ளை பூளரி வெள்ளி முகோயிற்முத் தீயம்பென்னும்
தள்ளுநறமணிகள்கித் தச்சலுஞ்சலம்புலம்பச்சாவில்
அள்ளியீய் அடிப்பவாமைதலைபுடைசரிப்பதனும்பி
அள்ளவாலொளிப்பவள்ளுழைபகிசெப்பவாரும். (கடி)

முத்துமுகக்கனிமினா முதுநிலையிலும், முத்துத்தொழிற்
செய்தகாரிக் கண்டங்கண்டிபுளையிலும், செந்தொழில்
தந்தபிலிமுத்தொழும்பிலும், செந்தொழில்
முத்தொழில்முத்தொழில்முத்தொழில்முத்தொழில்
(கக)

பாலகோண்டம்.

முறையறிந்தவாறாகி க்கிமுனிவுநிமுனின் துமெய்யுறும்
துறையறிந்தவியர்க்குநாளுமிசைகெழுமேவந்தன்காக்கப்
பொறைதவிர்க்குநாளுந்தெய்வப்பூதலந்தன்னிற் பொன்னின்
நிறைபுரஞ்சொரிந்தவங்கெழுமுதுகாந்துசெய்தல். (௨௮)

எரிதருமரியின் கம்மைபெயித்துவானிட்டபேர்கள்
ருநிகளும்போற்றிக்கொள்வார்கொன்றநெற்றுவைகள் செய்வார்
வரியவர்க்குதவியிக்கவருந் துணைமனைவினுய்ப்பான்
நெறிகளும்புதைவப்பண்ணினைத் துமன்னெனியலுர்வார். (௨௯)

கதிப்பவியலிணைளகழகமழ்பொழிவிணை
முதிப்பலமரத்தினுள்ளமுதினாகள் புறவிணை
பழிபடுகொடியினுள்ளபடிவளர்குழியினுள்ள
விதுவானமலரிட்கொள்ளும்வண்டெனமள்ளர்கொள்வார். (௩௦)

வேறு.

பருவமங்கைபாப் பங்கயவாண்முதல்
துருவவுண்கணையொன்பெயையாமெனத்
கருதியன்பொகிமூன்றுவைகலும்
மருதவேலியின்வைவெனவண்ணம்.

வேளைவென்றமுதல் திவ்வெனமுலை
ஆளைதிவ்வமுதலித்திவ்வெனபால்
பாளைதத்தமதுப்பருகிப்பரு
வானொன்றிவ்வமுதலித்திவ்வெனபால்.

நாடீர்ப்புறந்திவ்வெனத்தெனில்
கார்கொன்னவருங்கருமேகிகள்
எனினின்றகன்முன்னிடவுண்முலை
காணகொள்ளத்தனமுதப்பளசாயே.

நொட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டி
வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
பட்டமென்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
பட்டமென்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி.

குட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டி
தாட்டுவென்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
மேட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டிவட்டி
வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி.

வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி
வெட்டிலைக்கழுவிவெட்டிலைக்கழுவி.

திருவாவதாரப்படலம்.

தோயும்வெண்டடிமத்தொலிதுள்ளவும்
ஆயவென்வென்வாய்விட்டரந்தவும்
தேயுதுண்ணிடசென்றுவனங்கவும்
ஆயமங்கையர்வைவருந்துவார். (௨௮)

குற்றபாகுகொழிப்பவர்கோணெறி
கற்றிலாதகருங்கணுளேச்சியர்
முற்றிலாரமுதலுததமுற்றிசிற
சிறநில்கோலிச்சிறநியமுத்தமே. (௨௯)

துருவைமென்பிணைபின்முதுவக்கிலை
வரிமருப்பினவன்மலையேற்றைவான்
உருமித்தெனத்தாக்குறுமொல்லென
வெருவிமல்லவனாச்சுன்மழையின்னுமே.

தினைச்சிலம்புலத்தொலிவங்கினி
நனைச்சிலம்புலத்தொலிவங்கினி
புனைச்சிலம்புலத்தொலிவங்கினி
மனைச்சிலம்புலத்தொலிவங்கினி.

கன்னுடைப்பிழைக்கிக்கனிற்றினம்
வன்றொடர்ப்படுக்கும்வனவாரிமுழ
குன்றுடைக்குலமன்னர்குழக்குரல்
இன்றுடைக்கனியன்னபிரிக்குமே. (௩௦)

வள்ளிகொள்வன்கொள்வனவென
துள்ளிகொள்வன்துள்ளியொள்கனி
புள்ளிகொள்வனபொன்னிபுன்னைகள்
பள்ளிகொள்வனபங்கயத்தன்னமே. (௩௧)

கொன்றைவேய்க்குமுற்கோவலமுற்றிசிற
கன்றுறக்குறுகருவைகடைசியர்
புன்றலைப்புனங்காப்புகடபோதாச்
சென்றிசைக்குதுளைச்சியர்செல்லரி. (௩௨)

சேம்புகால்பொச்செக்கழுவிக்கருந்
தும்புகால்சுகரிவென்தோயவன்
காம்புகால்பொச்செக்கழுவிக்கருந்
பாம்புகான்றெனப்பாய்பகத்தேறவே. (௩௩)

பாலதாண்டம்.

பெருந்தடங்கட்பிறைநுதலார்க்கெலாம்
பொருந்துசெல்வமுங்கல்விபும்புத்தலால்
வருந்திலந்தலர்க்கீதலும்வைகலும்
விருந்துமன்றிவினாவனயாவையே. (கக)

பிறைமுகத்தலைப்பெட்டினிரும்புபோழ்
குறைநிறித்திரள்சுப்பைப்பருப்பொடு
நிறைவென்முத்தினிறத்தரிசிக்குவை
கறைவெனாட்டினவூட்டித்தோறெலாம். (கௌ)

கலஞ்சரக்குறிதியங்கணக்கிலா
நிலஞ்சரக்குறிதிறவனநன்மணி
பிலஞ்சரக்கும்பெறுதற்கரியதங்

கருமா முக்கங்குடிக்கெலாம். (கௌ)

கூற்றமில்லையொர்கூற்றமில்லாமையால்
சீற்றமில்லையஞ்சிந்தையிற்செய்கையால்
ஆற்றமல்லறமல்லதிலாமையால்
வற்றமல்லதிழிதகவிலையே. (கக)

செநிகடர்வாபரந்தளநீத்தமே
குறியறிந்தனகுறும்ம்தோள்களே
சிறியமங்கையாதேயுமருங்குலே
வெறியவுமமவர்மென்மலர்க்கூந்தலே. (கய)

ஆகிலும்புகையட்டிவிடும்புகை
நகலினுலையுமபுகைகாவுமறை
புகலும்வேள்வியிறபூம்புகையோடளாய்
முகிலின்விம்மிமுழங்கிவெண்கணும். (கக)

வேறு.

இயல்புடைபெயர்வனமயின்மணியிற்
வெயில்புடைபெயர்வனமுலையவர்சூழல்போற்
புயல்புடைபெயர்வனபொழில்வர்விழிப்பாற்
கயல்புடைபெயர்வனகடிகழற்குழனி. (கஉ)

இடைபிறமகளிர்கொறிபுனன்மறுக்க
குடைபவர்துவரிதழலர்வனகுமுதம்
மடைபெயர்வனமென்மடையினகக்
கடைபெயர்முக்கமென்மலர்வனகமலம். (கங)

திருவாதாரப்படலம்.

விதியினைநருவனவயில்விழிபிடியின்
கதியினைநருவனவவர்கடைகமலப்
பொதியினைநருவனபுணர்முலைகலைவாழ்
மதியினைநருவனவனினையர்வதனம். (சச)

பகலினேழுகலுவபடர்மணிமடவார்
நகலினேழுகலுவநளினளினநீர்
அகலினேழுகலுவகதைபுனாதுனாகார்
முகலினேழுகலுவகடிமணமுரசம். (சடு)

காரொடுநிகர்வனகடிபொழில்முனிப்
பொரொடுநிகர்வனபுணர்முலையனைகுழ
நொடுநிகர்வனநிறைகடலிநிசால்
வனொடுநிகர்வனவினமயனருலகம்.

சென்மலையல்லனநினாவருதாளம்

சொன்மலையல்லனதொடுகடலமிர்தம்

நன்மலையல்லனசுத்திருவிதியம்

பொன்மலையல்லனமணிபிபுளினம். (சஎ)

பந்தினையினையவர்பயிலிடமயிலார்

சந்தனையினையவர்கலைதெரிகழகம்

சந்தனவனமலசனப்பகவனமாம்

நந்தனவனமலநைவிரிபுறவம். (சஅ)

கோடிலவனவிலவனவினையவர்குலைப்

பாகியலினவிகளவர்பயின்மே

கேகயகவிலவனவினளினளையின்

நாகுகருமிழவனநைபுனாதாளம். (சச)

பழையதமனையபழநைநுகரும்

உழவநையவருமுதொழில்புரியும்

மழவர்தமனையமணவொலியிசையின்

திழவர்தமனையனகிளைபயிலவனையாழ். (சுஉ)

கோதைகள்சொரிவனகுளிரிளநவம்

பாதைகள்சொரிவனபுருமணிகளகம்

வதைகள்சொரிவனவுறையுறுமுதம்

வதைகள்சொரிவனசெவியுறக்கிகள். (சுச)

பாலகாண்டம்.

வேறு.

இடங்கொள்சாயல்கண்டினைநூர்சிந்தைபோல்
தடங்கொள்சோலைவாய்மலர்பெய்தாழ்துழல்
வடங்கொள்பூண்முலைமடந்தைமொழியும்
தொடர்ந்துபோவனதோகைமஞ்ஞைகள்.

(102)

வண்மையில்லையோர்வறுமையின்மையால்
திண்மையில்லேநேர்செறுவரின்மையால்
உண்மையில்லைபொய்யுளாயிலாமையால்
வெண்மையில்லைபல்கேள்விமேவலால்.

(103)

எள்ளுமேனலுமிறுக்குஞ்சாமையும்
கொள்ளுங்கொள்ளையிற்கொணரும்பண்டியும்
கொள்க்களத்தமுநனபகீடியும்
தள்ளுநீர்மையிற்றலேமயங்குமே.

(104)

உயருஞ்சார்விலாவுயிர்கள்செய்வனைப்
பெயரும்பல்கதிபிறக்குமாறுபோல்
அயிருந்தேனுமின்பாகுமாயுநீர்
தயிரும்வேரியுந்தலேமயங்குமே.

(105)

சுறுபாடலுக்குழலின்பாடலும்
வேறுவேறுசின்னிசைக்கும்விதிவாய்
ஆறுமாறுமவந்தெதிர்த்தவாமெனச்
சாறுமவேள்வியுந்தலேமயங்குமே.

(106)

முக்கிற்றாக்குறுமரிநந்திரை
தாக்கிற்றாக்குறும்பறையுதண்ணுமை
விக்கிற்றாக்குறுமவிளியுமலர்தம்
வாக்கிற்றாக்குறுமொலியின்மாமே.

(107)

தாலியைம்படைதமுவுமார்பிடை
மாலேவாழமுதொழுமக்களைப்
பாலினாட்வொர்செங்கைப்பங்கயம்
வால்பிலாவுறக்குவிவமானுமே.

(108)

பொற்பினின்றனபொலேவுபொய்யிலா
நிற்பினின்றனநீதிமாதாரர்
அற்பினின்றனவறவனன்னவர்
சுற்பினின்றனகாலமாரியே.

(109)

நதாப்படலம்.

சோலைமாவிலந்துருவியாவோ
லேலைகண்டோதாமிளவல்லவர்
சாலும்வார்புனற்சாறுவும்பல
காலினோடியுங்கண்டதில்லையே. (110)
விடுசோழர்வேலைகான்மதித்
தாடுபேரினுமுலைவிலாநலம்
கூடுகோசலமென்னுங்கோதிலர்
நாடுகூறினூககாகூறுவாரம். (111)

கூ-வது. நாட்டுப்படலம் முற்றும். ஆக நிருவிருத்தம். 112.

செவ்வியமதூர்ச்சேர்தநற்பொருளிற்சீரியகூரியதிஞ்சொல்
வவ்விப்புகிஞ்சோலைவரும்வடநான்முனிவரும்புகழ்ந்தவாரம்பில்
எவ்வுலகத்தோர்யாவருந்தவஞ்செய்தேவாநாதிக்கின்ற
அவ்வுலகத்தோரிழிவ்தந்தருத்திபுரிவிற்தயோத்திமாநகரம். (1)
நிலைமகண்முகமோநிலைமோகண்ணோநிறைமென்கவலாரோ, இலகு
பூண்முலைமேலா ரமோவுயிரினிருக்கையோ நிருமகட்கினிய, மலர்கொ
லோ மாயோன்மார்பினன்மணிகன்வைத்தபொற்பெட்டியோவாரோ
உலகின்மேலுலகோகூழியினிதுதியுறையுளோயாதெனவுரைப்பாம்.
உமைக்கொருபாகத்தொருவனுயிருவர்க்கொருதனிக்கொழுநனுமல
ரமேற், கமைப்பெருஞ்செல்வக்கடவுளுமுதலோர்கண்டிலாநகரதூதர்
ன்பான், அமைப்பருங்காதன்முடிபிடித்துத் தவந்தாஞ்சுத்திராதித்த
இமைப்பிலத்திரிவரிதுவலாலதத்கியம்பலாமுலமைமற்றியாதோ. (2)
அயின்முக்கிசுத்தமார்தோனகருமளகையுமென்றிலையனூர், பயி
துறவுற்றபடிபெரும்புறமிப்பெருத்திருகாப்படைப்பான், மயன்முத
ந்தெய்வத்தத்கிநீதினத்தொழினுணினர்மறந்தார், புயகுடுகுடு
மிகொடுக்கலைமாதத்திரைகர்புசலுமாறெவனோ. (3)

புண்ணியம்பரித்தோர்புருவதுதாறக்கமென்னுமிதருமறைப்பொரு
தோய்ணையாசுரோகவனன்றிமாதவமறத்தொடுமவளர்த்தார், எ
ண்ணருக்குணத்தினுபுணியிருத்தவ்வேமுலகாள்விடமென்றான், ஓ
ணனுமோலதனின்வேறொருபொகமுறைவிடமுண்டெனவுரைத்தல்

பாலகாண்டம்.

தகடுமாபொருளுந்தருமமுந்தனையாத்தம்பகைப்புலன்களைத்தவி
ர்க்கும், பொக்குமாதவமுனாமும்புணர்ந்தோர்யாவர்க்கும்புகழிடமா
ன, செங்கண்மால்பிறந்தாண்டளப்பருங்காலத்திருவிளவிற்பிறந்தமை
தெரிந்தால், அங்கண்மாளுலத்தங்கரொக்கும்பூர்வனகரமரநாட்டி
யாதோ. (௬)

அனாசெலாமவணவணியெலாமவணவரும்பெறன்மணியெலாமவண
புரசைமால்களிறும்புரவியுந்தேரும்பூதலத்தியாவையுமவண
விரசவார்முனியர்விண்ணவரியக்கர்விஞ்சையர்முதலினோவரும்
உலாசெய்வாரானாபாததனுக்குவமைதாவரிதரோவுளதோ. (௭)

நால்வகைச்சுதரம்விதிமுறைநாட்டினிதவவுயர்த்தனபலிதோய்மால்
வகைக்குலத்தினியாவையுமில்லையாதலாலுமைமற்றில்லை, தால்வண்
த்தொடர்ந்துயத்தொடும்புறதிதுணக்கியதுவலருமுனர்வே. போல்
னயாவினோடியாததெனலாமபொன்மறுவிலையே. (௮)

மேவருமுனர்வுமுடிவிலாமையினால்வேதமுமொக்கும்வின்புகல்
ல், தேவருமொக்குமுனியருமொக்குத்தின்பொறியடக்கியசெயலால்,
காவலிற்குலையுர்கன்னியயெொக்குஞ் சூலத்திற் காளியையொக்கும்
யாவையுமொக்கும்பெருமையாலெய்தற்கருணையாலிசையொக்கும். (௯)

பஞ்சிவான்மதியையுட்டியவனையபடருடிர்பங்கயச் செங்கால், வஞ்சி
போன்மருக்குல்குருமபைபோற்கொங்கைவாக்குவெய் வைத்தமென்
பணைத்தோள், அஞ்சொலார்பயிலுமையோத்திமாநகரினழகுடைத்தன்
றெனவறிவான், இஞ்சிவானோக்கி யிமையவருலகக்காணியவெழுந்த
தொத்தானதே. (௧௦)

கோலிடைபுலகமனித்தனிற்பகைஞர்முடித்தலைகோடலின்மனுள்ள
துனெறிநடக்குஞ்செவ்வையின்யர்க்குரோக்கருங்காவலின்வலையின்
வேலொடுவாளவிற்பயிற்றலின்வெய்குழ்ச்சிபின் வெலற்கருவலத்தி
ல், சால்புடையுயர்விறச்சக்காநடத்துத்தன்மையிற்றலெவொத்துளதே.
சினத்தயில்கொலையாளிலைமுத்தன்செக்காதோமாமுலக்கை, கன
த்திடைபுருமின்வெருவருங்கவணகல்வென்றனைப்பில கொதுவி
ன், இனத்தையுமுணத்திறையையுமியக்குங்காலையுமியமலினைவார்,
மனத்தையு மெறியும் பொறியுளவென்றான் மற்றியுணர்த்துவதெ
வனே. (௧௧)

பூணினம்புகழேயமையுமென்றினையபொற்றியின்றுயர்க்கனிபுரக்கு
யானொண்டிசைக்குமிருளறவிமைக்குயிர்வீதன்குலமுதனிருபா
சேனையுங்கடந்துதிசையையுங்கடந்துதிசியுஞ்செந்தனிக்கோலும்
ஆனையுங்கடக்குமாயினுங்கருக்கணியெனவியற்றியதன்நே. (௧௨)

பூணினம்புகழேயமையுமென்றினையபொற்றியின்றுயர்க்கனிபுரக்கு
யானொண்டிசைக்குமிருளறவிமைக்குயிர்வீதன்குலமுதனிருபா
சேனையுங்கடந்துதிசையையுங்கடந்துதிசியுஞ்செந்தனிக்கோலும்
ஆனையுங்கடக்குமாயினுங்கருக்கணியெனவியற்றியதன்நே. (௧௩)

தகரப்படலம்.

அன்னமாமதிவக்காழிமால்வளையையலைகடல்குழந்தனவாழி
பொன்விலைமகளிர்மனமெனக்கீழ்போய்ப்புன்கவியெனத்தெளிவினி
கன்னியால்குற்றடலையார்க்கும்படிவருங்காப்பினதாடி
கன்னெறிவிலக்கும்பொறியெனவெறியுங்கரத்தது கவிலலுற்றதுகாம்

வேறு

எகுளின்றதக்கணங்கோடுமெல்லைகாண்கிலா
நாகமொன்றகன்மென்கைகாமவேலையாமென
மேகமொண்டுகொண்டெழுந்துவிளங்கொடர்ந்தருன்றமென்
ருககொந்துகின்றுதானாயம்மதிக்கண்வீசுமே. (௧௪)

வந்தமாமதிப்புறத்தகத்தெழுந்தலர்ந்தன்
கந்தரதுபங்கயத்தகானமானமாதரர்
முருகவாணமுக்களுக்குடைந்துபோனொய்ம்பெலாம்
வந்துபோய்மலைக்கமாமதில்லையேத்தமானமே. (௧௫)

குழந்தாளுள்ளிக்குழந்தவானாகற்றமுற்றயாபொலாம்
போழ்த்தமாயிடங்கிடைக்கிடந்துபொங்கிடங்கர்மாந்
தாழ்த்தவங்கவாரியிற்றிப்பொணுமதத்தினால்
ஆழ்த்தயானைமீதெழுந்தழந்துகின்றபோலுமே. (௧௬)

நரும்வானின்வால்விகித்தெயிற்றிளம்பிறைக்குலம்
பேரமின்னிலையிவித்தெயிற்றகட்பிறங்குதி
சோரவொன்றையொன்றுமுன்றொடர்ந்திநிடங்கர்மாப்
போரில்லத்துதிதகின்றபோராக்ர்போலுமே. (௧௭)

ஆளுமன்னமவெண்குடைக்களவளவருங்கராக்
கோளொலாமுலவுகின்றகுற்றமன்னயானையாத்
தானுலாவுபங்கயத்தரங்கமுத்தாங்கமா
னானுமவேலுமாநாமகன்னர்சேனமானுமே. (௧௮)

விளிம்புதெற்றிமுற்றுவித்துவெள்ளிகட்டியுள்ளுநப்
பளிங்குபொற்றலத்தகட்டித்துறப்படுத்தலில்
தனிக்தகற்றலத்தொடர்ச்சலத்தினைத்தனித்துறத்
தெளித்துணர்த்துகிற்றுமென்றலத்தேவராலுமாவதே. (௧௯)

அன்னமாமதிவக்காழிமால்வளையையலைகடல்குழந்தனவாழி
பொன்விலைமகளிர்மனமெனக்கீழ்போய்ப்புன்கவியெனத்தெளிவினி
கன்னியால்குற்றடலையார்க்கும்படிவருங்காப்பினதாடி
கன்னெறிவிலக்கும்பொறியெனவெறியுங்கரத்தது கவிலலுற்றதுகாம்

பாலகாண்டம்.

பெண்ணலா மிறம்புருழுகிடந்தசோலையெண்ணிலப்
பொன்னின்மாதிட்குடித்தலைவாடையோலுமே. (உக)

எல்லையின்றவென்றியானையென்னவின்றமுன்னதால்
ஓல்லையும்பாடாடளந்தாளின்மீதுயர்ந்தலால்
மல்லன்னாலுமயாவுநீதிமாறுறாவழக்கினால்
நல்லவாறுசொல்லும்வேதநான்குமன்னவாயிலே. (உஉ)

தாவிலபொற்றலத்தினற்றலத்தினோகடங்குதாட்
பூவுயிர்த்தகற்பகப்பொதுமப்புக்கொதுங்குமால்
ஓவியொத்தவன்புரேவல்கவலந்தணைத்திடா
ஓவியப்புறவினமாடிருக்கலுமேபேடையே. (உஉ)

கல்லடித்தடுக்கிவாய்பளிக்கிற்துக்கட்டியி
எல்லிடப்பகம்பொன்வைத்திலங்குபன்மணிக்கூலம்
வில்லிடக்குயிற்றியவளவிரிக்கும்வெள்ளிமாமரம்
புலவீடக்கிடத்திவச்சிரத்தகால்பொருத்தியே. (உச)

மாதத்திலங்குபோதிகைத்தலத்துவச்சிரம்
புனாதபுத்தடுக்கியிதுபொங்குயிற்றியிவ்ருவா
நினாமணிக்கூலத்தினுளிரீளவகுத்தவோளிமேல்
விரவுகைத்தலத்திலுய்த்தமேதகத்தின்மீதரோ. (உடு)

எழ்பொழிற்குமேழிலத்தலஞ்சமைத்ததென்னதால்
ஊழறக்குவித்தமைத்தவும்பாசெம்பொன்வெய்ந்துமீ
ருழ்குடர்ச்சிரத்தாண்மணித்தகம்புதோன்றலால்
வாழிலக்குலக்கொழுந்லாதமொளவீசுட்டியன்னவே. (உஎ)

இங்குருங்கிரிதெனவெண்ணைத்தந்திய
சங்கவெண்கதையுடைத்தவளமாளிகை
வெங்கடுக்கால்பொரமேக்குரேக்கிய
பொங்குநும்பாற்கடற்றாங்கம்போலுமே. (உஎ)

புள்ளியம்புறவிற்பொருந்நுமாளிகை
தள்ளருந்தமணியத்தகடுவெய்ந்தன
எள்ளருங்கிரவனிளவெயிற்றொழாம்
வெள்ளியங்கிரியிசைவிரிந்தபோலுமே.
வயிரநற்காள்யிசைமரகதத்துலாம்
செயிரநப்போதிகைகிடத்திச்சித்திரம்

தகரப்படலம்.

உயிர்பெறக்குயிற்றியவும்பாநாட்டவர்
அயிருறவிமைப்பனவளவில்கோடியே. (உச)

சந்திரநாதத்தின்றலத்தசந்தனப்
பந்திரெய்தானின்மேற்பவளப்போதிகைக்
செந்தனிமணித்துலாஞ்செயிற்றிநிசைவர்
இந்திரநீலத்தவெண்ணில்கோடியே. (உஊ)

பாடகக்காலடிபதுமத்தொப்பன
சேடனாத்தழிஇயனசெய்யவாயன
நாடகத்தொழிலநடுவுதய்யன
லாடகத்தோற்றத்தவளவிலாதன. (உக)

புக்கவர்கண்னினோபொருந்நுதொளி
தொக்குடனறயங்கிவிண்ணவிறோன்றலால்
திக்குறியினைப்பினிற்செல்லுந்தெய்வயி
டொக்கநின்றினைப்பன்வும்பாநாட்டினம். (உஉ)

அணியினறநீகனிருமலங்கலவீரரும்
தணிவனவற்றெறிதணிவிலாதன
மணியினும்பொன்னினும்வணைத்தவல்லது
பணியிறிதியன்றனபாங்குமில்லையே. (உஉ)

வானுறமியிர்த்தனவரம்பில்செல்வத்தோர்
தானுயர்புகழெனத்தயங்குசோதிய
வளவிலறநெறியுற்றவெண்ணிலாக்
கோனிக்ருடகடக்கொள்ளைகான்றன. (உச)

அருவியிறுழந்திமுத்தாங்குதாமத்த
விரிமுதிர்குலமெனக்கொடிவிராயின
பருமணிக்கூலவயன்புமப்பாந்தோடிய
பொருமயிற்கனத்தனமலையும்பொன்றன. (உஊ)

அகிலகொழும்புனையளய்மவங்கின
முடிலொடுவேறுளமதெனிகலாழுழுத்
துகிலொடுகெடுக்கொடிச்சுலயின்னவ
புடிவியின்னணிப்பாப்புபேர்ப்பேர்தலே. (உச)

துடிவிடைப்பனைமுலைத்தோளையன்னவர்
அடிவினைச்சிலம்புபூண்டதநுமாளிகைக்
பொடிபுடைத்தகளவெண்ணோவைநுழுவன
கடிபுடைத்தகப்பகங்கான்றமாலையே. (உஎ)

பாலகாண்டம்.

காண்வருவெவனாக்கதவிக்கானம்போல்
கோணிமிப்பதானையின்ருமாந்தழைத்தன
வாணமிமழங்கிடமடங்கிவைதலும்
சேண்மறிதேய்வதக்கொடிகேடய்க்கையே.

(௩௮)

பொன்றினிமண்டபமல்லுத்தொடர்
மன்றுகளல்லனமாடமாளிகைக்
குன்றுகளல்லனமணிசெய்குட்டிம
முன்றில்களல்லனமுத்தின்பந்தரே.

(௩௯)

மின்னெனவிளக்கெனவெயிற்பிழம்பெனத்
துள்ளியதமனியந்தொழிறழைத்தவக்
கன்னிநன்னகர்நிழல்கதுவலாலரோ
பொன்னுலகாயதப்புலவர்வானமே.

(௪௦)

எழுமிடத்தகன்றிடையொன்றியெற்படு
பொழுதிடைப்போதவிப்பரிசைப்பொருமதில்
அழன்மணிதிருக்கிலவலோத்தியாருடை
நிழலெனப்பொலியுமானேவிவான்கடர்.

(௪௧)

ஆர்த்தமேகலையவரம்பொன்மாளிகை
வேய்த்தகரகிற்புகையுண்டமேகம்போய்த்
தோய்த்தமாவடவாறுந்துபநாறுமேல்
பாய்த்ததானையினிலேபகால்வேண்டிமோ.

(௪௨)

குழலிசைமடந்தையர்குதலேக்கோதையர்
மழலையங்குழலிசைமகரய்யுழிசை
எழிலிசைமடந்தையரின்செவிவின்னிசை
பழையத்தஞ்சேரியிற்பொருநர்பாட்டிசை.

(௪௩)

கண்ணிடைக்களலசொரிநுளியுள்கொடு
மண்ணிடைவெட்டுவெவெட்டுமைத்தர்கள்
பண்ணைகளப்பிலிடங்குழிபடைப்பன
கண்ணமக்குழிகளைத்தொடர்ந்துதர்ப்பன.

(௪௪)

பந்துகன்மடந்தையர்யிறுவாரிடை
சிந்துவமுத்தினமவைதொட்டுவார்
அந்தமில்லிவியாற்றகுப்பைகள்
சந்திரனொளிகெடுத்தழைப்பதண்ணிர.

(௪௫)

தகர்ப்படலம்.

ஆரங்கிடைமடந்தையராலோரவர்
கருங்கடைக்கண்ணியில்காமர்நெஞ்சினை
உருங்குவமற்றவருயர்கள்ளன்னவர்
மருங்குல்பேற்றேய்வனவளர்வதானையே.

(௪௬)

பொழிவனசேலைகள்புதியதென்கில
கிழைவனதென்றலுமிஞிறுமெல்லென
அழைவனவன்னவைதழையநோவொடு
குழைவனபிரிந்தவர்கொதிக்குங்கொங்கையே.

(௪௭)

இறங்குவமகரயாழெடுத்தவின்னிசை
நிறங்கிளர்பாடலானியிர்வவ்வழி
கறங்குவவளவிசிகருவிகண்முதிழ்த்
அறங்குவவளிரோடோதுங்கிளையே.

(௪௮)

குதைவரிச்சிலைதுதற்கொவ்வைவாய்ச்சியர்
பதயுகத்தொழில்வொடுபழிப்பிலாதன
ததைமலர்த்தமனாவன்னதானினால்
உதைபடச்செவப்பனவரவுத்தோள்களே.

(௪௯)

பொழுதுணர்வரியவப்பொருவின்காகர்த்
தொழுதுகைமடந்தையர்கடர்வின்க்கெனப்
பழுதுமேனியைப்பார்க்குமாசைகொல்
எழுதுகித்திரத்தருமிமைப்பிலாதலே.

(௫௦)

தனிமலர்த்திருமகடயங்குமாறிகை
இனரொளியாப்பிரிந்திருப்பன
நிணிகடர்நெய்யுடைத்தினைக்கமோ
மணிகிளக்கல்லனமகரிமேனியே.

(௫௧)

பதங்களிறறண்ணுமைபாணிபண்ணுற
விதங்களின்விதிமுறைசதிமிதிப்பவர்
மதங்கியாச்சிலகுத்துக்காட்டுவ
சதங்கைகளல்லன்புவித்தார்களே.

(௫௨)

முளைப்பனமுறுவல்லமுறுவல்லென்றுயா
விளைப்பனவன்நியுமெலிந்தாரொறும
இளைப்பனதுண்ணிடைவிளைப்பமென்முலை
நிளைப்பனமுத்தொடுசெம்பொனாமே.

(௫௩)

பாலகாண்டம்.

இடையிடையுக்கணங்கனியறதன
கடையினவன்னங்கணநீர்க்கயல்
பெடையினவன்னகன்பிரசமாந்திடும்
கடகரியல்லனமகளிர்கண்களே.

(௫௪)

தழல்விழியாளியுத் துணையுத் தாழ்வனா
முழைவிழைகிரிக் களிற்றின் மும்மத
மழைவிழும்விழுந்தொதுமண்ணுங் கீழுந்
குழைவிழும்விழுகொழிந்திண்டேர்களே.

(௫௫)

ஆடுவார்புரவியின் குரத்தையார்ப்பன
குடுவாரிகழ்த்தவத்தொக்கன்மாலையன்
ஒடுவாரிழுக்குவலுடனுதெக்
கடுவார்வனமுலையொழித்தசாந்தமே.

(௫௬)

இளைப்பருங்குரங்குளாலிஷளிபாரினைக்
விளைப்பனவல்லழிகின்றத் தாளியின்
ஒளிப்பனமணியவையொளிசமீததேன்
அளிப்பனகுமரத்ததோளின்மாலையே.

(௫௭)

விலக்கருங்கரிமதம்வேங்கைகாறுவ
குலக்கொடிமாதர்வாய்குமுதநாறுவ
கலக்கடைகணிப்பருங்கதிர்கணாறுவ
மலக்கொடிநாறுவமகளிர்கடந்தலே.

(௫௮)

கோவைவிக்கொடென்னகுறிக்கலாதவத்
தேவாதர்க்கரியைச் செப்புகின்றதென்
யாவையும்வழங்கிடத்திகலியிர்க்கர்
ஆவணங்கண்டபிளளகைதோற்றதே.

(௫௯)

அதிகழலொலிப்பனவயிலிமைப்பன
கதிர்மணியணிவெயில்குல்லமான்மதம்
முதிர்வுறக்கமழ்வனமுத்தபின்னாவ
மதுகரமிசைப்பனமைத்திட்டமே.

(௬௦)

வாய்யொலிவயிர்வொலிகாவினோலின்
கிளையொலிமுழவொலிவினாரத்தொலி
தொலையொலிபல்லியத் துணைக்குஞ்சுமடையின்
விளையொலிகடலொலிமெலியவிம்முமே.

(௬௧)

தகரப்படலம்.

மன்னவந்தருநிறையளக்குமண்டபம்
அன்னமென்னடையலராடுமண்டபம்
உன்னகுமருமிறையோதுமண்டபம்
பன்னருங்கலேதேரிபட்டிமண்டபம்.

(௬௨)

இரவியிற்சுடர்மணிஇமைக்குத்தோரணத்
தெருவினிற்சிறியளநிசைக்கச்சென்கிள
கருவிநிற்செரியனவானைத்தாளங்கள்
பரவையிற்செரியனபுரவிப்பற்றியே.

(௬௩)

குளிகைமழைமுதில்தொடக்குத்தோரண
மாணிகைமலர்வனமகளிர்வாணமுதம்
வாளிகளன்னவைமலர்வமற்றவை
ஆளிகளன்னவாழித்ததினாழ்பவே.

(௬௪)

மன்னவந்தருநிறையளக்குமண்டபம்
பொன்னணித்தேரொலிபுரவித்தொலி
இன்னகையவாசிலம்பேங்கலேவருவ
கன்னியாருடைதாறைக்கமலவன்னமே.

(௬௫)

உடைவுக்கடவுமுயிரினின்னிசை
பாடவும்கிறலியர்பாடல்கேட்கவும்
ஆடவும்கன்புனலாடியம்மலர்
சூடவும்பொழுதுபோஞ்சிலர்க்கத்தொன்னகர்.

(௬௬)

முழங்குதின்கடகரிமுன்பினாரவும்
எழுங்குரத்திலிளியோடிநமேறவும்
பழங்குளொடிசந்தவர்பரிவுதிந்தர
வழங்கவும்பொழுதுபோஞ்சிலர்க்கம்மாநகர்.

(௬௭)

கரியொகிரியெநிற்செருத்திக்கைப்படை
வரிசிலைமுதலியவழங்குவிரலுலாப்
புரவியிற்செருவில்கொண்டாடிப்போர்க்கலை
தெரிதலிற்செருதுபோஞ்சிலர்க்கச்சேணகர்.

(௬௮)

நந்தனலனத்தலர்கொய்துவவ்விபோல்
வந்தனையவொடுவாவினாடிவாய்
செந்தவரபிதரத்தேறன்மாந்திசுறு
அந்தலிற்செருதுபோஞ்சிலர்க்கவ்வொன்னகர்.

(௬௯)

வேறு.

நானுவிதமாநிமாதிரிதினோடி.
மீனாறுவேலைப்புனல்வெண்டுதினாணுபோல்
ஆனாதுமாடத்திடையாகொழிக்கண்மீப்போய்.
வானாறுநண்ணிப்புனல்வந்திடக்குமன்தோ. (எ)

வன்றோரணங்கன்புணர்வாயிலும்வானினும்பர்.
சென்றோருமிமேலோரிடமில்லெனச்செம்பொலிஞ்சி
குன்றோங்குதோளர்குணங்குடிகைக்குப்பையென்ன
ஒன்றோடிநாடுமுயர்ந்தோக்கினவும்பர்நாண. (எக)

காடும்புனமுங்கடலன்வெயிடங்குமாதர்
ஆடுங்குளனும்மருவிச்சுனைக்குண்டமும்பர்
வீடுமீவிதவும்மணிப்பந்தருமனிலாவண்ணி
பாடும்பொழிலும்மலர்ப்பல்லவப்பள்ளிமன்தோ. (எஉ)

தெள்வார்மழையுத்தியாயழியுட்கூனும்
வள்ளார்முரசம்மதீர்மாநகர்வாழமாக்கள்
கள்ளவாரிலாமைப்பொருள்காவலுமில்லையாதும்
கொளவாரிலாமைக்கொடுப்பர்களுமில்லையாதோ. (எக)

கல்லாதுநின்பாடிநின்மையிற்கல்லிமுற்ற
வல்லாருமில்லையவைவல்லாருமில்லையே
எல்லாருமெல்லாப்பெருஞ்செல்வமுமெய்தலாலே
இல்லாருமில்லையுடையார்களுமில்லையாதோ. (எச)

ஏகம்முதற்கல்லிமுனைத்தெழுந்தெண்ணில்கேள்வி
ஆகம்முதற்றிண்பிண்போக்கியருந்தவந்தின்
சாகத்தழைத்தன்பருமித்தருமம்மலர்ந்து
போகக்கனியொன்றபழுத்ததுபோலுமன்றே. (எடி)

உ-வது. நகரப்படலம்- முற்றிற்று.

ஆக- திருவிருத்தம் - ௧௬௭.

இ-வது. அரங்கியற்படலம்.

ஆம்மாணகருக்கரசன்சைச்சைச்சை
செம்மாண்டனிக்கோலுலகேழினுஞ்செல்லின்புறன்
இம்மாணகதைக்கோரினையாயவிராமென்னும்
மொய்ம்மாணகழலோற்றருகல்வாழ்த்தியன்னுள். (எ)

ஆகம்மதியும்மருஞ்ஞம்மறனும்மனையும்
எதின்பிடல்விருமுநீகையுமெண்ணில்யாவும்
நீதிநிலையும்மினவகேமியினோர்க்குநின்ற
பாதிம்முமுதுய்நிவற்கேபணிகேட்பமன்தோ. (உ)

மொய்யார்கலிசூழ்முதுபாரின்முகத்துதானக்
கையாற்புனலானையாதனகையுமில்லை
மெய்யாயவேதத்துறைவேந்தருக்கேய்தயாருத்
செய்யாதயாகமிவன்செய்துமறத்தமாதோ. (உ)

தாயொக்குமன்பிற்றவமொக்குகம்பயப்பில்
சேயொக்குமுன்னின்றொருசெல்கதியுக்குரோன்
கோயொக்குமென்னின்மருத்தொக்குதனாகுக்கேள்வி
ஆய்ப்புருக்காலறிவொக்குமெவர்க்குமன்னுள். (ச)

நய்த்தேகடந்தாரிப்போர்கடலெண்ணினுண்ணால்
ஆய்த்தேகடந்தானறிவென்னுமன்கர்வாளால்
காய்த்தேகடந்தாரிபகைவேலைகருத்துமுற்றத்
ஞாய்த்தேகடந்தாநிறுவிற்றொட்போகபெளவம். (ஞ)

வேறு.

வெள்ளமும்பறவையும்விலங்குமவேலியர்
உள்ளமுமொருவழியோடநின்றவன்
தள்ளரும்பெரும்புகழ்த்தயாதப்பெயர்
வள்ளவன்ருறையின்மன்னர்மன்னனே. (க)

கேமிமால்வனாமநிலாகீழ்புறப்
பாமமாகடல்கிடவ்கசுப்பன்மணி
லாமமாணிகைமலையாகமன்னற்குப்
பூமியுமயோத்திமார்க்காம்போலுமே. (எ)

ஆவரும்வன்மைநேறித்துநீட்டலான்
மேவருங்கையடைவேலுத்தேயுமால்
கோவுடைகெடுமணிமகுடகோடியால்
சேவடியடைத்தபொற்சுழலுத்தேயுமால். (அ)

மண்ணிடைபுயிர்ந்தோறும்வளர்த்துதேய்வின்றி
தண்ணிழல்பாப்பவழிமுனைத்தளனவும்
அண்ணறன்குடைமதியுமையுமாதுதான்
விண்ணிடைமதியினைபிளவுத்தென்னவே. (க)

பாலகாண்டம்.

வயிரவான்புணணிமடகன்கொயம்பினான்
உயிரொலந்தன்னுயிரொப்பவோம்பலால்
செயிரிலாவலினிற்சென்றுநின்னுவாழ்
உயிரொலமுறைவதோருடம்புமாயினான்.

(10)

குன்றெனவியருவவுத்தோளினான்
வென்றியுத்திரிலெம்பருதியாமென
ஒன்றெனஉலகிடையுலாவியிபிசை
நின்றனநின்னுவிர்தொறுநெறுநாகாக்குமே.

(11)

எய்யெனவெழுபகையெங்குமின்மையால்
மொய்பொருதினவறுமுழவுத்தோளினான்
வையகமுழுவதுமறினோம்புமேர்
செய்யெனக்காத்தினிதரசுசெய்கின்றான்.

(12)

10-வது. அசுரியப்படலம்முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கனக.

க - வது. திருவவதாரப்படலம்.

ஆயவனெருபகையையேனிகர்
ணயமா முனிவரற்றொழுதுதொல்குலத்
தாயருந்தந்தையுந்தவமுமன்பினால்
மேயவாண்டவுளும்பிதவும்வேறுநீ.

(1)

எய்குலத்தலைவர்கொரிசீர்தன்னினுந்
தங்குலம்விளங்குந்தகரணிதங்கினார்
மங்குனரிலெனவரம்பிலவையகம்
இங்குனதருளினுன்னிதினோம்பினேன்.

(2)

அறுபதினாயிரமான்மொன்றெ
றுபகையெடுக்கிலவ்வுலகையோம்பினேன்
பிறிதொருகுறையிலெயற்பின்வைகம்
மறுகுறுமென்பதோர்மறுச்சுருண்டோர்.

(3)

அருள்சூழலிவருமந்தனானும்
வருந்தலிவ்விதேவாழ்வின்வைகினார்
இருந்துயருமக்குளொற்றினென்பதோர்
அருந்துயர்வருசூழலென்கதையென்றான்.

(4)

திருவவதாரப்படலம்.

முரசறைசெழுங்கடைமுத்தமாமுடி
ஆனாதந்தங்கோமகனையகூறலும்
வினாசெறிசுமலமென்பொழுட்டுமேவிய
வரசரோருகன்மகன்மனத்தினெண்ணினான்.

(5)

அலைகடனடுவனோளந்தன்மீயிசை
மலையெனவிழிதுயில்லளருமாமுகில்
கொலைதொழிலர்க்குத்தக்கொடுமைதீர்ப்பெனென்
துலைவுறுமமரருக்குதாத்தவாய்மையை.

(6)

கடுதொழிலர்க்காரற்றொலைந்துவானோர்
கடுவமர்கனடிசுலந்துகூறலும்
படுபொருளுணர்ந்தலப்பரமன்யாமினி
அடுவதில்லெனமறுத்தவரோடேனினான்.

(7)

வடவரைக்குடியிரிளவெனமாசறு
கடர்மணிமண்டபத்துன்னிசான்முகக்
கடவுளையுத்தொழுதமரகண்டகர்
இடிகிர்வினையமநியம்பினானோர்.

(8)

பாகசாதனன்றனைப்பரசுத்தார்த்தல்
மேகசாதன்புகுந்திலங்கைமேயநான்
போகமாமலருறைபுனிதன்மீட்டமை
தோகைபாகற்குறச்சொல்லினானோர்.

(9)

திருபதுகரந்தலைநீனாந்தென்ஓமத்
திருவிவிலிக்கொருசெயலின்றெங்களால்
கருமுடிலெனவளர்கருணையங்கடல்
பொருதிடர்தணிகினுண்டெனம்புணர்ப்பினார்.

(10)

தினாகெழுபடியாததிதுயிலுத்தெய்வவான்
மரசுதமலையினவழந்திடுஞ்சினால்
கரசுமலன்குவித்திருத்தகாலையில்
பரசுதிபுணர்த்தவருவெபண்ணவன்.

(11)

கருமுதிருமரைக்காடுபூத்தநீ
புருசுடரிருபுறந்தேத்தியேடவிழ்
திருவொடுமபொலியவோர்செம்பொற்குன்றின்மொ
வருவெபாற்குழிமேல்புத்தோன்றினான்.

(12)

பாலகாண்டம்.

எழுந்தனர்களைபிடற்றிறையுந்தாமரைச்
செழுந்தவிசுத்தவத்தேவுஞ்சென்றெறி
விழுந்தனரடிமிசைவிண்ணோரொடுந்
தொழுந்தொறுத்தொழுந்தொறுக்களிள்ளங்குவார். (கக)

ஆடினர்பாடினரக்குயில்குமா
ஒடினருவகைமாதவண்ணோர்கிலார்
விடினரக்கொன்றுவக்கும்விம்மலால்
சூடினரமுறைமுறைதுளவத்தாண்மலர். (கச)

பொன்வளையிழிவதோர்புயலின்பொற்புற
என்னையாளுடையவண்ணோரின்மெழைநீர்
சென்னிவான்மடவுமண்டபத்துச்சேர்த்தரி
துன்னுபொற்பிடமேற்பொலிந்தோன்றினான். (கடு)

விதியொடுமுனிவரும்விண்ணோர்களும்
மதிவளர்ச்சடைமுடிமழுவளாளனும்
அதிசயமுடனவந்தயலிருந்துழி
கொடுகொள்வேலரசக்கரங்கொடுமைகூறினார். (கஉ)

ஐயிருதலையிடுவனனாசராடியாம்
மெய்வலியர்க்காலின்னுமன்னுமே
செய்தவமிழந்தனநிருவினாயச
உயிற்றயில்லையென்றுபிர்ப்புளிக்வினார். (கங)

எங்கனின்வரங்களாலரசக்கொன்றுளார்
பொக்குழல்புகையுமபுடைத்தழித்தனர்
செங்கணையகவினித்திரத்தலில்லையேல்
துக்குவருலகையோர்கொடியினென்றனர். (கடி)

என்றனரிடருழந்திறைஞ்சியேத்தலும்
மன்றலர் துளவினான்வருந்தலவஞ்சகர்
தந்தலையுத்திடர்தணிப்பென்றாரளிந்
கொன்றுநீர்க்கென்மெனவுரைத்தன்மெயினான். (கஈ)

வானோரோவருமகனரகிகளாக
காணிநன்னாமினுங்கழகடத்திவஞ்
செய்யோடவதரித்திடுமின்சென்றென
ஆனமலர்ந்தனருளிஞழியான். (கி)

திருவவதாரப்படலம்.

மசாதமனையவ்வரமும்வாழ்வுமோர்
விசாதகணைகளானிடுசெய்யயாம்
கசாததாரகமாக்கடல்கொள்காவலன்
தசாதன்மதலையாவருதுத்தாரணி. (உக)

வனையொடுதினியும்வடவைதீதர
வினையருகடுவடைவினிகொள்பாய்லும்
இனையூர்கொளவடிபாவவேடுகாம்
வனையமதியோத்திபில்வருதுமென்றனன். (உஉ)

என்றவனுரைத்தபோதெழுத்துள்ளினார்
நன்றிகென்மங்கலராதம்பாடினார்
மன்றலர்செழுத்துள்ளனியுமாயினார்
இன்றெமையனித்தனனென்னுமேமபலான். (உஈ)

வேறு.

போயதென்போருமென்னுவித்திரவகைபூத்தார்
துயமாமலருளோனாஞ்சுழிமதிசூடினோனா
சேயுயர்விசம்புளோருநீர்த்தெடுத்திதுமையென்றார்
மாயிருவாலமுண்டோன்சுழிமேற்சரணம்வைத்தான். (உச)

என்னையாளுடையவையன்குழிமீதெழுத்துபோய
பின்னவானவளாகேகடிப்பிடாமகன்பேசுமின்றான்
முன்னோபெண்டின்வேந்தன்யானெனமொழிகின்றான்மற்
றன்னவாறெவருநீர்போயவதரித்திடுமினென்றான். (உடு)

திருவுடைக்கடவுள்வேந்தன்சாற்றுவானெனதுகூறு
மருவலர்க்கச்சுனியன்னவாலியும்கனமென்ன
இசயிற்றெனதுகூறுவகவற்கினையவென்றோத
அரியுமற்றெனதுகூறுவென்றறைத்திட்டானால். (உஊ)

வாயுமற்றெனதுகூறுமாருதியெனலுமற்றோர்
காயுமற்கடங்களைக்கொசினியதனின்யிது
போயிடத்துணிந்தோமென்றார்புரரிமற்றியானேவாத
சேயெனப்புகன்றான்மற்றைகொசியுளர்க்கவதியுண்டே. (உஎ)

அருடருமலக்கண்ணனருன்முறையலரு
இருடருயிடற்றினோனுமரருமினையார்கி
மருடருவனத்தின்மன்னின்வானரசாகவந்தார்
பொருடருமிறைவந்தக்கமுறைவிடஞ்சென்றுபுக்கார். (உஏ)

ஈறுமுன்னிகழ்தவண்ணமெனமுனியிதயத்தென்னி
மாதிரம்பொருத்ததிண்டோண்மன்னவருத்தலேழேழ்
பூதலமுழுதுங்காக்கும்புதல்வனாயளிக்கும்பேர்வி
திதறமுயலிணையசிகைநோய்திருமென்றான்.

(௨௪)

என்னமாமுனியவன்சுறவெழுந்தபேருவகைபொங்க
மன்னவர்மன்னனந்தமாமுனிசரணஞ்சூழ
உன்னையேபுகல்புகேனுக்குறுகண்வந்தடைவதுண்டோ
ஆன்னதற்கழியேன்செய்யும்பணியினிதளத்தியென்றான்.

(௨௫)

மாசறுவரர்களோடுமற்றுளோர்மையுயின்ற
காசிபனருளுமைந்தன்விபாண்டகங்கைக்குடும்
ஈசனுமபுகழ்தற்கொத்தோனிருங்கலைபிறவுமெண்ணில்
தேனடைத்தந்தையொப்பான்நிருவருள்புனைந்தமைத்தன்.

(௨௬)

வருகலைபிறவுநீதிமனுநெறிவரம்பில்லாய்மை
தருகலைமறைபுமெண்ணிற்சதுமுகற்குவுமைசான்றோன்
திருகலையுடையவந்தச்செகத்துளோர்மன்னதேசர்
ஒருகலைமுதச்சிருங்கழையர்வன்வருதல்வேண்டும்.

(௨௭)

பாத்தனின்மருட்கோடிபரித்தபாரதனில்வாகும்
மாதர்கனவிலங்கென்றுன்னுமனத்தன்மாதவந்தனெண்ணில்
பூத்தவிசகத்துளோனுமபுராரியும்புகழ்தற்கொத்த
சாந்தனல்வேள்விமுற்றிற்றனையர்களுளாமென்றான்.

(௨௮)

ஆங்குளையினையுடையுருத்தவர்க்கரசன்செய்ய
பூங்கழற்றொழுதுவாழ்த்திப்பூதலமன்னர்மன்னன்
நீங்கறுகுணத்தான்மிக்கசெழுந்தவன்யாண்டையுள்ளான்
ஈங்கியான்புரியுத்தன்மையருளுகியிதைவென்றான்.

(௨௯)

வேறு.

புத்தானகொடுவினையோடருத்துயரம்போயொளிப்பப் புவனக்
தாங்கும், சத்தானருணமுடையோந்தையயிடுநெய்தன்னைனியின்
சாலைபோலவான், எத்தானும்வெலங்கரியான் மனுசுவத்தேவனுதித்
தோனிலக்குமெனவி: உத்தானபாதளருத் தோம்பதனென்னுளவிலவு
லகையாளவான்.

(௩௦)

ஆன்னவன்
னியெரு
யைபழத்துமாநானங்கொடுக்கினவான்வழங்காதாகப்பின்
னுமுளியவர்கேட்பக்கலைக்கேட்டுமுனியவன்வான்விளித்தமென்றான்

ஒதெடுகுகடலாடையுலகிலிவ்வாழ்முனியதர்விலங்கெனவேயுன்னம்
கோறுல்குணத்தருத்தவனைக்கொணரும் வகையாவதெனக்குணிக்கும்
வேலை, சோதிதுதற்குடெடுங்கட்டுவரிதழ்வாய்த்தாளகைத்துணைமெ
ன்கொங்கை, மாதொழுந்தியாமேகியருத்தவனைக்கொணாதுமெனவன
கக்குச்செய்தார்.

(௩௧)

ஆங்கவரம்பொழியுனாப்பவரசன்மகிழ்த்தவர்க்கணிதூசாதியாய, பா
ங்குளமற்றவையருளிப்பனிப்பிறையப்பழித்ததுதற் பிணைத்தவேய்
த்தோள், எங்குமிடைகாததமுலையிருண்டமுந்மருண்டவிழியிலவ
ச்செவ்வாய்ப், பூங்கொடியிசோருமெனத்தொழுதிதைஞ்சிவிரதமிசைப்
போயினோர்.

(௩௨)

(வேறு) ஒசனைபலகடந்திளியொரோசனை

எசதுதவனுறையிடமிதென்றுழி
பாசிழைமடந்தையர்பன்னசாலைசெய
தூசதுமருத்தவந்தவரின்வைவினார்

(௩௩)

அருத்தவன்நனைவையற்றசோகலியே
கருந்தடங்கண்ணியர்கலைவல்லாளித்
பொருத்தினர் பொருத்துபுவிவிலங்கொப்புரிச்
திருத்தவரிவொனவினையசெய்தனன்.

(௩௪)

அருக்கியமுதலினோடாசனங்கொடுத்
திருக்கெனவிருத்திபின்னியசுறனும்
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முனிவனைத்தொழாப்
பொருக்கெனவெழுந்துபோய்ப்புறாயுட்புக்கனார்.

(௩௫)

திருத்திழையவர்கலதினங்கமர்த்துழி
மருத்தினியினியவருக்கைவாழைமாத்
தருத்தருங்கனிபொடுதாழைபின்பலம்
அருத்தவருத்தெவவருளினாரோ.

(௩௬)

இன்னவனபலபகலிந்தத்திபின் திரு
நன்னுதன்மடந்தையர்கவையின்மாதவன்
தன்னையெம்மிடத்தெனஞ்சார்தல்வேண்டுமென்
நன்னவந்தொழுகுதுவலொடுதெனான்.

(௩௭)

விம்முறுமுலகையர்க்கயத்தெனஞ்சார்
அம்மலிதிதுவெவ்வகலுந்நெறி
செமமையின்முனியவன்முறோடாச்சென்றனர்
சுமமனமொருநித்யலார்போ.

(௩௮)

வடக்கார்முனியார் என்பவருடைய வர்ணனை
 நன்னமர்க்கு இன்னக்கருவிவாய்ப்பினைச்
 சாசனாவனமனுதிதீரணாகரவரண
 குனினெயற்கிடய்குறையகடையே.

(40)

பெரும்புள்ளிசொன்னுக்குளனுள்பெய்த
கரும்பொருசொன்றுக்களின்மொண்டோக்கெ
இரும்புயல்களமீறினாட்கிடத்தெழுந்
தரும்புள்ளிசொரிந்தபேதாசனங்கடவன்.

(25)

காமமுற்றெழுளியுள்ளிப்புங்கைத்தெழு
கோமுனிபிவனா...கோமுனிபிவனா...
காமமுற்றெழுளியுள்ளிப்புங்கைத்தெழு

(-67)

தாமதிப்பின் குழுவியப்புணர்ந்த குடும்பங்கள்.
என்றெழுந்தருமறைமுனிவர்யொழிந்த
சென்றிரண்டிப்போகணோசெனோகுழிந்த
மன்றாறாசுழிந்தியர்க்கெல்லாநாதை.

(43)

குன்றினை யெய்தித் தனன் குவவுத்தேரானினன்
விழித்தனவடி யினை விழிவனீர் தா
வாழ்ந்தனெயினியென மெழுகுநீர்ந்தயான்
தாழ்ந்தெழுமாதாசுந்தியை யீராகிநீர்

(4)

போதித்தனினொன்றிடர்புணர்ப்படுவென்றான்.
அச்சமுமுனிஞ்ஞமுனடந்தவாயின...
வசமுனினஞ்சமென ஸுனர்க்தமலேவாய்
வெருவினர்பின்னனவரேவர்தன் லேவண்டலால்
கனர்பெய்தியதலேவ... னுமுபோன் தன்னன்.

வள்ளுதுவலியீரலானமன்னன் பம்புமுறை
 வள்ளுமுறையினையினதஞ்சியாதிதும்
 வள்ளுதுவாழ்முதுசுதாம்பலுஞ்சுதாதும்
 வள்ளுதுவெருளியொயொளித்ததாமோ.

(C-4)

ஆளுகாத்தரசனாகவியுள்கிவிடத்
அருடருதேசின்மீதொலையெழ்வன்
பொருடருமலிவருத்தொடர்ப்பெயரின்
மருளொழியுணர்வுடைவரசுமாதவன்.

(02)

அனாத் தனவ்வனகொல்களித்தெய்தர்
மினாத் திடமுனிவியாடுவோர் தன்கொய்வினபுக்

கொடுங்கலில்பொற்குழாத்துறையுளெய்தியோர்
மடங்கலாதனத்திடைமுனியைவைத்தனன்.

(65)

அருக்கியமுதலியகடன்களாற்றியே
 றுரைக்குவதிலுநெனவுவந்துதானாள்
 முருக்கிதழிளமுலைமுகலாடனை
 இருக்கெடுத்திதமுறையினிதினீய்த்தனன்,

(68)

வறுமைமோய்தணிதரவான்வழங்கவே
உறுதுயர்த்தணிந்தவவ்வுலகம்வேந்தருள்
செறிசூழல்போற்றிடத்திருந்துமாதவத்
தரிஞானம்மிகுந்ருவரசவென்றான்

(66)

வேறு.

என்றலுமேமுனிவரவ்நனடியிறைஞ்சிநீண்டேகிக்கொணர்வெனெ
வ்னாத், தான் துகழவ் முடிவேந்தாடிபோற்றச்சுமந்திரவேமுதல்வராய
வன்றிற்சேரமைச்சரொடுமீட்டணித்தேயோறுதலும்வானோர்வாழ்த்தி
இன்றமதுவினைமுடிந்ததெனச்சொரிந்தார்மலர்மாரியிடைவிடாமல்,
காகளமும்பல்லியமுங்களைகடலின்மேன்முழங்கக்கானம்பாட
மாகதர்களருமறைதூல்வேதியர்கள்வாழ்த்தெடுப்பமதூச்செவ்வாய்
த், தோகையர்பல்லாண்டிசைப்பக்கடற்றானேபுடைகுழச்சுடரோனென்
ன, ஏதியருநெறிநீங்கியுரோம்பதன்றிருநாட்டையெதிர்த்தானன்றே.)
கொழுந்தோடிப்பட்டீர்த்திக் கோவேந்தனடைந்தமைசென்றெற்றார்
சுறக்கமுந்தோடும்வரிநிலைக்கைக்கடற்றானேபுடைகுழக்கழற்கால்வே
ந்தன், செழுந்தோடும்பல்வனும்விஸ்வீசமாதர்கள்நிரண்பிபாட, எழு
ந்தோடும்புலகையுடவ்யோசனை சென்றிரைசையெதிர்கோளெண்ணி.

எதிர்கொள்வான்வருகின்றவய வேந்தன்நனைக்கண்ணுற்றெழிலிநர்
ண, அதிர்கின்றபொலத்தோயின்நாசாபிராணிழிச்சுழிச்சென்றழியின்
வீழ, முதிர்கின்றபெருங்காதறழைத்தோங்கவெய்திதுகமுயங்கலோ
மும், கதிர்கொண்டகடர்வேலான்நனை நோக்கியிவையுரைத்தான்களிப்
பின்மிக்கான். (நிசு)

(15)

யான்செய்தமாதவமோவின்வுலகஞ்செய்தமோயாதோவின்கண்
வான்செய்தசுடர்வேலையடைந்ததென்மனமகிழ மணித்தேறேற்றி,
தேன்செய்தநாள்மொழித்தேர்வேந்தைச்சொழுகுகிற கொணர்ந்தான்
நெல்வர், ஊன்செய்தசுடர்வடிவேலுரோம்பதனைன்றுரைக்குமுரவு
த்தோளான். (சு.0)

(80)

ஆட்கப்பொற்கடிகைமக்கு மணிமாடத்திடையொருமண்டபத்தை
யணிப்பாடகச்செய்யவைமலப்பாவையர்வல்லான்மசைப்பப்பைம

பொற்பிடத், தேடுதிறந்தவடிவேலோன் தனையிருத்திக் கடன்முறைகள்
யாவுய்யத்து, தோடுதற்றமலர்த்தாரான் விருத்திப்பவியினிதுகத்தான்
சுரர்நாடியுந்தான். (கக)

செவ்விறுஞ்சரத்தளித்துத்தேர்வேந்தன்நெகோக்கியவனார்சேர்ந்
து, கவ்வையுரைத்தருளகவெனவிகழ்த்தபரிசாசர்பிரான்குழறலோயும்,
அவ்விய நீத்தாயந்தமனத்தருத்தவனைக்கொணர்ந்தான் கண்ணிடுப்பெ
ணன்ற, செவ்விறுஞ்சரையெனவூத் தேடுறிச்சேனையெய்தயோத்திசே
ந்தான். (கஉ)

மன்னர்பிரானகன்றதற்பின்வயவேந்தனருமனதநூல்வடிவன்கொண்
ட, தன்னமுனிவரனுமையுடனையனுமினையடித்தாமரைகனம்பொன்
மன்னுமணிமுடியனிந்துவான்முறைசெய்திடவிலணிவருதற்கொத்த
தென்னையெனவடியேற்கோர், வரமருளுமடிகொனயாவதென்றான். (க)

புறவொன்றின்பொருட்டாகத்துலைபுக்க பெருந்தகைதன்புகழிற்றூத்
த, அறவென்னுறுருமனத்தானமரர்களுக் கிடரிழைக்குமவுணர்போ
ர், திறனுண்டவடிவேலான்நெசர, தனென்றுயர்க்குத்திச்செங்கோல்வே
ந்தன், விதற்கொண்டமணிமாடயோத்திககாடைத் திவணி மீடலென்
றான். (கச)

அவ்வரத்தந்தனயினித்தேர் கொணர்தியெனவருந்தவத்தோனாற
தலோயும்வெவ்வரத்தின்றுயில்படைக்குஞ் சுடர்வேலோனடியினைஞ்
சுவேந்தர்வேந்தன், கவ்வையொழிந்துயர்த்தனென் தறிஞ்சுரந்தேர்
கொணர்த்ததளிந்தலைவலானன், செவ்விறுத்தற்றிடுவினெடும்போந்தே
றுகெனவேறிச்சிறந்தான்மன்னே. (கடு)

(வேறு) குனிசிலையவனுங்கரங்கள்சுப்பிடத்
துனியமுனிவர்தொடர்ந்துருழ்வர
வனிதையுமருமன்றவடிவுபோன்றொளிர்
முனிவனும்பொறியிசைநெறியைமுன்னினார். (கக)

அக்கரஞ்சுதுமிமுழக்கியாய்மலர்
கிட்டுனாகளித்தனாறமுந்தேவரும்
வெந்தெழுக்கொடுவினைவீழ்க்குமெய்ந்முக்கல்
வந்தெழுவருடருவானென்றெண்ணியே. (கஉ)

தூதுவரவழியயொத்திதுள்ளினார்
மாதிரம்பொருத்தோன்மன்னர்மன்னன்முன்
ஒதினார்முனிவரலோதவேந்தனும்
காதலென்றாவதுகடலுள்ளிழந்தான். (கச)

எழுத்தனம்பொருக்கெனவிரதமேறினன்
பொழிந்தனமலர்முழையாபிழத்தன
மொழிந்தனபல்லியமுரசுமார்த்தன
விழுத்தனநினைவேறினோடுமே. (கக)

பிறிந்தகெம்மனத்துயர்ப்பிறங்கலென்னுகொண்
டதிர்த்தெழுமுரசுடையாசர்கோமகன்
முதிர்ந்தமரதவமுடைமுனியைக்கண்களால்
எதிர்ந்தனனியோசனையிரண்டொடொன்றினே. (கஉ)

நற்றவமனைத்துமோர்வையிலாவுருப்
பெற்றிவனைடைந்தென்பிறங்குவான்னைச்
சுற்றியசீனாயுமுழையின்றேற்றமும்
முற்றாப்பொலிதருமூர்த்தியான்னை. (கச)

அண்டர்கயொருமாக்கராற்றலும்
விண்ணிடப்பொலிதீரும்வினைவலாளனை
குண்டுகைகுடையொடுகுலவுநான்முறைத்
தனடொடுபொலிதருதடக்கையான்னை. (கஉ)

இழிந்துபோயிரதமாண்டிணைகொடாமைலர்
விழ்த்தனன்வேந்தர்தம்வேந்தன்மெய்மையான்
மொழிந்தனனுகண்முதியநன்மறைக்
கொழந்துமேற்படர்த்தக்கொள்கொம்பயினான். (கச)

அயல்வருமுனிவருமாசிறுபிடப்
புயல்பொறிதடக்கையற்றொழுதுபொங்குநீர்
கயல்பொருவிழியொடுகலைவலாளனை
இயல்பொடுகொணர்த்தனனிரதமேற்றியே. (கச)

அடிசுரன்முரசுதிரயோத்திசுரசர்
முடியுடைவேந்தனம்முனிவனோடுமோர்
கடிகையினடைந்தனன்கமலவாண்முந்
வடிவுடைமடந்தையர்வாழ்த்தெடுப்பவே. (கடு)

கசட்டுறுவினைத்தொழிந்கள்வரையுழல்
அசுட்டர்கலைவனாயதுவராகிய
வசிட்டனாமருறைவடிவுபோன்றொளிர்
விசிட்டனும்வேந்தனைப்பொலியமேவினான். (கச)

பாலகாண்டம்.

மாமணிமண்டபம் ஸ்ரீமாத்ரு
தாமணித்தமிழிடைச்சுருதியேவிகர்
கோமுலிக்கரசனேயிருத்திக்கொள்கடன்
எழுந்திருத்திலேறியேயசெப்புகுன்.

(எஎ)

சான்றலர்சான்றலதருமமாதவம்
பேர்வெருளிர்புனிதநின்றருளிற்றூத்தவென்
ஆற்றதொல்லுலபினியரின்வைகுமால்
யான்றலமுடைமையுமிழப்பின்றமுமோ.

(எஅ)

என்னவா முனிவரனினிதருகாக்குரு
மன்னவர்மன்னகேள்வரிட்டெனவற்றெனும்
கன்னெடுத்தவன் றுகோநவையிலசெய்கை
நின்னையெவ்வுலகினிநுபர்நெர்வோ.

(எக)

என்றனபற்பலவினியைகூறிநற்
குன்றுறழ்வரிசிலைக்குலவுத்தோளியு
நன்றிகொளரிமகடத்தவெண்ணியோ
இன்றெனையழைத்ததிக்கியம்புவாபென்றான்.

(அய)

உலப்பெல்பல்லாண்டெலாமுறகணினியே
தலப்பொறையாற்றினென்றனயாவந்திலர்
அலப்புந்ருதித்தபாரளிக்ருமைந்தகா
நலப்புதழ்பெறவினிகல்கல்வேண்டிமால்.

(அக)

என்றதுமரசேயிரக்கவிவ்வுல
கொன்றுமோவுலகமீழோமுமோம்பிடும்
வன்றிறன்மைத்தனாயளிக்ருமாமகம்
இன்றுநீயிறந்துதற்கெழுக்கிண்டென்றான்.

(அஉ)

ஆயதற்குரியவகலப்பையாவையும்
வையனக்கொணர்ந்தனத்திருபர்க்கேத்தலும்
தாயநற்புனல்படி இச்சுருதிதான்முறை
சாய்வறத்திருத்தியசாலைபுக்கனன்.

(அக)

முதற்கழன்மும்மையுமுடுகியாருதி
வழங்கியேயிசுறுதிகளவாய்த்தபின்
தழங்கினதுதுமிதாவிடலிலானகம்
விழுங்கினர்விண்ணவர்கெளியின்றென்னவே.

(அச)

திருவாவதாரப்படலம்.

முமலவொளிதாமொய்த்துலானுளோ
அகவினாநதுமலர்நூலியார்த்தெழ
தகவுடைமுனியமத்தழலினுப்பனோ
மகவருளாகுதிவழக்கினுளோ.

(அடு)

ஆயிடைக்களலினின்றம்பொற்றட்டமீத்
தாயநற்கதைகிற்பிண்டமொன்றுகுழ்
தியெரிப்பங்கியுஞ்செவந்தகண்ணுமா
வ்யெனப்புகமொன்றெழுந்ததேந்தியே.

(அசு)

வைத்ததுதரையிசைமறித்தமவ்வழித்
தைத்ததுபூதமத்தவனும்வேந்தனே
உய்த்தகல்லமுதினையுரியமாதர்கட
கத்தருமரபினுளளித்தியாலென்றான்.

(அஎ)

மாமுனியருள்வழிமன்னர்மன்னவன்
தாமமென்னரிசுமுற்றெண்ணடைத்தாய்வாய்க்
காமொண்டொச்சலைகரத்தினுர்ப்பிர்
தாமுறவளித்தனன்சங்கமார்த்தெழ.

(அஅ)

கைகயன்றனையதன்கரத்தமம்முறைச்
செய்கையினளித்தனன்றேவார்த்தெழப்
பொய்கையுநிகளும்பொழிவாமோதிமம்
வைகுறுகோசலைமன்னர்மன்னனே.

(அக)

நமித்திரநடுக்குறலவகொண்டமாயம்புடை
நியித்திருமரபுளான்முன்னர்நீமையில்
சுமித்தினாக்களித்தனன்சுரர்க்குவேந்தினிச்
சுமித்ததென்பகையெனத்தமொடார்ப்பவே.

(அஃ)

பின்னுமப்பெருத்தகைபிதிந்துவிழ்த்தவை
தம்மையுஞ்சுமித்தினாதனக்குல்லினுன்
ஒன்னலர்க்கிடமும்வேறுலகினோக்கிய
மன்னுயிர்தமக்குளீள்வலமுந்துள்ளவே.

(அச)

வாம்பரிவேள்வியுமகவைவல்லு
தாம்புனாசுவுகிறவுமத்தனன்
ஒம்பிடமுடிந்தபினுலகுதாவலன்
ஏம்பலொடெழுந்தனன்யாருமேத்தவே.

(அஉ)

முருடருபல்விபமுதங்கியார்க்கு
இருடருமுலமுமிடருகீக்கின
தெருடருவேளவிபின் கடன்கடர் துதி

அருடருமலையின் வந்தரசனெய்தினுன்.

(சுரு)

செய்முறைகடன்முறைதிறப்பவீனியே
மெய்முறைகடன்முறைக்கியர் துதி
சுமமுறைபளித்தகீட்கணுளர்க்கும்
வைவ்முறைவழங்கின் வனகமாரியே.

(சுரு)

வேந்தர்கட்கரசொடுவெறுக்கைதேர்பரி
வாய்த்துறுகிலொடுவரிசைக்கேற்பன
நயத்தனவ்பல்வியந்துவைப்பவேகீர்
தோய்த்தனவ்சரபுரந்துறைக்கெனய்தியே.

(சுரு)

முரசினங்கறங்கிடமுத்தவெண்ணுடை
விரகிவிழறவேந்தர்குழந்தா

அரசவையடைந்துழியயணுகணு

உடைசெறிமுனிவர் தாள்வணங்கியோக்கினுன்.

(சுரு)

அரியநற்கவமுடைவகிட்டனையால்
இரலைநகிறவகமாவிதைவன்னுடொழா
உரியநற்கவமுடைபுதிநியுய்த்தனன்
பெரியநற்கவவினிப்பெறுவதயாதென்றான்.

(சுரு)

எந்தவினன்னுளினுடரின்க்கியே
உய்த்தனனடியனென்னவென்னவன்
சின்னையுண்மதிச்சியாலவழக்கித்தேர்பிசை
வந்தமாதவொடுமவழிக்கொண்டேடுகினுன்.

(சுரு)

வாங்கியதயருடைமன்னன்பின்னரும்
புதுடைமுனிவர்தாள்பழிச்சியேத்தல்கொண்
டோங்கியவுலகையாசியோடெழா
ந்கினரிஞ்சுதன்னின் தவேந்தனே.

(சுரு)

தெரிவையர்மூலருளிறிதாட்செனிது
மருளியவயவொடுவருக்கதுய்த்தலாற்
பொருவருநிருமுகமன்நிப்பொற்புந்
முருவமுதிகியொடொப்பச்சேன் தினா.

(சுரு)

ஆயிரடைப்பருவம்வந்தடைத்தவெல்லையின்
மாயிரும்புவிமசுன்னமிழவினோக்கிட
வேய்புணர் பூசும்விண்ணுளோர்க்கும்
துயகற்கடகமுமெழுந்துள்ளவே.

(சுரு)

சித்தருயிபக்கருத்தெரிவையார்க்கும்
வித்தகமுனிவரும்பின்னுளோர்க்கும்
சித்தருமுறைமுறைவெருங்கியார்ப்புறத்
தத்துவொழிந்துகீடருமமோங்கவே.

(சுரு)

ஒருபகலுலகெனமுதாத்துப்பொதிந்
தருமறைக்குணர்வருமவனையருசன்க
கருமுதின்கொழும்பெழில்சாட்டுஞ்சோதியைத்
திருவறப்பயந்தனாழறங்கொள்கோசலை.

(சுரு)

ஆசையும்விசம்புதின்றமாரார்க்கெழ
வாசவன்முதவினவணங்கிவாழ்த்துறப்
பூசமுமினமும்பொய்யகல்கினுன்
மாசநகையன்மாதுமைந்தனே.

(சுரு)

தனையவிழ்தருவுடைச்சயிலகோபனும்
கிளையுமந்தரமிசைசெழுமியார்ப்புற
அடையுமுறவினோடலவன்வாழ்வுற
இனையவறபயந்தன்னினையமென்கொடி.

(சுரு)

படங்கினர்பெற்றலைப்பாந்தளேந்துபீர்
நடங்கினர்தரமறைநிலைநாடகம்
மடங்கலுமகமுமெவாழ்வினோக்கிட
விடங்கினர்விழியினுன்மீட்டுமின்றன்.

(சுரு)

ஆடினதாமபையமுதவேழிசை
பாடினர்கின்னர்துவைத்தபல்லியம்
விடினரர்க்கென்துவக்குமலிம்மலர்ல்
ஒடினருலகின்ருய்ப்பாழ்ந்துமே.

(சுரு)

ஒடினரசன்மாட்டியகைகூடரின
முடினரிலெதிராதனனாக
கூடினரொடுகொளுகின்றன
நாடினருலகின்ருய்க்கென்தொழுகினா.

(சுரு)

பாலகாண்டம்.

மேடமாமிதிதிநகவியின் கணு
நீடுறுமாலேகற்சடகநீதிசேர்
ஒடைமாகுநினுனதயராகிகோள்
நாடினேகாதசர்நால்வருச்சேர்.

(௩௯)

காந்தனச்சாதகமீசற்கேனையர்
தன்மனக்குந்தருமுறையிற்றுவந்தெரிநீ
தொன்றியதமனியத்தெழுதியோறினார்
வன்றிறற்குரர்குருவாழ்த்தெடுப்பவோ.

(௪௦)

மாமுனிதன்னொடுமன்னன்மன்னவன்
எழுதப்பினல்படிஇவ்வித்தொடன்பொருள்
தாமுறவழங்கிவென்சங்கமர்ப்புற
கோமகந்திருமுகங்குறுகினைக்கொன்.

(௪௧)

இறைதவிர்ந்திகொபார்யாண்டொழிந்தி
விதைதருசாலேதமிழ்க்கியாவையுடைய
முறைகெடவறியவர்க்குதொகொள்கென
அறைபறையென்றனனரசர்கோமகன்.

(௪௨)

படைபொழிந்திகுதம்பதிகளேயேனி
விடைபெறுகுமுகமுடிவேந்தர்வேறியர்
கடையுறுதியமமுறவையின்றிருக
கடவுளர்விடுவொழிகளிப்பவென்கணும்.

(௪௩)

ஆலையம்புதுக்குவந்தனாந்தம்
சாலையுஞ்சதுக்கமுஞ்சமைக்கசந்தியும்
காலையுமாலையுங்கடவுளர்க்கணி
மாலையுத்திபமும்வழங்குகென்றனன்.

(௪௪)

என்புழிவன்ளுவாய்நையிமிசை
நன்புறையறைந்தனர்க்காநாந்தரும்
மின்பிறழ்தகப்பினாதாமும்விம்மலால்
இன்பமென்றனக்கருமளக்கொய்தினர்.

(௪௫)

ஆர்த்தனர்முறைமுறையன்பினுலுடல்
போர்த்தனபுளகம்பேர்பொடித்தீணிதி
ஊர்த்தனொடுநொதிச்சொல்லினர்க்கொம்
நீர்த்தனென்றறித்தேவவந்தொழிந்தையே.

(௪௬)

திருவவதாரப்படலம்.

பண்ணையுமாயமுந்திரனும்பாங்கரும்
கண்ணகன்றிருக்களிப்புகைமிகுநீ
தென்னெயுங்களப்புழிமுதுவானமும்
சண்ணமுந்தூவினவிதிசேறுமே.

(௪௬)

இத்தகைமாதகீரதுகாநும்
தெத்தமுறுவளையோடுகிறந்தே
தத்தமையொன்றுமுணர்ந்திலாதவர்
மெய்த்தவனும்விதிப்பமதித்தான்.

(௪௭)

கராமலைபத்தளர்க்கரிந்திடு
அராவணையிற்றுயில்யெனவந்தரள்
விராவியளித்தருண்மெய்ப்பொருளுக்கே
இராமனைப்பெயர்ந்தனனன்றே.

(௪௮)

கருதலமுற்கொளிரெல்லிகடுப்ப
விரதமறைப்பெண்ணெய்க்கொண்ட
வரதனுதித்திடமற்றையவொளியைப்
பரதனைப்பெயர்ப்பன்னினனன்றே.

(௪௯)

உலக்குனர்வஞ்சகரும்பருமயந்தார்
நிலக்கொடியுந்தயர்ந்தத்தனளிந்த
விலக்கருமொழியின்விளக்கொளிராமம்
இலக்குவனென்னவிசைத்தனனன்றே.

(௫௦)

முத்தருக்கொண்டுசெம்முளரியலர்தால்
ஒத்திருக்கும்மெழிலுடையவிவ்வொளியால்
எத்திருக்குங்கெடுமென்பதெயெண்ணச்
சத்தருக்கன்னெனச்சாத்தினனாம்.

(௫௧)

பொய்வழியின்புறமுறையுறமுறையால்
இவ்வழிபெயர்க்கிசைத்துழியிறைவன்
கைவழிநிதியெனுநகிலைமறையோர்
மெய்வழிபுறநிறைந்தனமென்மேல்.

(௫௨)

காசியுமொளிர்தருகமலமுமெனலே
ஒளிபெழிலுடையொருவனையலேதோர்
ஆசியுமுடலமுமெனலெனவருளின்
மேவினனுலகுடைவேந்தர்மமவேந்தன்.

(௫௩)

பாலகாண்டம்.

அமுதுகுருகலையொடணிகடைப்பிலாத்
திமிரமதநலருகிவகாணெனவும்
சுமரமதுடன்வளர்சுறுமறையெனவும்
குமரர்கணிமகள் குறைவறவளர்நரன்.

(கஉரு)

சவுளமொடுபயம்விதிமுறைதருகும்
நிலைவகைவொருகாழிநிலவா
உவந்தருமறைநெடுநிலவதலையும்
தவன்மதிபுனையரணிகர்முனிதாவே.

(கஉசு)

எனையபிறவுமன்வியலினிடையுந்
நானுபடைபலகிலையொடுபயிலா
வானவர்தனிமுதல்கிளையொடுவளர்.

(கஉஎ)

அருமறைமுனிவருமமரருமவனிக்
திருவுமகருகைசெனமுமடிகோ
புருவினைதுணிதருமிவரினிலவனின்
நெருபொருககல்லுமறையெனவுறுவார்.

(கஉஅ)

ஐயனுமிளவலுமணிபிலமகடன்
செய்தவமுடைமைகடெரிதரநதியும்
மைதவழிபொழில்களும்வாவிடமுருவி
செய்குமுறுறுமிழையெனநிலைதிரிவார்.

(கஉசு)

பாகனுமிளவலுமொருகொழிபகிர
திரதமுமிளியுமிவரினுமறைநால்
உகாதருபொழுதினுமொழிகிலொனையாள்
வரதனுமிளவலுமெனமருவினரே.

(கஉய)

வீரருமினாளுரும்வெறிபொழில்களின்வாய்
நாமொடுகாதருமுனிவாரிடைபோய்ச்
சோர்பொழுதணிநகர்நுறுவொதிர்வார்
கார்வரலுப்பொருவுவர்கரியால்.

(கஉசு)

ஏழையானைவருமிவர்தடமுலைதோய்
சேழ்கிளர்மதுகையர்கிளகருமினையார்
வாழியவெனவவ்மனனுதுகடவுட்
டாழருவர்கலையயாதெனவவே.

(கஉஉ)

திருவவதாரப்படலம்.

கடல்கருமுனிலொளிர்கமலமதலரா
வடவனையுடன்வருசெயலெனமறையும்
தடவுதலறிவருதனிமுதலவனும்
புடைவருமிளவலுமெனநிகர்புகல்வார்.

(கஉக)

எதிர்வருமவர்களையெமையுடையிறைவன்
முதிர்நருகருணையின்முதமலரொளிர்
எதுவினையிடநிலையினிதினுமையும
மதிதருகுமாரும்வலியர்கொலெனவே.

(கஉசு)

அஃதயநினையெமதரசெனவுடையேம்

இவ்வொருபொரு

மகிதலமுமுறைதபுமுதல்கிளமலரோன்

உருபகலளவெனவுரைநனிபுரிவார்.

(கஉரு)

இப்பரிசுணிகருகையும்யாவரும்
மெய்ப்புகழ்புனைதலவினையவீரர்கள்
தப்பறவடிபிழறழ்வியேத்தற
முப்பரம்பொருளுக்குமுதலவன்வைகுதும்

(கஉசு)

அனாசர்தம்பெருமகனிலம்யாவையும்
வினாசுறுதனிக்ருடைஎனங்கவென்றிசேர்
முனைசொலிநறங்கிடமுனிவதேத்தற
காசெயலரிபதொர்கனிப்பின்வைகுதாள்.

(கஉஎ)

சு-வது. திருவவதாரப்படலம் முற்றும். ௧௨ திருவிருத்தம் - ௩௨௯

௭-வது கையடைப்படலம்.

களைவருகற்பகநாட்டுநன்னகர்
அனைவருமனைதரவயிர்க்குளுகித்தையான்
நினையவுமரியதுவிசம்பினிண்டதோர்
புனைமணிமண்டபம்பொன்யவெய்தினன்.

(௧)

தாயமெல்லரியனைப்பொய்க்துதோன்றினன்
செய்குவிசம்பிடைந்நிரியுஞ்சாரணர்
நாயகனிவன்கொலென்றயித்தாபட்டமோர்
ஆயிரமில்லையென்றையக்கினர்.

(௨)

மடங்கல்போன்மொயம்பினுன்முன்வீரமன்னியர்
அடங்கலுமுலகுமவேறமைத்துத்தேவோர்

உதவியுண்டிடு.

மீடங்கொண்டு முகனையும் படைப்பெண்ணெடுந்துத்
தொடங்கியது எனியது முனிவன் றோன் பிணன்.

வேறு

வந்துமுனிவெய்துதலுமார்பினணியாரம்
அந்தரதலத்திரவியஞ்சுவொளிவிஞ்சக்

கந்தமலரிற்கடவுள் வரவுகாணும்

இங்கிரேனெனக்கடி தெழுந்தர பணிந்தான்.

பணித் துமணிச் செற்றுபுகுயிற்றியவிர் பைம்பொன்

உணர்ந்ததுவிசிட்டினருத்தியொழிந்தது

இலோந்தகமலச்சரணா

துணிந்ததென்வினையதொடர்பெனத்தொழுதுசொன்னான்.

நிலஞ்செய்தவமென்றுணரினன்றுமெடியோயென்

நலஞ்செய்வினை புண்டெனினுமன் றுகாநீயான்

வலஞ்செய்துவணங்கவெளிவந்தவிதமுந்தெவ்

குலஞ்செய்தவமென்றினிது கூறமுனிக் கும்.

வேறு.

என்னையமுனிவரருபிமைபவருமிடையுறொன்றுடையரானால் பன்னகமுநரு வேள்ளிப்பணிவனாயும்பாற்கடலும்பதும்பீடத் தன்னகருங்கற்ககாட்டனிநகருமணிமாயோத்திபென்னம் பொன்னகருமல்லாதுபுகலுண்டோவிகல்கடத்தபுலவுவேலோய். (ஏ)

இவ்வறிக்கைப்படிதான் தேனி டைதுளிக்கு நிழலிருக்கை பிழந்து போ
ந்து, நின்மறிக்குந்தனிக்குடைக்கீழ்மதினொதுங்கிக்குறையிற்
நோக்கிக், குன்றிக்குச்சுலமணித்தோட்சம்பரனைக்குலத்தோடு
தொலைத்துக்கொண்டவ்நளித்தவரசன் னோபுரத்தானின் னுள்கின்ற
ரசவெவ் றான். (அ)

உரைசெய்யுமளவினவன் முகநோக்கியுள்ளத்தினொருவராலும், கரை
செய்பவரியதொருபேருவனக்கடல்பெருகக்கரங்கள் கூப்பிட்டு உரைசெ
ய்தியிருத்தபயனெயறினனம்ற்றினிசுசெய்வதருளுகென்று, முரைசெ
ய்துகடைத்தலையான்முன்மொழியப்பின்மொழியுமுளவனாகே. (சு)

தருவனத்துள்ளானியற்றுந்தவவேள்விக்கிடைபூறுத்தவத்துசெய்வோர்
கள், வெருவரச்சென்றடைகாமவெருளியெனநிருதரிடைவினக்காவண்
னம், செருமுகத்துக்காததியெனநின்றிவ்வாநல்லவினங்கரியசெம்ம
ல், ஒருவனைத்தத்திதியெனவுயிரிசக்குங்கொடுக்கற்றி. னுளையச்சொ
ன்னான். (ய)

பெரியபுத்தூர்.

உண்ணிலாவருந்தவத்தோனியம்பியசொம்புநுமத் தினைநிலைப்பாய்
ந்த, புண்ணிலாம்பெரும்புலழயிர்க்குணனுழைந்தாவெனச்செகியித்பு
ருத்தலோடும் உண்ணிலாவேயதுயரம்பிடித்தூந்தவாருயிர்தின் றாசலாட
க், உண்ணிலாண் பெற்றிழைந்தாவெனவுழந்தான் கடுக்குயரங்காவலே
லான். (கக)

தொடையுற்றதுதேன்றுவிக்குத்தந்தார நெருவண்ணந்துயரீக்கி
புடையுற்றமில்ன் சித்யனிவன்பெரியோய்ப்பணியிதுவேற்பனிகீர்க்
கை, புடையுற்றதுசடையானான்முகனும்புரந்தானும், புருத்து
கக்கினைபுருயான்காப்பென்பெருவேன்வித். செ
ழுடவென்றான். (கஉ)

சென்றனவென்றதுமுனிவோடெழுத்தனவாழ்வரைப்படைத்தமுனியிறுதி
 சீகரலம், ஆன்றெனவாமெனவிமையோரயிர்த்தனச் சேவ்வெயில்கார்த
 தங்குமிங்கும், தின்றுவந்திநிந்தனமீவிவந்தகொழுங்கடைப்புருவநெ
 ற்றமுற்றநீச், சென்றனவந்தனக்கையுள் செவந்தனகண்ணிருண்டன
 போய்த்திசைகொளல்பாம். (கௌ)

(வேறு.) கறுத்த மாமுனிகளுக்கையுன்னிக்

பொதுத்தியென்றவற்புகன் றுநின்மகற்

குறுத்தலாகலாவுறுதியெய்துநாள்

மறுத்தியோவெனவுசிட்டன்சுநிஞன்.

பெய்யுமாரியாற்பெருகு வேளம்போய்

மொய்கொள்வேலையமுருமாறுபோல்

ஐயபின்மகற்கள வில்விஞ்ஞைசலந்

தெய்துகாலமின்றெதிர்த்ததென்னவே.

குருவினவாசகங்கொண்டு கொற்றவன்

திருவின்கேள்வனைக்கொணர்மின் சென்றென

லருகவென்றானென்றேலோகிம்பந்

தருஞ்சார்ந்தனவழிவினாம்பரான்.

வந்ததும், பிறகு தம்பி தங்கவேலு

முந்தையதான் மறைமுகமாகக் கார்ட்டுசுந்

மகனாகத் தனித்தாயுநீயிவர்க

கெள்ளதத்தனனியைந்தசெய்கென்றான்.

கொடுத்தமைந்தனாகக்கொண்டிருக்கிறார்

தெய்வத்திற்கும் விட்டிணி அவர்திருத்தியேன்

1. The first step in the process of the investigation is the identification of the problem. This is done by the investigator who is responsible for the study. The investigator must first identify the problem that is being studied. This is done by the investigator who is responsible for the study. The investigator must first identify the problem that is being studied.

பாலகாண்டம்.

அடுத்தவேள்வியோய்முடித்தநாமென
படத்தன்மேயினனவைக்கணியினான்.

(கஅ)

வென்றிவான்புடைவிதித்துமெய்யம்போல்
என்றுத்தயவுறுத்தானியார்த்திரு
குன்றம்போன்றுயர்கோளிக்கொற்றவில்
ஒன்றுதாங்கினுலகத்தாங்கினான்.

(கக)

அன்னதம்பியுத்தாணமையனும்
மன்னனின்னயிர்வழிக்கொண்டாலெனச்

பொன்னின்மாதகர்ப்புரிசைக்கிணான்.

(கஉ)

வரங்கணமாசறத்தவஞ்செய்தோர்களுவாழ்

புரங்கணேரிலாககரணிகப்போய்

அரங்கினொரிலமபினன்னின்

பிரங்குவார்புனற்சாயுவெய்தினார்.

(கக)

கரும்புகால்பொரக்கமுதினவாத்தேதன்

வரம்பையிதிமருதவேலவாய்

அரும்புகொங்கையாரம்மெலோத்போற்

சுரும்புவாழ்வதோர்கோலேண்ணினார்.

(கஉ)

தாழ்மாமழைதழுவுதெறியால்

குழியானோற்றோன்றுமால்வனாப்

பாழிமாழகட்டுச்சிபச்சைமா

ஏழுமேற்போயாறுமேறினார்.

(கக)

தேவுமாதவற்றொழுதுதேவர்தம்

காவுளாகுதிரயக்கும்லென்னிவாய்

தாவுமாபுகைதழுவுசோலேகண்

டியாவதிதென்றெனவாக்குமேனின்னான்.

(கஉ)

எ-வது. கையடைப்படலம் முற்றும் ஆதிருகிறத்தம் - ௧௪௦

அ-வது. நாடகைவதைப்படலம்.

திங்கண்மேவுஞ்சடைத்தேவன்மேன்மாளேன்

இஞ்சுநின்றெய்யவும்மெரிதருமதுதல்விழிப்

பொருளோபஞ்சுட்பூலேனியன்னதன்

அங்கம்வெகதன்றுதொட்டளங்கனோயினான்.

(க)

நாடகைவதைப்படலம்.

வாரணத்துரிவையாழ்மதனைச்சினேகான்
சாமறங்கயிக்குகுதலாலேவெண்ணாம
ஆரணத்துறையுளையங்காடிதுவமக்
காரணக்குறியுடைதகாமலாச்சிரமமே.

(உ)

பற்றவாலேரொடும்பசையற்பிறவியோய்
முற்றவாலுணர்வுமேல்முதினோதிவுசென்
முற்றவாலவனிஞ்சுதியோகுசெய்தன்னெனிற்
சொற்றவாமளவோமற்றிதன்நாய்மையே.

(க)

என்றவர்தனையின்புலம்விவர்தல்வாழ்ந்
சென்றுவந்தெதிருமுஞ்செஞ்செறிச்செல்லவோ
டன்றுறைந்தலர்கதிர்ப்பரிதிமன்னடிவமகன்
குன்றினின்நிலரகோர்க்கிரகக்குறுகினார்.

(ச)

பருதிவானவையின்பசையற்புருவான்
பிந்துமேற்கொண்டிலாமேவெனிலையல்லதோர்
இருதுவேலின்னொய்லெளிகடர்க்கடவுளும்
கருதினிலேமுள்ளமுங்கணிலேமகயனமும்.

(ரு)

படிபின்மேல்வெம்மைபைப்பகரினுப்பகருகா
முடியலேமுடியமுடிருளும்வான்முடிமேல்மேம்
விடியுமேல்வெயிலும்வேமளையுமேவெயின்னிலே
டிடியும்வேமொன்னிலேவிபாவவேவொத்தவே.

(சு)

விஞ்சுவான்மழையின்மேலம்பும்வேலும்பட்டச்
செஞ்செவ்வேசருமுதந்தன்றியேதிறனிலா
வஞ்சுத்திவிடோளான்மாமணிபிழற்
தஞ்சினார்செஞ்சுபோலென்றுமாறுதரோ.

(எ)

பேய்பெருந்தொக்கின்னலர் பெருங்கள்ளியின்
நாய்பிளந்துக்காரகில்கஞ்சுத்தழையிலா
வேய்பிளந்துக்கவெண்டாளமுடவிடலா
வாய்பிளந்துக்கசெம்மணிபுமேவெய்மேலாம்.

(அ)

பாருமோடாதுக்டெனும்பாலகெ
குருமோடாதுக்டாதோருரியன்
தேருமோடாதுமாமாசுத்தேரினோர்
காருமோடாதுக்டாலுமோடாதோர்.

(க)

பாலகாண்டம்.

கண்ணிழித்துயிழ்விடக்கனலராலரசுகார்
விண்கிழித்தொளிருயின்னையபன்மணிவெயில்
மண்கிழித்திடவெழுஞ்சுடர்கண்மண்மகளுடற்
புண்கிழித்திடவிழுங்குருதியேபோலுமே.

(ய)

வேழ.

புழுங்குவெம்பசியொடுபுரளும்போரரா
பிழங்குவந்தெறிதொழிவிசித்தவாயின்வாய்
முழங்குதின்கரிபுகுமுடுகிமிமிசை
வழங்குவெங்குதிருடமறைவுதேடியே.

(க)

ஏகவெங்கனலரசிருந்தகாட்டினில்
காகமுங்கரிசுருங்கரித்துசாம்பின
மாகவெங்கனலெனும்வடவைத்திச்சுட
மேகமுங்கரித்திடவிழ்த்தபோலுமே.

(கஉ)

கானகத்தியங்கியகழுதின்றேர்க்குடும்
தானகத்தெழுதலாற்றலைக்கொண்டோடிப்போய்
மேனிமிர்த்தெழுந்திடிவெண்பும்கெழுமென
வானவர்க்கிரங்கிவெண்தொந்ததே.

(கங)

எய்த்தவக்கனலிடைபெழுத்தகானந்தேர்
காய்த்தவக்கவெனங்காக்கும்வேளிலின்
வேந்தனுக்கரசுவிற்றிருக்கச்செய்ததோர்
பாய்த்தபொற்காலுடைப்பளிக்குப்பிடமே.

(கச)

தாவுருயிருவினைசெந்துத்தள்ளுரு
மூவகைப்பகையரண்டருமுத்தியில்
போலதுபுரிபவாமனமுமொன்வினைப்
பாவையர்மனமுமபோற்பசையுமற்றதே.

(கரு)

பொரிபாற்பட்டர்விலம்பொடித்துழை
விசிதலிப்பெருவரிவிளங்கித்தோன்றலால்
அரிமணிப்பணத்தராலரசுநாட்டினும்
எரிசுதிர்க்கினிதுபுகியங்கலாயதே.

(கஸ)

எரித்தெழுகொடுஞ்சுமினையதெய்தலும்
அருந்தவலிவர்பெரிதளவிலாற்றலைப்
பொருந்தினராயினும்புவின்கெழுமென
வருந்துவாசுத்தெனமனத்தேனக்கினுன்.

(கஊ)

நாடகவதைப்பயல்

கோக்கினனவர்முககோக்ககோக்குடக்
கோக்குமாருமடிசுறுகநான்முகன்
ஆக்கியவிஞ்சைகனிரண்டிமவ்வழி
உலக்கினனவையவருள்ளத்துள்ளினார்.

(கஅ)

உள்ளியகாலையிணாழிக்கியினை
எள்ளுகொழுங்கனலெஞ்சும்வெஞ்சுரம்
தெள்ளுதண்புனலிடைச்சேறவெந்தது
வள்ளுமுனிவனைவணங்கிக்குறுவான்.

(கஆ)

சுழிபடுகங்கையர்க்காகக் கொளியான்
விழிபடவெந்ததோவேறுதாணுண்டோ
பழிபடாமன்னவன்படைத்தநாட்டினான்
கழிவென்காரணமிருக்கென்றான்.

(உஅ)

என்றலுமிராமனைகோக்கியின்னுயிர்
கொன்றுமலவாழ்க்கையளகூற்றினேற்றத்தன்
அன்றியுமையிருநாறுமையன்மா
ஒன்றியவலியினாறுதிகேளேனா.

(உஆ)

மண்ணுருத்தெடுப்பினுங்கடலைவரினும்
வீண்னுருத்திடிப்பினும்வேண்டிச்செய்கிற்பாள்
எண்ணுருத்தெரிவரும்பாவமிண்டியோர்
பெண்ணுருக்கொண்டெனத்தெரியும்பெற்றியாள்.

(உஉ)

பெருவனாயிரண்டொடும்பிறந்தநஞ்சொடும்
உருமுறமுழங்குகொடுமுழித்தியொடும்
இருபிறைசெறித்தெழுதலுண்டாமெனின்
வெருவருதோற்றத்தன்மேலிமாணுமே.

(உக)

ருடகவரவுறமுருலக்கையினள்
காடுறைவாழ்க்கையள்கண்ணிற்காண்போல்
ஆடவர்பெண்மையவாண்தோளினாய்
தாடகையென்பதச்சுழக்கிராமமே.

(உச)

கன்னவினோளினாய்கமலத்தோனருள்
மன்னுயிரனைக்கையுமவரிவாய்ப்படுத்
தின்னுயிர்வளர்க்குமோரொகொள்கூற்றநோர்
அன்னவளயாவனென்றறையக்கேட்டியால்.

(உரு)

இயக்கர் தன்குலத்துளா னுலகமெங்கணும்
வியக்குதுமொய்ப்பினுனெரியின்வெம்மையான்
மயக்கில்சற்சரெனும்வலத்தினுனருள்
துயக்கிலன்சுகேதுவென்றுளனொர் தாய்மையான். (உ௯)

ஆன்னவன்மகவிலாதயருஞ்சிந்தையான்
மன்னெயிந்தாமரைமலரின்வைகுறு
நன்னெயிமுதல்வளைவழுத்திறற்றவம்
பன்னெயிம்பகலெலாம்பயின்றபான்மையான். (உ௭)

முத்தினனருமறைக்கிழவன்முற்றுநின்
சிந்தனையென்னெனச்சிறுவரின்மையான்
நொந்தனெனருள்கெனதுணங்குகேள்வியாய்
மைத்தர்களிலையொருமகனாண்டாமென்றான். (உ௮)

பூமடமயிலினைப்பொருவும்பொற்பொடும்
ஏமுறமதமலையினாளுநாறுடைத்
தாயிருவலியொடுந்தனையடோய் நூல்
போவெனமலர்புன்குன்றுபோயினான். (உ௯)

ஆயவனருள்வழியலர்த்ததாமரைச்
சேயவளெனவளர்செவ்விரண்டுவட்
காயவன்யார்கொலென்றாய்ந்துதன்கிளை
நாயகன்சுந்தனென்றவற்றருள்கினான். (உ௭)

காமனாமிரநியுங்கலந்தகாட்சியி
தாமெனவியக்கனுமணங்கனாளுமே
நியமமும்பகலுமேசீநின்றென்னலாய்த்
தாமுறுபெருக்களிச்சலதிமுற்றினார். (உ௯)

பற்பலகாட்செலீஇப்பதுமைபோலிய
பொற்பினுள்வயிற்றிடைபீபுவனமேக்கிட
வெற்பனிபுயத்துமாரீசனும்விறல்
மற்பொருளவாகுவுமவந்துதோன்றினார். (உ௭)

மாயமும்வஞ்சமும்வரம்பிலாற்றனும்
தாயினும்பழகினார் தமக்குந்தேர்வொணு
தாயவரவளர்வழியவனையின்றவக்
காயினத்தியக்கனுக்களிப்பினமேன்மையான். (உ௯)

திதுறுமவுணர்கைமைதீர்தா
மோதுறுகடலெலாமொருகைமொன்புதி
மாதவனுறைவிடமதலின்வந்துநீள்
பாதவமனைத்தையும்பறித்துவிசினான். (உ௯)

விழைவுதுமாதவம்வெஃகினோர்விரும்
புழைகலையினைபயபுருண்டோக்கிய
வழையொடுமொனெலாமடிப்பமாதவன்
தழலெழவிழித்தனன்சாம்பராயினான். (உ௭)

மற்றவன்விளிந்தமைமைத்தீர்தம்மொடும்
பொற்றொழிகேட்டுவெங்கனலிற்பொங்குறு
முற்றுதமுடிக்குவென்முளியைபென்றெழா
ந்தவனுறைவிடமதனைணனினான். (உ௯)

இடியொடுபெட்டும்வெவ்விழைமேக்கிடக்
கடிக்கெடவெரீக்கந்திருமுட்டுறத்
தடியுடைமுடிற்சுலஞ்சலிப்பவண்டமும்
வெடிபுழைத்தீர்த்தெதிர்விளித்தமண்டலே. (உ௭)

தமிழேனாமடப்பருஞ்சலதித்தவன்
உமிழ்கனல்விழிவழியொழுகவுக்கரித்
தழிவனசெய்தலாலாக்காடியே
இழிகெனவுளாதனைசனியெஞ்சவே. (உ௭)

வெருக்கொளவுலகையும்விண்ணோளையும்
முருக்கியெவ்வுயிருமுண்டிழைமூர்க்காரம்
அரக்கர்களைவிரக்கணத்தினில்
உருக்கியசெம்பெனவுமிழ்கட்டினர். (உ௭)

ஆங்கவன்வெருளியுமறைத்தசபமும்
தாங்கினொருச்செய்தருக்கிலாமையின்
நீங்கினர்கமாலையேர்க்குநீங்கியாம்
ஒங்கியபுதல்வனென்றுவுகூர்த்தனர். (உ௭)

ஆவனெடும்பாதலக்கனெகாட்சிவிதித்
நவனுறுதமுடிந்தனக்குமாதவன்
இவ்வொளப்புடைத்தழித்துவகமென்றான்
பவனளிற்றிரிஞ்சுள்பதிகைத்தீர்தன். (உ௭)

பிரகந்திறன்மைக்கேவிலேயுந் திருநாற்
தருந்தொழிந் துறையிவ் சலந்தையுந் துறையி
வருந்தவின் வகையிவ் துறையிவ்
புருத்தனளழவெனப் புழுங்குநெஞ்சினான்.

(சஉ)

உளப்பரும்பினிப்புறவுலோபமொன் றுமே
அளப்பரும்புணங்களை யுறிக்குமாறுபோல்
இளப்பருங்கொடுமையவர்க்கேகூடலா
வளப்பரும்புருதவைப்பழித்துமாற்றினான்.

(சஉ)

வேறு.

இலங்கையரசன் பவரியைமத்தொரிடை யுற
விலங்கல்லவிகொண்டென துலேன் லெகலின் றான்
அலங்கன்முதிலேயவளில்வங்கிலமெங்கும்
குலங்கொட்டங்குகளிகொன் றுறிகினின்றான்.

(சச)

முன்னாலகனித் துமுறைநின்றவுயிரெல்லாம்
தன்னுயிரொனக்கருதுதன்மையவன்மைநித்
என்னினியுணர் த்துவதினிச்சிறிதுகாநின்
மன்னுயிரனைத்தையும்வழிந் தினியென்றான்.

(சரு)

அங்கிறைவனப்பரிசுரைப்பவதுகேளாக்
கொங்குறைநறைக்குலமலர்ச்செனிகுலுக்கா
எங்குறைவதித்தொழிலியற் துபவனென்றான்
சங்குறைகருத்தொருகனிச்சிலை தரித்தான்.

(சச)

கைவனையெனத்தனையகாணையுளகேளா
ஐவனையகத்திடையகாத்தமுனிபைய
இவ்வனையிருப்பதவனென்பதனின்முன்போர்
ஈமலனாகெருப்பெரியவந்ததெனவந்தான்.

(சஎ)

சிலம்புகள் சிலம்பிடைசெறித்தகழலோடு
நிலம்புகமிதித்தனெனனித்தருழிவேலைச்
சலம்புகவனற்றதுகணந்தகனமஞ்சிப்
பிலம்புகவிலக்கிகள்பின் றொடரவந்தான்.

(சஅ)

இறைக்கடைதடித்தபுருவத்தெனயிறென்னும்
பிறைக்கடைபிறக்கிடமுத்தபிலவாயள்
மறைக்கடையர்க்கிலடைவைக்கனவிரண்டாய்
பிறைக்கடையமுனைத்தெனகெருப்பெழவிழித்தான்.

(சஅ)

கடங்கலுழந்தடங்களிற் கையொடுகைநித்தற்
வடங்கொள்ளுடங்குமிடையாண்மதுகொடு
இடங்களுகெடுந்திசையுமேமுலகுமெங்கும்
அடங்கலுநிங்கலுநுமஞ்சலனியர்த்தான்.

(௫௦)

ஆர்த்தவனாரேக்கொகைசெய்தெவருமஞ்சக்
கூர்ந்தகுதிமுத்தலையிடுக்கொடியகற்றைப்
பார்த்தெயிறுதின்துபகுவாய்முழைநிறத்தோர்
வார்த்தையுரைசெய்தனனியிக்குமழையன்னான்.

(௫௧)

கடக்கருவலத்தெனதுகாவலிநிலையும்
கெடக்கருசுறுத்தனெனினிச்சுவைகிடக்கும்
விடக்கரிதெனநருதியோவிதிகொடுத்தப்
படக்கருதியோபகர்மின்வந்தபரிசென்றே.

(௫௨)

மேகமலைவிறதுகனிழித்தனள்புழுங்கா
மாக்கவனாயற்கவனுசத்தனன்மதித்தின்
பாகமெனுமுறையிறதுக்கியயில்பற்று
ஆகமுறவய்த்தெநிவென்றெநிசமுன்றான்.

(௫௩)

அண்ணன்முலிவற்கதுகருத்தெனினுமாவி
உண்ணனவாடிக்களைதொடுக்கிலனுயர்க்கே
அண்ணனவாடிக்களைதொடுக்கிலனுயர்க்கே
பெண்ணெனமனத்திடைபெருந்தகையினந்தான்.

(௫௪)

வேறு.

வெறித்தசெம்மயிர்வெள்ளையிற்றாளயில்
எறிந்துகொல்வெனென்றற்கவும்பார்க்கிலாச்
செறித்ததாசவன்சிறைக்கருத்தெலாம்
அறிந்துகான்மறையந்தனன்சுடறுவான்.

(௫௫)

திதென் துள்ளவையாவையுஞ்செய்தெனக்
கோதென் துண்டிலளித்தனையேயுறை
பாதென்றெண்ணுவதிக்கொடியாறையும்
மாதென்றெண்ணுவதிதொடணிப்பூணினும்.

(௫௬)

நான்மையேயுடையார்பிழைத்தார்கு
வான்மையேபெற்றவன்றிறலாடவர்
தோன்மையேயிவன்பேச்சொலத்தோற்போல்
துவான்மையென்னுமநாரிடைவைகுமே.

(௫௭)

இத்திரன்னிடைத்தாண்டத்தோடினார்
தந்திரம்படத்தானவாநானவர்
மந்தரம்மிவடேளென்னமைத்தோ
டந்தரம்மினியாதுகொலான்மையே.

(௫௮)

மன்னர்மன்னவன்காதலமற்றுமொன்
றின்னம்பாணவாக்வின்றியாதெனின்
முன்னொகாலகிழ்ச்சமுறைமையி
தென்னவோதலுற்றான்மவத்தீநிலான்.

(௫௯)

பிறகுமென்னம்பெருத்தவன்றன்மனை
வருகயற்கடையாடுவல்லாசுரர்க்
குருகுதலுறவுறவாதலே
கருதியாவிகவார்த்தனையேமியான்.

(௬௦)

வானகத்தினின்மன்னினின்மன்னியிர்
போனகத்தனகென்றெனும்புத்திய
தானவள்குமதிப்பெயராடனை
வடெனாழித்தனவச்சுத்தம்பர்கோன்.

(௬௧)

ஆதலாலரிக்காகண்டலன்றனக்
கோதுகீர்த்தியுடையவல்லாதிட
ஏதமென்பனவெய்யியவோசொலாய்
தாதடர்ந்துதயக்கியதாரினாய்.

(௬௨)

கறங்கிடத்திரிப்படிசுத்தவர்
பிதங்கடைப்பெரியோய்பெரியோசொமே
மறங்கொடித்தனாமன்னியிர்மாய்த்துநின்
றறங்கெடுத்தவட்காண்மையும்வேண்டிமோ.

(௬௩)

சாற்றுகளற்றதெண்ணித்தருமம்பார்த்
தேற்றம்விண்ணென்பதன்றியினைப்போல்
நாற்றங்கேட்டலுத்தின்னையப்பதோர்
சுற்றுள்ளோசொலைகற்றாழ்வேனினாய்.

(௬௪)

மன்னும்பல்லுயிர்வாரித்தவ்வாய்ப்பெய்து
தின்னம்புன்மையிற்றீமையதேயைய
பின்னந்தாழ்முற்றபேதைமைப்பெண்ணிவள்
என்னுத்தன்மையெளிமையின்பாலதே.

(௬௫)

நயினல்லறம்பார்த்திசைத்தேனினம்
சேறிநின்றிதுசெப்புகின்றேனலேன்
ஆறிநின்றதறனன்றர்க்கியை
கோறியென்றெதிராத்தனன்கூறினான்.

(௬௬)

ஐயனங்கதுகேட்டறனல்லவும்
எய்தினுலதுசெய்கவென்றேனினால்
மெய்யநின்னாவேதமெனக்கொடு
செய்கையன்றோவறஞ்செய்யுமாறென்றான்.

(௬௭)

கங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
மங்கைத்தீயனையாளும்கனக்கொளச்
செங்கைச்சூலவெந்தியினைத்தீயதன்
வெங்கட்டியொயிமெற்செவ்வினினான்.

(௬௮)

கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்

(௬௯)

கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்

(௭௦)

கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்

(௭௧)

கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்

(௭௨)

கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்
கறங்கைத்தீர்ப்புனனுடன்கருக்கையும்

(௭௩)

கேத.

சொல்லொக்குங்குடியவேசுசுடுசரங்கியசெம்மல்
அல்லொக்குறித்தினுண்மேல்விடுதலும்வாசொக்குன்றக்
கல்லொக்குருஞ்சிற்றகரதப்புறங்கழன்ருகல்லாப்
புல்லொக்குருல்லோசொன்னபொருளெனப்போயிற்றன்றே.

(௭௪)

பொன்னெஞ்சுக்குன்றமன்னுன்புதர்முகப்புகழியென்னம்
மன்னெஞ்சுக்காலவன்காற்றடித்தலுயிடித்தவாளில்
கன்னெடுமாரிபெய்யக்கடையுத்தெழுத்தமேகம்
பின்னொடுமசுனியோடுமனிழுவதேபோலவிழ்த்தான.

(௭௫)

அ

பொடியுடைக்கானமெங்குஞ்ஞாநிநீர்பொங்கிழந்த
தடியுடையெயிறுப்பேழையத்தாடகைதேகடோதும்
முடியுடையரக்கநாண்முந்நியுற்பாதமாபு
படியுடையநீழந்தவெற்றியம்பதாக்கையுந்தாள்.

கான்நிரிந்தாழியாகத்தாடகைக்கடினமார்பத்
தூன்றியபகழிவாயுடொழுநியகுருகிவெள்ளம்
ஆன்றவக்கானமெல்லாமாநீனதத்திமாலைத்
தோன்றியசெக்கர்வான்தொடக்கநீழந்ததொத்தே.

வாசநாண்மலரோனன்னமாமுனிபணிமருத
காதலாக்கனகப்பைம்பூட்காருத்தன்கன்னிப்போரில்
கூலிவாளரக்கர்த்தன்குலத்தாயிர்குடிக்கவஞ்சு
ஆசையாலுழுவஞ்சுநீழந்தவெற்றியம்பதாக்கையுந்தாள்.

யாமுமெம்மிருக்கைபெற்றேமுனக்கிடையுறுமில்லை
கோமகந்தினியதெய்வப்படைக்கலங்கொடுத்தியென்ன
மாமுனிக்ஞாந்தப்பின்னர்தொண்டமனைநீனமேற்
பூமழைபொழிந்தவாழ்த்திவிண்ணவப்போயினே.

அ-வது-தாடகைவதைப்படலம்-முதலம்-ஆ-நிருவிருத்தம்.

க-வது-வேள்விப்படலம்.

விண்ணவப்போயின்ஹையிரிந்தபூமழையினிலே
தன்னென்னுங்காண்கிந்ததாவகருக்கவத்தின்பிக்கோன்
மண்ணவவ்வுமைமேய்க்குமருத்தனசையன்வெண்ணென்
அன்னநன்சொல்லேயன்னபடைக்கலமருகினே.

ஆறியவநிஞ்சுநியளித்தலுமண்ணநன்பால்
ஊறியவுகையோடுமும்பர்தம்படைக்கெல்லாம்
தேறியமனத்தான்செய்தலவினைப்பயன்கெல்லாம்
மாறியதிறப்பிறேழுவருவபோல்வந்தவன்றே.

மேலினம்பிரிதலாற்றேம்கிரிநியினெம்மை
ஏவினசெய்துநிற்பியினையவன்போலவென்ன
தேவர்தம்படைக்கென்பசெய்தென்றவனம்கோப்
பூவையோனிறத்தினுக்குப்புகத்தொழில்புரித்தவன்றே.

இனையனவெழந்தபின்னர்காவதமிரண்டுநீர்
அனையவர்காவாண்டோராவம்வந்தனெத்தோன்
முனைவளியாவதென்றுமுன்னவின்வினவப்பின்ன
வினையநோற்றுநீழந்தமெல்லவின்வினம்பவற்றான்.

(அ)

மான்சமயிற்றேன்றிவருதலாற்சரயுவென்றே
மேன்முறையமார்போற்றவ்விழந்தியதனிநேயம்
ஆனகோமதிவந்தெய்துமரவம்தென்னவப்பற்
போனபின்பவங்கடர்க்கும்புனிதமாநியையுற்றார்.

(ஆ)

கார்தொழுநிறைஞ்சற்கொத்ததாநியாவதென்று
புரமுனிதன்னையன்னவின்வினவருளவையும்
பொன்னநறித்தெய்திப்பெருந்தகைகுசுனென்றோதும்
கொன்னவின்வினவாநித்தவர்காலவாகும்.

(இ)

சுருகாபன்கொதிக்குணத்தினதூர்த்தன்கொற்றத்
நினைக்கெழுவுகவென்றோனபில்பெயரிவர்கடமயில்
குசங்கவுசாமயின்புன்குளிர்மகோதயமதூர்த்தன்
வசையிலதன்மவனமற்றவகெரிவிரசம்வாழ்த்தார்.

(ஈ)

அவர்களித்தசாபந்கேளையிருபதின்மாஞ்சொல்
கொன்னதெய்திவையல்லார்தோன்றிவாருகாளில்
இவர்பொழிற்றலைக்களையத்தெய்துழுவாயுவெய்திக்
கவர்ப்புனத்தனனாய்தக்கன்னியர்தம்மைகோக்கி.

(உ)

கொடித்தனிமகாங்கொண்டாந்குளியிலேச்சரத்தானுத்தேன்
வடித்தடங்கண்ணீரென்னமணத்திரென்றுளப்பவ்வதை
அடித்தலத்தனாத்திரிபோடளித்திழனனோதுமென்ன
ஒடித்தனன்வெரிநைநீழந்தாரொளிவளைமகனிவெல்லாம்.

(ஊ)

சமிரன்னகன்றபின்னர்த்தையலாந்தவழ்துசென்றே
அயிர்துருகுதலைமாழிபாசன்மாட்டுரைப்பவன்னோன்
நியிர்குழன்மடவார்த்தேற்றிநிறைதவன்குளிரல்கும்
திமிரதுபிரமதத்தற்களித்தனந்நிருவனார்.

(ஊ)

அவன்மலர்க்கைகடகண்டக்கனிபிர்த்தழகுவாய்த்தார்
புலனமுற்றுவையகோவும்புதல்வநிலாமைவேள்வி
தவர்களிப்புரிதலோடுதகைவந்தழவினுப்பன்
கவனவேகத்தூர்க்காதிவந்தையஞ்செய்தான்.

(க)

அவ்வளவற்றவர்களுவேந்தனசொடுமுடியுயிர்த்து
பொய்வகரடைத்தபின்னப்புகழ்மகோதயத்தில்வாமும்
மய்வளவன்காதிக்கியாழகனென்கையென்னுமாதும்
முய்வளவந்துதிப்பவந்தமுடியுடைவேந்தரேந்தன். (௨௨)

பிருகுவிம்மதலையாயபெருந்தகைப்பிதாவுமொவ்வா
இருகிகனென்பவற்குமெல்லியலானையித்தான்
அருமனையவனாழிசின்னாறம்பொருளின்பமுற்றி
விரிமலத்தலிசேன்றவ்பால்விழுந்தவம்புரிந்நாமிண்டான். (௨௩)

காதலன்சேனினிங்கக்கெளசிகைதரிக்கலாற்றான்
மிதாற்ப்படாலுற்றாவிழுந்தவழிவமாயி
மாதவர்க்கரசுநோக்கிமாதிலத்தாறுகனிக்கப்
போதுகையியாயென்னுப்புகழ்மகனுலகுபுகான். (௨௪)

எம்முன்னகைகயிந்தவிருநியாயினென்
றம்முனிபுகலக்கோவதிரயயிகவுத்தோன்றச்
செம்மலுமினையகோவுஞ்சிறிதிடத்திந்தின்ன
வமம்மலிபொழிலயாதென்னமாதவன்வாறுநான். (௨௫)

தங்கனாபகிற்பெய்வந்தவம்பிறவிலவென்மென்னாம்
மங்கைவார்க்கிதைபோலத்தாயனாறங்குளைய
எங்கனான்மறைக்குத்தேவாநிவிற்குமபிறர்க்குமெட்டாச்
செங்கண்மாலிருத்தமேனாட்செய்தவஞ்செய்ததன்றே. (௨௬)

பாரின்பால்கிண்பின்பாலும்பற்றப்படிப்பதன்னான்
பெரென்பாவைன்செய்யாயப்பெரும்பிணக்கொருங்குதேர்வார்
ஆரென்பாவைமலமூர்த்திகருதியதறிதேற்றமும்
நான்பாணாழிகாலமிருத்தலமியற்றியிட்டான். (௨௭)

வேறு.

ஆவலனிகுறைகின்றவர்க்காவாய்
உன்னமின்ஞாலமொடுங்குமெயிற்றான்
வனமெனூத்திறன்மாவலியென்பான்
வானமும்வையமும்வவ்வுதலசெய்தான். (௨௮)

செய்தவ்வானவருஞ்செயலாற்றா
செய்தவழிவேளவியைமுற்றிதின்றான்
ஐயமில்சிக்கையன்தனந்தம்பால்
வையமும்பாவுமவழிவவலித்தான். (௨௯)

ஆயதறித்தனர்வானவர்க்கான்
மாயனாவதுவனாகியிரத்தார்
நியவன்வெந்தொழில்தொனநின்றார்
நாயகனுடையசெய்யவந்தான். (௨௯)

காலதுவரித்தனர்காசிபென்னும
வாஸுநிவந்திதிக்கொருமகவாய்
நிலிந்தத்தெய்தகைவந்தோர்
ஆலமர்வித்தினருவகுறனானான். (௩௦)

முப்பிரிதாவினன்முஞ்சியன்விஞ்சை
கற்பதொர்நாவனாற்படுகையன்
அற்புதனற்புதையுந்தன்
சிற்புதனப்பொதொர்மெய்க்கொடுசென்றான். (௩௧)

ஆன்றவன்வந்ததறித்தலகெல்லாம்
வென்றவன்முத்தியைத்தெறிக்கொண்டான்
நின்றனின்துணரில்லைதிறத்தோய்
என்றனினாய்தவாயாரினியென்றான். (௩௨)

ஆண்டகையவ்வழிசுநவறித்தோன்
கண்டகையாமிளிகின்னுழைவந்தோர்
மாண்டவால்லவன்மாண்டவென்றான். (௩௩)

சிக்கையவந்ததொன்செய்வென்றான்
அத்தனான்மூலமுமன்னாருநாண்டில்
வெந்திறலாய்துவென்மெனமுன்
கத்தெனென்றவன்வெள்ளிதறித்தான். (௩௪)

கண்டதிறத்தினகைதவைய
கொண்டனிறக்குவனென்பதுகொள்ளேல்
அண்டமுமுற்றமகண்டமுமேனான்
உண்டவனுமிதானர்க்குகொன்றான். (௩௫)

வினக்கியென்கைநிமித்திடகந்து
தனக்கியலாவகைதாழ்வதாழ்வில்
கனக்கியலாவகைததலமென்றின்
எனக்கிதன்மேனலயாதுகொன்றான். (௩௬)

பாலகாண்டம்.

துன்னினர் துன்னொன்பது சொல்லார்
முன்னியன்னை நினாலார் முன்வந்
துன்னிய தானமுயர்ந்தவர்கொள்க
என்னிலினிவன் றுலையாவருயர்ந்தார்.

(௨௮)

வெள்ளியையா தன்னிமையினேமேலோர்
வள்ளியராகவழங்குவதல்லால்
என்றவென்சிலவின் னையிரேனும்
கொள்ளுதல்திதுகொடுப்பதுநன்றால்.

(௨௯)

மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவரல்லாக்கண்மாயா
தேந்தியகைகொடிந்தவனொந்தாய்
விய்த்தவொன்பவர் விய்த்தவனோனும்
சய்த்தவரல்லதிருத்தவராயோ.

(௩௦)

அடுப்பவருந்பழிசெய்துஞ்ஞமல்லர்
கொடுப்பவர்முன்புகொடேலெனினிது
தடுப்பவரேபகைதம்மையுமன்னர்
தெடுப்பவரன்னதொர்கேழலையென்றான்.

(௩௧)

கட்டுவாழிற்றமகைததுளபோழ்தே
இட்டிசைகொண்டறனெய்தமுயன்றோர்
உட்டெறுவெம்பகையாவதுலோபம்
விட்டிடலென்றுவினக்கினர்தாமே.

(௩௨)

வேறு.

முடியலிம்மொழியெலாமொழித் துமக்கிரி
கொடியனென்றுரைத்தசொலொன்றுகொண்டிலன்
அடியொருமுன்றுகீயளந்துகொள்கென
கொடியவன்குறியகைநீரினிட்டினான்.

(௩௩)

கயத்தருந் தும்புளலகையிற்றீண்டலும்
பயத்தவர்களுயிகழகுறளன்பார்த்தெதிர்
வியத்தவரெருக்கொள்குமபிணைக்கினான்
உயர்த்தவர்க்குதவியவுகவியொப்பவே.

(௩௪)

நின்றகாண்மன்னெலாநிரப்பிய ப்புறம்
சென்றுபாவிற்றிலைநிதுபாடுனா
ஒன்றவானகமெலாமொடுக்கியும்பரை
வென்றகாண்நீண்டதுவெளிபெருமைமே.

(௩௫)

வேள் விப்படலம்.

உலகெலாமுள்ளடியடக்கியோசடித்
கலகிலாதவ்வுக்கன்பன்மொய்தாம் :
இலைகுலாந்துழாய்முடியேகரையகன்
சிலைகுலாந்தோளினியுயிரியன்சாலவே.

(௩௬)

உரியதிந்திரங்கிதென்றுலகம்பித்துபோய்
விரிதினாப்பாற்கடற்பள்ளிமேவினான்
கரியவனுலகெலாங்கடந்ததானினோ
திருமகள் கரந்தொடர்ச்செவந்துகாட்டவே.

(௩௭)

ஆதலாலருவினையறுக்குமாரிய
காதலாற்கண்டவாழிவினான்குறா
வேததான்முறைமையால்வேள்விமுதறுவேந்
கீதலாதிஸ்ஸேயெற்றிருக்கற்பாலதே.

(௩௮)

நாண்டிருந்தியற்று வென்யாகம்பாநெனா
நீண்டியும்பமுலத்ததெறியினையிப்பின்
வேண்டுகொண்டதன்வேள்விமேவினான்
காண்டகுழிமாரைக்காவலேவியே.

(௩௯)

எண்ணுதற்காக்கரிநிரன்மீழன் றுநாள்
விண்ணுவர்க்காகியமுனிவன்வேள்வியை
மண்ணினேக்காக்கின்மறன்னைமந்தர்கள்
கண்ணினேக்காக்கின்றவிமையிற்காத்தனர்.

(௪௦)

காத்தனார்திரிவின்றகானேவிரிள்
முத்தவன்முழுதுணர்முனியைமுன்னிகீ
நித்தொழிலியற்றுவொன்றதீயவர்
வத்தருங்குணத்தினைய்வுருவதென்றென்றான்.

(௪௧)

வர்த்தைமாறுரைத்திலன்முனிவன்மொளியாய்ப்
போர்த்தொழிற்குமாணுந்தொழுதுபோத்தின்
பார்த்தனான்கீழம்பினைப்பருமேகம்போல்
ஆர்த்தனரிடித்தனரசனியஞ்சவே.

(௪௨)

எய்தனொறித்தனொரியுந்ருமாப்
பெய்தனர்பெருவரைபிடுக்கினினர்
வைதனர்தெழித்தனர்பெருக்கொண்டோச்சினர்
செய்தனொன்றலடியமாயமே.

(௪௩)

பாலகாண்டம்.

ஊனகுபடைக்கலமுருந்துவின
கானகமறைத்தனிகாலமாரிபோல்
மினகுதினாக்கடல்விசும்புபோர்த்தென
வானகமறைத்தனவனைத்தசேனேயே.

(சச)

வில்லொடுபகழிவாண்மிடைந்துலாவிடப்
பல்லியகழப்பினிவிடக்கும்பல்படை
ஒல்லெனவுரையுழிப்பேர்ச்சியுள்
வல்லவைத்தெழுந்ததோர்மழையும்பேர்ந்தவே.

(சதி)

கவருடையெயிற்றினர்கடித்தவையினர்
துவர்கிறப்பகையர்கழல்கட்டையினர்
பவச்சடையத்தனன்பணித்ததியவர்
இவ்வெனவிலக்குவற்கிராமன்காட்டினார்.

(சசு)

கண்டவக்குமரனுக்கடைக்கண்டயுக
விண்டனோரோக்கித்தன்வில்லைநோக்கினான்
அண்டர்நாயகவினிக்காண்டியிண்டலர்
துண்டம்வீழ்வனவெனத்தொழுதுசெல்லினான்.

(சச)

நாமலோசகர்தந்தணமுஞ்சொல்லும்
ஓமவெங்கனவிடையுருமென்னுன்னியத்
தாமலாக்கண்ணனுஞ்சரங்கனெகொடு
கோமுனிவிருக்கையோர்கூடமாக்கினான்.

(சசு)

நஞ்சுடவெழுதலுங்கென்கொண்மதிர்
செஞ்சடைக்கடவுளையடையுத்தேவர்பேரல்
வஞ்சனையாக்கவாவெருவிமாதவர்
அஞ்சனவண்ணமின்னபயம்பாமென்றார்.

(சசு)

கவித்தனன்கரதலங்கலங்கல்கொண்ட
செவித்தலநிறுத்தினன்செவியின்மெய்வாரண்
புவித்தலங்குருதியின்புணரிபாக்கினன்
குவித்தனன்கர்தஞ்சிரத்தின்குந்தமே.

(சுவி)

கிருமகணையகன்தெய்வவானிதான்
வெருவருதாடகையத்தவீரர்கள்
இருவரினெருவனைக்கடவினிட்டதன்
கொருவனையத்தபூத்தினையத்தே.

(சுசு)

வேள்விப்படலம்.

திணர்க்குத்தொடையலான்பகழிதூவினான்
கணத்திடைவிசும்பினைக்கவித்துதூர்த்தலால்
பிணத்திடைநடந்திவர்பிடிப்பீண்டென
உணர்த்தினொருவர்முனெருவரோடினார்.

(சுஉ)

ஒடினவரக்கரையுருயின்வெங்கனோ
கூடினகுறைத்தலைமிறைத்துக்கூத்துநின்
ருடினவலகையுமையன்கீர்த்தியைப்
பாடினபரந்தனபறவைப்பத்தோ.

(சுசு)

பந்தராக்கிழித்தவபரந்தபூமழை
அந்தரதுத்துமிழுமெலினுர்த்தன
இத்திரன்முதலியவமாரீண்டினார்
சந்தரவில்லியைத்தொழுதுவாழ்த்தினார்.

(சுசு)

வேறு.

புனிதமாரவராயின்பூமழைப்பொழிந்தார்
அனையகான்வமரங்கனமலர்மழைசொரிந்த
முனியுமவ்வழிவன்வியைமுறைமையின்முற்றி
இனியசின்தையனையுத்தினையனவிகைத்தான்.

(சுசு)

பாக்கியம்மெனக்குளதென்னனைவுதும்பாண்மை
பேர்க்கிழிந்திதுபொருளெனவுணர்கிலென்புலனம்
ஆக்கிமற்றவையகிலமுமணிவயிற்றடக்கிக்
காக்குகியொருவேள்விகாத்தனவெனங்கருத்தே.

(சுசு)

என்னுகூறியபின்னரவ்வெழின்மலர்க்கானத
உன்னுதானுறைத்தருந்தவமுனிவரோடிருந்த
குன்னுபோற்றுணத்தானெதிர்கோசலைக்குருசில்
இன்றியானசெயும்பணியென்கொல்பணியெனவெனசந்தான்.

(சுசு)

அரியயாங்கொலையிதற்கரியதொன்றில்லை
பெரியகாரியமுளவலைமுடிப்பதுபின்னா
விரியுமலார்புனம்மருகஞ்சூழ்ந்திலையகோமான்
புரியும்வேள்வியுங்காண்டுகொமெழுகென்றுபோனார்.

(சுசு)

கூ-வது. வேள்விப்படலம் முற்றும்.
இருவிருத்தம் - சசு.

பாலகாண்டம்.

வி-வது. அகலினைகப்படலம்.

அலம்புமா மணியாரத்தோடகிலைபுரின
சலம்பெய்யுண்முலைகின்வஞ்சியாமருங்குந்
புலம்புமேகலைப்புதுமலர்ப்புணையறநகர்த்
சிலம்புமுழங்குந்சோணமாந்தெரிநையச்சேர்தார். (அ)

நறிக்குவந்தலசெய்தலுமருணன்றையாக்
கறிக்குமுத்துகலினமாவ்றொடுக்கதிரோன்
உதிக்குங்கலையிற்றணமைசெய்வான்ருவி
கொதிக்கும்வெம்மைபயாற்றுலான்போற்கடற்குளித்தான். (ஆ)

கறங்குதன்புனற்கழகெயிந்தாளுடைக்கமலத்
தறங்கொணாமலக்கோயில்களிற்றிக்கவடைப்பப்
பிறங்குதாமரைவனம்விட்டுப்பெடைமொடுகளிலன்
மேற்குமின்றதோர்நாமலத்தேசேலைபுத்தறந்தார். (இ)

இளையசேலைமற்றியாதெனவிரக்கவன்வினா
வினையெல்லாமறநன்னினைமாறமனை
தனையராவலர்க்கிரங்கியேகாபிபன்றனது
மனையுள்ளதவம்புரிந்தனிலெனவலித்தான். (ஈ)

அண்டகோளகைக்கப்புறத்தென்னையாளுடைய
கொண்டனின்பதத்தெய்தியோர்விஞ்சைய்கோதை
புண்டரீகமென்பதத்திபைப்புலித்தவன்புமுற
வண்டமுறதமலைகைக்கொடுக்கனன்மகிழ்ந்து. (ஊ)

அன்னமாலையையாழிடைப்பினித்தயனுலகம்
கன்னியிடதுங்கசட்டுறுமுனியெதிர்தாண
என்னையாளுடைநாய்க்கிசையெடுப்பவனென்
றன்னதாளினைலணங்கிவிந்தெத்தலுமனையான். (ஐ)

உலகம்யாவையும்படைத்தனித்துண்டிடுவொருவன்
இலகமாப்பகத்திருதுயியாவையுயின்ற
நிலகவாணதலசென்னியிற்றமுடித்தெரியல்
அலகின்மாமுனிபெறுகெழுவளித்தனனையான். (ஐ)

அகலினைகப்படலம்.

தெய்வராயகிசென்னியிற்றமுடியதெரியல்
ஆய்யான்பெறப்புரிந்ததெத்தவமெனயாடி
வெய்யமாமுனிசென்னியிற்றமுடியேவினையோய்
உய்யுமாறிதென்றுவந்துவந்துமபர்தாடைத்தான். (அ)

பெய்யுமாமுனிவென்னியம்பிறங்கன்மீப்பிறமும்
செய்யநாமனாயாயிரமலர்துசெங்கதிர்
மொய்யசோதியையிலைச்சியமுறைமைபோன்றொளிரும்
மெய்யிடுடையிரவதக்களிற்றின்மேல்விளங்க. (ஆ)

அரம்பைமேனகைதிலோத்தமையுருப்பசியவன்கள்
சரம்பெய்துணியிற்றளிர்முதுபுரந்தழைப்பக்
கரும்பையுஞ்சுவைப்பித்தருகலையினரி
நிரம்புபாடலோட்கிணர்விகிணெருங்க. (இ)

நீலமால்வனாதவழிதருகதிர்நிலாக் கறறை
போலவேருடையிணைந்தாமரைபுரள்க
கோலமாபுருகுறைவறபிறைக்கொளிருவா
மேல்நிவ்விவென்னியந்தனிக்குடைவிளங்க. (ஈ)

தழங்குபேரியுக்குறையுமுதுசாழும்
வழங்குகம்பலெங்கலகித்தைதமறைப்ப
முழங்குதான்மறைமுரிக்கீழ்க்கெனவுலகை
விழங்குமாவரும்விழாவணிகண்டிவிய்தான். (ஊ)

தனையொவாதவன்மகிழ்ச்சியால்வாசவன்றனை
வனையுமாலையிட்டவத்தோட்டியால்வாங்கித்
அனைவலத்தயிரவதத்தெருத்திடைத்தொடுத்தான்
பனைசெய்கையினுற்பறித்தடிப்படுத்தப்பகடி. (ஐ)

கண்டமாமுனிவிறிவழியொழுகுவென்களலால்
அண்டகடமுஞ்சாம்பரையொழியுடுமன்றியா
விண்டுக்கினர்விண்ணவரிருகட்டின்ட
எண்டிசாமுகபிருண்டதுசமுன்றதெவ்வுலகும். (ஐ)

புகையெழுந்தனவுயிர்தொறுமெயில்பொடித்தலனின்
ககையெழுந்தனநிலந்தனபுருவன்னதிலை
சிகையெழுந்தகட்டியிழினைனாஜியுத்திகைப்ப
மிகையெழுந்திசைமககெனவெருண்டான். (ஐ)

५२

LITURGICAL LIT.

பூதநாயகன்புலிமகனாயகன்யொருவில்
வேதநாயகன்மார்பாத்தினிதூலித்திருக்கும்
ஆதிகாபரிவிருட்புறநெரியவ்கொண்டனோத்த
மாநாசன்யாமிந்நெற்றவென்ருபவநாமாதலத்தால்.

இவ் வறின்பெருஞ்செவ்வகண்டிவளையினிவ்
மன்றல்தொடைபுகழ்த்தனைநின்றுமாநிதியும்
ஒன்றலாதபல்வளங்களுமுடையுக்கொளிப்பக்
ருன்றிரீதுயருறுகெனவுரைத்தனன்கொடிமேவர். (கௌ)

ஆரமடந்தையாகற்பகவாதியமுதம்
காடிலாமபரிமதமலைமுதலியதொடக்கம்
நெருபெரும்பொருளின்நியேயுளரிபுக்கொளிப்ப
நெருவியோடனவெண்ணெய்வாழ்கண்ணன்மேவாரின். (கஅ)

வெம்பமா முலி விசு குளியல் கிண்ண கமுதலாம்
வையம் பா வையம் வறுமை கோய்கலி தரவா னோர்
தெயல் பகையுஞ்சு அமு கக்கடவுளு ளகடிக்
செய்ய தாமரை திருமறுமாப் பிசை சேர்ந்தார். (க.க)

வெஞ்சொன்மா முனிவெருளியால்வினோத்த
கஞ்சநாண்மலர்க்கிழவனுய்கடவுள்பிறநூம்
தஞ்சபில்லைநின்சாண்மேசாடுணைச்சலியா
தஞ்சலஞ்சலென் றுணர்த்தனனுலகெலாமாந்தோன் (உய)

மத்தியத் தாள்வாகுபினைகளினைத் தான்
மெய்த் துள்ளிச் சாசனார்ப்போலேயுள்ள
கொத்திரணியிபாஸஸிப்பவரோடிகொடுத்த
சுத்துவாரிதமதுராவாழித்தழக்கையின்.

பாழும்புல்லின்வருதுக்கீதமெனவெழுந்து
யோயினென்றருள்புரிதலுமிறைவனின்புகழ்ம்காள்
நாமபின்மெனக்குனித்தனர்கலுராவொழித்த
தாமெனும்பெருங்குனிதனக்குதலாலமர்.

மலைபடுகிண்கினாயாகிவினாத்தனர்மதியும்
நிலைபெறும்பாடிட்டனபோடகிறினைத்தார்
அலைபெறும்படிபயோதகிகடைந்தனரவனி
மலைதளர்த்திடவனந்தனும்மேழுதெனாத்தான்.

ஆதல்கைப்பலம்.

திறல்கொளமையாய்முதுநினின்மத்தரத்திரிய
 விறல்கொளயிரத்தடக்கைகள்பரப்பியிப்ப
 மறனிலாமுனிலெருளியிவ்மடித்தனவாதவ
 ஆறனிலாமனத்தையலாடுநெடுக்கையிலமத்தான்

(23)

இதற்குநீங்கினயாவையுமெம்பிரானுளால்
பிறந்தவவ்வையிற்சுராகர்த்தங்களிற்பினைக்கச்
சிறந்தமோகினிமடந்தையாலுணர்த்தஞ்செய்கை
அறத்துமாண்டனராமுதமரர்களதுய்த்தார். (உரு)

வெருவுமாலமுற்போதையுமெவ்வீடையவழங்கீர்தா
தருவுமேவாறுதகைகமையுஞ்சதமகந்தருளி
மருவுதொல்பெருவளத்தனும்வேறுவழங்கித்
திருவுமாடமுமணித்தனன்சீதாமாததி. (உசு)

ஆந்தலேயேயிறறிதிபெருத்துபுழுந்தழிவான
வந்துகாட்டுவன்மலரடிவணர்வியென்மைதர்
இந்திரதீபபுணர்ப்பினுழைந்தனொனக்கோர்
மைத்தனீயரு ழுத்தமைமடித்தலுக்கென்றான். (உஎ)

என்று கூறலும்கவுனக்கலித்தவமியிக்
சென்றுபாரிடைப்பருமொராயிரந்தீர
நின்றுமாதவம்புரிதியேயினைவுமுற்றதியென்
துணிவுகூறிடப்பரித்தனனருத்தவமனையாள். (உ-அ)

கேட்டவராவனன்னவர்க்கு மைவிற்பிடைத்து
வாட்டமாதவத்துணர்ந்தவன்வயிற்றுறுமகவை
விட்டியேயெழுதுசெய்திதலுமவீழ்
நாட்டித்தவன்கொணாமல்கவின்முன்.

(உ.சு.)

ஆயதிவ்விடமவ்விடமவீர்மதியணீந்த
தூயவன்றனக்கரிவையிறேன்தியடொல்லை
வாயுவும்புனற்கைகையுமெபாறுக்கலாவலத்த
(உல)

சரஸ்மேணியிற் கருகிருள் கழிந்து லக்ளிப்பரன்
நீலவார்க்களித்தேரொடுநிறைகதர்க்கடவுள்
மாவின்மரமணியுத்தியினயெனுவெந்த
(க.க.)

(५३)

அங்குபின்னெழுந்தயன்முதன்முதயருமையார்
செங்கனேற்றவன்செறிசனப் பழவந்தினிற்றேன்
பொருகொன்றையித்தென்குலாற்பொன்னியைப்பொருவும்
கங்கையென்னுமக்களபொருதிருக்கிண்டார். (௬௨)

இத்தமாதிக்ஞம்முளத்கைமையயாவும்
எந்தைகூறுகென்பிரகவன்வினவுவெனையார்
மைத்தன்நிருமாபுளையோத்திமாநகர்வாழ்
பிந்தையிசர்புயன்சகரனிமேதினிபுரத்தோன். (௬௩)

விறல்கொள்வேந்தனுக்குரியவரிருவரில்வீதர்ப்பை
பொறையினவியபோசனெனெருருபுதலவன்
பறவைவேந்தனுக்கியமென்குமறிமுற்பயன்
அறனிவிமைந்தார்புதர்முற்றஞ்சுமானவன்சேய். (௬௪)

திண்டிறற்புனைசகரனுத்தையர்சேவகந்தார்
கண்டுமுற்றியவயமமெபுரிதலுங்கனன்
கண்டுதிற்றதார்வாசவற்குணர்த்தினர்வானோர்
ஒண்டிறற்பரிகபிலவதிடைபிணிவொளித்தான். (௬௫)

வாவுவாசியின்சென்றனஞ்சுமான்மறுகி
புனினோரிடமின்றியோடினன்புருந்து
தேவர்கோமகன்கார்த்தமையறிந்திலன்நிகைத்து
மேவுதாதைதவ்ருதையானாத்தனன்மீண்டு. (௬௬)

கேட்டவெந்தனுமதலையர்க்கம்மொழிவினத்த
வாட்டமிக்கொளச்சகரர்களவடவையின்மறுகி
நாட்டமவென்கனல்பொழிந்தகரனிலந்தமித்
தோட்டுறுக்கினர்புவிபினைப்பாதலத்தோன்ற. (௬௭)

தூறியோசனையகலமுமாழமுறுட்க்க
கூறுசெய்தனவென்பாலவடகுணநிசையின்
எறுமாதலக்கிலனிலிவுள்கண்டெரியில்
சேறிவைதனாசெருக்கினர்கெருக்கினர்செயுத்தார். (௬௮)

முறும்வென்கினத்தருத்தவன்முனித்தெரிவிழப்பப்
புனோருமுதன்னையினிலையிலபொருத்தனபோல்
அஞ்மைத்தார்புதருஞ்சுமப்பாயவித்தார்
வேள்விகண்டவெந்தனுக்குணாத்தனவேகர். (௬௯)

உழைததுவெந்தயர்க்கூறுகோன்கிலனுணர்வொழியார்
தழைத்தானைமத்தனன்மைத்தனையவர்கழிந்தோல்
இழைத்தவேள்வியின்றிழப்பதோவெனவெனெழுந்து
தழைத்தமாதலக்கிலன்வாழ்பாதலஞ்சார்த்தான். (௭௦)

விண்டுநீக்கினருடலுக்குறித்தவெண்ணீறு
கண்டுதுண்னெனுமனத்தினன்கபிலமாமுனிதன்
புண்டரீகமென்றொழுதெழுந்தனன்புகலக்
கொண்டுபோகறின்னிவுளியென்றுற்றதுக்குறித்தான். (௭௧)

பழுதிலாதலனுரைத்தசொற்கேட்டலும்பரிவால்
தொழுதுவாம்பரிசொணர்த்தவிகாரர்களுக்கியார்
முழுதும்வேள்வியைமுற்றுவிறத்தாசனமுற்றார்
எழுதுகீர்த்தியாய்மைத்தனங்காசியலிய்து. (௭௨)

சகர்த்தொட்டலாற்சகரமென்பெயர்த்தழைப்ப
மகரவாரிதிசுத்ததுமகிதலமுழுதும்
நிகரினமைத்தோபுரத்தனவிவெனெமாரிவ்
பகிரதன்னெனுமபார்த்திபன்வந்தனன்பரிவால். (௭௩)

உலகம்யாவையுமபொதுவறத்திகிரியையுருட்டி
இலகும்ன்னவனிருந்துழியிறத்தமைவினவ
அலகிறொன்முனியுனாத்திட்டக்கேட்டனனாசன்
திலகமணனுறவணக்கிளினெருகுமொழிசெப்பும். (௭௪)

கொடியமுழுமுனிலெருளியின்மடிந்தவென்றாவர்
முடியகணிரியத்தினிலமுந்திடுமுறைமை
கடியுமாறெனக்கருத்தவமதற்குறுகருமம்
அடிகள்சொற்றுக்கவென்றனுமத்தனனறைவான். (௭௫)

வையமர்ருடைமன்னவன்மன்னவமடித்தோர்
உய்யகீடவமொழிவறுபகலெலாமொருக்கே
செய்யுநான்மலர்க்கிழவனோக்கிசெய்தி
வையவென்றினிதுரைத்தனவையறுமுனிவன். (௭௬)

ஓலமயாவையுஞ்சுமந்திரன்றன்வயினல்கிக்
கோலுமாதலத்திமிகிரிமுருவகிளிக்குறுகி
காலமோர்பதினாசுமருத்தவங்கழிப்ப
முலதாமலமுழுமுத்திழவன்முத்தினனே. (௭௭)

நின்பெருந்தவழியித்தனமுரினதுநீள்குரவர்
முன்பிறந்தனரருந்தவன்முனிவினாகவினாவ
மன்பெரும்புவிதனிலவாநதிகழதனுதி
என்புதோயுமேலிருக்கதிபெறுவொன்றிசைத்தான். (௪௮)

மாககன்னதிபுவிபுடைவருகின்மற்றவள்தன்
வேகமாறுதல்கண்ணுதற்கன்நிலேறரிதால்
தோகைபாகனைநோக்கியிருந்தவந்தொடங்கென்
தேடுகெனலகனைத்துமெவ்வுயிர்களுய்யத்தான். (௪௯)

மங்கைபாகனைநோக்கிமுன்மொழிந்தனவருடம்
தங்குமாதவம்புரிதலுந்தழனிதக்கடவுள்
அங்குவந்துநீள்கருத்தினைமுடித்துமென்றகனருன்
கங்கையைத்தொழக்காலமையாயிரங்கழித்தான். (௫௦)

ஒருமடக்கொடியாகிவந்துனதுமாதவபென்
பொருபுனற்கொடியரினவளவேகமார்பொதுப்பார்
அரணுனத்தசொல்லிநோதமற்றின்னுமகீயறிந்து
பெருருந்தவம்புரியெனவரநிபெயர்ந்தான். (௫௧)

கரந்தைமத்தமோடெருக்கலர்கூவினைகடுக்கை
நிரந்தபொற்சடைநின்மலக்கொழுந்தினைநிளையா
அரந்தையுற்றவனிசண்டரையாயிரம்ஆண்டு
புரிந்துநற்றவம்பொலிதரவனாமகன்புனிதன். (௫௨)

எதிர்ந்துநின்னினைவென்னெனவிதைஞ்சியெம்பெரும
அதிர்ந்துகங்கையிததைத்தனனென்றலும்அஞ்சேல்
பிதிர்ந்திடாவகைகாத்துமென்றேகியபிண்ணை
முதிர்ந்தமாதவமிரண்டனாயாயிரமுடித்தான். (௫௩)

பெருகுக்கொடுபூதியும்வாயுயுட்பிறகு
சருகும்வெண்கதிரொளியையுந்துய்த்துமற்றதையும்
பருகலின்நியுமுப்பதினாயிரம்பருவம்
முருகுதாதலின்மன்னவனருந்தவமுயன்றான். (௫௪)

உத்தியம்புயத்துதித்தவனுறைநருமுலகும்
இன்றிரதியருலகமுடுக்குறவினாத்து
வந்துதோன்றினவரநிமலைமகன்கொழுநன்
இந்திடாகொருகடையிற்றகரத்தனன்சேர. (௫௫)

புன்னுனித்தருபனியெனவரநிபுனிதன்
சென்னியிற்றகர்க்கொளிதரவனங்கெனவிதைத்து
மன்னவிறநலும்வருந்தனஞ்சனையன்வாநியின்
நென்னவிட்டனனெருகிநிதனைப்போத்தித்தான். (௫௬)

இழிந்தகங்கைமுன்மன்னவன்வினாவொடுமேக
கழிந்தமன்னவர்கிற்பெறமுடுகியகதியால்
அழிந்தமாதவச்சன்னுவினவேவாய்ப்புப்பக்
கொழுந்துவிட்டெரிவெருளியன்குடங்கையிற்றொள்ளா. (௫௭)

உண்புவந்தனன்மறைமுனிச்சுணங்குண்குண்புப்பக்
கண்டுவேந்தனும்வனங்குமுன்விசுழித்தனகழறக்
கொண்டுபோகெனத்தொழுவழிகொடுத்தன்குதித்து
வின்றிநீங்கினருடலுக்குபொடியின்மேவினனே. (௫௮)

நினாயமுற்றியசுசுரர்க்கெனபுகுதிசெல்ல
வினாமலப்பொழித்தார்த்தவிண்ணவர்குழங்கன்
முனைதமுற்றியபல்லியமுறைமுறைமுழங்க
அகாசனப்பொழுதணிமதிலயொத்திமீண்டடைந்தான். (௫௯)

அண்டகொளகைப்புறத்ததாயிலமன்றந்த
புண்டர்க்கெம்பகத்திடைப்பிறந்துபுகுமகனார்
கொண்டதீர்த்தமாயரங்கொளப்பகிசுநன்கொணா
மண்டலத்துவந்தடைத்ததிம்மாநதிமைத்த. (௬௦)

சுகார்த்தம்பொருட்டருந்தவம்பெரும்பகல்தனனிப்
பகிரதன்கொணர்ந்திடுதலாற்பகிரதியாதி
மகிதலத்திடைச்சன்னுவினசெவிவழிவரலால்
நிகரில்லானவியெனப்பெயர்படைத்ததிநீத்தம். (௬௧)

என்றுகூறலும்வியப்பினெடுவந்தனரிதைஞ்சுச்
சென்றுதிந்தனர்கங்கையகைசுலைவாழ்கொக
குன்றுபோற்புயத்தரசன்வந்தடியினைருதுக
நின்றுகல்லுனாவிளம்பிமற்றவ்வைவினிககா. (௬௨)

புன்னிங்கியபங்கயப்பழனன்னுனை
வெள்ளவான்களைகளைஅதுசடைசியாயிரிற்ற
களவாமெனடுக்கண்ணரிழல்கயவெனக்கருசா
அள்ளிநாணுதுமகன்புனைமிதினோடடைந்தார். (௬௩)

வரம்பில்லாநின்றமதகுணமுழுவொவ்வழங்க
அரும்புநான்மலரசோகங்களால்விளக்கெடுப்ப
நரம்பினுன்றதென்றோடு நனமலர்யாழின்
அரும்புநான்செயத்தோனென்றுவெசோலை.

(௬௪)

பப்பவாணாதன்மடந்தையார்ப்பெணுந் தாகால்
எட்டவா தரித்துழல்பவரிதயங்கள்வெறுப்ப
வட்டநான்மலர்மலரின்மேல்வயலோடமள்ளர்
கட்டகாணியங்கட்கடைகழிப்பனகழனி.

(௬௫)

தாடியன்னந்தமினமென்றுகடைகண்டுதொடரக்
கூவுமென்குயிற்றுகடையாருடைந்ததண்புளவாய்
ஒலிக்கும்சுமச்சுவடுவொன்றொடொன்று
பூவுறங்கினும்புள்ளுறங்காதனபொய்கை.

(௬௬)

முறையினின்முதமேதியின்முல்லைபிபாலும்
துறையினின்துயர்மாங்கனிதூங்கியசாதும்
ஆறையுமென்கரும்பாடியவமுதமுழிதேம்
நறையுமல்லதாநிர்வுளல்பெருகலாநதிகள்.

(௬௭)

இழைக்குதுண்ணிடைபிடைதரமுடியர்கொங்கை
மழைக்கண்மங்கையரசுக்கிளில்வயிரியர்முழவம்
முழக்குயின்னிசைவெருவியமோட்டிளமுரி
உழக்கவானைகன்பானையிற்சூழிப்பனவோடை.

(௬௮)

படைகெடுங்கண்வாணாறுபுகப்படர்புனன்முழங்கி
கடையமுன்கடற்செழுந்திருவெழுந்படிக்காட்டி
மிடையுமவெள்வகோபுள்ளொடுமொலிப்பமெல்லையலர்
குடையவன்முன்கடற்செழுந்புனன்முழங்கி.

(௬௯)

துனையகாட்டினையினிதுசென்றிஞ்சிசூழ்மிதிலை
புனையுள்கொடிப்புரிசையின்புறத்துவந்திதுததர்
மனையின்மட்டினையழித்திழிமாதவப்பன்னி
கனையுமேட்டுயர்கருக்கலோடுவெள்ளிடைக்கண்டார்.

(௭௦)

கண்டகன்மிசைக்காசூத்தன்கழிந்துகன்கதுவ
உண்டபேசுதமைமயக்கதவேதுபட்டுருவம்
கொண்டுமெய்யுணர்பவன்கழல்கடியதொப்பப்
பண்டைவண்ணமாய்ப்பின்றன்ம முனிபணிப்பான்.

(௭௧)

வேறு.

மாயிருவிசும்பிற்கங்கைமன்மிசையிழித்தோன்மைந்த
மேயினவுவகையோடுமின்னெனவொதுங்கிநின்றான்
திவினாய்துசெய்ததெவர்கோன்றன்குச்செங்கண்
ஆயிரமளித்தோன்பன்னியகலிகையாகுமென்றான்.

(௭௨)

பொன்னையேர்சனையான்குறக்கேட்டலும்புமிகெள்வன்
என்னையெய்வென்னையெயில்லையிலிருந்தவண்ணம்
முன்னையுழிவினையிலுலோகமென்குறமுதந்ததுண்டோ
அன்னையெய்வையாட்கிவ்வாறடித்தவாறருளுகென்றான்.

(௭௩)

அவ்வையிராமன்குறவறிஞனுமவன்கோக்கிச்
செவ்வையாய்கேட்டமேனாசெநிகடர்க்குவிசத்தனண்ணல்
அவ்வையமவித்தசிற்தமுனிவனையற்றோக்கி
நவ்வியோல்விழியினுடன்வனமுலோணுகுன்றான்.

(௭௪)

தையலாணயவலுமன்றதன்சரமும்பாய
உய்யலாமுதுதினாடியுழல்பவனெருராளுற்ற
மையலாவிவிலீங்கிமாமுன்க்கற்றஞ்செய்து
பொய்யிலாவுள்ளத்தான்றனுருவமெகொணடுபுக்கான்.

(௭௫)

புக்கவனோடுங்காமப்புதுமணமதுவின்னேறல்
ஒக்கவண்டிருத்தலோடுமுணர்ந்தனனாநந்தபின்னும்
தக்கதன்மென்னவோராந்தாழ்தனளிசூப்பத்தாழா
முக்கனானையவாற்றன்முனிவனுமுடுகிவந்தான்.

(௭௬)

சரந்தருசாபமல்லாற்றிப்பருஞ்சாபம்வல்ல
வரந்தருமுனிவனெய்தவருதலும்வெருவிமாயா
நிரந்தரமுலகினிற்சூடுமப்பழிபூண்டாணின்னான்
புரந்தரனடுங்கிபாககோர்பூசையாய்ப்போகலுற்றான்.

(௭௭)

திவிழிசிந்தகோக்கிச்செய்ததையுணர்ந்துசெய்ய
துயவனவனைவின்னைச்செய்தமனைபசொல்லால்
ஆயிரமாதர்க்குள்ளவறிசூழியுன்குண்டாகென்
மேயினனவையெல்லாம்பந்தினைய்தனவிமைப்பின்முன்னம்.

(௭௮)

எல்லையினுணமெய்தியாவர்க்குருகைவந்தெய்தப்
புல்லியபழியிடுமெய்புரந்தரன்போயபின்றை
மெல்லியலான்கோக்கிவிடைமகளையையும்
கல்லியலாதிருவென்றான்ருக்கலாய்மருக்குவிழ்வான்.

(௭௯)

என

பாலகரண்டம்.

பிழைத்ததுபொறுத்தலென் றும்பெரியவர்கடனெயென்பர்
அழற்றருங்கடவுளன்னாயமுடிவிதற்கருளுகென்னத்
தழைத்துவண்டிமிருந்தண்டார் ததயாதாமனென்பான்
கழற்றுகளகதுவலிந்தக்கல்லுத்தவிதினென்றான்

(அ)

அத்தவித்தினைக்கண்டவார்தள்பிரமன்முன்னு
வந்துகோதமனைலேண்டமற்றவைதவித்ததுமாறுச்
சின்னையின்முனிவுதிர்ந்துநிற்கவாயிரங்கண்ணுக்கத்
தந்தமதுலகுபுக்கார்தையலுங்கிடந்தாள்கல்லாய்.

(அ)

இவ்வண்ணநிகழ்த்தவண்ணமினிமித்தவுலகுக்கெல்லாம்
உய்வண்ணமன்றிமற்றோர் துயர்வண்ணமுதுவதுண்டோ
மைவண்ணத்தாக்கிடோரினமழைவண்ணத்தண்ணலேயுன்
லகவண்ணமங்குக்கண்டேன்கல்லண்ணமிங்குக்கண்டேன்.

(அ)

திதிலாவுதய்செய்தசேவடிக்கரிபசெம்மல்
கோதிலாக்குணத்தான்சொன்னபொருளெலாமனத்திற்கொண்டு
மாதவனருளுண்டாபில்வழிபட்படருளுதே
போதுயனையென்புபொன்னடிவண்ணங்கப்போனான்.

(அ)

அருந்தவண்ணையுன்னையையவரணுகலோடும்
விருந்தினர்தம்மைக்காணுமெய்முனிவியந்தகெஞ்சன்
பரிந்தெதிர்கொண்டிபுக்குக்கயன்முறைபமுதாறுமல்
புரிந்தபின்னாதிசெம்மல்புனிதமாதுவனைகோக்கி.

(அ)

அஞ்சனவண்ணத்தான்நாழத்தங்கள்சதுலாமுன்னம்
வருநிபொலிதையாண்முன்னையண்ணத்தாங்கிள்ளுள்
கெஞ்சினாழிழைப்பிலாகையழைத்திடுகவென்னக்
கஞ்சமாமுனிவன்னமுனிவணங்கருத்துக்கொண்டான்.

(அ)

ருணங்களைதுயர்த்தவண்ணல்கோதமன்கமலத்தாள்கள்
வண்ணகிளவல்லகொண்டேந்திமாசதுகற்பின்பிக்க
அணங்கிளையவன்னையிய்தாண்டருந்தவனோடுமலாச
மணங்கிளசோலைக்கிமணிமதிநிடக்கைகண்டார்.

(அ)

ம.வது - அகலிகைப்படலம்முற்றும். ஆக திருவிருத்தம். திருக

மிகவது. மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.

மையதுமலரின்கியான்செய்மாதுவத்தின்வந்து
செய்யவளிருந்தாளென்னசெழுமணிக்கொழிகென்னும்
கைகளைத்தீட்டியத்தக்கடிநகர்கமலச்செவ்வண்
அய்யனையொல்லெவாவென்றழைப்பதுபேய்ந்தம்மா.

(அ)

நிரம்பியமாடத்தும்பரினாமணிக்குகொழிகெல்லாம்
தரம்பிறிள்மைபுன்னித்தருமமேதுதுசெல்ல
வரம்பில்பேரழகினோமணஞ்செய்வான்வருகின்றனென்
தரம்பையாவிசம்பினுமிமாடவினாக்கண்டார்.

(அ)

தயிருறுமத்திற்காமசரம்படத்தலைபட்டேடும
உயிருறுகாதலாரினென்மையொன்றொருவகில்லா
செயிருறுமனத்தவாதித்திதாளசெங்கண்சிந்த
வயிரவான்மருப்பியானைமலையெனமலைவண்ணார்.

(அ)

பகற்கதிர்மன்றியவான்மபாதகலகடுப்பீனாட
துகிற்கொழிமிதிலைமாடத்தும்பரிந்துவன்நிதின்ற
முதிருலந்த-வுத்தோதுவனைவனமுதிர்ந்த
அகற்புகைகதுவுத்தோதும்புலர்வனவாடக்கண்டார்.

(அ)

ஆதரித்தமுநிற்கோரேய்த்தவயவமைக்குந்தன்மை
யாகெனத்திகைக்குமல்லான்மதனக்குமெழுதவொண்ணச்
செய்யைத்தருகலாலேதிருமகளிருந்தசெய்ய
பேர்தெளப்பொலிந்துதோன்மும்பொன்மதிநிமிழைபுக்கார்.

(அ)

சொற்கலைமுனிவணுண்டசுடர்மணிகடலுத்துவீளி
அற்கலத்திலகருபன்மீனரும்பியவானும்போல
விற்கலைதுதலினுருமைந்தரும்வெறுத்துத்த
பொற்கலங்கிடந்தமாடகெடுத்தெருவதனிற்போனார்.

(அ)

தாதுமாயதுகட்டுஞ்நந்தமதவருவிதாழ்ப்ப
ஆதுமாய்க்கவினமர்விலாழியாழித்தோராராய்ச்
சேதுமாய்த்தோகளைடத்துகளுய்யொன்றொடொன்று
மாதுமாரூகிவாளாக்கிடக்கலாமறுகிறசென்றார்.

(அ)

தன்மதிதலின்பொன்றித்தலைத்தலைநிந்தகாதல்
உண்டபிங்கலவிப்போரினெனத்தமன்மகளிரேபோல்
பண்டருகிளவியார்தம்புலவியின்பரிந்தகோதை
வண்டொடுகிடத்துதேன்சோமணிசெடுத்தெருவிந்சென்றார்.

(அ)

செய்திரணரம்பிற்றந்தமழலைவிளியன்றபாடல்
தவருமகரவினோதன்னனுமைதழுவித்துங்கல்
கைநிழியனஞ்சொல்லக்கண்வழிமனமுஞ்செல்ல
அய்யதுண்ணிடையாராபிராடகவரங்குகண்டார்.

(௪௮)

பூசலிவெழுநதவண்ணமெருங்கினுக்கிரங்கிப்பொகை
மாசுறுபிறவிபோலவருவதுபோவதாகிக்
காசறுபவளச்செங்காய்மரக்கடக்குமுகுபுண்ட
கனசலின்மகளிர்மைத்திந்தையோடுவலக்கண்டார்.

(௪௯)

வரப்பறுமணியும்பொன்னுமாரமுங்கவரிவாலும்
சரத்திடையகிலுமஞ்ஞைத்தோகையுந்தம்பிக்கொம்பும்
குரப்பணைநிரப்பமுள்ளஞ்சுவிப்புறக்ககாகடோறும்
பரப்பியபொன்னியன்னவாவணம்பலவுக்கண்டார்.

(௫௦)

வள்ளுநீர்த்தளிர்க்கைநோவமாடகம்பற்றிவார்த்த
கள்ளெனசரம்புவிக்கிக்கண்ணெடுமனமுங்குட்டி
வெள்ளியமுதுவலதோன்றாவிருந்தெனமகளிர்யந்த
தென்னிளிப்பாணித்தித்தேன்செவிமதித்தினிதுசென்றார்.

(௫௧)

கொட்டறுகலின்பாய்மாகுலான்மகன்முதிக்கிவிட்ட
மட்கலத்திமிரிபோலவாளியின்வருவமேலோர்
கட்பினினைடையறவாய்ஞானிகண்ணாவினொன்றாய்க்
கட்புலத்தினையவென்றுதெரிவிலதெரியக்கண்டார்.

(௫௨)

வாளரம்பொருதவேலும்மன்மதன்சிலையும்வண்டின்
கேளொகிவிடர்க்கீலச்சுருஞஞ்செங்கிடையுங்கொண்டி
நீளிருங்களககீக்கிவினாமணிமாடநெற்றிச்
சாளரத்தோறத்தோனறுஞ்சுத்திரவுதயங்கண்டார்.

(௫௩)

பளிக்குவளளத்துவார்த்தபகறுதேதன்மாந்தி
வெளிப்படுகையவாகிவெறியனமிழந்துமின்ற
ஒளிப்பினுமொளிக்கவொட்டாவுடலேபுணர்த்துமாப்போல்
கனிப்பினையுணர்த்துஞ்செவ்விக்கமலக்கன்பலவுக்கண்டார்.

(௫௪)

மெய்வருபோகமொக்கவுடனுண்விவையுங்கொள்ளும்
பையரலங்குலார்தமுள்ளமுமபளிக்கும்போல
மையாரிகெடுகெண்க்கம்பிதலுங்கருகிவந்து
கையுதிந்செவ்வதுகாட்டுகங்குதகம்பலவுக்கண்டார்.

(௫௫)

கடக்குவகுழையும்பூணுமாரமுங்கலித்தன்னுநால்
வடகமுகரயாரமுமவட்டினிகொடுத்தவாசத்
தொடையலங்கோகைசோரப்பலிக்குரைய்செவப்பத்தொட்டிப்
படைகெடுக்கண்ணுர்வட்டாட்டாட்டம்பலவுக்கண்டார்.

(௫௬)

பங்கயக்குவளையாம்பலப்பார்கொடியவன்னைநீலம்
தெக்கிடைதரங்குகெண்டுகினைவதாவினையுத்தம்பத்
தங்கனவேறுவனமயிலலாவவயவந்தழுவிச்சுதும்
முக்கையர்விரும்பியாடுமவாவிசன்பலவுக்கண்டார்.

(௫௭)

இய்குறுபுல்கள்குயிர்க்குக்கொண்டேகவேடி
மயங்குபுதிநீதுதின்துமறுகுறுமுணர்விதென்னப்
புயங்கனிநகலவைசார்துமபுணர்முலைச்சுவநீங்கப்ப
பயங்கெழுமுதலாவாண்டாட்டம்பலவுக்கண்டார்.

(௫௮)

வெஞ்சினமுருநிறென்னுமேலையர்வேண்டித்தும்
செஞ்சினர்சன்கண்ணினெருப்புருவனங்கன்னார்
செஞ்சிலைக்கரத்தர்மாதர்புலிகள்திருத்திச்சேர்க
குஞ்சியர்குழிந்நமைத்தர்க்குமுதல்கள்கண்டார்.

(௫௯)

பாலெக்குஞ்சொற்பைக்கிளியோடும்பலபேரி
மாகத்தும்பர்மங்கையர்க்காணடலர்கொய்யும்
தோகைக்கொம்பினன்னவர்க்கன்னடைதோற்றுப்
போகக்கண்வெண்டினமர்க்கும்பொழிக்கண்டார்.

(௬௦)

உம்பர்க்கேயும்மாளிகையோட்கிழல்பாய
இம்பர்த்தோன்றும்கரத்தாட்டினெழில்சாட்டிய
பம்பிப்பொங்குக்கள்கையினுழந்தபடைமன்னன்
அம்பொற்கோயிற்பொன்மதிளசுற்றம்மகழ்கண்டார்.

(௬௧)

பொன்னிச்சோதிபோதினிலுத்தம்பொல்லேபோல்
தென்னுண்டேனித்திக்குவைசெஞ்சொற்கவியின்பம்
கன்னிம்மடத்துப்பரிவாடெகழிப்பேடே
டன்னம்மடுமுன்னுறைகண்டகயனின்றார்.

(௬௨)

செப்புகுலைய்செங்கமலத்தோன்முதல்யாரும்
சப்பெண்பாலுக்கொண்டுகொம்பியோருலமிக்கும்
புப்பெண்பாலையாவினபோதிக்கயல்வேலோர்
சுப்பிப்புக்கொண்டெவ்வனகொடியுஞ்செய்கோம்.

(௬௩)

மா லுறவருதலுமனமுமெய்யுத்தன்
தூ லுறுமருங்குல்போனுடங்குலானெடுங்
கா லுறுகண்வழிபுகுத்தகாதேனாய்
பா லுறுபினாயெனப்புரந்தெங்குமே. (சக)

கோமுறுநோய்நிதினுவல்கிறிலன்
ஊமரின்மனத்திடுயுன்னிவிம்முலான்
காமனுமொருசுரநுத்தினெய்தனன்
வேமெரியதனிடையுறகிட்டென்னவே. (சஉ)

நிழலிடுகுண்டலமநினையயிடா
அழலிடாமியிரந்திமயில்கொள்கண்ணினான்
கழலிடுகூந்தலுத்தலுஞ்சோர்தரத்
தழலிடுவல்லியேபோலச்சாமபினான். (சங)

தழங்கியகலைஞறவிறையுஞ்சுத்தமும்
மழுங்கியவுள்ளமுமறிவுமாமையும்
இழந்தவனியைமயவர்கடையயாவையும்
வழங்கியகடலெனவறியாளாயினான். (சச)

கலங்குழைந்துகடுகெடுகாணுங்கண்ணந
நலங்குழைதரநகின்முதத்தினெவுண்டு
மலங்குழையெனவுயிர்வருத்திச்சோர்தரப்
பொலங்குழைமயிலைக்கொண்டரிதிற்போயினான். (சரு)

காதொடுங்குழைபொருகயற்கணங்கைதன்
பாதமுங்கரங்களுமனையபல்லந
தாதொடுங்குழையெய்யெழுத்தகண்பனிச்
சீததுண்டெரிமலரமளிசேர்த்தினான். (சசு)

நாளாறுமலரமளிகண்ணினான்
பூனைபுணாபனிபுயற்குத்தேய்ய
தாளதாமலாமலந்தகைத்தபொய்கையும்
வாளராதங்கியமதியும்போலவே. (சஎ)

மலைமிசைத்தடத்துருமழைக்கனாவிபோல்
முலைமுகட்டுநிந்தனகெடுக்கண்முத்தினம்
நிலைநுதற்கடையுறைசெறித்தலோவுதன்
உலைமுகப்புகைநிமிருயிர்ப்பின்மாய்த்தே. (சஅ)

கம்பமில்லெகொடுமனக்காமலோடென்னை
அம்பொடுசோர்வதோர்மபிலுமன்னவன்
வெம்புறுமனத்தனல்லெதுப்பென்முலக்
கொம்பெனவமளியிற்றுழைத்துசாய்க்குள்ளன். (சக)

சொரிந்தனநறுமலர்குறுக்கொண்டேறிய
பொரிந்தனகலவைகள்பொறியிற்சிந்தி
எரிந்தவெங்கனல்கடவிழையிற்றோடாநால்
பரிந்தனகரித்தனபல்லவங்களை. (சஉ)

தாறுபர்செவியெய்தாய்தவ்வையர்
மாதயருழந்தவர்விழுந்தமாழ்கினர்
பாதுகொவிதுவெனவெண்ணெற்றநிலா
போதுடனயினிகீர்குழறிப்போக்கினர். (சங)

அருகினின்றசைக்கின்றவல்லலட்டக்கால்
எரியின்மிகுத்திடவிழையுமாலையும்
கரிசுவதிருவகனல்லகாட்டலால்
உருகுபொற்பாவையுமொத்தத்தோன்றினான். (சஉ)

அல்லலின்வகுத்ததோரலங்கற்காடெனும்
வல்லெழுவல்லலோர்மரகதப்பெரும்
கல்லெனுபிருபுயங்கமலங்கண்ணெனும்
வல்லொடுமியிழிந்ததோர்மேகமென்னுமால். (சரு)

நெருக்கிப்புக்குத்தருகிறையும்பெண்மையும்
உருக்கிபென்னுறொடுமுண்டிபோனவன்
பொருப்புறமுதோள்புணர்புண்ணியத்தது
சுருப்புவில்லன்நவன்காமனல்லனே. (சச)

பெண்வழிநலனெடுமிறத்தநாடுனெடும்
எண்வழியுணர்வுநாடுனெடுக்குக்காண்டிலென்
மண்வழிநடத்தழவருத்தப்போனவன்
கண்வழிநுழையுமேர்களுவனெகொலாம். (சஎ)

இந்திரகீலமொத்திருண்டகுஞ்சியும்
சந்திரவதனமுந்தாழ்த்தகைகனும்
சந்திரமணிவனத்தோருமேயல
முத்தியென்னுமினியும்முதுவதுண்டே. (சஅ)

பாலகாண்டம்.

படர்ந்தொளிபார்க்குயிப்பருகும்கழும்
தடந்தருகாமனாத்தாளுமேயல
கடந்தருமகங்குழந்தளிசல்யானேபோல்
கடந்ததுகிடந்ததெனினுள்ளனணியே.

(10)

உலாசெயிற்றேவந்தம்முலகுளளலன்
வினாசெறிதாமனாபிமைக்குமெய்ம்மையான்
வாரிசிலைத்தடக்கைமாரபிணாவினன்
அரசிளங்குமாரனையகல்வேண்டிமால்.

(10அ)

பிறந்துடைநலநிறைநீணிக்தவெந்திசம்
கறங்குபுதிரியுமென்னிமாமிதில்
எறித்தலக்குமாரனையகல்வேண்டிமால்
டறித்தயிரிழக்கவுமாருமேகொலாம்

(10க)

என்றிவைபிணையனெனபும்வந்தெதிர்
நின்றனளவென்னுகிவினெனும்
கன்றியமனத்துகாமவேட்கையால்
ஒன்றவபலநினைந்துருளுக்கலேயே.

(10ப)

அன்னமென்னடையவட்கமமத்தகாமத்தித்
தன்னையுஞ்சுருவதுதரிக்கிலாநென
நன்னெய்க்கரங்களைநடுக்கியோடிப்போய்
முன்னிலெங்குகிவன்சுடலின்முழுகினன்.

(10ங)

விரிமலர்க்கென்றலாமினிசபாசமும
எரிநிறச்செக்கருமிருளுங்காட்டலால்
அரியவட்கனல்கருமத்திமாலையாம்
கருநிறச்செம்மயிர்க்காலனாரேன்றினன்.

(10ட)

நீதறைபதவைபாம்பறைபுகிழ்விளி
ஞ்செமென்னிலம்பெருமுதிரச்செக்கரும
பாதகவிருள்செய்கஞ்சுக்கரும்பற்றலால்
சாதகமென்னலுக்கறைத்தமாலேயே.

(10த)

வேறு.

கயங்கவென்னுங்கனாரேயுய்துதாநன்மலரினிடம்முதி
நுயல்குருகென்றன்மனமதவேனெயதபுண்ணினிடைதாழைய
உயங்குமுணர்வுநன்வலமுமுருகிச்சேரலாளுவிருண்ண
வெய்குமாலையானேகிவிதுவோகநறிவலுபெனமுள்.

(10

நிதிலைக்காட்சிப்படலம்.

அரு

கடலோமழையோமுழுநீலக்கல்லோகாபாநதும்போதோ
படாபூங்குலகாநாண்மலரோநீலோற்பலமேபானலோ
இடச்சேமடவாருயிருண்பதியாதோவென்றுதளர்வாண்முள்
மடல்சேர்தாரசாநிறம்போலுமத்திமாலைபுத்தலே.

(11)

மைவாநிறத்துநீனெயிற்றுலாடையுயிர்ப்பின்வளர்ச்செக்கப்
பைவாய்திப்படவரலேயென்னுலகைத்துப்புகைத்திபால
எய்வானெருவன்கையோயானிருமொழிநேயினியிலை
உயவாஹமணிப்பழிபூணவுன்னோடென்குப்புகையுண்டோ.

(11க)

ஆலமுலகிற்பரந்தலோவாழிசுளர்த்ததோலவர்தம்
நீலநிறந்தையெல்லோருக்கினைக்கவதுவாயகிரம்பியதோ
காலநிறந்தையருச்சுந்திறகலந்துகுழைத்துக்காயத்தின்
மேலுலெததுமெழுதியதோவினைக்குயிருளாய்வினைந்துலே.

(11ங)

வெளிவின்றவரோபோய்மறைந்தார்விலக்கவொருவர்நமைக்கானேன்
எளியவபெண்ணென்றிங்குதேயெல்லியாமத்திருளுடே
ஒளியம்பெய்யுமன்மதனானக்கிம்மாயமுனாத்தாரோ
அளியென்செய்ததீவினையெய்நிலாவிவந்தாயோ.

(11ப)

ஆண்டங்கனையாளினையறினேந்தமுங்குமலேலையதல்லானம்
நின்டறிபிரந்தபெருங்கோயிததேமணியின்னேநிகைகாய
நீண்டசோதிநெய்விளக்கம்வெய்யவன்றங்கலைக்கித்
தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கின்சுடராலிருளைப்பகல்செய்தார்.

(11)

பெருந்திண்ணெமால்லனாநிறுவிப்பிணித்தபாம்பின்மணித்தாம்பி
விரித்தநிலையுதிர்ந்தமணிவிசுமபன்மீனின்மேல்விளங்க
அருத்தவமரர்கலக்கியகாநமுதநிறைத்தபொற்கலசம்
இருத்ததிடைவந்தெழுத்ததெனவெழுத்ததாழிவெண்டுகள்.

(11க)

வண்டாயனான்மறைபாடமலர்த்ததொருதாமரைப்போது
பண்டாவினையின்மிசைக்கிடந்துபாரும்நீரும்பிச்சாந்போல்
உண்டாஹுதிக்கடல்பூத்தவோசுத்ததூதாந்போலே
வெண்டாமனையின்மலர்நூத்ததொத்ததாழிவெண்டுகள்.

(11ங)

புள்ளிக்குறியிட்டவெவ்வொன்றிலுக்கலாபெயர்வெல்லு
நள்ளிநிறந்தவிருப்பிழைபகக்கிடமிருவொக்கவா
கிள்ளாக்கிளவிக்கென்னுயகொல்நீர்பாற்றிசையின்மிசைவைத்த
வெள்ளிக்குமபுத்தினைக்கருமின்பாலைபேர்துவிநின்றுதால.

(11ப)

வினாசெய்கமலப்பெரும்போதுவிரும்பிப்புகுத்திருவெனும்
குணசெய்வண்ணிக்குழாமிரியக்கூம்பிச்சாம்பிக்குவித்துளநால்
உணாசெய்திடுகிதனையுருட்டியொருகோலோச்சியுலகாண்ட
அனாசெனாதுங்கத்தலையெடுத்தகுறும்புபோன்றதரக்காம்பல். (எக)

வண்ணமாலைகைபாப்பியுலகவளைந்தவிருளெல்லாம்
உண்ணவெண்ணித்தணம்பியத்துயத்தெழுந்தலிலாக்கற்றை
விண்ணுமண்ணுத்திசையுடையதுமவிழுங்கிக்கொண்டவிரிநன்னீர்ப்
பண்ணைவெண்ணெய்ச்சடைபுன்றன்புகழ்போவெங்கும்பாந்துளவால்

நீத்தமதலின்முனைத்தெழுந்தெடுவெண்ணிசுத்தெனூத்தச்சன்
மீத்தன்கரங்களவைபாப்பியிருவெண்ணிலவாம்பெண்கதையால்
கரத்தகண்ணம்மையுத்திக்கமலநாத்திடைப்பண்டு
பூத்தவண்டம்பநையதென்றுபுதுக்குவாணும்போன்றுளதால். (ஈ)

நீங்காமாயையவர்தமக்குநீறமேதோற்றுப்புறமேபோய்
ஏங்காக்கிடக்குமெறிகடற்குமெனக்குங்கொடியையானாயே
ஓங்காவின்றவிருளாயவந்துலகையிழுங்கிமென்மேலும்
விங்காநின்றகருவெருப்பினிடையெழுந்தவெண்ணெருப்பே. (ஊ)

வேறு.

கொடியையல்லேநீயானாயுக்கொல்லிலாய்
மடுவிலின்னமுதத்தொடுமவந்தனை
பிடியின்மென்னடைப்பெண்ணெடுன்றொலெனச்
சுடுதியோகடற்றேன்றியதிக்களே. (எஎ)

மிதுமொய்த்தெழுவெண்ணிலவின்சுதிர்
மோதுமத்திகைமென்முலைமேற்பட
ஓதிமப்பெடைவெண்கனலுற்றெனப்
போதுமொய்த்தமளிப்புரண்டாளரோ. (எஅ)

நீக்கயின்மிரிமிர்த்தலிலாக்கதிர்
தாக்கவெந்துதளர்ந்துசரித்தனள்
சேக்கையாமிமலாத்தசெந்தாமரைப்
பூக்களப்பட்டதப்பூவையுமப்பட்டனள். (எஆ)

வாசமென்கலவைக்களிவாரிமேல்
பூசப்பூசப்புலர்த்துபுழுங்கினள்
விசவிசவெனும்பினள்மென்முலை
ஆசைசேரய்க்குமருந்துமுண்டங்கொளே. (அ0)

தாயரிற்பரிசேடியாதாது
வியரித்தளிர்மெல்லணைமேனியிற்
காபெரிக்கரியக்கரியக்கொணர்
தாயிரத்தினிரட்டியுக்கினார். (அ1)

கன்னிநன்னகரிக்கமழ்சேக்கையுள்
ஆன்னமின்னணையினளாயவள்
மின்னின்மின்னியமேனிகண்டானெனச்
சொன்னவண்ணலுக்குற்றதுசொல்லுவாம். (அ2)

ஏகிமன்னனைக்கண்டெடுக்கொண்டான்
ஒகையோடுமினிதுகொண்டயத்திடப்
போகபூமியிற்பொன்னகரன்னதோர்
மாமாடத்தனையவரவைகினார். (அ3)

வைகுமவ்வுழிமாதவ்யாழமோர்
செய்கைகொண்டெடுத்தெனத்திதது
மொய்கொள்வீரன்முளரியத்தாளினால்
மெய்கொண்மங்கையருண்முனிமேலினான். (அ4)

வந்தெறிந்தமுனிவனைவள்ளலும்
சின்னையாரவணங்கலுஞ்சென்றெதிர்
அந்தமில்லுணத்தாளெழிதாசிகள்
தந்துகோசிகன்றன்மருங்கெயதலும். (அ5)

கோதமன்றருகோமுனிகோசிக
மாதவன்றனைமாமுக்கோக்கியிப்
போதுநீயிவட்போதவிப்பூதலம்
எதுசெய்ததவமென்றியம்பினான். (அ6)

பூத்தண்சேக்கைப்புனிதனையேபொரு
வேய்த்தகணமைச்சதானந்தனென்றெனும்
வாய்த்தமாதவன்மாமுக்கோக்கினால்
தோய்த்தகிந்தைக்கொளிகன்சொல்லுவான். (அ7)

வடித்தமாதவகேட்டியில்வள்ளல்தான்
இடித்தவெங்குற்றாடகையாக்கையும
அடித்தெவ்வேளவியுமின்னன்னசாபமும்
முடித்தென்னெஞ்சத்திடமுடித்தாளென்றான். (அ8)

என்றுகோரிவன் கூறிடவிறிலா
வன்றபோதன் மாதவரின்னான்
இன்றுதானானேதவரிதயாநிந்த
வென்றிவிரர்க்கென ஐயவிளம்பிமேல்.

(அக)

எள்ளில்பூவையுமித்திரீலமும்
அள்ளல்வேலையுமர்புதசாலமும்
விள்ளும்விபுடைப்பானலுமேவுமெய்
வள்ளல்தன்னை மதிமுகோக்கியே.

(அக)

நறுமலர்ததொடையகரானுளக
கறிவுறுத்துவல்கேளில்வருந்தவன்
இறையெனப்புவிக்கீறில்பல்லாண்டெலாம்
முறையினித்புரக்கேயருண்முற்றினான்.

(அக)

அரசின்வைகியறவினமைத்துறி
விரசுகானிடைச்சென்றன் வேட்டைமேல்
உளசெய்மாதவத்தோங்குவசிட்டனும்
பரசுவானவன்பாலனைந்தானோ.

(அக)

வேறு,

அருத்தகணவன்வேந்தற்கருங்கடன்முறையினுற்றி
இருத்தருடருதியென்னவிருத்துறியினிதறிந்து
விருத்தினியமைப்பெனென்னுச்சரபியைவிளித்துநீயே
சுரத்தருளமுதமென்னவருண்முறைசுரத்ததன்றே.

(அக)

ஆறுசுவைத்தாயவுண்டியரசின்னனிகத்தேமும்
பெறுகெனவளித்துவேந்தோடியாவருந்துய்த்தபின்னர்
நறுமலர்ததாரும்வாசக்கலவையும்கலையோமும்
உறுதுயர்தணிந்துமன்னனுய்த்துணர்ந்துகாக்கலுற்றான்.

(அக)

மாதவவெழுந்திலாயநீவயப்புடைப்படைக்கெல்லாம்
கோதறுமமுதமிக்கோவுதவியகொளகைகன்னால்
திதறுருணத்தான்மிக்கசெழுமறைதெரிந்தநாலோர்
மேதருபொருள்களையாவும்வேந்தருக்கென்கைதன்னால்.

(அக)

நிற்றிதுதருவதன்றானீட்டுஞ்சரபிதன்னை
எற்கருளென்றலோடுபியம்பலன்யாதும்பின்னர்
வறகலையுடையென்யானோவறங்கலென்வருவகாங்கி
கொற்கொளவேறுதலையேகொண்டகல்கென்றுவற.

(அக)

பணித்ததுபுரிவெனென்னுப்பார்த்தியெனமுற்றுபொருளி
பணித்தவன்சுரபிதன்னைப்பெயர்வுழிப்பினியைவிட்டி
மணித்ததந்தோலினுத்தகொடுத்தியோமறைகளையாவும்
கணித்தவென்முருமவென்னக்கலைமறைமுனிவன்சொல்லான்.

(அக)

கொடுத்திலென்யானேமற்றைக்குடைச்செழுவேந்தன்றானே
தித்தகலுவுற்றதென்னப்பெருஞ்சினங்கதுவுக்குஞ்சோ
சுத்தித்தெழுமுரசவேந்தன்சேனையயானேழின்று
முத்தருவென்காண்டியென்னுமொய்யம்மயிச்சித்தததன்றே.

(அக)

புத்தரெயினர்சோனகாமுதலபல்லோர்
ககப்படையதனிநோடுககலெம்குத்திதுவேந்தன்
தப்புடைச்சேனையாவத்தொலைவறத்துணர்த்தலோமும்
வெப்புடைக்கொடியமன்னன்வனாகாவெருண்டுமிக்கார்.

(அக)

சுரபிதன்வலிமிதன்றல்லருதிதுநீனரல்லல்
பரமுனீவருசமென்னுமற்றவன்சிரத்தையினே
அரிருதுமென்னப்பொங்கிமடத்ததனரடரவன்னான்
சரியெழுவிழித்தலோடுமித்தனர்குமரொல்லாம்.

(அக)

புதிருபுகின்மர்மைத்தரவித்தமையரசன்காண
வெய்பொழிகளென்றபொங்கிவெடுக்கொத்தேந்தகடாவிக்க
கைதொடர்க்கணையினோடுங்கார்முகம்வளையவாங்கி
ரய்தனன்முனியுத்தன்கைத்தனடினையெதிர்கவென்றான்.

(அக)

புவுளர்படைகள்முத்தற்றன்படைகளையாவும்
விடவிடமுனிவன்றண்டம்விழுங்கிமேல்விளகல்காண
புடவனாவில்லிதன்னைவனங்கினன்வழுக்கலோமும்
புடலுறுபடைபொன்றியாவன்னவன்கன்றானன்றே.

(அக)

புட்டனவப்படையவேந்தன்விண்ணுளோருலகையெல்லாம்
புட்டனென்னவஞ்சித்துளங்கினர்முனியுத்தோன்றிக்
புட்டியபடையயுண்டுகிளர்த்தனங்கினருமேனி
முட்டவெம்பொற்கள்கித்தப்பொருபடைமுரணத்தின்றே.

(அக)

புண்டனவரசன்காணக்கலைமறைமுனிவர்க்கல்லால்
புண்டறல்வையுத்தேசமுளவெனல்கிரித்தமார்
புண்டலமுழுதுவகாக்குமொய்யம்பொருவையென்றான்
புண்டலமுபுரியவெனவையும்கோண்டிசைனாயுற்றான்.

(அக)

மாண்டமாதவத்தோன்செய்தவலையேமனத்தினெண்ணிப்
புண்டமாதவத்தனாகியசர்கோன்பொலியுநீர்மை
காண்டமாமார்வேந்தன்நுணுக்குறுகருத்தினேமே
கூண்டனனரம்பைமாருட்டிலோத்தமையெனுஞ்சொன்மாண (110)

புன்னவண்மேனிகாணுவனங்கவேள்சரங்குளபாயத்
தன்னுணர்வழிநுகாதற்கலநியினமுத்திவேத்தன்
பன்னரும்பகல்நீர்வுற்றுப்பரிணாத்கெரித்தநாடின்
மன்னயமுணர்ந்தோனுகிஞ்செனக்கனன்றுகக்கான். (111)

விண்முழுதாவிசெய்தவினையெனவெருண்டுபோய்
மலனமகளாதிடெயன்மடவரல்தன்னையேவிக்
கண்மலர்செவப்பவுள்ளகற்புறக்கடிநினேயி
ளண்மரின்வலியனாயமன்றிசைதன்னையுற்றான் (112)

தெய்வியசையதனைநண்ணிச்செய்தநீஞ்செய்யுஞ்செவ்வி
வன்றிறலயொத்திவாமுமன்னவன்றிசைக்கென்பான்
தன்னுணுக்குருவைவண்ணித்தனுவொடுத்துக்கமெய்த
இன்றெனக்கருளுகென்னவாண்டிந்தெய்துகென்னான். (113)

நினக்கொலாதகிணையநீணிலத்தியாவோனும்
மனக்கினியானாநாடிவருப்பலயான்வேள்விபெள்ளச்
சினக்கொடுத்திறலோய்முன்னந்தேசிகற்பினைமுதுவேளோர்
நினக்கிதநாடினியுய்க்கையுவிடுதியென்றான் (114)

மலருளோன்மைத்தன்மைத்தவழங்கியசாபத்தன்னால்
அலரியோன்றானும்காணும்வடிவிற்தாசர்கோமான்
புலரியங்கமலம்போலும்பொலிவொர்இவதனம்பூவில
பலருமாங்கிழத்தற்கொத்தபடிவம்வந்துற்றதன்றே. (115)

காசொடுமுடியும்புணுகரியதாக்கனகம்போன்று
தூசொடுமணியும்தூல்தோற்றநுத்தோற்றம்போன்று
மாசொடுகருகிமேனியைப்பழித்திடலூர்வந்தான்
செய்யென்றியாருமென்னத்திகைப்பொடுபுலவஞ்சேர்த்தான், (116)

காணிடைச்சிறிதுவைகல்கழித்தொர்நாட்கெளகிப்போர்க்
கோணினிதுறையுஞ்சோலைகுறுகின்னகுறுகவன்னான்
நனனியாவனென்னேநோர்ந்தவிவ்விடைபினைன்ன
மேனியழப்பொருள்கொல்லாமலிளம்பின்னவணங்கிவேத்தன். (117)

திற்றநேரெனனாக்கன்னான்பாணிருவேள்விமுற்றி
மற்றுலகன்பிப்பெனென்னுமாதவர்தம்மைக்கூலச்
சுற்றுறுமுனிவாயாருத்தொக்கனாவுசிட்டன்மைத்தர்
கற்றிலமாசன்வேள்விகளற்றுறைபுலையநீர்வான். (118)

என்றுரைத்தியாங்கொல்லோமென்றனொன்னப்பொங்கிப்
புன்னொழிநிராதராகிப்போகெனப்புகறலோமே
அன்னவொயினராகியபடவிகடோறுஞ்சென்றார்
நின்றுவேள்வியையுமுற்றிநிராசனாவருகவென்றான். (119)

அனாசனிப்புலையற்கென்னையென்றுறைமுற்றியெமமை
பிரகவல்லையென்பான்விழுமிதென்றிதழ்த்துக்கார
புரையாமாகளிற்றுவேளைப்போகநிறைக்கயாரே
உரைசெய்தென்றவத்தினென்னவோவின்னவிமானத்தும்பர். (120)

ஆங்கவன்றுறக்கமெய்தவமர்க்கடிவெருண்டுநீசன்
நாங்குவந்திவதென்னேயிருநிலத்திழிகவென்னத்
காங்குலிலகவிழ்வான்மற்றுதாபதசாணுமென்ன
ஒங்கினனின்னிலென்னவனாத்தருமொக்ககக்கான். (121)

பேணலாதிழந்தவிண்ணோர்பெரும்பதமுதலாமற்றைச்
சேணமுழுதமைப்பென்னஞ்செழுங்கதிர்கோணுமிகள்
மாடுனொளிகெடாதுதெற்குவுடக்கவாய்வுருகென்று
தாணுலோநீர்வெவ்வொஞ்சமைக்குவென்னும்வெலை. (122)

நறைத்தருவுடையகோணான்முகக்கடவுடானும்
கறைத்தருகளுமற்றைக்கடவுள்குருந்தொக்குப்
பொறுத்தருண்முனிவரிவ்வினைப்புகல்புகுத்தவனைப்போற்றும்
அறத்திறனன்றுதாராணத்தொடுமைகவன்னான். (123)

அரசமாதவையாநிலையுநாட்டென்பால்வந்துன்
புரையினக்கிகெவென்னுக்கடவுள்கோய்பின்னா
நிராதவன்விளவினேகெடுங்கடற்கிறைவன்னவையும்
உரவிடமதனைநண்ணியுறுதலமுஞற்றுந்நான். (124)

குதைவரிசிலைவாட்டானைக்கோமகனம்பரீடன்
சுதைதருமொழியன்னவையத்துயர்க்குயிராயதொன்றல்
வதைபுரிபுருடமேதம்வகுப்பலோர்மைத்தற்கொள்வான்
கிதைவிலநனகத்தேர்கொண்டவிசுருவிச்சென்றான். (125)

நற்றவரிசிகன்வைகுடிவரும்பழவம்சுண்ணிக்
கொற்றவன்வினவிலையினைசுத்தனர்குமரத்தம்முள்
பெற்றவளினவெற்கேயென்றனன்பிதாமுன்னென்றான்
மற்றையமைந்தனக்குமன்சுவவன்றன்னேகோக்கி. (கூஉ)

கொடுத்தருள்வெறுக்கைவேண்டிற்றொற்காமவிழமங்குன்ற
எடுத்தெனைவளர்த்ததாடைக்கென்றவற்றொழுதுவேந்தன்
தடுப்பருத்தேரினேறித்தடையிலாப்படர்த்தலேயும்
சுடர்க்கதிர்க்கடவுளவனதுச்சிபஞ்சுழிப்புக்கான். (கூஉ)

அவ்வையினிழித்துவேந்தனருக்கடன்முறையினற்றச்
செவ்வியருரிசில்தானுஞ்சென்றனையமஞ்செய்வான்
அவ்வியமவித்தகிள்ளாமுனிவனையாண்டிக்காணுக்
கவ்வையினேயும்பாதகமலமதுச்சிசேர்த்தான். (கூஉ)

விந்நபொயிலணக்கஞ்செய்தவிடையினிதுகோக்கிச்
சிறப்புடைமுனிவனென்னேதெருமாஸ்செப்புகென்ன
அறப்பொருளுணர்ந்தோயென்றனன்னேதும்முன்னையென்னே
உறப்பொருள்கொண்டவேந்தற்குதவினென்றானுற்றோன். (கூஉ)

மைத்துனனேயுமென்னுள்வழங்கியமுறமைகேளாத்
தத்தறவெழிசையனேதடுப்பெனின்னுயினாயென்னுப்
புத்திரத்தம்மைகோக்கிப்போகவேத்தோடுமென்ன
அத்தருமுனிவன்குறவவன்மறுத்தகறல்காணு. (கூஉ)

எழுங்கதிரவனுநாணச்செவ்வனனிநுகனெஞ்சம்
புழுக்கின்வடவையையிப்பிறம்பொறியிறுள்ள
அழுங்கவிச்சிந்தையிர்கீரடவிகடோறுஞ்சென்றே
ஒழுங்கதுபுனிஞாவிபுறுதுயருறுகவென்றான். (கூஉ)

மாமுனிவெருளிதன்னுள்முகலாமைத்தர்நாஸ்தர்
தாமுறுசவராராச்சித்தெதிர்ச்சித்தகித்தை
எழுறவொழிகளின்னேபெறுகெனவிரன்னிஞ்சை
கோமருகனுக்குரல்கிப்பின்னருங்குணிக்கலுற்றான். (கூஉ)

அகாசனேடேகிபுபத்திணக்குபிம்மறையையாய்நி
விரசுவரின்னுளோருமவிரிஞ்சனும்விடைவனோனும்
டையசெறிவேவ்விழந்துமுனையிர்க்கிறண்டாகா
பிரசமென்றோயென்னப்பிச்சொடுமபெயர்த்துபோனான். (கூஉ)

மறைமுனியுரைத்தவண்ணமகத்துறைமைத்தனா
சிறையுறுகலுமுன்னஞ்சேமுதற்பிறவுமுரும
இறைவர்தொக்கமார்சூழவிலவத்தன்னுயிரும்வேந்தன்
முறைதருமகமுங்குத்தார்வடநிசைமுடிஞ்சென்றான். (கூஉ)

வடாநிசைமுனியுண்ணணிமலர்க்கரநாசிலைத்தாங்
கிடாவுயிர்க்கலைபானையினையதனுடெழுத்தொன்றெண்ணி
விடாதுபற்பருவிற்பமுலமாழகடுகினிண்டு
தடாநிருட்டலேமுடச்சலித்தெத்தலமுந்தாவி. (கூஉ)

வேறு.

எயிலெரித்தவன்யானையுரித்தநாள்
பயிலுறுத்துரிபேர்த்தன்பென்பெனப்
புயல்வித்தெழுந்தாலென்புதலம்
குயிலுறுத்திக்கொழும்புகளின்மலே. (கூஉ)

தமந்திரனிலெயிரைவடித்தாவுற
திமிர்த்தவெங்கதிர்க்கறையுரிக்குறக்
கழந்தமாதிரிக்காவலர்கண்ணெடும
சுமந்தகாமுங்களசும்புளித்தவே. (கூஉ)

நிவிவிற்பசெகதலத்தியாவையும
வெருவலுற்றவெங்கதிர்மிண்டன
கருவியுற்றககனமெலம்புகை
உருவியுற்றிடவும்பாதுளகிணர். (கூஉ)

புண்டரிகனுட்புட்டிருப்பாகனும்
குண்டையூசிறுசெயுமற்றுள்
அண்டர்தாமுமவந்தவ்வையினெய்திலே
நெண்டபேர்தன்னன்னையெதிர்ந்தான். (கூஉ)

பாதிமாதிகுறயும்பைந்தாழாய்ச்
சோதியோதுமததுயம்மலராளியும்
வேதபாரகர்ணேறிலர்நீயலால்
மாதபோதனவென்னவழங்கினா. (கூஉ)

அன்னவாசகங்கேட்டுணைந்தணன்
சென்னிதாழ்த்திருசெங்கமலவருளித்
துன்னலன்னையுற்றதென்றோக்கினான்
துன்னதேவந்தருமுதுட்போயினர். (கூஉ)

பாலகாண்டம்.

சாதுமுன்னர்நிசுழ்த் திவந்துணை
மாதவத்துயர்மாணபுடையாரிலே
நிதிவித்தகன் தன்னருணைந்தனிர்
பாதுமக்கரிதென்றன்நிலான்.

(க௭௭)

என்றுகோதமன்காதலன்குறிட
வென்றிவீரர்வியப்பொடுவந்தெழா.
ஒன்றுமாதவன்றொழுதோக்கிய
பின்னையேத்திப்பெயர்ந்தனன்றன்னிடம்.

(க௭௮)

முனியுத்தம்பியுமொய்ம்முறைபாற்றமக்
கினியபள்ளிகளெய்தியபின்னிருட்
கனியும்போல்பவன்கக்குலுந்திகளும்
தனியுத்தாணுமந்தையலுமாயினான்.

(க௭௯)

விண்ணிசீங்கியபின்னுருவிம்முறை
பெண்ணினன்னலம்பெற்றதுண்டேகொலோ
எண்ணினிதலதென்றறியேனிரு
கண்ணினுள்ளுங்கருத்துள்ளுங்காண்பெனான்.

(க௮௦)

வள்ளற்சேக்கைக்கரியவன்வைகுமம்
வெள்ளப்பற்கடல்போன்மீளிர்கணணிஞன்
அள்ளம்முகளாகுகொலேவென
அள்ளத்தாமனாயுள்ளுறைகின்றதே.

(க௮௧)

அருளிலாளெனினும்மனத்தாசையால்
வெருளுநேயவிடக்கணனின்விழுங்கலால்
தெருளிலாவுலகிற்சென்றுநின்றலாழ்
பொருளெலாமவன்பொன்னுருவாயே.

(க௮௨)

பூணுலாவியபொற்கலசங்கொன்
ளானிலாகத்தெழுதலவெண்ணினும்
வானிலாமுறுவற்கனிவாய்மதி
காணலாவதொர்காலமுண்டாக்கொலோ.

(க௮௩)

வண்ணமேக்கலைத்தொன்றுவாணெடுங்
கணனிரண்டுகதிமுலைதாமிரன்
கிண்ணிலந்தகையமுண்டாமெனில்
எண்ணுங்குன்றினுக்கித்தனைவேண்டுமோ.

(க௮௪)

மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.

கன்னலின்கருப்புச்சிலையான்வினா
பொண்ணைமுன்னியபூங்கணைமாரியால்
என்னையெய்துகொலைக்குமென்றாவினி
வன்மையென்னுமிதாநிடைவைகுமே.

(க௮௫)

கொள்ளைகொள்ளக்கொதித்தெழும்பாற்கடற்
பள்ளவெள்ளமெனப்படருநிலா
உள்ளவுள்ளவுயினாத்துருவிட
வெள்ளைவண்ணவிடமுமுண்டாக்கொலோ.

(க௮௬)

வகுலவழியல்வழியென்மனம்
ஆகுமோவதற்காகியகாரணம்
பாருபோன்மொழிப்பைக்கொடிகன்னியே
ஆகும்வேறிதற்காகியுறவில்லையே.

(க௮௭)

கழிந்தகங்குலாசன்கதிர்க்குலை
விழுந்ததென்னவுமேற்றிசையாள்கடர்க்
கொழந்துசேர்ந்ததற்கோதறுகட்டிபோய்
அழிந்ததென்னவுமாழ்த்ததுதிங்களே.

(க௮௮)

விசுகின்றவிலாச்சுடர்வீய்த்ததால்
நசுளும்தியேகலுஞ்சேகத்தால்
பூகவெண்கலவைப்புனைசாந்தினை
ஆசைமாதரழித்தனவென்னவே.

(க௮௯)

வேறு.

ததையுமலர்த்தாரண்ணலில்வண்ணமயலுழந்துதளருமெல்லை, சி
தையுமனத்திடருடையசெங்கமலமுகமலாச்செய்யவெய்யோன், புதை
யிருளினெழுமின்றபுகர்முகயானையினுரிவைப் போர்வைபோர்த்தது,
தையகிரி யெனுங்கடவுணுதல்கிழித்தவிழியேபோலுதயஞ்செய்தான்

விசையாடற்பசும்புசுவிக்குரமிதிப்பவதயகிரிவிந்ததுளி
பசையாகமறையலர்கைகற்றம்மலரும்பிறைபுனலும்பசுந்தபாயபோன்
அசையாதெடுவனாயின்முகடுதொரு மிளங்கிற் சென்றனைந்துவெய்
திசையாருமதகரியைச்சிந்துரம்பியேபோற்செவந்தமாதோ. (க௯௦)

பண்ணுவருக்குறிப்பகர்தபாசறையிற் பொருளவியிளிப்பரிந்துபோன்
வண்டிதொடர்ந்துதெரியலுயிரினையகொழுளாசரமணிக் கோரோடும்
கணமெனங்கிளிப்பவெய்கிளிமந்துமெய்வகலுங்கற்பிஞ்சுபோல்
புண்டரிமுகமலரவகமலர்த்துபொலிந்தனபூற்பொய்கையெல்லாம்.

பாலகாண்டம்.

எண்ணியமறையினெடுகின்னார் களிசைபாடவுலகமேந்த
விண்ணவருமுனிவர்களுமேலேதியருங்காங்குவிப்பலேபென்னும்
மண்ணுமணிமுழவதிரவானநகினடம்புரிவானிரவியான (ம்)
கண்ணுதல்வானவன்கனகச்சடைவிரித்தாலெனவிரித்தகதிர்களெல்லா
கொல்லாழித்தகதேரர்குளிலயிரச்சிலைதடக்கைகொண்டகொண்டல்
எல்லாழித்தேரிரவியினங்கரத்தாலுருகுபுனத்திற்ப்ப
அல்லாழிக்கனகண்டானுயிரவாய்மணியினக்கமழலுஞ்சேக்கைத்
தொல்லாழியிலாதேதுயரமுழிவெடுங்கடவூட்டியிலின்றானே. கருசு
உணறிபெயர்ந்தெனக்கங்குலொருவண்ணம்புடைபெயரவுறக்கீத்த
சூழியானையினெழுத்துதொன்னியமக்குறைமுடித்துச்சுருகியன்ன
வாழிமாதவற்பணிந்துமணக்கினியதமபிபெயமெவம்பின்மலை
தாமுமாமணிமௌலித்தார்ச்சனகன் பெருவேளவிச்சலைசார்த்தான்.)

முடிச்சனகன்பெருமானுமுறையலேமறைவேளவிமுறநீச்சுதலும்,
இடிக்குரலின் முடியெம்பவித்திரன்போற்சுத்திரன்றோய்கோயிலெய்
தி, எடுத்தமணி மண்டபத்துளெண்டவதது முனிவொடுமிருத்தான்
பைத்தார், வடித்தகுனிவரிசிலைக்கைமைநகனத்தம்பிபுமருக்கினிருப்ப
மாதோ. (கருக)

இருத்தகுலக்குமார்தமையிருண்ணின்முகத்தழகுபருகநோக்கி
அருத்தவனையடிவளைக்கியானையிருநாத்திடுமினடிகளென்ன
விருத்தினர்கணின்னுடையவேளவிகாணியலத்தார் விலலுங்காணபார்
பெருத்தகமைத்தயரதன்னபுதலவொனவவர்க்கமைபேசலுற்றான்.
ககவது. மிதிசைக்காட்சிப்படலம் முற்றும்.

அடதிருவிருத்தம் - எகஅ.

102 - வது, குலமுறைகிளத்துபடலம்.

ஆதித்தன்குலமுதல்வன்மனுவினைபாரதியாதார்
பேதித்தவியிரனைத்தாமபெரும்பொலவருந்தாமல்
சோதித்தன்வரிசிலையானிலமட்கைமுலைசார்ப்பச
சாதித்தபெருந்தகையுயிவர்குலத்தரபதிகான். (க)
பிணியரங்கவியைகலப்பெருங்கால்தவம்பேணி
மணிபரங்குடுமுடியாய்மலர்யனைவழிபட்டிப்
பணிபரங்கப்பெருபாயற்பரஞ்சுடாராய்க்கான்
அணியரங்கத்தனையறியாதாரியாதார். (உ)

குலமுறைகிளத்துபடலம்.

தான்றனக்குவெலங்கரியதானவனாத்தலைதுமித்தென்
வான்றாக்கிறிக்கொலென்றுகுறையிப்பவரங்கொடுத்தான்
கேன்றெடுத்திலையினனுபிகலபுரித்தவில்குலதோர்
தோன்றலைப்பண்டிந்தான்காண்விடைபேரூய்ச்சுமந்தாலும். (க)

அரைசனவன்பிண்ணோரையென்னுமளப்பரிதால்
உரைகுறுகுமிர்கீர்த்தியில்குலத்தோனெருவன்கான்
நரைநிரைமுப்பிவைமாற்றியித்திரணங்காமல்
குரைகடலைவெனையாற்கடைத்தமுதுகொடுத்தானும். (சு)

கருதலரும்பெருங்குணத்தோரிவாமுதலோர்கணக்கிறத்தோர்
திரிபுலனமுமுதாண்டுகடர்கேமிசெலின்றோர்
பொருதுறைசேர்வேலினுயலிப்போத்தமபுல்லாயும்
ஒருதுறையினிருண்ணவுலகாண்டோனானெருவன். (டு)

மறைமன்னுமணிமுடியுமாரமும்பா ளொடுமின்னப்
பொறைமன்னுலானவருந்தானவரும்பொருமொருநாள்
விறன்மன்னதொழுகுலையில்குலத்தோன்விற்பிடித்த
அறமென்னவொருகனியேதிரித்தமரபதிகாத்தோன். (சு)

இன்னுயிர்க்குமின்னுயிராயிருநிலங்கத்தொன்று
பொன்னுயிர்க்குங்குழலவனையாம்போலும்புகழ்நம்பாம்
மின்னுயிர்க்குடுகெடுவெலாயில்குலத்தோன்மேற்பறவை
மன்னுயிர்க்குக்கன்னுயிமாராகவழங்கினனல். (ஏ)

இடரோட்டவின்னெடியவனாயுருட்டியிவ்வுலகம்
திடரோட்டமெனக்கிடக்கும்வகையிரங்கித்தெவ்வேந்தர்
உடரோட்டகெடுவெலாயில்குலத்தோருவரிக்கீர்
கடரோட்டாரொனின்வேரோர்கட்டினாயும்வேண்டினோர். (அ)

தாரின்நகடர்வேலோவனத்தனெசொல்லாளேன்
யானின்றுபுகழ்த்தேத்தற்கெளிதேயேடவிற்கொன்றைப்
பூகின்றமவுளியையும்புக்கலோந்தபுனற்கனகை
வானின்றுகொணர்ந்தானுயில்குலத்தோர்மன்னவன்கான். (ஈ)

கயற்கடல்குமுலகெல்லாக்கைகெல்லிக்கனியாக்கி
இயற்கைகெறிமுறையலேயிரத்திரற்குமிடரியறநி
முயற்கறையின்மதிக்குடையாயில்குலத்தோன்முன்னெருவன்
செயற்கரியபெருவேளவியொருதுஅஞ்செய்தமைத்தான். (க0)

பாலகாண்டம்.

சுத்திரனை வென்றா முருகுக்கிரைச்சாய்தானும்
வந்துவெண்தா வனவனைச்சுசுரத்தாறு நனித்தானும்
வந்தலுத்திடைவந்தாருவென்பான் வரிசிலையால்
இத்திரனை வென்றா திசையிருநான்குஞ்செருவென்றான்.

(௧௭)

விலவென்னுமெவனாயால்வெந்தென்னுங்கடல்கலக்கி
எவ்வென்னுமணிமுறுவலிந்தமதியெனுந்திருவை
அவ்வென்னுத்திருநிறத்தவரியென்னவயென்பான்
மவ்வென்னுத்திரள்புயத்துக்கணியென்னவைத்தானே.

(௧௮)

அயன்புதல்வன்றயாதனையநியாதரில்லையவன்
பயத்தலுக்குமாரிவந்தமையுள்ளபரிசெல்லாம்
சுயத்துவாத்துக்களையெநநான் முகங்குமரிதாம்பல்
இயத்துவைத்தகடைத்தலையாயானறித்தபடுகளைய்.

(௧௯)

துனியின்நியுயிர்செல்லச்சுடராழிபுடைவெய்யோன்
பனியென்றபறியென்னப்பகைவென்றுபடிசுப்போன்
தனுவன்றித்துணையிலவான்றருமத்தின்சுவசத்தான்
மனுவென்றநீதியான்மகலின்நிலருத்துவான்.

(௨௦)

சிலைக்கோட்டுததற்குதலைச்செங்கணியாய்க்கருகெடுககண்
விலைக்கோட்டும்பேரல்குண்பின்னுடக்குமிடையான
முலைக்கோட்டுவிவக்கென்றக்குடனகிணுமுன்னின்ற
கலைக்கோட்டுப்பெயர்முனியாந்நயர்நீக்கக்கருதினன்.

(௨௧)

தார்காத்நகறுக்குஞ்சித்தனயர்கொன்றவயின்மை
லார்காத்நவனமுலையர்மணியிதவாய்த்திலரால்
தீர்காத்நகடல்காத்நகிலங்காததேவென்னிநிபின்
பார்காத்நகருரியாரப்பணிதேவென்றபணித்தான்.

(௨௨)

அவ்வுனாகேட்டம்முனியுமருள்சுரந்தவுவனகயனுய்
இவ்வுலகமன்றியேயெவ்வுலகுமினிகலிக்கும்
செவ்வியினகுளியுலகனைத்தருகின்றெனினித்தேவர்
வவ்விதுகாபெருவேளவிக்குரியவெலாமருகென்றான்.

(௨௩)

காதலனாததரும்வேளவிக்குரியவெலாகததமைப்ப
மாதவரிநெரியோனும்மற்றதனைமுற்றாவித்தான்
சோதிமணிப்பொற்கலத்துக்கையனையவெண்ணேரோர்
பூதகளைத்தாசேநியனனின்மடமுறப்பட்ட.

(௨௪)

குலமுறைகளிந்துபட்டம்.

பொன்னின்மணிப்பரிசுத்திற்புறப்பட்டவினமுதைப்
பன்னுமறைப்பொருளுணர்ந்தபெரியோன்றன்பணியினால்
தன்னையநிறைகுணத்துத்தசுரதனும்வரன்முறையால்
கண்ணுதலார்முலருக்கும்நாலுசுறிட்டளித்தான்.

(௨௫)

விரித்திரைவெனசெய்தவெவ்வியநீவினையாலும்
அருகடையின்மறையறைந்தவறஞ்செய்தவறத்தானும்
இருமகடக்கசுரதலத்திவ்வெழுநாயிதிருமேனிக்
கருமகடலைச்செங்கணியாய்க்கவுசலையென்பாய்பர்தான்.

(௨௬)

தாளரியபெருநீதித்தலியாறுபுகமணமும்
புளமெனுந்தகையாண்ப்பரதனெனும்பெயரான
எள்ளரியகுணத்தாலுமெழிலாண்பிவ்விருத்த
வள்ளலையெனையான்க்கேகையர்கோனமகன்பயத்தான்.

(௨௭)

அருவலியிறவினராயநகடுக்கும்விறலரக்கா
வெருவருகிணுநலார்களவிலேத்துமெனிக்கெம்பொற்
பருவனையுடுகெவ்ளளிப்பருப்பதமும்போல்வார்கள்
இருவனையுயிவ்விருவர்க்கினையானும்நெறித்தான்.

(௨௮)

தலையாயபொருளுணர்நீர்க்கலைமகட்டுத்தலையாய
சிலையாயுத்தனுவேறுத்தெவ்வனாப்போற்பணிசெய்யக்
கலையாழிக்கதிர்க்கிங்குநயத்திற்கலித்தோங்கும்
அலையாழிபெனவளர்ந்தாரமறைகள்குமனையார்கள்.

(௨௯)

நிறையோடுமரிறைஞ்சுஞ்செநிகழந்தகற்றசரதனும்
பெறையோடுநீதொடர்மனத்தானிபுதல்வொனும்பெயரோன்
உறையோடுநெடுவேலையுபநவனவிதிமுடித்து
மறையோடுவித்திவனாவளர்த்தானும்வசித்தனான்.

(௩௦)

சுங்கிவராலென்னேளவிக்கிடையுறுகடிநியற்றம்
நீக்குடையகொடியோனாக்கொல்லிக்குஞ்சித்தையனாய்
பூங்கழலார்க்கொண்டுபோய்வனம்புக்கேன்புகழமுன்னம்
தாங்கரியபொரத்தற்றாடகையேதலைப்பட்டான்.

(௩௧)

அலையுருவக்கடலுருவத்தாண்டகைதன்னின்பயர்த்த
நிலையுருவப்புயவையையையுருவகேக்கையா
உலையுருவக்கடலுயிழ்கட்டாகைதன்னுமுருநீ
மலையுருவிமரமுருவிமன்னுருவிநெருருவானி.

(௩௨)

செக்கர் நிறத்தெரிஞ்சுக்கிரக்குவைகள் பொருட்பென்ன
உக்கனலோ முடிவிலையோ ரம்பிடுமொருமரக்கி
மக்களிலங்கொருவன்போய்வான்புக்கான்மறையவன்
புக்கவிடமறிந்திலேவ்போந்தனென்னென்னெழுத்தே. (௨௭)

ஆய்தேறவுணரய்யவயற்கேயுமறிவரிய
காய்தேவிலுலகைத்துக்கடலோடுமலையோடும
தியந்தேறச்சுகிறகுமபடைக்கலங்கள்செய்தவத்தால்
சாயந்தேனுமலமுட்கவிவற்கேவல்செய்குளவால். (௨௮)

கோதமன்றன்பன்னிக்குமுன்னையுருக்கொடுத்திவன்
போதுவின்றதெனப்பொலிந்தபொலங்கழற்காற்பொழுகண்டாய்
காதலென்றனுயிர்மேலுயிக்கரியோவ்பாணுண்டால்
நாதிவன்றன்வரலாறுபுயவலியுமெனவுணாதான். (௨௯)

௨௨-வது, குலமுறைகிளத்துபடலம்-முற்றும்.

ஆகதிருஞ்சுக்கம்-௪௪௪.

௧௩-வது - கார்முகப்படலம்.

மாற்றமயாறுபாப்பதுமாயவிறகுரான்
தோற்றவாறெனமனநுளங்குகின்றதால்
கோற்றவனங்கையுருவியினையனவில
எற்றுமேலிடர்க்கடலேற்றுமென்றனன். (௩)

என்றனனென்றுதன்னெதிர்நின்றனாய்க்
குன்றுறழ்வரிசிலைகொண்டினைன்னென
கன்றெனவனவனநாள்வரோடானா
பொன்றினிகார்முகச்சுலேபுக்கனன். (௪)

உறுவலியானையொத்தமேனியர்
செறிமயிர்க்கலவெனக்கிரண்டதோளினர்
அறுபதினாயிரவிலாற்றலர்
தறிமதித்திடைபிடைதன்னற்றாங்கினர். (௫)

நெடுநிலமகன்முதுகாற்றின்றுயர்
தடநியிர்வடவரைநாணாணா
இடமியுலகெனவந்தெவகணும்
கடல்புனைதிருகரினாத்துக்கானவே. (௬)

சங்கெச்செக்கரத்தரித்ததானைய
சிங்கவேரல்லனெனினதனைத்திணியொன்
எனகுளொருவனின்றெற்றினிச்சிலை
மங்கைதன்றிருமணம்மாமுமாசென்பார். (௭)

சாகதவந்தனுவெனல்கனகக்குன்றென்பார்
எய்தவன்யாவனாவேற்றிப்பண்டென்பார்
செய்தவத்திசைமுகன்நீண்டியன்றுதன்
மொய்தவப்பெருமையின்முயற்சியசென்பார். (௮)

திண்ணெடுமேருவைத்திரட்டிற்றேவென்பார்
வண்ணவான்கடல்பண்டிகடைத்தமத்தென்பார்
அண்ணலவாளாவினக்கரசுளேவென்பார்
விண்ணிடுகொழியலிளிழ்க்கதேவென்பார். (௯)

என்னினுகொணர்கெனவியம்பினென்பார்
மன்னவருளர்கொலோமதிசெட்டாரென்பார்
முன்னையுழிவினையினுன்முடிக்கலமென்பார்
கன்னியுமிச்சிலைகாணுமோவென்பார். (௧௦)

இச்சிலையுதைத்தகோற்கிலக்கமயாதென்பார்
கச்சிலைக்கைமேனாட்டிம்பேந்தென்பார்
நிச்சயமெடுக்குங்கொணையினைன்பார்
சிற்சிலர்விதிசெய்திமைநானென்பார். (௧௧)

மொய்த்தனரின்னணமொழியமன்னன்முன்
உய்த்தனர்திலமுதுகுளுக்கிக்வேழம்
வைத்தனர்வாறுகுளர்யாவரோவெனக்
கைத்தலம்விதித்தனர்கண்டவேந்தரே. (௧௨)

போகமனையவன்பொலிவுகோக்கியவ்
வேதனைதருகின்றவில்லைகோக்கித்தன்
மாதினிகோக்குவான்புளததைகோக்கிய
கோதமன்காதலன்சுறன்மேயினுன். (௧௩)

இமையிலலாக்கியவின்சன்பக்குறை
உமையினையிசுழந்தனென்னவோக்கிய
கமையானினத்தனிக்கார்முகங்கொளர்ச்
சமையுறுத்தனுவேள்விசாரவே. (௧௪)

உக்கனப் பல்லொருகற்களேயுநர்
புக்கனர்வானவர்புகாதமுழல்கள்
தக்கனல்வேள்வியிற்றமுமாறின
முக்கனென்னோடொன்றன்முனிவுமாறின.

(கக)

தாளுடைவரிசிலைசம்புவும்பர்தம்
நாளுடைமைபிவரங்கெடுக்கெயித்
கோளுடைவிடையனஞ்சுத்துட்டோன்றிய
வாளுடையுழவனோர்மன்னன்பால்வைத்தான்.

(கச)

கார்முகவலியையர்நகழறல்வேண்டிமோ
வார்சடையரனிகர்வரதநீயலால்
யாருளரபிபவரிதற்குக்கோன்றிய
தேர்முகவல்குலாள்செவ்விகெனன.

(கடு)

வேறு.

இரும்பினையகருநெடுங்கோட்டிணையேற்றின்பணையேற்ற
பெரும்பியலிற்பளிக்குறுகம்பிணைத்ததேனோத்திர்க்கும்
வாரம்பின்மணிப்பொற்கலப்பைவயிரத்தின்கொழுமித்திட
பொம்பொருவினிவ்வேளகிக்கலகிலப்பலசாலுமுதேம்.

(கக)

உழுக்கின்றகொழுமுருத்திணுகிண்கொளிரோளிபோல்
பொழிகின்றபுவிமடந்தைநெருவெளிப்பட்டெனப்புனரி
எழுக்கின்றதெள்ளமுதேகாடெழுந்தவனாமிழிக்கொதுங்கத்
தொழுக்கின்றநன்னலத்துப்பெண்ணைசிதோன்றினான்.

(கச)

குணங்களைபென்சுதுவதுகொம்பினைச்சேர்ந்தவைபுய்யப்
பிணங்குவனவழகிவளைத்தவனஞ்செய்துபெற்றனகாண்
கணங்குழையாளொழுந்ததம்பின்கிர்வானிற்கங்கையெனும்
அணங்கிழியப்பொலிவிழந்தவாரொத்தார்வேறுற்றார்.

(கச)

சித்திரமிக்கிதுவொப்பதென்குணமிசெய்வினையால்
வித்தகழும்விதிசெழும்வெவ்வேறேபுறங்கிடப்ப
அத்திருவையமார்சுலமாதரித்தாரெனவறிஞ
இத்திருவையிலவேந்தொல்லாருக்காதலித்தார்.

(கச)

கலித்தாணைக்கடலோடுங்கைத்தாராக்களிற்றரசர்
ஒலித்தாணையெனவந்துமணமொழிந்தாரக்கெதிருக்த
புலித்தாணைக்களிற்றுரிவைப்போர்வையான்போர்வில்லை
வலித்தாணைமங்கைதிருமணத்தாணென்றியாம்வலித்தேம்.

(உ)

வல்லில்லுக்காற்றார்கண்மாரவேள்வனைகருப்பின்
மெல்லில்லுக்காற்றாரய்த்தாமெம்மைவிளிகுற்றார்
கல்லில்லோடுவைய்த்தகணங்குழையைக்காதலித்துச்
சொல்லில்லாலுலகளிப்பாய்போர்செய்யுத்தொடங்கினார்.

(உக)

இம்மன்னப்பருஞ்சேனையிவதனைமேற்கொண்ட
செம்மன்னப்பாருளேபோற்புகழ்வாய்ப்பச்சிறத்தால்
பெம்மென்னவண்டலம்புரிமுழலைக்காதலித்த
உம்மன்னச்சேனாதமதாசைபோலாயிற்றால்.

(உஉ)

முற்காக்குமணிப்புய்த்துமன்னனிவன்மழவிடையோன்
பிற்காக்குமவாளமருண்மெலிகின்றனெனவிரங்கி
புற்காக்குமுழவிண்ணோர்படையித்தாரெனவேந்தர்
பிற்காக்கைகடகையக்கண்டஞ்சினவாமெனவகன்றார்.

(உஉ)

அன்றுமுதலின்றளவுமாருமித்தச்சிலையருகு
சென்றுமிலப்போயொளித்தார்தேர்வேந்தாநிறிந்துமிலர்
என்றுமினிமணமுமிலையென்றிருந்தேமிவனென்றின்
நன்றுமலர்க்குமுற்சீதைதலம்பழுதாக்காதென்றான்.

(உச)

நினைந்தமுனிபகர்த்தவெலாநெய்யுன்னியநிலைந்தன்
புனைந்தசடைமுடிதுளக்கிப்போரேற்றின்முகம்பார்த்தான்
வனைத்தையதிருமேனிவள்ளலுமம்மாதவத்தோன்
நினைந்தவெல்லாம்நினைத்தநெடுஞ்சிலையாரோக்கினான்.

(உச)

வேறு.

பொழிந்தவெய்யாருதிவாய்வழிபொங்கி
எழுந்தகொழுங்கனவென்னவெழுந்தான்
அழிந்ததுவில்லெனவிண்ணவார்த்தார்
மொழிந்தனராகிணமுப்பகைவென்றார்.

(உ௪)

துயதவங்கடொடங்கியதொல்லோன்
ஏயவன்வல்லிவிதுப்பதன்முன்னம்
சேயிழைமங்கையர்க்கிதைதொறெய்யா
ஆயிரம்விலையெனக்கனிந்துதான்.

(உ௪)

காணுநெடுஞ்சிலைகால்வலிதென்பார்
நாணுடைநகைகலங்கிளர்செக்கேழ்
பாணியிவன்படர்செக்கைபடாதேல்
வாணுதல்கிதையும்வாழ்விலென்பார்.

(உ௪)

கரங்களுவித்திருகண்கள் பணிப்ப
இருங்களிற் சிவையேற்றிலனையின்
நரத்தநதைக்குமுனங்கையுநாமும்
முருங்கெரியிற் புகமுழுகுதுமென்பார்.

(௨௯)

வள்ளன்மணத்தைமகிழ்த்தனென வுள்ள
கொள்ளெனமுன்புகொடுப்பதையல்லால்
வெள்ளமணைத்தவன் வில்லையெடுத்திப்
பிள்ளைமுன்னிட்டதுபேதைமையென்பார்.

(௩௦)

ஞானமுனிக் கொருநாளிலையென்பார்
கோனிலனிற் கொடியாரிலையென்பார்
மானவனிச்சிலைகால்வனையானேல்
பினதனத்தவன்பேறிலென்பார்.

(௩௧)

தோகையரின்னன சொல்லிடநல்லோர்
ஒகைவிளம்பிடவும்பருவப்ப
மாகமடங்கலுமால்விடைபும்பொன்
நாகமுநாகமுநாணநடந்தான்.

(௩௨)

ஆடகமால்வனையன்னதுதன்னைத்
தேடருமாமணிசீதையெனும்பொற்
ருடகவால்வனையுட்டிடநீட்டும்
எடவிழ்மாலையிடுதன்னவெடுத்தான்.

(௩௩)

தடுத்திவையாமலிருத்தவர்தாளின்
மடுத்ததுநாணுதிவைத்ததுநோக்கார்
கடுப்பினியாரும்பித்திலர்கையால்
எடுத்ததுகண்டனரிற்றதுகேட்டார்.

(௩௪)

வேறு.

ஆரிடைப்புருதுநாமென்றமார்கள்கடலத்தோன்றன்
பேருடையண்டகோளம்பிளத்தென்றேங்கினைத்தார்
பாரிடைபுற்றதன்மைபகர்வடுத்தன்பாசைத்தாங்கி
வேரிடைக்கிடந்தாகமிடியெனவெருவிற்றன்றே.

(௩௫)

பூமழைசொரிந்தார்விண்ணோர்பொன்மழைபொழித்தமேகம்
பாமமாகடல்களெல்லாம்பன்மணிதூவியார்த்த
கோமுளிக்கணங்களெல்லாங்கூறினவாசிகொற்ற
நாமவேறசனத்தின் தூவல்வினையுத்தென்றே.

(௩௬)

மாலையுமிழையுஞ்சார்துஞ்சுண்ணமுமவாசனையும
வேலைவெண்முத்தும்பொன்னுக்காசுதுண்டிதுமவிசிப்
பாலவாயமுதளாய்பலலியந்துவைப்பமுநீர்
ஒல்கிளர்ந்துவாவுற்றென்னவொலிகர்கிளர்த்ததன்றே.

(௩௭)

நல்லியன்மகரவினோத்தேனுக்கையுத்தோடும்
வில்லிடவாளும்கிசலெல்கிடத்தனையாட்டத்
தெல்லியன்மதியமன்னமுதத்தியரெழிலிதோன்றச்
சொல்லியபருவநோக்குத்தோகையினுனோ.

(௩௮)

உண்ணநவருநிணரிற்செவத்தொளிர்கருங்கண்மாதர்
புண்ணுறுபுலவிக்கெக்கொழுனாப்புல்லிக்கொண்டார்
வெண்ணரிநமேகமென்மேலவிரிகடல்பருகுமாபோல்
மண்ணுறுவேத்தன்செவ்வம்வறியவர்முததுகொண்டார்.

(௩௯)

வயிரியர்மதுசூதமங்கையாமுததேம
செயிரியர்மகரயாழின்றேம்பிழிதெய்வகீதம்
பயிரியர்வேயின்னத்தென்றிவைபருகிவிண்ணோர்
உயிருடையுடம்புமெல்லாமோவியமொப்பதின்னார்.

(௪௦)

ஐயன்வில்லிதுத்தவாற்றல்காணியவமார்தாட்டுத்
தையலாரிழிந்துபாரின்மகனினாத்தழிவிக்கொண்டார்
செய்கையின்வழிவிடைப்பாடலிற்றெளிதறெற்றார்
மையரிநெடுங்குணைக்கயிமைத்தலுமயங்கிநின்றார்.

(௪௧)

தயரதன்புதல்வெனன்பார்தாமரைக்கண்ணெனன்பார்
புயலிவன்மேனியெனன்பார்பூவையும்பொருவுமென்பார்
மயலுடைத்துலகமென்பார்மாரிடைனல்லெனன்பார்
கயல்பொருகடலுள்ளவகுக்கடவுளேகாணுமென்பார்.

(௪௨)

நம்பியைக்காணாங்கைக்காயிரவளம்வேண்டும்
கொம்பினைக்காணுத்தோறுவகுசிறகுமன்னதேயாம்
தம்பியைக்காணமினென்பார்தவமுடைத்துலகமென்பார்
இம்பரிக்ககரிற்றந்தமுனிவனையிறைஞாமென்பார்.

(௪௩)

இற்றிவனின்னதாகமநியொடுமெல்லிக்கீழ்ப்
பெற்றுயிரின்னுக்காணுமாயசையாற்சிறிதுபெற்ற
சிறிதெடப்பெரியகொங்கைச்சேயரிக்கரியவாட்கட்
பொற்றொடிமடந்தைக்கப்பாதுற்றதுபுகலலுற்றாம்.

(௪௪)

யிச.

உயர்வாழியிடுகிறோமுகுருகுபும்பள்ளிநீங்கிப்
பாசிமைமகளிர்குழப்போயொருபனிக்குமாடக்
காசிராமனாயின்பொய்கைச்சந்திரகாந்தமீன்ற
சிதிர்தெளித்தமென்பூஞ்சேக்கையையரிதற்சேர்தான். (சுரு)

பெண்ணிலனாற்றதென்னும்பெருமையாலருமையான
வண்ணமுமிலைகளேலகாட்டலால்வாட்டந்திர்த்தேவர்
தண்ணாறுக்கமலக்காணென்றளிர்ந்தமுண்டகண்ணின்
உண்ணிநகர்ப்புரிநென்னுயிர்தரவுலேவினீரே. (சுக)

வேறு,
ராணுலாவுமேருளோடுராணுலாவுபாணியும்
நாணுலாவுதோளும்வாழியுடிலாவுநாணியும்
வாணிலாவினாவினாவுமாலைமாபுயிளவும்
காணலாகுமாகினாகாணலாகுமேகொலாம். (சுச)

விண்டலங்கலந்திலங்குதிய்களோடுயிதாருழ
வண்டலம்பலங்கறங்குபுகியோடுவார்கிலைக்
கொண்டலொன்றிரண்டுகண்ணின்மொண்டுகொண்டென்னுவினா
உண்டதுண்டென்னெஞ்சிலின்முண்டதென்னமுண்டரே. (சுஅ)

பஞ்சரங்குதியினுவிபற்றநீடுகொற்றவில்
வெஞ்சரங்கனெஞ்சரங்கவெய்யகாமனெய்பவே
சஞ்சலங்கலந்தபோதுதையலாநாயுய்யவந்
தஞ்சலஞ்சலென்கலாதவாணமையென்னவாண்மையே. (சுக)

இளைக்கலாதகொங்கலாடுளமுந்துவிம்மியென்செய்திர்
முளைக்கலாமதிக் கொழுந்தபேரூம்வாணமுகத்தினுள்
வளைக்கலாதவிதகையாளிவள்ளம்மாபிணுளநூற்ற
திளைக்கலாகுமாவிலாநசெய்தவங்களைசெய்யினே. (சுஓ)

எங்குமின்றெழுந்ததிந்தவிந்துவந்தென்னஞ்சலா
அங்கியன்றனக்களைய்தலம்பின்வந்தகிந்ததேராய்
பொங்குமின்றகொங்கைமேலவிட்டம்பொழிந்ததென்னினும்
கங்குலவந்ததிங்குளன்றகங்குளங்கமில்லேயே. (சுக)

அடர்ந்துவந்தனக்கனெஞ்சமுன்அசுந்தமம்பெனும்
விடங்குடைந்தமெய்யிலின்அவெந்திடாதெழுந்தவெங்
கடந்தானத்தகாரியாஜேநன்னகாணைகாலடைந்த
அடவெருடந்தபேரானவாவிவந்தவாவென்னுள்ளமே. (சுஉ)

விண்ணுளையெழுந்தமேகமார்பினூலின்மின்னொழும்
மண்ணுளையிழிந்ததென்னவந்தபோனமந்தனா
எண்ணுளையிருந்தபோதுமியாவென்அதேவினென்
கண்ணுளையிருந்தபோதுமென்கொல்லுந்நிலாதனே. (சுரு)

பெய்கடற்பிறந்தயல்பிறக்கொணுமருந்துபெற்
மையபொற்கலந்தொடங்கைவிட்டிருந்தவாதோயல்
மொய்விடக்குமண்ணேருணமுயங்கிடாதுமுன்னமே
கைகடக்கவிட்டிருந்துகட்டுனாப்பதென்கொலே. (சுச)

என்றகொண்டென்கொண்டகொண்டிமிமிமிமிமியே
பொன்றிணிந்தகொங்கைகங்கையிடின்முழங்குபோதினவாய்க்
குன்றமன்னவிலேமுழிந்தகொங்கைகொண்டிருளிரமனந்
கொண்டமுண்டகண்மதிமுந்ததொருத்திசெய்ததுசெய்யவாம். (சுஅ)

வேறு,
வடங்களுந்ருகைகளுந்வானலில்லிடத்
தொடங்குபுகைகளுந்குழலுஞ்சேர்தர
தாடங்கியபின்னென்கொய்தினைவதினா
கெடுத்தடங்கிடந்தகண்ணிலமாபிபே. (சுச)

வடகடவனங்கிலுந்நுழங்குமேதையள்
அந்தமிலுவனகையாடிப்படினன்
கிணதயுன்மகிடியும்புருந்தசெய்தையுன்
கந்திரசொல்லெனத்தொழுதுசொல்லுவான். (சுஅ)

கயரததாரகமாக்கடலங்கல்விள
தயாதனெனும்பொய்த்தனிர்கொண்டெனியார்
புயல்பொழிதடக்கையான்புதலவன்பூக்கலை
மயலவினாமதனற்குமலவுமேன்மைமயர். (சுஅ)

மராமாபிவையெனவையிதோளினுள்
அராமனையமலவென்றகிக்குமாந்தலவன்
இராமனென்பதுபெயரினையகொலெயிம்
பரவருமுளியொடுபெய்வந்தெய்தினுள். (சுஅ)

பூணியல்மொய்மின்னபுனிதமொய்தயில்
காணியவந்தவென்னக்காலவன்
ஆணையினடைந்தவில்தவனையாண்டகை
நாணியினிதேற்றினுன்கெற்றதம்போ. (சுஅ)

117 60 45 4 30 11.15

மாத்தியை யளவிறஞ்ஞன்மடுத்தமுன்பயில்
ஞத்தியிதயெனத்தேதானின்வாங்கினான்
வத்தினரினமயவரிழித்தபூமழை
வேத்தனவாடுக்குழுமுறிதாவீழ்த்தே

(4)

கோழுனிபுடன்வருகொண்டலென்றபின்
தாமசாக்கண்ணினுனென்றதன்மையாழ்
ஆமவனெகொலென்றையநீக்கினான்
வாமமேகலையினுள்வளர்த்ததன்குலே.

(五)

தில்லையேறுசுப்பென்பதாண்டுள்ளென்னவும்
மெல்லியனமுலைகூறும்விம்மலிம்முவாள்
சொல்லியகுறியினதேகோன்றலையவன்
அல்லாளைநிறப்பெனென்றாகத்துறவாளினாள்.

(附註)

ஆனையும் தயார்ப்பவன் னாளாயினன்
பாசடைக்கமலத்தீதான்படைத்தவிரெறும்
ஊசலிற் பெரியதோருவனாகியபெரிய
கோசுதற்கொருமொழிசனாகியவான்.

(34-2)

உணர்ச்செயம்பெருமவுன்புதல்வென்வேள்விதான்
வினாவினின்றொருபகன்முடித்தல்வேட்கையோ
முனாசெறித்தந்திரமுதன்முதல்குதாண்பன்
உயரையழிவ்வழியழைத்தல்வேட்கையோ.

(क०)

அல்லலுண்டிடுவார்களா தவன்.
 நுலையினதும்புக்கிடைசனன் தென்
 எதிலையிடுவாங்கா கலையுந்தவா தெலாம்
 சொல்லுகென்றோலையுந்தவம்போக்கினன்.

(卷 之 一)

கூட-வது, கார்டுகப்பட்டலம்முற்றும். திருவிருத்தம். அகந.

கத - விதி, எழுச்சிப்படலம்.

கதிரியைத் தருங்காளிற்சான்றென
 திருநாள்முரசுதிரையோத்தியெய்தினார்
 அடிபிணைதொழுமிடமன்றிமன்னந்தம்
 முடிவொடுமுடிவொருவாயிற்முன்னினார்.

எழுச்சிப்படலம்.

முகத்தனார்திருவருண்முறையினையகிலூர்
திகழ்ந்தொளிர்தமலினைதொழுதுசெல்வனைப்
புகழ்நனதரசனிற்புதல்வர்போயினன்
திகழ்ந்ததையகிலுவெனதொழுதுககிலூர்.

(2)

கூறியது தருக்கொணர்ந்தவோலையை
 ஈறில்வண்புகழினியிதவெதன்நாள்
 வேறொருபுலமகன்வீருமபிலாக்கினான்
 மாதகீர்குழலினான்வாசியென்மன்னன்.

(五)

இலைமுகப்பட்டத்தவொழுதிக்காட்டிய
தலைமகன்இலைத்தொழில்செவிதிறசார்தலும்
நிலைமுகவலயங்கணிமிர்ந்தகீழ்க்கிட
மலையெனவளர்ந்தனவயிரத்தோள்களே.

(F)

வெற்றிலைன்மன்னவான்மக்கள்வேள்வியில்
கற்றைவாரச்சாடமுடிக்கணிச்சிவானவன்
முற்றவேழமுனைகயும்வென்றமுரிவில்
இற்றபேரொலிகொலன்றிடிக்கதிருக்கென்றான்.

(10)

என்றுணர்த்தெறித்திடைவிடாதுநீர்
தூற்றியகளைமுற்றாக்கொண்டெனப்
பொன்றிணிகலங்களுத்தூசும்பேக்கினுள்
குன்றெனவுயரியதூவுத்தேவாளினுள்.

(cfs)

வரலாறுகள் நூல் தொகுப்பு வரலாற்று நூல் நூல்
பெரிய பிள்ளைகளுக்குத் தலைப்பில் இவை எழுதப்படும்
சேனையும் மருந்து செலவு முன் தெரிவிக்க
ஆகவே மேல் மனு முடிவாகக் கொண்டு விடுவர்.

6

வாழ்ப்பிரிவினாக்கடலைவளஞ்ஞவன்.
தேம்பொழிதுழாய்முடிச்செஞ்சென்மாவன்
ஆம்பரிசலகெலாமன்துதெண்டநாள்
சாம்புவன்விரிந்தெனத்திரிந்தசுதறிநான்.

14

சாற்றியபூரொலிசெயிந்தசாகுமுன்
கோற்றொழுகளிருங்கோலமடந்தரும்
வேற்றாகுமாருமெவ்நிலேந்தரும்
காதற்றிகடலெனக்களிப்பினென்கினர்.

(5)

விடைபொருடையினுள் சென்னென்னமோர்
இடைபிழையுள்ளென்னென்னமோர்
கடைபுகழ்வினிலெனையுங்காற்படப்
புடைபெயர்கடலெனெழுந்துபோய்தே.

(௧௦)

கிழைபுலகெனச் செழிந்ததேர்கடாம்
புலையிசுடொனப்பொலிந்தவேந்தரால்
எலையிகழ்ச்சமணியெறிக்குறோடையால்
விவ்விழுகிலெனப்பொலிந்தவேழமே.

(௧௧)

கால்விளிக்தெழுநடை - கணக்கிலோதிமம்
பால்விளிக்தெழுநடைப்பறப்போன்றன
மேல்விளிக்தெழுநடைப்பறப்போன்றன
தோலுளிக்தெழுநடைப்போன்றதோன்றமால்.

(௧௨)

குடங்கியதுகொடிதாழைக்கைமலைக்
கடங்கலுழிசேனைபைக்கடலிதாமென
இடம்படவென்கணுமெழுந்தவெணமுநில
தடம்புனல்பருகிடத்தாழல்போன்றவே.

(௧௩)

இழையிடைவிளெனிலெறிக்குமல்வெயில்
தழையிடைவிழல்கெடத்தவழுமத்தழை
மழையிடைபெழில்கெடமலருமம்மழை
ருழையுறமுழங்கிவிழ்குழாக்கொள்பேரியே.

(௧௪)

மன்னணிப்புரவிகண்மகவிஞர்வன
அன்னமுந்தியதொயாதுபோன்றன
பொன்னணிப்புணர்முலைப்புரிமென்கூந்தலார்
மின்னெனமடப்பிழையிமகம்போன்றவே.

(௧௫)

இனையெயித்திடைபிடைகெருக்கலேழையர்
துனையுழைக்குவகுமச்செய்யுடவர்
மணியைப்பயுததுமென்கூந்தமாழ்க்கெயில்
அனையெனப்பொலிந்தகக்கடல்செலாறமோ.

(௧௬)

முத்தினுள்முழுவிலவெறிக்குமொய்ம்மணிப்
பத்தியாளோவெயில்பாப்புமபாதினும்
தித்தியாறின்றசொந்தசெலந்தவாய்ச்சியர்
உத்தராசங்கமிட்டொளிக் குங்குலமே.

(௧௭)

வில்லினர்வானினர்வெறித்தருஞ்சியர்
கல்லினையழித்துயர்கனகத்தோளினர்
வல்லியின்மருங்கினர்மருங்குமாப்பிடி
புல்லியைக்கொடுநெனமைந்தாபோயினார்.

(௧௮)

மன்றலம்புதுமலர்மழையிற்சூழ்க்கெனத்
துன்றிருக்கூந்தலார்முக்கக்கோன்றலால்
ஒன்றலாமுழமுதியுருமானம்போல்
சென்றலாலவர்சிலிகையிட்டமே.

(௧௯)

மொய்திணைக்கடலெனமுழங்குமுக்குடைக்
கைகளிறதிகைநிலைக்களிறையாய்வன
மைவலுற்றிழிமதமழையுருமைமால்
தொய்யலைக்கடந்திணைநியாயே.

(௨௦)

குருடைநிலையெனத்தோய்த்துத்தோயிலொ
வாருடைவனமுலைமகளிரிந்தைபோல்
தாரொடுஞ்சுதியொயிந்தர்வுமாயினும்
பாரிடைமிதிக்கிலபரியின்பற்றியே.

(௨௧)

உலாபமனத்தினருருதகோக்கினர்
நீடியவுயிர்ப்பினர்வெறித்தெற்றியர்
தோடவிழ்கோதையுந்தாந்தகூந்தலர்
ஆடவருயிரெனவருகுபோயினார்.

(௨௨)

மாதெனத்தாக்கலைப்பொருதுமாமரம்
உலாபட்டிடவிடையொடித்துச்சாய்த்தாய்
ஆறெனச்சென்றவருவிபாய்கவுட்
டாறெனக்கனலுமிழ்ந்துகண்யானேயே.

(௨௩)

உழுத்திடவிடையிலுலகமென்கணும்
அழுத்தியவுயிர்க்கெலாமருட்கொம்பாவினின்
எழுத்திலெனமுத்திடைப்படருஞ்சேனையின்
கொழுத்துபோய்க்கொடிமதின்திலைகூடிற்றே.

(௨௪)

கண்டலர்மலையுக்கைகோப்பக்காதலின்
வண்டமர்கோதையர்வத்தனாடியால்
பண்டிதன்பண்டிகள்பரிதிச்செல்குள
புண்டித்தக்கடம்போவபோன்றவே.

(௨௫)

பாலகாண்டம்.

பாண்டியின்வைத்தவோர்பாவைதன்னொடு
சுண்டியவன்பினேனெருவானிடை.

காண்டலும்சோக்கியடைக்கணஞ்சனம்
ஆண்டகைக்கிணியதேமுதமாயிடு.

பிள்ளையோடுகொடைப்பிரிந்தபொயின்ருள்
அள்ளவீரமுதவைப்பதனின்னமாம்
புள்ளமென்றமரைப்பூவுகோக்கினுள்
உள்ளமுத்தானின்றுசலாடுவான்.

வேறு.

அங்கண்ணாலத்தாகுமிடைத்தவா
பொங்குவெண்குடைசாமரைபோர்த்தலால்
கங்கையாறுகழித்ததுகாரொன்ச்
சங்குபேரிழுழங்கியதானையே.

அமரஞ்சுவ்வணங்கையாருயிர்
கவருங்கூற்றுதிக்கண்ணெனுங்காலவேல்
குமரநெஞ்சுருளிப்பவழங்கலால்
சமரபூமியுமொத்ததுதானையே.

தோண்மிடைந்தனதுணமிடைந்தென
வாண்மிடைந்தனவாண்மின்மிடைந்தென
தாண்மிடைந்தனதம்மின்மிடைந்தென
ஆண்மிடைந்தனஆளிமிடைந்தென.

வார்குலாழைவலத்தகண்வாங்கிடப்
போகிலாதுபிறங்குமுகத்தினுள்
தோகிலாநெறியந்திறசென்றொரு
மூரிமாமதயானையழுட்டினுள்.

சுழிகொளலாம்பரிதுள்ளவெஃதோவையான்
வழுவினிழுவற்றையோர்வள்ளுருள்
எழுவினின்புயத்தாலெடுத்தேத்தினுள்
தழுவினின்றொழியான்றனாதான்வையான்.

துணைத்ததாமரைநோவத்தொடர்த்தடர்
கணைக்கருங்கணினுளையோர்காண்தான்
பணைத்தவெம்முலைப்பாய்மதயானைய
அணைக்ககங்கைக்ககவிடமில்லென்றான்.

எழுச்சிப்பாடலம்.

சாகசு.

சுழியுள்சுழியிசைச்சுறுப்பார்த்திடப்
பொழியுமாமதயானையிற்பொயின்ருள்
சுழியகூறியவென்றொருகாரிகை
விழியைழைக்கித்தன்வேலையுக்கோக்கினுள்.

தாங்கவார்குழற்றாமரைச்சிறந்த
சுருங்கணவாருடையானையோர்காண்தான்
செருங்குழைமுலைகளவானத்தோவினார்
மருங்குவெண்குமரத்தாக்கொன்றான்.

சுற்றம்போலுவகொலைக்கண்ணினுள்நி
மாற்றம்போகிலானையோர்வள்ளுருள்
ஆற்றுகீரிடையங்கைகளாலெதித்
தேற்றுவாருமையாவகொலையென்றான்.

தள்ளரும்பாந்தாங்கியவொட்டகம்
தெள்ளுதென்கரும்பொவையுத்திண்கில
உள்ளமென்னத்தமையழுழலந்தன
களெனாமாத்திறக்கைப்பவதேடியே.

அசத்தகோக்கினாற்றிரண்மேனியர்
பரித்தகாலினர்ப்பரையேகினுள்
கிருத்தகூடத்திறநிண்களையத்தொடும்
எருத்தினெகத்தியமால்களிறென்னலே.

பித்தயானையினங்கிப்பிழிந்தகை
வைத்தமேலிருத்தஞ்சியமங்கைமார்
எய்த்திடுக்கணுற்றார்புதைத்தார்க்கிரு
கைத்தலங்களிற்கண்ணடங்காமையே.

வாமமேகலையாமிடைவாலதி
பூமிதேய்ப்பிடித்திருமபோயினர்
காமர்தாமரைகாண்மலர்க்கானதன
ஆமைமேல்வருத்தேனையினுயரே.

தும்பர்காட்டின்தாமல்வல்கிலின்
உம்பர்கோமகற்கென்கின்றதொக்குமால்
கம்பமாவாக்காலகன்வளைத்தொரு
கொம்பனுக்கொண்டோடுக்குதினாயே.

சந்தவர்க்குமுல்சொற்பவைநாங்கலார்
நின்றுமேகலைசிறையுஞ்செய்கலார்
எந்தவிலிவிதுத்தொனையின்சொலை
மைந்தர்பேசுமனைக்களித்தேரவோர்.

(சஉ)

குடையர்குண்டுகைநாக்கினர்குந்திய
நடையர்காசிபுதைத்தகைநாற்றலர்
கடைகளிற்றையுங்காரிகையாரையும்
அடையவஞ்சியவந்தணர்முத்தினர்.

(சஉ)

நாறுபூங்குழன்வையோர்கண்களீர்
ஊறுநேர்வந்துருவெளிப்பட
நாறுகொண்டனைவந்தனையாவிலந்
தேறுதேனொக்கைகளிழ்ச்சுவார்.

(சச)

குரைத்தேருங்கனிவங்குநினாயும்
நினைத்தவார்புராக்நெளித்தெங்கணும்
இரைத்தபேரொலியாவினையாவரும்
உரைத்துணர்ந்திலந்மரினேகினார்.

(சஊ)

உட்சிலம்பியலர்ந்தனதுண்டில
உட்சிலம்புகருங்குழலர்குழு
உட்சிலம்புசிலம்பவொதுங்கலால்
புட்சிலம்பிடுபொய்கையுழ்போன்றதே.

(சஈ)

தென்முனாப்பரவைத்திருவன்னவர்
அனாபுரைப்புகோக்கியநோக்கினோக்
கனாபுரைப்பனவாடலர்கண்களி
வன்முனாப்பனவாலைமதல்களே.

(சஎ)

உழைகலித்தனவென்னவுழித்தனனை
அழைகலிக்கருங்கண்ணியர்நாபுர
இழைகலித்தனவிண்ணியமாவெழு
மழைகலித்தனவாகிக்கலித்தவே.

(சஆ)

மண்களிப்பகடப்பவர்காணுதல்
உண்களிக்கமலங்களிணுள்நூற
நின்களிச்சிறுதும்பியெனச்சிலர்
கண்களித்தனகாமன்களிக்கவே.

(சஅ)

எண்ணமாத்தொழும்மரிதலை
வண்ணமாத்தவர்க்குலையச்சியா
நிண்ணமாத்தொளிர்செவ்வெழி
கண்ணமாத்தனதுளியுத்தவே.

(கஉ)

வெண்கலத்தோர்நைத்தம்மங்கையர்
உய்த்துரைப்புகுண்புலப்பினர்

இத்திறத்தினொத்தனையோபவர்

மொய்த்தினொத்தவழிக்கொண்டுமுன்னினர்.

(கக)

வேறு.

குறையுறபரியுத்தேருமனிரகுங்குழியெங்கும்
விசையொடுகுகிப்பொக்கிவந்தவனிலிமிப்ப
பசையுறதுளியின்றாப்பகந்தொலையடைத்தமேகம்
நிசைதொறுநின்றயானைமதத்தொனையெம்மிற்றன்றே.

(கங)

கேடகத்தடக்கையாலேகினொலிலாநுற்பற்றிச்
குடகத்தளிக்கைமற்றைச்சுடர்மணித்தடக்கையற்றி
ஆடகத்தோடையானையழிமதத்திழுக்கலாற்றில்
பாடகக்காலினாப்பயப்பயக்கொண்டிபோனார்.

(கப)

செய்களின்மடுவின்னீர்ச்சிறைகளினிறையபூத்த
நெய்தலங்குமுதப்பூவும்நெகிழ்த்தசெங்கமலப்போதும
கைகளுமுதமவாய்க்கண்களுக்காட்டக்கண்டு
கொய்தவைதருநிரென்றுகொழுனாத்தொழுநின்றும்.

(கச)

பந்தியமுபுவிவின்னும்பாரிடையிழித்தோர்வாசக்
கொந்தளபாருசோரக்குலமணிக்கலன்கள்கித்தச்
சந்தநண்டுவினும்விழத்தளிக்கையாலனைந்துச்சார
வந்ததுவேழமென்னமயிலெனவிரியல்போவார்.

(கஊ)

குடையொடுகளிவந்தொங்கற்குழாங்களுக்கொழிவ்காடும்
இடையிடையங்கியெங்கும்வெளிகரத்திருநாசசெய்யப்
படைகளுமுதயும்பூணும்புடவெயில்பரப்பிச்செல்ல
இடையொருகணத்தினுள்ளேசெய்யுண்டிபகறுமுண்டே.

(கஎ)

முருகிதழமுத்தமுதால்முதுவலார்முக்கனென்னும்
திருக்கிளர்மலப்போகிற்திட்டிடைத்தகர்வார
நெருக்கிடையறுக்குநீர்கலர்ச்சுயின்ன்குமென்றென்
நருக்கலிலொளிருமேலியாடலாகலப்போவார்

(கஏ)

பாலகாண்டம்

நீந்தருநெறியினுற்றருக்கென்குன்றம்
காந்தினமணிபுமுத்துஞ்சித்தினகலிபஞ்சுமுந்த
பாத்தினில்குலார்தம்பரிபுரம்புலம்புபுலம்பொற்
பூத்தனிருறைப்பமாழகிப்போகிறிடுவெனநிம்பார்

(௧௮)

கொற்றபலையங்கென்குறங்கொண்டலிற்
பெற்றவேறன்னப்புள்ளிப்பேசைதயாவெரு
முற்றபாக்கெனல்லாமுறைமுறைபாசுதேயும்
பற்றவியேகியோகியிற்பரிவுதீர்த

(௧௯)

காற்செறிவேகப்பாகுர்கார்குமகவுண்டைபாரா
வார்க்கினைக்கொங்கையன்னகும்பமுமருப்புங்காணப்
பாற்செறிகடன்றேறும்புணைககமாடியானையென்ன
நீர்க்கினைபற்றியேருகின்றகுன்றையேழம்

(௨௦)

அறவியற்கூத்தர்களைவாழமுதுகுமுதச்செவ்வாய்
விறவியரோடுவையாழ்ச்செயிரியர்புரவிமேலார்
நதைசெவிப்பெய்வதென்னனைவளர்மேகப்பாடல்
முறைமுறைநனுகப்போனார்க்கின்னாமிதுனமொப்பார்.

(௨௧)

புருவெய்வவாயிற்பொங்கியங்குசுயிரிவெங்கும்
தூரியவிறகனங்குகித்தவினங்குகிச்செங்கண்யானை
விநினைத்ததுமடுவேறோர்விழ்மதத்தோயந்தாமாதர்
சுரிமுழல்பாபவேற்றின்பிடுவொடுந்தொடர்ந்துசெல்ப.

(௨௨)

நிறைமதித்தோற்றங்கண்டெனெய்க்கடன்றிடுகி
அறைபறைதலைப்பததேருமானையுமாடன்மாவும்
கறைகெழுவேற்கணைமுமைந்தருங்கவினியொல்லை
கெழிசெடைப்பாடவேந்தனையமங்கையாந்துசெல்வார்.

(௨௩)

பொயகையங்கமலக்காணிப்பொலிவதோரன்னமென்னக்
கைகையர்வேத்தன்பாலைவணிகையர்ப்படமொங்கி
ஐயிருதாருமுத்தவாய்மணிச்சிவிகைதன்மேல்
தெய்வமங்கையருநாணத்தேனினசமுரலப்போனார்.

(௨௪)

காரணமின்றியேயுங்கனெழவிழிக்குங்கண்ணார்
விசவேத்திரத்தார்துழந்துவிந்தகஞ்சுத்தமெய்யார்
தாரணிபுரவிமேலார்தலத்தாளார்தடித்தசொல்லார்
ஆரணங்கனையமாத்தடிமுறைகாத்துப்போனார்.

(௨௫)

எழுச்சிப்பாடலம்.

விரிமணித்தாங்குண்டவேசம்விநித்தேறும்
அரிமலர்த்தடங்கணல்லாரசாயிரத்திரட்டிமுழம்
குருமணிச்சிவிகைகன்மேற்கொண்டவின்மின்னிதென்ன
இருவனாப்பயத்தகங்கையாழிசைமுரலப்போனார்.

(௨௬)

செங்கையின்மஞ்ஞைநாண்னஞ்சிறுகிவிபூலவபாவை
சங்குறைகழித்தவன்னசாமனாமுதலதாக்கி
நுங்கலதென்னுங்காவின்வெழுநிலாவளாநகத்தன்னிவ்
யங்கையரில்லையென்னமடந்தையர்மருக்குபோனார்.

(௨௭)

வெள்ளெயிற்பிலவச்செவ்வாய்முகத்தைவெண்மறியமென்று
கொள்ளைநிந்தாழ்மின்கள்குமுயிவவனையலுந்
தெள்ளரிபாண்டபாணிச்செயிரியரிசைத்தென்னிந்த
வள்ளைப்பயத்தகங்கையானவாணங்கப்போனார்.

(௨௮)

கூடுமெருதாருநிந்துஞ்சிலதயர்குழாமுங்கொண்ட
பாணிப்புரவியன்னப்புளெனப்பாரிற்செல்லத்
தேடுமெயிஞ்ஞிறம்வணங்கித்தமிழ்த்தொடர்ந்துசெல்லப்
பூகிதைகூதன்மாத்தர்புனாடிகுடையிற்போனார்.

(௨௯)

தாப்பினிம்மணிவிற்பொன்னிந்கடர்மரகத்தின்முத்தின்
ஒப்பதலமைத்தபைம்பூணுவியம்புகழுவேறி
முப்பதிறநிரட்டிகொண்டவாயிரமுநிழ்மென்கொங்கைச்
செப்பருத்திருவினல்லாந்தேயிசைகுழப்போனார்.

(௩௦)

செவிலவினமுககேள்விதெவிட்டினுந்தேவர்காவின்
அனிகையினிக்குசீரானாயிருகோழிமுழம்
கவிகையினிழற்குநினைஞத்திகணலன்வெள்ளைச்
சிவிகையினன்னமுருத்திசைமுகளென்னசென்னார்.

(௩௧)

பொருசுநிறிவலிபொற்றென்பொலங்கிழற்குமாரமுநீர்
அருவனாருமுத்ததென்னாருபின்முன்னஞ்செல்லத்
நிருவளர்மார்பாத்தெய்வசிலைவினார்தோர்வீரர்
இருவருமுனிபின்போனவிருவருமென்னப்போனார்.

(௩௨)

நித்தியபியமமுந்திடுகியான்பாதஞ்சென்னி.
வைத்தபின்மறைவலோர்குலாப்பறமணியும்பொன்னம்
பத்தியானியும்பாசும்பரிவுடனல்கிப்போனார்
முத்தனியவிரப்பினுனமங்கலமுருத்தகன்னார்.

(௩௩)

இருபிறப்பாளனென்னுமிராமலிக்கலகமேயி

அருமன்றவருகமேயிவறுகுநீரளித்ததுசூழ

வான்முறைவந்தாரகோடிமங்கலம்தலைச்செவ்வாய்ப்

பருமலிக்கலபந்தார்பல்லாளிசைபாவப்போனான்.

(எச)

கண்டலென்னையென்பார்கண்டலென்னையென்பார்

குண்டலமன்றிழந்தென்பார்குறுகரிதுணிச்சென்றென்பார்

கண்டலெனவெழுச்சியென்பாசொலித்ததுசங்கமென்பார்

மண்டலவேந்தவந்துகொருகிளையங்கவென்பார்.

(எடு)

பொற்றொழுகுகளிருகும்பொலங்கொடர்ப்புரவிலெள்ளம்

சுற்றுதுகமலம்பூந்தகொடுகடற்பிணையிற்செல்லக்

கொற்றவேன்மன்னர்செங்கைப்பங்கயக்குழங்குகூப்ப

மற்றொருகதிசேரவெள்ளமணிக்குத்தேறிந்போனான்.

(எசு)

ஆர்க்கதுவிசம்பைமுட்டிமீண்டகன்பிசைகளைந்கும்

போர்த்ததங்கொருவர்கம்மையொருவர்கட்புலகொளமை

சீர்த்ததுசெறித்தேடித்தினாகெடுங்கடையெல்லாம்

அர்த்ததுசகரோடுபகைத்தெனத்தூளிவெள்ளம்.

(எள)

சங்கமும்பணையுக்கொம்புந்தாளமுக்காளத்தேயி

மங்கலபேரிசெய்தபேசொலிமழையையோட்டத்

தொங்கலுங்குடையுத்தோகைப்பிச்சமுளுடையோட்டத்

நிங்குளவெண்ணுடைகண்டேட்டத்தேவரும்ருளச்சென்றான்.

(எழ)

மந்திரமேவோதவலம்புரிமுழங்குமோதை

அந்தணராகியோதையர்த்தெழுமுரடுஞ்சை

கந்துகொல்களிற்றிடுஞ்சைகாநகராகுகிடைத்தோதை

இந்திரதிருவன்செல்லவெழுந்தனதிசைகளைல்லாம்.

(எய)

கோக்கியதிசைகளைல்லார்கண்டையேகோக்கிக்கொல்ல

விக்கியதற்காலவேந்தவிரிந்தகைமலர்கள்கூப்பத்

தரவியகளிற்றத்தேரும்புரவியும்படைநூந்தானும்

ஆக்கியதூளிவிண்ணுமணனுலகாகப்போனான்.

(எஃ)

வீரனங்களிர்ந்தேரும்புரவியுமிடைத்தசேனை

பொலிடமில்லென்றொருவகிலையெயர்க்கலாக

நீருடையாடையானுருளித்தனன்முதுகையென்றால்

பாப்பொறைக்கின்றுவந்ததெப்பரிசுளத்தே.

(எக)

இன்னெனமேகிமன்னவ்யோசனையிரண்டுசென்றான்

பொன்னையோலுயிர்துசயிலத்தின்சொல்லுக்கான்

மன்மதக்களிற்றுமாதர்கொங்கையுமரசனும்பும்

தென்வணச்சார்துறுஞ்சேனையுபிறுத்ததன்மே.

(அஉ)

யிச-வது, எழுச்சிப்படலம்-முற்றும்.

ஆகதிருவிருத்தம்-அகதி.

கருவது - வணக்காட்சிப்படலம்.

கோவையார்வடக்கொழுங்கவடொடிதாரிவந்த

ஆனிலேட்டளவரிசிலையனங்கண்மேற்கொண்ட

பூவைவாய்ச்சிவார்முலைசிலையுத்தொடும்பூட்டத்

தேவதாரத்தாஞ்சந்திரமும்பூட்டினசிலமா.

(க)

கேசெடுங்கலில்பகையினைநீதியால்வெல்லும்

சொர்விடம்பெருவுணர்வினன்குழ்ச்சியேபோல

வாரெடுங்கொடர்கூட்டெடுமராமரக்குவட்டை

வேலொடுங்கொடுகிரியெனடத்தேதாரவேழம்.

(உ)

நிரண்டதானெடுஞ்செறிபணைமருதிடையொடியப்

புரண்டிபின்வரவுரலொடுபோனவன்போல

உருண்டிகொருடர்பிறகிழிதறியொடுமொருக்கே

இரண்டொமாமரிடையிறுடத்தேதாரயானே.

(உ)

கதங்கொளசிறந்ததையாந்நவாணிலியனகழறிப்

பதங்கொளபாகனுமந்திரியொத்தனன்பன்னால்

கீதங்கொளவன்மெல்லெனமெல்லெனவிளம்பும்

இதங்கள்கொள்கிலாவிதைவையொத்ததேதாரயானே.

(ச)

மாதுகாணுமதாய்வின்னுமழையெனமுழங்கும்

தாதுபாய்கரிவனகரிதண்டத்தைத்தடவிப்

பாதுபின்செலக்காலெனச்செல்லதுபண்டோர்

ஆதுபோய்வலாதுபோமாதுபோன்றதுவே.

(ஊ)

பாதையானேயிற்பதங்களிற்றமெதகாதக

காதவறுகுசநிமிர்ந்திடக்காலபிடித்தேடிப்

பூத்தவேழினைம்பாலையப்பொடிப்பொடியாகக்

காதிரங்களாற்றலத்தொடுக்கேய்த்ததோர்களியு.

(க)

பாலகாண்டம்.

அலகிலானே சளனே கழுமவற்றெடுமிடைந்த
திலகலா ணுதம்பிடிசுளுகருளை யுஞ்செறிந்த
உலவைநீள்வனத் தா தழீயொத்ததவ்வுதக்
தலேவனையொத்துப்பொலிந்ததுசுந்திரசயிலம். (எ)

தெருண்டமேலவர்சிறியவர்ச்சேரினாமவர் தம்
மருண்டதன்மையமாற்றுவொணுமிதுவழக்கே
உருண்டவாய்தொறுமபொன்னுருளுரைத்துரைத்தோடி
இருண்டகல்லையுந்தன்னிறமாக்கியவிரதம். (அ)

கொவ்வையேகாக்கியவாய்களை யிர்திரகோபம்
உலவினோக்கிவென்று கொல்காட்டினமயிலகல்
நவ்வினோக்கியநலங்கொண்மேகலேபொலஞ்சாயுற்
செவ்வினோக்கினதிரிவளபொலவனதிரிந்த. (க)

உய்க்கும்வாசிகளிறித்தனா ன்னத்தினொதுங்கி
மெய்க்கலாபமுங்குழைகளுமிதைகனும்விளங்கத்
தொக்கமென்மரணிழல்படத்துவன்றியகுழல்
புக்கமங்கையுத்தகொம்பா மெனப்பொலிந்தார். (கஉ)

தளங்கொடாமனாயெனத்தளிரடியினமுகததும்
வளங்கொண்மாலேனைடலமரவழிவருந்தினராய்
விளங்குதம்முருப்பளிக்கிடைவெளிப்படவேறோர்
துளங்குபாறையிற்றோழியாயித்திடத்தையின்றார். (கங)

பிடிபுக்காவிடையின்தொடும்பிறங்கியமேகம்
படிபுக்காலெனப்படிதாப்பரிபுரம்புலம்பத
துடிபுக்காவிடைதற்குமகடாமனாதுமத்து
குடிபுக்காலெனக்குடிபுக்கார்கொடியன்னிடவார். (கஉ)

வேறு.

உண்ணமுதமுட்டியினையோர்நகா கொணர்ந்த
துணவெனு முழக்கினதுருக்கத்தாவந்த
மண்மகடம்மாப்பினணிவன்னசாமென்னப்
பண்ணியல்லாய்ப்பரிசுளபத்தியினினைத்தார். (கங)

நீர்நிலாவினாத்தவெனக்கொடியாழித்தார்
ஆர்கலிவினாத்தவெனவாவனவினாத்தார்
கார்வினாயெனக்கனிதுகாவிடைவினாத்தார்
மாருதவினாத்தவெனவாசிகளினாத்தார். (கஉ)

வனாகாட்சிப்பலம்.

நடிக்குமயிலென்னவருவ்விரியாரும்
வடிக்குமயிலவீரருமயங்குனத்திரித்தார்
இடிக்குமுரசுக்குரலினெங்குமுரசுநகின்
கொடிக்களினுணர்ந்தசசுக்கோரகரடைந்தார். (கரு)

மிதிக்கிறியிர் தூலியின்கிளக்கமுற மெய்யையர்
சுதைக்கணுணைபைப்பொருளுதுகொடுதுய்தா
உதிர்ந்தனரின்குமச்சேரையிரிலோவம்
புதுக்கிளவொந்தருணைமங்கையர்பொலிந்தார். (கசு)

தாருயர்தடக்கிரியிறித்தனாசேரும்
கோளரியெனக்கிரிகொங்கொற்றவரிழித்தார்
பாளைவிரியொத்துலசாமணாபடப்போய்
லாகொழுகித்தபடமாபமணைபுத்தார். (கௌ)

துசிஞ்ஞெடுவெண்படமுடைக்குடிவகடோறும
வாசகைமங்கையர்முக்கங்கமழைவாணிற்
காசிம்மதியின்கிளவழங்குநிலென்கும
வித்தினாவெண்புலவ்விழங்கியவையோலும். (கடி)

மண்னுறவிழந்தமெலவாணுறவெழுத்து
கண்ணுதலெயர்நுந்தவருகண்ணனிலிருங்கார்
உண்ணிறதும்பொடினயவிசியொருபாகம்
வெண்ணிறதும்பொடிபுனைத்தமதவேழம். (கஈ)

தியவொடொன்றியதிறத்தருவலத்தோர்
ஆயனையாட்டியறித்தவந்துறந்தாது
கேயவருதுண்பொடிபுந் தூவெழுத்தொன்
பாயபரிவினாத்துதவிநின்றனபாக்கே. (உரு)

முமமைபுரிவன்கிளவொத்துசெயல்மொயம்பால்
தம்மையமுமுணர்ந்துதரைகண்டுவினாகின்ற
ஆம்மையினொம்மையையறிந்துகெதிசெல்லும்
செய்மையவொன்னகனிசென்றனதுங்கம். (உசு)

விழந்தபலியன்னகிளவீசுபுணாதோறும்
கழங்குபயிலம்மங்கையர்கருங்கணியிள்கின்ற
தழங்குதழிசிக்கியதும்பயிலகரங்கத்
தெழுந்திடைபிறழ்த்தொளிரொழுங்கயல்கொன்ன. (உஊ)

புரவகரன் லி.

வெள்ளகெடுகா நியதவி சியுளவேணும்
 இள்ளவெழுதினதபுனல்வேகரிநின்விரும்பி
 தெள்ளுபுனலாறுசிறிதேயுதவதின
 உள்ளாறுமுதுதவவும்வள்ளையுமிருத்த.

(25)

அன்றிசெறிபங்கிகளெங்குழலேரமும்
பிள்ளிநிலவெண்ணமணிவார்பினிர்ஊர்பர்
மன்றன்மணாகரதுபடமடஅழைநின்னூர்
குன்றின்முழைதோதுஅழைகோளநிகளெந்தார்.

(B)

செருங்கயிலெயிற்றினையசெம்மயிசினெற்றிப்
பொருக்குலிகம்பியவனபோர்மணிகளார்ப்பப்
பெருங்களிறுபைபுனல்கலக்குவனபெட்டிக்
கருங்கடல்கலக்குமதுகைவனையொத்த.

(25)

இக்கவையுள் பழைய நூல்களையும் கொண்டு
பக்கமினமொய்க்கயல்கைக்கனிபாரா
கைக்கரிமதத்தனிலைமாதாக்கிலையல்குல்
புக்கலையொத்தனபுனற்றினறகளை

(25)

தமிழிடைமட்டந்தையொடாடலாதுவந்திப
பகலிலையவாட்டலின்மடுத்தெரிபாப்பும்
அகிலிகொழும்புகையழங்கலின்முழங்கா
முடிப்படுகெடுங்கடலையொத்தனதமுதூர்

(E. 67)

C. a. d.

கமரா ஹபொருட்டின் லாபம் மிகுந்ததாய் உணவந்தார
தமையுமறிவார்தின் னுதிகைப்பது தகைமைதான். ந
ஞமராமங்கைகமா நடுகுழுவலாலவழுவின் னினி
றமார்தாடித் திதெனையிபொல்கதவவீதிவெள்ளம்.

(24)

வெயிலிறங்குநாயக்கீசா தியின்னிழைப்பாப்பமுன்னான்
தாயிலுணர்ச்செவ்வியோருத்தனியுறுமுனிவினோரும்
குயிலொடுமயினிதுபேரிச்சிலம்பொடுமயினிதுகவியி
ம்புலினன்திரிவென்னததிரித்தனர்க்கவீரொல்லாம்.

(25)

தாளினோ கழல்களார்ப்பத்தாரிடை யளிகளார்ப்ப
வாழ்புடையிலங்கர்செனகேழ்மணியணிவழியின்னத்
தேர்வெனவுயர்த்தகுன்றில் குழல்களினிதுகோக்கி
வாளினிதிவெண்ணத்திரிந்தனாமைத்தொல்லாம்,

(20)

வனாக்கரிட்டுப்பிடலாம்.

எந்நியகடல்களெல்லா ஸூதர்மணிக் கணக்கெனுந்
பந்நியலென்ற வெள்ளப் பரந்தவன்றி னுத்தேசனை
கொற்றவந்தேகிமார்க்கணமைந்தர்க ளெனப்பலர்
அற்றவர்காண னுற்றமலைபெயுடைத்துமன்தே.

(五)

பம்புகேதன்மிசூறுதும்பிபர்திசைபாடியாட
உம்பர்வாகைத்துவின்றவொளிவளர்தருவினோங்கும்
கொம்புகளபணைக்கைநீட்டிச்சுழையொடுமொழ்த்துக்கொட்டுக்
அம்பிகளுயிரோயன்வதுணைநீட்டித்தருவலும். (க.உ.)

(附 2)

பண்மலர்பவளச்செவ்வாய்ப்பெளிமலர்க்குமையான்
கண்மலர்க்கொழுச்சிமார்க்குக்கணித்தொழிலுரிபுழைவென்கை
உண்மலர்வெறுத்ததுபிடுபேன்கவுகாதக்
தண்மலரென் றவான்கதராகதாவுமனறே. (௩௩)

(π. 5.)

மீனெனும்பிடிகளோடும்விளவதும்வெண்மதிலேயேமும்
சுளவலான்கோடீட்டிக்குத்திடககுழறிப்பாடி
கேலுளுமடைவையாற்றிச்செத்தினைக்குமவன்முத்தி
வானோறுபாய்ச்சியவனமவன்ப்பர்மாநோ.

(五)

இப்புறக்கருமையால்குலவகாச்சாரல்வகி
 நப்புறத்தனங்குதின்றவுடுபதியாழிள்கன
 இப்புறக்கெயங்காண்பார்குமத்தியிரையச்சோலம்
 இப்புறக்கேயகாண்பாரம்பயர்மிகுமாதோ.

(a. 11)

திரு. திரு. ச. சிவசுப்பிரமணியம்

(155)

பணுதற்கிரிபசியங்கருளையம்பிடுகளீன்ற
 னுதற்கிலியலேழ்தகன்ருறிடளிக்குமுன்றில்
 தாணுதற்குரியதின்கட்குமவியுந்ருவாதங்கள்
 ளுத்தந்தொமச்சிறாகர்மகவொடுதலழுமாடோ.

(66)

ஞ்சனக்கிரியின்வழிதவறியபின் கொன்ற
வஞ்சினத்தாரிபின்வின்காறகவட்டிபாதிவின்காலேத்தர்
ஞ்சியத்தலத்தாலில்குலமணித்தலத்தாலாதர்
ஞ்சியவகமலமாஞ்சபநஞ்சவகோட்டத்தாலுள்ளே.

(15.01)

செங்கயலையாட்டஞ்செய்யுறுமுறவல்தோன்ற
பொங்குருங்குந்தலசோரபுருவங்கனெரியாழுவின்
அங்கையுமிடங்குட்டிநரம்பிளந்தமிர்தமுறும்
மங்கையாபாடல்கேட்டுக்கின்னரமயங்குமாதோ.

(கக)

கள்ளவிழ்கோதைமாதர்காதோடுமுறவுசெய்யும்
கொள்ளைவாட்கண்ணினுர்தங்குக்குமக்குமபுதங்கும்
தெள்ளியபளிக்குப்பாறைத்தெனிகனெமணியிறேயுத்த
வள்ளமுறவுமென்னவரம்பிலபொடியுமன்னோ.

(கங)

ஆடவராவிசோரவஞ்சனவாரிசோர
வாடலிற்செவந்தாட்டத்தும்பர்தம்மரம்பைமாதர்
தோடலாகோதைவிந்துர்தமந்தாமலை
வாடலநறவறுதவயின்வயின்வயங்குமாதோ.

(சக)

மாத்நரிநையமேனிக்ருத்தியர்மலைகுட்டிக்
கூந்தலென்கமுன்பாளைமுழலினோடொப்புக்காண்பார்
எந்திழையரம்பைமாதொரிமணிக்கடகம்வாங்கிக்
கூந்தளம்போதிற்பெய்துகைகளோடொப்புக்காண்பார்.

(சஉ)

சரம்பயில்சாபமென்னப்புருவங்கடம்மினாட
நரம்பினோடினிதபாடிநாடகமயிலோடாடி
அரம்பைபர்வெறுத்துந்தவயிர்மணிக்கோவையாரம்
மரம்பயில்கவென்புணமந்திகண்டெவக்குமாதோ.

(சக)

சாந்துசாயதடங்கடோறுந்தாதுராகத்திறசார்த
கூந்தலம்பிடிக்கெல்லாங்குக்குமமணித்தபோலும்
கார்கினமணியிறசோதிக்கதினொடுக்கலந்துமுசு
சேந்துவானகமெப்போதுஞ்செக்கையொக்குமாதோ.

(சச)

நிலமகட்கணிகளென்னநினைத்திர்முத்தஞ்சித்தி
மலைமகள்கொழுநன்சென்னிநத்துவிழ்க்கைமான
அலவெப்பொன்னலம்பியாரஞ்சார்துவிழருவிமலை
உலகளந்தவன்றன்மாற்பினுத்தரியத்தையொத்த.

(சடு)

கோலொகாடப்பேரோடிவலங்கமலருங்குட்டிசு
குடுவொர்களிலென்போச்சிதாநாறத்தேறலுண்பார்
கேடலாமகரயாழிற்கின்னரமிதுணைபாடு
பாடலாலூடலிக்குப்பரிமுகமாக்களகண்டார்.

(சசு)

பெருங்களிறேயுமைந்தர்பேபொழிலாகத்தோடு
பொருந்துணைக்கொங்கையன்னபொருவிலகோங்கரும்பின்மடே
மருங்கெனக்குழையுக்கொம்பின்மடப்பெடைவண்பிடுக்கள்
சருங்குமற்களிக்ஞம்வண்டுக்கடிமணம்புணரக்கண்டார். (சஎ)

படிகத்தின்றலமென்மெண்ணிப்படர்சுனைமுதிடுப்புக்க
சுடிகைப்பூங்கமலமன்னசுடர்மதிமுகத்தினுர்தம்
வடகத்தோடுபுத்ததுசைமாதின்நனைப்போங்கி
கடகத்தையெறித்துதமமிற்கருங்கழலவிர்நக்கார்.

(சஅ)

பூவணைபலவுங்கண்டார்போன்னரிமலைகண்டார்
மேவருங்கோபமன்னவெள்ளிலைத்தம்பல்கண்டார்
ஆவியினிலியபொண்காட்டித்திறிவித்தவிந்தசைப
பாவையர்வைத்தியித்தபல்லவசயன்கண்டார்.

(சக)

பாவைக்கள்களாடப்பவளவாய்முறுவலாடப்
பினைமெழுமையினிட்டபெருவிலைபாரமாடத்
தேன்முரன்றளத்தாடத்திருமணிக்குழைகளாட
வானவர்மகளிராமலாசுநாசல்கண்டார்.

(கௌ)

சுந்தரவானமாதர்துவரிதழ்ப்பவளவாயும்
அத்தமிலளரும்புத்தேனுமிதிதுமுண்டல்துலவிற்கும்
பைந்தொடிமகளீர்கைத்தோர்பசையிலையென்னவிட்ட
மைத்தரினீத்ததித்தேன்வள்ளங்களபலவுங்கண்டார்.

(கக)

அற்பகலாக்குஞ்சோதிப்பளிக்கறைமமளிப்பாற்கர்
மற்பகமலர்த்திண்டோள்வானவர்மணர்தகோலம்
விற்பகைதாவினார்தகலவியின்வெறுத்துந்த
சற்பகமீன்றமலைகல்லென்கிடப்பக்கண்டார்.

(கஉ)

கையெனமலரவேண்டியாரும்பியகார்த்தேன்க்கிப்
பையரவிவையென்றஞ்சிப்படைக்கள்களபுதைக்கின்றும்
நெய்தவழுவிரப்பாறைவிழலிடைத்தோன்றும்போதைக்
கொய்திவைத்தருதினொறுகொழுநனைத்தொருதின்றும்.

(கக)

பின்னங்களுகிறிற்செய்துபிண்டியத்தனிக்கைக்கொண்ட
பின்னங்களுமுலையின்பித்தேமலர்கொய்கின்றும்
வன்னங்களபலவுத்தோன்றமணியொளிர்மலையினிலா
ஆன்னங்களபுருத்தவென்னவகன்சனெருடைகின்றும்.

(கச)

சேது.

நனுமாழையினத்தளிசேயொளி
நனுமாழையினத்தளிசேயிடை
மாணும்வேழமுநாகமுமாதாதோள்
மாணும்வேழமுநாகமுமாடெலாம். (௫௫)

நிமிரமாவுடற்குங்குமச்சேதகம்
நிமிரமாவொடுஞ்சுந்தெய்தேய்க்குமால்
அம்மாதையொத்தகொளிரஞ்சொலார்
அம்மாதையொத்தகவ்வானமே. (௫௬)

பேரவாவொய்யாசுணம்பேரவே
பேரவாவொய்யாசுணம்பேரவே
ஆரவாரத்தினுயிமருவியே
ஆரவாரத்தினுயிமருவியே. (௫௭)

புகழும்வாளிக்கண்ணியர்ப்பொற்புயம்
புகழும்வாளிக்கண்ணியர்ப்புணமுலை
அகிலுமாரமுமாரவங்கேங்குமே
அகிலுமாரமுமாரவங்கேங்குமே. (௫௮)

துன்னரம்பையிம்பியதொல்லவா
துன்னரம்பையருருநிறேறென்னுமால்
துன்னரம்பையில்தங்கனென்னலாம்
துன்னரம்பையில்கின்றனரோழைமார். (௫௯)

ஊறுமாகடமாவுறவுக்கெலாம்
ஊறுமாகடமாதமோடுமே
ஆறுசேர்வனமாவனாயாமே
ஆறுசேர்வனமாவனாயாமே. (௬௦)

கல்லியங்குருங்குமங்கையா
கல்லியங்குருங்குமங்கையா
கல்லியங்குருங்குமங்கையா
கல்லியங்குருங்குமங்கையா. (௬௧)

கோளிபங்குபழற்க்குளிர்கயம்
கோளிபங்குபழற்க்குளிர்கயம்
ஆளிபொங்குமருவனாபூழிந்
தாவிபொங்குமரம்பையோடியே. (௬௨)

ஆகமாலயமாகுளர்பொலி
வாகமாலெலாபியதம்மலை
மேகமாலேமிடைந்தனமேலெலாம்
மேகமாலேமிடைந்தனமேலெலாம். (௬௩)

பொக்குதேனுகர்ப்புமிஞ்ஞமென
எங்குமாதருமைந்தருமின்றியத்
துங்கமால்வனாசருழ்க்களயாவையும்
தங்கிள்கலந்தாமினிதாமிவார். (௬௪)

இறக்கமென்பதையெண்ணிலொண்ணுக்கால்
பிறக்குமென்பதோர்பிழையதாதலால்
துறக்கமெய்தியதாயவசேயென
மறக்கறிந்திலரன்னதன்மாண்பெலாம். (௬௫)

சேது.

மஞ்சார்மலைவாரணமொத்ததுவானிஞ்ஞம்
வெஞ்சாயையுடைக்கநிரங்கதன்னைதுபாயும்
பஞ்சானனமொத்ததுமற்றதுபாயவேறும்
செஞ்சோரியெனப்பொலிவற்றதுசெக்காலாம். (௬௬)

தினியாசினமாமாயாவையுஞ்செக்காயதத்
தணியாதநுந்தனிர்த்தத்தனபொன்றுதாழ்
அணியாரொளியிவ்விதிரம்பினங்கென்கும்
மணியாலியன்றம்மலையொத்ததம்மையில்குன்றம். (௬௭)

கண்ணுக்கினிதாவிளங்கியகாட்சியாலும்
எண்ணற்கரிதாவிளங்கியகாட்சியாலும்
வண்ணக்கொழுஞ்சுந்தனச்சேதகமார்பணந்த
அண்ணற்கரியோன்றனையொத்ததவ்வையில்குன்றம். (௬௮)

ஊறுமாயுருமம்மையாரொருவர்க்கொருவர்
தேனும்மிஞ்ஞகுதிதுதும்பியுடம்பியார்ப்ப
ஆனையினமும்பிடியும்பிகலானியேறும்
மாணுங்கலையும்மெனமால்வனாவத்திழிந்தார். (௬௯)

காலவானதத்தேருடைவெய்யவன்காய்க்குதல்
கோலமாய்குதர்ப்புலுனாக்கொளினக்கொளரிமமா
மேலபாண்மலையிழைப்புகளின்குளவேறிருந்த
மால்யானையிட்டமெனவந்துபார்த்ததன்றே. (௭௦)

பாலகாண்டம்.

மந்தாரமும் தாமசுந்தமணங்குலர் னும்
அந்தாரசர்க்கரசன் நனன்கவெள்ளம்
நந்தாதொள்குரலேப்பெருவேலையெல்லாம்
செந்தாமரைபூத்தெனத்தீபமெடுத்தவன்றே. (எக)

தண்ணக்கடலிற்றனிசிந்துதரங்கீங்கி
விண்ணிற்கடர்வெண்மறிவத்தாமீன்களஞழ
வண்ணக்கடர்வெண்ணிலவீன்றிவா லுதத்தோ
டொண்ணித்திலமின்றொளிர்வால்வளைபூர்வதொத்தே. (ஏக)

மீனாறுவேலையொருவெண்மறிநீனும்வேலை
கோளாதனைதுவலற்கருங்கோழிவெள்ளம்
வானாடியரிதபொலிமாதர் முகங்களென்னும்
ஆனாமதியங்கண்மலர்ந்ததனீகவெள்ளம். (எக)

மண்ணும்முழவின்னெலிமங்கைபர்பாடலோதை
பண்ணுக்கரமிற்பனையாவியற்பாணியோதை
கண்ணும்முடைவேலிசைகண்ணுமராதேறும்
விண்ணும்மருளும்படிவிம்பியெழுந்தவன்றே. (எச)

மணியின்னணிநீகிலிபங்கொளிமுத்தம்வாங்கி
அணியும்முலையாடிலாவிபுலர்ததுவல்லார
தணியும்மதுமல்லிகைத்தாமம்பெறுததுவாசம்
திணியும்மிதழ்பித்திகைக்கத்திகைசேர்ததுவாரும். (எரு)

புதுக்கொண்டவேளம்பிணிப்போர்புனைபாடலோதை
மதுக்கொண்டமாதர்மடவாரின்மிழ்ந்துமோதை
பொதுப்பெண்டிவஞற்புனைமேலைப்பூசலோதை
கதக்கொண்டயானைகளியாங்கனிக்கின்றவோதை. (எக)

உண்ணுவமுதன்னகலைப்பொருளானதுணமெ
பெண்ணாமுதம்மனையார்மனத்தாடல்பேர்ததும்
பண்ணுபாடல்செவிமாந்திப்பயங்கொளடல
கண்ணுவினிதுய்க்கவுங்குலசுழித்ததன்றே. (எஎ)

கரு-வது, வரைக்காட்சிப்பலம்முற்றும். இட நிருவிருத்தம். கூர்உ

கக - வது, பூக்கொய்ப்படலம்.

மீனுடையெயிறுக்ககற்குக்களை வெகுண்டெய்ய
காணுடைக்கடிகளென்னுமாயிரங்காங்கோச்சித்
தாணுடையுதயமென்னுத்தமனிபத்தறியுணர்ந்து
மாணுடைமடக்கவென்னத்தோன்றினவயங்குவெய்யோன். (க)

முறையெலாமுடித்தபின்னம்ன்னுமரித்தேர்மேல்
இறையெலாம்வணங்கப்போனெழுந்தாடன்னேவெள்ளம்
குறையெலாஞ்சோலையகிக்குழியெலாங்கமுரேறித்
அறையெலாங்கமலமானசோனையாறடைத்ததன்றே. (உ)

அடைத்தவணிந்துத்தின்னாருக்கனும்பர்ச்சேர்தான்
மடந்தையாருமாங்கோமென்னருமைத்தர்தாமம்
குடைந்துவண்டிமையுமென்பூக்கெய்துகீராடமைதிர்
தடங்களுமெவ்வுஞ்சூழ்த்தண்ணனுஞ்சோலேசார்தார். (க)

தின்கிலேபுருவமாகச்சேயரிக்கருங்கண்மபால்
புன்னெலெய்வென்றுபோவனபோன்றமஞ்ஞை
பன்னிலம்பணிவாயர்ப்பகாணிநுற்பந்தகிளை
ஒன்னிலம்பார்ப்பமாதரொதுங்குதோறொதுங்குமன்னம். (ச)

செம்பொன்செய்கருளுத்தெய்வக்குறைகளுஞ்சேர்துயின்னப்
பம்புதேனலம்பவொலிப்பண்ணையினுடல்நோக்கிக்
கொம்பொடுக்கொடியனாக்குறிப்பறித்தனார்தல்தேற்றார்
வம்பவிழலங்கண்மலைமைத்தருமயங்கிடென்றார். (ரு)

பாசிழைப்பரவையல்குற்பண்டருகிளவித்தண்டேன்
மூசியகூத்தன்மாதர்மொய்த்தபேரமலேகேட்டுக்
கூகினவல்லபேசகாணிநகுயில்களெல்லாம்
வாசகம்வல்லார்முன்னின்றியாவாயிதக்கவல்லார். (சு)

கஞ்சினுக்கொடியரட்டமமுதினாய்த்துநோக்கி
செஞ்செவேகமலக்கையாற்றீண்டலுக்கீண்டகொம்பர்
தஞ்சிலம்படியின்மென்பூச்சொரித்துடன்முந்தவென்றால்
கஞ்சிபோன்றமுற்குலார்மாட்டியாவலேவணங்கிலாதார். (எ)

அம்புயத்தகணங்கினன் னாமல்சுக்கைகளைநீண்ட
வம்பியலலங்கற்பங்கிலாளரிருளுக்கோளார்
தம்பியலலார்களவந்துநாழவனதளித்தமென்பூங்
கொம்புகள்தாருமென்றல்குறலாதகமைத்தொன்றே. (அ)

நதியினங்குளத்தும்புலாநீரின்னங்குளையோடு
மதிதலல்லலிப்போக்கியமாலேத் தும்பி
அதிசயமெய்திப்புக்குவிழ்தலவலைக்கப்போகா
புதியனகண்டபோழ்துவிவோபுதுமைபார்ப்பார்

(௯)

உலந்தருவியரத்தினடோளொழுதுவாரொளிகொண்மேனி
மலர்ந்தபூத்தொடையன்மாலேமைதர்பால்மயிலினன்னர்
கலந்தவர்போலவொல்கியொளித்தனசிலைகவாராப்
புலந்தவர்போலநின்றவுளசிலபூத்தகொம்பர்.

(௧௦)

பூவெலாங்கொய்துகொள்ளப்பொலிவிலதுவளநோக்கி
யாவையாகனவர்கண்ணுக்கழகிலவிலையென்றெண்ணிக்
கோலையுமவடமுநாணுங்குழைகளுங்குழையபூட்டிப்
பாவையர்பனிமென்கொம்போக்கினர்பிரிந்துநிம்பார்.

(௧௧)

வேறு.

துறம்போதிடிறேன்றுவைத்துண்டிழ்தும்பிபிட்டம்
நறுங்கோதையோடுகொள்ளினமுத்ததலலார்
வெறுங்கூந்தன்மொய்க்கின்றனவேண்டலவேண்டிபோதும்
உறம்போகமெல்லாநலனுள்வழியுண்பரன்றே.

(௧௨)

மெய்ப்போதினங்கைக்கணியன்னவன்மென்பளிகில்
பொய்ப்போதுதாங்கிப்பொலிகின்றதன்மேனிகோக்கி
இப்பாவையெங்கோற்குயிரன்னவளென்னவுன்னிக்
கைப்போதினோடுகொடுக்கண்பனிகாரநின்றான்.

(௧௩)

கோளுண்டிங்குளமுத்தாநொருகொம்பொர்மன்னன்
தோளுண்டமாலையொருதோகையைச்சூட்டநோக்கித்
தாளுண்டகச்சாற்றகையுண்டமுலைக்கணுவி
வாளுண்டகண்ணின்மறைபுண்டெனவாரநின்றான்.

(௧௪)

மயில்போலவருவாளமளங்காணியகாதன்மன்னன்
செயிர்தீர்மலர்க்காவினொர்மாதவிச்சுழல்சேரப்
பயில்லாளிநைபண்டிபிந்தநியாளபதைத்தாள்
உயிர்நாடியொல்கும்முடல்போலமந்தமுன்னான்.

(௧௫)

மைதாழ்குளங்கள்செவப்புறவந்துதோன்ற
வெய்தாவுமவேலாநொடுநெஞ்சுபுல்துவின்றான்
எய்தாதுநின்றமலர்நோக்கியெனக்கிழிண்டக்
கொய்திதியென்றோர்குயிலைக்காக்கூப்புவின்றான்.

(௧௬)

செம்மார்தெதெயின்னினையொர்செம்மனோக்கி
ஆம்மாவினவமங்கையர்கொங்கைகளாகுமென்ன
எம்மாதர்கொங்கைக்கிளையொப்பனவென்றோழை
விம்மாவெனும்பாவெயராமுகம்வெய்துயிர்த்தான்.

(௧௭)

போடென்னவிற்கும்பொருப்பன்னபொல்கொடிண்டோள்
மாரன்னையாள்மலர்கொய்திருந்தாணவந்தோர்
காரன்னகூத்தற்குயிலன்னவள்கண்புதைப்ப
ஆரென்னலோடும்மனவென்னவயிர்த்துயிர்த்தான்.

(௧௮)

ஊற்றார்நைநாண்மலர்மாதிராருங்குவரசு
சேற்றாவுவியோத்செந்தாமரைக்கைகண்டி.
வற்றார்க்குதவானிடையேத்தினனின்றொழிந்தான்
மாற்றாதுதவான்கடுவச்சையன்பேர்வொர்மன்னன்.

(௧௯)

தைக்கின்றவேனோக்கினடன்னுயிரன்னமன்னன்
மைக்கொண்டகண்ணொன்றிரைநற்றவன்பேர்விளம்ப
மெய்க்கொண்டநாணந்தலைக்கொண்டவிம்மிமென்பூக்
கைக்கொண்டமொத்தாருயிர்ப்புண்டுகரித்தவன்றே.

(௨௦)

தினடேரரசனொருவன்குலமன்னன்
ஒண்டாமனாவாண்முகத்தாணமிளிருண்கணெல்லாம்
கண்டாதரிக்கத்திரிவான்மதங்கவியுண்ண
வண்டாதரிக்கத்திரிமாமதலானையொந்தான்.

(௨௧)

சந்திக்கலாவென்மதிவாணுதலாடனக்கும்
வந்திக்கலாகுமடவாட்கும்வருத்துல்லி
நிந்திக்கலாகாவுருவத்தினனின்றபோழ்தும்
நிந்திக்கலாபயிற்செவந்துபோனார்.

(௨௨)

வேறு.

வந்தென்குந்தம்மன்னையோயிதிதென்றோ
கந்தந்துவந்துசேர்குழல்காணர்கலைபேனார்
அந்தத்தோதுமற்றகுமுத்தமவைபாரா
நிந்துஞ்சுத்தத்தேமலர்நாடித்திரிவாரும்.

(௨௩)

யாமொக்குஞ்சொற்பொன்னையாளோரிகன்மன்னன்
தாமத்தாழாடாழ்த்தமனந்தாடாளினின்றான்
ஆழத்துள்ளுள்களகிளைப்பாளவனின்றான்
குழந்தேதென்கிளைபையேவித்தொடர்வாரும்.

(௨௪)

ஆந்தராகத்தைக்கிணை நூறுபிரமாகச்
 சிந்தாடின்றெக்தையினுள்செய்துவிடோரன்
 மந்தரங்கொண்ட குதியோமாதவியென்றோர்
 சந்தரங்கொங்கைத்தார்குழல்பாறமளர்வானம்.

நாடிக்கொண்டாள் குற்றமாய்தான் முனிவாற்றான்
ஊழக்காண்கூட்டுநிலத்தாளுடனில்லாள்
தேடித்தேடிச் செய்தசெழும்புத் துமாலை
சூழச்சூழக்கண்ணடிபோக்கித் துவள்வாளுந்.

மறவிக்கூணுமவன்கடிரேலோனிடையேவந்
 னறவிக்கோலம்பெற்றிலனென்றதுடன்வாழ்விப்
 பிறவிக்கொல்லேனென்செய்வதிப்போணியென்றோர்
 சிறவிக்கொளொத்தினமுயெல்லாமவிடுவானும்.

கம்பிற்பொருளுக ~~கொண்ட~~ சமஸ்க்ருதவலியிற்றிக்
கம்பிக்குத்திறுணைநிடைபோவக்கிவாரும்
பைம்பொற்சின்னம்மெல்லிராந்திப்பயில்கின்ற
கொம்பிற்பிள்ளைக்கிளையொளிக்கக்குழைவாரும்.
தன்னாக்கண்டாண்டென்னடைகண்டாமச்சோலத்
துன்னக்கண்டாடேழமைகண்டாடுகையென்றான்
உன்னக்கண்டாடுளதுவாபொல்லாதுகிடீயென்
றன்பக்கத்திர்க்காடையளிப்பானமைவாரும்.

பாடுகளுக்குச் சொன்னுன்கலையாள்தன்படரல்கு
ஆகக்கண்டோரடரவாமென்றயண்ணனும்
தோகைக்கஞ்சிக்கொம்பினொதுங்கித் துணர்நின்ற
சாலைத்தங்கைக்கண்கள் புதைத்தேதளர்வாரும்.

வில்லிநகோவதநாணுதமிழ்கோரிலவங்கம்
புல்லிக்கொண்டதாமனாமென்னுமலர் தாங்கி
அல்லிநகோவதமாதமுடப்போவிக்தசு
செவ்வங்காலிதசெய்துகொள்ளாதகிரிவாரும்.

செய்யிற்கொய்யஞ்செக்குமுதஞ்செஞ்சிலையென்றும்
கையிற்பெய்யுங்காமனாநாணுககலிநீர்தம்
மையற்பேதைமாதாரிழந்தும்மழலைச்சொல்
தெய்வப்பாடலசொந்திலையென்னத்தெரிவாரும். (க.க.)

சோலைத்தும்பிமென் குழலாகத்தொடைமேவும்
சோலைக்கொண்டமன்மதவாயன் குறியுயப்ப
நிலைதுண்கண்மங்கையர் குழறினாயவின்
மாலேப்போதினமால்விடைமென்னவருளாகும்.

Cam.

தங்கமுள்ளத்துடையமுனிவரால்
காக்கலாவதுகாமன்னைகலில்லெனும்
வாக்குமாதிராமல்லதுவல்லீழ்
புக்கொய்வான்புருவக்கடைபோதுமே.

நாறுபூங்குழினைனுதலுபன்னைமேல்
வறினும்மனத்தம்புச்சென்றேறினாள்
ஊறுலானதாய்ச்சீதவரபிரதூம்
விநுசேர்முலைமாதனாவெஸ்வரோ.

சினையின்மேலிருந்தானருத்தேசவரால்
வனையவும்மரியான்வனப்பின்றுலை
நினைவுகோங்குமூக்கலன்னககளால்
புனையுரணமுறியுங்கொய்தாநலகினான்.

வண்ணோற்குழலாண்முகதோக்கியோர்
தண்டிபோற்புயத்தான்றமொறினுள்
உண்டிகோபமென்றுள்ளத்தூணீர்நவள்
தொண்டைவாழிந்துடிப்பொன்றுசொல்லவே.

ஏயுத்தன்மையில்தவையாரொலாந்
தாயதண்ணிழந்தோலைத்தறுமலர்
வேபுஞ்செய்கைவெறுத்தனர்வெண்டினா
பாயுத்திழ்நற்பண்ணைசென்றறந்தினர்.

யசு-வது, பூக்கொய்யடலம்-முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம்-கருக.

களவது - நீர்வினையாட்டுப்படலம்.

புனாமலத்தடங்களைக்கிப்பூசல்வண்டார்ந்துப்பொங்க
வினையது துறக்ககாட்டுவிண்ணவர்களுமுநாண
அனகருமணல்கருமம்மலர்ச்சோலேயின்து
வனகரிபிடுகனோடுமவருவனபோலவந்தார். (க)
அங்கவர்பணனோன் னீராவானமைந்ததோற்றம்
கங்கைவாரசடையோன்னமாமுனிகலமேனா
மங்கையர்கட்டத்தோடுமவானவர்க்கிறைவன்செலவம்
பொங்குபாற்கடலிற்செல்லுத்தோற்றமேபோன்றதன்றே. (உ)
மைவவாங்குவனையெல்லாமாதர்கண்மலர்கள்பூத்த
கையவாமுருவத்தக்கங்கண்மலர்குவனையூத்த
செய்யதாமரைகளெல்லாந்தெரிவையாமுகங்கையூத்த
தையலாமுகங்கையெய்யதாமரையூத்தவன்றே. (ங)
தானையேயகமலத்தாளின்மார்புறத்தழவுவாரும்
தோளையேயற்றிவெற்றித்திருவெனத்தோன்றுவாரும்
பாளையேயிரித்தென்னப்பார்துநீருந்நவாரும்
வாளையினுகளவஞ்சிமைத்தரைத்தழவுவாரும். (ச)
வண்டினக்கமமுஞ்சண்ணம்வாசகெய்வானத்தோடும்
கொண்டெதிர்விசுவாருங்கோதைகொண்டேச்சுவாரும்
தொண்டைவாய்ப்பெய்துநாநீர்கொழுவர்மேற்றுமின்றும்
புண்டரீகங்கைகடப்பிப்புனல்முத்தினைக்கின்றும். (ஐ)
மின்னொத்தவிடைவினாரும்வேயொத்ததோளினாரும்
மின்னத்திளையகந்திடுமுமுமைப்பரீக்கி
அன்னத்தையருநியென்னோடவென்றழைக்கின்றும்
பொன்னொத்தமுலைவின்வந்துபுவொத்தவழினைக்கின்றும். (அ)
பண்ணுபவளத்தொண்டைபங்கயம்பூத்ததள்ள
வண்ணவாய்க்குவனையாடணம்ருங்கிலாக்கரும்பின்னோர்
உண்ணிறையிலேநோக்கியோடுநீர்த்தடங்கட்கெல்லாம்
கண்ணுளவாங்கொலென்றுகணவனாமினவுவாரும். (எ)

தெனாருநவமலைச்செறிமுழந்தெய்வமன்னார்
தானுடைக்கோலமேனிடத்திடைக்கோன்றோக்கி
நாளாகருகின்றுநின்றுதல்தோழியாமென்
துனமிலவினையினாமுனங்குளிர்த்துதவுவாரும். (அ)
குண்டலத்திருவிவ்விசுக்குலமணியாமின்ன
விண்டொடர்வனாயின்வைகுமென்மயிர்கணங்கன்போல
வண்டினர்கோதைமாதர்கமலத்தீர்ந்தவலித்தின்னோட்
டண்டிகள் தழவுமாசைபுனற்கரைசாரின்றாரும். (ஆ)
அங்கிடைபுற்றமுற்றம்யாவதென்றிதத்தேற்றும்
செங்கயலையாட்டஞ்செவப்பறச்சிப்போன
மங்கையோர்கமலத்தழவம்மறைத்தளம்மறையமைத்தன்
பங்கயமுக்கமென்றோராதையுற்றுப்பார்க்கின்றானுள். (இ)
பொற்றொழிதளிர்க்கைச்சங்கம்வண்டொடுபெலம்பியாப்ப
எம்முகிர்குடையுத்தோறுமேதுபோலப்பண்ணினம்
கற்றையேகலைகண்ணிச்சிறந்தகவலக்காலில்
சுற்றியகாமென்றுதுணுக்கத்தாற்றாடிக்கின்றாரும். (ஈ)
குடைந்துகிராமாதர்குழாய்புடைகுழவாழித்
தடம்பயம்பொலியவாண்டோர்தார்கெழுவேந்தனினாரும்
கடைந்தகாமித்தினுங்கடலினவந்துகோன்றும்
மடந்தையர்குழிநின்றமந்தாமபோலமாதோ. (உ)
தொழபுலங்கமலச்செங்கைத்தாணகைத்துவர்த்தசெவ்வாய்க்
கொழபுலமருங்குனல்வார்குழாத்கொருகுருகினினாரும்
கழபுலங்கமலவேலிக்கண்ணகன்காணியாற்றிப்
பிடியெலாங்குமுழித்தபெய்தயானையொத்தார். (ஊ)
காணமாய்க்கொல்லாக்கனிகெடக்கனிக்குஞ்சாயல்
சோனையார்குழவினார்தங்குழாத்தொருதோன்றனினாரும்
வானயாறத்தென்னினிவின்வயின்வாங்கித்தோன்றும்
மின்னாங்குமுழித்திவ்வினிகத்திவ்களோத்தார். (ஏ)
மேவலார்தகைமைத்தல்லால்வேழவிற்ப்டக்கைவீரற்
கேவெலாங்காட்டுதின்றவிலைகெடுக்கண்ணொழை
பாவைமார்பயந்தசோலப்பண்ணையிற்பொல்லவன்வண்ணப்
பூவெலாமலத்தபொய்கைதாமனாபொலிவதொத்தார். (ஐ)

மிடலுடைக்கொடியவேலையென்னவாண்மிளிர்வெவ்வைச்
கடர்முகத்துலவுகண்ணோதையார்முழுவின்றாள்
மடலுடைப்போதுகாட்டிவளர்கொடியலவுஞ்ஞழக்
கடலுடைத்தோன்றுமென்புநகற்பகவல்லியொத்தாள். (௧௯)

தேரிடைக்கொண்டவல்குற்றெங்குடைக்கொண்டகொங்கை
ஆரிடைச்சென்றுங்கொள்ளவொண்கிலாவழகு கொண்டாள்
வாரிடைத்தனமீதாடமுற்றினுள்வதனமைதீர்
நீரிடைத்தோன்றுந்திக்கணிழவெனப்பொலிந்ததன்றே. (௨௦)
வேறு.

மலைகடந்தபுயங்கன்மடந்தைமார்
கலைகடந்தகலஞ்சுலகடம்பட
முலைகடந்தமின்முருகிடுருவகலால்
நிலைகடந்துபரந்ததுநீத்தே. (௨௧)

செய்வாரியானைபுக்கண்செவப்பற
பெய்யாரகமழியத்துகினைகத்
தொய்யின்மா முலைமனைகாரதோய்தலால்
பொய்கைகாகற்கொழுனருமபோன்றதே. (௨௨)

ஆனதாயவோடுடனாடனா
ஞானநீரவாகுதனன்றோ
தேனாவிபுர்தேக்கடுகலாவிபும்
நீனாநினவேறினிவேண்டுமோ. (௨௩)

பிக்கவேந்தர்தம்மெய்யாழிசார்தொடும்
புக்கமகையார்ஞுகுமம்போர்த்தலால்
ஒக்கல்முகிறநலையோடிய
செக்கர்வானகமொத்தததழிம்புனல் (௨௪)

காகனுண்டநுங்கலவைக்களி
ஆகமுண்டதடங்கலுக்கலால்
பாகடர்நதபனிக்களியையசியர்
வேகடஞ்செய்மனியெய்யினினார். (௨௫)

பாயரித்திறலான்பகஞ்சாங்கினால்
தூயபொற்புயத்துப்பொதிதாக்குறி
நீயரித்துவெணுக்கொரமெல்லோல்
சேயரிக்கருகுகண்செவந்தவே. (௨௬)

கதம்பகாண்வினாகண்ணிழந்தொடும்
ததம்புழந்தினாக்கண்புனல்குட்டால்
நிதம்பபாரத்தொர்நேரினைநகாமத்தால்
வெதும்புலாளுடல்வெப்பம்வெதுப்பவே. (௨௭)

வைதபலானையொர்தாரணிதோனினுள்
செய்கொளோதியினிர்முகத்தெற்றினுள்
செய்பதாமனாச்செவ்வையத்திம்புனல்
கையினுட்டுக்களிற்றாச்சென்னவே. (௨௮)

சுளியுமென்னாடதேற்ககடந்தவர்
அளிகொளநிறையாத்தனலாமென
விளியுதோன்றயிப்பனபோன்றன
களினமேறியகாஞ்சவன்னமே. (௨௯)

ளரித்தகிள்ளையொத்தனைபென்கென
அரித்தகருகிசாழிசாந்துபெயர்
தெரித்தகொண்ககனசெவ்வியநலையுன
லரித்தவன்கலசகைமொனதே. (௩௦)

தகழிந்தததைதமலாக்கையினால்
ஆழிமன்னொருவன்னுனாக்கானது
கிழியின்சுளியாவொருமெல்லியன்
தோழிகண்ணிற்சுடைக்கணிந்சொல்லினுள். (௩௧)

தள்ளியோடியலையுமொதலால்
தெளஞ்சுநீரின்முழுஞ்செத்தாமனா
புள்ளிமானையார்முகம்போல்கிலா
தள்ளினாலையொளிப்பனபோன்றவே. (௩௨)

இனையவெய்திவிருமபுனையாடிய
கடையருவசுழல்வந்தருமாதரும
அனையநீர்வந்தாகலத்தேறினா
புக்கையுத்திழைஞ்செத்தானினுள். (௩௩)

மெயினாமிரித்தாரககக்கவினாது
தாவுதனாமதிதன்மெய்தேதகை
ஒவ்வானமுழுனாநிறைமொனாப்
புலெலாக்குப்போளதம்போன்றதே. (௩௪)
நினை

மாணிஞோகியர்மைத்தோடாடிய
ஆனரீர்விளையாடலேநோக்கினான்
தானுமன்னதுகாதலித்தானென
மினவேலையெய்யவனெய்தினான்.

(௩௨)

ஆற்றலின்மையினுலழித்தேயுத்தம்
வேற்றுமன்னர் தம்மேல்வரும்வேந்தர்போல்
ஏற்றுமாதர் முகக்களெடெங்கனும்
தோற்றசந்திரன் மீளவுத்தோற்றினான்.

(௩௩)

களவது, நீர்விளையாட்டுப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் - ௧௦௪௪.

கஅவது உண்டாட்டுப்படலம்.

வெண்ணிறநிறைவின வெள்ளமென்னவும்
பண்ணிறஞ்செறித்திடைபரத்ததென்னவும்
உண்ணிறைகாமமிக்கொழுந்திறென்னவும்
தண்ணிறைநெடுநிலாத்தழைத்ததென்குமே.

(௧)

கலந்தவர்க்கினியதோர்கள் ஓமாய்ப்பிரித்
துலந்தவர்க்குயிர்க்குவிடையாயுடன்
புலந்தவர்க்குதயிசெய்புதியது அமாய்
மலந்ததுநெடுநிலாமதன்னவேண்டவே.

(௨)

ஆறெலாங்கனையேயாயவாழிதாம்
கூறுபாற்கடலையெய்துத்தகுந்தெலாம்
சுநிலாங்கயிலையையிதவென்னினி
வேறியாம்புகல்லதுநிலவின் விக்கமே.

(௩)

எள்ளருத்திசைகளோடியாரும்யாவையும்
கொள்ளைவெண்ணிலவினாதகோலங்கோடவால்
வள்ளுறைவயிரவாணமகரகேதனங்
வெள்ளணியொத்ததுவேலேஞாலமே.

(௪)

தயங்குதரகைபுரைதரளநீழலும்
இயங்குதாரமிடைந்தகொழிநிசுமுழலும்
கயங்கள்போன்றொளிர் பளிங்குகித்தகாளமும்
வயங்குதும்பந்தருமகளிரெய்தினான்.

(௫)

பூக்கமழையோடியோதுபோக்கிய
சேக்கைகெம்பச்செருச்செருத்தகுந்தியார்
ஆக்கியவயித்தெனவம்பென்னுள்தது
வாக்கியபகரமுமாதவ்மெயினார்.

(௬)

மீதுண்டலாதுண்டலிஞ்சைகாட்டன்
கண்ணாடையுடம்பினுஞ்சுமொப்பிலார்
மாணுடைகோக்கினுர்வாங்குமாத்தினார்
தேனுடைமலரிடைத்தேவ்பெய்தென்னவே.

(௭)

உச்சபாஸ்புரைதிரவுண்டவள்ளும
கைக்கொள்வாரொலிபடச்செவ்வகாட்டத்தன்
மைக்கணுஞ்செவ்வத்தோர்மடந்தையாய்
புங்கதேவமிழ்தமாய்ப்பொலிந்தபொன்றவே.

(௮)

தாமமுநாணமுந்தாதத்தண்ணிநீர்
மாமமுநாணமுநீயருண்டலாநறை
மாமவெங்குழியுருகியவினாநிறை
மாமவெங்குவினாக்கொன்றித்தார்த்தே.

(௯)

விடவெங்குருகியதோக்கினமிர்க்குயிர்சொல்லாதம்
மடவெங்குருகியதோக்கினமிர்க்குயிர்சொல்லாதம்
தடவெங்குருகியதோக்கினமிர்க்குயிர்சொல்லாதம்
அடவெங்குருகியதோக்கினமிர்க்குயிர்சொல்லாதம்

(௧௦)

புரமெலாங்கைசெய்திதாப்பொருவகுமெனியேனார்
மறமுலாங்கைவேற்கண்ணாணமணியிளவன்னதுவென்னோ
நிறநிலாக்கற்றையாய்நிறைந்துபொன்னுதேவனார்
நறவெனவதெனவாழிநிலவத்தனாணுடைக்கொண்டான்.

(௧௧)

பாழ்க்குயிர்க்குமுற்றியுமலரித்தனயினையாமென்னக்
கேட்குமென்னமழலைச்சொல்லோர்க்குநாகவயித்தவாய்க்
தாட்குருகியுலோதேயத்ததன்னாறைச்சாடிபுட்டன்
காட்களினிழைக்கண்டாளவண்டெனவேச்செய்தான்.

(௧௨)

பாழ்க்குயிர்க்குமுற்றியுமலரித்தனயினையாமென்னக்
கேட்குமென்னமழலைச்சொல்லோர்க்குநாகவயித்தவாய்க்
தாட்குருகியுலோதேயத்ததன்னாறைச்சாடிபுட்டன்
காட்களினிழைக்கண்டாளவண்டெனவேச்செய்தான்.

(௧௩)

கனித்தகண்மதர்ப்பவாங்கோர்கனங்குழைகள் னுள்ளால்
வெளிப்படுகின்றகாட்டுவெண்மதிநிறவேகோங்கி
அளித்தனெனையமவானத்தரவினையஞ்சிவீசல்
தொலித்தனையஞ்சலென்றாக்கினியனவுணர்த்துவின்றான். (கச)

அழிவின்வநிவினாலேபேதைமையாலோவாற்றிற்
கழியொன்றிநின்றதன்னவந்தியாயேசெந்தேன்
பொழிவின்றபூயின்வேயத்தபத்தபாப்புரைத்துக்கீழ்வந்
திழிவின்றகொழிவிலாவைநவெனவள்ளத்தேற்றான். (கக)

யின்னெனதுடங்குவின்றமருங்குலொருத்திவெள்ளை
இன்னமிர்மனையதிஞ்சொலிடைதமொறியென்ன
வன்னமேநலையநீக்கிமலர்த்தொடையல்குழைத்தான்
பொன்னரிமாலேகொண்டிபுரிமுழல்புனையுற்றான். (கச)

கண்மணிவள்ளுதுள்ளேகரிக்குச்சுழைக்கைகோங்கி
விண்மதிமதுவினாசுனிழந்தென்கொருத்தியுண்ணி
உண்மதிமுதுவையினோயுமிழந்தவெண்மைக்கிந்த
தண்மதியாமிவையுந்தருவெனினையவென்றான். (கச)

எனவொத்தகோலமுக்கினெத்திபுயொருத்திமுன்கை
தள்ளத்தன்னாறவைபெல்லாததவிடைபுகுத்துத்தேறான்
உள்ளத்தின்மயக்கத்தன்னாவிடபுகுதுண்டென்நெண்ணி
வளவந்தைதமிழ்துவாக்கிமணிநீர்விதழிவ்வைத்தாள். (கஅ)

பாள்நனைப்பிரிதலாற்றுவண்ணம்வசைசமாக்கன்
வன்றவர்கியமகோட்டவிரலவொன்னவார்ப்ப
தென்றருகமலச்செவ்வாய்திறந்தன்னநாகரகாரி
உள்ளநியகழகீர்நாளத்தாரினாலொருத்தியுண்டான். (கச)

புள்ளுறைகமலலாவிப்பொருகயல்வெருவியோட
வள்ளுறைகழித்தவாள்போல்வரியுறவயக்குகண்ணுள்
விள்ளுறைமலர்மென்சுந்தர்கனியினமஞ்ஞையுள்ளுள்
உள்ளுறையுன்புண்ணுவெனநவண்ணலெண்ணுள். (கஉ)

வேறு.

புறநாறுபுணங்கன்செவப்பக்கைதுதல்
புற்றினைதெய்விகளதுக்கிவின்மலர்
மாற்றநாள்சுதலமலிக்குமகொரு
தேறபுரிமபிசயக்கொக்கின்றுரினே. (கஉ)

அழித்தவாள்வநிதழ்த்தொண்டைத்துநிலாக்
கடித்தலாலெயிறுடன்அக்கிக்கண்களால்
வடித்தவெங்குருதிவேல்வழிக்குமாதர்மெய்
பொடித்தவேர்புறத்துருகறவம்போன்றவே. (கஉ)

கனித்திரளித்தபொழிசெம்மைகண்புக
நினைப்பதொன்றுநாப்பதொன்றொமாரோரிதை
தளிச்சுடர்நாமனாமுதத்துச்சாபமும
குனித்ததுபலித்ததுகுழித்திங்கனே. (கஉ)

இலவிதழ்த்துவர்விடவெயிறுதேனாக
முல்லைபிசைக்கசொடியுலையுமுட்டற
அலைகுழல்சோர்ந்தவசதியாட்டலால்
சலவிசெய்கொழுநருள்கள்ளுமொத்தவே. (கச)

களைகடற்களவனாகலகமுற்றதை
அனாணைக்கறிவியென்றயிப்போருமோர்
இனமணிக்கலையினோழிசேர்மன்
மனமெனத்தாழ்நியோவருந்நோவென்றான். (கக)

மான்மர்நோக்கியோர்மதுகைவந்தவால்
ஆனதவால்பொயினாலொலக
போனவர்போனவர்தொடர்ப்பாக்கினுள்
தாணாமங்கவரினோதமியனெனினுள். (கச)

வினாசெய்யுஞ்சேக்கையினடுத்தமீமிசைக்
கனாசெய்வாசையங்கடலுளானொரு
பிசைசெமன்றுதலையாள்கொழுநன்பெலாம்
உணாசெய்க்கிள்ளையபுலத்துபுல்லினுள். (கச)

மன்றனொருருளிறையிருத்தொர்வாணுதல்
தன்றுணைக்கிள்ளையத்தழிஇயென்னுவிபை
இன்றுபோய்க்கொணர்கிலையென்செய்வா
கன்றிலோடொத்தியென்றமுதுசிறினுள். (கஅ)

வளைபயின்முன்கையோர்மயிலனுள்ளதக்
கிரையவள்பெயரினைக்கொழுநைத்தவா
முனையெயிறிலைநீட்டமுதுவல்லவந்த
கன்களவழித்ததுதழ்ந்தனையே. (கச)

பாலகாண்டம்.

செற்றமுன்புரித்தோர்செம்மலவெம்மையால்
பற்றலுங்குவிற்றபரத்தமேகலை
அற்றுமுத்தின்முன்னவனிசேர்ந்தன
பொற்றொடியொருத்திகண் பொறுத்தமே. (௩௦)

தோடவிழ்கூட்கலாநொருத்திதோன்றலோ
டுடுகெனோவுயிருருகோய்கெடக்
கூடுகெனோவவன்குணங்கள்வினையிற்
பாடுகெனோவெனப்பலவும்பன்னினா. (௩௧)

மாடகம்பற்றினம்மகரவீனோதன்
தோடவிழ்மலர்க்காஞ்செவப்பத்தொட்டன்
பாடினனொருத்திதன்பாங்குளர்களோ
டுடினதுகாசெயாளுள்ளத்துள்ளதே. (௩௨)

குழைத்தபூக்கொம்புனொருத்திகூடலை
இழைத்தனளவ்வவரிட்போடுதலாம்
பிழைத்தலுமனங்கவேளபுழைப்பிலம்பொடும்
உழைத்தனனாயித்தனனாய்நண்டென்னவே. (௩௩)

பத்தனிவிரலினொருத்திபையுள்ள
சத்தரனொருவன்பாறாதுபொக்கினாள்
வத்தனென்னக்கடையடைந்துமாற்றினாள்
சித்தனைதெரிந்திலனஞ்செவந்தரட்டமே. (௩௪)

உய்த்தபூம்பள்ளியினாடன்குறவான்
சித்தமுண்டொருத்திக்கதன்பன்றோர்கிலான்
பொய்த்ததேரோமுரியானியிந்தபொக்குவாள்
எத்தனையிற்றத்தனவடிவென்னென்றாள். (௩௫)

விதைத்தமென்காதலிவ்வித்துமெய்கிறை
இதைப்புனலனைத்திடமுனைத்தவேயெனப்
பதைத்தனொருத்தன்மேலொருத்திபஞ்சடி
உதைத்தலும்பொடித்தனவுரோமரசியே. (௩௬)

புலித்தவாண்முகத்தினுன்பொங்கித்தன்னையும்
மலித்தபேருவகையான்மாற்றுவேந்தரை
நலித்தவாளுழவனோரங்கைகொங்கைபோய்
மெலித்தவாரோக்கித்தன்புயங்கள்விக்கினாள். (௩௭)

உண்டாட்டுப்படலம்.

ஏய்த்தபேபொழிவினொருவனெய்தினாள்
வேய்த்தபேபெலங்கணுமனங்கன்வெங்கனோ
பாய்த்தபூம்பள்ளியிற்படுத்தபல்லவம்
தீய்த்தனனோக்கினன்றிசைக்குஞ்சிந்தையான். (௩௮)

பாட்டியசாந்துவெந்துலரும்வெம்மையான்
நாட்டினையளித்திசையென்றுநல்லவர்
ஆட்டிநீர்க்கலசமேயென்னலானவோர்
வாட்டொழின்மைத்தற்கோர்மங்கைகொங்கையே. (௩௯)

பயிருறுகின்றனிரபரத்தமேகலை
வயிரலான்பூணணிவாங்கிச்சிஞாள்
உயிருறுதலைவன்பாற்போகவுன்னினாள்
செயிருறுதிகளைத்தீயனோக்கினாள். (௪௦)

ஏலுமிவ்வன்மையென்னென்னுன்னும்
ஆலைமென்கரும்பனொருவற்காங்கொரு
சோலைமென்குயிலனாகற்றிவிடைய
மாலையைநிமிர்ந்திலவயிரத்தீதாள்களே. (௪௧)

சோர்குழலொருத்திகன்ருத்தஞ்சொலலவான்
மாரனைநோக்கியோர்மாதைநோக்கினாள்
காரிகையெனவள்கருத்தைநோக்கியோர்
வேரியத்தெரியலான்விடுகோக்கினாள். (௪௨)

சினக்கெழுவாட்கையோர்செம்மல்பாலொரு
கனங்குழைமயிலனாகடிதுபோயினாள்
மனங்குழைநறவமோமால்தான்கொலோ
புனங்கனோயர்கொலோவழைத்ததாதோ. (௪௩)

தொகுதருகாதற்குத்தோற்றத்தோர்
வகிர்மதிநெற்றியாள்மழைக்கனாவிவந்
துகுதலுமுற்றதென்னென்னுகொற்றவன்
நகுதலுக்கனளநாணுக்கினாள். (௪௪)

பொய்த்தலைமருக்குலாநொருத்திபுலிய
கைத்தலக்கினள்கருத்தினீக்கலள்
சித்திரம்போன்றவச்செயலோதோன்றற்குச்
சத்திரமார்பிடைத்ததைத்ததோத்ததே. (௪௫)

பாலகாண்டம்.

மெல்லியலொருத்திதான்விரும்புஞ்சேடிபையப்
புல்லியகையினள்போதிதுதெனச்
சொல்லுவாறுமுறந்நுஞ்சொல்லலன்
எல்லையில்பொழுதெலாயிருதுவிம்மினாள்.

(சக)

ஊறுபேரன்பினொருத்திதன் னுயிர்
மாநிலக்காதலன்செலவைமற்றொரு
நாறுபூங்கோதைபானிலநாணுவாள்
வேறுவேறுசசிலமொழிவிளம்பினாள்.

(சஎ)

உருத்தெரிதன்மையவயிருமொன்றுதாம்
அருத்தியுமத்துணையாயநீரினார்
ஒருத்தியுமொருத்தனுமுடம்புமொன்றென்ப
பொருத்துவராமெனப்புல்லினாரோ.

(சஅ)

வெதிர்பொருதோளினொருத்திவேந்தன்வந்
தெதிர் தலுந்தன்மமெழுந்தமுன்செல
மதிமுகககதுமெனவனானினாது
புதுமையாதலெனவற்கச்சமகத்தே.

(சச)

துனிவருலத்தொடுசோர்கின்றொரு
குனிவருதகலிக்குப்பொருனனின்றியே
தனிவருந்தோழியுந்தாயையொத்தனாள்
இனிவருதென்மலுமிரவுமென்னவே.

(இல)

ஆக்கியகாதலனொருத்தியந்தியில்
தாக்கியதெய்வமுண்டென்னுந்தன்மையள்
நோக்கினளநின்றனனதுவன்றதோர்கிலள்
போக்கினதுதினோணைவும்போக்கினள்.

(இச)

மறப்பிலங்கொழுநனைவரவுநோக்குவாள்
பிறப்பினொறப்பெனப்பெயருஞ்சிலதயால்
தறப்பருமுகிலிடைத்தோன்றுமின்னென்ப
புறப்படுமபுகுமொருபூத்தகொம்பனாள்.

(இஉ)

எழுதருங்கொக்கமேலனங்கனெய்தலம்
புழுதவெம்புண்களில்லன்கையொற்றினாள்
அழுதன்கிரித்தனளற்றஞ்சொல்லினாள்
தொழுதனொருத்தியைத்துதுவேண்டுவாள்.

(இங)

உண்டாட்டுப்படலம்.

ஆர்த்தியுமுற்றதுமறிஞ்சுதற்றந்தான்
லார்த்தையினுணர்ந்துதலரிதன்றோமனம்
வேர்த்தனள்வெனும்பினள்மெலிந்துசாய்ந்தனள்
பார்த்தனொருத்திதன்பாங்களுளையே.

(இச)

தனங்களினினையவர் தம்மின்மும்மடி
கனங்களியிடைபிடைகளிக்குங்ளவனாய்
மனங்களியுடையுடையவாந் துதேதலை
அனங்களமருந்தினுதல்வேண்டாமால்.

(இதி)

நறைகமழலங்கன்மலைகளிந்துக்குஞ்சினமந்தர்
துறையறிகலவிசெவ்வித்தோகையர் தூசுவி
நிறையகலங்குல்புலகுங்கலன்கழித்தகலத்தார்
அறைபறையணையநீராரருமறைக்காவரோதான்.

(இச)

பொன்னருங்கலனுந்துசம்புறத்துறத்தலவம்பே
நன்னுதலொருத்திதன்பாலகத்துளநாணுத்தான்
உன்னருத்தறவுபூண்டவுணர்வுடையொருவனேபோல்
தன்னையுத்தறக்குத்தன்மைகமத்தேத்தகின்றனறே.

(இஎ)

பொருவருமதனன்போலவாறொருவனும்புவினீமேலத்
நிருவினுக்குவமைசாலவாறொருத்தியுஞ்சேக்கைப்போரில்
ஒருவருக்கொருவர்தோலாரொத்தனருயிருமொன்றே
இருவர் துணர்வுமொன்றேயென்றபோதியாவ்வெல்லார்.

(இஅ)

கொள்ளைப்போர்வாட்சாணுள்கொருத்தியோர்குமரன்னாள்
வள்ளத்தாரகலந்தன்னமலர்க்கையாற்புதைப்பநோக்கி
உள்ளத்தாருயிரவ்னாள்மேலுதைபடுமென்றுநீதி
கள்ளத்தாற்புதைத்தியென்னமுன்னையிடுகனன்றுமிக்காள்.

(இச)

பாலுளபவன்ச்செவ்வாய்ப்பனைமுலைநிகர்த்தமென்றோள்
வேலுளகோக்கினுளோர்மெல்லியல்வேலையன்ன
மாலுளசினையாங்கோர்மொழியுளதடக்கையாற்கு
மேலுளவரம்பைமாதொன்பதோளிருப்பையிந்தான்.

(சு0)

(வேறு) புனத்துளமயிலுள்கொழுநன்பொய்யுளா
நினைத்தலுஞ்சிறுவாறொருத்திதீய
சினத்தொடுகாதலன்சேக்கைப்போரிடை
மனத்துறைகாதலேலாகைகொண்டதே.

(சுச)

கொலையுருவமைந்தெனக்கொடியாட்டத்தோர்
கலையுருவல்குலாள் கணவற்புல்குலாள்
கிலையுருவழி தாச்செறிந்தமார்பிறன்
முலையுருவினவெனமுதுகைநோக்கினான். (கூஉ)

குங்குமமுதிர்ந்தனகேததசோர்த்தன
சங்கினமார்த்தன கலையுஞ்சாறின
பொங்கினசிலம்புகள் பூசலிட்டன
மங்கையாளநலனம்தருவனவே. (கூஉ)

துலியுறுபுலையிக்கா தல்குழ்சுடர்
பனியெனத்துடைத்தலும்பதைக்குஞ்சிந்தைபாள்
புனையிழையொருமயிலெய்யுறங்குலாள்
தனவெனவலத்தினறகணவற்புல்கினான். (கூஉ)

வட்டவண்ணமுதத்தோருமயிலுமன்னனும்
கிட்டியபோதடல்கிடக்கப்புல்கினான்
விட்டிலர்கங்குலின் விடிவுகண்டிலர்
ஒட்டியவுடல்பிறிப்புணர்விலாமையால். (கூடு)

அருங்கனிமால்கனிந்தையவீரர்க்கும்
கருங்குழம்மகனிர்க்குங்கலவிப்பூசலால்
நெருங்கியவனமுலையுமக்கேர்க்கலா
மருங்குலபோற்றேயுத்ததம்மலைக்கங்குலே. (கூக)

கடையுறநன்னெறிக்காண்விலாதவர்க்
கிடையுறுதிருவெனவிந்துந்தினான்
படர்நினைக்கருங்கடற்பாமன்மார்பிடைச்
சுடர்மணிக்காசெனவிரவிதேவனினான். (கூஎ)

பிது-வது, உண்டாட்டிப்படலம்-முற்றம்.

ஆசுதிருவிருத்தம்-கககக.

கக - வது, எதிர்கோட்டபடலம்.

அடர்நெறியறைதல்செல்லவருமறையறைத்தகி
விடர்நெறிப்புலமைச்செங்கோல்லென்குடைவேந்தர்வேந்தன்
படர்முகமுதிர்ந்தோன்முற்பருமொத்தருவிபல்கும்
கடர்நிறையாறுபாய்குடலொடுகண்கைசேர்த்தான். (க)

கப்புடைநாவினாகருலகமுங்கண்ணிற்றோற்றத்
துப்புடைமணலிற்றுகிக்கங்கைகீர்சுருங்கிக்காட்ட
அப்புடையனிகவேலையகன்புனமுதந்தமாந்த
உப்புடைக்கடலுத்தெண்ணீருண்ணசையுற்றதன்றே. (உ)

ஆண்டென்றெழந்தோபுகியகன்பணையிதிலையென்னும்
நண்ணீர்க்கரின்பாங்கரிநிலக்கிழவெனயத்த
தரினமொப்புரவித்தரினத்தண்ணளிச்சனகனென்னும்
துண்டருவயிரத்தோளாள்செய்ததுசொல்லுற்றும். (க)

வந்தனவரசனென்னமனத்தெழுமுலகைப்பாங்கக்
கந்திகனிந்துநேருங்கலினமாக்கடலுஞ்சுழிச்
சந்திரனரிவித்தனைச்சாரலதோர்தன்மைதோன்ற
இத்திரநிலவற்றையெதிர்கொளவானெழுந்தவந்தான். (ச)

கங்கைகீர்காடன்னசேனைமற்றுளகடல்களெல்லாம்
சங்கினமார்ப்பவந்துசார்வனபோலச்சாரப்
பங்கையத்தணக்கைத்தபாற்கடலெதிர்வதேபோல்
மங்கையைப்பயந்தமன்னன்வளநகர்வந்தன்றே. (ரு)

வேறு.

இலையுலாவயிலினானிகமேழெனவலா
நிலையுலாமகரீர்நெடியமாகடலெலாம்
அலகினமாகனிந்துதேர்ப்புளியாளெனவிராய்
உலகெலாநிமிர்வதேபொருவுமொருவமையே. (க)

தொங்கல்வெண்குடைதொகைபிச்சமுட்படவிராய்
ளங்கும்விண்புதைதர்ப்பகன்மறைந்திருளெழப்
பங்கயஞ்செய்யவுமெளியவும்பலபடத்
தங்குதாமலையுடைத்தானமேபோலுமே. (எ)

கொடியுள்ளோநனிக்குடையுள்ளோருலப்
படியுள்ளோகடற்படையுள்ளோடீகர்
மடியிலாலரினும்மாப்புள்ளோவளர்
முடியுள்ளோதெரிந்துணர்கிலமுளரியான். (அ)

வார்புகங்கெழுவுகொங்கையர்க்குங்குழலின்வண்
டேர்முழங்கரவமேழிசைமுழங்கரவமே
தேர்முழங்கரவம்வெண்டினமுழங்கரவமே
கார்முழங்கரவம்வெண்கரிமுழங்கரவமே. (க)

குழுமாக்கடல்சூத்திர்படத்துகடவழங்
தேழுபாரகமுமுந் துளதெனற்கெளிதரோ
ஆழியானுலகளந்தன்றுதான்சென்றவப்
பூழையுடேபொடித்தப்பறம்போயதே.

(க0)

மன்னெடுகருடையிடந்தடையவான்மறைதரத்
துன்னிடுந்நிழல்வழங்கிருநரப்பெளிதரோ
பொன்னிடும்புவிபிடும்புமேமணிக்கலவெலாம்
மின்னிடும்பிலலிடும்பெவையிடுந்நிலவிடும்.

(க1)

தாவின்மன்னவர்பிரான்வரமுரட்சனகனும்
எவருஞ்சிலையினுளெதிர்வருக்கெறிபெலாம்
துவதன்சன்னமுங்கனகதுண்டேரியும்
பூவின்மென்றானும்பொடியுமேபொடியெலாம்.

(க2)

நறுவினர்த்தேனானமுநறுங்குங்குமச்
செறியெற்றேயவையுமாண்மதத்தேக்கரும்
வெறியுடைக்கலவையும்விரவுசெஞ்சாந்தமும்
செறிமதக்கலுழிபாய்சேறுமேசேறெலாம்.

(க3)

மன்றலங்கோகையார்மணியிறும்பொன்னினும்
சென்றுவந்துவலுமச்சிதைவிலாநிழலினேர்
வென்றிண்கொடியொடுக்கெடுவிகாநமும்விராய்
நின்றவெண்குடைகளினிழங்குளெழிவெலாம்.

(க4)

மாநிலாமதுகையான்வருபெருந்தானேமேல்
உளறுபேருவகையானினிசும்வந்துற்றபோ
நிறிலோகையினெடுமெறிநிரைப்பரவைமேல்
ஆறுபாய்கின்றதோமலைபோலானதே.

(க5)

கந்தையேபொருகரிச்சனகனுங்காதலோ
டுத்தலோநரியதோநன்மையோடுவருளோர்
தந்தையேயனையலத்தகவினுள்முன்புதன்
சிந்தையேபொருகெடுத்தேரின்வந்தெய்தினான்.

(க6)

எய்தவத்திருடுகெடுத்தேரிழித்தினையதன்
மொய்கொடியுண்ணேபின்னிர்கமுன்சேறலும்
கையின்வந்தேறெனக்கடிதின்வந்தேறினான்
ஆய்மனம்முக்கலர்க்கமுநததமுவினான்.

(க7)

தழுவினின்நவனிருக்கினையுத்தமனாயும்
வழுவின்கித்தனையினுள்வரிசையின்னளவளாய்
எழுதமுத்துறவெனவினிதுவந்தெய்தினான்
உழுவைமுத்தரியனுவெவரினும்முயரினான்.

(க8)

இன்னவாநிருவரும்மினியவாதேகவத்
ஆன்னுமாகரினின்றெதிர்வர்த்துன்னினான்
தன்னையேயனையவன்நழலையேயனையவன்
பொன்னின்வார்கிலையிறப்புயநிமிர்த்தருளினான்.

(க9)

தம்பியுத்தாணுமத்தானைமன்னவனகர்ப்
பம்புதினப்புரவியுப்படைஞரும்புடைவரச்
செம்பொனிற்பசுமணித்தேரின்வந்தெய்தினான்
உம்பருந்நிம்பருமமுரகருத்தொழவுளான்.

(உ0)

யானையோவிரதமோவிவியோபிடுகனோ
ஆனபேருகையிலாகிதைவையாரநிருவார்
தானையேச்சனகனெவலினெடுத்தாதைமுன்
போனபேரிருவர்தம்புடைவரும்படையினே.

(உ1)

காய்குங்குலையுங்கடிக்கொள்காய்வுமொத்
தோடியஞ்சுவைகெடப்பொலிவதோருருவொடே
தேவருத்தொழுகழற்சிதவன்முன்பிரிவதோர்
ஆவிவந்தென்னவந்தரசன்மாடனுகினான்.

(உ2)

ஆனிகம்வந்தொழுக்கடிதுசென்றரசர்கோன்
இனியபைங்கழல்பணித்தெழுதலுத்தழுவினான்
மனுவெனுத்தகையன்மார்பிடைம்மைத்தனமலைத்
தனிகெடுஞ்ஞலையிறத்தவந்தடக்கிசிகளே.

(உ3)

இனையபைநருகிசில்வந்தொழுக்கடிதலும்
தனையருத்தொடையன்மாப்புறவுத்தருவினான்
கனையருத்தயாறக்கனகமெண்டிசையெலாம்
வினையரும்புகழினுவெவரினும்புகழியான்.

(உ4)

கற்றைவாரசடையினுன்கைக்கொளுத்தலுவிற்
கொற்றையையிமிர்த்தருளும்க்குகிசில்பின்
பெற்றதாயனாயுமப்பெற்றியிற்றொழுதெழுத்
தற்றபோதவன்மனத்துவகையாருளசெய்வார்.

(உ5)

உன்னுபேசன்புமிக்கொழுமியொத்தொண்கணிர்
பன்னுநானாகள் தரக்கொழுமெழும்பர தனைப்
பொன்னின்மார்புறவணைத்துயிருறப்புல்லினுன்
தன்னையத்தாதமுன்றமுவினென்னவே. (உ௬)

கரியவன்பின்புசென்றவனருங்காதலிற்
பெரியவன்றம்பிபென்றினையதோர்பெருமையப்
பொருவருங்குமர்தம்புனைநறுங்குஞ்சியால்
இருவர்பைக்கழலும்வந்திருவரும்வருந்நார். (உ௭)

கோல்வருஞ்செம்மைபுருடைவருந்தண்மையும்
சால்வருஞ்செல்வமென்றணர் பெருந்தாதைதன்
மேல்வருந்தண்மைபால்பிகவிளக்கினர்கள்தாம்
நால்வரும்பொருவினும்மறையெனுகடையினர். (உ௮)

சான்றெனத்தகையசெங்கோலினுணியிர்கள்தாம்
நன்றகற்றயெனக்கருதுபேருளினுன்
ஆன்றவிச்செல்வமித்தனையுமொய்த்தருகுந்
தோன்றலைக்கொண்டெழும்செல்கெனச்சொல்லினுன். (உ௯)

காதலோவறிகிலங்கரிக்களைப்பொருவினார்
திதிலுவுவனையுஞ்சிறிதோபெரிதோ
கோதைகுற்றஞ்செய்க்குமரவந்தெய்தலும்
தாதையதொத்ததத்தனையின்றன்மையே. (௩௦)

தொழுதிரண்டருகுமன்புடையதம்பிபர்தொடர்ச்
தழிவில்லிந்தையினுக்கடன்மாயிசைவரத்
தழுவுசங்குடெனெம்பனைதழங்கிடவெழும்
தெழுநருந்தகையதோர்தேரின்மேலேவினான். (௩௧)

பஞ்சிசூழ்மெல்லடிப்பர்வைமாபண்ணைசூழ்
மஞ்சுசூழ்மெடியமாளிகையின்வந்திடவிராய்
கஞ்சுசூழ்மழிகள்பூமழையின்மேல்விழாடத்
திஞ்சிசூழ்மிதிலைமாவீதிசென்றெய்தினான். (௩௨)

சூடகத்துயல்வரக்கோதைசோர்நாமலர்ப்
பாடகம்பரததால்பகரவெங்கடகரிக்
கோடரங்கிடவெழுங்குவிதடங்கொங்கையார்
ஆடரங்கல்லவேணியரங்கயலெலாம். (௩௩)

பேதைமார்முதல்கடைப்பேரிளம்பெண்கடாம்
வதியார்மாரவேளேவவந்தெய்தினார்
ஆதிவானவர்பிரானனுக்காலணிகொள்கார்
ஓதியார்விதிவாயுற்றவாறுசெய்வார். (௩௪)

கக-வது-எதிர்கோட்பட்டம்முற்றும்

ஆக-திருவிருத்தம்-ககசுரு.

உ௦-வது-உலாவியற்பா. லம்.

மானினமவருவபோன்றமயிலினத்திலிவபோன்றும்
மினினமிளர்வபோன்றமின்னிமிடைவபோன்றும்
தேனினஞ்சிலம்பியார்ப்பச்சிலம்பினம்புலம்பெலங்கும்
பூக்கைகூந்தன்மாதாபொமெனப்புழுதுமொய்த்தார். (௧)

விரிந்துவிழ்கூந்தல்பாரார்மேலேயற்றுகோக்கார்
சரித்தபூந்துலிகள்நாகரிடைதடுமாறத்தாழார்
நெருங்கினர்நெருங்கிப்புக்குநீங்குமின்குபின்னெள்
நருங்கலனையமாதர்கேனுகரளியின்மொய்த்தார். (௨)

கண்ணினற்காதலென்னும்பொருளையேகாண்கின்றோமிப்
பெண்ணினர்மையினுலெய்தும்பயனின்றுபெறுதுமென்பார்
மண்ணினிருலர்ந்துவரளமழையறவறத்தகாலத்
துண்ணுநீர்க்கண்டிவீழுமுழைக்குழற்பலவுமொத்தார். (௩)

பள்ளத்துப்பாயுள்ளீரனையவாபானபூத்த
வெள்ளத்துப்பெரியகண்ணார்மென்சிலப்பலம்பென்பூத்
தள்ளத்தம்மிடைகணுவத்தமைவலித்தவன்பாற்செல்லும்
உள்ளத்தைப்பிடித்துநாமென்றோடுகின்றொருமொத்தார். (௪)

அரத்தமுண்டனையமேனியகலிசைகளித்ததாளுந்
வினாக்கருங்குழலிக்காகவிலிற்றிமிர்ந்துவிங்கும்
வரைத்தடங்கோளுங்காணமறுகினின்விழுமாதர்
இளைத்துலந்தமிர்தின்மொய்க்குமியினமென்னலானார். (௫)

விதிவாய்ச்செல்கின்றன்போல்விழித்திமையாதுகின்ற
மாதாரகண்களுடேவாவுமானேறிந்தெல்லான்
யாதினுமுயர்த்தோர்தன்னையாவாக்குங்கண்ணென்றே
ஓதியபெயர்க்குத்தானையுறுபொருளுணர்த்திவிட்டான். (௬)

என்கடந்தலிலாதின்றேருதுயிவன்றேரென்று
பெண்டடந்தம்மினென்றுபேதுதுவன்றகலை
மன்கடந்தமரர்வைகும்வாங்கடந்தானைத்தரன்றன்
கன்கடவாதுகாத்காரினைப்பெரியளேகாண்,

(எ)

பயிரொன்றுகலையுஞ்சுக்கும்புதிப்பருளனும்பண்பும்
செயிரின்றியுலாந்தபொற்புஞ்சுந்தையுமுணர்வுந்தேசம்
வயிரஞ்செய்ப்புணாணுமடனுந்தன்னிறையுமற்றும
உயிரொன்றுமொழியவெல்லாமுருத்தெருகுதரிவைவின்றான்.

குழையுறமின்றிநுங்கெண்டைகொண்டலினுலிசுந்தத்
தழையுருக்கரும்பின்பாபத்தனங்கவேள்சரங்கன்பாய
இழையுருப்புண்ணுதவிளமுலையொருத்திசோர்து
மழையுறமின்னின்னமருங்குல்போனுடங்கிவின்றான்.

(ச)

பஞ்சணிவிர்வினாந்தம்படைநெடுங்கன்களெல்லாம்
செஞ்செவ்வையயன்மெய்யிற்றருமையைச்சேர்த்தவோதாம்
மஞ்சனமேனியான்றன்மணிநிறமாதரர்தம்
அஞ்சனநோக்கம்பார்க்கவிருண்டதோவறிவினெமால்.

(ஐ)

மார்தளிர்மேனியாளோர்வாணுதன்மதனெனக்கும்
பூந்துணர்வாளிமாரிபொழிசின்மயசுனோக்கி
வேந்தர்கோனானோக்கான்விர்விலலாண்மைபாரான்
எந்திழையாறையெய்வான்யாவோருவனென்றான்.

(க)

சொன்னலங்கடந்தகாமச்சையையோருருவமாக்கி
இன்னலந்தெரியலல்லாருதியதென்னின்றான்
பொன்னையும்பொருவுசொன்புனைந்தனவெல்லாம்பேரகத்
தன்னையுந்தாங்கலாதான்துகிலொன்றுத்தாங்கிவின்றான்.

(கஉ)

விற்றங்குபுருவனைந்நிலையர்வரப்பதலைவிம்மசு
கற்றெங்குமெறிப்பவுள்ளஞ்சோரவோர்தோகைவின்றான்
கொற்றஞ்செய்கொலைவேலென்னக்கூற்றெனக்கொடியகண்ணான்
மற்றொன்றுங்காண்கிலாதான்தமியனெவளவென்றான்.

(கங)

மைக்கருங்கடந்தந்தெவ்வாய்வாணுதலொருத்தியுள்ளம்
நெக்கனருருகின்றானெஞ்சிடவஞ்சுவந்து
புக்கவன்போகாவணனாகண்ணெனும்புலகொள்வாயும்
சிக்கெனவடைத்தேன்றோழிசோருதுமமளியென்றான்.

(கச)

தாச்சணங்கனையமேனிதைத்தவேள்சரங்கன்பாரான்
விக்கிபகலனுந்துசுமவேறுவேறுவதோரான்
ஆக்கியபாவவன்னுளொருத்தியாண்டமலன்மேனி
நோக்குறுவானபெல்லாமெரியெழுகேக்குவின்றான்

(கரு)

களிப்பனமதாப்பகீண்டுக்குப்பிணையளப்பகள்ளம்
ஒளிப்பனவெளிப்பட்டோடபாப்பனசெய்ப்புள்ளுற
வெளுப்பனகறுப்பவானவேற்கணுளொருத்தியுள்ளம்
குளிப்பொடுகாணவந்தாளெனுப்பொடுகேரீலப்புக்காள்.

(கச)

கருகருழம்பாரம்வார்கொள்கனமுலேகலைகுழல்குல
நெருங்கினமறைப்பவாண்டோர்க்கிடம்பெறுதுவீழ்மும்
பெருந்தடங்கனானிதானும்பெழிலிசைதுண்ட
மருங்குவினவெளிகளுடேவள்ளலைகோக்குவின்றான்.

(கா)

வரித்தவாளனங்கனவாளிமனங்கழலுறவாமாதர்
எரித்தபூணினமுங்குடிக்கவிய்ததேபொழிந்தசரந்தம்
சரித்தமேகலையுமுதுஞ்சங்கமுந்தாழ்த்தடந்தல
விரித்தபூடுதொலையுமன்றிலெள்ளிடையரிதவ்விதி.

(கஅ)

தோள்கண்டார்தோள்கண்டார்தொடுகற்றகமலமன்ன
தாள்கண்டார்தாள்கண்டார்தடக்கைகண்டாரும்மத்தே
வானகொண்டகண்ணார்பாரேவடிவினைமுடியக்கண்டார்
வாழ்கொண்டசமயத்தன்னுருவுகண்டாரையொத்தார்.

(கங)

வேறு.

தையல்கின்றிடையாளொருதமுழுவல்
உயயமற்றவளுள்ளத்தொடுக்கிது
வையமுற்றும்வயிற்றிடைக்கிய
அய்யனிற்பெரியரினியாவோ.

(உ)

அலம்புபாரக்குழலியொராயிழை
பிணம்புமேகலையும்மொலசெய்திட
நலம்பெய்கொம்பிடைத்துவரெய்தினான்
புலம்புசேடியர்கைமிசைப்பேயினான்.

(உச)

அருப்புமென்றழையான்கொராயிழை
இருப்புக்கொளையேனுமொரோழைகொய்
பொருப்புக்கில்லைப்பொடிசெய்தபுண்ணியர்
கருப்புவிளவிறுத்தாட்கொண்டிகாவென்றான்.

(உஉ)

பாலகாண்டம்.

மைதவழந்தகருங்கொன்றாவாணுதல்
செய்தவன்றனித்தேர்மிசைச்சேறல்விட்
டெய்தவந்தெதிர்நின்றமைதானிது
கைதவங்கொலகனவுகொலாமென்றான்.

(உ௩)

மாதொருந்திமனத்தினையல்லதோர்
தூறுபெற்றிலளின் ஓயிர்சேர்த்கின்றான்
போதரிக்கட்பொலன்குழைப்பூண்முலைச்
சேதையெத்தவஞ்செய்தனளோவென்றான்

(உ௪)

பழுதிலாவொருபாவையவ்வுன்பதைத்
தழுதுவெய்துயிர்த்தன்புடைத்தோழியைத்
தொழுதுசோர்த்தயர்வாளிந்தத்தோன்றலை
முதலாக்கொலிம்மன்மதனுவென்றான்.

(உ௫)

வண்ணவாயொருவாணுதன்மாளிந்
கெண்ணங்காலில்விலக்கணமெய்கிட
ஒண்ணுமொவிதுணர்ந்துகின்றேனிவன்
கண்ணனேயிதுகண்டிரும்பின்னென்றான்.

(உ௬)

கனகதாபுரங்கைகலையோடு
மனநெஞ்சம்படிவாடியொர்வாணுதல்
அனகலிர்க்கொய்தியதாழிந்
சனகர்செய்ததவப்பயனுவென்றான்.

(உ௭)

நனிவருந்திலங்குடிபோயிடப்
பனிவருங்கொன்றாபாதிழையல்குலாள்
முனிவருங்குலமன்னருமொய்ப்புறத்
தனிவருங்கொன்னவின்மலையென்றான்.

(உ௮)

புனங்கொள்கார்மயில்போலையொர்பொற்கொடி
மனங்கொள்காதன்மறைத்தலையெண்ணினான்
அனங்கவேளாதரித்தனைத்தந்தான
மனங்கடையோலமுதமுமறைக்குமே.

(உ௯)

துணைநெடுங்கொண்டேந்தியையேத்துழு
அணையணைந்தியுண்டவாவெனப்
புணர்வலங்கிளர்கொங்கைபுறங்கிட
உணர்வழங்குயிர்த்தனனாவியே.

(௩௦)

உலர்விபற்படலம்.

ஆம்பலொந்தமுதுஅசெவ்வாய்ச்சிவா
தாம்பகைத்தாழிருட்டமொதுவார்
தேம்புழிற்றிடைச்சினைகையப்போற்சிநி
தேம்பல்பெற்றிலலொங்கணமுய்வோ.

(௩௧)

வேர்த்துமேனிதளர்த்துயிர்விம்மலோ
பூர்த்தியுற்றமடந்தையரானாயும்
தீர்த்தனித்தனைசிந்தையிற்செய்கணிற்
பார்த்திலனுட்பரிவிலேனுவென்றான்.

(௩௨)

கையம்பற்றியமங்கையொண்ணிலர்
ஆய்யன்பொற்புக்களனிலையாதலால்
எய்யும்பொற்றிலைமாரணமென்செய்வான்
கையம்பற்றுடைவாளினுங்கைவைத்தான்.

நானவார்முற்றையொ
வேலில்வேளென்கேமலுறைவார்களோ
டானபூசலத்திலமம்புபோய்
வானகாடியுமார்பினுக்கைத்தலே.

(௩௩)

மருண்மயங்குமடந்தையர்மாட்டொரு
பொருணயந்திலம்போகின்றதேரிலன்
கருணைபென்பதாகண்டநியான்பெரும்
பரிணதன்கொல்படுகொலையென்றான்.

(௩௪)

தொய்கில்வெய்யமுலைத்துடிபோலிடை
கையுசெய்யாமருங்குலொர்நங்கைதான்
கையுமெய்யுமறித்திலன்கண்டவன்
உய்யமுய்யுமெனத்தளர்த்தோய்வற்றான்.

(௩௫)

பூகஞ்சுலபுரிபவர்போலொரு
பாகென்மென்மொழிதன்மலாப்பாதங்கள்
சேகுசேர்தரச்சேவகன்றேரின்பின்
எருமினாமிதென்செய்தவாறோ.

(௩௬)

பெருத்தகாதலிற்பேதுறுநாதரின்
ஒருத்திமற்றங்கொருத்தியைநோக்கியென்
கருத்தமவ்வுழிகண்டதுண்டோவென்றான்
அருத்தியுற்றநின்னமுண்டாருமோ.

(௩௭)

நங்கையங்கொருபொன்னயந்தாருய்யத்
தங்கனின்னாபிருங்கொடுத்தார்தமர்
எங்கனின்னாபிருங்கொடுத்தார்தமர்
வெங்கனெங்கனவினேத்ததிவற்கென்றான்.

(௨௯)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தார்துறாமொழித்தேனாகபால்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்.

(௩௦)

ஆரமுத்திலிங்கலனாவயும்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்.

(௩௧)

மாதரினன்னமெய்தினைநாருநன்னாதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்.

(௩௨)

நிருவினாயகன்மிஷ்விந்தாலெனத்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்.

(௩௩)

இறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்.

(௩௪)

ஆனமாமணிமண்டபமன்னது
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்
நாருநன்னாதல்சேருமெச்சேருமுதல்.

(௩௫)

வந்துமாதவார்தமவனங்கிமேற்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்.

(௩௬)

கங்கர்கொங்கர்கொங்கர்கொங்கர்கொங்கர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்
நிறைஞ்சவன்னவரேத்தினரேலவோர்.

(௩௭)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௩௮)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௩௯)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௪௦)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௪௧)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௪௨)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௪௩)

நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்
நாமத்தாலிவாளைநாருநன்னாதல்
சேமத்தாரில்லிற்றுத்தாருநாதல்.

(௪௪)

உலாவிப்பாடலம் - முற்றிற்று.

ஆக - நிருவிருத்தம் - ௪௪௪௪.

உக வது-கோலங்காண்படலம்.

தேவியாருங்குழலிந்திரனிருக்கசேர்த
நூலியழயிர் பெற்றென் னவுவந்தா சிருந்தகாலே
தாவினவெண்கவினைச் செங்கோற்சனகனையினிதுகோக்கி
மாவியனோக்கினோக்கொனர்கெனவரிட்டன் சொன்னான். (ச)

உனசெய்ததொழுதையதுவந்தவுள்ளத்தன்பெண்ணுக்
கனாரியைத்தருநிரீண்டென்றாயிழையவனையேவக்
கனாசெயற்கரியகாதல்கடாவிடக்கடிதுசென்றார்
பிரைமொத்தினியசொல்லார்பேதைதாதுபிற்தொன்னார். (உ)

அமிழிமைத்துளைகள் கண்ணுக்கனரியெனவமைக்குமாப்போல்
உமிழ்சுடர்க்கண்கணங்கையுருவினைமறைப்பதேதாரர்
அமிழ்தினைச்சுவைசெய்தென்னவாழகிணுக்கழகுசெய்தார்
இமிழ்தினைப்பாள்வனா லுலமேழைமையுடைத்துமாதோ. (க)

கண்ணன்றன்னிந்தன்னுள்ளக்கருத்தினைவிதைத்துமிதிட்
டுண்ணின்னுங்கொடிக்கோடியுலகெனும்பார்த்ததன்ன
வண்ணஞ்செய்கூந்தற்பாரலையத்தாமழையிற்றோன்றும்
விண்ணின்றமதியின்மென்பூஞ்சுகழிகைக்கோதைவேயந்தார். (ச)

விதிபதுவகையால்லானமீனின்மிறைவாவந்து
சதுவுறுகின்றதென்னக்கொழுந்தொளிகளுலத்துக்கி
மதியினைத்தந்தமேகமருங்குநாளைநிப்பதென்னப்
பாதிபாதிருள் ளுட்டியபூட்டுமிட்டார். (டு)

வெள்ளத்தின்சடிஸத்தான்வெஞ்சிலையிறுத்தவீரன்
தள்ளத்தன்னானசோரத்தனிப்பெரும்பெண்மைதன்னே
அள்ளிக்கொண்டகன்றகனையல்லன்கொலங்கொலென்பான்,
உள்ளத்தினாசலாடுங்குழைநிலுமிழவிட்டார். (சு)

கோவணிசங்கமவந்துருழியிருந்தனையகண்டக்
தினமில்லவங்கடம்பினியவனவனிதல்செய்தார்
மாவணிகோக்கினுர்தமாமங்கலக்கழத்துக்கெல்லாம்
தாவணியானபோதுதனக்கணியாதுமாதோ. (சு)

கோணிலாவானமீன்களியைவன்னகோத்ததென்கோ
வாணிலாலயங்குசெவ்விலளரிபிறைவகிந்ததென்கோ
நாணிலாநகையினின்றளரிநிலாத்தவழந்ததென்கோ
பூணிலாமுலைமேலாரமுததையான்புகல்வதென்கோ. (அ)

மொய்கொள்கிறையச்சேர்த்தமுளரிக்குஞ்செம்மையியந்த
தையலாளமிர்தமேனியயங்கொளிதழுவிக்கொள்ள
வெய்யபூணமுலையிற்சேர்த்தவெண்முத்தஞ்செவந்தவென்றால்
செய்யனாச்சேர்த்துளாருஞ்செய்யராயத்திழுவரன்றே. (ஆ)

கொமையுறவிக்குகின்றகுவிச்செப்பனையகொங்கைச்
சுழையுறதுடங்குகின்றதுசுப்பினுள்செய்தோளுக்
கிமையுறவிமைக்குஞ்செக்கேழினமணிமுத்திஇனெடும்
அமையுறவமைவதுண்டாமகிஞெப்பாகுமன்றே. (க)

தனையவீழ்கோதையோநிச்சானகிதளிர்க்கையென்னும்
முளரிகளிராமன்செங்கைமுறைமையிற்றீண்டநோற்ற
அளியனகங்கும்போதுங்குவியல்வாகுமென்றான்
கிளவெயிலசற்றியுன்னவெரிமணிக்கடமிட்டார். (க)

சில்லியலோடுகொங்கைத்திரள்மணிக்கனகச்செப்பில்
வல்லியுமனங்கன்விலலுமான்மதச்சாந்திற்றீட்டிப்
பல்லியனெறியிற்பார்க்கும்பரம்பொருளென்னயார்க்கும்
இல்லையுண்டென்னகின்றவிடையினுக்கிடுக்கெனசெய்தார். (உ)

நிறஞ்செய்கோசுகுதுண்டுகேசுவீராவல்கும்
புறஞ்செய்மேகலையுந்தாழதாரகைச்சுமமைபூட்டிக்
நிறஞ்செய்காசின்றசோடுபேதைசேயொளியிற்தீர்த்
கறங்குபுதியயாருங்கண்விளக்குறுகின்றார். (கஉ)

ஐயவாமணிச்சப்போதினதிகமுறைய்வாடற்
பையரவல்லுலாடன்பஞ்சின்றிப்பழுத்தபாதம்
செய்யபூங்கமலமன்னச்சேர்த்தியசிலம்புசால
கொய்யவேரொய்யதன்றோபலபடதுவல்லதமமா. (கச)

நஞ்சிடையமிர்தங்குட்டிராட்டங்களானவென்ன
செஞ்செவேண்மீண்டுசேயரிசிதறித்திய
வஞ்சமுறகளவுறின்றிமழையெனமதர்த்தகணகள்
அஞ்சனநிறமோவண்ணல்வண்ணமோவறிதல்தேற்றும். (கடு)

மெய்வளர்குவளைபூத்தமுளரியின்முனோத்தமுந்நாள்
மெய்வளர்மதியிடுப்பணமீனாண்டேலனையதேய்ப்ப
வையகமடந்தைமார்க்குநாகர்கோதையர்கும்வானத்
தெய்வமங்கையர்க்குமெல்லாநிலகத்தைத்திலகஞ்செய்தார். (கக)

சின்னப்பூச்செருகுமென்பூச்சேகரப்போதுகோதில்
கன்னப்பூக்களுமீதுகற்பகக்கொழுந்துமான
மின்னப்பூஞ்சரும்புமணமிமிவிறந்துப்பிகளுப்பம்பும்
புன்னைப்பூந்தாதுமாறுமொற்பொடியப்பிடித்தார். (க௧)

நெய்வளர்விளக்கமாட்டிச்செருகுபூவுத்தாவித்
தெய்வமும்பாவிவேதபாரகர்க்கீய்த்துசெம்பொன்
ஐயவிதுதல்நீசேத்தியாய்நெய்யினிசுற்றிக்
கைவளர்மயிலனாவலஞ்செய்துகரப்பமிட்டார். (க௨)

கஞ்சத்துக்களக்குமின்றேன்கவர்த்துணாமலண்டுபோல்
அஞ்சொற்கள்கிளைக்கெல்லாமருளிணுழைகாமாந்தித்
தஞ்சொற்கள்குழறித்தத்தகைதமிழ்நிபின்றார்
மஞ்சர்க்குமாதாரர்க்குமனமென்பதொன்றேயன்றே. (க௩)

இமைருலாமுலையினையிடையுமாதியினோக்கி
மழைருலாவோதில்லார்க்கினியக்குந்துநின்றார்
உமைருலாய்நத்தாரமாட்டொன்றென்றேநும்பற்கொத்த
தழகெலாமொருங்கெகண்டாலாலையேயற்றவல்லார். (க௪)

சங்கங்கையுடைமையாலுந்தாமரைக்கோயிலாலும்
எங்கெங்கும்பரந்துவெவ்வேறுள்ளத்தினெழுதிற்றென்ன
அங்கங்கெதோன்றலாலுமருந்ததியனையகற்பின்
நங்கையுமப்பியொத்தாளுமினிப்புகலவதென்றே. (க௫)

பார்த்தமேகையுங்கோத்தபாதசாலநாகரகச்
சொஞ்செய்தாபுரமும்வண்டுஞ்சிலம்பொடுசிலம்பியாப்பப்
புரத்தான்கோற்றோரோரம்பைபரப்பினாடஞ்ஞெதென்ன
வரம்பறுசம்மைத்திஞ்சொலமடந்தையர்வொடாந்துகுழந்தார். (க௬)

நித்தொருகுநஞ்சுநாஞ்சிலையர்குழாமுத்தெறி
லந்தழவணகிச்சந்தமணியணிவிதானநீழல்
இத்துவெங்கொழுந்தாவிண்ணின்னத்தொடுமவருவதென்ன
நந்தலிலினிளங்கமன்னகையுடக்கதுறாள். (க௭)

வேறு,

வல்லியையுயிர்த்தநிலமங்கையிலாபாதம்
மெல்லியவுறைக்குமெனவஞ்சிலெளியெங்கும்
பல்லவமலத்தொகைபரப்பினெனத்தன்
நல்லணிமணிச்சுடர்தவழ்த்திடநடந்தான். (௨௪)

தொழுந்தகையமென்னடைதொலைத்துகளிபன்னம்
எழுந்திடைவிழுந்தயர்வதென்னையலெங்கும்
கொழுந்தடையசாமனாகுலாவ்வொர்கலாவம்
வழங்கிழலயின்னவரும்ஞாளுயெனவந்தான். (௨௫)

மண்முதலனைத்துவகின்மங்கையருளெல்லாம்
கண்மணியெனத்தகையகன்னியெழில்காண
அண்ணன்மரபிறசுடருத்தியொடுதானவ்
விண்ணிழிவதொப்பதொர்விதானிழல்வந்தான். (௨௬)

கற்றைவிநிபொற்கடைமயிர்த்துறுகலாபம்
சுற்றுமணிபுகவழிவழிக்கிடைதுவன்றி
விறைவழவாணிமிரமெய்யணிகளின்னச்
சுற்றிடைதுடங்கவொளிர்திழ்பெயர்த்தான். (௨௭)

பொவ்ளினொளிபூவினவெறிசாந்துபொதித்தம்
மின்னினிழலன்னவடன்மேனியொளிமான்
அன்னமுமரம்பையருமாரமிர்தும்நாண்
மன்னவையிருத்தமணிமண்டபமடைந்தான். (௨௮)

சமைத்தவனாயின்மைமறைதானுமெனலாமச்
சமைத்திரண்முலைத்தெரிவையாயவடிவுகண்டார்
அமைத்திரள்கொடோளியருமாடவருமெல்லாம்
இமைத்திலருயிர்த்திலர்களித்திரமெனத்தாம். (௨௯)

அன்னவனையல்லெனவாமெனவயிர்ப்பான்
கன்னியமிர்த்ததையெதிர்கண்டகடஞ்ஞன்னன்
உன்னியிர்திலைப்பதொருத்தியொழிழைத்தான்
முன்னியிர்தெழக்களிகொளிர்திரனையொத்தான். (௩௦)

நறத்துறைமுதிரச்சிபுறுகல்லமுதுயில்குற
நறத்தின்விளைகொத்துமுகடுகியருருய்க்கும்
நிறத்துவரிதழக்குயினினைப்பிளிடைபல்லால்
புறத்துமுளதோவெனமனத்தொடுபுகன்றான். (௩௧)

எங்கள் செய்தவத்தினிலிராமனெனவந்தோன்
சங்குவினொசெக்கரமுடைத்தனிமுதற்பேர்
அங்கணரசாதலினவல்லமலாபுல்லும்
மங்கைவிவளமெனவளிட்டன்மகிழ்வுற்றான்.

(க.உ.)

தன்னுபுரிகோதையெழில்கண் லெசுருழ்வர்
தொன்னுபுரிகோலொடுதனித்திரியுயப்பான்
என்றுமுலகேழுமசெய்தியுள்ளேனும்
இன்னுதிருவெய்தியதுவென்னவயமென்றான்.

(க.க.)

நைவளவிறனுமொழிநண்ணவரலோயிம்
வையநுகர்கொற்றலனுமாதவருமல்லார்
கைகடலைபுகைகருத்துளதுமெல்லாம்
தெய்வமெனவுற்றவுடல்சின்தவசமன்றோ.

(க.ச.)

மாதவனாழற்கொளவணங்கிடுமென்னன்
பாதமலரைத்தொழுதுகண்கள்பனிசோரும்
தாதையருகிட்டதவிசுற்றனியிருந்தான்
போதினாவெறுத்தரசர்பொன்மனைபுகுந்தான்.

(க.ரு.)

அச்செனவினைத்தமுதல்தனானிருந்தான்
பச்சைமலையொத்தபடிவத்தடவிராமன்
நச்சுடைவடிக்கண்மலர்நகைகயிவென்றால்
இச்சிலைகிடக்கமலையேழையுயிராறே.

(க.சு.)

எய்யவில்லாந்ததுமிறுத்ததுமுனாக்தும்
மெய்விளைவிடத்துமுதலையிமிடலுற்றான்
ஐயனையத்தவடிவோயலபுறத்தும்
கைவளைகிருத்துபுகடைக்கணினுணர்ந்தான்.

(க.எ.)

கருங்கடையெடுக்கெனவியாறுகிதைகண்ணப்
பெருங்கடையெண்ணடவுயிர்பெற்றினிதுயிர்க்கும்
அருங்கலனணங்கரசியாரமித்தனைத்தும்
ஒருங்குடனருகினையொத்துடல்வடித்தான்.

(க.அ.)

கணங்குழைருத்தினுறைகள்வென்னலானான்
வணங்குகிலிறுத்தவெனெத்துயர்மறந்தான்
அணங்குறுமவிஞ்சைகெடவிஞ்சையினகம்பா
டுணர்ந்தறிவுமுற்றபயனுற்றவனையொத்தான்.

(க.ஆ.)

கொல்லுயர்க்கறிற்றரசர்கோமகனிருந்தான்
உலவிக்கரையுற்றமுனிகொள்கினைமேலோய்
வல்லிபொருதிற்றிடைமடந்தைமணநாளாம்
எல்லையினலத்தபகலென்றுனாசெய்கென்றான்.

(ச.0.)

வானையுளக்கயல்கள்வாவுமதினமேறி
முனைமுதுகைகழியமுநியவரால்மீன்
பானேவிரியக்குதினொளபண்ணைவளநாடா
நானேயொளவுற்றபனற்றவனுரைத்தான்.

(ச.க.)

சொற்றபொழுதத்தரசர்கைத்தொழுதெழத்தன்
ஒற்றைவயிரச்சுநிகொளசங்கினொளபொங்கப்
பொற்றடமுடிப்புதுவெயிற்பொழிகாப்போய்
கற்றபனண்ச்சிதொருமனைபுகுந்தான்.

(ச.உ.)

ஆன்மாரிதித்திரியலண்ணலுமகன்றப்
பொன்னினெயிமாதவனாபுக்கவள்ளமணிப்பூண்
மன்னவாபிரித்தவர்கண்மாதவர்களைபோனார்
மின்னுகடர்காயகனுமேருவின்மறைத்தான்.

(ச.ந.)

உ.உ.வது-கோலங்காண்டலம்முற்றும்
ஆ.க.நிருவிருத்தம-க.உ.ச.உ.

உ.உ.வது-கடிமணப்படலம்.

இடம்படுபுகழ்ச்சனக்கோனினிதுபேணக்
கெட்படுகனிறந்தரசராதியிடைகண்டோர்
கடம்படுபுகழ்ச்சிதுதமபியர்க்களாறும்
உடம்பெடுதற்குருந்தவனையொத்தார்.

(ச.)

தேடருகலத்தபுனலாசைதெறலுற்றார்
மொடார்சடமுற்றகனைபெய்தும்வகைகாணார்
நடழிவுறத்தளர்வொடேமுதுவரன்றோ
ஆடகவளைக்குசிலுமச்சிலையாளான்.

(உ.)

கே.உ.

உரவேதுயிலாருயிர்துமெனக்
காவேபுரிவாருளரோசுதினோன்
வரவேயெனையானுடையான்வருமே
இரவேகொடியாய்விடியாமெனமாலை.

(உ.)

கருகாயிறுபோல்பவர்காலோடுபோய்
வருகாளயிலேவருவாய்மனனே
பெருகாந்தனேயிரியாதுழல்வாய்
ஒருகாளதரியாதொழிவாருளரோ.

(ச)

கனையேழ்கடல்போல்கருகாழினைதான்
வினையென்வினையால்விடியாவிடின்
தனியேபறவாய்தகவேதுமிலாய்
பனைமேலுமைவாய்பழிந்துநிறியோ.

(சு)

அயிலேலனல்கால்வனவாதிழவாய்
வெயிலேயெனவினியாயிலிலே
செயிரேதுமிலாருடல்தேய்வுறுவார்
உயிர்கோளுறுவாருளரோவுகாயாய்.

(சு)

மன்றற்குளிரவாசம்வயங்கனல்வாய்
யின்றொத்திலாகைகவிழ்மலயக
குன்றிற்ருவமாமுழையிற்ருடிவாழ்
தென்றம்புலியேயினாதேடுதியோ.

(சு)

தெருவேதிரியாரொருசேவகனார்
இருபேரதுமவிடாரிதுவென்னைகொலாம்
கருமாமுதில்போல்பவர்கன்னிம்பால்
வருவாருளரோருவமன்னவரோ.

(அ)

தெருளாவினையேவச்சேலந்தோள்
அருளாதெறியோடுமவாவதுவோ
கருளர்கடலோகரைகாணரிதால்
இருளாவதுதன்னையுழிகொலாம்.

(அ)

பன்னேவொழியாபகலோபுருகா
தென்னேதவிராவிசுவோவிடியா
தன்னேவொழியாவுயிரோவகலா
கன்னேதுமிலாவிதுவோகடனே.

(அ)

இடையேவனாசோரெல்லுந்துவிழுத்
தடலேய்மதனாசாமலுநினேரோ
உடலோய்மதனாருமுதல்கலையால்
உடலேயுதாசீயுமொர்கன்னிகொலாம்.

(அ)

எனவின்னபன்னியிருதுவோவான்
அனியுன்னிகலகொடுசொர்வதுகால்
மனையன்னின்வயங்குஅம்மைநிஞவாய்
அனகன்னினைகிளாமனயாமதைவாம்.

(அ)

முன்கண்முடிப்பருவேட்கையினால்
என்கண்ணிலோகொண்டிதையத்தெழுதிப்
பின்கண்ணொம்பென்சனாகண்டிலெனால்
மின்கண்டவென்கறிவார்வினையே.

(அ)

திருவேயனையாண்முதமேதெரியின்
கருவேகனியேவின்னகாமவிதைக்
கெருவேமதியேயிதுவென்செய்தவா
ஒருவேகெடுநீயுறவாகலையோ.

(அ)

கூழியாவுயிருத்தியகாநிதைதன்
விழிபோலவனர்க்கதுவிசிலதால்
அழிபேரிதைவன்படவஞ்சியவன்
பழிபோலவனர்க்கதுபாவிருளே.

(அ)

தினையாபொருகால்வெருதொடுறிகான்
வினவாதவாபாலிடைகொண்டிலையோ
புனமானையாரொடுபோலிவென்
மனனேவெனையுமறந்தனையோ.

(அ)

தன்னோக்கெனிகாலதகைகலாநவின்
பன்னோக்கினதென்பதுபன்னகொலாம்
என்னோக்கினகொன்னுமென்றமுளார்
மென்னோக்கினதேகெடுவல்லிடமே.

(அ)

கல்லார்மலர்குழிகுறிவார்பொழிலோ
டெல்லாமுனவாயினுமென்மனமோ
செல்லாரமுதின்கலையோநனிதாம்
எல்லோதியாதாமவினையாடிமே.

(அ)

வேறு.

வானவாபெருமாதும்மனாவினனாகத்
தேருகுமுலாடன்றிருமணவின்காலை
புகருமணியாசம்பின்னககாணியின்
முனையின்மினையாணாணிமுரசுதைகென்னுன்.

(அ)

முனைசுறைதலுமானமுதியருமினையோரும்
வினைசெறிசுழலாரும்வினையினர்வினையினர்
உனைசெறிசெய்யோடுமுனைகையினையினர்
கனைசெறிவரிதாருமிரவொருகரைகண்டார். (உ௦)

அஞ்சனவொளியினுமலர்மிசையுறைவாரும்
எஞ்சலின்மணநிலைப்பணர்சுவனெனலோயும்
செஞ்சுடரிருள்கிழித்தினகரனெருதேர்மேல்
மஞ்சனையணிசொலங்காணிபவெனவந்தான். (உ௧)

தோரணநிலைநூணுறைபொதிவாரும்
பூரணமுடமெங்கும்புனைதுகில்புனைவாரும்
காரணிகெடுமாடங்கதிர்மணியணிவாரும்
ஆரணமறைவாணர்க்கினமுதலெவாரும். (உ௨)

அன்னமென்னடையாருமழங்கையனைவாரும்
கன்னிகன்னகர்வாழைமுடிகாடுகெடுவாரும்
பன்னருசினாமுத்தம்பரியனதெரிவாரும்
பொன்னணியணிவாரும்பணியணிபுனைவாரும். (உ௩)

சுத்தனமகிணைஞ்சாந்தொடுதெருவெங்கும்
சித்தினர்கிரிவாரும்செழுமலர்செரிவாரும்
இத்திரசுனாநாணுமெயிமணிகொண்டத
தத்தயில்விலையார்க்கொவைக்கணிவாரும். (உ௪)

தளங்கினர்மணிகாலத்தழந்தாடரிமிற்றிபம்
இளங்குளிரமுளையாற்றபாலிகையினமெங்கும்
விளம்புபொன்னினாநாறவெயிசொடுநிலவீணம்
பளிங்குடைபுயர்நின்னைப்பத்தியின்வைப்பாரும். (உ௫)

மத்தாமணிமாடமுன்நிலைவயினெங்கும்
அத்தயிலொளிரமுத்தினகணிகையொளியிச
இத்திரனெடுவானயினலர்சுவதென்னப்
பத்திரினிழல்வீசப்பட்டவெயில்கடிவாரும். (உ௬)

வயிரமினெளியினும்பூர்த்தமணிலேகிச
செயிரஅமொளிரிபஞ்சிலையுகொணர்வாரும்
வெயிலயிரபொன்னின்மிடைகொடிமுகிதேயும்
எயிலினிவெவாரும்செலிரியிலவாரும். (உ௭)

பண்டியினிசுறைவாசப்பணிமலர்கொணர்வாரும்
தண்டலையிலையோடுகணிபலதருவாரும்
குண்டலமவெயில்கிசஞ்சுவைகள்புரிவாரும்
உண்டைகொணமதவேழத்தோடைகளணிவாரும். (உ௮)

கலைகள்புனைவாரும்கலைதெரிவாரும்
மலர்குழல்மலையாரும்மதிமுகமணியாடித்
நிலகமுனிவொருஞ்சுகழிகையணிவாரும்
இலவியழம்பொலிகோலம்எழில்பெறவிவாரும். (உ௯)

தப்பினமணிகாசஞ்சங்கமுமயிலன்னர்
ஒப்பனைபுரிபொதுமுடலினுருபோதும்
அப்புறழிவாசச்சுண்ணமுமுதிர்ந்தாதும்
குப்பைகளெவாரிக்கொண்டனர்களைவாரும். (௩௦)

மன்னவரவருவாரும்நையவாரிசுறவாரும்
இன்னிசைமணியாழிசைமதுதுகர்வாரும்
சென்னிபர்திரிவாரும்சிலதியர்செறிவாரும்
கன்னலின்மணவேலைக்கடிக்கெடுரிவாரும். (௩௧)

கணிகையாடுதொருவாரும்கலைபலபயிலவாரும்
பணியணியினமுத்தம்பலவிதநிலமன்னர்
அணிகெடுமுடியொன்றென்றதைதலினுமும்பொன்
மணிமலைதொகுமன்னவாரியின்மிடைவாரும். (௩௨)

கேடகம்வெயின்விசக்களாயில்கிலவீனக்
கோடியாகெடுவிஞ்சைக்குஞ்சாமதுபோல
ஆடவர்நிரிவாரும்நிலையர்க்களிகளும்
நாடகாவிலவாரும்கையுயிர்கவர்வாரும். (௩௩)

கதிர்மணியொளிகாலக்கவர்பொருடெரியாவா
நெதிர்சுடர்ந்தாயின்னாற்றமுதலினிமையோரும்
மதுவிரிமுழலாரும்நிலுடைகெடுவானம்
அதுவிதுவெனலோரதலமாலுதுவாரும். (௩௪)

தேர்மிசைவருவாரும்சிலிகையின்வருவாரும்
ஊர்நியின்வருவாரும்மொளிமணிநிலையோடாக்
கார்மிசைவருவாரும்கணிகையின்வருவாரும்
பார்மிசைவருவாரும்பண்டியின்வருவாரும். (௩௫)

முத்தணியணிவாருமணியணிமுனிவாரும்
பத்தியினிமிர்செம்பொற்பலகலன்மெழுவாரும்
தொத்துறுதொழின்மலைகரிமுழலணிவாரும்
சித்திரகினாதோயுஞ்செத்துகெல்புனைவாரும். (கக)

விடநிகர்விழியாரும்முதெனும்பொழியாரும்
கிடைபுனையிதழாநுவனிகர்கைவெளியாரும்
தடமுலைபெரியாரூத்தனியின்கெழியாரும்
பெடையல்கடையாரும்பிடியெனவருவாரும். (கஉ)

உண்ணிதைகியிர்செல்வமொருதிறைசெலவென்றும்
கண்ணுறலகிதென்றாய்கருதுதலகிதம்மா
என்னுறுசுடர்வானத்திந்திரன்முடிசூழும்
மண்ணுறுதிருநீரேயொத்ததமணநீரே. (கங)

உவது.

கலாதெரிவரியதுகனகம்வேய்த்தது
வகையெனவுயர்த்ததுமணியிற்செய்தது
நிலாவளைமணவினைநிரப்பும்ண்டபம்
அனாசர்தமரசனாமனுக்கமேயினான். (கச)

வெண்குடையிசலிலாவிர்க்கமின்னெனக்
கண்குடையினமணியெயிலுங்காங்நிடப்
பண்குடைவண்டினம்பாடவாடன்மா
மண்குடைதுளியிண்மறைப்புவேடுனான். (சௌ)

மங்கலமுரசினமறையினூர்த்தன
சங்குசுண்முரன்நனதானாபொரெனப்
பொங்கினமறையலர்புகலுநான்மறை
கங்குலினெலிக்குமாகடறுமபொன்றவே. (சக)

பரத்தேதர்க்களிதபாய்புரவிபண்ணைசில்
தரந்தரகடந்தனதானேவேத்தனை
நிரந்தரத்தொழுதெழுவேயிமன்னவர்
புரந்தரன்புடைவரும்மார்போன்றனர். (சஉ)

அனையவன்மண்டபமனுதியம்பொனின்
புனைமணியாதனம்பொலியத்தோன்றினான்
முனைவருமன்னருமுறையினேறினார்
சனகனுத்தன்கிளைதழுவவேறினான். (சங)

மன்னருமுனிவரும்வானுளேர்க்களும்
அன்னமென்னயணங்களைபமாதரும்
துவ்வினர்துவன்நினர்கடர்களுழுவரும்
பொன்மலைபொத்ததப்பொருவிக்கடமே. (சச)

புயலுளமின்னுளபொருவின்கீனாள்
இயன்மணியினமுளகடநிரன்னென்
மயன்முதற்றிருத்தியமணிசெய்மண்டபம்
அயன்முதற்றிருத்தியவண்டமெர்த்ததே. (சடு)

எண்டவமுனிவருநிறைவாய்வரும்
அண்டரும்பிறரும்புக்கடங்கிறுதலான்
மண்டபம்வையமும்வானுமலாய்மெத்
துண்டவன்மணியணியுதாமொத்ததே. (சசு)

தாரதலமுதலுலகனைத்துத்தளநூற
விராவின்குவித்தனவிளம்பல்வேண்டமோ
அராவளைதறத்தபொத்தயோத்தியெயறிய
இராவன்செய்கையையிழம்புலாமரோ. (சஎ)

சங்கினந்தவழகடலேழிற்றத்தன
சிங்கிலருமறைதெரித்திந்தித்தனகள்
கங்கையேமுதலியகலத்தீரினான்
மங்கலமஞ்சனம்ரகினுடையே. (சஅ)

என்றகான்முன்குதல்யாரும்யாவையும்
நின்றபேரிருளினேர்க்கிடுக்கெனறி
சென்றமிளர்க்குறிசேரச்சேர்த்திடு
தன்றிருமத்தைத்தானுஞ்சாத்தியே. (சஅ)

கோதற்கவத்துத்தவருலத்தளோர்கொழும்
ஆதியஞ்சோதியையடிவணங்கினான்
காதியல்வலவிழிக்கன்னிமர்களை
வேதியர்க்கருமறைகிதியின்கியே. (சௌ)

அழிவருதவத்தினுடற்கையாக்குவான்
ஒழிவருங்கருணையோருருவுகொண்டென
எழுதருவடிவுகொண்டிருண்டமேகத்தைத்
சமுவிபநிலவென்கலவைசாத்தியே. (சக)

உவது.

பாலகாண்டம்.

மங்கலமுழுவிலா மலர்ந்ததிக்களைப்
பொங்கிருங்கருங்கடல்பூத்தகா மெனச்
செங்கிடைச்சிசழிகைச்செம்பொன்மாலையும்
தொங்கலுந்துயல்வரச்சுழியஞ்சுழியே. (௫௨)

வதமிலிருகுழையிரவுண்பகல்
காதல்கண்டுணர்ந்தனகிருந்திக்கரும
சீதைதன்கருத்தினைச் செவிலி னுள்ளுறத்
துதுசென்னாப்பனபோன்றுதோன்றவே. (௫௩)

கார்விடக்கறையுடைக்கணிச்சிவானவன்
வார்சடைப்புடையினோர்மதிமலைச்சித்தான்
ஞாசுடர்க்குலமெலாஞ்சுழி னுள்ள
விரபட்டத்தொடுகிலகமின்னவே. (௫௪)

சக்கரத்தயல்வருஞ்சங்கமாமென
பிக்கணிகழுத்தணிநாளவெண்கொடி
மொய்க்குமென் குழலினுண்முதுவலுள்ளுறத்
புக்கனவிதைத்துமெய்பொடித்தபோன்றவே. (௫௫)

பந்திசெய்வயிரங்குடையாழிந்பாடுற
ஆந்தமில்கடர்மணியழளிற்றேன்றலால்
கந்தரத்தொளணிவலைய்தொல்லைகாள்
மந்தரஞ்சுந்தரியலரவைமாணவே. (௫௬)

கோவையின்பெருவடமுத்தங்கோத்தன
காலல்செய்தடக்கையிலுவட்காந்துல
மூலகையுலகிக்குமுதல்வனா மென
ஏவரும்பெருங்குறியிட்டபோன்றவே. (௫௭)

மாண்டபொன்மணியலையலயந்தெரி
வேண்டினார்க்குவுலாவன்றும்பிக்கற்பகம்
நாண்டுநன்கொம்பிடைவீன்றகாமெனக்
காண்டகுதடக்கையிற்கடகமின்னவே. (௫௮)

தேனுடைமலர்மகளினைக்ருமார்பினில்
தாளிடைவள்ளியதகையினுர்தான்
மீடுகுதடர்விடவள்ளுமேகத்து
வாளிடுவிலெனவயங்கிக்காட்டவே. (௫௯)

சுடிமணரிபடலம்.

நணுவுநிரியவுட்கருநானத்தர்
உணர்வினிகொண்டிசுமுத்தரியந்தரன்
தணிவருங்கருணைதன்கழுத்திற்காத்திய
மணியுழிகுதினொனமார்பிறேன்றவே. (௬௦)

மேவருஞ்சுடொனவினாங்குமார்பினால்
வவருந்தெரிந்நினிதுணர்மினீண்டெனத்
தேவருமுனியருந்தெரிக்கலாமுதல
மூவருந்தாவெனமுடிந்ததொத்ததே. (௬௧)

சுற்றுநீடணிமணிச்சேறிபொங்கமேல்
ஒன்றைமாமணியுயிழுகாபந்தனம்
மற்றுமோரண்டமுமயனுமவந்தெழப்
பொற்றடந்தாமனாபூத்தபோன்றதே. (௬௨)

மண்ணுறுசுடர்மணியவங்கித்தோன்றிய
கண்ணுறுகருங்கடல்தனைக்கைவளர்
தண்ணிறப்பாற்கடல்தழீஇயதாமென
வெண்ணிறப்பட்டொளியினங்கச்சாத்தியே. (௬௩)

சலம்வருகாளமுத்தயங்குலீலமும்
அலம்வருரிழுவரிழம்பொற்கச்சினால்
குலம்வருகன்கவாங்குன்றைவின்றுடன்
வலம்வருத்தினொனவாளுமவிக்கியே. (௬௪)

முகைவிரிசுடரொளிமுத்தின்புத்திவான்
தொகைவிரிபட்டிகைச்சுடருஞ்சுந்தரிடத்
தகையுடைவாறொனுத்தயங்குவெய்யவன்
நகையிலவெயிலெனத்தொங்குந்தியே. (௬௫)

காசொடுகண்ணிழல்களுக்கைவினை
வசதுகிம்புரிபெயறிவெண்ணிலா
விசலின்மகரவாய்விளங்குமின்னென
ஆசையையொளிகளானளந்தகாட்டவே. (௬௬)

இனிப்பாநுலகிளையளப்பதெங்கெனத்
தனித்தனித்தடுப்பனபோலுஞ்சாலின்
றுனிப்பருநான்வினைச்சிலம்புகோர்கழல
பனிப்பருந்தாமனாப்பாதம்பற்றவே. (௬௭)

இன்னுண்மொவிர்தரனிமையவர்க்கெல்லாம்
தன்னையேயனையதோர்கோலந்தாம்கினான்
பன்னகமணிவிளக்கழலும்பாயலான்
ஆன்னவர்கவந்தினுலனந்தனிங்கினான்.

முப்பாம்பொருளிற்குள்முதலெழுந்ததை
இப்பாந்துடைத்தலெய்துவிட்பத்தை
அப்பனையபின்புமுதல்தன்னையே
ஒப்பனையொப்பனையுடக்கலொன்னையே.

புத்திரபிஷேகம் புகவும் பொருளும்
எல்லையின்றி வருவதோடு மனநிலையையும்
நல்லவர்களுக்கெல்லாம் துன்பமே தருவதே
செல்லாது என்பது உறுதியாகத் தெரிகிறது.

பொற்றிசுளக்கதுவெள்ளிக்கிள்ளிபுக்
குற்றதுவயிர்ந்தினற்றகட்டது
சுற்றதுவயிர்ந்தினற்றகட்டது
சுற்றதுவயிர்ந்தினற்றகட்டது

தூலநாதர் தன்மையை தனிக்குறியாகக் கைய
சால்பெருஞ்செவ்வியதருமாயித்ய
நாலையுமனையனபுரரிதாங்கொரு
பாலமாயுணர்ந்தவன்பகம்புண்டவே.

ஆயுதோத்தரணியை நிறுத்திவிட்டுத் தன்
பணியை மலர்க்கணப்பரதன் தாலிகாராக
குனிசிலைத்தமிழிளையுடைய
இனிய பொற்காலியக்கலையின்

அமைவருமேனியானழகியைப்போ
கமையுறமனத்தினற்கருதவந்தோ
சமைவறவறிதென்கதக்கமாரூத
இமைப்பவராயினிகருளாருமே.

லாம்பறு முதலினாலேத் துமாய்வின்றித்
திரம்பயிலாக்காத மறாக்கேச் செய்வின்று
நிரம்பியதெனக்கொடுகிறதென்கிறேன்.
அரம்பையர்க்குந் தொடுமடவன்மேயினர்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சொந்தனர்மழைகண்ணத்துவினர்
விரிந்தொளிர்காசுபொன் றுகவிசினர்
பரிந்தனாமழைப்பருகினர்கொலாம்
தெரிநிலைத்திருநகரமகளிர்செய்கையே. (எசு)

வள்ளலோடு க்கியமகளிரோடு மீளியி
 ள்ளரும்பூணெலாயிரியிற் கின்னார்
 உள்ளையாய் வையுருதகர்ப்புண்டவும்
 கொளையிற் கொள்கொள்கொடுக்கின்றோனே. (என)
 வேறு.

எஞ்சலி லுலகத்துள்ளவெறிபடையாசுவெள்ளம்
குஞ்சரக்குமாத்திறகற்றக்கொற்றவளிருத்தகூடம்
வெஞ்சினதழைவலா னுமேருமாலவனாபித்தேரும
செஞ்சுடர்க்கடவுளென்னத்தேரிடைச்சென்றுசேர்த்தான். (எ-று)

(எசு)

விசைமேயத்தானதபாசமவணங்ககட்டி
கிலையுடைக்கயல்லைட்டிங்களேந்தியோர்செம்பொற்கொம்பர்
முலையிடைமுடித்ப்பத்தேர்மேன்முன்விசைமுனேத்ததன்னுள்
அலைகடந்திந்தகின்னையவணியிந்தரோவ்விநீன்
மலையிடைபுறிக்கின்னாப்போன்மண்டபமதனிவந்தான். (அ)0
கேத.

நன்றியா ஸொலமிருத்தநம்பியைத்
அன்றிருந்தருங்கடவைப்பத்தோன் நிய
மன்றலங்கோதையாண்மலைகுட்டிய
அன்றினுமின்றிடைத்தழகென்றோர்.

தலைகூட வலகினி லும்பர் நகரில்
பொலிவதாமற் றிவள் பொற்பென்ற விவள்
மலிதருமணம்படு திருநாவையி னால்
மெய்திருமுணர் வின்னெவ்விளம்பு கேட்கே.

இந்திரன்சகியொடுமெய்தினுவினஞ்
சக்திரமெனயியுந்நைபலாநொழிம்
வந்தனன்மலரயன்வாங்கினாடங்
அந்தரமபுகுந்நென்மிகுநானே.

(2/5)

நீந்தருங்கடவெனநிறைந்தவேதியர்
தோய்தநான்மார்பினர்சுற்றத்தொன்னெந்
வாய்தல்வேள்விக்குவசிட்டன்மையற
எய்தந்தற்றருப்பையோடினிதினெய்தினன்.

(அச)

தண்லெம்விரித்துநற்றருப்பைசாத்தியே
மண்டலம்விரிமுறைவகுத்துமென்மலர்
கொண்டவைசொரித்தெரிசுமுமமுட்டினன்
பண்டிளமறைநெறிபரவிச்செய்தனன்.

(அடு)

வேறு.

மன்றலின்வந்துமணத்தவிசேறி
வென்றிரெநித்தகவீரனுமார்வத்
தின்றுணையன்னமுமெய்தியிருந்தார்
ஒன்றியபோகமுமயோகமுமொத்தார்.

(அசு)

கோமகன்முன்சனகன்குளிர்தன்னீர்
பூமகனும்பொருளும்மெனநீயென்
மாமகடன்னெடுமென்னுறியென்னாத்
தாமநாயன் தடக்கையேய்த்தான்.

(அள)

ஆந்தணராசியருங்கலமன்னார்
தந்தபலலாண்டிசைதார்முடிமன்னர்
வந்தனைவானவர்வாழ்த்தொலிபோல
முந்தியசங்கமுறவெனமாதோ.

(அஅ)

வானவர்பூமழைமன்னவர்பொற்பூ
ஏனையர்நூவுமிலங்கொளிமுத்தம்
தானருந்நன்மலொன்றிவைதமமால்
மீனகுவானின்விளங்கியதிப்பார்.

(அஆ)

வெய்யகனற்றலைநீரனும்கொள்
மையறுமந்திரமுற்றும்வழங்கா
வெய்யமையாவுதியாவையுநெந்தான்
தைபரளிர்க்கைகடக்கைபிடித்தான்.

(அஇ)

இடம்படுதோளவனோடியேவெள்வி
தொடங்கியவெங்கன்குழவருபோதின்
மடம்படுகிந்தையனமாறுபிறப்பின்
உடம்புயினைத்தொடர்கின்றதையொத்தான்.

(அஃ)

வலங்கொடுத்தியவணங்கினர்வந்து
பொலம்பொரிசெய்வனசெய்பொருண்முற்றி
இலங்கொளியம்மிதித்தெந்நின்று
கலங்கலிலகற்பினருந்ததிகண்டார்.

(அஉ)

மற்றுளசெய்வனசெய்துமகிழ்தார்
முற்றியமாதவாதாண்முறைமுடிக்க
கொற்றவனைக்கழல்கும்பிடலோடும்
பொற்றொழுகைக்கொடுநன்மனைபுக்கான்.

(அஃ)

ஆர்த்தனபேரிகளார்த்தனசங்கம்
ஆர்த்தனநான்மறையார்த்தனரவானோர்
ஆர்த்தனபல்கலையார்த்தனபல்லாண்
டார்த்தனவண்டினமார்த்தனவேலை.

(அசு)

கேகயன்மாமகள் கேழ்கிளர்பாதம்
தாயினுமன்பொடுதாழ்ந்துவணங்கா
ஆயதன்னையடித்துணைசூடித்
தாயசுமித்தினாதாடொழலோடும்.

(அரு)

ஆன்னமுமன்னவரம்பொன்மலர்த்தான்
சென்னையுநீர்த்தனஞ்சிந்தையுவந்தார்
கன்னியருந்ததிகாரிகைகொண
நன்மகனுகிவணலலணிபென்றார்.

(அசு)

சங்கவனோக்குயிலைத்தழிநின்றார்
அங்கணனுக்குரியாருளரவார்
பெண்களினிப்பிறொங்குளொன்றார்
கண்கள்களிப்பமனங்கள்களிப்பார்.

(அள)

எண்ணிலகோடிபொன்னெல்லையிலகோடி
வண்ணவருங்கலமங்கையர்வெள்ளம்
கண்ணகனொடுகாசுயர்தூசும்
பெண்ணினனங்கனையாள்பெறுகென்றார்.

(அஅ)

தாற்கடலன்னவர்கொற்கடனோக்கி
மாற்கடலன்னமனத்தவனோடும்
காற்கடல்போற்கருணைக்கடல்பண்டைப்
பாற்கடலன்னதொர்பாயலனைந்தான்.

(அஃ)

பாலகாண்டம்.

பஞ்ஞபிபுத்தரமானபகற்போ
தங்கணிருக்கிலிலாபிராமம்
சிங்கமணத்தொழில்செய்திறத்தால்
மங்கலவங்கிவட்டின்வகுத்தான். (க00)

வள்ளறளக்கிளையோர்கடமக்கும்
எள்ளெல்கொற்றவன்பான் பினளித்த
அள்ளன்மலர்த்திருவன்னவர் தம்மைக்
கொள்ளுமெனத்தமரோடுருந்தான். (க0க)

கொய்நிறைதாரஞ்சுத்துவசப்பேர்
கெய்நிறைவேலவன்மங்கையர்நோந்தார்
மைநிறைகண்ணியர்வாணுறைநீரார்
மெய்நிறைமூவரைமூவரும்வேட்டார். (க0உ)

வேட்டவர்வேட்டபின்வேந்தனுமேனான்
கூட்டியசுரத்திகொடுத்திலனல்லால்
கூட்டியமெய்ப்பொருள்யாவுளவெல்லாம்
வேட்டவாவேட்டவைவேண்டளவிய்தான். (க0ங)

சயந்தளவில்தொரின்பதுகர்த்தே
ஆய்துணர்கேள்வியருந்தவரோடும்
வேந்தனுமநகர்வைகினன்மெள்ளத்
தேயந்தனரள்ளிசெய்தனாப்பாம். (க0ச)

உஉ-வது, கடிமணப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆக- நிருவிருத்தம் - ககசக.

உங்-வது-பாசாராம்பட்டலம்.

தானுவதொர்வகையேநனிசன்கன்றருதயலும்
நானுவிதமூறுபேர்கமுதுகர்கின்றவநாள்வாய்
ஆனுமறைநெறிமாதவமுனிகோசிகனருளிப்
போனுவல்திசைவாயுயர்பொன்மரல்லனாபுக்கான். (க)

ஆப்போதினின்முடிமன்னவனனிமாநகர்செலவே
இப்போதுமனிக்குணையெழுசென்றினிதிசையாக்
கைப்போதகடிகர்க்வலர்குழுவர்சடிகனவ
ஓப்போதருதேர்மீதினினிதேறினனுவலோன். (ப)

தன்மக்களுமருமக்களுநிதன்கழல்தழுவ
மன்மக்களுமயன்மக்களும்வயின்மொய்த்திடமிதிலைத்
தொன்மக்களுமனமுக்குயிர்பிரிவென்பதொதுயரின்
வன்மைக்கடல்புகழ்ப்பெதர்வழிபுக்கனன்மறவோன். (க)

முன்னெடுமுடிமன்னவன்முறைநீர்செலமிதிலை
நன்மாநகருறைவார்மனநலிபின்செலநிலை
தன்னேர்புனாதருதம்பியாதழவிச்செலமழைவாழ்
மின்னேபுனாயிடையாளொடுமினிதேகினன்வீரன். (ச)

எகுமளவையின்வந்தவவழும்மயிலிடமும்
காகம்முதலியமுந்தியதடைசெய்வனகண்டான்
நாகம்மனனிடையிங்குளதிடையூறெனநடவான்
மாகம்மனிபனிதேரோடுநின்றானெறிவந்தான். (ங)

நின்றேநெறியுணர்வானொருநிலைவாளையழையா
நன்றோபமுதுளதோநடுவுணர்நீயமென்னக்
குன்றேபுனாதோளானெதிர்புள்ளின்குறிகொள்வான்
இன்றேவருமிடையூறதான்ரூய்விடுமென்றான். (க)

என்னுமளவினில்வானகமிருள்கீறிடவொளியாய்
பின்னுமபடிபுடைவிசியசடையான்மழுவுடையான்
பொன்னின்மலைவருகின்றதுபோல்வானனல்கால்வான்
உன்னாதழலவிழியானுருமதிற்கின்றதொருநாயான். (எ)

கம்பித்தலையெறிநீருறுகலமொத்துலகுலையத்
தம்பித்தயாதிசையானைகந்தளர்க்கடல்சனியா
வெம்பித்திரிதரவானவர்வெருவுற்றிரிதரவோர்
செம்பொந்திலைதரியாவின்முக்கவானிகள்தெரிவான். (அ)

வினேமுறவென்றோபடிமேல்கீழுறவென்றோ
என்றநிறியவுயிர்யாவையும்மன்லாயிடவென்றோ
புண்டிநியகுருதிப்புளல்பொழிகின்றனபுனாய்க்
கணநிறியகலவன்முனிவியாதென்றயல்கருதேம். (இ)

போரின்பிசையெழுநின்றதொர்மழுவின்கிணகபுகையத்
தேரின்பிசைமலைமுழவருகதிருத்திசைநிரிய
உரு

நீரின மிசைவடவைக்கனல்னெலோனுறமுநீசிப்
பாரின் மிசைவருகின்றதொர்படிவெஞ்சுடர்படர.

(கௌ)

பாழிப்புயமுயாதிக்கிடையடையப்புடைபடரும்
சூழிச்சடைமுடிவிண்டொடவயல்வெண்மீடுதோற்ற
ஆழிப்புனவெரிகாணிலமாகாயமுமழியும்
ஊழிக்கடைமுடிவிறநலியுமைகேள்வனையொப்ப.

(கக)

அயிர்சுற்றியகடன்மாநிலமடையத்தனிபடரும்
செயிர்சுற்றியபடையானடம்மழன்னவர்திலகன்
உயிருற்றதொர்மாமாமெனலோராயிரமுயர்தோன்
வயிரப்பண்ணையுத்தொடுவடிவாய்மமுலடையான்.

(கஉ)

நிருபர்க்கொருபுழிபற்றிடநிலமன்னவர்குலமும்

இருபத்தொருபடிசாலெழுக்கடலொத்தலையெறியும்
குருதிக்குளையுலிப்புசமுழுதித்தனிகுடைவான்.

சுமையொப்பதொர்தலமுஞ்சுடுகனலொப்பதொர்சினமுய்
சுமையப்பெரிதடையெனெதிர்தளர்வுற்றிடைதளிரும்
அமையத்துயர்பறவைக்கனிதாறுமலகைசீரூச்
சுமையக்கிரியுருவத்தலிவலாணிகடெரிவான்.

(கச)

சையம்புககிரிபிரக்கடல்சமுவும்படிசுமைவான்
மையின்னுயர்மலைநாற்பம்முலாளவன்வந்தான்
ஐயன்றையரிதிற்றருமரசன்னதுகண்டான்
வெய்யன்வரடிபெண்ணைகொலெனவெய்துறுமெல்லை.

(கரு)

பொங்கும்படையிரியக்கொர்புருவங்கடைநெரிய
வெங்கண்மொறிசிதற்க்கடிதுருமேறெனவிடையச்
சிங்கம்மெனவுயர்தோவருகுமான்னெதிர்சென்றான்
அங்கண்ணரசவனும்பிலவோரெவனும்மளவில.

(கசு)

அரைசன்னவனிடவந்தினிதாராதனைபுரிவான்
வினாசெய்முடிபடிமேலுறவடிமேலுறவிழுவும்
கனாசென்றிலனையானெடுமுடிவின் கனல்கால்வான்
முனாசின் குரல்படவீரனதெதிரின்றிவைமொழிவான்.

(கௌ)

இற்றோடியகிலேயின்றிறமறிவென்னினியானுன்
பொற்றோளவலிநிலேசோதனைபுரிவானசையுடையேன்
செற்றோடியதிரடோளுறுதினவுஞ்சிறிதுடையேன்
மற்றோர்பொருளிலையிங்கிதென்வரவென்றனனுரவோன்.

(கஅ)

அவனன்னதுபகரும்மளவையின்மன்வனயர்வான்
புலனம்முழுவதும்வென்றொருருணிலற்குள்புரிவாய்
சிவனும்மயனரியும்மலர்சிதாமாணிதர்பொருளோ
இவனும்மெனதுயிரும்முனதபயம்மினியென்றான்.

(கக)

விளிவார்விளிவதுதிவினாவிழைவாருழையன்றோ
கலியாழிவனயர்கின்றனவுகலோகனலுமிழும்
நீளியாய்முழுவதையாய்பொசுலியாரிடையல்லால்
எளியாரிடையல்லியர்வலியென்னுருவதென்றான்.

(கஉ)

நனிமாதவமுடையாதிதுழிந்தியெனநல்கும்

தன்காயகமுலகேதையுமுனையாய்மொழிவான்

பனிவார்கடல்புடைகுழப்படிசாபாலையருளா

புழிபற்றிடநிலமன்னவர்குலமும்

(கச)

முனிகின்றதுமுறைபோவென்மொழிவான்.
முனிகின்றதுமுறைபோவென்மொழிவான்.
முனிகின்றதுமுறைபோவென்மொழிவான்.
முனிகின்றதுமுறைபோவென்மொழிவான்.

(கஉ)

சுலத்தோடியவிலனென்மகனையானுயிர்தபுமேல்
உலத்தோடியெதிர்தோளபெனதுறவோடுயிருருவேன்
நிலத்தோடியுக்கடலாணுறநெடியாபுனதடியேன்
ருலத்தோடறமுடியுலிதுகுறைகொண்டனென்றான்.

(கரு)

என்னுலவிழுவானையுழிமுழுவெரிவிழியப்
பொன்னார்கலையணிவானெதிர்புருவாலிலையுணராத்
தன்னுலொருசெயலின்மையகிணையாயிர்தளர
மின்னுலயர்வுறுமவாளவெனவெய்துறவற்றான்.

(கச)

மானம்முடைமுடிமன்னவன்மதிசோர்வறன்மதியான்
நாவநிலையுறுவானுறுவினையுண்டதுதவிரான்
ஆனம்முடையுமையன்னலோரொருதுவிலைதான்
ஊனம்முள்தகன்மேனிலகேணியெனவுகாப்பான்.

(கஉ)

ஒருகால்வருகதிராமெனவொளிகால்வனவுலையா
வருகார்தலமுடையேருவின்வலிசால்வனவையம்
அருகாழினைபுரிவானுளவனும்மைவனதாம்
இருகார்புருமளவையுமேலாதனமேனான்.

(கச)

வேறு.

ஓன்றினையுமையாக்கேவனுவந்தன்னமற்றையொன்றை
நின்றாலகளந்தேநிடுதெயுமனெறியிற்கொண்டான்
என்றிதுவுணர்ந்தவிண்ணோரிரண்டினும்வன்மையெய்தும்
வென்றியதியாவதென்றுவிரிஞ்சனைவினவவந்தான்.

(உ௭)

சீரிதுதேவர் தங்கள் சிந்தனையென்பதுன்னி
வேரியங்காலத்தோனுமினையவதோர்வியத்தன்னால்
யாரினுமுயர்ந்தமூலத்தொருவரமிருவர்தம்மை
மூரிவெஞ்சிலைமீட்டுமொய்யமர்முட்டிவிட்டான்.

(உ௮)

வெவருமிரண்டு மெய்க்கொண்டிருவதேமேழம்
வருவாநின்றிசைகளேபொருவகனலொருமெனமேல்
செருமலைவிற்பொற்றிறிரிபுரமெரித்ததேவன்
வரிசிலையிறந்தாகமற்றவன்முனிந்துமன்னே.

மீட்டும்பொத்தொடங்கும்வேலைவிண்ணவரவிலக்கவண்ணல்
நீட்டினன்றோவாகைகெற்றியிறகண்ணன்வெற்றி
கூட்டியகரியமாலுங்காரமுக்கத்தனைப்பாரில்
சூட்டியதவத்தின்மீக்கவிசிகற்றயந்தபொன்னான்.

(௩௦)

இரிசிக்கென்கைக்கியவெந்தையுமெனக்குத்தத்த
வரிசிலையிறதீகொய்தின்வாங்குதியாயின்மன்ன
குருசிலக்கணின்னொடொப்பாரிலையாங்குறித்தபொரும்
புரிசிலெனின்னொன்னமபுகல்வதுகேட்டியென்றான்.

(௩௧)

ஊனவில்லிந்துத்தமொய்யம்பைகோக்குவதுக்கமன்றால்
மானவமற்றுக்கொய்வறிப்பகையுடையதம்பால்
நானமிலெந்தைசிறந்தீக்கினுனென்னமுன்னே
தானவனையமன்னன்மொல்லயான்பதேதுமன்னே.

(௩௨)

மூவெழுமுறைமைபாரின்முடியுடைவேந்தையெல்லாம்
மேவெழுமமுவினவாயல்வேறக்களைகட்டன்னர்
துவெழுகுருதிவென்னத்துவந்திடைமுறையினென்கைக்
காவனகடன்கேணர்ந்தேவருஞ்சினமடக்கிப்போந்தேன்.

(௩௩)

உலகெலாமுனிவந்தீய்த்தேனுறுபகையொடுக்கிப்போந்தேன்
ஆலகின்மாதவங்கள்செய்தென்னருவனாமிருந்தேனாண்டைச்
சிலையைநீயிறுத்தலோசைசெவியுறச்சிறிவந்தேன்
மலைகுவென்லல்லையின்வாங்கித்தனுலையென்றான்.

(௩௪)

என்றனென்னநின்றவிசாமனுமுறுவெய்தி
நன்றொளிர்புக்கத்தொவிராணன்வலியினுண்ட
வென்றிவிறற்றருவென்னக்கொடுத்தனன்வீரன்கொண்டத்
துன்றிருஞ்சடையோனஞ்சத்தோளுறவாங்கிச்சொல்லும்.

(௩௫)

பூதலத்தரசையெல்லம்பொன்றுவித்தனையென்றும்
வேதவித்தாயமேலோன்மைத்தனிவிரதம்பூண்டாய்
ஆதலிற்கொல்லலாகாதம்பிதுபிழைப்பதன்றால்
யாதிதற்கெலக்கமாவதியம்புதிவினாவின்னன்றான்.

(௩௬)

(வேறு) நீதியாய்முனிந்திடேனீயிகவியாவர்க்கும்
ஆதியானறித்தனெனலக்கேபியாய்
வேதியாலிவவகேயன்நீவென்
பாதியான்கிழத்தவிலபற்றப்போதுமோ.

(௩௭)

பொன்னுடைவனைகற்றபொன்னகொடானிலும்
பொன்னடைபேரியாதுதல்மெய்மைமால்
என்னுளதுவதினக்கிடுக்கணயான்றத்த
உன்னுடைவிலலுமுன்னுரத்துக்கிடென்றால்.

(௩௮)

எய்தலம்பிளபழுத்தெய்திடாமெனல்
செய்தலமயானபுஞ்சிதைக்கவேயெனக்
சையவென்கிழ்துங்கனையுஞ்சென்றவன்
மையறுதலமொவாரிமீண்டதே.

(௩௯)

எண்ணியபொருளெல்லாமினிதுமுற்றுக
மண்ணியமணிரீறவண்ணவண்டுழய்க்
கண்ணியயாவர்க்குக்களைகனைய
புண்ணியவிடையெனத்தொழுதுபோயினான்.

(௪௦)

ஆழித்தலன்போனபினமலையுணர்
வொழித்தன்னியிருலைந்துருதாதையப்
பொழித்தபேரன்யினுற்றொழுதுமுன்புபுக்
கிழித்தலான்றுயர்க்கடற்கனாநின்றேத்தினான்.

(௪௧)

வெளிப்படுமுணர்வினன்விழுகிவியே
தனிப்புகுமதகரித்தாயானிடை
குளிப்புகுத்துயர்க்கடற்கோடுகண்டவன்
கனிப்பெண்கனையிலாக்கடலுள்நின்றனன்.

(௪௨)

பரிசுறுகித்தையப்பரகராமன்கை
வரிசிலைவாங்கியோர்வசையால்கிய

பாலகாண்டம்.

ஒருவனைத் தழுவி நின்றதுச்சிமோந்துதன்
அருவியங்கண்ணெனுக்கலசமாட்டினான். (சக)

பொய்மையில்கிறுமைபிற்புரிந்தவாண்டொழில்
மும்மையினுலகினுள் முடிக்கலாவதோ
மெய்மையிச்சிறுவனே வினைசெய்தோர்களுக்
கிம்மையும்முமையுமீயுமென்றான். (சச)

பூமநீர்பொழிந்தனாபுருத்ததேவருள்
வாமலேவல்லருணைமானென்குசிலை
சேமிபென்றுதவித்தன்சேனையார்த்தெழ
நாமகீரயோத்திமாநகரணணிநான். (சதி)

நண்ணினரிப்பத்துவைகுராரிடை
மண்ணுறுமுரசினம்வயங்குதானையல்
அண்ணலப்பரதனேகோக்கியாண்டகை
என்னருத்தகையதோர்பொருளியம்புவான். (சது)

ஆனைகின்றன்முதுதாயையபிற
காணிபுவிழைவதோர்கருத்தகுதலால்
கேணியில்வளைமுரல்கேகயமபு கப்
பூனொளிரம்பகீபோதியென்றான். (சௌ)

எல்லுயினைகுசிப்போயிராமலேசெழிப்
புவினைச்சென்னியிற்புனைத்துபோயினான்
ஆவியங்கவனலதில்லைபாதலால்
ஒவலிலுப்பிரிந்துடல்சென்னென்னவே. (சஅ)

உணையிரிபுரவீத்தேருகாசித்தென்றெனும்
வளைமுரல்தானையாண்டருக்குபோதப்போய்
இனையவன்றன்னெழுமேமுநாவிடை
நளிப்புளற்கேகயராமணணிநான். (சக)

ஆனலன்போயபின்னரசர்கோமகன்
உளமில்பேரரசுக்குராளிடை
வானவர்செய்தமாதவமுண்டாதலான்
மேனலிபுகழ்த்தனவிளம்புவாமோ. (சு)

உக-வது, பரசுராமப்படலம் - முற்றிற்று.
ஆக- திருவிருத்தம் - ௧௩௬௬.

பாலகாண்டம்-முற்றும்.

படலஅட்டவாணை.

எண்.	பக்கம்.	மாட்டு.
	௧ சிறப்புப்பாவிதம்	௨௧
௧-வது	௨ பாவிப்படலம்	௧௧
௨-வது	௩ ஆறுப்படலம்	௨௦
௩-வது	௪ காட்டுப்படலம்	௪௧
௪-வது	௫ நகரப்படலம்	௪௨
௫-வது	௬ அரங்கிப்படலம்	௪௩
௬-வது	௭ திருவவதாரப்படலம்	௨௪
௭-வது	௮ கையடைப்படலம்	௪௪
௮-வது	௯ நாடகைவதைப்படலம்	௫௮
௯-வது	௧௦ கௌலிப்படலம்	௮௬
௧௦-வது	௧௧ அகலிகைப்படலம்	௧௫௪
௧௧-வது	௧௨ மிடுகைக்காட்டுப்படலம்	௨௬
௧௨-வது	௧௩ குலமுறைகிளத்துப்படலம்	௧௨
௧௩-வது	௧௪ காரமுதப்படலம்	௮௨
௧௪-வது	௧௫ எழுச்சிப்படலம்	௪௪
௧௫-வது	௧௬ வகைக்காட்டுப்படலம்	௩௬
௧௬-வது	௧௭ பூக்கொய்ப்படலம்	௩௩
௧௭-வது	௧௮ காவியாரட்டுப்படலம்	௧௪
௧௮-வது	௧௯ உண்டாட்டுப்படலம்	௩௪
௧௯-வது	௨௦ எதிர்கொட்படலம்	௫௪
௨௦-வது	௨௧ உலாலியற்படலம்	௪௩
௨௧-வது	௨௨ சேரீலங்கான்படலம்	௧௦௪
௨௨-வது	௨௩ கழமணப்படலம்	௫௦
௨௩-வது	௨௪ பரசுராமப்படலம்	

ஆக- திருவிருத்தங்கள்-௧௪௬௬.

பிழைநிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
உரு	கக	க	மலர்	மலர்
கஉ	உக	உ	பொருத்த	பொருத
»	கரு	ச	ஞரோம	ஞரோம
சுள	கள	உ	காட்டி	காட்டி
ருக	கக	உ	தனக்கென்	தனக்கென்
கக	கக	உ	குறு	குறு
எ	கக	ச	செய	செய
கக	கக	க	திரளை	திரளை
கக	கக	க	தூறு	தூறு
கஉ	கஉ	உ	பிறங்கிய	பிறங்கிய
கக	கஉ	ச	தொடர்ந்து	தொடர்ந்து
கக	கஉ	ச	வினனே	வினனே

பிழைநிருத்தம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்.

கவிச்சக்கிரவர்த்தியாக
கம்பநாட்டாழ்வாரருளிச்செய்தது.

இரண்டாவது.

அயோத்தியா காண்டம்.

இஃது,

சத்தாக்தவிதத்தார்த்தியா

பெழுந்தருளியிருந்த

நிருமழிசை

ஸ்ரீமத் - வயித்தியலிங்கதேவர்

குமாரர்

முத்துச்சாமிமுதலியாரவர்களால்

பலபிசுதிகளைக்கொண்டாராய்வித்து

காஞ்சிபுரம்.

வீராசாமிமுதலியார்-குமாரர்

திருவேங்கடமுதலியார்

தமது.

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபாஷாநி-புரட்டாசிரி.

ஹரிஓம்.

நன்றாக. குருவாழக. குருவேதனை.

ஸ்ரீமதோமாதஜாயகம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்.

இரண்டாவது
அயோத்தியாகாண்டம்.

முதலாவது
மத்திரப்படலம்.

காப்பு.

வானின் நிழிந்துவரம்பிகந்தமாபூதத்தின் பைப்பெங்கும்
உன்னமுடிருமுணர்வும்போதுளனும்புறத்துமுளனென்ப
கூணுஞ்சிறியகோத்தாய்க்கொடுமைவிழைப்புகோற்றுறந்து
காணங்கடலுங்கடந்திமையோரிடுக்கண்காந்தகழல்வேந்தை. (க)

தூல்.

மண்ணுறுமுரசினமழையிணைப்புற
புகண்ணுறுபடரெனப்பருமயானையான்
கண்ணுறுகவரியின் கற்றுகற்றிற
எண்ணுறுகுழ்ச்சிறிநிருக்கையெய்தினான். (உ)

புக்கபின்னிருபரும்பொருளிலகற்றமும்
பக்கமும்பெயர்கெனப்பரிளிக்கினான்
ஒக்கின்றுலகளித்தியோடுபெய்திய
சக்கரத்தவனெனத்தமியனாரினான். (ஈ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

சத்திரற்குவமைசெய்தரன்வெண்குடை
அந்தரத்தளவுநிறிக்குமாணையான்
இத்திரற்கிமையவர்குருவையேய்த்ததன்
மத்திரக்கிழவவைவருகென்றேவினான். (சு)

பூவருபொலன்சுழற்பொருவின்மன்னவன்
காவலில்ஆணையின்மேலுளமெனத
தேவருமுனிவருமுணருத்தேவர்கள்
மூவரினல்வராமுனிலத்தெய்தினான். (சு)

குலமுதற்றொன்மையுக்கலையின்சுப்பையும்
பலமுதற்கேள்வியும்பயனுமெய்தினர்
நலமுதனலியினும்கடுவுகோக்குவார்
சலமுதலறுத்தருத்தருமத்தாங்கினர். (சு)

(வேறு) உற்றதுகொண்டுமேலவத்தாபொருளுணருக்கோளார்
மற்றதுவினையின்வந்ததாபினாமற்றலாற்றும்
பெற்றியத்திழைத்தமேன்மைப்பெரியவரியாலும்
கற்றவாமானகோக்கிதகலரிமாவனையோர். (சு)

காலமுமிடனுமேற்றகருவியுத்தெரியக்கற்ற
துலும்கோக்கித்தெய்வதுணித்தறங்குணித்தமேலோர்
சிலமும்புகழ்க்குலேனெடுஞ்செய்கையுத்தெரிந்துகொண்டு
பாலவருமுறுதியாவந்தலேவற்குப்பயக்கும்நீரார். (சு)

தம்முயிர்க்குதுறியெண்ணூர்சுலைமகன்வெகுண்டபோதும்
வெம்மையைத்தாங்கித்திவிடாதுநின்னுரைக்கும்வீரர்
செம்மைபிறற்றம்பலசெல்லாததேற்றத்தார்தெரியுங்காலம்
முன்மைமுணர்வல்லாரொருமையேமொழியுநீரார். (சு)

(வேறு) நல்லவுத்தியவுநாடகாயகற்
கெல்லையின்மருத்துவனியன்பிளென்னுவார்
நுல்லவத்துவனவற்றற்பெற்றியின்
தொல்லைவனையெனவுவதுகுழ்ச்சியார். (சு)

அறுபதினாயிரொன்னுமாண்டகை
குறுதியிலொன்றிறகுணர்வென்னுன்னலாம்
பெறலருகுழ்ச்சியாநிருவின்பெட்டினர்
மறிநினைக்கடலெனவந்துகற்றினார். (சு)

முறைமையினெய்தினாமுந்நியத்தமில்
அறிவனைவனங்கித்தருமதகைக்கொழு

மத்திரப்படலம்

நிறையிடைவான்முறையேறியேற்றசொற
றுறையறிநெருமையாவருகுக்குடினார். (சு)

அன்னவாருளமைந்திருந்தவாண்டையில
மன்னனுமவர்முதம்மரபினோக்கினான்
உன்னியதரும்பெறலுறுதியொன்றுள்
தென்னுணர்வனையகிரிநிதகெட்டுகொ. (சு)

வெய்ப்பவன்சுலமுதல்வேந்தாமேலவர்
செய்கையினொருமுறைநிறம்பலிவந்தியே
வைபமயானுண்டவாண்டுகள்மரட்சியால்
ஐயமிலறுபதினாயிரமமோ. (சு)

கன்னியர்க்கமைவருங்கற்பின்மரிலம்
தன்னையித்தகைதரத்தருமங்கைதர
மன்னுயிர்க்குதுவகைசெய்யுனவகினென்
என்னுயிர்க்குதுவதுஞ்செய்யவெண்ணினேன். (சு)

விரும்பியமுப்பெனும்விடுகண்டயான்
இரும்பியலவைதனுமிசைத்தயானையும்
பெரும்பெயர்க்கிரிகளும்பெயர்த்தாங்கிய
அரும்பொறையினிச்சிறிதாற்றவாற்றலேன். (சு)

நங்குலக்குரலர்க்கணவையின்க்கினார்
தங்குலப்புதல்வகேதரணிதாற்கப்போய்
வெங்குலப்புலங்கெடவிடுண்ணினார்
எங்குலப்புதுவகென்றெண்ணினோக்குகேன். (சு)

வெள்ளநீருலகினில்விண்ணினுகரிவ்
சுள்ளரும்பகையெலாந்தவித்ததுநின்றயான்
சுள்ளநீர்க்குதுறைகாமமாதிரி
உளருறைபகைருருக்கொதுங்கிவாழ்வெனோ. (சு)

பஞ்சிமென்றிரிடிப்பாலைகோல்கொள
வெஞ்சினத்தவணர்தேர்த்தும்வென்றுளேந்
கெஞ்சலில்மனமெனுமிழுதையேறிய
அஞ்சுகோவெல்லுமிதருமையாவதோ. (சு)

ஒட்டியபகைஞர்வந்துருத்தபோரிடைப்
பட்டவரல்லோற்பரமனானம்போய்த்
தெட்டவரல்லோற்செல்லமின்னென
விட்டவரல்லோல்யாவர்வினோர். (சு)

அயோத்தியாகாண்டம்.

இறப்பெனுமெய்கையையிம்மையாவர்க்கும்
மறப்பெனுமதனின்மேற்கேயிற்றறண்டோ
துறப்பெனுத்தெப்பமேதுணைசெயாவிடில்
பிறப்பெனுப்பெருங்கடல்பிழைக்கலாகுமோ. (உக)

அருஞ்சிறப்பமைவருந்தறவுமவ்வழி
தெரிஞ்சுறவெனமிசூந்தெனிலுமாயவரும்
பெருஞ்சிறகுளவெனிற்பிறவியென்னுமின்
இருஞ்சிறைகடத்தல்வினியத்யாவதே. (உஉ)

இலியதுபோலுமிவ்வரசைபெண்ணுமோ
துனிவருநாஸனெனத்தொடர்க்துதோற்கலா
நனிவரும்பெரும்பகைநவையின்கியத்
தனியரசாட்சியிற்றாழமுள்ளமே. (உ௩)

உம்மையானுடைமையினுலகம்பாவையும்
செம்மையினுமேயில்லறமுஞ்செயதெனன்
இம்மையினுதவிவல்லசைக்கையகீர்
அம்மையுமுதவதற்கமையவேனெடுமால். (உ௪)

இறைத்ததிவினையுங்கடக்கவெண்ணாகல்
தழைத்தபோருளுடைத்தவச்சினுகுமேல்
குழைத்ததேராமுதடைக்கோரக்கிவி
தழைத்ததிவிடத்தினையருந்தலாகுமோ. (உ௫)

கச்சையங்கடகரிக்கமுத்தின்கண்ஊற
ரிச்சமுங்கவிகையும்பெய்யுமின்னிழல்
நிச்சயமவ்றெனினெழுதுநாளுண்ட
எச்சிலைதுகருவகின்பமாகுமோ. (உ௬)

நாமத்தனாயின்மைவிலவரமென்காலமும்
நோத்தனவிராமனென்னோவைக்கருவான்
வத்தனனிபயவ்வருந்தயான்பிழைத்
தயுத்தனன்போகதோருவகியெண்ணினேன். (உ௭)

இறந்திலென்செருக்கத்திராமன்றாகதான்
அறந்தலைநிரம்பமுப்படைத்தபின்னரும்
அறந்திலென்பதோர்சொல்லுண்டானபின்
பிறந்திலென்பதிற்பிறிதுண்டாகுமோ. (உ௮)

மந்திரப்படலம்.

பெருமகனெவ்வயிறபிறக்கச்சிதையாம்
திறுமகளமணவினைதெரியக்கண்டாயன்
அருமகளநிறைகுணத்தவனிமாநெனும
ஒருமகளமணமுங்கண்வெப்பதாயினேன். (உ௯)

நிலப்புறநிலனெனுநிரம்புநகையும்
சிவப்புறமலாமிசைச்சிறந்தசெல்லியும்
உவப்புறுகணவனையுபிரிநெய்திய
தவப்பயன் தாழ்ப்பதுதருமன்றோ. (௩௦)

ஆதலாலிராமனுக்கரசைல்லியிப்
பேதைமைதாயவருமபிறப்பைக்கருவான்
மாதவந்தொடங்கிவனத்தைநண்ணுவேம்
கியாதுதுங்கருந்தெனவினையகறினான். (௩௧)

வேறு.

கிரண்டதோளினலிப்படிச்செப்பனுஞ்சிதை
புரண்டுமீதிடப்பொங்கிவவுவகையரங்கே
வெருண்டுமன்னவப்பிரிவெனும்விம்முறுநிலையால்
இரண்டுகன்றினுக்கிரங்குமோராவெனவிரூந்தார். (௩௨)

அன்னராயினுமரசனுக்கதுவலதுறுதி
பின்னரிலவெனக்கருகியும்பெருநிலைநாப்பில்
மன்னுமன்னுயிர்க்கிராமனின்மன்னவரிலலை
என்னவுன்னியும்வீதியதுவலியினுமிசைந்தார். (௩௩)

இருந்தமந்திரக்கிழவரதெண்ணமுந்தன்பால்
பரித்தசினையம்மன்னவன்கருகியபுயனும்
பொருத்தமன்னுயிர்க்குறுதியும்பொதுவுறநோக்கி
தெரிந்துநான்மறைத்திசைமுகன்றிருமகன்செப்பும். (௩௪)

நிருபநிஞ்ஞவம்ன்னவர்கேயிபண்டிருட்டி
பெருமையெய்தினாயாவேயிராமனைப்பெற்றார்
கருமமேயிதுகற்றுணர்ந்தோய்க்கினிக்கடள்
தருமமும்மிதுதக்கதெரினைத்தனைதகவோய. (௩௫)

புண்ணியத்தொடர்வேளவிகளயாவையும்புரிந்த
அண்ணலேயினியருத்தவமிபற்றவுமடுக்கும்
வண்ணமேகலைநிலமகளமறநனைப்பிரிந்து
கண்ணிழந்திலெனனச்செய்யுநீதந்தகழலோன், (௩௬)

புறத்துநாமொருபொருளினிப்புக்கலிந்தகவலே
அறத்தின்மூர்த்திவந்தவதரித்தானென்பகல்லால்
பிறத்துயாவையுங்காததவையின்னுறத்துடைக்கும்
திறத்துமூவருந்திருத்தியிருத்தமத்திறலோன்.

(௩௭)

பொன்னுயிர்த்தசூழ்மடந்தையும்புவிபெண்திருவும்
இன்னுயிர்த்துணையிவனெனநினைக்கின்றவிராமுன்
தன்னுயிர்த்தென்கைபுல்லிதுதற்பயந்தெடுத்த
உன்னுயிர்த்தெனநல்லன்மன்னுயிர்த்தெனமுரலோய்.

(௩௮)

வாரமென்னிளிப்பகர்வதுவைகலுமனையான்
பேரினாவருமிடையுறுபெயர்கின்றபயத்தால்
வீரவின்ருலமைந்தனவேதியர்முதலோர்
யாரும்யாஞ்செய்தநல்லற்பயனெனவிருப்பார்

(௩௯)

மண்ணினுமநல்லன்மலர்மகள்கலைமகள்கலைபூர்
பெண்ணினுமநல்லன்பெரும்புழச்சனகியோநல்லன்
கண்ணினுமநல்லன்மற்றவர்கற்றிலாதவரும்
உண்ணுநீரினுமுயிரினுமவனையேயுவப்பார்.

(௪௦)

மனிதர்வானவர்தற்றுளரறங்களுக்காதளிப்பார்
இனியிம்மன்னுயிர்த்திராமனிந்திறந்தவரிலலை
அனையதாதலினரசுவித்தொருபொருளறியில்
புனிதமாதவமல்லதென்றில்லெனப்புகன்றான்.

(௪௧)

மற்றவன்சொன்னவாசகங்கேட்டலுமகளை
பெற்றவன்நினும்பிஞ்சுகள்பிடித்தவப்பெருவில்
இற்றவன்நினுமெறிமழுவாளவனிழக்கம்
உற்றவன்நினும்பெரியதோருவகையனுனான்.

(௪௨)

அனையதாபியவுவகையன்கண்களீரரும்பு
முனிவன்மாமலர்ப்பாதங்கள்முறைமையினிறஞ்சி
இனியசொல்லினையெம்பெருமானுள்விழியின்
தனியனுனிலந்தாகியசுவற்கிதுதகாதோ.

(௪௩)

எந்தைநீயுலந்திதஞ்சொலவெஞ்ஞலத்தரசர்
அந்தபில்லரும்பெரும்புகழ்வனியினிறுவி
முத்துவேள்வியுமுடித்துத்தம்மிருவினைமுடித்தார்
வந்தவ்வருளெனக்குமென்றுனாசெய்தமகிழ்தான்.

(௪௪)

பழுதில்மாதவன்பின்னென்றும்பணித்திலனிருத்தான்
முழுதுமெண்ணுறமந்திரக்கிழவர்தம்முகத்தால்
எழுநீரீட்டியலிககிதயிறைமகற்கேறத்
தொழுதகையினன்சுமந்திரன்முன்னின்றுசொல்லும்.

(௪௫)

உறத்ததும்மரசிராமற்கென்றுவக்கின்றமனத்தை
ஊறத்திரீயெனுஞ்சொற்குமிநிஞ்சுலத்தொல்லோர்
மறத்தல்செய்கிலாததருமத்தைமறப்பதம்மழக்கன்
ழறித்திறுநாடவ்கினிக்கொடிதெனலாவதென்றியாதே.

(௪௬)

புறாசைமாக்கரிநுபர்க்கும்புரத்துறைவோர்க்கும்
உரைசெய்மந்திரக்கிழவர்க்குமுனிவர்க்குமுள்ளம்
முறாசமார்ப்பகின்முதன்மணிப்புதல்வனைமுறையால்
அறாசனுக்கிப்பின்னப்பறத்தகித்தகதுபரிவாய்.

(௪௭)

என்றவாசகஞ்சுமந்திரலியம்பலுயிறைவன்
நன்றுசொல்லினைநம்பியவனிரமுடிசூட்டி
நின்றறிந்ததெய்வதுவினாவின்னியே
சென்றுகொண்டனையிருமகன்கொழுநனையென்றான்.

(௪௮)

அலங்கல்மன்னையடிதொழுதவன்மனமனையான்
விலங்கல்மாளிகைவிதியில்வினாவெடுசென்றான்
தலங்களயாவையும்பெற்றனன்றன்னத்தவிர்ப்பான்
பொலன்கொடேரொடுமிராகவன்றிருமனைபுக்கான்.

(௪௯)

பெண்ணினின்முதன்வளத்தன்னெடுமிபிரியா
வண்ணவெஞ்சிலைக்குரிசிலுமருங்கினிதிருப்ப
அண்ணலாண்டிருந்தானழகருநவெனத்தன்
கண்ணுமுள்ளமுமவண்டெனக்களிப்புறக்கண்டான்.

(௫௦)

கண்டிகைதொழுதையலித்தடலீடைக்கிழவோன்
உண்டொர்காரியம்வருகெனவுனாதனெனலும்
புண்டரீகக்கட்புரவலன்பொருக்கெனவெழந்தோர்
கொண்டலபொலவன்கொடிக்கெடுத்தோமிசைக்கொண்டான்.

(௫௧)

முறையின்மொய்முதிலெனமுரசார்த்திடமடலார்
இறைமுற்றசங்கார்த்திடவிமையவறங்கள்
குறைமுடிந்ததென்றார்த்திடக்குஞ்சியைச்சூழ்த்த
நறைபலவகல்வண்டார்த்திடத்தோயிசைசுடந்தான்.

(௫௨)

அ

அயோத்தியாகாண்டம்.

பனோநினாந்தனபாட்டொலிநினாந்தனவனங்கன்
கனோநினாந்தனநாடுநெலிகறக்கினநிறைபபேர்
அனோநினாந்தனவநிலெனும்பெரும்புனலனையர்
பினோநினாந்தெனப்பரந்தனநாணமும்பிரிந்தார். (௫௧)

நிலெழுத்தொடர்வாயினும்ருழையொடுகெடுத்த
ஆளகத்தினோடாமியத்தலத்தினாமலந்த
வாளாத்தலேலவனாடொடுகெண்டைகளமயங்கச்
சாளரத்தினும்பூத்தனதாமனாமலர்கள். (௫௨)

மண்டலத்தருமதிகெழுமழைமுகிலனைய
அண்டர்நாயகன்வனாபுனாயகலத்துளவங்கல்
தெண்டைவாய்ச்சியநிறையொடுமேனெடும்தொடர்ந்த
கெண்டையும்முளகினைபயிலவன்டொடுங்கிடாக. (௫௩)

சரித்தபூவுளமழையொடுகலையுறத்தாழ்வ
பரித்தபூவுளபுணிக்கடைமுற்றினம்படைப்ப
எரித்தபூவுளவிளமுலைநிறையிடையுழைய
விரித்தபூவுளமீனடைவானின் அம்விழுவ. (௫௪)

வளநூறாகழித்தொளிரவனவானீமிர்மதியம்
தனநூறச்சுமத்தெழுநுத்தமலரியக்கொம்பில்
புளனிநுண்பனிபொடிப்பனபொன்னிடைப்பொதித்த
எளநூடைப்பொரிவிரவினவுளசிலவிளநீர். (௫௫)

ஆயதன்வழிநிகழ்தரவாடவொல்லாம்
தாயைமுன்னியகன்நெனநின் நயிர்சளிப்ப
தூயதம்பிபுத்தானுமச்சுமத்திரன்றேர்மேல்
போயகங்குளிப்புரவலனிருத்தழிபுக்கன். (௫௬)

மாதலந்தனவரன்முறைவணங்கிவாநூழ்வன்
பாதபங்கயம்பணிந்தனன்பணிதலுமனையான்
காதல்பொங்கிடக்கணபணிபுருத்திடக்கனிலாய்ச்
சைதகென்கனைத்திருவுமைமார்பகஞ்சேத்தான். (௫௭)

நலங்கொன்மைத்தனாத்தருவினென்பதென்னளிநீர்
நிலங்கடாங்குநுலியினையிலையிடநினைக்கான்
விலங்கலன்னிணையோயுமெய்த்திருவிருக்கும்
அலங்கலம்பையுந்தனதுகொளமாப்புக்கொண்டதான். (௫௮)

மத்திரப்படலம்.

ஆன்றிதன்மருகிநீஇயுங்கதன்புறநோக்கி
பூண்டபோர்மருவுடைமகனெடும்புழுகுறுசு
நீண்டதோனையநித்பயத்தெடுத்தயானின்னை
வேண்டியெய்திடவினாதுதொன்றுதெனவிளம்பும். (௬௧)

ஐயசாலவுமலினனரும்பெருமூப்பும்
வெய்யதாயதுவியட்டப்பெரும்பாம்பிசித்த
தொய்யன்மாநிலச்சுமையுறநிறைதந்திலையான்
உய்யலாலதோர்ஹெய்குடிவேண்டிம். (௬௨)

உருமைமைத்தரைப்பெருகின்றதாதுயர்க்கி
இருமையும்பெறந்தென்பதுபெரிவலரியற்கை
சுருமமன்னநிறந்தயாந்தளர்வறுதகுவோ
சுருமமென்னநிறந்தெய்யிலென்கட்டுனாகோழ. (௬௩)

மைத்தகங்குலமாயினிள்மணிமுடிவேந்தர்
தத்தமக்களேகடைமுறைகெயிலிந்தாங்க
ஐத்தொடாகிழமுப்பகைமருகைறவகற்றி
உய்த்துபோயினகுழிவிற்றெண்ணினமுலவர். (௬௪)

முன்னையுழவினைப்பயத்தினுமற்றியலேன்வி
பின்னையெய்தியாலத்தினாரிதிநிற்பெற்றென்
இன்னமயானித்தவாநியல்கெம்பையனென்றால்
பின்னையின் நுளபயத்தினிரிபுலதிரயாதே. (௬௫)

ஒருத்தலைப்பாத்தொருத்தலைப்பங்குவினார்தி
எருத்தினிக்குவிநியல்வாக்குகைத்திடருழக்கும்
வருத்தமக்கியல்வாப்பயநிருவினைமருவும்
அருத்தியுளடெனத்தைபவிதருவிடவேண்டிம். (௬௬)

ஆனாமன்வென்றிக்கனமலருமமைவினன்கி
நாடுமகங்குலசாயங்களைவிநிகமலத்
தாளின்லெய்கவனையத்தத்துத்தையனா
மீளவிலன்னுலகேற்றிநுஞ்ஞருமகன்மேனா. (௬௭)

மன்னராவலவரையேலவானவர்க்கராம்
பொன்னின்வாழ்நாபுரத்தரவையேலவானால்
பின்னாமாதலத்தெய்துகிளையிழைத்தவாநிறதார்
சொன்னமுமதற்பெற்றகாருத்துயர்நுறந்தார். (௬௮)

அனையதாதலினாந்துயர்ப்பெரும்பாமரசன்
வினையினெவ்வயின்வைத்தனெனக்கொளவேண்டாம்
புனையுமாமுடிபுனைந்தித்தல்லைம்புரக்க
நினையல்வேண்டும்யானின்வயிற்பெறுவதென்றான். (எக)

தாதையப்பரிசுரைசெயத்தாமரைக்கண்ணன்
காதலுறயிலலிகழ்திலன் கடனிடென்றுணர்ந்தும்
யாதுகொற்றவனேவியததுசெயலன்றோ
நீதியெற்கெனநினைந்துமப்பணிதலெனினான். (எங)

குருசில்லித்தையமனக்கொண்டகொற்றவெண்ணுடையான்
தருதியிலவரமெனச்சொலியுயிருறத்தமுவி
சுருதியின்னதன்மத்திரச்சுற்றமுஞ்சுற்ற
பொருவில்மேருவும்பொருவருக்கோயில்போய்ப்புக்கான். (எ

நிவந்தவந்தணர்நெடுந்தகைமன்னவந்தகரத்
துவந்தமைந்தர்க்குமடந்தையருழையார்பின்றொடர்
சுமந்திரன்மடந்தேர்மிசைச்சுந்தரத்திரடோள்
அமைந்தமைந்தனாந்தனெனக்கொயில்சென்றடைந்தான். (எஉ)

வென்றிவேந்தரைவருகவென்றுவண்ணம்வீற்றிருந்து
பொன்றிணிர்த்தோட்டரும்பெறலில்சினேபோக்கி
நன்றுசுத்திரகலிர்முடிக்கிந்தற்குல்லி
சென்றுவேண்டுவவரன்முறையமைக்கெனச்செப்ப. (எக)

உரியமாதவனொள்ளிதென்றமைந்தனன்வினாந்தோர்
பொருவில்தேர்மிசையத்தணர்முறத்தொடும்போக
நிருபர்க்கணமின்களிர்மற்றுகெறிமுறைமையினால்
திருவும்பூயியுஞ்சித்தையிற்சிந்தனவென்றான். (எச)

இறைவன்சொல்லெனமின்னறவருத்தினர்யாரும்
முறையினின்றிலர்முதல்துறுகளியிடமுற்றி
நிறையுருஞ்சிடையுலகைபோய்மயிர்வழிநிமிர்
உறையும்விண்ணாகமுடலொடுமெய்தினரொத்தார். (எடு)

ஒத்தித்தையருவகையொருவர்க்கங்கொருவர்
தத்தமக்குற்றவரசெனத்தழைக்கின்றமனத்தார்
முத்தகவெண்ணுடைமன்னனைமுறைமுறைகொழுதார்
அத்தகவெண்ணெனநினைந்துவிடபகாநார். (எஎ)

செய்து,

மூவெழுமுறைமையென்குலக்கள்முற்றுற
பூவெழுமுறவினாற்பொருதுபோக்கிய
சேவகன்சேவகஞ்செகுத்தசேவகம்
காவவிவ்வுலகம்தறனென்றாரோ. (எஎ)

வேறெலாமன்னரும்விருமபிழின்னது
கூறினாதுமனக்கொண்டகொற்றவன்
உறுதினாவகையொளிகுஞ்சித்தையான்
மாறுமோர்னவைசாலவாயமைகறினான். (எஅ)

மகவையினன்பினான்மயங்கியானிது
புகலீர்புகன்றவிப்பொம்மலவாசகம்
உதவையின்மொழிந்ததோவுளம்கோக்கியோ
தகவெனநினைத்ததோதன்மையென்னென்றான். (எச)

இவ்வகையுரைசெயவிருத்தவேந்தவை
செவ்வியநின்றிருமகற்குத்தேர்த்துளோர்
அவ்வவர்க்கவ்வவரற்றவாற்றாது
எவ்வயிலன்பினையினிதுகேளினான். (எஅ)

தானமுத்தருமமுத்தகவுத்தன்மைசேர்
ஞானமும்கல்லவர்ப்பேணும்கன்மையும்
மான்வவையின்மகற்குவைதலும்
நனமிவ்வுலகம்வந்தியைகவென்னவே. (எக)

உருணியிறையவுமுதவுமாயோர்
பார்கெழுபமுமாம்பமுத்தற்றுகவும்
கார்மறைபொழியவுக்கழனிபாய்கதி
வார்புனல்பெருகவுத்துக்கின்றர்களார். (எஉ)

பனையவாகெடுக்கரப்பருமயானையாய்
நினையவாத்தன்மையினினைத்தமன்னுயிர்க்
கெனையவாறன்பினனிர்மனீண்டவற்
கனையவாறன்பினவையுமென்றனர். (எக)

மொழிந்ததகேட்டலுமொய்த்துக்கொனைப்
பொழிந்தபெருவகையான்பொக்குகாதலான்
கழிந்ததோரிடரினான்குஞ்சித்தையான்
வழிந்தகண்ணீரினான்மன்னன்சுதுவான். (எச)

செம்மைநிறம்திறச் செய்நீர்ங் கின்பால்
வெம்மைநிறம்திறச் செய்நீர்ங் கின்பால்
என்மகனென்பதென்னெ றியிங் கின்பால்
அம்மகன்கையடைநோக் குழுகென்றான்.

(அடு)

அணைசனாபிதத்தின் னுணைமன்னவன்
புனைதபுநாடுபொழுதுபோக்தவான்
உணாதெரிக்கணிதனாயொருங்குநொண்டொரு
வனாபொருமண்டபமருங்குபேரினான்.

(அசு)

ஆண்டவன்லிலைபாகவறித்தவர்
பூண்டகாதலர் பூட்டலிழகொங்கையர்
நீண்டகூட்தலர்நீள்கூட்தலர்நீள்கூட்தலர்
நாண்டலோடினரிட்டிடையிறிறல்.

(அள)

ஆடுகின்றனர் பண்ணடைநீன்றியே
பாடுகின்றனர் பார்த்தவர்க்கேகரம்
சூடுகின்றனர் சொல்லுவதோர்கிலர்
மாடுசென்றனர் மங்கையாநாலலோ.

(அழ)

கண்டமாதரைக்காதலிகேக்கினான்
கொண்டவண்ணனைநல்கியகோசலை
உணமிபேருலகைப்பொருளன்னது
தொண்டைவாயினிச்சொல்லுமின்னென்றான்.

(அக)

மன்னெடுங்கழலன்துவனங்கிட
பன்னெடும்பகல்பாடளிப்பாபென
நின்னெடும்பதல்வனநனைநேமியான்
தொன்னெடும்புடிசூட்டுகின்றனென்றார்.

(கா)

நிறக்குஞ்செல்லமகற்கெனச்சிந்தையில்
பிறக்கும்பேருலகைக்கடல்பெட்பற
வறக்குமாவடவைக்கனலானதால்
துறக்குமன்னலென்னுநதுணுக்கமே.

(கா)

அன்னளாயுமரும்பெறலாமும்
நன்னிதிக்குவையுமநனிசுலித்தன்
துன்னுகாதற்கமித்தினாயோடும்போய்
மின்னுநேமியன்மேவிடமேவினான்.

(கா)

மேவிமென்மலராள்நிலமா தெனும்
தேவிமொடுநேவர்களையாங்கும்
ஆவியும்மறிவுமுதலாயவன்
வாவிமாமலர்ப்பாதம்வணங்கினான்.

(கா)

என்வயிற்றருமைத்தற்கினியருள்
உன்வயிற்றதென்றாளுலகியாவையும்
மன்வயிற்றினடக்கியமாயனைத்
தன்வயிற்றினடக்குத்தலத்தினான்.

(கா)

என்றிறைஞ்சியவ்வித்தினாகேளவனாக்
கொன்றுநான்மறையோதியுபுசனை
நன்றிழைத்தவணல்லதவர்க்கெலாம்
கன்றுடைப்பசுவின்கடனல்கினான்.

(கா)

பொன்னுமாமணியும்புனைசார்தமும்
கன்னிமொடுகாசினியிட்டமும்
இன்னயாவையுமிய்த்தனளத்தனள
கன்னநானமுமடைபுலகினான்.

(கா)

நல்கியாகனும்மலர்ப்பாதாத
புல்லிப்போற்றிவணங்கிப்பாடியிலா
மல்லன்மாளிகைக்கோயிலவன்கொள
தொல்லெனோன்புகள்யவந்தொடங்கினான்.

உ-வது. மந்திரப்படலம். முற்றிற்.

ஆக-திருவருத்தமே.

உ-வது - மந்தனாகுந்ச்சிப்படலம்.

கடிகமழுகாரினன்கணிதமாக்கோ
முடிவுநோக்கியோர்முதன்மைநிற்பின்
வடிமழுவாளவத்கடந்தமைத்தற்கு
முடிபுனைகடிகைநான்மொழியினென்றான்.

(க)

பொருத்தாகாணைநின்புதல்வந்தென்றான்
நிருந்தினான்சொற்கேட்டசெய்தமல்
பெருந்தின்மால்யானையான்பிழைப்பில்செய்தவம்
வருந்தினான்வருகெனவசிட்டென்பதினான்.

(உ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

நல்லியல்மங்கலநாளுமநா லோயல்
வில்லியல்தோளவறவேண்டுமெனவ
ஒல்லையினியந்நிலலுறுதிவாய்மையும்
சொல்லுதிபெரிதெனத்தொழுதுசொல்லினான். (௩)

முனிவனுமுலகையுந்தாழமுத் துவான்
மனுசுலநாயகன்வாய்முன்னினான்
அனையவன்வரவுகேட்டலங்கல்நீரனும்
இனிதென்கொண்டிதன்னிருக்கையெய்தினான். (௪)

வேறு.
ஒல்கலில்தவத்துத்தமேனாதுதால்
மல்குக்கேள்வியவள்ளலேநாக்கினான்
புல்குகாதற்புரவலன்போர்வலாய்
நல்கும்நாளிலநாளைநினக்கென்றான். (௫)

என்றுபின்னுமிராழநோக்கிரான்
ஒன்றுகூறுவதுண்டுறுதிப்பொருள்
நன்றுகேட்டுக்கடைப்பிடிநன்றென
துன்றுதாரலற்சொல்லுதல்மேயினான். (௬)

கரியமாலினுங்கண்ணுதலானினும்
உரியதாமரைமேலுறைவானினும்
விரியும்பூதமொகைத்தினுமெய்யினும்
பெரியர்தணர்பேணுதிபுள்ளதால். (௭)

அந்தணுளர்முனியவுமாங்கவர்
எந்தையாலாள்செய்யவுத்தேவரில்
நொந்துளாயுகொய்துயர்ந்தாரையும்
மைத்தலெண்ணவரம்புமுண்டாகுகோலா. (௮)

அனையராதலினையலில்வெய்யதி
வினையின்கியமேலவர்தானினைப்
புனையுஞ்சென்னியையாய்ப்புகழ்த்தேத்துதி
இனியகூறிவிறேயினசெய்தியால். (௯)

ஆவதற்கும்மழிவதற்கும்மவர்
எவதிற்கும்விதியுமென்றாவினி
யாவதெப்பொருளில்மையும்மையும்
தேவரைப்பரவுதுணைசீர்த்தே. (௧௦)

மந்தனாகுழ்ச்சிப்படலம்.

உருனும்மேயியுமொன்கவரெல்கமும்
மருளில்வாணியும்வல்லவர்பூவர்க்கும்
தெருனும்மல்லறமும்மனசெம்மைமையும்
அருனும்நீத்தபின்னுவதுண்டாகுமோ. (௧௧)

சூதுமுந் துறச்சொல்லியமாததுயர்
நீதிமைந்தநின்கிலைபாடினும்
ஏதமென்பனயாவையுமெய்துதற்
கோதுமுலமலையெனவோதியே. (௧௨)

யாரொடும்பகைகொள்ளிலென்றபின்
பேரொடுங்கும்புகழொடுங்காததன்
தாரொடுங்கல்செல்லாததுதத்தின்
வேரொடுங்கெடல்வேண்டுவண்டாகுமோ. (௧௩)

கோளுமைம்பொறியுஞ்ஞறையப்பொருள்
நாளுங்கண்டிடுக்குறுகோன்மையின்
ஆளுமல்வரசேயரசன்வது
வாளின்மேல்வருமாதவமைத்தனே. (௧௪)

உமைக்குநாதற்குமோங்குபுள்ளுர்க்கும்
இமைப்பில்நாட்டமொட்டுடையானுக்கும்
சமைத்ததோள்வலிதாங்கினராயினும்
அமைச்சர்சொல்லியாற்றதுதலாற்றலே. (௧௫)

என்புதோலுடையர்க்குயிலர்க்குந்தம்
வன்பகைப்புலன்மாறமாயப்பதென்
முன்பின்பின்றிமுவுலகத்தினும்
அன்பினைலதேராக்கமுண்டாகுமோ. (௧௬)

வையமன்னுபிராகுலம்மன்னு
உய்யத்தாங்குமுடலன்மன்னனுக்
கையமின்றியறங்கடவாதருள்
மெய்யினின்றபின்வேள்வியும்வேண்டுமோ. (௧௭)

இனியசொல்லினனிகையெண்ணினன்
வினையன்றாய்விழுப்பன்வென்றியன்
நினையுந்நெறிகடவானெனில்
அனையமன்னற்கழிவுமுண்டாகுகோலோ. (௧௮)

அயோத்தியா காண்டம்.

லேமல்லநீக்கிச்செம்பொற்றுலேத்
தாலமன்னதனிநிலைதாங்கிய
ஞாலமன்னருந்ல்லவாரோக்கிய
காலமல்லதுகண்ணுமுண்டாகுமோ.

(௧௯)

ஓர்வினல்வினையூற்றத்தினுருநா
பேர்வில்லொலவிதெற்றுளதென்றோ
நீர்விலன்புசெலுத்தலிற்செவ்வியோர்
ஆர்வம்ன்னவற்காயுதமாவதே.

(௨௦)

தாமகேதுபுவிக்கெனத்தொன்றிய
வாமமேகலேமங்கையரால்வரும்
காமபில்லையெனிற்கடுக்கேடெனும்
நாமபில்லையாகமுபில்லையே.

(௨௧)

எனையீதியினிபனவையகப்
போனகற்குவிளம்பிப்புலன்கொளீஇ
ஆனவன்னொழிமாயிரமெளலியான்
தானைண்ணினந்ததுவண்ணினான்.
நண்ணிரகணைவள்ளலேநான்மறைப்
புண்ணியப்புலையாடிப்புலமையோர்
எண்ணுலவினையுற்றுவித்தேற்றினான்
வெண்ணிறத்தருப்பைபுவித்திரோ.

(௨௨)

வேறு
எற்றிடவாண்டகையினிதிருத்தழி
தாற்றடமார்பனுமொய்நெய்தப்போய
ஆற்றலசாலசனக்கறிவித்தானவன்
தகரணிசமைக்கவென்றனன்.

(௨௩)

எவினவன்ருவிராமனானேயே
பூமகன்கொழுநனையப்புனையுமெளலியிக்
கோநகரணிகெனக்கொட்டும்பேரியத்
தேவருங்களிகொளத்திரித்துசாற்றினர்.

(௨௪)

கலியமைதீர்த்தியக்காரைநாளையே
புலியமைமணிமுடிபுனையுமென்றசொல்
செவியமைதுகர்ச்சியவெண்ணுந்தேவந்தம்
அலியமுதன்னவநகருளர்க்கெலாம்.

(௨௫)

(௨௬)

மத்தனாகுழ்ச்சிப்படலம்.

௧௭

ஆர்த்தனர்களித்தனாடிப்பாழினர்
வேர்த்தனர்கடித்தனர்கிவிர்த்துமெய்மயிர்
போர்த்தனர்மன்னனைப்புக்குழுவாழ்த்தினர்
தூர்த்தனர்கீணிதொல்லினர்க்கெலாம்.

(௨௭)

திணிகுடிரவியைத்திருத்தனாறுமப்
பணியிடைப்பள்ளியான்பரந்தமார்பிடை
மணியினைவேகடம்வகுத்துமாறும்போல்
அணிகரணிக்ந்தனாருத்திமார்களே.

(௨௮)

வெள்ளியகரியனசெய்யவேறு
கொள்ளைவாண்கொழிநீர்க்குழாக்கள்தோன்றுவ
களளவிற்கோதையான்செல்வக்காணிய
புள்ளெலாந்திருநகர்புஞ்சுத்தபோன்றவே.

(௨௯)

மங்கையர்குறங்கெனவகுத்தவாழை
அங்கவர்கழுத்தெனக்கழுகமார்த்தன
தங்கொளிமுறுவலிற்றாமநான்றன
கொங்கைவையிகர்த்தனகனகும்பமே.

(௩௦)

முதிர்வொளியுயிர்த்தனமுதிருக்காலையிற்
கதிரவன்வேறெருகவின்கொண்டானென
மதிதொடரிலுந்தனமகாதோரணம்
புதியனவலுந்தனபுதவராசியே.

(௩௧)

அனியுறுசெம்மணித்தூணமநீறுதோய்
வனிகையோர்கூறினவ்வடிவுகாட்டின
புனைதுகிலுறையெழுந்தும்பொதிந்துதோன்றின
பனிபொதிக்கதினொன்பவளத்தூன்களே.

(௩௨)

முத்தினில்முழுநிலவெறிப்பொய்மணிப்
பத்தியினிளவெயில்பாப்பலத்தின்
கொத்தினமிருள்வரத்தூண்டச்சோதிட
வித்தகர்விந்ததொளொத்தவிதியே.

(௩௩)

ஆடன்மான்றோர்க்குழாமவனிகாணிய
விடெனுமுலகின்விழ்விமானம்போன்றன
ஓடைமாக்கடகளிறுதையமால்லரை
தேடருங்குதொடுத்திரிவபோன்றவே.

(௩௪)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வளங்கெழுதிருநகர்வையும்வையுமும்
பளிங்குடைநெடுஞ்சுவர்தித்தபத்தியில்
கிளர்ந்தெரிசுடர்மணியிருளைக்கீறலால்
வளர்த்திலபிற்திலசெக்கர்வானமே.

(௩௫)

பூமழைபுனல்மழைபுதுமென்கண்ணத்தின்
தூமழைதரளத்திந்தோயில்வெண்மழை
தாமிழைநெரிதலிற்றகர்தபொன்மழை
மாமழைநிகர்த்தனமாடவீதியே.

(௩௬)

காரொடுதொடர்மதக்கனிதுசென்றன
வாரொடுதொடர்மழல்மைந்தராமென
தாரொடுதெட்கனபிழைகள் தாழ்கலை
தேரொடுதெட்குமத்தெரிவைமாரினை.

(௩௭)

எய்த்தெழுசெல்லமும்மழையின்பமும்
தேய்த்திலவனையதெரிவிலாமையால்
ஆய்த்தனர்பெருகவும்அமரரிம்பரில்
போந்தவர்போத்திலமென்னும்புத்தியால்.

(௩௮)

அந்நகரணிவுறுமமலைவானவர்
பொன்னகரியல்பெனப்பொலியுமெல்லவையில்
இன்னல்செயிராவணனிழைத்ததிமைபோல்
துன்னருங்கொடுமனக்கூனிதோன்றினான்.

(௩௯)

தோன்றியகூனியுத்தடிக்குநெஞ்சினான்
உணர்நியவெருளியாளனைக்குமுள்ளத்தாள்
கான்றெரியனத்தாள் கதிக்குஞ்சொல்லினான்
மூன்றுலகினுக்குமோரிடுக்கணமுட்டுவாள்.

(௪௦)

தொண்டைவாய்க்கேகயத்தோகைகோயின்மேல்
மண்டிஅனலெருளியின்மடித்தவாயினான்
பண்டைநாளிராகவன்பாணியிலுயிழ்
உண்டையுண்டனைத்தனனுள்ளத்துள்ளுவாள்.

(௪௧)

நாற்கடற்படுமணிரளின்பூத்ததோர்
பாற்கடற்படுதினாப்பவளவல்லியே
போற்கடைக்கண்ணளிப்பொழியப்பொங்களை
மேற்கிடந்தாடனைவிரைவினெய்தினான்.

(௪௨)

மத்தனாகுழ்ச்சிப்படலம்.

எய்தியக்கேகயன்மடந்தையேடவிழ்
நொய்தல்தாமரைநேற்றநேன்பினில்
செய்தபேருவமைசால்செம்பொற்சீறடி
கைகளிற்றீண்டினுள்காலக்கோளினான்.

(௪௩)

திண்டலுமுணர்ந்தவத்தெய்வக்கற்பினான்
நீண்டகண்ணனந்தரும்கீக்குகின்றிலன்
மூண்டெழுபெரும்பழிமுடிக்கும்வெவ்வினை
தூண்டிடக்கட்டுனாசொல்லல்லமேயினான்.

(௪௪)

ஆணங்குவான்விடவராவனுருமல்லையும்
குணங்கெடாதொளிரிசுளிரெண்டிங்கள்போல்
பிணங்குவான்பேரிடார்பிணிக்கண்ணவும்
உணங்குவாயல்லையுறங்குவாயென்றான்.

(௪௫)

வெவ்விடமனையவள்விளம்பவேற்கணன்
தெவ்விடிலைக்கையென்நிலுவ்செவ்வியர்
அவ்வவ்விதாறதொருமறத்திறம்பலர்
எவ்விடனெனக்குவத்தடுப்பதினென்றான்.

(௪௬)

பராவரும்புதல்வரைப்பயக்கயாவரும்
உராவருந்துயவைவிட்டுறுதிகாண்பரால்
விராவரும்புவிக்கெலர்மவேகமேயன
இராமனைப்பயத்தவெற்கிடருண்டோவென்றான்.

(௪௭)

ஆழ்த்தபேரன்பினையையகூறலும்
சூழ்த்ததினையிசைக்கூனிசொல்லுவான்
வீழ்த்ததுநின்னலத்திருவும்வீய்த்தது
வாழ்த்தனள்கோசலைமதியினுலென்றான்.

(௪௮)

ஆன்னவளவ்வுரையுரைப்பவாயிழை
மன்னவர்மன்னனேற்கணவன்மைந்தனேல்
பன்னரும்பெரும்புகழ்ப்பரதன்பார்தனில்
என்னிதன்மேலவட்கெய்தும்வாழ்வென்றான்.

(௪௯)

ஆடவர்கையுறவான்மைமாகுற
தாடகையெனும்பெயர்த்தையலள்படர்
கோடியவளியிலையிராமன்கோமுடி
சூடுவனானவாழ்வினெனச்சொல்லினான்.

(௫௦)

அயோத்தியாகாண்டம்.

மாற்றமெதுவையெய்தவெனமுன்
ஆற்றல்சால்கோசலையறிவுமொத்தவால்
வேற்றுமையுற்றிலன்வீரன்முதலுக்
கேற்றவளிநுதயத்திருக்கவேகொலாம்.

(௫௪)

ஆய்பேரன்பெனுமனக்கார்த்ததெழ
தேய்விலாமுகமதின்கிண்கிண்தேதற
தாயவனுவகைபோய்மிசச்சுடர்க்கெலாம்
நாயகமனைபதோர்மலைக்கினுள்.

(௫௫)

தெழித்தனனார்ப்பினளிதற்க்கண்டயுக
விழித்தனனவைதனவெயனுயிர்த்தனன்
அழித்தனனமுதனனம்பொன்மலையால்
குழித்தனனவிலத்தையக்கொடியகூனியே.

(௫௬)

வேதனைக்கூனிபின்வெகுண்டிரோக்கியப்
பேதையைப்பித்திற்றிநீந்தசேயொடும்
நீதுயர்ப்புகொனெடிதுன்மாற்றவன்
தாதுயர்க்காட்செயத்தரிக்கிலெனென்றான்.

(௫௭)

செவந்தவாய்ச்சிதையுக்கரியசெம்மலும்
நிவந்தவாசனத்தினிதிருப்பநின்மகன்
அவந்தனுப்பெனவிலத்திருக்கலானபோ
துவந்தவாநென்னிதற்குறுதியாதென்றான்.

(௫௮)

மறந்திலன்கோசலையுறுதிமந்தனும்
சிறந்தநற்றிருவிளிற்றிருவுமெய்தினுள்
இறந்திலனிருந்தனெனசெயதாற்றுவான்
பிறந்திலன்பரதனிபெற்றதாலென்றான்.

(௫௯)

சரதயிப்புவினெலாந்தமபியோடுமில்
வரதனைகாக்குமேல்லாமபில்காலமும்
பரதனுமினவனும்பதியின்கிப்போய்
விரதமாதவகுசெயவிதெனன்றென்றான்.

(௬௦)

பன்னுறுகடகரிப்பரதன்பார்மகன்
கன்னுறுகவினராயினிதுகாத்வம்
மன்னுறுமுரசடைமன்னாமலையில்
என்னுறப்பிறந்திலனிறத்தனன்றென்றான்.

(௬௧)

மந்தாகுழ்ச்சிப்படலம்.

பாக்கியம்புரிந்திலாப்பரதன் தன்னைப்பன்
டாக்கியபொலன்கழலரசனுனையால்
தேக்குயர்கல்லதர்கடிதுசேனிடை
போக்கியபொருளெனக்கிண்துபோந்ததால்.

(௬௨)

மந்தகாபின்னரும்வகைத்துகூறுவான்
அந்தரத்தீர்த்துலகனிக்குமநீரினில்
தந்தையும்கொடியன்நற்றயுத்தியனால்
எந்தையேபரதனெயென்செய்வாயென்றான்.

(௬௩)

அனாசரிப்பிறந்துபின்னாசரில்வளர்ந்
தனாசரிப்புருத்துபேரனாசியானை
கனாசெயற்கருந்துயர்க்கடலில்விழ்கின்றய
உனாசெயக்கேட்கிலையுணர்தியோவென்றான்.

(௬௪)

கல்வியுமினமையுங்கணக்கிலாற்றலும்
விலவியுரிமையுமழகும்விரமும்
எல்லையில்குணங்களும்பரதற்கேயது
புல்லிடையுருத்தமுதேயும்போலென்றான்.

(௬௫)

வாய்கயப்புறமந்தனாவழங்கியவெஞ்சொல்
காய்கனற்றலெய்சொறித்தெனக்கதங்கனற்ற
கேகையர்க்கிதைநிறுமகளினரினவரிகள்
தோய்யற்கண்களசெவப்புறநோக்கினசொல்லும்.

(௬௬)

வெயின்முறைக்குலக்கதிரவன்முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருடிறப்பினுமுறைகிரம்பாதோர்
மயின்முறைக்குலத்தரிமைபைமனுமுதல்மாபை
செயிருமப்புலச்சிந்தையாலென்சொனயுத்தியோய.

(௬௭)

எனக்குல்லையுமல்லையென்மகன்பரதன்
தனக்குல்லையுமல்லையத்தருமமேரோக்கில்
உனக்குல்லையுமல்லையத்துழவினைதுண்ட
மனக்குல்லனசொல்லினமதியிலாமனத்தோய.

(௬௮)

பிறத்திறத்துபோய்ப்பெறுவதுமிழப்பதம்புகழீழல்
பிறத்திறம்பினும்வியாழமேதிறம்பினுமெறியின்
திறத்திறம்பினுஞ்செய்தலத்திறம்பினுஞ்செய்தீர்
மறத்திறம்பினுமவன்முறைதிறம்புதல்வழக்கோ.

(௬௯)

போதியென்னெதிர்நின்றின்புன்பொறிநாவை
சேதியாதிதொறுத்தென்புறஞ்சிலரநியின்
நீதிபல்லவும்நெறிமுறையல்லவும்நினைந்தாய்
ஆதியாதவினநிவிசியடங்குதியென்றான்.

(௬௭)

அஞ்ரிமந்தனாயகன்நிலைமொழிகேட்டும்
நஞ்சுதிர்க்கினுத்தீர்கிலாததுமலிந்தென்ன
தஞ்சமேயுனக்குறுபொருளுணர்த்துனைதவினோன்
வஞ்சிபோலியென்றடிமிசைவிழ்துனைவழங்கும்.

(௬௮)

மூத்தவற்குரித்தாசெனுமுறைமையினுவகம்
காததமன்னனிவினையனன்றோடல்வண்ணன்
ஏத்தூண்முடிபுனைவதற்கிசைந்தனனென்றால்
மீத்தருஞ்செல்வம்பரதனைவிலக்குமாநெவனோ.

(௬௯)

அநனிர்மடியவருளுடையருந்தலர்க்கேனும்
பெறலருந்திருப்பெற்றபின்சின்னையிதிகாம்
மறநினைந்துமைவல்கிலராயினுமனத்தால்
இறலுறும்படியியற்றுவரிடையுருவினனல்.

(௭௦)

புரியுத்தன்மகனாசெனிந்நூதலமெல்லாம்
விரியுஞ்சித்தனைக்கோசலைக்குடைமையாமென்றால்
பரியுநின் குலப்புதலவற்குமுனக்குமிப்பார்மேல்
உரியதென்னவனாதவியவொருபொருள்வல்லால்.

(௭௧)

தூண்டிமின்னலும்வறுமையுந்தொடர்காததுயரால்
நாண்டுவந்துனையிரந்தவர்க்கிருந்தியவனை
வேண்டியிதியோவெள்குதியோளிம்மனோயால்
மாண்கிபோதியோமறுத்தியோவென்கணம்வாழ்தி.

(௭௨)

சின்னதசெய்கையிற்றிகைத்தனையினிச்சிலநாளில்
தந்தமின்மையுமெளிமைபுநிற்கொண்டிதவிர்க்க
உந்தையுன்னையுன்கினைஞர்மற்றுன் குலத்துள்ளோர்
வந்துகாண்பதுன்மாற்றவன்செல்வமோமறியாய்.

(௭௩)

காதலுன்பெருங்கணவனையஞ்சியக்கனிவாய்ச்
சீதைதந்தையுன்றாதையந்தெறுகிலவிராமன்
மாதுலனவனுதைக்குவாழ்வினியுண்டோ
பேதைபுன்றுனையாருள்பழிபடப்பிறந்தார்.

(௭௪)

மற்றுந்துதைக்குவான்பகைபெரிதானமறத்தார்
செற்றபோதியுர்சென்றுதவாசெனிந்தசெருளில்
கொற்றமென்பதொன்றெல்லுழியுண்டதுகூறாய்
சுற்றமுங்கெடச்செதுயர்க்கடல்விழ்த்துணிகதாய்.

(௭௫)

கெடுத்தொழிந்தனையுனக்கரும்புதல்வன்களெரிசீர்
உடுத்தபாசமுடையவனொருமகற்கெனவே
கொடுத்தபொராசன்குலக்கோமைத்தந்தமக்கும்
ஆதித்ததமங்கெழுமாம்பிரர்க்காகுமோவென்றான்.

(௭௬)

நியமந்தனாயிவ்வுவாசெப்பலுந்தேவி
தூயசின்னையுத்திரித்ததுகுழ்ச்சியினிமையோர்
மாயையும்மலாபெற்றதல்லவாவுண்மையாலும்
ஆயவந்தனரியற்றியவருத்தவத்தாலும்.

(௭௭)

அரக்கர்பாவமுமல்லலரியற்றியவருமும்
தூரக்கல்லருளதுறந்தனனதூய்மொழிமடமான்
இரக்கமின்மையன்றோவிந்நிவ்வுலகுகளிராமன்
பரக்குத்தொல்புகழமுதினைப்பருகுநின்றதுவே.

(௭௮)

அனையதன்மையளாபியகைகயனன்னம்
வினைநிரம்பியகடனியைவிரும்பினனோக்கி
எனையுலத்தனையினியென்மகனுக்குமனையான்
புனையுந்நமுடிபெறும்படியுந்நியென்றான்.

(௭௯)

மாழையுன்கணியுலாசெய்க்கேட்டமத்தனையென்
தோழிவல்லனென்றுனைக்கல்லென்றடிக்கொழுதான்
தாமுமன்னியையென்னுரைதலைநிற்பினுலகம்
வழுமேழுமுன்னொருமகற்காக்குவேனென்றான்.

(௮௦)

நாடியொன்றனக்குரைசெய்வென்களிர்பணிகையாய்
தோடியவந்ததாச்சம்பரந்தொலைவற்றவேலை
ஆடல்வென்றியானருளியவாமவைவிரணமும்
கோடியென்றனருளளமுக்கோடியகொடியான்.

(௮௧)

இருவரத்தினிலொன்றினுரைக்கொண்டிராமன்
பெருவனத்திடைபேறிருபருவங்களபெயர்ந்து
நிரிதாச்செய்தியொன்றினுச்செழுநிலமெல்லாம்
ஒருவாழிப்பதிமுன்மகற்குபாயமிதென்றான்.

(௮௨)

உரைத்தகூலியையுவந்தனனாயிருந்தழ்வி
நிலைத்தமாமணியாரமும்நிதியமுமநீட்டி
இரைத்தவெலைகுழலகமென்னெருமகற்கீட்காய்
தரைக்குராயகந்தாயினிநீயெனத்தணிபா.

(அக)

நன்றுசொல்லினைநம்பியைநளிர்முடிசூட்டல்
துன்றுகானத்திவிராமனைத்தாத்தலிவ்விரண்டும்
அன்றதாமெனிலாசன்முன்னொருயிர் துறந்து
பொன்றிநீக்குதல்புரிவென்யான்போதிநீயென்றாள்.
கூனிபோனபின் குலமலர்க்குப்பைபின் நிழிந்தாள்
சோனைவார்குழற்கந்தையிற்சொருகியமலை
வானவார்மழைநுழைநுழிபிதிர்ப்பாள்போல்
தேனவாவுறுவண்டினமலமரச்சிதைத்தாள்.

(அச)

(அடு)

வினையுந்தன்புமுழவல்லியைவேரறுத்தென்ன
கிளைகொள்மேகலைசித்தினள்கிண்கிணியோழும்
வளைதுறந்தனன்மதியினிலமுறுத்துடைப்பாள்போல்
அள்கவாணுதலரும்பெற்றநிலகமுமழித்தாள்.

(அசு)

தாவின்மாமணிக்கலன்மற்றுத்தனித்தனிச்சித்தி
நாவின்சூழினிலந்தைவரப்பரப்பி
காவிபுண்கண்களஞ்சனகானறிடக்கலுழர்
பூவுதிர்ந்ததோர்கொம்பெனப்புவிமிசைப்புரண்டாள்.
கவ்வியிழந்தெனநாடகமயிலுயிரின்றென்ன
கவ்வைகூர்தரச்சனகியாங்கழகமிழ்கமலத்
தவ்வைநீக்குமென்றயொத்திவந்தடைந்தவம்மடந்தை
தவ்வையாமெனக்கிடந்தன்னகையன்றனைபை.

(அசு)

(அஅ)

உ-வது-மந்தரைகுழ்ச்சிப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் - ௧௮௮.

௩-வது கைகேசிகுழறினைப்படலம்.

நாழிகைகங்குலினள்ளடைந்தபின்நை
யாழிசையஞ்சியவஞ்சொலேழைகோதியில்
வாழியவென்றயில்மன்னாதுன்னவந்தான்
ஆழிநெடுங்கைமடங்கலாஸியன்னான்.

(அ)

கைகேசிகுழறினைப்படலம்.

வாயலின்மன்னவல்லனநிழிப்பவந்தாள்
கேயினசெய்யுமடந்தைமாரொடேகி
பாயலதுறந்தபடைத்தடங்கண்மென்றோள்
ஆழிழைத்தன்னையடைந்தவாழிமன்னன்.

(உ)

அடைந்தவனோக்கியரந்தையென்கொல்வந்து
தொடர்ந்தெனத்தாய்கொண்கிசொருமநெஞ்சன்
மடந்தையமரணையெடுக்குமாயேயோபால்
தடங்கைகண்கொண்டுதழிஇயெடுக்கலுற்றான்.
பின்னதொடர்ந்தவெனகைதம்மைநீக்கி
மின்றுவள்கின்றதுபோலமண்ணில்விழ்தாள்
நன்றுபிரம்பலன்நீயிர்க்கலுற்றான்
மன்னலருந்தொடைமன்னனாஸியன்னான்.

(க)

(ச)

அன்னதுகண்டவன்கன்மன்னனாஞ்சி
என்னையிழந்ததிஞ்ஞாலமேழில்வாழ்வார்
உன்னையிழந்தவன்மாவருமறதெல்லாம்
சொன்னபினைஞ்செயல்காணாழிசொல்லிடுன்றான்.

(சு)

வன்னொள்தாதுவன்வாய்மைகேட்டமங்கை
கொண்டனெடுக்கணினுலிகொடுக்கைகோப்ப
உண்கொலாம்அருளள்கண்கண்கண்குக்கில்
பண்டையவின்றுபரித்தனித்திடுபன்றான்.

(சு)

களவியிழ்கோதைகருத்துணர்ந்தமன்னன்
வெள்ளகெடுஞ்சுடர்பின்னின்மின்னவக்கார்
உள்ளமுல்துளசொலவென்றுமலோபேன்
வள்ளலிராமனுன்னைமந்தனையென்றான்.

(சு)

ஆன்றவன்வலுநாகுறவையமில்லாள்
தோன்றியபேரவலந்துடைத்ததுண்டேல்
சான்றிமையோருலமாசமன்னநீயன்
தேன்றவரங்களிர்ணமீதியென்றான்.

(அ)

வரங்கொளவித்துணைமன்னுமல்லலெய்தி
இரங்கிடலேண்டிவதிவன்கொளென்பால்
பாங்கெடவிப்பொழுதேபகாத்திடுன்றான்
உரங்கொளமனத்தவள்வஞ்சமோசிலாதான்.

(சு)

எயலரங்களிர் ண்டினென்றி னுலென்
சேயரசாள்வதுசீதைகேள்வெனென்றால்
பேய்வனமாள்வதெனப்புகழும்பின்ருள்
தியலையாவையினுஞ்சிறந்ததியாள்.

(40)

நாகமெனுங்கொடியாள் தனுவீனிய்த
சோகவிடந்தொடரத் துணுக்கமெய்தா
ஆகமடங்கலும்வெந்தழிந்தராவின்
வேகமடங்கியவேழமென்னவீழ்தான்.

(41)

பூதலமுற்றதனிற் புரண்டமன்னன்
மாயுரத்தினையாவ சொல்லவல்லார்
வேதனைமுற்றிடவெந்துவெந்துகொல்லன்
ஊதுலையிற்றகனென்னவெய்துயிர்தான்.

(42)

உலர்ந்ததுநாவுயிரோடலுற்றதுள்ளம்
புலர்ந்ததுகண்கள் பொடித்தபொற்குசோரி
சலத்தலைமிக்கதுதக்கதென்கொலென்றென்
றலத்தலைபுற்றவரும்புலன்களைந்தும்.

(43)

மெவிரிலத்திலிருக்கும்நிற்கும்வீழும்
ஒவியமொப்பவுயிர்ப்பட்டங்கியோயும்
பாவியையுற்றெதிர்பற்றியெற்றவெண்ணும்
ஆவிபதைப்பவலக்கணெய்துகின்றான்.

(44)

பெண்ணொனவுற்றபெரும்பழிக்கும்நாணும்
உண்ணிதைவெப்பொடியித்ததுயிர்த்துலாவும்
கண்ணினிசேர்க்குமயர்க்குமிக்ககவேல்
புண்ணுழைதைக்கவுழைக்குமானேபொல்வான்.

(45)

கம்படுகெளரியாணையன்னமன்னன்
வெம்பிவிழந்தெழும்விம்மல்கண்டுலெய்துற்
றும்பர்கடுக்கிளஞழிபோலதொத்த
தம்பன்கண்ணவருளளமன்னதேவால்.

(46)

அஞ்சலையனதல்லல்கண்டுமுள்ளம்
நஞ்சிலன்ராணிலென்னராணமாமாஸ்
வஞ்சனையென்மெட்டைவேடமென்றே
தஞ்செனமாசையுள்ளலர்களதக்கோர்.

(47)

இத்திலேநின்றவள்தன்னைமெய்தகோக்கி
செய்திலேவேவவன்திசைத்ததுண்டோ
பொய்திலேயோர்களபுணர்த்தயஞ்சமுண்டோ
அத்திலேசொல்லெனதானையுன்மையென்றான்.

(48)

திசைத்ததுமில்லையெனக்குவாந்துதியோர்
இசைத்ததுமில்லையென்தவிவ்வாங்கள்
ஞ்சைப்பரிபோய்திரினின்றுகொளவென்னேறல்
ஞ்சைத்திரமநின்றவியின்வைத்துமாள்வெனென்றான்.

(49)

இத்தெடுஞ்சொல்லவேழைமுன்னே
வெந்தகொடும்புணில்வேணுன்றத்தொப்ப
சின்னையிரித்துதைக்கத்தூண்டுவிழ்தான்
மைத்தனனாதுயிரேறினாதமன்னன்.

(50)

ஆகொடியாயெனுமஆவிகாலும்அந்தோ
ஒகொடியேயறமென்னும்உணமையொன்றும்
சாகவெனுவெழும்மெய்தளாடிவிழும்
மாகமும்நாகமும்மண்ணும்வென்றவாளான்.

(51)

நாரியரில்லையிஞ்ஞாலமேழுமென்ன
கூரியவாள் கொடுகொன்றுக்கியானும்
பூரியவெண்ணினடன்றவென்னுபொங்கும்
வீரியர்வீரம்விழங்குகின்றவேலான்.

(52)

சையொடுகையெழுடைக்கும்வாய்க்குக்கும்
பொய்யுனாகுற்றமெனப்புழுவகொடும்
செய்யெரியுற்றெனநேஞ்சுழித்துசோரும்
வையகமுற்றும்புடந்தவாய்மைமன்னன்.

(53)

ஒருப்பினுமத்தாமுண்மையென்றுமோலா
மறுப்பினுமத்தாமென்றுவாய்மைமன்னன்
பொறுப்பினுமித்திலேபோகிலானேவாளான்
இறுப்பினுமாவதிரப்பதெவ்நெழுந்தான்.

(54)

வேறு.

தோன்மேற்கொண்டிருக்கும்மகற்றிக்குறிக்கொண்டார்
போன்மேலுற்றதுண்டெனினன்றும்பொறையென்னு
தோன்மேல்விழ்தான்கருகொல்லையானேக்களிமன்னர்
மேன்மேல்வந்துமுத்திவனங்கிடிடைகாளான்.

(55)

கொள்ளாளின் சேயில்வரசன் னுன்கொண்டாலும்
உள்ளாதிந்தநாளிலமுந் தனிவென்றும்
உள்ளாடுல்லாமோதவுவக்கும்புகழ்கொள்ளாய்
எள்ளாபிற்றும்வன்பழிகொண்டென்பயவென்றான்.

(உக)

வானோர்கொள்ளார்மண்ணவருய்யாநிமிமற்றென்
எனோர்செய்கையாடுநீயிவ்வரசாளவாய்
யானேசொல்லக்கொள்ளவிசைத்தான்முறையாலே
தானேநல்குமுன்மகனுக்குத்தாபென்றான்.

(உங)

கண்ணேவேணமிமென்னினுயிர்க்கடவேனென்
உண்ணேராவிலேண்டினுயிற்றையுனதன்றோ
பெண்ணோவண்மைக்ககயன்முனைநெய்நலையேல்
மண்ணேகொளநீநிறைபதொன்றும்மறவென்றான்.

(உஅ)

வாயத்தேனென்றேனினியானோவதுமாற்றென்
ரோயத்தென்னேநோவனசெய்ததுவலாதே
தாய்த்தென்னத்தன்னையிரத்தாற்றழல்வெங்கட்
பேய்த்தந்தியும்நீயிதுதத்தாற்றிழையாமோ.

(உக)

இன்னேயின்னேபன்னியிரத்தானிகல்வேத்தன்
தன்னேரில்லாத்தியவருள்ளத்தொமுள்ள
முன்னேதந்தாயிவ்வரமலகாயமுனிவாயேல்
என்னேமன்னுமாருளவாய்மைக்கினிபென்றான்.

(உஊ)

அச்சொற்கேளாவாபுழங்காவயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற்கேளாவாய்மொழிமன்னன்பொறைகூட
நச்சத்தியேபெண்ணுதுவன்றோவெனநாண
முச்சத்தார்போற்பின்னுமிருந்தேமொழிகின்றான்.

(உச)

நின்மகனானவான்நீயிலிதாவாய்கிலமெல்லாம்
உன்வயமாமேயாளுதித்தேனானாகுன்றேன்
என்மகன்னன்கண்ணனுயிரெல்லாவயிரகட்கும்
நன்மகனித்தாராழ்வாமையவென்றான்.

(உட)

மெய்யேயென்றன்வேரதநாதும்கினைகோக்கி
நையானின்றேனாவுமுலர்ந்தேனநினம்போல்
கையானின்றென்கண்ணெந்நின்றுக்கழிவானேல்
உய்யேனங்காயுன்னபயம்மென்னுயிரென்றான்.

(உஉ)

இரத்தான்சொல்லும்இன்னுன்கொள்ளாள்முலிவெஞ்சாள்
மரந்தானென்னுமெஞ்சினள்ளாணுவசைபாராள்

சரந்தாயில்லாயத்தவரததைதவிர்கென்றல்
உரந்தானல்லால்நலநமாமோயுனாயென்றான்.

(கச)

கொடியாளின்னகூறினள்கூறக்குவவேத்தன்
முடிசூடாமற்காத்தலுமொய்காணிடமெய்யே
வெழுவான்குங்குமென்னுவினியெய்ந்து
இடியுறுண்டமால்வனாபோல்மண்ணிடவீழ்த்தான்.

(கரு)

விழ்த்தான்விழாவெந்தாயரத்தின்கடல்வெள்ளத்
தாழ்த்தாணாவக்கடலுக்கோர்கனாகாணன்
சூழ்த்தான்துன்பஞ்சொற்கொடியாள்சொற்கொடுஞ்சம்
போழ்த்தாணுள்ளப்புன்மையைகோக்கிப்புலங்கின்றான்.

(கசு)

ஒன்றொழிந்தவாருயிரோடும்உயிர்கேள்வர்
பொன்றமுன்மென்பொன்றினவென்னுமபுகழல்லால்
இன்றோர்காறுமெல்லையார்தம்மிறையோவர்
கொன்றொழில்லைகொல்லுதியோநீகொடியாளே.

(கௌ)

எவம்பாராயினமுறைகோக்காயறமெண்ணாய்
ஆவென்பாயோவல்லைமனத்தாலுள்கொன்றாய்
நாவம்பாவென்னுருயிரண்டாயினிளாலம்
பாவம்பாராதினனுயிரகொள்ளப்படுகின்றாய்.

(கஅ)

என்பாலோவாநாண்மடமச்சம்இவையேதம்
பூண்பாலாகக்காண்பவர்கல்லாற்புகழ்பேணி
நாண்பாலோராரங்கையர்தம்பார்க்கணாகாரோ
ஆண்பாலாரோபெண்பாலாரோடடைவம்மா.

(கஆ)

மண்ணுள்கின்றாரகிலத்தால்தியால்லைத்
தென்னுள்கின்றாயாபுமெல்லாவிசலாலும்
விண்ணோர்காறுமெல்லாநெனக்கென்மனைவாமும்
பெண்ணுலவத்தந்தாமென்னநிபெறுவேனோ.

(கா)

என்றென்றுன்னுபன்னியிசக்கும்இடர்தோடிம்
ஒன்றொன்றெவ்வாஇன்னுழக்கும்உயிருண்டோ
இன்றின்றென்னுமலண்ணமயற்கும்இடியும்பொன்
ருன்றொன்றொன்றொன்றொன்றியதென்னக்குவிதோளான்.

(கக)

ஆழிப்பொற்றோர்மன்னவனில்வாறயர்வெய்தி
பூழிப்பொற்றோள்முற்றுமடங்கப்புரளபோழ்தில்
ஊழிப்பொய்த்தாலென்னுனாயின்றேயுயிர்மாய்வென்
பாழிப்பொற்றோர்மன்னவென்றாள்பசையற்றாள்.

(௪௨)

அரித்தான்முன்னோர்மன்னவனன்றேயருமேளி
வரித்தார்விலலாய்வாய்மைவளர்ப்பான்வரம்கல்கி
பரித்தாலென்னுமென்றனபாயுங்கனலேபோல்
எரித்தேராதேஇன்னுயிர்உண்ணும்எரியன்னாள்.

(௪௩)

வீய்த்தாளேயிவ்வெய்யவனென்னுமிடல்வேந்தள்
ஈய்த்தேனீய்த்தேனிலவரமென்சேய்வனமாள்
மாய்த்தேரான்போய்வாணுலகள்ளென்வகைவெள்ளம்
நீய்த்தாய்கீர்த்தாய்கிள்கேடுமெடுதென்றாள்.

(௪௪)

கூறுமுன்னங்கூறுபடுக்குங்கொலைவாளின்
எறுமென்னும்வன்றுயராகத்திடைமுழ்க
தேறுனாசெய்கைமறந்தான்செயல்முற்றி
ஊறுவின்றிசுந்தையினாந்துயில்லற்றாள்.

(௪௫)

வேறு.

சேணுலாவியநாளெலாமுயிரொன்றுபோல்வனசெய்துபின்
எணுலாவியதோளினுனிடொய்தவொன்றுமிலங்கிலா
வாணிலாநகைமாதராள்செயல்கண்டுமைத்தர்முனிர்கவும
நாணினுளெனவேகினுள்ளீர்க்குலாகியநகைகையே.

(௪௬)

என்டருங்கடைசென்றயாமம்இயம்புகின்றனவேழையால்
வண்டுதங்கியதொங்கல்மார்பன்மயங்கிவிடியவாநெலாம்
கண்டுநெஞ்சுலங்கியஞ்சிறையானகாமர்நனைக்காம்
கொண்டதம்வயிற்றெற்றியெற்றிவிளிப்போன்றனகோழியே.

(௪௭)

தோங்கயத்தாமாத்துமென்சிறைதள்ளிமீதெழுபுள்ளெலாம்
தேய்கையொத்தமருங்குன்மாதர்சிலம்பினின்றுசிலம்புல
கேயத்தரசன்பயந்தவிடத்தையின்னதொர்கேடுகூழ்
மாகயத்தியையுட்கொதித்துமனத்துவைவனபோன்றலே.

(௪௮)

சேமமென்பனபற்றியன்புதிருந்தவின்னயில்செய்தபின்
வாமமேகலைமங்கையோடுவனத்துளயாருமறங்கிலா
நாமகம்பிடக்குமென்றுநெடுங்குன்றமனத்தலாய்
யாமுயிம்மணித்தமென்பனபோலெழுந்தனயானேயே.

(௪௯)

சிரித்தபங்கயமொத்தசெங்கணிராமனைத்திருமலைஅக்
கரிக்கரம்பொருகைத்தலத்துயர்காப்புநாணனிதற்குமுன்
வரித்தகணகதிர்முத்தாகியிம்மண்ணைத்தும்நிழற்றமேல்
விரித்தபந்தர்பிரித்தகாமெனமினெளித்தனவானமே.

(௫௦)

நாமவிற்கையிராமனைத்தொழுநாளைத்தகமக்கெலாம்
காமவிற்குடைகங்குன்மலைகழிந்ததென்பதுகற்பியா
தாமெழித்தனபேரியவ்வொலிசாரன்மாரிதழங்கலா
மாமர்முகுலமென்னமுன்னமலாந்தெழுந்தனர்மாதரே.

(௫௧)

இனமலர்க்குலம்வாய்விரித்தினவாசமாருதம்விசமுன்
புனைதுகிர்க்கலைசோரநெஞ்சுபுழுங்கினுஞ்சிலுவைமார்
மனமனுக்கம்விடத்தனித்தனிவள்ளைப்புணர்ச்சளவன்
மனவினுக்கிடையுறடுக்கமயங்கினுஞ்சிலகள்ளிமார்.

(௫௨)

சாயடங்கலங்கலந்துதயங்குதன்சுலகன்மையும்
போயடங்கலங்கலங்கொடும்பழிகொண்டரும்புழ்சித் துமத்
தீயடக்கியசின்தையாள்செயல்கண்டுசீரியநகைமார்
வாயடங்கினவென்னவந்துருவித்தவண்ணமுதங்கலே.

(௫௩)

மொய்யராகநிரம்பவாசமுருங்குதியின்முழங்கமேல்
வைவராவியமாரன்வாளியும்வாளிலாநெடுவாடையும்
மெய்யரவிடவாவிசோரவெனும்புமாதர்தயின்செவி
பையராதழைகின்றபோன்றனபண்கனித்தெழுபாடலே.

(௫௪)

ஆழியான்முடிசூடுநாளிடையானபாவியதோரிரா
ஊழியாயினவாமெனவுயர்போதினமேலுறைபேதையும்
எழுலோகமுமெண்டவனசெய்தகண்ணுமெங்கள்மனநிகளும்
வாழும்நாளிதெனுவெழுந்தனர்மஞ்சுதோய்புயமஞ்சுரே.

(௫௫)

இயுமஞ்சுடர்மேனியானெழில்காணமுளமலாவினில்
கொய்யுறுக்குலமாமலர்க்குவைநின்றெழுந்தனர்சூர்மைசூர்
கொய்யுறுஞ்சுடர்வேனெடுக்கண்முகிழ்த்துநெஞ்சில்நினைப்பொடும்
பொய்யுறுக்குமடக்கைமார்முழல்வண்ணபொம்மெனவிம்மலே.

(௫௬)

ஆடகர்கருபூண்முயங்கிடவஞ்சியஞ்சியனத்தரால்
ஏடகம்பொதிதார்பொருத்திடயாமபேரிதுசைத்தலால்
சேடகம்புன்கோதைமனகையாசித்தையின்செறிதின்மையால்
ஊடலகண்டவர்கூடல்கண்டிலர்நையுமைத்தர்சூய்யலே.

(௫௭)

தழையொலித்தனவண்ணொலித்தனதாரொலித்தனபேரியாம்
முழவொலித்தனதேரோலித்தனமுத்கொலித்தெழுமல்குலார்.
இழையொலித்தனபுள்ளொலித்தனயாமொலித்தனவெங்கணும்
மழையொலித்தனபோல்கலித்தமனத்தின்முன்ஓறுவாகியே. (1)

வையமேழுமொரோழுமாருபிரோடுகடவுழங்கும்அம்
மெய்யனவீரருளவீரனமாமகன்மேலகினைந்தொர்காதலால்
சையசையலைம்புலன்களவித்தடங்குகெடுகுவான்
தெய்வமேனிபடைத்தசேயொளிபொலமுக்கினதீபமே.

வங்கியம்பலதேவ்வினம்பினவாணிமுந்தினபாணியிள்
பங்கியம்பரமெங்கும்வீம்பினபம்பைபம்மினபலவலக
பொங்கியம்பலவுக்கறக்கினதுபுரங்கன்முலம்பவெண்
சங்கியம்பினகொம்பலம்பிவசாபுதேநிரம்பவே.

தாபமுற்றியகாரிருட்பகைதுன்வியேழ்நடவுள்ளெழும்
திபமுற்றவுநீர்ச்சகன்றெனசேயதாருயிராதேய்தலால்
பாபமுற்றியபேதைசெய்தபகைத்திறத்தினில்வெய்யவன்
கோபமுற்றிமிகச்செவ்வகனனொத்தனன்குணக்குன்றிலே.

மூவராய்முதலாகிமுலமதாதிஞாலமுமாகிஆத்
தேவதேவர்பிடித்தப்போர்விலொழித்தசேவகாசேணிம
காவன்மாமுடிஞாபெழிலகாணலாமெனுமாசைகார்
பாவைமார்முக்கென்னமுன்னமலாதேபங்கயாசியே.

இன்னவேலையினே முவேலையுமொத்தபோலவினாத்தெழுந்
தன்னமாநகர்மைந்தன்மா முடிசூழிம்வைகலிதாமென
துன்னுகாதலுறப்பவந்தலைவொல்லலாம்பவன்க்பெம்மனோர்க்
சூன்னலாவன அல்லவென்னினுமுதற்பெற்றியுணர்த்துவாம.

குஞ்சரம்னையார்சிந்தைகொளினையார்
பஞ்சினையணிவார்பாங்களைதெரிவார்
அஞ்சனமெனவாளம்புகுனிடையே
கஞ்சினையறிவாரநாண்மலர்புனைவார்.

வேறு,
பொங்கிப் பவுவகை வெள்ளம் பொழிதரக்கமலம்பூத்த
சங்கையின் முகத்தாரக் கிழித்த மிசியனே யாரனா
செங்கயல் தவறாமாநிச்சுக் கிழிப்பினைச் செவக்குகின் னா
குங்குமச் சுவரீநீங்குக் குவவுத்தோட்ட குங்குமல்லாம்.

மாநகரத்தின் மிகச் சாக்ஷோலையுடையதைப் பொத்தார்.
வேதியியலுடையதைப் பொத்தார். வேதியியலுடையதைப் பொத்தார்.
செய்ததைப் பொத்தார். அப்போது திருவிழையொத்தார். அவ்வூர்
சாதுகையொத்தார். பொத்தார். பொத்தார். பொத்தார்.

இமீதினைப்பரணைநூலமெங்கணுவென்றுமைகூட
உயிழவதொத்துக்காதலுந்திடவந்ததன்றே
குமிழ்முலைச்சிதைகொண்கன்கோமுடிபுனைதல்காண்பான்
அபிமுதுணக்குமுவுகின்றவமரீனிரசுவெள்ளம்.

பாகியல்பவளச்செவ்வாய்ப்பனைமுலைப்பாவையல்குல்
தோகையர்குழாமுமைந்தர்கமமைபுற்றவன்றியெங்கும்
ஏகுமினேகுமென்றென்றிடையிடையிற்தலல்லால்
போகியலிளகில்லாபொன்னகர்விறியெல்லாம்,

வேந்தோபெரிதென்பாரும் வீரோபெரிதென்பாரும்
மாவந்தோபெரிதென்பாரும் கனியோபெரிதென்பாரும்
போந்தோபெரிதென்பாரும் புத்தோபெரிதென்பாரும்
தேந்தோபெரிதென்பாரும் ஸ்ரீராமோபெரிதென்பாரும்

சுலோயிவெழிலுமயேனின்கொடுமையுக்குழைத்துக்கட்டி.
 திவளுமஞ்சவமென்றேயுத்தஞ்சினத்தெரியத்தீட்டி
 தவளவொண்மதியுள்ளவத்ததன்மைசாஸ்தடங்கணலலார்
 தவளமுண்ணிகடயாராமிடேதாகையருமுதத்திற்பொக்கார். (எ)

சுவாமிநாதர் பூமியைப் புனம்மாக்கப்பெற்றுத் திரையின்
அலங்காரம்புணருஞ்செல்லங்களானவர்களுடையதாய்
இலங்கையிலிருந்தோயிவ்வேறொருவரதுவாயும்
விவந்த இராசாபதின்றிடீர்தமகலங்கலேயால்.

செந்திரர்கோமுபென்னத்தாளவென்கவிநகரோபக
அந்தரத்தன்னமெல்லாமார்ந்தென்கவரிதுன்ன
இத்திறற்குவனமசாறுபிருநிலத்திழவொல்லாம்
வந்தனாடுமென்குட்டிமெண்டபமரபிற்றுக்கார்.
முற்பாட்டு

முற்பயங்கெடுத்ததகாதற்புதலா. இனமுறையெடுதேனும்
இறப்பயன்செறிப்பாநினைந்துயவுவகைதான்ட
அற்புதன்றிருவைச்சேருமருமணம்வாணப்புகார்
நற்பயன்வந்தினையாகுதலாமதைக்கெழுவவொல்லாம்

விண்ணவர் விசும்புதூர்த்தராவிரிதினையுடுத்தகோல
மண்ணவர் திசைகளூர்த்தரம்மகலமிசைக்குருசங்கம்
உண்ணகன்முரடுஇளைதகண்டவாசிசுவிகள் தூர்த்த
ஏண்ணருக்கன்கமாரியெழுதினாக்கடல்களூர்த்த.

(६५)

விளக்கொளிமறைத்தமன்னர் மின்னொளிமதுடேகாழ்.
 அளக்கொளிவிசுரபிராருஞ்ஞடையுமறைத்தஞ்ஞந்த
 அளக்கர்வாய்முத்தமூர்வமுறுவலாநணியின்சோதி
 வளைக்கலாமென்றவ்வானோர்கண்னையுமறைத்தவன்நே.

(15)

ஆயுதேராளம்நீழிவ்கணையனைமருடஞருடந்
கேயுமங்கலன்களையாஸையுபிரையக்கொண்டி
துயகான்மனைகள்வேதபாரத்கொல்லத்கொல்ல
வாயல்கணைருக்கமீங்கமாதுவக்கிழவன்வந்தான்.

(५१)

கனகையேழுமதலவாயகன்னியிருளதீர்த்த
மங்கலப் புனலும்காலவாரியின்குமபூரித
தருதியின்வினையிற்கேந்தயாவையுமமைந்துவிடச்
சிறகவாதவமுமவைந்துச்செய்வனவிறவுஞ்செய்தார்.

(ଗଜ)

கணித தூண்டுணர்ச்சி மாதிரிக் காலம் வந்ததற்கு தென்ன
பிரெஞ்சு நாட்டிலிருந்து பெரிபுலம் வந்திருக்கிறார்
மணிமுடிவேந்தன் தன்னை வல்லியிற் கொண்டு செல்ல
பணிதலைவிடிகா தற்கு மகிசு என்பரிவிற் சென்றான்.

(७५)

விண்ணொடநிவந்தகோயிலேவந்தார்தமவேதநூற்றன்ன
கணாழலன்னவினவக்கேட்டான்சைகடியாக்கோதினன்னி
தொண்டைவாய்பட்டந்தமாநிற்சொல்லமற்றவருஞ்சொல்ல
பெண்டிற்றந்தமன்னுள்ளனபைக்கொணர்கவென்றான்.

(ଗଞ୍ଜ

என்றென்னனாகேட்டானெழுந்தபேருளைகொங்க
பொன்றினிமாடவிதிபொருகெனநீங்கிப்புக்கான்
தன்றிருவுள்ளதள்ளைதன்னையேதினையும்தற்க
குன்றிவாதோலினுனைத்தொழுதுவாய்ப்புதைத்துக்கொண்டன.

(20)

கொற்றவர்முனிவர்மதறுகுவலையதுள்ளாரான்னை
பெற்றவன்னைப்போலப்பெருமயின்பற்றிசின்னார்
சிற்றவையதுமாய்க்கேகொணாகென்க்கெயினான்
பொருட்பாருஞ்சூப்போதுதிவின்வினென்னான்

(-2)

ஐயனும் மச்சொந்திகளாவாமிரமெனவியானே
 வகதொழுதரசவெள்ளங்கடலெனத்தொடர்க்குதன்ற
 தெய்வகீதங்கள்பாடும்மீதவரும்கிழந்துவாழத்த
 நையலவாரிவாத்துநோக்கத்தாரணிமீகிறிதென்றான்.

(2/2)

திருமணரிமதுடஞ்சுடச்சேவகன்செல்லென்றான்
 றெருவரினெருவர்புறந்தகாதலேடுவகையுட
 இறகையுபினத்தமையத்தரினனுபிரயர்க்குமொன்றாய்
 டெருவருக்கேறிசெல்லப்பறத்திடைக்கண்டார்போல்வார். (அக.)

(अ५)

பண்ணை னுஞ் சொல்லாள் சொல்லச் சுகடர் முறது நக்குதாய்
மண்ணெனுந் திருவைநீங்கியிழிந்தொளா முன்னமவள் எவ்
பண்ணை னுஞ் சொல்லினார் தக்கோடு னுமபனைத்தவேயும்
கண்ணெனுந் தகலவேறுமிடைநெடுங்குளமபுக்கான்.

(245)

சுண்ணாம்புமலருஞ்சாந்துங்கனகமுர்தாவவந்து
வண்ணமேகலைபுமநாணுமவீனசஞ்சுநாவுவாரும்
புண்ணுறவனவகன்வாவிபுறமுத்தம்புணர்மென்கொங்கை
கண்ணுறப்பொழிநகரம்மெம்புலைகமுடிவாரும்.

(15)

ஆங்காணவணிகரத்திற்காபிலினென்னலாமோ
நங்கான்பிலினென்னுள்ளீர்கள். நூற்றெக்கிலைவார்
செங்கணுங்கரியகோலமெனியுத்தேருமாடு
எங்கணுத்தோன்றுவின்ருநெலவோவிராமென்பார்.

(45)

இனையராமகனிசொல்லாமினாத்தனர்கினாத்துமொய்த்தார்
முனைவருமகாமுதனாமுதிஞருமினாஞ்ஞாதாமும்
அனையவன்மேலிகண்டாரன்பினுக்கெல்லையாணர்
நினைவினர்மனத்தாலவாயலதிகழ்த்ததுதிகழ்த்தலுற்றும்

(५७)

உயர்ந்ததிவ்வுலகமென்பாறுழிகாண்கிற்பாயென்பார்
மைத்தரீகோடிபெய்தவன்வாழ்க்கைநாளையாவுமென்பார்
ஐந்தவித்தரிதிற்செய்சுதவமுனக்காகவென்பார்
பைந்துமாய்தொரியலாய்க்கோலவினையுக்கவென்பார்.

(५५)

புயரருளொண்கென்கூர்ந்தாமரைநிறந்தையொக்கும்
புயல்பொழிமேகமென்னபுண்ணியஞ்செய்தவென்பார்
செயலருத்தவங்கனசெய்திச் செம்மலைதஞ்செல்லத்
தயராதற்கென்னன்கம்மாறுதடையாய்மதக்கதென்பார்.

(248)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வாரணமரத்தவந் துக்கரவுயிர்மாற்றம்பேயி
ராரணனெக்குயிர் தாம்பிகங்கருணையென்பார்.

(கூ)

ஆரணமறிதலேதற்ருவைபனையனுதினோக்கி
காரணமின்றியேயுங்கண்களநீர்கலுழிவிற்பார்.

(கூக)

நீலமாமுதிலனாந்தலினையினோடறிவுநீர்க
சீலமார்க்குண்டிகெட்டேன்மேவரினடங்குவானோ
காலமாக்கணிக் குடாண்மைக்கணக்கையுங்கடத்துவின்ற
மூலமாயமுடிவிலாதமுர்த்தியிம்முன்பென்பார்.

(கூஉ)

ஆர்கலையகழந்தோர்கங்ஙனையவனியிறகொணர்த்தோர்முந்தை
போர்கெழுபுலவர்க்காகிபகரணப்பொருதுவென்றோர்
போர்கெழுசிறப்பின்வர்க்கெபரும்புகழ்சிறப்பதையன்
தார்கெழுதிரடேன் தந்தபுகழினைத்தழுவிபென்பார்.

வேறு,

சத்தமிவைதாவில்மணியாரமிலவயாலும்
சிற்தாமுயிர்க்கிவைசெறித்தமதலேழப்
பத்திகள்வயப்பரிபகம்பொனின்வெறுக்கை
மைத்தவநியோர்க்கொளவறங்கெனரினப்பார்.

(கூக)

மின்பொருவுதேரிவியிசைநீர்வருபோழ்தில்
தன்பொருவில்லகந்துதனிதாவிலரலகண்டாங்
கன்புருகுநின்றையொமவுருகுமபோல்
என்புருகிகெஞ்சருகொஞ்சருகுகிற்பார்.

(கூச)

சத்திரம்நிழற்றியிந்தானையொருநா
அத்திரம்நிழற்றவருளோடவனியாளவார்
புத்திரரினிப்பெறுதல்புல்லிதெனாலலோர்
சுத்திரமெனத்தனிதினைத்தருகுகிற்பார்.

(கூடு)

கார்மினொயிலாயதெனநூலகலுலுமார்பன்
தோர்மிசைகவாயிலகழதேருகல்செய்வானோ
கூர்கனகராரியொடுகோடிமணியாலும்
தூர்மிநெறிவிறியினைபென்றுசொரிவாரும்.

(கூஎ)

தாயகையிலவளந்திலன்வளந்ததுதவத்தால்
கேகயன்மடந்தையிளர்ஞாலமிவனா
நாகையிலவந்தவவயிபற்கையிடுவென்றால்
தோகையிலவன்பெருவகைசொல்லலரிதென்பார்.

(கூள)

கைசேரிசுருத்தினைப்பாடலம்.

பாவமுரையுந் துயருந் தோற்பயிமென்பார்
புலவயயின் துதனியன் துபொதுவென்பார்
தேவர்பகையுள்ளாயிவ்வளவென்தெருமென்பார்
வவல்செயுமன்னாதவம்யவதுகொளென்பார்.

(கூஅ)

ஆணையுணையசாடினையகநவடவநீசல்
காழிபேபுசுவிப்பாருவில்லத்தசமணித்தேர்
கீண்டகொழலாடகிறைவிதிநிறையப்பேய
பூண்டபுகழ்மன்வனுரைகேரநிப்புகலோமம்

(கூஆ)

வேறு

ஆங்குவுத்தடைத்தவனைவாரைநீசல்வரிநீச
பூங்குழிம்கனிருள்ளம்புதள்களியாடகோக்கி
விகிருங்காதங்காட்டியிரிமுக்கக்கலட்டை
கொங்கியமகுடஞ்சுடிபுலனைகவித்திருப்பக்காணன்.

(கூர)

வேத்தனைவருளினேரேவிருப்பொடுகனிக் குமெய்மை
தத்தனைவருளினேரேவிருப்பொடுமண்டபமினிதினெய்தான்
நித்தனைவருளினேரேவிருப்பொடுமண்டபமினிதினெய்தான்
நித்தனைவருளினேரேவிருப்பொடுமண்டபமினிதினெய்தான்.

(கூச)

தக்கனாந்தவனோக்கிப்புவலன்முனையாரும்
தக்கனோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கி
தக்கனோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கி
தக்கனோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கிநோக்கி.

(கூஉ)

புயனகிசுழும்பேயலைஆணையுமதும்குறையே
புயனகிசுழும்பேயலைஆணையுமதும்குறையே
புயனகிசுழும்பேயலைஆணையுமதும்குறையே
புயனகிசுழும்பேயலைஆணையுமதும்குறையே.

(கூக)

நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த.

(கூச)

நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த
நித்தவந்தனோக்கிசென்னிமனைநூதவனையிவாய்த.

(கூஉ)

அயோத்தியா காண்டம்.

எந்தையேனவகோ உனாசெய்தியைவாதண்டேல்
உய்த்தனென் அடியேன் என்னிதழிந்தவா உளரோவாழி
வந்தென் தவத்தின் ஆபவருபயன்மற்றென் லுண்டோ
தந்தையும் தாழ்மீதே தலைநின்றென்பணிமின் என்றான்.

(௪௬)

ஆழிசூழலகமெல்லாந்பரதனையாளகீபோய்த்
தாழிருந்துடைகளதாங்கித்தாங்குந்தவமேற்கொண்டு
பூழிவெங்கு னம்நண்ணிப்பண்ணியத்துறைகளாழ
ஏழிரண்டாண்டாண்வா வென்றியம்பினனாசனென்றான்.

(௪௭)

இப்பொழுதெம்மனோராலியம்புதற்கெளிதேயாரும்
செப்பருங்குணத்திராமன்றிருமுடிச்செவ்விறோக்கில்
ஒப்பதேமுன்புரின்புவாசகமுண்டாக்கேட்ட

(௪௮)

அப்பொழுதலாந்தெர்த்தாமனையினவென்றதம்மா,
தெருளுடைமனத்தாமன்னவென்றதம்பவஞ்சி
இருளுடையலகத்தாங்குமின்னலுக்கியத்தவின்ருன்
உருளுடைச்சகடம்பூண்டவுடையவனுய்த்தகாரோ
றருளுடையொருவளிக்கவப்பினியழிந்ததொத்தான்.

(௪௯)

மன்னவன்பணியன்றகில்தம்பணிமறுப்பேனெவன்
பின்வவன்பெற்றசெல்லமடியனென்பெற்றதனோ
என்னினியுறுதியப்பாவிப்பணிதலைமேற்கொண்டேன்
மின்னொளிகானபிந்தேபோகின்றென்விடையுங்கொண்டேன்.

(௫௦)

௩-வது. கையேசு குழவினைப்படலம்-முற்றிறு.

ஆக-திருவிருத்தம்-௨௯௫.

௪-வது. நகர்நிங்குபடலம்.

என்றுகொண்டினையகூறியபிணையிறைஞ்சியீட்டிம்
தன்றுணைத்தாசைபாதமத்திசைகோக்கித்தாழ்த்து
பொன்றினிபோதினாநாம்பியும்புலம்பிசையக்
குன்றினமுயர்த்ததோளான்கோசலேகோயிலபுக்கான்.

(௫)

குழைக்கின்றகலரியின்னிக்கொற்றவெண்குடையுமின்றி
இழைக்கின்ற ௦ விதி முன்செல்லத்தருமம்பின்னிரங்கியேக
மழைக்குவந்தமனையான்மொளையேகவித்தனவருமென்றென்று
தழைக்கின்றவள்ளத்தன்னுமுன்னொருதமியன்சென்றான்.

(௨)

௦ விதி - தமமுடைய ஆதிச்சங்கற்பம்.

நகர்நிங்குபடலம்.

௩௯

புனைந்திலன்மொளையுஞ்சிமஞ்சனப்பணிதரீரால்
நனைந்திலனென்கொலென் னுமையத்தாளநிபாதம்
வனைந்தபொற்கழற்கால்வீரன்வணக்கலங்குழைந்தவாழ்த்தி
வினைந்ததென்னிடைபூறுண்டோநெடுமுடிபுனைத்தற்கென்றான்.

(௬)

வேறு.

மங்குநகயம்மொழிகுறலுமானவன்
கெங்கைகூப்பிநிங்காதற்றிருமகன்
பங்கமில்குணத்தெம்பிரதனே
துங்கமாமுடிசூடுகின்றனென்றான்.

(௭)

முறைமையன்றென்பதொன் னுண்டுமாமையின்
நிறைகுணத்தவனின்னிணுபகல்லுல
குறைவிலன்னெனக்கூறினளநல்லாக்கும்
மறுவிலன் பினிலென்றுமைமற்றினான்.

(௮)

என்றுபின்னருமன்னவனேவிய
தன்றெனமைமகனையுனக்கறன்
நன்றுதும்பிக்குநாளிலமீகொடுத்
தொன்றிவா முதியுழிபலவென்றான்.

(௯)

தாயுரைத்தசொற்கேட்டுத்தவழக்கின்ற
துயிர்சையத்தேயமில்குணத்தினான்
நாயகன்னெனைநன்றியுய்ப்பதற்
கேயதுண்டோர்பணியென்றியம்பினான்.

(௧௦)

நாண்டுரைத்தபணியென்னையென்றவட்
காண்டொழேழிநேனேழகன்காணிட
மாண்டமா தவரோடுன்வைகப்பின்
மிண்டிவரலவேண்டுமென்றனென்றான்.

(௧௧)

ஆங்கவவாசகமென்னுமனல்குழை
துங்குசன்செவியில்தொடரா முனம்
எங்கினுளஇறைத்தாள்தினைத்தாளமனம்
விங்கினுள்விம்பினுள்விழந்தாளொ.

(௧௨)

வஞ்சமோமகனையுனைமாநிலம்
சஞ்சமாநீதாக்கென்றவாகம்
நஞ்சமோயினிநாதுயிர்வாழ்வென
அஞ்சமஞ்சமென்னுஞ்சுஞ்சுமால்.

(௧௩)

அயோத்தியா காண்டம்.

கையைக்கையினெரிக்குத் தன் கா தலன்
வைகுமாபிலைபன்னவிறநினை
பெயலனைத்தளிசாந்நிசையுபுகை
வெய்துயிர்க்கும்புகழ்க்கும்புழங்குமால்.

(கக)

கன்னுமன்னன்கருணையெனாரும்
நின்றமையத்தனைநீர்க்கெடுஞ்சுரத்
தென்றுபோவதெனவெழுமின்னுயிர்
பொன்றும்போதற்றதற்றதுபோலுமே.

(கஉ)

அன்பிழைத்தமனத்தாசற்குநீ
என்பிழைத்தனையென்றுநின்றெங்குமால்
முன்பிழைத்தவறுபையின்முற்றினோர்
பொன்பிழைக்கப்பொதித்தனாபோலவே.

(கங)

அநமெனக்கிலையோ வெணும் ஆவிரைத்
நிறவயித்தென்கெய்வதகாநெனும்
பிறவுரைப்பதென்கன்னுபிரிந்துழி
கறவைபொப்பக்கனாநதுகலங்கினாள்.

(கச)

இத்திறத்தினிடருறுவாள்தனைக்
கைத்தலத்தினெடுத்தருங்கற்புறைய்
பொய்த்திறத்தினனாக்குதியோபுகல்
மெய்த்திறத்துகமவேத்தனைநீயென்றான்.

(கடு)

பொற்புறுத்தவமெய்மைபொதித்தன
சொற்புறுத்தற்குரியனசொல்லினான்
கற்புறுத்தியகற்புடையாடனை
வற்புறுத்திமனக்கொளத்தேற்றுவான்.

(கசு)

சிறத்தமபிதிருவுறவெந்தையை
மறந்தும்பெய்யிலைக்கெனத்திடை
உரைந்துதிருமுறுதிபெற்றேனிதற்
பிறத்தூரன்பெறும்பெறென்பதியாவதோ.

(கஊ)

விண்ணுமண்ணுமில்வேலையும்நும்முவே
நெண்ணும்பூதமெலாமிறத்தேறினும்
அண்ணலேவல்லமுக்கலாநயனைந்
கொண்ணுமீமாவிநற்றான் எழிபெயலென்றான்.

(கஃ)

தகர்நீங்குபடலம்.

ஆகினையவாசன்றனையால்
ஏகலென்பதியுமுமுனாக்கிலென்
சாகலாவுயிர்தாங்கலல்லேனையும்
போகினிள்கொடுக்கொண்டனைபோகென்றான்.

(மக)

என்னேநீங்கியிடர்க்கடல்வகுதும்
முன்னம்மன்னினைவற்புறுத்தாதுடன்
துன்னுகான்கொடர்த்துணிலதோ
அன்னையெயறம்பார்க்கிலையாமென்றான்.

(உ௦)

வரிவிலெம்பியிம்மன்னாசாயவந்
குரிமைமாநிலமுற்றிள்கொற்றவன்
திருவிளக்கித்தவஞ்செயும்பாருடன்
அருமைகோர்ப்புகளற்றுதியாமன்றே.

(உ௧)

சித்தமீதினைக்கிவந்தென்றேவரும்
ஒத்தமாதவஞ்செய்துயாந்தரான்றே
எத்தனைக்குளவாண்டிகளீண்டவை
பத்துகாலம்பகலலவோவென்றான்.

(உ௨)

முன்னர்க்கோகிகென்னமுனிவரன்
தன்னருட்டலைதாங்கியவிஞ்சையும்
பின்னொப்பியுபெறும்பிழைத்தலோ
இன்னமகன்றவர்க்கேயினசெய்தலே.

(உ௩)

மாதவர்க்குவுழிபாடிழைத்தரும்
போதமுற்றிப்பொருவருவிஞ்சைகள்
ஏதமற்றனநாகியினையவர்.

(உ௪)

காதல்பெற்றுநன்காலசக்காண்டியால்.
மகாபெலமென்கெட்டவண்டாடுதார்க்
சகராதாதபணிதலைநின்றதம்
புகரில்பாக்கையினின்றுயிர்போக்கிய
கிகரினமாப்புகழ்நின்றதனெருவெனா.

(உ௫)

மானமறிக்காதான்மறவேக்துவான்
தான்மறுத்திலென்றதைசொற்றையையே
உளன்அறகருநைத்தாணாவோனருள்
யானமறுப்பதென்றெண்ணுவதோவென்றான்.

(உ௬)

இத்திறத்தவெனெப்பலவாசகம்
உய்த்துணைத்தமகனுரையுட்கொளா
எத்திறத்தமிறக்குமிந்நாடுனா
மெய்த்திறத்துவிளங்கிழையுன்னுவான்.

(உஎ)

அவனிகாலப்பாதை நாகுக
இவனிஞ்ஞாலமிறத்திருந்தானிடைத்
தவனிலாவகைகாப்பென்றகைவிடாப்
புவனிகாதற்றொழுதென் அயோயினான்.

(உஅ)

போகின்றனாத்தொழுதுபாவலன்
ஆகமற்றவன தன்னையுமாற்றியிச
சோகத்திர்ப்பலவென்றுகமித்திரா
மெகத்தோய்தனிககோயிலேமேயினான்.

(உச)

மடந்தகோசலேகையோட்டிறை
மடந்தகோயிலேயெய்தினன்மன்னவன்
கிடந்தபார்மிசைவிழ்த்தனன்கெட்டுயிர்
உடைந்தபோழ்தினுடல்விழுந்தென்னவே.

(உஊ)

வே.

பிறியார்திறிலேதென்னும்பெரியோயதகலோவென்னும்
நெறியோவடியேம்கிலேநீதினையாகிலேதென்னும்
வறியோர்தனமேயென்னுந்தயியென்னவையெயென்னும்
அறியோவினையோவென்னும்அரசே அரசேபென்னும்.

(உக)

இருளற்றிடவுற்றொள்ளுமிரளிக்கெறிந்திடுகிற
உருளத்தலையுய்த்தொருகோனடைபெற்கடைகாணுலகம்
பொருளற்றிடமுற்றுமப்பகலிற்புருசுத்தென்றோ
அருளக்கருதிறய்திலோலாசர்க்கரசேயென்னும்.

(உஉ)

திரையார்கடலுருமுலகின்றவமேநிருவின்றிருவே
நிரையார்கலையின்சடலேநெறியார்மறையின்நிலையே
கனாயாவயாவேனென்கேருணையேனையெனினென்
றுனையாவிதுதானழகோஉலகேமுடையென்னும்.

(உங)

மின்னின்றனையேமேனிலெறிதாய்விடகின்றதுபோல்
உன்னுந்தகைமக்கடையாவுஅனோயுனின்னாசான்
இன்னென்னுனையானெனையிதுதான்யாதென்றறியென்
மன்னன்நகைமகாணவாராயமகனெயென்னும்.

(உஈ)

இவ்வாறமுலாளியற்குரல்சென்றிசையாமுன்னம்
ஒவ்வாதொல்லாதென்னுவொளிவாணிநுபர்முனிவர்
அவ்வாறறிவாயென்னவந்தான்முனிவன்அவனும்
வெவ்வாளாசன்நிலைகண்டென்னுமவினைவென்னுன்னு.

(கரு)

இறந்தார்அல்லன்அரசன்இறவாதொழிவான்அல்லன்
மறந்தான்உணர்வென்னுன்னுவன்கேசயர்கோன்மங்கை
ஹந்தான்அயரத்தன்னத்தறவாதொழிவாளிவளே
பிறந்தார்பெயருத்தன்மைபிறராலறிதற்கெளிதோ.

(கரு)

என்னுவன்னுமுனிவன்இடராலமுலாள்நாயமாச
சொன்னுளாகாளெனமுன்றொழுதுகேசயர்கோன்மங்கை
அன்னுயுளாயாயரசன்அயர்வானிலையென்னென்ன
தன்னுலகிழ்த்ததன்மைதாளேதெரியசசொன்னு.

(கரு)

சொற்றாள்சொற்றாமுன்னஞ்சுடர்வாளாசர்க்கரசை
பொற்றாமரைபோற்கையாற்பொடிருழ்படிநின்றெழுவி
சற்றாய்யுயரோலஅவளேதரும்நின்காதற்காசன்
நெற்றேசெயலின்னொழிக்யென்நென்நிரவாகின்றான்.

(கரு)

சேதப்பனிகீரளவித்தின்காலுதவுத்தண்கால்
போதத்தளவேதவழ்வித்தின்சொற்புகலாநின்றான்
ஒக்ககடனஞ்சனையானாகஞ்சொருவாறவிபக்
காதற்புகல்வன்பெயர்புகல்வானுயிருங்கண்டான்.

(கரு)

காணுவையாவினிகீயொழிவாய்கழிபோலவலம்
ஆனாயகனையினிகாடாள்வானிடையுளதோ
மாணுவையாடானேசருமாமறையேயனையான்
பூனாதொழிவானெனிலயாமுளமோபொன்றேலென்னுன்.

(சு)

என்றம்முனிவன்றன்னேநினையானையெனினியான்
பொன்றம்மளவில்லவனைப்புனைமாமகுடம்புனைவித்
தொன்றம்வனமென்னுன்னுண்ணஞ்செய்தென்னுறையும்
குன்றம்மபழிபூணுமற்காலாய்கோலேயென்னுன்.

(சு)

முனியும்முனியுஞ்செய்கைக்கொடியாள்முகமேமுன்னி
இனியுன்புதல்வற்கரசுமனையோர்க்கின்னயிருந்
மனுவின்வழிநின்கணவற்குமிரும்உதவிவதைநீர்
புனிதம்மருவும்புகழேபுனையாப்பொன்றேவென்னுன்.

(சு)

மொய்யம்மாண்வினைவேரறவென் றொழிவான்மொழியாமுன்னம்
விம்மாவமுலா ளரசன்மெய்யிற் றிரிவானென்னில்
இம்மாவலகத் துவிசோடினிவாழ்வுகவேனென் சொல்
பொய்யாணுமறகின்றேபொன் றுதொழியேனென்றான். (சக)

கொழுவன் னஞ்சமமெனவுந் கொள்ளா துலகம்மெனவும்
பழிநின் னுயரும்மெனவுந் பாவம்முனா தாமெனவும்
ஊழிநின் றிலையன் றியுமொன் னுணர்நின் றிலையா னினிமேல்
மொழிநின் றனவென்னென் னுமுனியும்முறையன் றென்பான். (சச)

கண்ணோடாதேகண்வண்போ டிடாகாணுதே
புண்ணோடோடுங்கண் லோவிடமோ வென்னப்புகல்வாய்
பெண்ணோதியோமாய்ப்பேயோ கொடியாயகீழிம்
மண்ணோகின்னோடென் னுமவகையோவகீதேயென்றான். (சடு)

லாயானமன்னன்மகனேவனமேகென் னாழன்னம்
நீயோசொன்னாயவனோடுமிடகா னிடைவெந்நெறியில்
ஓபாயோபுகலோ தவிரான்புகழோடுமினாச்சாடுவெந்
தீயோநின்பேர்நீயாருளரோசெயலென் னென்றான். (சன)

தாயிலமுனிவன்புகலத்தளரநின் றமன்னன்
நாவிலாஞ்சம்முடையவகைதன் னைநோக்கி
பாவிதீயேவென்கான்படர்வா யென்றென் னாயிரா
வயினையோவவனும்கிணுநோ வென்றான். (சள)

கண்டேனெஞ்சங்கனிவாய்க்கனிவாய்விடநா டெடுவான்
உண்டேனதனுன்பென்னுயிரா முதலேயிண்டாய்
பண்டேயெரிமுன்னுன்னிப்பா வீதேவியாகக்
கொண்டேனல்லேவெனோர்கூற்றத்தேடிக்கொண்டேன். (சஅ)

விழிக்குங்கண் வேதில்லாவெங்கு நென்கான்முனையச்
சுழிக்குமவினையாலேகச்சூழ்வாயென் னைப்போழ்வாய்
பழிக்குமநாயமா னுப்பாவிபின்பென்பலவுன்
தழுத்தின்னா னுன்மகற்குக்காப்பின் னானுமென்றான். (சஆ)

நுன்னேபலவும்பகர்வாரிசாக் காதானேகேக்கிச்
சொன்னேனின்தேயிவென்றா மல்லன் துறத்தேன்
மன்னேயாவான் ளருமப்பா தன்றனையும்கனென்
துன்னேன்முனிவாவவனும ஆகா னுரிமைக்கென்றான். (சா)

என்னைக்கண்டும்ஏகாவண்ணம் இடைபூறுடையான்
உன்னைக்கண்டும்இலனோ னுன்னுயர்கோசலைய
பின்னைக்கண்டான் அனையா னிரியக்கண்டதுயரம்
தன்னைக்கண்டே தவிரவா தளர்வா னிலையிற்றளர்வான். (கக)

மாற்றிள் செயலாமென் னும்கணவன்வரமீய்துள்ளம்
ஆற்றுகயாந்தானென் னும்அறித்தா ளாவனும்அவனைத்
தேற்றுவின் னுன்மகனைத்திரிவா னென்றான் அரசன்
தேற்றுவன்மெய்யென் னுல்கஞ்சொல்லும்பழிக்குஞ்சோர்வான். (கஉ)

தள்ளாநிலைசால்மெய்மைதழுவாவமுலாவகைநின்
நெள்ளாநிலைகூர்பெருமைக்கிழிவாமென் னுனாவோய்
விளளாநிலைசேரன்பால்மகன்மேல்மெலியினுல்கம்
கொள்ளாதன்றோவென் னுள்கணவன் குறையக்குறைவான். (கக)

போவாதொழியானென் னுள்புதல்வன் றன்னைக்கணவன்
சாவாதொழியானென் றென் னுள்ளத்தா னுற்றயர்வான்
காவாயென் னுளமகனைக்கணவன் புகழுக்கழிவான்
ஆவாவுயர்கோசலையாம்அன் னமன்னன் னுற்றனளே. (கச)

உணர்வான் அனையா னுனாயா லுபர்த்தா னுனாசால்முரன்
புணராரிலமேவனமேபோவானேயாமென் னு
இணரார்தருகாரசன் இடராலயர்வான் வினையேன்
அணைவாதுணைவாவென் னுத்தோன்றோ னுயென்றான். (கடு)

கண்ணும்கீராயுயிரும்ஒழுகக்கழியாநின் றேன்
எண்ணும்கீர்நான்மறையோர் எரிமுள்நின்மேற்சொரிப
மண்ணும்கீராய்வந்தபுன லைமகனேவினையேற்
குண்ணும்கீராயுதவியுயர்கா னடைவாயென்றான். (கசு)

படைமாணரசைப்பலகாற்பழுவாய்முழுவாலெறிவான்
பிடைமாவவிதானையான் வில்லாலமொவல்லாய்
உடைமாமகுடம்புனைபென் னுனாயாவுடனெகொடியேன்
சடைமாமகுடம்புனையத்தத்தேனத்தோ வென்றான். (கௌ)

கறுத்தாயுருவம்மனமுங்கண் ணுங்கையுஞ்செய்ய
பொறுத்தாய்பொறையேயிழைவன்புரமுன் றெறித்தபோர்வில்
இறுத்தாய்தமியெனென் னுதென்னை யிழ்முப்பிண்டையே
வெறுத்தாயினிளவா னுன்வேண்டேன்வேண்டேனென்றான். (கா)

பென்னிப் பூன்னம் ஒளிரும் பொன்னே புகழின்புகழே
மின்னிப் பின்னம் வரிவிறகுமரமெய்யின் மெய்யே
என்னிப் பூன்னம் வனம் நீயடைத்த கெளரியேன் ஸ்வேன்
உன்னிப் பூன்னம் புகுவேன் உயர்வான கமயானென்றான்.

(௫௭)

கெகுத்த கொத்தகெஞ்சும்மேயத்தாலேயாவி
உகுத்த கொத்த உடலும் உடையேன் உன்போல ஸ்வேன்
தகுத்த கொத்த சனகன் தையல்கையைப் பற்றி
புகுத்த கண்டகண் னாற்போகக்கானேனென்றான்.

(௫௮)

எற்றே பகர்வேனினியானென்னையுன்னிற் பிரிய
வற்றே யுலகம் எனினும் லானே வறந்தாதெனினும்
போற்றே ரசேதமியே புகழே யுயிரே யுன்னைப்
பெற்றே நருமையறிவேன்பிழையேன்பிழையேனென்றான்.

(௫௯)

ஆள்ளம் பள்ளப்புனல்குழ் அகன்மாநிலமும் ஆரகம்
கொள்ளக் குறையாநிதியின் குறையும் முதலாமெவையும்
கள்ளக்கைகேசிக்கேயுதவிப்புத்கைக்கொண்ட
வள்ளம் நன்மன என்னுயிராமாய்க்கும் மாய்க்கும் என்றான்.

(௬௦)

ஒலியார்கடல் குழலகத் துயர்வானிடநாகரினும்
பொலியாநின்றாரூன்னைப் போலவாரூளோபொன்னே
வலியாருடையானென்றால் மழவாருடையான்வரவும்
சலியாநிலையானென்றறிவாரூளோவென்றான்.

(௬௧)

கேட்டேயிருந்தேனெனினுங்கிளர்வானின்றேயடைய
மாட்டேனாகில் அன்றோ வன்கண் என்கண்மைந்தா
காட்டேயுறைவாய்நீர்க்கைகேசியையுங்கண்டித்
நாட்டேயுறைவேனென்றால் நன்மனமெயன்றான்.

(௬௨)

மெய்யார்தவமேசெய்துன் மிடல்மார்பரிநிற்பெற்ற
செய்யானென்னும் பொன்னும் நிலமாதென்னுந்திருவும்
உய்யாருய்யார்கெடுவேனுன்னைப்பிரியின் வினையேன்
ஐயாகைகேசியைநோக்கேனோனென்றான்.

(௬௩)

ஐனாரணியும் முடியும் பொன்னுசனமுங்குடையும்
சேனார்மாபுத்திருவுந்தெரியக்காணத்திரிவேன்
மானாவற்கலையும் மானினோலும் மைவரான்
கானுதொழிந்தேனென்றால் நன்மனமெயன்றான்.

(௬௪)

என்றா லென்றென்றாவா இசைத்தரசன் உயிரும்
சென்றான் இன்றோ டென்னுந்தன்மைமெய்தித்தேய்த்தான்
மென்றோன் மார்பின் முனிவின் வேந்தே அயயோல் அவனை
இன்றேகாதவண்ணத்தகைவென் உலகோடென்னா.

(௬௫)

முனிவின் செல்லும் அளவில் முடியுங்கொல்லென்றரசன்
தனிநின்றழல்தன் னுயிரைச்சிறிதே தகைவானிந்த
புனிதன்போனாவனாறபோகாதொழிவானென்னா
மனிதன்வழவங்கொண்டமனுவுத்தன்னை மறந்தான்.

(௬௬)

மறந்தானினையும் உயிரும் மன்னன் என்னுமனாக
இறந்தான் கொல்லோ அரசன் என்னா இடருற்றழிவான்
கிறந்தாய்மகனே உலகோடெமையும் என்னத்துணையாம்
அறந்தானிதுவோவையாவரசர்க்கரசேயென்றான்.

(௬௭)

மெய்யின் மெய்யேயுலகின் வேந்தர்க்கெல்லாம் வேந்தே
உய்யும்வகைவின் னுயிரையோம்பாநிது என்னே மெய்யின்
வையம் முழுதுத் துயரான் மறும் முனிவன் னுடன்ம
ஐயன்வரினும்வருமாலயலோரசேயென்றான்.

(௬௮)

என்றென்றரசன் மெய்யும் இருதாளினையும் முகமும்
தன்மன் செய்கையாற் றைவந்திகோசலையை
இன்றுந்தெரியாமம் மல்கு எந்தரசன் மெள்ள
வன்றின்சிலைக்குரிசிலவருமேவருமேயென்றான்.

(௬௯)

வன்மாய்க்கைகேசுவர்க்கால் என்நன் உயிரா
முன்மாய்சிப்பத்துணிந்தாளே னுக்கனிமொழியால்
தன்மாமகனுந்தானுந்தரணிபெறுமாறன்
என்மாமகனைக்கானே கென்றானென்றானென்றான்.

(௭௦)

பொன்னுத்தோளான்கானேபுகுதப்புகுதல்தவிரான்
என்னாருயிரோவகலாதொழியாநிதுகோசலையேன்
முன்னாளோருமார்முனிவன் மொழியுஞ்சாபம் உளதென்
மந்தாருறந்தெல்லாம் அவனாக்கரசன் அறைவான்.

(௭௧)

வெய்யகானத்திடையேவேட்டைவேட்டைகையிகவே
ஐயசென்றுகரியோடிகளதுருவித்திரிவேன்
கையாச்சிலையுங்கனையுங்கொடுகார்மிருகம்வருமோர்
செய்யத்தெய்விககாவாய்சென்றேமறையதின்நேன்.

(௭௨)

ஒருமாமுனிவன்மனையோடொளியொன்றிலவாய்நயனம்
திருமாமகனேதுணையாய்த்தவமேபுரிபோழ்தினின்வாய்
அருமாமகனேபுனல்கொண்டகல்வான்வருமாறறியேன்
பொருமகனைவிட்டிடலும்புலியீகலறிப்புரள. (எடு)

புக்குப்பெருநீர்நுகருமபொருபோதகமென்றொன்மேல்
கைக்கட்கணைசென்றதலாற்கண்ணிறநெறியக்காணேன்
அக்கைக்கரியின்சூரலேயன்றிதென்னவெருவா
மக்கட்கூரலென்றயாவேன்மனம்மொத்தவண்வந்தனெனல். (எசு)

கையுங்கடனும்நெகிழக்கணையோடுருள்வோற்காணு
மெய்யுந்தனுவும்மனனும்வெறிதேகிடமேல்விழா
ஐயன்நீதான்யாவன்அந்தோஅருள்கென்றயா
பொய்யொன்றறியாமைந்தன்கேனியென்னப்புகல்வான். (எள)

சேலாகியமாமுதல்வன்றிருவுந்தியினீண்மலரின்
மேலாகியநான்முதலுலேதங்கனின்மாமுறையின்
பாலாகியயோனிகளின்பலவாம்வருணந்தருவான்
நாலாகியதாம்வருணந்தனின்முன்னெமைல்கினனல். (எஅ)

அந்நான்மறையோன்வழியில்அருள்காசிபனன்மைத்தன்
மின்னார்புரிதூல்மாற்பன்விருத்தேசனன்மெய்ப்புதல்வன்
நன்னன்மறைதூல்தெரிபுமருவான்சலபோசனெனச்
சொன்னான்முனிவன் தருகரோசனன்யானென்றான். (எக)

இருகண்களமின்றியதாய்தந்தைக்கும்மீங்குவர்கள்
பருகும்புனல்கொண்டகல்வான்படர்க்கதென்பமுதாயினதால்
இருகுன்றனையபுயத்தாயிபமென்றுணராதெய்தாய்
உருகுந்தயரத்தவிநீழ்நின்செயலேதென்றே. (அ0)

உண்ணீர்வேட்கைமிகவேயுயங்கும்எந்தைக்கொருநீ
தண்ணீர்கொடுபோயளித்தென்சாவுமஉரைத்தும்புதல்வன்
விண்மீதடைவான்றொழுதானெனவும்அவர்பால்விளம்பென்
நெண்ணீர்மையினுன்விண்ணோரொநிற்கொண்டிடவேகினனல். (அ1)

மைந்தன்வரவேகோக்கும்வளமாதவன்பால்மகவோ
டந்தன்புனல்கொண்டஊகாவையாவிதுபோதவ்வாய்
வந்திகனனுக்காதென்னோவந்ததென்றேகொந்தேம்
சந்தங்கமமுந்தோளாய்தமுனிவ்கொளவாவெனவே. (அ2)

ஐயாயோரோசன்அயோத்திகரத்துள்ளேன்
மைபார்களபந்துருவிமறைத்தேவதித்தேகிருள்வாய்
பொய்யாவாய்கம்புதலவன்புனல்மொண்டிடுமொழைதயின்மேல்
கையார்கணைசென்றதலாற்கண்ணிறநெறியக்காணேன். (அ3)

விட்டுவிட்டுலறுநுரலால்வேழக்குரலன்றெனவே
ஒட்டந்தெதிராநியார்எனஉற்றவெலாமஉனாயா
வாட்டந்தருநெஞ்சினனாய்கினரான்லணங்காவானோர்
நட்டம்எதிரவந்திடவேஇறந்தேகின்னவிண்ணிடையே. (அ4)

அதுத்தாய்கணையாவெனவேஅடியேன்றன்னைஅய்யா
கறுத்தேயருளாயானோணணிற்கண்டேன்அல்லேன்
மறுத்தான்இல்லான்வனமொண்டிடுமொழைதயினெய்ததலால்
பொறுத்தேயருளவாயென்னவிருதாளசென்னிபுனைந்தேன். (அ5)

விழந்தாய்க்தார்புரண்டார்விழிபோயிற்றின்றென்றார்
அழந்தார்துன்பக்கடலுளஐயாஐயாளன்றார்
போழ்தாய்கெஞ்சைஎன்றார்பொன்னுடதனிந்போய்கீ
வாழ்த்தேயிருப்பத்தரியேம்வந்தேம்வந்தேயினியே. (அ6)

என்றென்றயருத்தவனாயிருதாள்வணங்கியானே
இன்னும்புதல்வன்இனிநீர்ஏவுமபணிசெய்திடுவேன்
ஒன்றுத்தளர்வுற்றயரீர்ஒழியின்இட்டுஎன்றிடலும்
வன்றின்கிழையாய்கேண்மோள்ளவேஒருசொல்வகுத்தான். (அ7)

கண்ணுண்மணிபோல்மகவைபிழ்த்தும்உயிர்காதலியா
உண்ணுண்ணிலருந்தாலுலகோளன்னென்றுநாயார்
விண்ணின்றலைசேருதாய்மாயம்போலவிடலைபிரிய
பண்ணும்பரிமாவுடைபாய்அடைவாய்படர்வான்என்னா. (அ8)

தாலாதொளிருங்குடையாய்தவறிங்கிதுவிஞ்சாணம்
காவாய்என்றாய்தனாந்தடியசாபங்கருதேம்
ஏவாமகவைபிழிந்தின்றுமேபோலிடருற்றனைநீ
போலாய்அகல்வான்என்னாப்பொன்னுடையோயினரால். (அ9)

சிறந்ததளர்வுற்றயர்தல்கிறிதும்இலனாயின்சொல்
மைத்தனுளனென்றதனுல்கிழ்வேழவண்வந்தனெனல்
அந்தமுனிசொந்தமையும்அண்ணலவன்மனங்குதலும்
என்றன்உயிர்க்குதலும்இறையுத்தகருவென்றான். (அ10)

இம்மாமொழித்தரசன் இடருற்றிப்போழினிலச்
செம்மாமயில்கோசலையுத்திகையாவுணர்வோயினைய
விம்மாசெறியின்விதியின்வினாவுத்தவரின்வினாவுத்த
அம்மாதவனும்வினாவோடவலத்தருளுஞ்சினைய.

(கக)

வேத.

கனாசெய்பெருமையுந் தவத்தோரோங்கல்
புனாசெய்மதகளிற்றூன்பொற்கோயின்முன்னர்
முனாசமுழங்கமுடிசூட்டமொய்ததான்
டனாசரினிறுத்தகல்லவையினான.

(கஉ)

வந்தமுனியைமுடிமேலேக்கிவாள்வேந்தர்
எந்தையுத்தந்திடைபூதுண்டாய்தோ
அந்தமில்சோகத்தமுதருள்தானென்ன
சிந்தைதெளிந்தோய்தெரியொமக்கிவென்றுனாதார்.

(க)

கொண்டாள்வாயிரண்டுகைகையர்கோன்கொம்பவட்கு
தண்டாதசெங்கோற்றயரதனூந்தானளித்தான்
ஒண்டார்முகிலைவனம்போகெனொருப்பித்தான்
என்தானும்வேறில்லையித்தெத்தவாதென்றான்.

(கஉ)

வேந்தன்பன்னியினுற்கைகேசிமெய்ப்புதல்வன்
பாந்தண்மிசைக்கிடந்தபாரளிப்பானையினான்
எந்துதடத்தோளிராமன்றிருமடந்தை
காதனொருமுறையேகாபிறைவானையினான்.

(கரு)

வாராழ்லையாரும்நன்னாள்மாதர்களும்
ஆராதகாதலரசர்களும்தனரும்
பேராதவாய்மைப்பெரியோனானசெவியில்
சாராதமுன்னத்தயாதனைப்போல்விழ்த்தார்.

(கௌ)

புண்ணுற்றநீயிழைகையுந்நயிப்பதைப்ப
மண்ணுற்றயர்நாமனாகுந்திடம்பெல்லாம்
கண்ணுற்றவாரிகடலுற்றதல்லையே
விண்ணுற்றதெம்மருங்கும்விட்டமுதபேரோரை.

(கௌ)

மாதாருங்கலமுமங்கலமுஞ்சிந்தித்தம்
கோனதபுடைபெயர்க்குந்நனையகண்செவப்ப
பாதமலர்செவப்பத்தாமபதைத்துப்பார்கோத்தார்
ஊதைபெறியவோசெவ்வகொடியொப்பார்.

(கஅ)

ஆக அரசன் அருளிலனே ஆம்என்பார்
காவர் அறத்தையினிக்கைகிலேம்பாம்பன்பார்
தாவாதமன்னர் கலைத்தலைநிழ்த்தேங்கினார்
மாவாதஞ்சாய்த்தமராமரமேபோல்கின்றார்.

(கக)

வினாயொழியுலையமுதகிளர்மாடத்
னன்னுறையும்பூசையமுதஉருவறியா
பிள்ளையமுதபெரியோரையெவ் சொல்ல
வள்ளல்வனம்புகுவானென்றுனாததமாற்றத்தால்.

(க)

சேதாம்பற்போதனையசெங்கலிவாய்வெண்டளவப்
போதாம்பற்றேன்றப்புனைமுலைமேற்பூந்தரள
மாதாம்பற்றென்னமழைக்கண்ணீராடியு
நாதாம்பற்றாமழலைக்கைமாரேங்கினார்.

(கக)

ஆவுமழுதலதன்கன்றமுதவன்நலர்த்த
பூவுமழுதபுனப்புள்ளமுதகளொழுதும்
காவுமழுதகளிறமுதகாலையப்போர்
மாவுமழுதவமன்னவனைமானவே.

(கஉ)

நானியுமுய்கலானென்னுதேகாயகனைக்
கானியுமென்றுனாததகைகேசியுங்கொடிய
கடனியமல்லாற்கொடியாப்பிறருளோ
மேனியுயின்லிவெனநீயோயினார்.

(கக)

தேராதநிவழிந்தாரெஞ்சுலப்பார்தேரோட
நீஞ்சிசுண்ணம்பிறைத்தெருவெல்லாம்
ஆளுகிழைகண்ணீர் அருஞ்சூழ்
கூறுகிழைத்தன்துணையேகுந்தமே.

(கச)

மன்னசெய்தபாவம்உவதென்பார்மாமலமேற்
பெணசெய்தபாவம்அதனிற்பெரிதென்பார்
புணசெய்தகொஞ்சவிதியென்பார்பூகலத்தோர்
கணசெய்தபாவம்கடலிற்பெரிதென்பார்.

(க)

ஆளான்பரதன்அரசென்பார்ஆய்யனினி
யினான்மக்குவிதிக்கொடிதுகாண்என்பார்
கோளாவிவந்தவாகொற்றமுடிதான்என்பார்
மாளாதம்மின்மனம்வலியார்ஆளன்பார்.

(க)

ஆதி அசன் அருங்கேயன் மகள் மேல்
காதல்முதிரக்கருத்தழிந்தான் ஆம்என்பார்
சீதைமணவாளன் தன்னோடும் தீக்கானம்
போதும் அது அன்றேற்புகுதும்எரிஎன்பார்.

(118)

கையால் விலத்தடவிக்கண்ணீர் மெழுகுவார்
உய்யாள் போற்கோசலையென்றோவா அவெய்துயிர்ப்பார்
அய்யா இளங்கோவே ஆற்றுகியோ கீளன்பார்
செய்யா முல்லைந்தாற்றார் அக்கீளநகரார்.

(119)

தள்ளாதுவேறில்லை தன்மகற்குப்பார்கொள்வான்
எள்ளாறியசுருமம்சேர்த்தாளிவளென்னு
கள்ளாறுசெவ்வாய்க்கணிகைகாண்கைகேள்
உள்ளாறுகாதலிலுள்ளபேரளன் றுள்ளழிந்தார்.

(120)

நின்றதுவமுயற்சிக்காந்திரநேர்த்ததோ
அய்நிலவுலகத்துள் ஆருயிராய்வாழ்வானா
கொன்றுகளையக்குறித்தபொருள் அன்றோ
நன்றுவரங்கொடுத்தகாயதற்குநன்றென்பார்.

(121)

பெற்றுடையமண்ணவருக்கீதுபிறந்துலகம்
முற்றுடையகோவைப்பிரியாதுமொய்த்திண்டி
உற்றுறைதும்பாரும் உறையவேசின்னானில்
புற்றுடையகாடெல்லாம் காடாகிப்போம்என்பார்.

(122)

என்னேறிருபர் இயற்கைஇருந்தவா
தன்னேரிலாதலைமகற்குத்தாரணியை
முன்னேகொடுத்தமுறைநிறம்பத்தம்பிக்கு
பின்னேகொடுத்தாற்சிறையாதோமெய்என்பார்.

(123)

கோதைவரிவிற்றுகுமாற்கொடுத்தநில
மாதையொருவர்புணர்வரவருசித்த
பேதைநிறுவனைப்பின்பாத்தாநிற்குமா
நாதபிரியினுத்திரத்திருவென்பார்.

(124)

நீதாதுவெய்வார்த்ததவாதுகாலெறிய
ந்தாவிளக்கின்ருங்குவின்றக்கைமார்
செந்தாமரைத்தடக்கட்செவ்வி அருள்சேர்க்கம்
அந்தோபிரிதுமோ ஆவிதியேஒளன்பார்.

(125)

கேடு

கேட்டான் இளையோன் கிளர்ஞாலம்வர்த்தினுலே
மீட்டான் அளித்தாளவனம் தமமுனின் வெம்மைமுற்றி
தீட்டாதவேற்கட்சிதுதாயெனயாவராலும்
மூட்டாதகாலக்கடைத்தியெனமுண்டெழுந்தான்.

(126)

கண்ணிற்கடைத்தீடககெற்றியிற்கற்றைநாற
விண்ணிற்கடர்வெங்கனல்தோன்றமெய்கீர்விரிப்ப
உண்ணிற்கும்உயிர்ப்பெணும்உடைதழிக்ககின்ற
அண்ணற்பெரியோன் தனதாறியின்மூர்த்திதூத்தான்.

(127)

சிங்கக்குருளைக்கிடுதிஞ்சுவைஉடைநாயின்
வெங்கட்கெங்குட்டியைஉடைவிரும்பினுளே
நங்கைக்கறிவின்றிறம்நன்றிதுநன்றிதென்னு
கங்கைக்கிறைவன் கடக்கைபுடைத்தநக்கான்.

(128)

சுற்றார்மணி ஆர்வடிவாள்புடைதோன்ற ஆர்த்து
விற்றாக்கிவாளிப்பெரும்புட்டிப்புறத்துவிக்கி
பற்றார்ந்தசெம்பொற்கவசம்பனிமேருவாங்கோர்
புற்றும்எனஒக்கியதோனொமொர்ப்போர்க்க.

(129)

அடியிற்சுடர்பொழிவு ஆர்க்கண ஆர்ப்ப
பொடியிறந்தவுஞ்சிதுநாண்பெரும்பூசல்ஒசை
இடியிறொடர்க்கடலேழுமடுத்திஞ்ஞாலம்
முடியிற்குமுறுமம்முழைமும்மையின்மேன்முழங்க.

(130)

வானம்விலனும்முதலில்லவரம்பிப்புகம்
மேனின்னுகீழ்காறும்விரித்தனவீழ்வபோல
தானுமதனதம்முனும் அல்லதுமும்மைஞாலத்
தானும்உயிரும்உடையார்களுடையதொதுங்க.

(131)

புவிப்பாவைபார்க்கெடப்போர்உவந்தோனாஎல்லாம்
அவிப்பாணம் அவித்தவர் ஆக்கையை அண்டம்முற்றக்
குவிப்பாணம்எனக்கொருகோவினைக்கொற்றமெளலி
கவிப்பாணமின்றேன் இதுகாக்குனர்காமின்என்றான்.

(132)

விண்ணாட்டவர்மண்ணவர் விஞ்சையர்காமற்றும்
எண்ணாட்டவராவரும்நிற்கலர்முவர் ஆகி
மண்ணாட்டுனர்காட்டுனர்கீட்டுனர்வந்தபோதும்
பெண்ணாட்டம்நீட்டேன் இனிப்பேர்உலகத்துள்ளான்.

(133)

அயோத்தியாகாண்டம்.

காலேக்கதிரோன்மெய்நதெர்மெம்மைகாட்டி
ஞாலத்தவர்கோமகன் அந்நகரத்துநாப்பண்

மாலேச்சிகரத்தனிமந்தரமேருமுந்நை
வேலைத்திரிகின்றதுபோற்றிரிகின்றவேலை.

(கஉ௩)

வேற்றுக்கொடியாளவினாவீத்தவினைக்குவிமி
தேற்றத்தெளியாதயர்சிற்றனைபாவிருந்தான்
ஆற்றற்றுணைத்தம்பிதன்விப்புயலண்டகோளம்
தீற்றொத்தடையப்படுகாணுமேறுகேட்டான்.

(கஉ௪)

வீறுக்கியபொற்கலன்வில்லிட ஆரம்பின்ன
மாறுத்தனிச்சொற்றுளிமாரிவழங்கிவந்தான்
காறுக்கரிபிரந்துபுகைத்துகனன்றுபொங்கும்
ஆறுக்கனல் ஆற்றுமூர் அஞ்சனமேகமன்ன.

(கஉ௫)

மின்னொத்தசிற்றக்கனல்விட்டுவிளங்கிற்ற
பொன்னொத்தமேனிப்புயலொத்ததடக்கையானே
என்னத்தளவீரீமைபோனாமுனித்திலாதாய்
சன்னத்தனுகித்தனுவேறுதற்கேதுஎன்றான்.

(கஉ௬)

மெய்பைச்சிதைவித்துவினமெயம்முறைதீத்தகெஞ்சம்
மையிற்கரியாளளநின்றனைநன்மெளலிசூட்டல்
செய்யக்கருதித்தடைசெய்ருளர்தேவனோணம்
துய்பைச்சுகிவெங்கனலிச்சுகிவான் துணிந்தேன்.

(கஉ௭)

வலக்காரமும்களன்கையதரகஅவ்வானுளோரும்
விலக்காரஅவர்வந்துவிலக்கினுவென்கைவாளிக்
கிலக்காராளிந்தாலுதேழிதேழேழ்மன்னர்
குலக்காவலுமின்றுனக்கியான் தரக்கோடிஎன்றான்.

(கஉ௮)

இனையான்னுதுகூறஇராமன்இயைந்தநீதி
வனையாவரும்நன்னிறின்னநிலாரும்அன்றே
உனையாஅறம்வற்றிடணமுவுவற்றிற்றம்

தரிலத்துனக்கெங்குவினந்ததென்றான்.

(கஉ௯)

நீண்டான்அதுதாத்தலுமித்திலம்தோற்குக்கு
சேனாடாந்தொடர்மாரிலம்நின்னதென்றுந்தைசெப்ப
புண்டாய்பகையால்இழந்தேவனம்போதிஎன்றால்
யாண்டோஅடியேற்கிணிச்சிற்றம்அடிப்பதென்றான்.

(கஉ௧௦)

நகர்தீங்குபடலம்.

நில்கட்டிலில்லவரீள்வனத்துன்னேரீக்க
புன்கட்டிபாறியாக்கைபொறுத்துயிர்போற்றுக்கேனோ

என்கட்டபுலமுன்னுனக்கியுந்நவைத்திலையென்ற
வன்கட்டபுலநதாங்கியமன்னவன்காண்கொலென்றான். (கஉ௧)

பின்குற்றமன்னும்பயக்கும்அரசென்றல்பேணென்
முன்கொற்றமன்னன்முடிக்கொன்கெனக்கொள்ளமுண்ட
தென்குற்றமன்றேஇகல்மன்னவன்குற்றம்யாதோ
மின்குற்றொளிரும்வெயில்தீக்கொடமைந்தலேலாய். (கஉ௨)

நதியின்பிழையன்நுறுமபுனலின்மையற்றே
பதியின்பிழையன்நுபயந்நாகமைப்புறந்தாள்
மதியின்பிழையன்நுமகன்பிழையன்நுமைந்த
விதியின்பிழையிதற்கென்னவெகுண்டதென்றான். (கஉ௩)

உதிக்கும்உலையுள்உறுதிஎனநனைபொங்க
கொதிக்குமனம்எங்கனம்ஆற்றுவென்கோளினழந்தாள்
மதிக்கும்மதியாய்முதல்வானவர்க்கும்வலீஇதாம்
விதிக்கும்விதியாகுமென்னிறொழில்காணடியென்றான். (கஉ௪)

ஆய்தந்தவனவ்வுரைகூறலுமையநின்றன்
வாய்தந்தனகூறுதியோமறைத்தநாவல்
நீத்ததன்றேநெறியோகணிவாததீன்ற
தாய்தந்தையென்றாலவரீமேற்சலிக்கின்றதென்னோ. (கஉ௫)

நற்றூதையும்நீதனிரயகன்நிலயிற்றில்
பெற்றாயுமநீயேபிறரில்லைபிறர்க்குநல்கக்
கற்றாயினாகாணுதியின்றெனக்கைமறித்தான்
முற்றாமதியம்மில்ல்தான்முனிந்தானையன்னான். (கஉ௬)

வரதன்பகர்வான்வரம்பெற்றவள்தானிவ்வையம்
சரதம்முடையாளஅவளஎன்றனித்தாதைசெப்ப
பாதன்பெறுவான்இனியான்படைக்கின்றசெலவம்
விரதம்இதின்கல்லதுவேறினியாவதென்றான். (கஉ௭)

ஆன்றன்பகர்வான்பிணமையவிவ்வையமையல்
தோன்றநெறிவாழ்நுணைத்தம்பியைப்போர்தொலைத்தோ
சான்றோபுகழ்ந்தவத்தரதையவாதைகொண்டோ
நன்றோவென்றோவிலியிக்கத்தீர்வதென்றான். (கஉ௮)

அயோத்தியாகாண்டம்.

செல்லுஞ்சொல்லல்லா நெதிர்தம்பிபுத்தெவ்வர் சொல்லும்
சொல்லுஞ்சுமத்தேனிருதே நெனச்சோம்பியோங்கும்
கல்லுஞ்சுமத்தேன்கண்ணப்பட்டி லுங்கட்டமைத்த
விலலுஞ்சுமக்கப்பிறத்தேன் வெகுண்டென்னை பென்றான்.

(கசக)

கவ்சொற்கடந்தாண்டெனநா னுமவளர்த்ததானது
தன்சொற்கடந்தெற்காசாவலது தக்ககன்றால்
என்சொற்கடந்தாலுன்கிபாதுளநீனமென்றான்
தென்சொற்கடந்தான்வடசொற்கலைக்கெல்லே தர்ந்தான்.

(கச௦)

சேற்றந்தறந்தானெதிர்தின்றுதெரிந்துசெப்பும்
மாற்றந்தறந்தான்மறநான்கெனவாக் கெல்லா
நாற்றெனநினைவேலையிலம்பிதனோயாலே
எற்றந்தொடங்கக்கடலிற்றணிவெய்திநின்றான்.

(கசக)

அன்னுன்றனையயனுமாதியொடந்தமென்று
தன்னுலமாப்பருந்தானுத்தன்பாக் கின்று
பொன்மானிரயானுத்தழியெனப்புல்லிப்பின்னைச்
சொன்மாணபுடையன்னைகமித்தினாகோயிலபுக்கான்.

(கசஉ)

கண்டாளமகனும்மகனுத்தனகண்கள் போல்வார்
தண்டாவனஞ்செல்வதற்கேசமைத்தார்கள் தம்மை
புண்டாங்குஞ்சுத்தனளையப்படிமேற்புரண்டாள்
உண்டாயதுன்பக்கடற்கெல்லையுணர்ந்திலாதாள்.

(கச௩)

சோர்வானேபோடித்தொழுதேத்தினன் துன்பமென்னும்
நர்வானேவாக் கமனத்தேற்றுதற்கேற்றசெய்வான்
போர்வாளாசர்க்கிறபொய்த் தனன் ஆக்கமில்லேன்
கார்வானெடுக்கானிறைகண்டி ஞன்மீள்வனென்றான்.

(கச௪)

கான்புக்கிடினுங்கடல்புக்கிடினுங்கலிப்பேர்
லான்புக்கிடினுமனக்கன்னவையோயோத்தி
யான்புக்கெதாக்கும்எனையாநலிவிற்குமீட்டார்
உளன்புக்குயிர்புக்குணர்புக்குலையற்கவென்றான்.

(கச௫)

தாயாற்றுகிளாதனையாற்றுகின்றார்கள் தம்பால்
தியாற்றுகிளாதனிச்சிந்தையினின்றுசெற்ற
நோயாற்றுகில்லாவுயிற்போலதுடங்கிடையார்
மாயாப்பழியாள் தாவற்கலையேத்திவந்தார்.

(கச௬)

நகரநிக்ருபடலம்.

கார்வாள்மொப்பான்றனைக்காண்டொருகாண்டொழும்போய்
நீராய்க்கண்ணினும்பெருஞ்சுழிநின்றீராய்
போரவிடப்பட்டலாருறுபிவழுகண்டும்
நீராமுனத்தாள்தரவந்தனசீரமென்றார்.

(கச௭)

வாணித்திலவெண்ணையார்தாவளவஸ்தாம்பி
யாணர்த்திருநாடிழப்பித்தவரீந்தவெல்லாம்
பூணப்பிறந்தாலுமறின்றானவைபோர்விலேயும்
காணப்பிறத்தேனும்நின்றேனைவைகாட்டிமென்றான்.

(கச௮)

அன்னன் அனர்த்தன ஆகர்த்தோடுமெவ்நி
இன்னுதுடாதீர்த்துடன்வகெளளம்பிராட்டி
சொன்னால் அதுவேதுணை ஆம்எனத்தாயங்கை
பொன்னார் அடிமேற்பனரித்தான் அவனும்புகன்றான்.

(கச௯)

ஆகாததன்றாலுனக்கவ்வனமில்லையோத்தி
மாகாதலீராமனம்மன்னவன்னவையிற்று
போகாவுயிர்த்தாயாநம்புங்குழிநினைசெயன்றே
ஏகாயினியிலவாரினிறநுமேதமென்றான்.

(க௫௦)

பின்னுமபகர்வாளமகனேயிவன்பின்செலுதம்பி
என்னும்படியன்றடியாரினில்வகல்செய்தி
மன்னும்பகர்க்கேயிவன்வந்திடிவ்வாவதன்றேல்
முன்னம்முடிபென்றனபால்முலைசோரநின்றான்.

(க௫௧)

கேள்.

இருவருத்தொழுதனிரண்டுகண்ணொர் இ
வெருவருமாவிநிறநூழும்விம்மினாள்
பொருவருங்குமரநும்போயினர்புறம்
நிருவனாததுகிலொர் இச்சினாசாதியே.

(க௫௨)

தான்புனைசீராவைத்தம்பிசாத்திடத்
தேன்புனைதெரியலாள்செய்கைநோக்கினாள்
லான்புனையிசையினுயமறுக்கிலாதே
யான்புக் கல்வனையதோருறுகிகேளே.

(க௫௩)

அன்னையர்வருமாழிவேந்தனும்
முன்னையர்வல்லவென்றுயிள்முந்நினாள்
என்னையும்பிரித்தனரிடருளுவகை
உன்னையென்பொருட்டுதவ்வாயென்றான்.

(க௫௪)

ஆண்டகையம்மொழிபகரவன்பனும்
தூண்டகுறியுள்புயந்துளங்கத்துண்ணொன
மீண்டதோருயிரிடைவிம்மவிம்முவான்
சுண்ணெக்கடியனென்பிழைத்ததியாதென்றான். (கரு௮)

நீருளவெனினுளமீனும்நீலமும்
பாருளவெனினுளயாவும்பார்ப்புநில்
நாருளதனுவுளயநானுஞ்சிதையும்
ஆருளொளின்உளம்அருளுவாயென்றான். (கரு௯)

பைந்தொடியொருத்திசொற்கொண்டிபார்மகள்
நைந்துயிர்நடுங்கவுங்கடத்திகானென
உய்த்தனனிருத்தனனண்மைகாவலன்
மைத்தனென்றிளையசொல்வழங்கினுயென. (கரு௧௦)

மாரிளியென்னைநீவனங்கொள்வாயென
எறினவெருளியையாதுமுற்றற
ஆறினாதவிர்கெனவையவாணையில்
கூறிபொழியினுங்கொடியதாமென்றான். (கரு௧௧)

செய்துடைசெல்லமோயாதுத்தீர்த்தெமை
கைதுடைத்தேகவுங்கடவையோவையா
செய்துடைத்தடையலர்கேயமாதர்கண்
மைதுடைத்துறைபுகுமவயங்கொள்வேலினாய். (கரு௧௨)

உரைத்தபின்னிர்மனென் னுரைக்ககேர்த்திலன்
வரைத்தடர்கோளினுள்வதனநோக்கினுன்
வினாத்தடந்தாமரைக்கண்ணின்மிக்ககீர்
நிரைத்திடைபிடைவிழ்நெடிதுறிநின்றான். (கரு௧௩)

அவ்வையினரசவைரின்முமன்பினன்
எவ்வயிலிருந்தவமுனிவனெய்தினன்
செவ்வியகுமாரருஞ்சென்னிதாழ்த்தனர்
கௌவையம்பெருங்கடல்முனியுங்கால்வைத்தான். (கரு௧௪)

அன்னவர்முகத்தினோடகந்தைநோக்கினுள்
பொன்னரைச்சீரையின்பொவிவுநோக்கினுள்
என்னினியுணர்ந்துவதெடுத்ததன்பத்தால்
தன்னையுமுணர்ந்திலனாருத்தன்மையன். (கரு௧௫)

வாழ்வினோதுதலியமங்கலத்துரான்
திறவினோயதுவரச்சீரைசாற்றினான்
சூழ்வினோரன்முகத்தொருவாச்சூழினும்
வாழ்வினோயொருவராலொழிக்கற்பாலதோ. (கரு௧௬)

வெவ்வினையவள் தரவினோத்தேயுமன்
நில்வினோஇவன்வயின்எய்தற்பாற்றுமன்
நெவ்வினோநிகழ்த்தேரளவள்ளண்ணமோ
செவ்விதினொருமுறைதெரியுட்பின்னென்றான். (கரு௧௭)

விற்றடந்தாமரைச்செங்கணவீரனை
உத்தடைத்தையகீஒருவிழங்கிய
கற்றடங்காணுதியென்னிநகண்ணகன்
மற்றடந்தானையானவாழ்கிலாநென்றான். (கரு௧௮)

அன்னவன்பணிதலையேந்தியாற்றுதல்
என்னதுகடன்அவன்இடனாகீக்குதல்
நின்னதுகடன்இதுநெறியுமன்றன்ன
பன்னகப்பாயலுட்பள்ளிநீங்கினான். (கரு௧௯)

வெவ்வரம்பையில்சுரம்விசென்றான்அலன்
கெவ்வரம்பனையசொற்றீட்டினுள்தனக்
கவ்வரம்பொருதவேல்அரசன்ஆய்வினா
கிவ்வரந்தருவெவ்என்றேன்றனாண்டென்றான். (கரு௨௦)

என்றன்னள்தைதிவ்வரங்கள்எறினான்
சுன்றவளயான்அதுசென்னிவந்தினேன்
சான்றெனநின்றநீதடுத்தியோஎன்றான்
தோன்றியநல்லறம்நிறுத்தத்தோன்றினான். (கரு௨௧)

என்றபின்முனிவன்ஒன் நியம்பேர்த்திலன்
நின்றனன்நெடுங்கணீர்நிலத்தூர்த்துக
குன்றனதோளவன் கொழுதுகொற்றவன்
பொன்றினிநெடுமதில்வாயில்போயினான். (கரு௨௨)

சுற்றியசீரையன் தொடர்த்ததம்பியன்
முற்றியவுவகையன்முளரிப்போதினும்
குற்றியிழைத்தினன் கொள்கைகண்டவர்
உற்றதைதருவகைஉணர்த்துவாமரோ. (கரு௨௩)

அத்தனர் அருத்தவர் அவனிகாவலர்
நத்தல்கருளார் நாட்டுளர்கண் தம்
சிறைதன் புகல்வது தேவரன் னமும்
கெந்தனர் மேல்வரும் உறுவேண்டலார்.

ஐயனை நகரண்ட லும அணங்குநர்க ளதாம்
மொய் இனத்தனர்க ளுமுளரிமேல்விழும்
மையவின் மதுகரங்கய்யுமாறெனக்
கைகளின் மதர் தெடுக்கண்க ள்எறினார்.

(௧௭௨)

தம்மைமும் உணர்ந்திலர் தணிப்பில் அன்பினால்
அம்மையின் இருவினை அகறவோ அன்றேல்
லிம்மியபேருயிர் மீண்டலா மைகொல்
செம்மல்தனறுகையிற் சிலவர் முந்தினார்.

(௧௭௩)

விழுந்தனர் சிலர் சிலர் விம்மிவிம்மிமேல்
எழுந்தனர் சிலர் முகத்திழிக ண்ணரிடை
அழுந்தினர் சிலர் பதைத்தள நவல்லியின்
கொழுந்தெரியுந் நெனத்த யாங்கு கின்றார்.

(௧௭௪)

கருப்பன் மொழியினர் கண்பனிச்சிலர்
லரம்பறு தயரின ல்மயங்கியே கொலாம்
இரும்பன்மனத்தினர் என்னநின்றனர்
பெரும்பொருளிழந்தவர்போ லும்பெற்றியார்.

(௧௭௫)

கெக்கன உடல் உயிர் நிலையிலநின்றில
இக்கணம் இக்கணம் என்னும் தன்மையும்
புக்கன புறத்தன புண்ணிற்கண்மலர்
உக்கன நீர்வறத்து திரவாரியே.

(௧௭௬)

இருகையிற் கரிமிகர் எண்ணிறந்தவர்
பெருகையிற் பெயர்ந்தனர் தலைபயப்பேணலர்
ஒருகையிற் கொண்டனர் உருட்டுகின்றனர்
சுரினையிற் கண்மலர் குன்றுநீர்க்கினார்.

(௧௭௭)

சிக்தின அணிமணிசிதறிவிழ்த் தன
பைந்துணர் மாலையிற் பரித்தமேல்
நத்தினர் கையொலிவிளக்கம் நன்குமார்
சுந்தரவதன மும்மதிக்குத்தோற்றவே.

(௧௭௮)

அறுபதில் ஆயிரர் அரசன்தேவியர்
முறவறுகற்பென்மழைக்கணணிநினர்
சிறவனைத்தொடர்ந்தனர் திறத்தவாநினர்
வந்தினாக்கடல்வெணவிரகமியேகினார்.

(௧௭௯)

கன்னிகன்மயில்கனும் குயிறகணங்கனும்
அன்னமுமசிறையிழந்தவணிசேர்ந்தனர்
என்னவீழ்த்துழந்தனர் இராமன் அல்லது
மன்னுயிர்ப்புதல்வனாமற் றும்பெற்றிலார்.

(௧௮௦)

கிளையினும் உரம்பினும் விரம்பும்கேழன்
அளவிறத்துயிர்க்கொட்டாற்றும் தன்மையால்
தொலைபடுகுழலினோடியாழ்க்குத்தோற்றன்
இனையவர் அமுதினும் இனியசொற்களே.

(௧௮௧)

புகலிடம் கொடுவனம்போ லும்என்றுதம்
மகன்வயின் இரகசுதம்மகளிரவாய்களால்
அகல்மதிநெடுமனே அரசுத்த ஆம்பல்கள்
பகலிடைமலர்ந்ததோர்பழனம்போன்றவே.

(௧௮௨)

திடருடைக்குக்கு மச்சேறுஞ்சார்ந்தமும்
இடையிடைவண்டலிட்டா ரம்சார்ந்தன
மிடைமுலைக்குவ டொர் இமேகலைத்தடங்
கடலிடைப்புருந்தகட்க லுழியாற்றோ.

(௧௮௩)

தண்டலேக்கோசலைத்தலைவன்மாதரை
கண்டனன் இரவியும் கம்லவாணமுதம்
விண்டலத்துறையும் நல்லவேந்தற்காயினும்
உணர்ந்தா உற்றபோசென்உறாதன.

(௧௮௪)

தாயரும் கிளைஞரும் சார்ந்துளர்கனும்
சேயரும் அணியரும் சிறந்தமாதரும்
காயொரிஉற்றனர் அனையகல்வையர்
வாயிலும் முன்றிலும் மறையமொய்த்தனர்.

(௧௮௫)

இனாததனர் இனாதகெழுந்தென்கிள்கனும்
நிறைப்பெருங்கடல்வனத்தொடர்ந்துபின்செல
உரைப்பதை உணர்கிலன் ஒழிப்பதோர்கிலன்
வரைப்புயத்தனணல்தனம் நனையோக்கினான்.

(௧௮௬)

அயோத்தியாகாண்டம்.

நன்னெடுகளிர்முடிநூடகன்மணிப்
பொன்னெடுக்கெதொடும்பவனியோனவன்
அன்னெடுஞ்சையுந்கறழிமீண்டும்அப்
பொன்னெடுக்கெருவிடைப்போதன்மேயினான். (கௌ)

அஞ்சனமேனியிவ்அழகற்கெய்திய
வஞ்சனேகண்டபின்வகிர்ந்தூதிகலா
கெஞ்சினுமவலிஅயிர்வினைப்பதென்சில
கெஞ்சினுமவலியருமாஸம்என்றார்சிலர். (கௌ)

மண்கொடுவருமளையுந்நீருந்தியாம்
எண்கொடுகடாவனத்தெய்தலகாணவோ
பெண்கொடுவனேசெயப்பெற்றாட்சுனிற்
கண்கொடுபிறத்தலும்கடைபென்றார்சிலர். (கௌ)

முழுவதேகிறந்துலகுடையமொய்ம்பினோன்
உழுவைசேர்கானகதுறைவென்யான்ன
எழுவைதளமுதல்கண்டிருப்பதேஇருந்
தமுுவதேஅழகிதிவ்அன்பென்றார்சிலர். (கௌ)

வலங்கழந்தேழையர்ஆயம்ன்னரை
நலங்கழந்தறங்கெடநயக்களீர்களும்
குலங்கழந்தான்வழிகொண்டகொண்டலை
நிலங்கழந்தானொடுகிகொன்றார்சிலர். (கௌ)

திருவரைசுற்றிபசினாயாடையன்
பொருவருந்நயரினன்தொடர்ந்துபோகின்றான்
இருவரைப்பயந்தவள்ளன்நகரன்முனோ
ஒருவனோஇவற்கிவ்வனாஉறவென்றார்சிலர். (கௌ)

முழுக்கலின்வலியகம்முநிகெஞ்சினோ
மழுக்களிற்மின்கதும்என்றோடுவார்வழி
ஒழுக்கிபகண்ணினிற்கலுழிவனந்நிடை
இழுக்கலிவழங்கிவிழ்ந்திடர்உற்றார்சிலர். (கௌ)

பொன்னணிமணியணிமெய்யிற்போக்கினர்
மின்னெனமின்னெனவிளங்குமெய்விலைப்
பன்னிறத்துகிவினைப்பறித்துகீக்கினர்
சின்னதுண்டிவினைப்புனைகின்றார்சிலர். (கௌ)

நகர்நிங்குபடலம்.

நிறைமகவுடையவர்கெறிசெல்லும்பொறி
குறைமககுறையினும்கொடுப்பரம்பலிர்
நிறைமகன்வனம்புகமொழியைக்காக்கின்ற
நிறைமகன்நிறுமனென்றும்பென்றார்சிலர். (கௌ)

வாங்கியமருங்குலார்வைத்தகொங்கையர்
பூங்கொடிஒதுங்குவபோல்லதுங்கினர்
வங்கியகுரலினர்இணைந்தகாந்தளில்
தாங்கியசெங்கைத்தலைகளமேலுளார். (கௌ)

தலைக்குவட்டயன்மதிதவமுமாளிகை
நிலைக்குவட்டிடையிடைசின்றநகைமார்
முலைக்குவட்டிழிகளீர்ஆலிமொய்த்தக
மலைக்குவட்டகவுறுமயிலின்மாழினார். (கௌ)

மஞ்செனஅகிற்புகைவழங்கும்மாளிகை
எஞ்சலிசாளரத்திரங்கும்இன்சொலார்
அஞ்சனக்கண்ணின்மீர்அருவிசோர்தா
பஞ்சரத்திருத்தழங்கினியிற்பன்னினார். (கௌ)

நன்னெடுங்கண்களிலநன்றீர்த்துளி
தன்னெடுந்தாளாகளதளத்தின்வீழ்தலால்
மன்னெடுக்குமரன்மாட்டமுங்கிமாடமும்
பொன்னெடுங்கண்குழித்தமுவுபோன்றவே. (கௌ)

மக்களைமறத்தனர்மாதாதாயவைப்
புக்கிடம்அறிந்திலர்புதல்வர்பூசலிட்
டுக்கனர்உயங்கினர்உருகிச்சோர்தனர்
துக்கமின்றநினைச்சுறையாடவே. (கௌ)

காமரம்களிகெனக்களிர்தமென்மொழி
மாமடந்தையர்எலாம்மறுசேர்தலால்
தேமருதறுக்குழற்றிருவிநீங்கிய
தாமரைஒத்தவதவளமாடமே. (கௌ)

மழைக்குலம்புகாமுழல்கிரிந்துமன்னுற
குறைக்குலமுதத்தியர்குழாங்கொண்டேக்கினர்
இழைக்குலம்சிறிதடவவுண்டோய்வுறும்
உழைக்குலம்உழைப்பனஒத்தொப்பள்ளலாம். (கௌ)

கொடி அடங்கினமனைக்ருன்றம்கோழா
சிறு அடங்கினமுழக்கிழந்தபலவியம்
பாடி அடங்கலும்மிர்பசுங்கணமாரியால்
பொடி அடங்கினமதிறப்புறத்துவிதியே.

(௨௦௩)

அட்டிலும்இழந்தனபுகைஅகிற்புகை
நெட்டிலும்இழந்தனநிறைந்தபால்கிளி
வட்டிலும்இழந்தனமகளிர்காலமணித்
தொட்டிலும்இழந்தனமகவும்சோரவே.

(௨௦௪)

ஒளிதறந்தனமுதமஉயிர்தறந்தென
துளிதறந்தனமுதிறொணையும்தூயநீர்த்
தளிதறந்தனபரிதானயானையும்
களிதறந்தனமலர்க்களஞண்வண்டினே.

(௨௦௫)

நிழல்பிரிந்தனகுடைநெடுங்கண்ணழையர்
குழல்பிரிந்தனமலர்குமராதாளினோ
கழல்பிரிந்தனகிணக்காமன்வாளியும்
அழல்பிரிந்தனதுணைபிரிந்தஅன்றிலே.

(௨௦௬)

தாரொலித்தனபுரவிதண்ணுமை
வாரொலித்தனமழையின்விமமுறும்
தேரொலித்தனதெருவுமதெண்டினா
நீரொலித்தனநீத்கம்போலவே.

(௨௦௭)

முழளமும்ஒலிஇலமுறையின்யாழ்நரம்
பெழளமும்ஒலிஇலஇமைப்பிலகண்ணினர்
விழளமும்ஒலிஇலவேறுமஒன்றில
அழளமும்ஒலிஇலஅரசனிடயே.

(௨௦௮)

தெளஒலிச்சிலம்புகளசிலம்புபொன்மனை
நளஒலித்திலநளர்க்கலையும்அன்னவே
புளஒலித்திலபுனல்பொழிலும்அன்னவே
களஒலித்திலமலர்களிறும்அன்னவே.

(௨௦௯)

செய்மறந்தனபுனல்செவ்வாய்ச்சியர்
கய்மறந்தனபுகங்குழலிகாத்தெரி
செய்மறந்தனநெறிஅறிஞர்யாவரும்
மெய்மறந்தனர்ஒலிமறந்தவேதமே.

(௨௧௦)

அழனார் அழதனார் அழதளநினை
பழனார் அழதனார் பரிந்தகோனையர்
புழனார் அழதனார் உயிரின் அன்பனார்
கூழனார் அழதனார் குழங்குபூங்கொடே.

(௨௧௧)

நீட்டிலகனிநுணைநீரின்வாய்ப்புதல
பூட்டிலபுரவிகளபுள்ளுப்பார்ப்பிணை
கீட்டிலஇளைபுளிற்றீன்றகன்நறையும்
ஊட்டிலகதவைதன்நுருகிச்சேர்த்தவே.

(௨௧௨)

மாந்தாதம்மொயம்பிளின்மகளிர்கொங்கையும்
வத்திளநீர்களுமலறுமைஎய்தின
சாத்தம்அம்மவினார்தம்முடிந்திறையலார்
கூத்தபிவ்வறுமைஅம்மலின்கூலமே.

(௨௧௩)

இடைநல்லணிமுனித்தனஉயர்க்ளிறுச்சி
குடைநல்லணிமுனித்தனதொடர்மனைகொடியின்
ஆடைநல்லணிமுனித்தனஅம்பொன்செய்துஞ்சி
பேடைநல்லணிமுனித்தனமென்னடைப்பிறகம்.
நிக்குநோக்கியதிவினைப்பயனைஎச்சிந்தை
நெக்குநோக்குவோர்நல்லினைப்பயனைநேர்வேர்
பக்கம்நோக்கலென்பருவரல்லின்பம்என்றிரண்டும்
ஒக்கநோக்கியோகரும்அருந்துயருழந்தார்.

(௨௧௪)

ஒவினல்லயிருயிர்ப்பிடுகுநிடல்பதைத்துலைய
மேனிரல்லழகெழில்கெடலிம்மனோய்விம்ம
தாவிலைம்பொறிமறுகுறத்தயாதென்ன
ஆவிதீக்கின்றதொத்தகவ்வயோத்திமாநகரம்.

(௨௧௫)

உயக்கிஅநகரஉலையுநருக்குழைநகர
மயங்கிபெயினர்வயின்வயின்வரம்பிணைதொடர்
இயங்குபல்லுயிர்க்கோஉயிர்எனநின்றவிராமன்
தயங்குபுணமுலைச்சானகிஇருந்துநிச்சார்தான்.

(௨௧௬)

அழுநநாயரோடருத்தவர்அத்தனார்அரசர்
புழுதியாடியமெய்யினர்புடைவந்துமொரும
பழுதுசீனாதினுடைபின்னவரும்படிபுரா
எழுதுபாலைஅன்னுன்மனத்துணுக்கமொடெழுந்தான்.

(௨௧௭)

எழுந்தகங்கையமாமியிதழுவின்வங்கிப்
பொழிந்தவுண்கணீர்ப்புதுப்புளலாட்டினாபுலம்ப
அழிந்தகங்கையன் அன்னமிதின்வதென்றதிறாள்
வழிந்தகங்கையன் அன்னமிதின்வதென்றதிறாள்.

(உஉ௯)

பொன்னைஉற்றபொலன்கழலையுபுதழ்
மண்ணைஉற்றதுண்டோமற்றிவ்வன் துயர்
எண்ணைஉற்றதியம்பென்றியம்பினாள்
மின்னைஉற்றதென்குதுமேனியாள்.

(உஉ௦)

பொருவிலளம்பிபுவிபுரப்பான்புதல்
இருவர் ஆணையுள்ளதினென்ன இன்னுபாய்
கருவிமா மழைக்கற்றடங்கண்கொண்
வருவென்னவருந்தலைகீளன்றான்.

(உஉ௧)

நாயகன்வனம்வண்ணலுஉற்றான்என்றான்
மேயமண்துழந்தான்என்றான்மேயமண
நீயவருந்தலைகீளருவெனயான்என்றான்
நீயவெருந்தலைகீளருவெனயான்என்றான்.

(உஉ௨)

தாழ்த்துபொன்னைச்சொந்தசொந்தநெய்மே
உறைந்தபாற்கடற்சேக்கைஉடன்றிது
அறந்திறம்புள்ளன்யப்பன் அயோத்தியில்
பிறந்தபின்பும்கிரிவினையுமினாள்.

(உஉ௩)

அன்னதன்மையன் அய்யனும் அன்னையும்
சொன்னசெய்யத்தானிர்த்தது தாயதே
என்னஎன்னே இருத்தினன்றான்என
உன்னஉன்னையிர்உமிதாநின்றான்.

(உஉ௪)

வல்லரக்கரிவல்லரகையோயலிழை
தல்லரக்கரிவருக்கழல்காட்டயற்
கல்லரக்கரிவருக்கழல்காட்டயற்
சில்லரக்கரிவருக்கழல்காட்டயற்.

(உஉ௫)

பரிவித்தமனந்தொழிபற்றிலா
தொழுவதின்மனையுழி அருக்கனும்
எரியுள்ளபதிராண்டையுண்டிதின்
பிரிவினாந்தியோபெருங்காட்டென்றான்.

(உஉ௬)

அண்ணல் அன்னசொந்தெட்டனன் அன்னியும்
உண்ணரிவாந்தகருத்தும்உணர்ந்தனன்
அண்ணரிவாந்தகருத்தும்உணர்ந்தனன்
எண்ணரிவாந்தகருத்தும்உணர்ந்தனன்.

(உஉ௭)

அனையவெலையு கன்மனை எய்தினன்
புனையும்கிரிமதுணரித்துபுனைந்தனன்
நினைவில்லன்னலிவந்தபலிவந்தனன்
பனையின்மீள்கரம்பற்றியனையினாள்.

(உஉ௮)

ஏழைதன் செயல்கண்டலாயலரும்
வீழும்மண்ணிடைவீழ்த்தனவியத்திலா
லாழும்கள்ளுளஎன்றபின்புலவதே
வழிபேரினும்உயருள்தயவோ.

(உஉ௯)

தாய்தவ்வையா தன்முனைச்சேடியா
ஆயம்மன்னிய அன்பினாளன்றிவா
நீயின்முழுகினாளுத்தனச்செங்கணன்
தாயகையலேகேக்கினன்சொல்லுவான்.

(உ௩௦)

முல்லையும்கடல்முத்தம்எதிப்பினும்
வெல்லும்வெண்ணையாய்வினாவின்னாவாய்
அல்லையோதஅமைத்தன ஆதலின்
எல்லையுற்றதுதருவாய்என்றான்.

(உ௩௧)

கொற்றவன் அதுதருவாய்க்கொல்லம்
செந்ததன்னருதலைபள்ளிவான்
உந்துவின்மதுயர்மதுதொன்றுமே
என்றுந்ததின்னுன்பம்கொலாமன்றான்.

(உ௩௨)

பிறிதொர்மாற்றம்பெருந்தகையேசலன்
மறுகிழிந்தழமைத்தருமாத்தரும்
செறுவிலிழிந்தகெடுத்தெருச்சென்றனன்
கெறிபெருமையிநினிசும்புவான்.

(உ௩௩)

சினாசுற்றித்திருமகளின்செல
முரியிற்றைகருவியவன்முன்செல
காரணத்தவன்போம்புகண்டான்
வண்ணஉற்றதுணர்ந்தவருண் ணுமோ.

(உ௩௪)

அயோத்தியாகாண்டம்.

ஆரும்பின்னர் அமுதவலித்திலர்,
சோரும்சிந்தையர்வரும்சூழ்தனர்
விரன்முன்வனமேவுறும்யாமனாப்
பொன்ஹொல்லொலிகைமிகப்போயினர்.

(உ௬௫)

தாதைவாயில்குறுகினன்சார்தலும்
கோதைவேலவன் தாயரைக்கும்பிடா
ஆதிமன்னனை ஆற்றுமின் கீளன்றான்
மாதாரும்விழும் தாமயக்கினர்.

(உ௬௬)

ஏத்தினுத்தம்மகனை மருகியை
வாழ்த்தினுந்நினைபோனைவழுத்தினு
காத்தால்குமின்தெய்வக்கள்ளன்றார்
நாத்தழம்பஅரற்றிகடுங்குவார்.

(உ௬௭)

அன்னதாயர் அரிதிற்பிரித்தபின்
முன்னர்நின்றமுனிவனைக்கைதொழா
தன்னதாருவிர்த்தம்மபிபும்பாமரைப்
பொன்னும்தாணுமொர்கேர்மிசைப்போயினர்.

(உ௬௮)

சு-வது-கூர்நீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௬௩.

௫-வது, நைலம்மாட்டுபடலம்.

ஏவியகுருசில்பின்யாவர் ஏகிலர்
மாவியல்தானை அம்மன்னைநீக்கலாத்
தேவியர்ஒழித்தனர்தெய்வமாநகர்
ஒவியம்ஒழித்தனஉயிர் இலாமையால்.

(௧)

கைக்கணீர்பார்துகால்தொடர்க்கண்டுகும்
வெய்யநீர்வெள்ளத்துமெள்ளச்சேறலால்
உய்யஏழ்உலகும்ஒன்றானகீர்உழல்
தெய்வமின்னுத்ததச்செம்பொற்றோரோ.

(௨)

மீன்புகழ்பெறவெயில்துங்கமேகியோ
டான்புகக்கிரவன் அத்தம்புக்கனன்
கான்புகக்காண்கிலெள்ளன் அகல்லதர்
தான்புகமுடுகினன் னும்தன்மையான்.

(௩)

நைலம்மாட்டுபடலம்.

பகுத்தலான்மதிக்கொடுபதாய்க்கண்ணலே
வகுத்தவாணுதலையாலதனராதிபோல்
உரித்தகண்ணீரினஒளியும்நீங்கின
முகுழத்தமிகுமத்தனமுளரிசுட்டமே.

(௪)

அத்தியிலவெயிலொளி அழியவானகம்
நத்தவில்கையல்பயத்தகைதன்
மத்தனாஉனாயெனும்கடுவின்மட்கிய
சிந்தையில் இருண்டதுசெம்மைகீகியே.

(௫)

பரந்துமீன் அரும்பியபசலைவானகம்
அரக்கையின் முனிவரன் அறைதசாபத்தால்
நிரத்தரம்இமைப்பிலா கெடுங்கண்நீடிய
புரத்தரன்உருவெனப்பொலிந்ததெங்குமே.

(௬)

திருநகர்க்கியோசனை இரண்டிசென்றொரு
வினாசெறிசேலையைவினாவின்ளய்தினன்
இரதநின்றிழித்தபின் இராமனின் துணை
உனாசெறிமுனிவரோடுறையும்காலையே.

(௭)

வட்டம்ஒரோசனைவளைவிற்புயரடி
எட்டனை இடவுழ்நீர் இடம்இலாவகை
பட்டகுசோலையின்புறத்துப்போர்த்தென
விட்டதுகுருகிலேவிடாதசேனையே.

(௮)

குயின்றியகுலமணிகையின்கூலத்தில்
பயின்றியர்வாலுதப்பார்ப்பில்பைம்புலில்
வயின்றொறுமவைகினர்ஒன்றுமொப்பமிதத்
தயின்றிலர் துயின்றிலர் அமுதுவிம்மினார்.

(௯)

வேறு,

வாவிவிநிதாமனாயின்மாமலரின்வாசக்
காவிவிநிநாணமலர் முகுழத்தனையகண்ணார்
ஆவிவிநிபால்நுரையின் ஆடைஅணை ஆக
நாவிவிநிகுழைஇளவலியார் துயின்றார்.

(௧௦)

பெரும்பகல்வருத்தினர்பிறங்குமுலைதெங்கின்
குரும்பைகளபொருமசெவிலிமங்கையர்குறங்கில்
அரும்பனையகொங்கையிலும் அம்பனையகண்கண்
கரும்புனையசெஞ்சொல்லென்கண்ணியர் துயின்றார்.

(௧௧)

அயோத்தியா காண்டம்.

பூலகம் திறைந்த புனித சிவன் தோளில்
மாவகின் உண்கண் மடப்பிடியின் வைக
சேவகம் அடைந்த திறுக்கடிகள என்னத்
தூவக விலகுந்த மறமைத் தர்கள னாயினார்.

(கஉ)

தகவு மிகுதவழும் இவை தழுவ உயர்கொழுநன்
முதழும் அவர் அருளும் துள்ளில்கள் துயர்முடுக
அகவு மிளமயில்கள உயர் அலகியன அனையர்
மகவு முலைருட இளமகளிகள் துயினார்.

(கங)

மா உமணி வேதிகை விலமா தவிசெய்பந்தல்
கேகய செடுங்குலம் எனச் சிலர் கிடந்தார்
பூகவன முடிபெரித்த புனித முன்றில்
தோகை இவ அன்ன விரையிற சிலர் துயினார்.

(கச)

சம்பக நாமப் பொழில் களிற்றருணவ னுதித்
கொம்பழுதொகித்த எனச் சிலர் குழைந்தார்
வம்பளவு கொண்கையொடுவா லு கமவளர்க்கும்
அம்பவளவல்கள் எனச் சிலர் அசைந்தார்.

(கரு)

குங்கும லைக்குளிர் பனிக்குழியின்னத்
துங்க முலையிற்று கள் உறச்சிலர் துயினார்
அங்கை அனையிற் பொலிவழங்க முகம் எல்லாம்
பங்கைய முழுத்தன எனச் சிலர் படிந்தார்.

(கஉ)

தொடுத்த கலிடைச் சிலர் துவண்டனர் துயினார்
அடுத்த அடையிற் சிலர் அழிந்தனர் அயர்தார்
உடுத்த துலிக்குற ரொருதலைச் சிலர் உறைந்தார்
படுத்த தளிரிற் சிலர் பசுந்தனர் அசுந்தார்.

(கங)

எனையரும் இன்னம் இறங்கினர் உறங்கா
மானவனு மமத்திரிக மத்திரனை வா வென்
நான மின்பெருங்குணம் ஒருங்குடைய உன்னால்
மேலிகழவதுண்ட டுனாகேள் என விளம்பும்.

(கஅ)

வேறு.

பூண்ட போன்பினுரைப்போக்குவதரிது போக்கா
தீண்டி நிவந்தேகல் பொல்லாதெந்தையி ரதயின்னை
தூண்டி நையோக்கிச் சுவட்டையோர்தென் னையங்கே
மீண்டன வென்ன மீள்வரிது யின்னை வேண்டி மென்றான்.

(கஃ)

தைலத்தாட்டுபடலம்.

செவ்விய ருரிசிலக நத்தேவலான் செப்புலான் அவ்
வெவ்விய தாழில்திய விதியினில் மேலென்போலாம்
இவ்வையின் நினைக்கி துன்னியிற் றீர்திங் திறை
அவ்வையின் அனைய காண்டற்கமைதலால் அளியன் னன்றான்.

வேறு.

தேவியும் இளவலும் தொடர்ச்செல்வனைப்
பூவியல்கான கம்புக உயத்தேன் என்கோ
கோவினை உடன்கொய் குறுகினேன் என்கோ
யாவது கூறுகேன் இரும்பின் நெஞ்சினேன்.

(உக)

தாருடை மலரினும் ஒதுங்கத்தக்கிலா
வாருடை முலையொயிம் மதுகைமைந்தனா
பாரிடைச் செலுத்தினேன் பழையகண்பினேன்
தேரிடைவந்தனென் தீறினேன் என்கோ.

(உஉ)

வன்புலக்கண் மனமதியில்லஞ்சனேன்
என்புலப்புற உடைந்திரங்குமன்னன்பால்
உன்புலக்குரிய சொல்லுணர் ததச்செல்கேனோ
தென்புலக்கோமகன் துதிற் செல்கேனோ.

(உங)

நந்திசைமாந்தரும் நகரமாக்களும்
தேற்றினா கொணர்வார் உன்சிறுவன் நன்னைஞன்
முற்றின அரசனை அயயவெய்யன்
கூற்றுறழ்சொல்லினாற் கொலைசெய்வேன்கொலோ.

(உச)

அங்கிமேல்வேள்வியெய்தரிதிற் பெற்றநின்
சிக்கவேறகன்றதென் றுணர் ததச்செல்கேனோ
எவ்கள்கோமகந்கினி என்னிற் கேகயன்
நயகையேகடை முறைநல்லன்போ லுமால்.

(உரு)

முடிவுற இன்ன மொழிந்தபின்னரும்
அடியுறத்தழுவினன் அழுக்குபேர் அரா
இடியுறத்துவளுவதென் னும் இன்னலன்
படியுறப்புரண்டன பல்வழம்பன்னினுன்.

(உசு)

தடக்கையால் எடுத்தவற்றழவிக்கணனார்
துடைத்துவிடுகுத்திமற் றீனையெல்லினுன்
அடக்குமஐம்பொறியொடுகரண ததப்புறம்
கடக்குமவ லுணர் வினைக்கது குறுகாட்சியான்.

(உஎ)

பிறத்தென்றற்றின்பெறுவயாவையும்
திறத்துளிக ணர்வோர்செம்மை உள்ளத்தாய்
புறத்துறுபெரும்பழிபொது இன்றெய்தலும்
அறத்திறம்மறத்தியோ அவலம்உண்டென.

(௨௮)

முன்புநின்றிசைநீர் இமுடிவுமுற்றிய
பின்புநின்றறுதியைப்பயக்கும்பேர் அறம்
இன்பம்வந்துறம்எனின் இனியதாய்இடைத்
துன்பம்வந்துறம் எனிற்றுறக்கல்ஆகுமோ.

(௨௯)

நிறப்பெரும்படைக்கலம்நிறத்தின்கேர்உற
மறப்பயன்வினைக்குறும்வன்மைஅன்றோ
இரப்பினுமதிருளலம் இழப்பஎய்தினும்
துறப்பினர் அறமெனல்சூர்ஆவதே.

(௩௦)

கான்புறம்சேறலில் அருமைகாண்டலால்
வான்பிறங்கிபுகழ்மன்னர் தொல்குலம்
யான்பிறத்தறத்தினின் றிழுக்கிறென்னவோ
ஊன் துறத்துயிர்குடித்தழலும்வேலினாய்.

(௩௧)

வினைக்கருமெய்மையன்வனத்துள் விட்டனன்
மனைக்கரும்புதல்வனை என்றல்மன்னவன்
தனக்கருந்தவம் அதுதலைக்கொண்டேருதல்
எனக்கருந்தவம்இதற்கிரங்கல்என்கை.

(௩௨)

முந்தினை முனிவனை இறைஞ்சிமுற்றும்என்
வந்தனை முதலியமாற்றம்சுறினை
எந்தையை அவனொடும் எய்திசுண்டென்
சிந்தனைஉணர்ந்துதிஎன்றுசெப்புவாய்.

(௩௩)

முனிவனை எம்பியைமுறையின்நின்றும்
புனிதவேதியர்க்குமேல்உறைபுத்தேனர்க்கும்
இனிபன இறைத்தினன் றியம்பிஎற்பிரி
தனிமையும்நீர்த்திஎன்றுரைத்திதன்மையால்.

(௩௪)

வெவ்வியதன்னை யால்வினைத்திண்டொரு
கவ்வல என் றிறையும் தனக்கருந்தின்கேர்க்கலன்
எவ்வருள் எவ்வயின்வைத்தினை சொல்ல
அவ்வருள் அவ்வயின் அருளுகென்றியால்.

(௩௫)

வேண்டினன் இவ்வரம்என்றுமேலவன்
நாண்டருள்எம்பிபால்நிறுவின்கினை
பூண்டமா தவனொடுமகோயில்புக்கென
தாண்டகைவேந்தனை அவலம்ஆற்றிப்பின்.

(௩௬)

எழிறுண்டாண்மிகீத்திண்டவந்துனைத்
தாழ்ந்துநின்றுவருதளர்வனன்டெனச்
சூழிடுங்கடகளிற்றாசற்சொல்லிப்பின்
வாழிமாதவன்சொல்லம்மனம்பெருட்டுவாய்.

(௩௭)

முறைமையால்எற்பயர்கெடுத்தமுறாக்கும்
குறைவிலாஎன் றெவெணக்கம்சுறிப்பின்
இறைமகன் தயர் துடைத்திருத்திமாடென்றான்
மறைக்காமறைத்துபோய்வனத்துள்ளைருவான்.

(௩௮)

ஆள்வினை ஆண்மையிற்றிமம்பல்அன்றெனத்
தாள்முதல்வணங்கிய தணித்தினைடேர்வலன்
ஊழ்வினைவசத்துயிர்நிலைஎன்றுன்னுவான்
வாழ்வினைநோக்கியவணங்கிகோக்கினான்.

(௩௯)

அன்னவள் கூறுவாள் அரச்சர்க்கந்தையர்க்
கென்னுடைவணக்கம்முன் இயம்பியானுடைப்
பொன்றிறப்புவையும்கொரியும்போற்றுக்கென்
அன்னுமென் தவகையர்க்குணர்ந்துவாளன்றான்.

(௪௦)

தேர்வலன் அவ்வுரைகேட்டுத்திக்குறின்
யார்வலர்உயிர் துறப்பெனிதன்றேனனுப்
போர்வலன் தடுக்கவும்பொருமினம்பினான்
சோர்வலன் அறிவிலாத்துயர்க்குச்சோர்நின்றான்.

(௪௧)

ஆறினவன்போற்சிறிதவலம்அவ்வழி
வேறின அன்பினய்விடைத்தீர்கென
ஏறுசேவகற்றொழுக்கினாயமைத்தனைக்
கூறுவதியாதென இனையசுறினான்.

(௪௨)

உரைசெய்தெங்கோமகற்குறுதிஆக்கிய
தரைகெழுசெல்லத்தைத் தவிரமற்றொரு
வினாசெறிமுறலிமாட்டளித்தமெய்யனை
அரைசன்னெறினம்ஒன்றையற்பாலதோ.

(௪௩)

அயோத்தியாகாண்டம்.

கானகம்பற்றியற்புதவன்காய் உணப்
போனகம்பற்றியபொய்யில் மன்னர்க்கிங்
கானகம்பற்றிய உயிர்கொடி னும்பொய்
வானகம்பற்றியாவலிமைகூறென்றான். (சச)

மின்னுடன்பிறந்தவாட்பரதவேந்தற்கு
மன்னுடன்பிறந்திலென்மண்கொண்டாள் தின்ற
தன்னுடன்பிறந்திலென் தம்பிமுன் அலென்
என்னுடன்பிறந்தயான்வலியெனஎன்றி ஆல்: (சரு)

ஆரியன் இளவலே கோக்கி அடயதுச்
சீரிய அல்லன் செப்பல்என் நயின்
பாரிடைவனங்கிண்பன உக்கும் நனஞ்சின்
தேரிடைவித்தகன்சேறல்மேயினான். (சசு)

கூட்டினன்தேர்ப்பொற்கூட்டிக்கோன்முறை
பூட்டினன்புரவி அப்புரவிபோகெறி
கூட்டினன்கூட்டித்தகன் கல்லிமாட்சியால்
ஒட்டினனொருவரும் உணர்வுமுமே. (சஎ)

தையல்தன்கற்பும்தன்தகவும்தம்பியும்
மைபுறுகருணையும் உணர்வுமவாய்மையும்
செய்யதன்விலல்லமேசேமம் ஆகக்கொண்
டையனும்பொயினான் அல்லினராப்பணை. (சஅ)

வேறு,

பொய்வினைக்குதவும்வாழ்க்கை அரக்கனாப்பொருத்தினான்
செய்வினைக்குதவும்நட்பாற்செல்பவர்த்தடுப்பதெய்க்கும்
மைவிளக்கியதே அன்னவயங்கிருள் தூரக்கவானம்
கைவிளக்கெடுத்ததென்னவந்ததுகடவுட்டிங்கள். (சக)

மருமத்துத்தன்னேனன் தும்மற்கொடும்பாவந்தீர்க்கும்
உரும்துத்திலையினுரை ஒருப்படுததுதலின்று
சருமத்தின்வினைவண்ணைக்களிப்பொடுகாணவந்த
சருமத்தின்வதனம்என்னப்பொலிந்ததுதலிவெண்டிங்கள். (சு)

காம்புபரகானம்செல்லும்கரியவன்வறுமைகோக்கி
தேம்பினகுவிந்தபோலுமசெங்கழுநீருமசேவைப்
பாம்பினதலைய ஆகப்பரித்தனகுவிந்துசாய்த
ஆம்பலுமஎன்றபோதுநின்றபோதலர்வதுண்டோ. (சுக)

தைலம்மாட்டுபடலம்.

அஞ்சனக்குன்றம் அன்ன அழகனும் அழகன் தன்மேல்
எஞ்சலில்பொன்போர்த்தன்ன இவனும் இத்தான்பான்
வெஞ்சிலைப்புருவத்தான் தன்மெல்லடிக்கேற்பவெண்ணுற்
பஞ்சிடைப்பித்தாள்என்ன வெண்ணிலாப்பரப்பப்போனார். (செ)

சிறுநிலைமறுகுல்கொங்கைவந்தியசெல்வமஎன்னும்
நெறிநுநுடந்தல்கைகேறடிக்கொப்பழின்
நதியனதெட்டாந்துசென்முக்கடிகெனில்எவையின்கும்
உறுவலி அன்பின் தாக்கொன்றுண்டெனஉணர்வதுண்டே. (செ)

பரிதிவானனும் சீழ்பாற்பருவனாபற்றமுன்னம்
திருவின்காயகனும்சென்பாஸ்யோசனை இரண்டிசென்றான்
அருவிபாய்கண் ணும்புணையு அழிகின் தமனமும்தானும்
தாரிதமான்தேரிற்போனான்செய்ததுசொல்லல்உறமும். (செ)

கடிகைநூர் இரண்டிமுன்றிற்கடிமதில் அயோத்திகண்டான்
அடி இளைகொழுதான் ஆதிமுனிவனை அவனும்கூற்ற
படிஎலாம்மேட்டுகொஞ்சிப்பருவால்உழந்தான்முன்னே
முடிவெலாம்உணர்ந்தான் அந்தோமுடித்தன்மன்னன்என்றான். (செ)

நின் அயர்ப்பறியை அஞ்சினேகந்திலன் தடுக்கவள்ளல்
ஒன்றும்நான்உரைத்தல்நோக்கான் தருமத்திற்குறுதிபார்ப்பான்
வென்றவாடனாரேமேலேதிதியினைஎன்றுவிமயி
பொன்றினிமன்னன்கோயில்சுமந்திரனோடுமீப்போனான். (செ)

தேர்கொண்டிவள்ளல்வந்தான்என்றுதம்சிந்தைஉத்த
ஊர்கொண்டதிங்கள்என்னமன்னனைஉழையாகற்ற
கார்கொண்டமேனியானேக்கண்டிவர்கண்ணிலவற்ற
நீர்கொண்டகெடுந்தேர்ப்பாகன்நிலைகண்டேநிலையிற்றீர்த்தார். (செ)

இராதவந்துற்றதென்றாகிவாவரும்இயம்பலோடும
லரதன்வந்துற்றான்என்னுமன்னுமமயக்கம்நீர்த்தான்
புராதபுகழ்மலாட்டம்பொருக்கெனவிழிந்துகோக்கி
விரதமாதவனைக்கண்டான்விரன்வந்தனனென்றான். (செ)

இல்லைஎன்றுகாக்கல்ஆற்றான்என்கின்முனிவன்நின்றான்
நல்லவன்முக்கமேகந்திலன்என்னுமமாறதம்
சொல்லலும்அரசன்சோர்த்தான்அயர்உறுமுனிவன்நான்இவ்
அல்லல்காண்கில்லைஎன்னு அங்குவின்றலப்போனான். (செ)

நாயகன்பின்னும்தந்தேர்ப்பாகனேகோக்கிம்பி
சேயனோ அணியினோள் அனாத் தனும் அனையான் செய்ய
வெய்யர்காண்தா னும்தம்பியும் மிதி லைப்பொன் னும்
போயினன்னன்னுள் என் றபோழ்தத்தே ஆவிபோனான்.

(௬௦)

இந்திரன் முதலவர் ஆயகடவுள் யாரும் ஈனடி
சந்திரன் அனையதாக் கோர்மானத்தின் தலையிற் றுக்கி
வந்தனன் எந்தை தந்தை என மனக்களித் துவள எல்
உத்தியான் உலகின் உம்பர் மீள விலா உலகத் தாய்த்தார்.

(௬௧)

உயிர்ப்பிலன் துடிப்பு ம் இல்லன் என் றுணர் த் துருவம் தீண்டி
அயிர்த்தனன் கோக்கி மன்னற்கா ருயிர் இன்மை தேறி
மயிற் குலம் அனையகங்கை கோச லேமம் கிழித்தார்
வெயிற் குகை கோடை தன் னில என் றிலா உயிரின் லேவான்.

(௬௨)

இருத்த அத்தனோ டெல்லாம் ஈன்றவன் தன்னை ஈனப்
பெருந்தலம் செய்தகங்கை கணவளிற் பிரித் துதெய்வ
மருத்திழ் தவரிங் கிம் மிமணி பிரி அரவின மாந்தி
அருத்தனை பிரித்த அன்பிற் பெடை என அரற்றல் உற்றான்.

(௬௩)

வேறு.

தானே தானே தஞ்சம் இலாதான் தகைவில்லான்
போனான் போனான் எங்களை நீத்திப் பொழுதென்னு
வான்கண்டி மண் அரவற்றி மறுகுற்ற
மீனே என்ன மெய்தமோ நிவிழுகின்றான்.

(௬௪)

ஒன்றோ னுன் னுட்கு வர் இவ்வாட் டியிர்காப்பார்
அன்றே மக்கட் பெற்று யிர்வாழ்வார்க்கவம் உண்டே
இன்றே வந்தி னுடஞ்சு ள்ளது தெமமகன் என்பான்
கொன்றான் அன்றோ தாதையெ ள்ள குலைகின்றான்.

(௬௫)

கோயும் இன்றி கோன்கதிர்வான் வேல் இனவ இன்றி
மாயும் செல்வம் மக்களின லோமறமன்னன்
காயும் புள்ளிக்கட மார் கம் கனிவாழை
வேயும் போன்றான் துமயங்க விழுகின்றான்.

(௬௬)

வடித்தாழ்கூந்தற்கே யன்மா தேமதியாலே
பிடித்தாய்வையம் பெற்றனே பேராவரம இன்னே
முடித்தாய் அன்றே மந்திரம் என்னுள் முகில்வாயின்
துடித்தால் என்ன மன்னவன் மாப்பிற் துவள கின்றான்.

(௬௭)

அருத்தோ னேச்சம்பர னைப்பண்டம் வென்றாய்
இருத்தாரவானோ உன் அருளா லே இனிதீரான்
விருத்தா கின்றாய் என்றான் வேழத்தா சொன்ன
பெருக்கான் அன்பிற் குழிடி என்னப் பிரிவுற்றான்.

(௬௮)

வேள்விச்செல்வம் துய்த்திகொல் மெய்மைத் துணை இன்மை
குழிச்செல்வம் துய்த்திகொல் தோலா மனுதலின்
வாழ்இச்செல்வம் துய்த்திகொல் முன்னன்றனவானோ
கேள்விச்செல்வம் துய்க்கவறிற் றோர்களை தத்தான்.

(௬௯)

வேறு.

ஆழிவேத் தம்பெருத்தே வி அன்னபன்னி அழகுதாற்
தோழி அன்ன சுமித்தியையும் துளக்கி எங்கு உயிர்சேர
ஊழி திரிவதெனக் கோடில் உலையும் வேலே மற் றொழிந்த
மாவழை உண்டே டேவியரும மயிலின் குழாத்தின் வந்தினாத்தார்.

(௭௦)

கிஞ்சி னுனைத்த மஉயிரின் துணை வையக்கண்டார் துணுக்கத்தான்
நஞ்சு கவர்ந்தால் னன உடலம் கெட்கா கின்றான் என்று லும்
அஞ்சி அழுக்கி முத்திலரால் அன்பிற் றதுகண்டி நிதுண்டோ
வஞ்சம் இல்லாமன த்தானே வானிற் றொடர்வான் மனம் வலித்தார்.

(௭௧)

அளவுகொள் அளக்கி இருப்பர்ப்பில் அண்டர் உலகில் அப்புறத்தில்
விளங்கும் மாதர்கற் றினர் இவரின யாவர் என கின்றார்
களங்கம் நீத்த மதிமுத்தார்கா னவென்ன மகால் கொப்ப
களங்கல் துல்லாத தனிக்கு ன்றிற் றொக்க மயிலிற் குழிந்திருத்தார்.

(௭௨)

கைத்தொல்லால் உயிர் இழந்து ம்புதல்வற் பிரித் தும்கடையோட
மெய்த்தவேத் தன் திருவுடம்பைப் பிரியாதாற் றிவிட்டிலரால்
பித்தமயக்கா மசுறவெறியும் திரிப்பெரிய கடல்கடக்க
உய்த்து மீண்டா வாயிற் றுழம்போ வா ளுக்கின்றார்.

(௭௩)

மாதார்கள் அறுபதினு யிரும் உளவலித்திருப்ப
கோதில்குண ததுக்கோச லையும் இனையமா தும்குழைத்தே கை
சோதி மணிச் சேதர்க்க மந்திரன் சென்றா சன் தன்மை சொன்னார்
வேதமுனிவன் விதிசெய்த வினையோக்கி கிழி முவான்.

(௭௪)

செய்யக்கடவ செலற்குரிய சிறுவர் ஈண்டையர் அல்லர்
எய்தக்கடவ பொருள் எய்தா திகவா என்ன இயல்பென்ன
மையற்கொடியா ளமகன் ஈன்றி வந்தால் முடித் துமம் மற் றென்ன
தைபற்கடவின் தெறித்தவனை த்தயிலக்கடவின் தலை உய்த்தான்.

(௭௫)

தேவிமானாவதற்குரிமைசெய்யும்நாளிற்செந்தியின்
ஆவிர்த்திர்எனக்கிஅரிவைமார்கள்இருவரையும்
தாவின்கோயிற்றலைஇருத்தித்தண்டார்ப்பரதற்கொண்டனாகென்
றேவினான்மன்னவன் ஆனோளமுதிமுடங்கல்கொடுத்தவனா. (எசு)

போனார்அவரும்கேகயர்கோன்பொன்மாநகரம்புகளய்து
ஆனாஅறிவன்அருந்தவனும்அறம்ஆர்பள்ளியதுசோந்தான்
சேனாபதியிற்சுமந்திரனேச்செயற்பாற்குரியசெய்கென்
மேனும்சொன்னமாதர்க்குவினைத்தினிநாம்விளம்புவாம். (எஎ)

மீளீர்வேலைமுரசியம்பின்னோர்ஏத்தமன்னிறைஞ்சு
தூதீர்ஒளிவாள்புடைஇலங்கச்சுடர்த்தேர்ஏறித்தோன்றினான்
வானேபுக்கான்அரும்புதல்வன்மக்கள்அகன்றார்வரும்அளவும்
யானேகாப்பன்இவ்வுலகைஎன்பான்போலஎனிகதிரோன். (எஅ)

வருந்தாவண்ணம்வருந்தினார்மறந்தார்தம்மைவள்ளலும்அன்
மருந்தான்என்றேஇருந்தார்களல்லாம்எழுந்தார்அருள்இருக்கும்
பெருந்தாமலாக்கட்கருமுகிபெயர்ந்தார்காணர்பேதற்றார்
பொருந்தாயனம்பொருந்திநமைப்பொன்றச்சுழந்தனைப்புரண்டார்

எட்டுத்திசையும்ஒடுவான்எழுவார்விழுவார்இடர்க்கடலுள்
விட்டுத்தான்மைஎன்பார்வெய்யாய்யன்னினைஎன்பார்
ஒட்டிப்படர்த்ததண்டகம்இவ்வுலகத்துளதன்ஹோணர்வைச்
சுட்டிச்சேர்தல்ஆற்றதுமேல்தொடர்தும்தேரின்சுவடென்பார். (அஃ)

தேரின்சுவடிகேக்குவார்திருமாநகரின்மிசைதிரிய
ஊரும்திருகிக்குறிஒற்றிஉணர்ந்தார்எல்லாம்உயிர்வந்தார்
ஆரும்அஞ்சல்பயன்போய்யயோத்திஅடைந்தான்எனஅசனிக்
காருபடலும்ஒருவழிக்கொண்டார்த்தவென்னக்கடித்தார். (அக)

நானாஅசனின்மைத்தியவனைவான்தொனவாளையிற்றின்வழி
ஆனார்ப்புகழாரருந்தார்அருந்தும்அமுதம்பெற்றுயர்ந்த
போலபொழுகுந்தயிர்வொறுத்தார்தொழ்தார்பொருவரிய
வேனில்மதனைமதன்அழித்தான்மீண்டான்என்னஆண்டையார். (அ)

ஆறுசெல்லச்செல்லத்தேர்ஆழிகண்டார்அயல்அப்பால்
வேறுசென்றநெரிகாணர்விம்மாவின்நவகையர்ஆய்
மாரிஉலகம்வருத்தநாளவரம்புகடந்துமண்முழுதும்
எறிநிடுகெழும்புகடல்போலஎயில்மாநகரம்எய்தினார். (அங)

புக்கார்அரசன்பொன்னுலகம்போனான்என்னும்பொருள்கேட்டார்
உக்காரநெஞ்சம்உயிர்உருத்தார்தந்தெம்மால்உரைப்பரிதால்
தக்கான்போனான்வனமஎன்னும்தகையும்உணர்ந்தார்யிகைஆவி
அக்காலத்தேஅகலுமோஅவதிஎன்றென்முளதானால். (அச)

மன்னக்கல்லார்வனம்போனமைத்தநீகல்லார்வாங்கரிய
இன்னநகிறையின்இடைப்பட்டார்இருந்தார்தின்அருந்தவனும்
உன்னநகரியபழிக்கஞ்சிஅன்றோஒழித்ததியான்என்று
பன்னநகரியபலநெறியும்பகர்த்துபதைப்பைக்கினான். (அரு)

வெள்ளத்தினிடவாழ்வடவனலைஅஞ்சிவேலைகடவாத
பள்ளக்கடல்முனிபணியால்பையுள்ககரம்வைகிடமேல்
வள்ளற்றுகைப்பணிஎன்னம்வானோர்தவத்தால்வயங்கிருளின்
நள்ளிற்போனவரிசிலைக்கைநம்பிசெய்கைநடத்துவாம். (அசு)

ரு-வது-தைலம்மாட்டுபடலம்-முற்றிந்து.

ஆக-திருவிருத்தம்-சுககூ.

சா-வது-கங்கைப்படலம்.

வெய்யோன்ஒளிதன்மேனியின்விரிசோதியின்மறைய
பெய்யோளனும்இடையாளொடும்இனையானொடும்போனான்
மையோமரகதமோமறிகடலோமழைமுதிலோ
அய்யோஇவன்வடிவென்பதொர்அழியாஅழகுடையான். (க)

அளிஅன்னதொர்அறல்தன்னியமுதலாள்கடல்அமிர்தின்
தெளிஅன்னதொர்மொழியாள்நிறைதவம்அன்னதொர்செயலாள்
வெளிஅன்னதொர்இடையாளொடும்விடைஅன்னதொர்நடையாள்
களிஅன்னமும்மடஅன்னமும்மடமடிலகண்டான். (உ)

அஞ்சம்பையும்அய்யன்நைதலகம்பையும்அளவா
நஞ்சங்களைவெலஆகியநயனங்களைஉடையாள
அஞ்சுமகளிவரிவண்டுள்ளமுழின்படிசுழலும்
கஞ்சுமகளிமஞ்சன்கழல்சுருகின்றதுகண்டான். (ங)

மாகந்தமும்மகரந்தமும்அளகமதரும்மதியின்
பாகந்தமும்அதலாளொடுவனமதரும்இதழான்
மேகந்தலிவருகின்றதுபின்னோடெனபிளிர்பூண்
நாதந்தலிவருகின்றதுபிரியோடெனநடவா. (சு)

தொன்கட்டியகிளை முட்டியகருதிச்சுவை அமுதின
கிளைகட்டியகருவிக்கிளர் இசையிற்பசைநறவின்
விளைகட்டியின்மதுரித்தெழுதினவிக்கிளர்விழிபோல்
களைகட்டவர் தனைவிட்டெறிசுவனைத்தொகைகண்டான்.

(10)

அருப்பேந்தியசலசத்தனை அமுதேந்தியமதமா
மருப்பேந்தியளவல் ஆம்முலைமழைந்தியகுழலாள்
கருப்பேந்திரம்முதலாயினகண்டாள் இடர்காணாள்
பொருப்பேந்தியதோளானெடுவினையாடினள்போனாள்.

(11)

பன்னத்துகள் தாளம்தொருபடர்ப்திகன்படுகீர்
அன்னத்துயில்வதிதண்டலை அயலநகர்ப்புளினம்
சின்னத்தரும்மலர் தந்தனசெய்தந்தனவனமநன்
பொன்னத்தியநதிகண்டினம்மகிழ்தந்தனர்போனார்.

(12)

கால்பாய்வனமுதுமேதிகள் கதிர்மேய்வனகடைவாய்
பால்பாய்வனநைபாய்வனமலர்வாய் அளிபடர்ச்
சேல்பாய்வனகயல்பாய்வன செங்கால்மட அன்னம்
போல்பாய்புனல்மடலார்படிநெடுகாடவைபோனார்.

(13)

வேறு.

பரிதிபற்றியபல்கலன்முற்றினர்
மருதலைப்பின்வளம்கெழுநாடொர் இ
சுருதிகற்றுயர் தோமில்குறையறம்
விரிநிலைப்புனற்கங்கையையேவிறார்.

(14)

கங்கைகள் னும்கடவுட்டிருநி
தங்கிவைக்கும்போதனரயாவரும்
எங்கள்செல்கதிலந்ததென்றேமுறா
அங்கணாயகற்காணவத்தண்டினார்.

(15)

பெண்ணிலேநோக்கும்சுவையிற்பிறப்பிறக்க
கண்ணிலேநோக்கிது பம்பருமதுன்பத்தை
பண்ணிலேநோக்கும்பரா அமுதைப்பகன்
கண்ணிலேநோக்கினர் உள்ளம்களிக்கின்றார்.

(16)

எதிர்கொடேத்தினர் இவ்விசைபாடினர்
வெதிர்கொள்கோலினர் ஆடினர் வீரனை
கதிர்கொள்தாமரைக்கண்ணைக்கண்ணினால்
மதுரவாரி அமுதெனமர்துவார்.

(17)

மனையின்நீங்கியமக்களைவைதலும்
நினையும்கெஞ்சினர்கண்டலர்கேயிலார்
அனையர்வந்தாறு ஆண்டெதிர்க்கார்களில்
இனியமாதலைப்பள்ளிகொண்டெய்தினார்.

(18)

பொழியுக்கண்ணிற்புதுப்புனல் ஆட்டினர்
மொழியும்இவ்விசைவின்மொய்ம்மலர் சூட்டினர்
அழிவில்அன்பெனும்ஆர் அழிர் தூட்டினர்
வழியில்வந்தவருத்தந்தைவரட்டினர்.

(19)

தாயும் விரிகிழங்கும்கணிகளும்
தாழ்க்கொணர்த்தனர்கோன்றல்கி
ஆருப்புனல் ஆடினார்
நினையுமினைசெய் அமுதென்றனர்.

(20)

மங்கையர்க்குவிளக்கன்னமானையும்
செங்கைபற்றினன்தேவரும் துன்புற
பங்கைபத்தபன்பன்மதன்பாதத்தின்
அங்கைபிறற்றரும்கங்கையின் ஆடினான்.

(21)

கன்னிகைக்கருங்கங்கையும்கைதொழா
பன்னிகைக்கருப்பாதகம்பாருனார்
என்னின்கைக்குவரயானும் இன்றெற்றந்த
உன்னின்கைக்கினன் உய்த்தெனன்யாள்வள்ளார்.

(22)

வெங்கணநாகக்கூர்த்தினன் வெண்ணிறத்
கங்கைவாரச்சடைக்கற்றையன்கற்புடை
மங்கைகாணநின்றோகிவ்வுறன்வகிந்த
திங்கள் சூடியசெல்வனிற்பேரன் நினான்.

(23)

தள்ளும்மீப்பெருங்கங்கைத்தரங்கத்தால்
வளளிதுண்ணிடைமாமலராளொடும்
வெள்ளிவெண்ணிறப்பாற்கடல்மேலேநாள்
பள்ளிகைகியபான்மைமீற்றேன் நினான்.

(24)

வஞ்சிகாண இடைக்குமடநடைக்
கஞ்சி அன்னம் ஓதுங்கடி அன்ன
கஞ்சம்நீரில்லாவிப்பக்கயல்உகப்
பஞ்சிமெல்லாடிப்பாணையும்கூடனான்.

(25)

அயோத்தியாகாண்டம்.

தேவர்தேவன் செறிசடைக்கறையுள்
கோவையிலே எருக்கொடுகொன்றையின்
பூவும்நாறலன் பூங்குழந்தைநலன்
நாவிநாண்மலர்கங்கையுமநறினான்.

(உக)

நாக்கொழுந்தெழுந்தோங்கிநாடகலால்
நனாத்நகைதலின்நகைமந்தாகினி
உரைத்தசீதைத்தனிமைபைஉன்னுவான்
நிகைக்கைகீட்டிச்செவிலியின் ஆட்டினான்.

(உஉ)

மங்கைவார்குழந்தைமறைக்குலம்
தங்குநீரிடைத்தாழ்த்துழைப்பன
கங்கைஆற்றொடுமகாளித்திதன்னொடு
பொங்குநீர்ச்சுழிபோவனபோன்றவே.

(உக)

சுழிபட்டோங்கியதூங்கொலிஆற்றித்தன்
விழியிற்சேலஉகளவால்நிறவெள்ளத்து
முழுதித்தோன்றுகின்றான்முதற்பாற்கடல்
அழுவத்தன்மெழுவான்எனஆயினான்.

(உச)

செய்யதாமரைத்தாள்பண்டுதிண்டலால்
வெய்யபாதகமீர்த்துவிளங்குவான்
ஐயன்மேனிஎலாம்அநைதால்இனி
வையம்மாநகத்திடைவைகுமே.

(உரு)

தூறையுழைப்புனல்ஆடிச்சுருதியோர்
உறையுள்ளயிதெண்ணுடையோர்வுணர்
இறைவரைகொழுந்தெறிஞம்பிப்பின்
அறிஞர்காதற்கைமலிருந்தாகினான்.

(உசு)

வருந்தித்தான்தாவத்தஅமுதைபுற
அருந்தும்நீர்என்றமரணாண்டினான்
விருந்துமெல்லாடகுண்டிவிளங்கினான்
நிருத்தினர்வையிற்செய்தனதேயுமோ.

(உஎ)

ஆயகாலையின்ஆயிரம்அம்பிக்கு
நாயகன்போர்க்குக்ளெனும்மாதான்
தூயகங்கைத்தூறைவிடமிடொன்மைபான்
காயுமவிலையின்கறநிரள்தோளினான்.

(உஅ)

கங்கைப்படலம்.

தூயனநாயினந்தோற்செருப்பார்த்தபேர்
அடியன்அந்சித்தன்னநிறத்தினான்
பெய்யதானெருங்கலின்நீர்முகில
இடியினோடெழுந்தால்அன்னாட்டினான்.

(உஅ)

கொம்புதுத்திகொட்டுமுறைமையன்
பம்பைபம்புபடையின்னபல்லவத்
தம்பன்அம்பிக்குநாதன்அழிசுவன்
தாம்பித்தட்டமுநாகிளேசுற்றத்தான்.

(உப)

ஆழிவெள்ளத்தெழுநீர்வெள்ளினான்
தாழிவெள்ளத்தெழுநீர்வெள்ளினான்
தாழிவெள்ளத்தெழுநீர்வெள்ளினான்
தாழிவெள்ளத்தெழுநீர்வெள்ளினான்.

(உச)

பற்றெடுத்தன்னபல்லவகலையன்
கற்றெடுத்தன்னபொலும்புலினான்
அற்றெடுத்தன்னகுஞ்சியன்அனியின்
நெற்றெடுத்தநெரித்தபுருவத்தான்.

(உஉ)

பெண்ணைவன்செயுமிழிபிறங்கிச்செறி
வண்ணவன்மயிரவார்த்துயர்முன்கையன்
கண்ணகன் தடமார்பெண்கல்வினன்
எண்ணெய்உடைஇருள்புனாமேனியான்.

(உக)

கச்சொடார்த்தகறைக்கநீர்வாளினன்
நச்சராவின்நடுக்குறுநோக்கினன்
பிச்சராமன்அன்னபேச்சினன்இத்திரன்
வச்சிராயுதம்போலுமமருங்கினான்.

(உசு)

ஊற்றுமெய்நறஊறெடுமின்துநர்
நாற்றம்மேயகையில்குமத்தினான்
சேற்றம்இன்றியுந்திழைநோக்குவான்
சூற்றம்அஞ்சக்குமுறும்குரலினான்.

(உரு)

சிருங்கிபேரமளத்தினைக்கங்கையின்
மருங்குதோன்றும்ககூடவாழ்க்கையான்
ஒருங்குதேனெடுமின்உபகாரத்தன்
இருந்தவள்ளலேக்காணவந்தெய்தினான்.

(உஅ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

சுற்றம் அப்புறம் திறக்கடுகலே
விற்றாறத்தனாவிக்கியவாள் ஒழித்
தற்றம் தீதமனத்தினன் அன்பினன்
நற்றவப்பள்ளிவாழிலேனாணிநான்.

(௧௭)

காவாழன் னம் இலையோன் குறுகி
அவாயார் என் அன்பின் இறைஞ்சினான்
தேவாநிலை கழல்சேவிக்கவந்தவென்
நர்வாயிலேட்டுவன்கையடி யென்னன்னான்.

மேறு.

நிற்றிநன் டென் டுபுக்குறையலற் றெழுதுகம்பி
கொற்றவலின் னைக்காண்குறுகினன் டிமிர்ந்தகூட்டச்
சுற்றமும் தானுமெள்ளம் தாயவன் தர்மின் றல்லான்
எற்றுநீர்க்கவகைநர்வாய்க்கிறகுருகன் றுவன்னான்.

(௧௮)

அண்ணலும் விந் தும்கிள் பால் அழைத்தினை அவனை என்னான்
பண்ணவன் லுருகன் னப்பரிசினன் வினாவிந் துக்கான்
கண்ணனை க்கண்ணினி றோக்கிக்கனிந்தனன் இருண்ட குஞ்சி
மண்ணுந் தப்பணிந் துமேனிவனோ துவாய்ப்புகைத் துநின் னான்.

(௧௯)

இருத்திநன் டென் னலோமும் இருத்திலன் எல்லேந்த
அருத்தியன் தேனுமீனுந் அழுதினுக்கமவாகைத்
திருத்தினென் கொணர்ந்தேன் கொல்கிருவன் என்னவீரன்
விருத்தமாதவனாரோக்கிமுறுவன் விளம்பல்தற்றான்.

(௨௦)

அரியதாம்பலப்பவன் எத்தன் றினால் அமைந்தகாதல்
தெரிநாக்கொணர்ந்தனன் னால் அரிதினுமீந்த அதுவோ
பரிவிவிறற் றிதுயன் னிறப்பித்திரம் எம் அனோக்கும்
உரியன இனிதிலநாமும் உண்டெனம் அன்றோ என்னான்.

(௨௧)

சிங்கனையவி ரன்பின் னரும் செப்புலாய்நம்
இவ்வுரைத்தெறிநீர்க்கவகைவறு தும்குளையாணர்
பொங்கும் நின் சுற்றத்தோடும் போய் வந்தினி துன்னில்
தங்கிநீர்வாயோம்காருதிவிந் தன்னான்.

(௨௨)

கார்குலாம்பிறத்தான் கூறக்காதலன் உணர்ந்துவான் இப்
பார்குலாம்பெல்லின் னை இன்னுந் தார்த்தகண்ணை
நர்க்கிவாக்கவனென்பான் இன்னலின் இருக்கைகோக்கித்
தீர்க்கினான் ஆனதையசெய்குவென் அடிமை என்னான்.

(௨௩)

கங்கைப்பாடலம்.

கோதைவிறகுரிசில் அன்னான் கூறியகொள்கைகேட்டான்
சீதைபைகோக்கித்தம்பிதிருமுடிநோக்கித்தீராக்
காதலன் ஆகும் என்னு கருணையின் மலர்ந்தகண்ணன்
யாநினும் இனியநண்பனுருத்திநன் டென் மொடென்னான்.

(௨௪)

திருகத்தீர்த்தவண்ணம் மானவதெரிந் தன்ன
பருவரல்தம்பிகூறப்பரித்தவன் பையுளையதி
இருகண்ணீர் அருவிசோரக்குகனும் ஆண்டிருந்தான் என்னே
பெருநிலக்கித்தீநோற்றம் பெற்றிலன் போலும் என்னான்.

(௨௫)

விநிதிருப்பகையொட்டித்திசைநீர் வென்றுமேலின்
வெருகுதன் திடுகிடந்தியய்புகழ்விதுவிராநாம்
இருநிலத்தெவர்க்கும் உள்ளத்திருந்தனன் என்னவிய்த
செருவலிவீரன் என்னச் செங்கதிர்ச்செல்வன் சென்னான்.

(௨௬)

மாலையாய்ப்பமம் செய்துமரபுனிது பற்றிவைகல்
வேலையாய் அமிர்தன்னாநாம் வீரனுமெரித்தநாணல்
மாலையாய்ப்பரின்பாயல்வைகின் விரிவிலுத்திக்
காலையாய் அளவுமதம்பிதுமைப்பிலன் காத்துநின் னான்.

(௨௭)

அம்பியின் குழாத்திற்கும்துறந்ததன் தெரித்தனிலன்
வெம்பிவெந்தழியாநின்றெஞ்சினன் விழித்தகண்ணன்
தம்பியின் னுனைநோக்கித்தலைமகன் தன்மைகொக்கி
அம்பியின் தலைவன் கண்ணீர் அருவிசோரான் நின் னின் னான்.

(௨௮)

அறக்கமேமுதலாயுதாயனார் வைவனும்
மறக்குமாநினையல் அம்மாவரம்பிலதோற்றுமாக்கள்
இறக்கும் ஆறிது என்பான் போலமுன்னேநாளிறந்தான் பின் னான்
பிழக்கும் ஆறிது என்பான் போலபிறத்தன் பிறவாவெய்யோன்.

(௨௯)

செஞ்சுவேசெற்றிலத்தோன்றும் தாமரைதேரிலத்தோன்றும்
வெஞ்சுடர்ச்செல்வன் மேலிநோக்கின விநித்தவேளோர்
அஞ்சனராயிந் தன்னையுநேரக்கிச்செய்ய
வஞ்சிவாழ்வதன் என்னும் தாமரைமலர்த்தன்மே.

(௩௦)

காண்முதற்கமைந்தயாவுமநயத்தன் இயற்றிராமக்
தோண்முதற்கமைந்தவிலலன் மறையவர்கொடர்ப்போனான்
ஆண்முதற்கமைந்தகேண்மை அன்புநோக்கிஐய
கோண்முதற்கமைந்தகாவாய்கொணருதிவினாவின் என்னான்.

(௩௧)

வேறு.

ஏவியமொழிகேளா இழிபுனல்பொழிகண்ணான்
ஆவியும்உலகின்றான் அடி இணைபிரிமில்லான்
எவியின்மலர்காசாடல்மறை அனையானே
தேவியோடடிதாழாச்சிந்தனைஉடை செய்வான்.

(இஉ)

பொய்ம்முறைஇலரோம்எம்புகழிடம்வனமேஆல்
கொய்ம்முறைஉறுகாசாய்குறவிலெம்வலியேம்ஆல்
செய்ம்முறைகுற்றேவல்செய்குதும்அடியோமை
இம்முறைஉறஎன்ன இனிதிருநெடிதெம்உற.

(இச)

தேனஉளதினேஉண்டால்தேவரும் துகர்தமகாம்
உளன்உள துணைநாயேம்உயிர்உளவியையாடக்
காண்உளபுனல்ஆடக்கங்கையும்உளதன்றோ
நாண்உளதனையும்இனிதிருநடஎம்பால்.

(இடு)

தோல்உளதுகில்போலும்சுவைஉளதொடர்மஞ்சம்
போல்உளபறன்வையும்புனைஉளகடிதோடும்
கால்உளசிலைபூணும்கைஉளகலிவானின்
மேல்உளபொருள்எனும்வினாவொடுகொணர்வேம்ஆல்.

(இசு)

ஐயிருபத்தோடைந்தாயிரர்உளர்ஆனை
செய்குணர்சிலைவேடர்தேவரின்வலியார்ஆல்
உய்குதும் அடியேம்எம்குடிவிடைஒருநாளீ
வைகுதிஎனில்மேல்ஓர்வாழ்விலைபிறிதென்றான்.

(இஎ)

அண்ணலும்அதுகேளாஅகம்பிறைஅருள்மிக்கான்
வெண்ணிறகைசெய்தான்விரிந்தழையாம்அப்
புண்ணியநகியாடிப்புகளிகாவழிபாடுந்
மெண்ணியசிலநாளிற்குஅகுதும்இனிதென்றான்.

(இஅ)

சிந்தனைஉணர்விற்பான்சென்றனன்இனாவோடும்
தந்தனன்நெடுநாலாய்தாமரைநயந்தான்
அந்தணர்தமைஎல்லாம்அருளுகிர்விடைஎன்ன
இந்தவின்முதலாளோடிளவலொடினிதேற.

(இசு)

விடுநகிகடிதென்றான்மெய்யுயிர் அனையானும்
முடுகினன்நெடுநாலாய்முரிதிரைநெடுகீர்வாய்
கடிதிலில்மடஅன்னக்கதிஅதுசெலகின்றார்
இடர்வுறமறையோரும்எரிஉதுமெழுகாதர்.

(சு0)

பால்உடைமொழியாநும்பகலவன் அனையானும்
சல்உடைநெடுநீர்சீர்தினர்வினையாட
தோல்உடைநிமிர்கோலில்த்துழவிடஎழுநாவாய்
கால்உடைநெடுஞ்ஞென்றென்றதுகடிதம்மா.

(சு1)

சாந்தணிபுளினத்தின் தடமுலையர்க்கை
காந்தினமணிமின்னக்கடிகழ்ச்சமலத்தில்
சேந்தொளிரியும்தென்றனைனுமலிர்கையால்
எந்தினள்ஒருபேரேற்றினள் இனிதப்பால்.

(சு2)

அத்திசைஉற்றையன் அன்பனைமுகம்நோக்கி
சித்திரகூடத்திற்செல்நெறிபகர்என்ன
பத்தியின்உயிர்நாயும்பரிவினன் அடிதாழா
உத்தமஅடிநாயேன்ஒதுவதுளதென்றான்.

(சு3)

நெறிஇடுநெறிவல்லேன்கேட்கென்னவழுவாமல்
நறியனகனிகாயும்நறஇவைதரவல்லேன்
உறைவிடம்அமைவிப்பேன்ஒருநொடிவனாஉம்மை
பிறிகிலென்உடன்ஏகப்பெறுகுவென்னிலநாயேன்.

(சு4)

நியனவகையாவும்திசைநிசைசெலதறி
கூயனஉடைகானமதுருவினென்வரவல்லேன்
மேயினபொருள்நாடித்தருகுவென்வினைமுற்றும்
ஏயினசெய்வல்லேன்இருளினும்கெறிசெல்லேன்.

(சு5)

கல்லுவென்மலைமேலும்கலையின்முதல்யாவும்
செல்லுவென்கெறிதூரம்செறிபுனல்தரவல்லேன்
வில்லினம்உனென்னொன்றும்வெருவலென் இருபோதும்
மல்லினம்உயர்தோளாய்மலர்அபிரியாதேன்.

(சு6)

நிருவுளம்எனின்மற்றென்சேனையுட்கேனகொண்
டொருவலென் இருபோதும்உறைகுவென்னன்ஆனார்
மருவலர்எனின்முன்னேமாள்வென்வசைஇல்லேன்
பொருவருமணிமார்பாபோதுவென்உடன்னன்றான்.

(சு7)

ஆன்னவன்உணாகேளாஅமலனுமஉணாகேர்வான்
என்னுயிர்அனையாய்நிளவலன்இனையான்இந்
நன்னுதலவன்நிள்கேளாளர்கடல்நிலம்எல்லாம்
உன்னுடையதுகாண்உன்மொழில்உரிமையின்உள்ளேன்.

(சு8)

அயோத்தியாகாண்டம்.

அன்புளசெனின் அன்றோசுகம் உளதது அன்றி
பின்புளநிடைமன்னும்பிரிவுளதென உன்னேல்
முன்புளெம்முருநால்வேம்முடிவுளதென உன்னு
அன்புளஇனிநாமல் ஐவர்களுள் ஆனேம்.

(௬௯)

படருறவுளன் உம்பிகான் உறைபகல் லல்லாம்
இடர்வுறுபகையாபோயான் என உரியாய்நீ
சுடர் உறுவடிவேலாய்சொன் முறைகடவேல்யான்
வடநிசைவரும் அந்நாள் நின் உழைவருகின்றேன்.

(௭௦)

அக்குளகினை காவற்மைதழின் உளன் உம்பி
இக்குளகினை காவற்கியா உளன் உரைசெய்யாய்
உள்கிளை என தன்றோ உறுதுயா உறல் ஆமோ
என்கிளை இது கா என் னவனின் இனிதென்றான்.

(௭௧)

பணிமொழிகடலாதான்பருவரல்கவாதான்
பிணிவுடையவன் னுமபிரிவினன் விடைகொண்டான்
அணி இழைமயிலேமீடும் ஐபனம் இனையோ னும்
நிணிமரம்நிறைகாநிற்சேணுறநெறிசென்றார்.

(௭௨)

க-வது-கவகைப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆக-நிருவிறுத்தம்-௬௬௧.

௭ - வது வளம்புகுபடலம்.

பூநிய்புணாமாதர்பொ னுமனம் என மன்னும்
சாமும் உளதிலுள் நறிவரு இளவேனிற்
ஆரியன் வரலேயும் அமுதளவியதே
காருணகுறிமானக்காட்டியதவண் டவரும்.

(௧)

வெயில் இளநிலவேபோல விரிகதிர்நி டைவீச
பயில்மாம் பிழல்கனப் பனிபுறா துளிமேகப்
புயல்தர இளமென்கால்பூ அளவியதெய்த
மயில் இனம்நடம் ஆடுகவழி இனிபனபோனார்.

(௨)

மன்றலின் மல்கோகைமயில் இயல் இளமாளே
இன்றுயில்வதிகோபத்தினம் பிழல்கள என்கும்
கொன்றைகளைச் சொரிபோ தின் குப்பைகொள் குலமாலை
பொன்றிணி மணிமாநப் பொலிவன பலகாணாய்.

(௩)

வளம்புகுபடலம்.

பாண் இளமி ன்ருகுப்படுமழைபனை ஆக
நாணின் தொகுபிவி கோலிளபடம் ஆடல்
பூணியநினைசாயல் பொலிவுறுபலகண்ணில்
பூணியன ல் ஆகும் களிமயில் அலைகாணாய்.

(௪)

சேந்தொளிவி செவ்வாய்ப்பைக்கிளி செங்கோலக்
காந்தளின் மலர் வறிக் கோதுவகவின் ஆரும்
மாந்தளிர் நறுமேணி மங்கைவின் மடமுன்கை
எந்தின என் னும்கூம் இயல்பின இவைகாணாய்.

(௫)

கெய்ஞ்ஞிறை நெடுவேலின் நிறம் உறுதிறம் முற்றி
கைஞ்ஞிறை விமிர்கண் னாய்க்ரு தின இனம் என்னே
மெய்ஞ்ஞிறை விசாயல்கண் மெயின் விழிகண்மீம்
மஞ்ஞையும் மடமா னம்வருவளபலகாணாய்.

(௬)

பூவலர்குரவோடு ம்புடைதவழிபிட னும்
மாவலர் சொரி குழல்ததுயில் னமுமயில் னுன்றின்
தூவியின் மணம் நன்றத் துணைபிரிபெடைதான் ஆச்
சேவலொடு நணடித்திரிவதன் இயல்காணாய்.

(௭)

அருந்ததி அனையாளே அமிர்கிணம் இனியாளே
செருந்தியின் மலர் தாங்கும் செறி இத்தழவனசோம்
பொருந்தின களிவண்டிற்பொ திவன பொன்னது
இருந்தையின் எழுதின செழுவன இயல்காணாய்.

(௮)

எந்தின முலையாளே எழுதருளநிலாளே
காந்தளின் முகைகண்ணிற்கண் கொருசுளி மஞ்ஞை
பாத்தள இதை உன்னிக் கவியபடிபாராய்
நீத்தளவுகள் செய்யுமிது குருகைகாணாய்.

(௯)

குன்றுறையவையின் குருளையும் இஞ்சித்திப்
பின் நினைதெனல் ஆகும் பிடிதருந் துமாவும்
அன்றலபிறிவொல்லா அண்டர்தம்மனை ஆவின்
கன்றொடு வினையாடு ம்களியன பலகாணாய்.

(௧௦)

அகிலபுனை குழல்மாதே அணி இழை என ல் ஆகும்
சுகுமலர் நிறைமலைக்கொம்பர் கள்கிதேகோறும்
துகிலபுனாநுரீரில் தோய்வன துறை ஆடும்
முகிற் இளமுலையா நின் முழற்குவபலகாணாய்.

(௧௧)

யிஉ.

அயோத்தியாகாண்டம்.

முற்றுமுனைககிண்டமுயல்லெசிலதம்பி
ஹ்நிருததல்மா தே அம்மலர்விரிகோங்கின்
சுற்றுமலர்ஏறித்துயில்வனசுடர்மின்னும
பொற்றகடுநீலம்புனாவனபலகாணாய்.

கூடியநகைவாய்ந்தொண்டனவிழ்கொள்ளா
முடியகனிமன்னமுடுகினநெறிகாணு
ஆடியசிறைமாவண்டத்தரின் இசைமுன்னுப்
பாடியபெடைகண்ணுவருவன்பலகாணாய்.

கன்னியர் அணிகோலம்கற்றநிகுளர்என்னப்
பொன் அணிநிறவேங்கைக்கொம்பர்களுதுமென்பு
அன்னமென்ருடையத்தின் அளகருன்னதல்அப்பும
கின்னமென்மலர்மானச்சித்துவபலகாணாய்.

(௧௪)

மணங்கிளர்மலர்வாசமாருதம்வரவீசக்
கணங்கிளர் தருசண்ணம்கலதுடையனகானத்
தணங்கினும்இனியாயஉன் அணிவடமுலைமுன்றில்
கணங்கினமவைமாளத்துறுவன்பலகாணாய்.

(௧௫)

அடிஇளைபொறைவல்லாளன்ருகொல்அதர்என்கும்
இடைஇடைமலர்சுத்தும்இனமாமிவைகாணாய்
கொடியிடுறொளவீச்சக்கொம்பர்களுயிலாயஉன்
துடிபுனாஇடைநாணித்துவன்வனஅவைகாணாய்.

(௧௬)

வாள்புனைவிழியாய்உன்மலர்அடி அணிமானத்
தாள்புனைதளிர்வைகும்கைகடுமிறிவைகாணாய்
கோள்புனைஇருள்வாசக்குழல்புனாமழகாணாய்
தோள்புனைஇளவேயின்ருகுநிகுளவைகாணாய்.

(௧௭)

பூநனைசினேதுவிற்ப்புள்இடைஇடைபம்பி
நானிறகளர்வல்லிக்கொடி அளவிலமல்கி
மானினம்மயிலமலைகுயிலினம்வருகாணம்
திடிகுத்தொழிலாடைத்திராபொருவனபாராய்.

(௧௮)

என்றனம்மடலாளோடினினிளில்விளையாடிப்
பொன்றினிதிரள்தோளான்போயினன்நெறிபோதும்
செந்ததகுடபால்அத்திருமலைஇதுஅன்றோ
என்றனம்விளைவென்றோர்மேலிடம்எனலோமும்.

(௧௯)

வனம்புகுபடலம்.

அருத்தியின்புஅகம்மிம்மும்அவ்வினின்ருநோளில்
நிருத்தியின்புமுற்றிற்றென்றனன்ருகினின்றுன்
பாத்துன்னும்காமப்பரமுனிபவநோயின்
மருத்துவன்அனையானைவரவெதிர்கொளவந்தான்.

(௨௦)

ருடையினன்நிமிர்கோலன்ருண்டுகையினன்முரிச்
சுடையினன்உரிமானின்சருமன்நன்மராரின்
உடையினன்மயிர்கா லும்உருவினன்ருறிபேணும்
நடையினன்மறநா லும்நடம்நவில்தருவான.

(௨௧)

செந்தழல்புரிசெல்லன்நிசைமுசமுனிசெவ்வே
தந்தனையிர்எல்லாந்தன்உயிர்எனல்கும்
அந்தனன்உலகேழும்அமைஎனின்அமோசன்
உந்தியின்உதவாமேஉதவிந்தொழில்வல்லான்.

(௨௨)

அம்முனிவரலோமும்அனகனும்அலர்நூலி
மும்முறைதொழுதான்அம்முதல்வனும்திர்புல்லி
இம்முறைஉருவோரானாய்துவதெனஉள்ளம்
விம்மினன்இழிகண்ணீர்விழிவழிஉகின்றுன்.

(௨௩)

அகண்டிருடிதாரும்அமைநியைஅதுதிர்ப்
புகலிடம்எமதாரும்புனாயினடஇதாரளில்
நகவிலதவவேடம்தருவினைவருவானேன்
இகல்அடுகிலைவீரஇளையவனெடுமென்றுன்.

(௨௪)

உற்றுளபொருள்எல்லாம்உணர்வுறஉனையெய்தான்
நற்றவமுனிஅந்தோவிதிருநகைஎன்பான்
இற்றறுசெயல்உண்டோஇவ்வினஇடர்கொண்டான்
பெற்றிலன்தவம்அந்தோபெருிலமகள்என்றுன்.

(௨௫)

துப்புறமுதவார்வாயின்நாய்மொழிமயிலோமும்
அப்புறகடல்ஞாலம்ஆளுநிகழ்தென்னு
ஒப்பறும்அரசன்னைஉயர்வனம்உறவுகன்
நெப்பரிசுயிர்தயந்தான்என்றுணைஅவன்என்றுன்.

(௨௬)

அல்லலும்உளஇன்பம்அணுகலும்உளஅன்றோ
நல்லவும்உளசெய்யும்நவைகனும்உளஅந்தோ
இல்லைபயன்நான்இன்றிடர்உறம்இதின்என்னுப்
புல்லினன்உடனேகொண்டினிதுறைபுனாபுக்கான்.

(௨௭)

புக்குறைவிடம்வல்கிப்பூசனை முறைபேணி
தக்கனகனிகாயும் தந்தைதரும் அன்பால்
தொக்கன்முறைகூறித் தாயவன் உயிர்போனும்
மக்களின் அருள் உற்றான்மைத் தரும்மகிழ்வற்றார்.

(உஅ)

வைகிளர்க்கிர்நாறு அளவையின்மறையோனும்
உய்குவெம் இவனேடியாம்பட்டன் உறைதலின் என்பான்
செய்தனன் இவிர்தெல்லாமசெல்லவோ முகம்முன்ன
கொய்குலமலர்மாப்பக றுவதுளதென்றான்.

(உஆ)

வேறு,

நிறையும் கீர்மலாடுகிங்கனிகிழங்குகாய்கோந்த
குறையும் தியவை தூயவை குறையினமமோ
பிறையும் இவ்வழி ஒருகினில் உயர் தலமமுயல்வர்க்
கிறையும் சதவாதினியதோர் இடம் அரிநின் னும்.

(உஅ)

கங்கையாளொடுகரியவன் நாமகன்கலந்த
சங்கம் ஆதற்பிரியலென் தாமரைச்செங்கண்
அங்காயக அயனுக்கும் அரும்பெற்ற நீர்த் தம்
எங்கள் போலியாதர ததன் நிருத்திர் ஈண்டென்றான்.

(உஆ)

பூண்டமாதவன் அய்வுநிலும் பின்னபுகல
நீண்டதன் நிதுநிறைபுனல்நாட்டுக்குடுவாம்
மாண்டசிந்தைய இவ்வழிவை குவென்னுள்
ஈண்டயாவரும் நெருங்குவர் எவ்நன் இராமன்.

(உஅ)

ஆவதுள்ளதே அய்யகேள் னியிரண்டமைந்த
காவதப்பொழிற்சப்புறம்கழிந்தபின் காவிடி
மேவுகாதலின் வைகுநிவினனி னும் தினிகால்
தேவர்கைதொழும் சித்திரகூடம் என்னுளதால்.

(உஆ)

என்றுகாதலின் ஏயின் அடிதொழுதேத்தி
கொன்றைவேய்ந்ருற்ற கோவலா முலலையக்குமி
சென்று செங்கதிர்ச்செல்லனும் டிவுறச்சிறுமான்
கன்று நீர் நுகர்காளிந்தி னும்நடுகண்டார்.

(உஅ)

ஆறுகண்டனர் அகம்மகிழ்ந்திறைஞ்சினர் அறித்து
நிறுதோய்மணிமேலியர் கொடுமுன் லபடிந்தார்
உளறும்மென்கனிகிழங்கினை ண்டுகீர் உண்டார்
ஏறிஞ்ருவதெலகணம் என்ற னும் இனையோன்.

(உஅ)

வாக்குவேய் வகழைதுணித்தன் மனை யின்கொடியால்
ஒக்குதெய்யம் ஒன்றமைத்ததின் உம்பரின உலம்போல்
வினகுதோள் அணல் தேவியோடி னினுவிற்றிருப்ப
நீங்கினான் அந்தநெடுநி இருகையால் கீதி.

(உஅ)

ஆலைபாய்வயல் அயோத்தியா ஆண்டகைக்கிளையான்
மலைமால்வளைத்தோள னும்மந்தரமதிரிய
காலைவேலைபுத்தத்தாநித்தகீர்குதின்
மேலைவேலையிற் பாய்த்ததுமிண்டகீர்வெள்ளம்.

(உஅ)

அனையர் அப்புனல்வநினர் அக்ககா அனோந்தார்
புனையுமவற்கலைபாற் கொடுகொடுறிபோனார்
கினையும் மூலமும் வேருமவெந்திருதிவமதிப்து
நினையும் கொஞ்சமும்கவிதோர்கொடுஞ் சரம்கோந்தார்.

(உஅ)

நீங்கல் ஆற்றலன் சனகியென்றன்னவர்கிளையா
ஒக்குவெய்வயல் உடுபுதெனக்கதிர் உகுத்தான்
தாவகுவேங்கடத்துலவைகள் தழைபெண்ணிதழைத்த
பாக்குவெங்கனல் பங்கயலனங்களாய்ப்பார்த்த.

(உஅ)

வறுத்துவித்திய அனையனவல் அயிற்பாரங்கள்
பறித்துவித்தியமலர் எனக்குளிர்ந்தபைசந்த
இறுத்தெரித்தவவல்லிகள் இளந்தளிர் ஈன்ற
கறுத்தவாள் அளவிற்பினுள் அமுதுக்கனித்த.

(உஅ)

குழமிமேகங்கள் குழமினகுளிர் துளிகொணர்ந்த
மழுவில்லேடரும் முனிவரின் முனிகிலர் உயிரா
தழுவிநின்றபசியிலபதைபிலதணித்த
உழுளவயின் முலைமான் இளங்கன்றுகள் உண்ட.

(உஅ)

கல்லனைக்கிடந்தகடுவெந்தயர்கிழ்ந்ததழ்பாம்
பல்லலை உற்றில ஆலைபுனற்கிடந்தன அனைய
வல்லை உற்றவேய்புற்றொடும் எரிவனமணிவாழ
புல்லெயிற்றிளங்கண்ணிபர்தோள னப்பொலிந்த.

(உஅ)

படர்த்தெழுந்தபுல்பசுநிற்கம்பளம்பாப்பிக்
கிடத்தபோன்றனகேகையம் தோகைகளிளா
மடந்தைமாளன் நாடகம்வயிந்தொறுந்நின்ற
தொடர்த்தபாணரிற்பாங்கிசைமுன்றனதுமி.

(உஅ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

காலம்இன்றியும்சுனிக் தனகனிவெடுக்கத்தம்
மூலம்இன்றியும்முசிழ்த்தன விலன்உறமுமுதம்
கோலமங்கையர்ஒத்தனதொம்பரங்ள இன்பச்
சேலம்அன்றியும்செய்தவமவேறுமனாறுளதோ.
எயினர் தங்கிடம் இருக்கள் இருப்பிடம்எயித்த
வயின்வயின் தொறும்மணிதிறக்கோபங்களமலர்த்த
பயில்மரம்தொறும்பரித்தனபேடையப்பயிலும்
ருயில்இரங்கினருந் தம்நின்றரும்பினமுநுத்தம்.
பந்தருட்புரைபாசறைப்பொருள்வயிற்பருவம்
தத்தகேள்வனாஉயிர்உறத்தழவினாபிரிந்த
கந்தலுதியர்சிக்தையிற்கொடுப்பதக்கழலோர்
வந்தபோதவர்மனம்எனக்குளிர்ந்ததவ்வனமே.
வெளிநூல்க்கிப்பரலையமெல்லெனப்பேரனார்
குளிறுவான்மறிக்குழவிதன் குலவயிறொளிப்பப்
பிளிறுமேகத்தையப்பிடிஎனப்பெரும்பனைத்தடக்கை
கனிநூலீட்டும்அச்சித்திரகூடத்தைக்கண்டார்.

(சச)

(சச)

(சச)

(சச)

எ - வது - வனம்புகுபடலம் - முற்றிற்று.
ஆகிருவருத்தம்-எகஅ.

அ-வது-சித்திரகூடப்படலம்.

நினையும்தேவர்க்கும்மேகும்ஒத்தொருநெறியின்று
அனகன் அங்கணன் ஆயிரம்பெயர்உடைமலன்
சனகன்மாமடமயிற்குத்தச்சுத்தனம்செறித்த
கனகமாடவனாஜியல்பெலாங்கெரிவுந் காட்டும்.
வானும்தேவரும்விட்டளாயின அனையகணமயிலே
தாளின் ஏலமும்மாலமும்மொடர்தருசாசல்
கீளமாமலை யுயில்லவனே உண்டகமஞ்சுற்
கானமேகமுமநாகமும்தெரிசிலகானாய்.
குருதிவாளனச் செவ்வரிபர்த்தகட்குயிலே
மருவிமால்வனாஉம்பரிற்றுகிங்கின்றவருடை
சுருதிபோற்றெளிமரகதக்கொழுஞ்சுடர்சுற்றப்
பருதிவானவன்பகம்பரிபுரைவனபாராய்.

(ச)

(ச)

(ச)

சித்திரகூடப்படலம்.

வடங்கொள்புணமுலைமடமயிலேமதக்கதமா
அடங்குபேழ்வயிறற்றாவுரி அமைமொறும்மொடக்கி
தடங்கள்தொறும்பின்றுவெதண்டலையோத்தி
துடங்குமாளிகைத்துகிற்கொழிகர்ப்பனகோக்காய்.
உவரிவாய் அன்றிப்பாற்கடல்உதவியஅமுதே
துவரிசீன்மணித்தொட்தொறும்இடத்தொறும்துவன்றி
கவரிபால்கிறவாடபெயர்வனகழிதில்
பலனமால்வனார் அருவியைப்பொருவியபாராய்.
சலத்தலைக்கொண்டசேயத்தால்க் தனிமதக்கதமா
உலத்துவிழ்தலிற்சிக்தினைதிரத்தின்மடலார்
புலத்தகாலையுற்றுக்கனகுக்குமப்பொறியில்
கலத்தமுத்தெனவேழமுத்திமைப்பனகானாய்.
நீண்டமால்வனாமதிஉறநெடுமுடிநிவந்த
துண்டமாமணிச்சுடர் அத்தன்கற்றையிற்சொருந்
மாண்டவால்கிற அருவி அம்மழவிடைப்பாகன்
காண்டகுமசடைக்கனகையகிர்ப்பனகானாய்.
தொட்டமரகணம்சுடர்ஒளிமணியொடும்துவி
விட்டசென்றவவிடாமதமழையனவேழம்
விட்டவேங்கையின்மலரொடும்ததைத்தனவயங்கும்
விட்டமெற்றியிற்சுற்றியபோலவனபாராய்.
இழைத்ததுல்துணைமணிக்குடம்சுமக்கின்றதென்ன
குழைத்ததுணைஇடைக்குவிடுவனமுலைக்கொம்பே
தழைத்தசுத்தனச்சேலைதன்செலவினைத்தறிப்ப
துழைத்துபோயின்றதொக்கித் தமதியினைகோக்காய்.
உறகுதாதலில்த் தழைக்கொண்மேழலைவனகோச்சி
முருகுதே அசெருகேனின முழைநன் அம்வாகதி
பெருகுதலுளம்பிடிக்கொருபிறைமருப்பியானே
பருகவாயினிற்றையின்சின்றளிப்பதுபாராய்.
அளிக்குகாயகன்மரபைபுகடங்கின்எனினும்
கனிப்பிலுத்தியத்தியோகியைக்கரக்கிலன் அதுபோல்
ஒளித்துநின்றவராயினும்உருத்தெரிநின்ற
பகிக்கறைச்சிலபரிமுகமரக்களைப்பாராய்.

(ச)

(ச)

(ச)

(ச)

(ச)

(ச)

(ச)

(ச)

ஆடுகின்றமாயினும் அழகியகுயிலே
கூடுகின்றிலா கொடிச்சியர் தம்மனங்கொதிப்ப
ஊடுகின்றனர்கொழுநனா உருகினாநோக்க
பாடுகின்றனகின்னாமிதுனைகள் பாராய்.

(௧௨)

வில்லிவாங்கியகிலைனப்பொலிநுதல்விளக்கே
வல்லிதார்கழைதாக்கல்லிநிநிநிபிரசம்
கொல்லிவாங்கியகுயின்றவர்கொடுக்கென்கலை
கல்லிவாங்கியகுயிலைநிறைப்பனகாணாய்.

(௧௩)

ஒருவில்பெண்மையென் றுணர்க்கின்றஉடலி னுக்குயிரோ
மருவுகாதலின் இனிதுடன் ஆடியமந்தி
அருவிநீர்கொடுவிசத்தான அப்புறத்தேறி
கருவிமாமழைஉதிப்பதோர்கடுவனக்காணாய்.

(௧௪)

விதுபஞ்சின் அமுதநெய்மாட்டியவிளக்கே
சேறுவெங்குநீர்செறித்தனபேர்கலதிரியா
மாதில்மணாடிவமிரப்பியமானிக்கமணிக்கற்
பாறைமற்றொருபரிதிநீற்பொலிவனபாராய்.

(௧௫)

சீலமதுன்னதென்ற ருத்ததிக்கருளியநிருவே
நீலவண்டினம்புடித்தெழுவனே துடன்நிமிர்வ
சோலைவேங்கையின் கொம்பாக்கொம்பொம்மலர் தூவி
காலிலிநீற்றொழுதெழுவனகிர்ப்பனகாணாய்.

(௧௬)

விற்கொள்வா னுதல்விளக்கிழைநுளந்தளிர்க்கொழுந்தே
எற்கொள்மால்வலையம்பரிநிதும்புனம்காக்கும்
கொற்கொள்வேற்கணர்குரீஇனத்தெறிருருவித்தக்
கற்கள்வானிடமீன்எனவிழ்வனகாணாய்.

(௧௭)

வரிகொள்ளுண்கிலையவந்தம்கணிச்சியின்மந்த
பரியகார் அகில்குயிலிப்புகம்புனைப்படலம்
அரியவேதியர் ஆடுதப்புகையொடும் அளவி
கரியமால்வலையகொழுந்தெனப்படர்வனகாணாய்.

(௧௮)

நானகான்மலர்கறை அகில்காவிதேன்ரஹம்
சோனைவாரகுழற்சுமைபெருதிடுகிடைத்தோகாய்
வானயாற்றுமீன்மலர்க்தனஎனப்புனல்வந்த
கானயாறுகள் கணமணிநிலைப்பனகாணாய்.

(௧௯)

சித்திரகூடப்படலம்.

மஞ்சளாவிமரணிக்க பாறையிலும்நைவா
செஞ்செவேநெடுமரகூடப்பாறையில்தெரிவா
விஞ்சைநாடியர்கொழுநரோடேனாவிமலப்
பஞ்சளாவிமரணிக்கபாறையார்.

சுழித்தசெம்பொளிந்தொழைபுனாஉத்திதுன் துணையே
கொழித்தமாமணி நுலியோழிவனகோலம்
அழித்துமேவிய அரம்பையர் அறப்புனாகூதல்
சுழித்துக்கிடையகற்பகநுமலர்காணாய்.

(௨௦)

அறைகழற்சிலைக்குண்மலர் அகற்புனம்காவற்
பறைமந்தகொருகடுவன்நின்றபுப்பனபாராய்
பிறையையட்டிவளம்பிடித்தித்திதுயிழைஎன்ன
கறைதுடைக்குதுபேதைவர்கொடிச்சியைக்காணாய்.

(௨௧)

அடுத்தபல்பகல் அன்பரிநீரிந்தவள்ளன்ப
தெடுத்தாந்தமக்கியம்புலஎனக்கரிந்திருண்ட
தொடுத்தமாதவிச்சுமுழிந்தூர் அரமகளிர்
பறித்துவைகியபல்வசயனங்கன்பாராய்.

(௨௨)

நினைத்தபோதினம் அமிர்தொக்கும்கேரிநைநிறைதென்
வனைந்தவேங்கையில்கொங்கினிலவயின்றொறும்நெருமி
கூனித்தநீர்செறிக்கொடிச்சியர்எடுத்திதுன் குறிஞ்சி
நீர்த்தபாடல்கேட்டகணமாவருவன்காணாய்.

(௨௩)

இலவுமதுந்திரகோபமும்புரைஇசழ்இனியோய்
அலவுமதுண்டெளி அருவிநீர் அரம்பையர் ஆடக்
கலவைசாத்துசெங்குங்கும்கற்பகம்கொடுத்த
பலவும்தோய்தலிந்பரிமளம்கமிழ்வனபாராய்.

(௨௪)

செம்பொழுந்தசெய்துதலிகமஇட்டெழுதியசெப்புபோர்
கொம்புத்தாங்கியதெனப்பொலிவனவெங்கொழி
அம்பொன்மால்வலைய அலர்கதிர்உச்சிசென்றன
பைம்பொன்மாழாமிலைச்சியதொப்பதுபாராய்.

(௨௫)

மடந்தைமலர்க்கில்திலைமேமணிநிறத்தினிகல்
தொடர்த்தபாறையிலேய்இனம்சொரிககிர்முத்தம்
இடந்தொறும்பிடித்திமைப்பனஎன்கொஞ்செக்கா
பட்டர்த்தவானியைத்தாசனகிர்ப்பனபாராய்.

(௨௬)

சுஅ)

ஆயோத்தியாகாண்டம்.

குழுவதுண்டொளையேனும் குறிசுரம்பெறிவுந்
நெழுவுதண்தமிழ்யாழினும் இனிய சொந்தவிரி
முழுவதுமலர்விரியாரணமுருக்கிடைமிடைநக
பழுவம்வெங்கனல்கதுவியதொப்பனபாராய்,

(உஅ)

வனைகள் காந்தளிற் பெய்தன அனையகம்மயிலே
தொனெகொதாந். ககைநெடுந் தருத்தியில் தாகி
அளவில்பிபினர் அருந்தவர்க்கருநிநீர் கொணர்ந்த
களபமால்சுரிசுண்டிசொரிவனகாணாய்.

(உஆ)

வடுவிராமாவகிர் இவைகைப்பொல்தகணமயிலே
இடுகுளன்னிசுந் திடர் உறுமப்பினர் ஏக
நெடுகுளன்னவால்நீட்டின உருகுறுநெஞ்சக்
கடுவன்மாதவர்க்கருநெறிகாட்டுவகாணாய்.

(உஆ)

பாந்தள்தேர் இவைபழிபடப்பாந்தபேர் அல்குல்
ஏந்துதூல்மணிமார்பினர் ஆகுதிக்கியைந்த
கூந்தன்மென்மயில்குறுகின நெடுஞ்சிறைகோவி
காந்துருண்டதின்வய கொரிஎழுப்புலகாணாய்.

(உக)

அலம்புவார் குழல் ஆய்மயிற் பெண் அருங்கலமே
நலம்பெய்வேதியர் மாப்பினக்கியைவறநாடி
சிலம்பிஞ்சினிநகைத்தெறிந்ததூல்தேமாம்
பலம்பெய்மத்திளையுடன்வந்துகொடுப்பனபாராய்.

(உஉ)

தெரிவைமார் கொருகட்டளைஎனச் செய்ததிருவே
பெரியமாக்களிந்பலாக்களிந்பிறங்கியவர்தை
அரியமாக்களிகழ்வன்கள் அன்புகொண்டளிப்ப
கரியமாக்கிழக்கழந்தன கொணர்வனகாணாய்.

(உஉ)

ஐவனக்குரல்நினைக்கதிருறுகனவையவனா
மெய்வனக்குறுபுதுமநாநடு அரிசி
பொய்வனக்கியமொழிதொழும்புசூர் தான்
கைவனத்தவாய்க்கிளைத்தந்தளிப்பனகாணாய்.

(உச)

இடுகொளவேழத்தைதளயிற்றொடுமெளதீதுடன் விழுங்கும்
கடியவாநணம்கற்றந்தவர்தள அடங்கி
சடைகொளசென்னியர் தாழ்விலா தாம்பிதித்தேற
படிகள்தாமிளத்தாழ்வனாகிடப்பனபாராய்.

(உஊ)

சித்திரகூடப்படைமம்.

அகம்புபாய்வனா அருந்தவமுடிந்தவர்துணைக்கட்
டகம்புலையுத்தவர்துணைக்கட்குவின்தருவர்து
விசும்புதூர்ப்பன ஆளவெயில்வெளவரும
பசும்பொன்மாவன் னபோவனவருவனபாராய்.

இனையயானையும் நீத்திழைக்கியம்மனைக்காட்டி
அனையமல்லவன் அருந்தவர்துணைக்கட்கு
இனையின்நீக்கிவேதியர் விருத்தினன் ஆனான்
மனையில்மெய்நனம்மாதவம்புரிந்தவன்மாத

மே

மாவியல்உதயம்துழைபவானவன்
மேவிப்பகைஇருள் அடிநர்விய்துந
காவியல்குடவனாக்காலவேமிமேல்
ஏவியதிசிரிபோலஇரவிவந்திணன்.

(உஅ)

சக்காமதானவன்உடலில்த்தாக்குற
எக்கியசோரியிற் பார்த்ததெனநாம
செக்கர் அத்தியவன்வாயில்தீர்துவே
அக்கவான் தனிவயிற்றெந்ததிந்துவே.

(உஆ)

ஆனனம்மகனிசுக்களித்ததாமரைப்
பூநனிமுதிழ்த்தனபுலரிபோனபிங்
யின்னவின்வியவெள்ளி ஆம்பல்வ்
வான்னவமணித்தடம்மலர்க்கனகுமே.

(உஆ)

மத்தியும்கடுவனம்மரக்கள்கோக்கின
தத்தியும்கடுவனம்மரக்கள்கோக்கின
விக்கைகடுவனம்மரக்கள்கோக்கின
அத்தியயகோக்கினான் அறிவைகோக்கினான்.

(உக)

மொய்ப்புதாறுமலர்முதிழ்த்தஆம்சின்
மையதாறுமலர்மலர்க்கனகுமே
ஐயனோடிவந்தும் அமுதனாஞ்சுரும்
கைகனும்மகன்கனும்மலம்போன்றவே.

(உஉ)

மாவைவந்தவன்மரையிற் குங்கிலாநொடும
வேலைவந்துவைவிடம்மேயதாமளன்
கோலைவந்துபிழ்சினைத்தம்பிகோலிய
சாலைவந்தெய்தினான் தவத்திள்ளய்தினான்.

(உஊ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

நெடுங்கழைக்குறுநுணரிநுணரிமேல்நினை
தொடுங்கலின்நெடுமுகடொழுக்கிணழ்
இடுங்கலில்லைகிதித்தேற்றிஎன்கணும்
முடங்கலில்லரிச்சுமேல்விரிச்சுமூட்டியே

(சச)

தேக்கடைப்படலையிற்செறிவுசெய்துபின்
பூக்கிவிடெய்யுலையுய்துநீ
நாசுநகரமும்சுற்றற்பு
தவையுனலெத்திற்றியே.

(சரு)

மேலேநாடிக்கும
குயிற்றிக்குக்குமச்
சுண்டிமுற்றத்திருத்தித்திண்காவர்
ஆறிமெனியொடுக்கனகம்அபியே.

(சசு)

மயில்உடப்பிலியின்விதானம்மேல்வகுத்
தயில்உட. ச்சுரிசையால்அருகுதுக்கறத்
தெயில்இளங்கழைகளால்இயற்றியாறி
செயல்உடப்புமலர்பொற்பச்சிக்குயே.

(சஎ)

இன்னைமதுநையவன்இழைத்தசாலையில்
பொன்றித்திருவொடும்குடிபுக்கான்அரோ
நன்நெடுநிசுமுன்குஅகத்தாமநம்அனோர்க்
குன்அருஉயிருளும்ஒக்கவைகுலான்.

(சஅ)

வேறு,

மாயம்நீங்கியசித்தனைமாமறை
நாயபாற்புலவைகுந்தம்சொல்லல்ஆம்
ஆயசாலைஅரும்பெறல்அன்பினன்
நேயம்நெஞ்சினரும்பிரிப்பினன்.

(சசு)

மேவுகாணம்மிதிக்கோன்மகள்
பூனின்மெல்லையுநாந்தன
தாவில்எம்பின்சாலைசமைத்தன
யாவையாதும்துலார்க்கியையாதவே.

(சரு)

என்றுசித்தித்தினையலற்பார்த்திரு
குன்றுபோலக்குவலியதோளினுய்
என்றுகற்றனைஇதுபோல்என்றான்
துன்றுதாமனாக்கண்பனிசோர்வின்னான்.

(சரு)

கீதிரகூடப்படலம்.

கருக

அடரும்செல்லம்அளித்தவன்ஆனையால்
படரும்செல்லம்அறமால்சீரவியில்
சுடரும்மெய்ப்புகர்முடிவென்னப்பதென்
இடருள்க்கிழைத்தென்செய்தான்என்றான்.

(செ)

அந்தவாய்மொழியைஇயம்பலும்
நொத்திவந்தினையவன்நோக்கினால்
எந்தைகாண்டிஇடரினுக்கக்குரம்
முந்திவந்தாமுனைத்தகன்றேனன்றான்.

(சரு)

ஆகசெய்தக்கறில்லைஅறத்தினின்
நேகல்என்பதரிதென்அம்எண்ணாநான்
ஒகைகொண்டவன்உள்துடர்நோக்கினான்
சோகபங்கம்அடைப்பரிசில்என.

(சசு)

பின்னும்தம்பியைநோக்கிப்பெரியவன்
மன்னுமசெல்லத்திற்குணவிரம்பிதம்
கென்னகேடுணடிவல்லேஇல்இன்பத்தை
உன்னுமேல்லருமாறுதயத்தோடென்றான்.

(சரு)

தேற்றித்தம்பியைத்தேவரும்கைதொழ
நோற்றிருத்தனன்நோனிலையோன்இப்பால்
ஆற்றல்மாதுவன்ஆனையிற்போனவர்
கற்றின்உற்றதுகற்றல்உற்றமோ.

(சரு)

அவது. கீதிரகூடப்படலம்-முற்றிற்
ஆகிருவருத்தம்-எகசு.

சு.வது. பள்ளி அடைப்படலம்.

பொருவில்துதுவர்போயினர்பொய்யிலர்
இரவும்நல்பகலுமகழ்தேதின
பாதம்நேயில்உற்றாபடிக்காரிஎம்
வரவுசொல்லுதிர்மன்னவந்தேனன்றான்.

(ச)

துதர்வந்தனர்க்கைசொல்லோடென
காதல்முத்திக்களிக்கின்றசினையான்
போதுகென்னப்புகவர்கைதொழ
கீதிலங்கொத்திருமுடியோன்என்றான்.

(உ)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வலியுள்ளவர்களும்கிழந்தவன்
இலகொள்பூண்இளங்கோன்எம்பிரானெழும்
உலகில்தெய்வத்தனோன்உண்டெய்
தலையின்வந்தினன் தாழ்த்தக்ககளை.

(க)

மற்றும்குற்றத்தொர்க்கும்வரன்முறை
உற்றவன்மனினுவிவந்தபின்
இற்றதாருமாழகருமேனியாய்
கொற்றவன்மந்திருமுகம்கொள்கென்றார்.

(ச)

என்றகூறலும்கூறுதொருநினான்
பொன்னைநீர்மபொருவிவதக்கவையால்
நின்றுகொண்டிருக்கிறொருநினான்
தான் தாண்டமலர்ச்சென்னியிருமுனான்.

(சு)

குடிச்சுதனம்மேதாய்துடைசுற்றுமண
முடிமேட்டிவந்தபுடங்கலியிந்தனன்
நடுகோத்திவந்தெய்தியதார்க்குத்
கோடிமேலும்விதியம்கொடுத்தனன்.

(சு)

வாணிகர்களைதோன்றமயிப்புறம்
புணர்வனபர்காழ்ந்பொங்கினான்
தாணியுள்ளாவினன் தம்முனைக்
காணவன்மனம்ஆசைகடாவலே.

(எ)

எழுகசேனைஎன்றேவினவ்வயினை
தொழுதுகேகயர்க்காமகன்சொல்லொடும்
தழுவிதேரிடைக்கம்பியொடேறினான்
பொழுதுமாரும்குறித்திலன்போயினான்.

(அ)

யானைகற்றினதேர்இனாதின்னாடின
மானவேந்தருமுவினவ்வாழ்ந்தடைத்
தானைகுழித்தெய்துமுரன்னை
மினவேலையின்விம்மினபேரிபே.

(இ)

கொடிநெருங்கினதொங்கல்குமுமின
வடிநெடுங்கண்மடக்கையர்ணர்மடப்
பிடிதுவன்றினபூண்ஒளிபேர்த்தன
இடிதுவன்றினமின்னளவற்குமே.

(ஊ)

பள்ளி அடைப்படலம்.

பண்டியங்கன்பரத்தனபல்லியுழ
கொண்டியம்பினகொண்டலில்கொளையில
வண்டியம்பினவாணியினவாவனம்
செண்டியங்குபரியும்செறித்தலே.

(கக)

தொலைமுத்தந்திருதினியம்பின
இளைமுத்தந்தினவீழம்பிள்வளிட
விளைமுத்தந்தனல்லேலையின்மீதுசெங்
வளைமுத்தந்தனவாயும்வந்தலே.

(கஉ)

வில்லின்வேதியர்வாள்செறிவித்தகர்
மல்லின்மல்லர்சுரிகையின்மல்லவர்
கொல்லும்மல்ல்குந்தம்சுறையர்கொற்றவர்
தொல்லவாரணப்பாகரும்சுற்றினார்.

(கங)

எறிபகட்டினம்ஆடுகள்வற்றைமா
குறிகொள்கோழிசில்குதம்பூந்நெடும்
பொறிமயிர்க்கவுதாரிகள்பொற்றதும்
நெறிமயிர்க்களும்முற்றிநெருங்கினார்.

(கச)

நிறைத்தமார்த்தருங்குவினர்கொள்ளினில்
பறந்துபோதும்கொல்லுன்றுபதைக்கின்றார்
பிறந்துதேவர்உணர்ந்துபெயர்ந்துமுன்
உறைத்தவாள்உறுவார்களைஒக்கின்றார்.

(கரு)

உணர்அனைத்தஉடற்குயிர்ஆம்என
தான்அனைத்துதழுவின் தன்னுமை
தேன்அனைத்துசெவிஉறவார்த்தென
வான்அனைத்ததுமாகதர்பாடலே.

(கசு)

உறுகொண்டமுரசுமிற்றுகையை
வீறுகொண்டனவேதியர்வந்ததொலி
வறுகொண்டெழும்மல்லர்இடிப்பினை
மாறுகொண்டனவந்திகர்த்ததோ.

(கஊ)

ஆறாம்காணாமதுகன்மயெழும்கடக்
தேயிளநுபகல்கீழ்ப்பின்எந்திரத்
காறுபாருமடைஉடைத்தொண்முனை
நாறுபாய்வயற்கோசலைகளினினான்.

(கடி)

அயோத்தியாகாண்டம்.

ஏர் துறந்தவயல்துளமைத்தீதோள்
தார்துறந்தனதண்டலெனெல்லேனும்
நீர் துறந்தனதாமரைநீத்தெனப்
பார்துறந்தனபங்கயச்செல்லியே.

(௧௯)

மிதிந்தசாறுபெருந்துறைமண்டிடச்
சிதிர்த்தசிந்திஅழிந்தனதேங்கனி
முதிர்ந்துகொய்யுள்துளமைமீன்மூக்குமிழ்த்
துதிர்ந்துலந்தனஒண்மலர்நட்டமே.

(௨௦)

ஏய்த்தகாலம்இதுதிதற்காள்என
ஆய்த்துமள்ளர் அரிருள்துளமைமயால்
பாய்த்தகுதப்பகநறுத்தேறலால்
சாய்த்தொளிர் துமுனைத்தனசாலியே.

(௨௧)

எட்டுலாடல்ஏசியநாசியர்
புட்டுலாடல்பூசற்கடைசியர்
கட்டுலாடல்நோகாதற்கொழுநாரோ
பெட்டலாடல்உடையாரின்உயங்குதோர்.

(௨௨)

ஒதுகியிலகிளையும்துயர்
தாதுகியிலகிளையும்துயர்
மோதுகியிலகிளையும்துயர்
போதுகியிலகிளையும்துயர்.

(௨௩)

பாடல்புத்தனபுண்தொடர்பணமுழல்
ஆடல்புத்தனபுண்தொடர்பணமுழல்
சூடல்புத்தனபுண்தொடர்பணமுழல்
மாடல்புத்தனபுண்தொடர்பணமுழல்.

(௨௪)

நலகரிமத்தனவாண்முதம்நாறநிற
புனைநிறத்தனமாணிகைபொங்குநிற
சொகரிமத்தனவாண்முதம்நாறநிற
தொகரிமத்தனவாண்முதம்நாறநிற.

(௨௫)

அயிர்த்தகைபங்குநிறஅருள்குளக்கிழை
பயிர்த்தகைபங்குநிறஅருள்குளக்கிழை
உயிர்த்தகைபங்குநிறஅருள்குளக்கிழை
புயிர்த்தகைபங்குநிறஅருள்குளக்கிழை.

(௨௬)

பன்னி ஐடைப்படலம்.

நாடிகீத்தருள்வனம் துன்னிய
பூவிகீத்தருள்காடுபொலிவெளி
தேவிகீத்தருளுஞ்சென்னொளிகாவிட
ஆவிகீத்தருள்வனம் துன்னிய.

(௨௭)

என்றகாட்டினோர்க்கிதுடர்உழர்
தொன் தும்துறந்தனநாறநிறவாள்
சென்னுஞ்செட்டிதோர்தீய்நுளதாம்பலா
நின்றகின் துறந்தனநாறநிறவாள்.

(௨௮)

மீன்மீன்மீன்மீன்மீன்மீன்மீன்மீன்
பூண்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
துண்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
நீண்டலையில்கொடுக்கோர்க்கினான்.

(௨௯)

அண்டம்முற்றமுற்றிநீர்க்கயர்ந்தாய்மு
துண்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
விண்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
கண்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்.

(௩௦)

சுட்டிந்திப்புகழ்நீட்டியயானவயும்
கேட்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
கேட்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்
கேட்டலேந்தன் திருமகன்புத்திதான்.

(௩௧)

கன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
பின்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
வன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
கொன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க.

(௩௨)

கூவல்கன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
ஆவல்கன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
மேவுகல்கன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க
பூவல்கன்னோமாக்கல்கன்னோமாக்கல்க.

(௩௩)

சூழமைக்ககும்பும்க்கும்பும்க்கும்பும்க
ஏழமைக்ககும்பும்க்கும்பும்க்கும்பும்க
மாழமைக்ககும்பும்க்கும்பும்க்கும்பும்க
காழமைக்ககும்பும்க்கும்பும்க்கும்பும்க.

(௩௪)

அயோத்தியாகாண்டம்.

தேரும்மாவும்களிறும்சிவியையும்
ஊரும்பண்டியும்ஊருளர்இன்மையால்
யாரும்இன்றிஎழில்அழிவினிகள
வாரிஇன்றியல்லவாகுகஆற்றினை.

(௩௫)

அன்னதன்மைஅகநகர்நோக்கினவர்
பின்னைஅம்பெரியோர்கம்பெருந்தகை
மன்னன்வைரமுள்ளவார்போலும்
தென்னதன்மைஇனையவனென்றான்.

(௩௬)

வேற்றடங்கலர்வின்உறவென்றிடும்
கூற்றடங்கப்பொருடுகெடுகோளினிய்
சேற்றடங்கட்டிருவொடுமீங்கிய
பாற்றடங்கடல்குதறுபார்என்றான்.

(௩௭)

குருமணிப்பூண்அரசிளங்கோளரி
இருகைகூப்பிஇறைஞ்சினன்எய்திய
தொருவகைத்தன்னுறுதாய்ஊழிலாழ்
திருநகர்த்திருநீர்த்தனைஆம்என்றான்.

(௩௮)

அனையிலேயில்அக்கடைத்தோரண
மனையிளநீளெடுமெங்கலவிதிகள்
நினைபும்மாதிரத்தேயியேழியான்
தனையனும்உத்தைசார்விடம்மேவினான்.

(௩௯)

வீருப்பின்எய்தினன்வெற்றிலவேத்தனை
இருப்புநல்லுடம்என்கண்கண்டிலன்
அருப்பம்அன்றிதென்றையறவெயறினான்
பொருப்புநாணஉயர்த்தபுயற்றினான்.

(௪௦)

ஆயகாலேயின்றுபனைநாடித்தன்
தூயகைபிறெழுமலஉறுவானதனை
கூயன்அனையோருமுகுநீர்என்கொன
வேய்கொளதோளினொருத்திவிளம்பினான்.

(௪௧)

வந்துதாயைஅடியிலெண்கதலும்
நினைதஆரத்தமுவினனநிதில்
எந்தைதன்னையாளகையாளன்
அத்தமில்லுணத்தாணம்அதாம்என்றான்.

(௪௨)

பள்ளி அடைப்படலம்.

வேறு

முண்டெழுந்தலால்முளரித்தாள்தொழ
வேண்டினென்னய்தினென்னஎனம்மும்ஆல்
ஆண்டகைபெரிமுடிஅரசர்கோமகன்
யாண்டையான்பணித்திள்ளன்நிருகைகூப்பினான். (௪௩)

ஆனவன்உனாசெயஅழிவிலகிதையாள
தாணவர்வலிதலடியிந்ததானேஅத்
தேனமர்த்தெரியலர்ந்தேவர்கைதொழ
வானதமஎய்தினான்வருத்தல்கீளஎன்றான். (௪௪)

எறித்தனகடியசொல்செவியுளையதலும்
கெறித்தலர்குஞ்சியான்பொதுவிந்தனன்
அறித்தலன்உயிர்த்திலன்அசனிவற்றினால்
மறித்துயர்மரம்மரம்மணனுற்றென்னவே. (௪௫)

வாய்ஒளிமழுங்கத்தன்மலர்த்ததாமரை
ஆய்அலர்நயனங்கள்அருவிசோர்தர
தீயளிசெவியிலவைத்தனையுத்பசொல்
நீயலதுனாசெயநினைப்போஎன்றான். (௪௬)

எழுத்தனன்எங்கினன்இரங்கிப்பின்னரும்
விழுத்தனன்விம்பினன்வெய்துயிர்த்தனன்
அழித்தனன்அரற்றினன்அரற்றினன்னன்
மொழித்தனன்பின்னரும்முருகிறசெவ்வியான். (௪௭)

அறத்தனாவேர்அறுத்தருகோக்கொன்றனை
சிறத்தநிதனஅளித்திருவைத்தேசுழித்
திறத்தனைஆமளனில்இறைவந்தியை
மறத்தனைஉனக்கிதினமாசுமேல்உண்டோ. (௪௮)

சினக்குறும்பெறித்தெழுநாமத்திஅவித்
தினக்குறும்பியாவையுமன்றியாவர்க்கும்
மனக்குறுகெறிசெல்லுமளளியோய்மறத்
துனக்குறுகெறிசெல்லும்கின்பாலதோ. (௪௯)

முதலவன்முதலியமுதலையோர்பழந்
தையையயும்புதுக்கியதலைவன்கண்ணடை
தலவன்நிலையின்கோன்மைமறிய
புதலவன்கண்கணமிரித்துபோயினாய். (௫௦)

அயோத்தியாகாண்டம்.

செவ்வழி உருட்டியதினில்நவ
எவ்வழி மாபிணம் தீரலாள் தாம்
இவ்வழி உலகிலி னுண்மகன் பிணை
அவ்வழி உலகிலு ளுள்கொலோ அய்யா.

(௫௩)

பற்பகல் நிறம் நுமி விகனிகையாய் பிறல்
நிறப்பல உயிர் உள்க்கீடுகெடு
கற்பக நுநிறஞ் சாதலித்தியோ
மற்பக மலர் ததோ ளமன்னர் மன்னனே.

(௫௪)

இம்பர் நின் தோகினை இருக்கும் சார் பிறர்
அம்பர் வந்து வந்த கழல் ஒதுங்கினு கொல்லும்
சுற்பவர் அனைய அஞ்சு னைத் தானவர்

அம்பரத்தின் னாமும உள்கொல்லும் னாய்.

(௫௫)

இவர்கொழுத நோயர் துறத்த மாநகினை
உயர்கல்லு மறைய வர்க்கு தடையு ம்பரின்
அய்யர் கொழுதேன் வி யோட மரர்க்காக்கிய
வயக்கெரிவளர் தநனைவ கவல்லையோ.

(௫௬)

எழுபர் மருகனித் திறைவள்கினை
வழியாகிய வன்வறிய வன்னைவப்
பாழியம் புயத் துறின்பணி மின் சீக்கிலா
அழியை இனி அலகனி க்களண்ணியோ.

(௫௭)

பற்றிலை தவத்தினில் பயந்தமைத் தற்கு
முற்றலகனித்த அமுறை யின்பதிய
கொற்றவன் முடிமணக் கோலம் காணவும்
பெற்றிலை போலும் நின் பெரிய கண்களால்.

(௫௮)

ஆற்றலன் இன்ன பன்னி தூவலித்
தூற்று தூண்டு னின் உருகு வான் தனைத்
தேற்றினன் ஒருவகை நிது தேறிய
கூற்ற நழுவரி லேக்குரு சிலக-துவான்.

(௫௯)

எக்தையும் யாயும் எம்பிரான் எம்முதும்
அந்தம் இல்பெருங் குணத்திராமன் ஆதலால்
வந்தனை அவன் சமுல்லைத் தபோதலால்
செக்தவெவ் கொழி அபர் தீர்சலா தென்னான்.

(௬௦)

பள்ளி அடைப்படலம்.

அவ்வனா மேட்ட லும் அசுனி ஏதனை
லெவ்வனா வல்லவள மீட்டும் கூறுவான்
செவ் அருகிலே னுய்தேவி தம்முள்
நிவ் இருகோ ரொடுக்கான த்தான் என்றான்.

(௬௧)

வனத்தினன் என்றவன் இசைத்த நூற்றத்தை
நினைத்தனன் இருத்தவன் கொடுப்பன் டரன் என
வீணைத்திறம் யாதினிலே வநின் னமும
எனைத்து என கேட்பவ துன்பு யாவன் னான்.

(௬௨)

எவ்வினன் விம்மலோடு குத்தவர் தல் அப்
பூங்குழற் காலவன் வனத்துப் போயது
நீய் பிணைத்த சுகிலே செய்வம் சீறியோ
ஒங்கிய விநிதிக் குளையா திணை.

(௬௩)

நீயன இராமனே செய்யுமேல் அதை
சாய்செயல் அல்லலோ தலத்து னோர்க்கெலாம்
போயது தாதை வின்புக் கடுவன சே
ஆயதன் முன்ன சேர் அருளுநி ள்வன்னான்.

(௬௪)

குருக்களை இயந்தலின் அன்ற கூறிய
செருக்கினால் அன்கொரு குதெய்வநா லும் அன்
நருக்களை அனைய அவ் அசர்கோமகன்
இருக்கவேவன த்தவன் னகினுன் னன்னான்.

(௬௫)

குற்றம் ஒன்றில்லையே ல்கொதித்து வேறு னோர்
செற்றதும் இல்லையே ல்தெய்வத்தால் அன்றெல்
பெற்றவன் இருக்கவே பின்னே காண்புக
உற்றதென்பின் அவன் உலர்த்தென்னன்னான்.

(௬௬)

வாக்கினால் வரம் தரக்கொண்டிமைத் தனைப்
போக்கினேன் வனத்திடை போக்கிப் பார் உனக்
காக்கினேன் அவன் அது பொறுக்கலாமையால்
நீக்கினுன் தன் உயிர்கேயிலே தென்னான்.

(௬௭)

குடினமலர்க்காற் கொல்லி வமுன் செவி
கூடின புருவங்கள் குதித்துக் கூத்துநின்
முடிவையிப்பினே டமுற்கொழுதுகள்
ஒடின உயிர் தன் உயிர் மகன்களே.

(௬௮)

அயோத்தியாகாண்டம்.

தாழ்த்தனகபோலங்கன சுறறும்திச்சுடர்
பொடித்தனமயிர்ந்தொனையுபேர்த்தது
மடித்ததுவாய்கெடுமறைக்கைமண்பக
அடித்தனஒன்றொடென்றசனிஅஞ்சவே.

(௭௭)

பாடுகளபெயர்ந்தொறும்பாரும்மேருளும்
போதங்கொள்கெடுத்தனிப்பொருவில்லம்பொறி
மாதங்கவருகலம்மறுக்கில்லம்பாச
ஒதங்கொள்கெடுதலின்மலைபோன்றவே.

(௭௮)

அஞ்சினர்வானலர் அவுணர் அச்சத்தால்
அஞ்சினர்எனையலசொரிமததொனே
எஞ்சினநினைச்சுகரிஇரவிமீண்டனன்
வெஞ்சினக்கூற்றுமதவ்விழிபுதைத்ததே.

(௭௯)

கொடியவெக்கோபத்தாற்கொடுத்தகோளரி
கடியவன்நாயளனக்கருதுகின்றிலன்
கொடியவன்முனியும்என்றஞ்சிநின்றன்
இடிஉரும்அணையவெம்மொழிஇயம்புவான்.

(௮௦)

மாண்டனன்எந்தைஎன்கம்முன்மாதவம்
பூண்டனன்இன்கொடும்புணர்ப்பினுள்ளனா
செண்டிவெல்லாயதுகெட்டும்இன்றயான்
ஆண்டனனேஅன்றோஅரசைஆசையால்.

(௮௧)

நீயினம்இருத்தனையாணும்நின்றவென்
ஏயெனும்மாதிர்த்தெறுகிறநிலென்
ஆயகன்முனியும்என்றஞ்சினேன்அலால்
தாய்எனும்பெயர்என்கத்தடுக்கற்பாலதோ.

(௮௨)

மாளவும்உள்ளொருமன்னன்வன்சொலால்
மீளவும்உள்ளொருவீரன்மேயபார்
ஆளவும்உள்ளொருபாதன்ஆகினால்
கோளஅலதநகெறிகுறைஉண்டாகுமோ.

(௮௩)

சுழிஉடைத்தாய்உடைக்கொடியசூழ்ச்சியால்
வழிஉடைத்தாய்வரும்மரபைமாய்த்தொரு
பழிஉடைத்தாக்கினன்பாதன்பண்டெனும்
நிழிபுழிஉடைத்தாக்கலின்முறைமைவேறுண்டோ. (௮௪)

பள்ளி அடைப்படலம்.

மகக

வேலு.

கோயிரஅல்லீர்தும்கண்வந்தன்உயிர்உணர்
பேயிரோநீர்இன்னம்இருக்கப்பெறுவீரோ
மாயிரமாயாவன்பழிதந்தீர்முலைதந்தீர்
தாயிரோநீர்இன்னம்எனக்கென்றருவீரோ.

(௮௫)

ஒன்றும்பொய்யாரவன்னைவாயால்உயிரோடும்
நின்றும்நீராவன்பழிகொண்டெறிருளயது
என்றும்நீராவாழ்வந்தீர்அவன்எகக்
கன்றும்நாயும்போலவாகண்டிம்கழியிரோ.

(௮௬)

இந்தான்தந்தையந்தவர்த்துக்கிறிவென்னு
அந்தான்நதென்றன்வன்மைந்தன்அரசெல்லாம்
தந்தான்நாயின்சூழ்ச்சியிவ்ஞாலம்அவனோடும்
பிறந்தான்ஆண்டான்என்னும்இதென்னுற்பெறவ்ஆமே. (௮௭)

மாளுமன்மேற்க்கைவையுன்னவசைகொண்டான்
கோளுமன்மன்னுலேன்கொண்டான்அதுஅன்றேல்
மீளும்அன்றேஎன்னையும்மெய்யேஉலகெல்லாம்
ஆளுமன்மேற்போயினன்அன்றோஅரசாளவான்.

(௮௮)

ஒதாநின்றதொல்குலமன்னன்உணர்வப்பால்
பாதாணும்தான்ஆகனக்கேபணிசெய்வான்
நீதாநின்றசிக்தனைசெய்தான்அவன்என்ன
பேர்தாதோஎன்நாய்இவன்கொண்டபுகழ்அம்மா.

(௮௯)

உய்யாரின்மேன்இன்னமும்என்முன்உடவந்தான்
கையார்க்குலைப்புலஅடகுணணக்கலம்என்றி
வெய்யோவன்காவிஞ்சாலியின்வெண்ணோருமுதென்ன
செய்யோடுண்ணவின்மதுகின்ஞாநினையாரோ.

(௯௦)

வில்லார்தோளான்மேலினன்வெங்காணகமஎன்ன
அல்லான்அன்றேதுஞ்சினன்ஞசேஅனையானே
கொல்லேன்மாயேன்வன்பழியாலேகுறைகற்றேன்
அல்லேனோயான்அன்புடையார்போல்அருகின்மேன்.

(௯௧)

பாரோர்கொளளாய்வாயிப்பேணிப்பழிபூணன்
நீராதொன்றோதுன்பம்இல்லவரின்திருவில்லான்
ஆரோடுண்ணிற்றருணாதாபயஅறம்எல்லாம்
வேரோடும்கொடாகுறத்தென்னினைந்தாய்.

(௯௨)

அயோத்தியர் காண்டம்

கொன்றேநான்என் தந்தையம் அன்கொலையாய்
ஒன்றேகாந தண்ணிலைய,ந்தேன்உலகாள்வான்
நின்றேன்என்றால்தின்பிழைண்டோபழிஉண்டோ
என்றேனும்தள்ளன்புகழ்மாயுந்இடம்உண்டோ, (அக)

உண்ணுலேஎன்செய்வின இன்னுட்கிலகாண்பார்
மண்ணாப்பாராதேள நூவர்வாளாபழிபுண்டாய்
உண்ணுருசும்கொல்கிலதென்னுமஉடை மண்டென்
மெண்ணுநின்நேன் அன்றிஇரோன்என்உயிரோடே, (அச)

ஏன்அன்பாவிக்குமபிவயிற்றின் இடைவைவி
தோன்றும்நீராப்பாதகம் அற்றென்துயர்நீர
சான்றும்தன்னேநல்அறம்அகத்தகைஞாலம்
மூன்றும்காணமாதவம்யானேமுயல்வின்றேன், (அரு)

சிறந்தார்சொல்லும்கலஉடைசொகினைன்செயல்எல்லாம்
மந்தாய்செய்தாய ஆகுதிமாயாஉயிர் தன்னே
அறந்தாயஆகில்துயையும்ஆகிலகத்தே
பிறந்தாயஆகிதலதில்லைநிதிதென்றான், (அசு)

இன்னணமஇனையன இயம்பியானும்இப்
பன்னருங்கொடுமென்பாபிபாடினே
துன்னருந்திப்கெடத்துயகோசலை
பொன்னடிதொழுவென்என்றெழுத்துபோயினான், (அள)

ஆண்டகைகோசலைஅருகர்எய்தினன்
மீண்டுமெண்ணிழிகாவிழ்த்தேழ்கிளர்
காண்டருதடக்கையிற் கமலச்சிறடி
பூண்டனங்கிடந்தான் புலம்பினான்அரோ, (அஃ)

எந்தைஎல்லுருளா னன்மமுன்யாண்டையான்
வந்ததுதழியென்றும்மறுக்கமகாணவோ
சின்னதயின்உறுதுயர்நீர்த்நீர் ஆள்எனம்
அந்தரத்தமாரும்அழுதுசோரவே, (அஃ)

அடித்தலம்கண்டிலெய்யான்என்னுபனை
படித்தலம்காவலன் பெயரதபாலனே
பிடித்திலேபோலும்கீரிதைத்திராள்னும்
பொடித்தலம்தோள்உறப்புறண்டிசோர்கின்றான், (அஃ)

பள்ளி அனல் ப்படலம்.

கொடியவாய்மாரும்குலம்கள் தேவர்அற
கொடிருவென்யான் அதுறுவென்கென்கண்ம்
கடியவாளவயிற்றினிலிழைந் தன்வனென்
முடிருவென் அருந்நயர்மடியளன்மும்ஆல், (அக)

இரதம்ஒன் தூர்துபார் குறைக்கும்அவ்
வரதனில்ஒளிபெறவளந்தகொல்குலம்
பரதன்என்றொருபழிபடைத்தகென் னும்ஆல்
மரதமலைஎனவளந்ததோளினான், (அஉ)

வாடொடுதானையான்வானில்வைகிட
காடொருதலைமகன்எய்தக்கண்ணிலா
காடொருதுயரிடைவைவதேளனும்
தாடொடுதடக்கைஅத்தருமமேஅருள், (அஃ)

புலம்புறுகுரிகில்தன் புலர்வுகோகினை
குலம்பொறைகற்பிவைசுமத்தகோசலை
நிலம்பொறைஆறநலன்நெஞ்சம் துய்தென
சலம்பிறிதுறமனம்சனர்துக்கதுவாள், (அச)

மையறுமனத்தொருமாணரன்அலன்
செய்பனெனப்பதுகேரும்கித்தையான்
கய்கயர்கோமகள் இழைத்தகைதலம்
ஐபரீ அறிந்திலேபோலும்ஆலஎன்றான், (அரு)

தாள்உறுகுரிகில் அத்தாய்சொல்கேட்டலும்
கோள்உறுமடக்கலிதருநிவிம்முலான்
நாள்உறுநல்அறம்கடுங்ககாவினால்
சூள்உறுகட்டுரைசொல்லல்மேயினான், (அஃ)

அந்மகெடமுயன்நவன் அருளில்கெஞ்சினன்
பிறன்கடைநின்றவன் பிறரைச்சிறுநென்
மறம்கொடுமன்உயிர் கொன் துவாழ்த்தவன்
தறத்தமாதவர்க்கருந்தயாம்குழிந்துளோன், (அஃ)

சூரவமைகனிஷாவாநிற்கொன் துளோன்
பூரவலன்உறுபொருள்புனைவிலலாரிளோன்
விரலலவெரிநிலைவிழ்த்தகமீன்கிளோன்
இரவலர் அருகிதிளநித்துவெளவீனோன், (அஃ)

அயோத்தி ரகாண்டம்.

தழைத்தனது வினேன் தலவன் அல்லன் என்
றழைத்தவன் அறநெறி அந்தரளில்
பிழைத்தவன் பிழைப்போமன் பையப்பேணலா
திழைத்தவன் பொய் எனும் இழுத நெஞ்சினேன். (௧௯௬)

தாய்பசி உழந்துயர் தளந்தான் தரி
பாய்பெருமபாழுவியிதளிக்கும்பாலும்
நாயகன்படநடந்தவனும்கண்ணும்த
தியளிரகத்தாழ்கடிதுரெலகயான். (௧௯)

தாளினில் அடைந்தவா தம்மைத்தற்கொரு
கோள் உற அஞ்சினன்கொடுத்தபேதையம்
நாளினும் அறம்மந்தவனும்கண்ணும்த
மீள் அருகாகிடைக்கடிதுவிழகயான். (௧௯)

பொய்க்கரிசுறினேன்போருக்கஞ்சினேன்
தைக்கொளும் அடைக்கலம்காந்தவவ்வினேன்
எய்த்திடத்திட்செய்தோன் என்றினோற்புகும்
மெய்க்கொடுகரிடைவினாவின் விழகயான். (௧௯)

அந்தணர் உறையுள் அனலிடைத்தினேன்
மைத்தரைக்கொன்றுளோன்வழக்கிற்பொய்த்துளோன்
நிந்தனை தேவரைபுகழ்த்தினேன்புகும்
வெந்தயர்ரகத்தாவிழகயானுமே. (௧௯)

கன்றுயிர் ஓய்ந்துக்கறக்துபால்உண்டோன்
மன்றிடைப்பிற்பொருள்மறைத்துவவ்வினேன்
நன்றியைமற்தீம்கயமதுவவ்வினேன்
என்றிவா உறகரகென்னதாகவே. (௧௯)

அறுதன் உடனவரும் அஞ்சொலமா தரை
வறுகொண்டலைக்கதன் உயிர்கொண்டிடுகினேன்
சோறுதன் அயலுளோர்பிசுக்கத்துய்ந்துளோன்
ஏறம அக்கதியிடையானு ஏறவே. (௧௯)

எஃகெறிசெருமகத்தேற்ற செவ்வருக்
கொஃகினன் உயிவளாததுன் னும் ஆசையான்
அஃகெல்ல அறநெறி ஆக்கிப்பான் பொருள்
வெஃகியமன்னன் விழகரின் விழகயான். (௧௯)

பள்ளி அர் பபடலம்.

அழிவரு அர்ப்பலவநி அருள்
நிழிவரு சிறுநிலிபுந்
வழிவரு கரும்கைமந்த
பழிவரு நெறிடாத்தகன். (௧௯)

தஞ்செவனும் கிளர்ந்த
எஞ்சலிலம் கிளே
வஞ்சிசென் நத்தவ
அஞ்சினவன் கயானுமே. (௧௯)

கன்னகொண்டிசெ
பன்னியைக்கி
பொன்னிகுந்
இன்னவர்க்கு. (௧௯)

உணர்வு உணர்வு கயின் உண்டவன்
ஆண் அர் உணர்வு அலன் ஆர்கொல ஆம் என
நாணல் உறகம் உண்டென்னும்கலவரை
பேணல் பிறிதாபழிபிதற்றி ஆகயான். (௧௯)

மறுவி கொல்குலவன் மாகிட்டெற்றினேன்
சிறுவி லாளியவா உணவுகித்தினேன்
நறிபின் அயலவர்க்காலிதீவா
உறுபத் மறுகிபொருள் ஆகயான். (௧௯)

வில்லி அம்வாளினும் விரித்த ஆண் தொழில்
புல்லி உருத்தவென் பொய்மை யாக்கையைச்
சில்பகலும் புலவன் சென்னர் சிறிய
இல்லிடி இடுபதம ஏற்கென்கையால். (௧௯)

ஏற்றவற்கொருபொருள் உள்ளதின்றென்று
மாற்றவன் உதவலன் வரம்பில்பலபகல்
ஆற்றின் வலுந் துறந்த ஆதன் எய்தும் அக்
கற்றறுகரகின் ஓர் கூறுகொளகயான். (௧௯)

பிணிக் குறுமுடை உடல்பேணிப்பேணலா த்
துணிக் குறுவயிர் வாஸ்தடக்கை தாக்கிப்போய்
மணிக் குறுகை இளமன்கை மார்க்கு முள்
தணிக் குறுபகை குறாத்தாழ்கள்தலை. (௧௯)

கரும்பலர் செக்கெல் அங்கு
 டரும்பலகவர்துணையுவி
 இரும்பலர் செக்கெல் துணை ததக
 விரும்பல முகத்தெகிவிழித்த
 வேறு (கக௮)
 தூயவாசகம் சொன்னதோன்ற
 தியகானகம் திருவிளக்கிமுன்
 போயினுள் றத்தண்ட பொம்மை
 ஆயதா தலால் அமுது புல்லினுள்
 செம்மை வளம் தண்ணல் செய்வ
 அம்மை தீயையும் அறிதல் தேற்றினு
 கொம்மை வெம்முலை குமுறுபால் உ
 விம்மல் விம்மின்ற முதுவிக்கினுள்
 முன்னே துங்குலமுதல் உளோர் தாம
 நின்னையால் கோழி கர்க்கும் கீர்மையார்
 மன்னர் மன்னலா என்னவாழ்ந்தினுள்
 உன்ன உன்னகை தருகி விம்முலாள்
 உன்ன உன்னகை தருகு அன்புகூர்
 அன்ன தாளில் விழித்தோய அண்ணலும்
 சொன்ன கீர்மையால் உழாது மாழ்கினுள்
 இன்ன வேலையாய் முனிவன் எய்தினுள்
 வந்த மா தவன் தாளில் வளவீழ்
 தெந்தையா னடைபான் இயம்புகிர் எந்
 கொந்து மாழ்கினுள் தவலகை தாரகிலா
 அந்த மா தவன் அமுது புல்லினுள்
 மறுவிலமைந்தன வளவீழ் தையார்
 இறுதி எய்தினாள் ஏழ் இராண்டின
 சிறுவர் செய்குடன் செய்து தீர்த்தினன்
 மறுவல மேயினுள் உனாயின் மேயினுள்
 அன்னே ஏனினுள் அழி இறைஞ்சினுள்
 பொன்னின் வர்சடைப்பு விதனெடு ம்போய்
 தன்னே நலவி அத்தருமம் கல்கினுள்
 பண்ணுதொல் அறப்படிவம் கோக்கினுள் (கக௯)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௯)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௯)

மண்ணின் மேல் விழுந் தலமிமாற்குலான்
 அண்ணல் ஆழி நான் அவனிகாயலான்
 எண்ணெய் உண்ட பொன்னிள்கொன்மேளியை
 கண்ணகிரினர் பூகி ஆட்டினுள் (கக௮)
 பற்றி அவ்வை சின்பரிளில் லாங்கினுர்
 சற்றுமநான் மறத்தது செய்து கேள்வியார்
 கொற்றமன் னாகுமுது கன்னனை
 மற்ருள் பொன்னின் மானம் ஏற்றினுர் (கக௯)
 கனா கொடுவெல் போக கரிசைகெடுத்த
 துரைசெய்யுசலிட்டு இரதுளங்குற
 அரைசேவலை குழந்தைகளை தொழ
 புரைசை ஆடிக்கொண்ட போயினுர் (கக௮)
 சங்குபேரின் முடிவின் னமும்
 எங்கும் எங்கும் விம்நிறங்கி எங்கு வ
 மங்குலே யாய்க்கர் மகனிர் ஆமள
 பொங்கு கன்புடைத்த முவபோன்றவே (கக௯)
 மாவுமயனை யும் வலங்குதோர் அம
 கோவம் நான் மறைக்கு முவம் முன் செல
 தேவிமா ரொடும்கொண்ட தெனடி நா
 தாவுவார் புறநசாயு எய்தினுர் (கக௯)
 எய்தினு லுளோர் மொழிந்த யாவையும்
 செய்து கிண்கலம் திருக்கிச் செல்வனை
 வெய்தின் ஏற்றினுர் விசுவநாதபால்
 பொய் இலமாக்க டங்கிழித்தி போந்தென்றார் (கக௮)
 என்னு ம் வேலையில் எழுந்தவீரனை
 அன்னே துமையால் அரசுநின் னையுந்
 தன்னு தன்பத்தால் துறந்து போயினுள்
 முன்னே என முனிவன் கூறினான் (கக௯)
 துறந்து போயினான் எனவே தோன்றல்
 பிறந்து பேர் அறம் பிழைத்த தென்றல் போல்
 இறந்து போயினான் இருந்ததாண்டது
 மறந்து வேருருமை தன் ஆம் கொல்லும் (கக௮)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௯)

(கக௮)

(கக௯)

(கக௮)

அயோத்தியாநாண்பும்.

இடிக்கண்வள்ளுரா இடைவதாம்என
படிக்கண்விழ்த்தகம்பனதக்கும்செஞ்சின
தடுக்கல்லுதலாதையாமதனஉளே
அடிக்கவிமயிற்றமுதுசொல்லுவான்.

(ககக)

உரைசெய்மன்வன்மற்றுன்னிள்ளன்னில்
இரவிதன்சுலத்தெந்தைமுத்தையார்
பிரதபுசுனைக்குரியபேறினென்
அனாகசெய்யவே ஆவதாயினேன்

(ககஉ)

பூவினான்முகன்புதலவன் ஆகி ஆம்
நாவில்மன்னர்தமதருமநீறியால்
தேவர் ஆயினார்சிறுவன் ஆகியே
ஆவநான்பிழந்தவத்தன் ஆனவா.

(ககங)

தன்னுதான்வளமசுமந்ததாழையில்
பன்னுவான்சூழைபதடி ஆயினேன்
என்னேஎன்னையென்முகத்தளன்
அன்னையாரெனக்கழகுசெய்கவா.

(ககச)

என்றுகநிகொக்டிடரின்முழ்கும்அத்
தன்னுதாரவற்கொயதோன்றலால்
அன்றுகோகடன் அமைவதாக்கினான்
நின்றுநான்மறைநெறிசெய்கீர்மைபான்.

(ககரு)

இழையும்ஆரமும்இடையுமமின்னிட
குழையும்மாமலர்க்கொம்பனர்க்கதாம்
தழையில்முண்டகம்சமுவுகானிடை
முளழயில்மஞ்ஞனபோல்எரியில்முழ்கினர்.

(ககசு)

அங்கிரிநாம்குளிர அம்புய
நிங்கள்வான்முகந்திருவிளங்குற
சங்கைநீர்த்துதம்கணவாயின்செல்லும்
கங்கைமாற்புகும்உலகம்மண்ணினர்.

(ககஎ)

அனையசெய்கையால்அரசர்கோமகம்
கிளையதன்மையால்இனையவசெய்துடன்
மனையின்எய்தினான்மாயின்வாழ்வினை
வினையின்எய்தினான்மாயின்வாழ்வினை.

(ககஅ)

ஆற்றுப்பட்டலம்.

ககக

ஐந்துஐந்துதம்நாள்ஐழி ஆயின
மைத்தன்வெந்துயர்க்கடலின்வாவினான்
தந்தைதன்வயிற்றருமயாவையும்
முத்ததாறுளோர்முறையின்முற்றினான்.

(ககக)

முற்றும்முற்றுவித்ததவிமும்மைதால்
சுற்றும்யாவையும்தொடரத்தோன்றினான்
வெற்றிமாதவன்வினைபாடித்தவன்
கொற்றலேலெடுக்கொற்றமர்க்கடினான்.

(ககஉ)

மன்னர்இன்றியேன வயம்வைகலதான்
தொன்மைஅன்றெனத்தாணியும்செஞ்சினர்
அன்னமாதிலத்தநீர்ந்தமொடும்
முன்னைமந்திரக்கிழவர்முற்றினர்.

(ககங)

கா-வ-ப-பி-பி அடைப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆட்குருவருதகம்-ககரு.

யி-வது, ஆற்றுப்பட்டலம்.

வரன்முறைநெரிந்துணர்மறையின்மாதவத்
தருமறைமுனிவனும்ஆண்டையாளன்ன
வினாவின்வந்தினாடின விர்கின்எய்தினர்
பரதனைவணங்கினர்பரியும்செஞ்சினர்.

(க)

மந்திரக்கிழவரும்மகாமந்திரம்
தந்திரத்தலைவரும்தாணிபாலரும்
அந்தரமுனிவரோடறிஞராவரும்
சந்தரக்குரிசிலைமாபிற்சுற்றினர்.

(உ)

சுற்றினர்இருத்தழிசுமந்திரப்பெயர்
பொற்றடந்தேரலலான்புலமைஉளத்தான்
கொற்றவற்குறுபொருள்குறித்தகொள்கையான்
முற்றுணர்முனிவனோமுகத்துகோக்கினான்.

(க)

கோக்கினுல்கமந்திரன் துவல்லஉற்றதை
லாக்கினுல அன்வியேஉணர்ந்தமாதவன்
காக்குதிஉலகுரினகடனதாம்என்.
கோக்குமரணுக்கதுதெரியக்கூறுவான்.

(ச)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வேதியர் அருந்தவர் விருத்தர் வேந்தர்கள்
ஆதியர் நின்வயின் அடைந்தகாரியம்
நீதியும் தருமமும் விவரீஇது
கோதறுகுணத்தினாய்மனத்துட்கோடி ஆல்.

(க)

தருமம் என்றொரு பொருள் தந்தகாட்டுதல்
அருமை என்பது பெரிதறிதிஐயநீ
இருபையும் தருவதற்கு வையதெனடிது
கெருளமனத்தார் செய்யும் செயல்தாரும் ஆல்.

(க)

வளையவயிரவான் அரசில்வையகம்
நளையகநீர் இலாப்பகலும்காடுளையம்
தெளையகநீர் இலா இரவும்கேடுடன்
உளையகநீர் இலா உடலும்குக்குமே.

(எ)

தேவர்தம உலகினும் தீமை செய்துழல்
மாவலி அவுணர்களை வகும்காட்டினம்
எவ்வைவ உலகம் என்னிசைக்கும் அன்னவை
காலச் செயதலேவனா இன்மைகண்டிலம்.

(அ)

முறைதெறித்தொருவகைமுடியநோக்குநின்
மறைவவன்வருத்தனமண்ணில்வாளிடை
நிறைபெருந்தன்மையின்நின்பசெல்வன
இறைநிலை இல்லனபாவைகாண்கிலம்.

(சு)

பூத்தநான்மலர் அயன் ஆதிப்புண்ணியர்
ஏத்துவான்புகழினர் இன்முகாறும்சு
காதநன்பின் ஒருநிலைகண் இன்மைமயால்
நீத்தநீர் உடைகலகீதாரும் ஆல்.

(க)

உத்தையோ இறந்தனன் உமமுன் நீத்தனன்
வந்ததும அன்னேதன்வந்ததில்வந்தநீ
அந்தமநில்போ அரசளித்தி அன்னறு
நித்தனே எமக்கெனத்தெரிந்துகூறினான்.

(க)

தஞ்சமநிலும் உலகம்நீதாங்குவாய்என
செஞ்செய்யமுனிவான் செப்பக்கேட்டலும்
நஞ்சினே அகன்னகல்குவாரினாம்
அஞ்சினன் அயர்த்தனன் அருவிக்கண்ணினான்.

(க)

அற்றுப்படலம்.

கடுங்கினென்ற த்தமொந்தாட்டமும்
இடுங்கினென்ற மகளிரின் இரவுகும் கொஞ்சினன்
ஒடுங்கிய உயிரினன் உணர்வுகைதர
தொடங்கினன் அரசவைக்குள்ளம்சொல்லுவான். (க)

மூன்றுலகினும் ஒருமுதல்வன் ஆய்முதல்
தோன்றினன் இருக்கயான்மகுடம் குடுதல்
சான்றவர் உலாசெய்ததருமம் ஆதலால்
சான்றவன் செய்கையின் இழுக்குண்டாகுமே. (க)

அடைவருங்கொடுமை என் அன்னே செய்கையை
நடைவரும் தன்மைகீதான் தென்றிறேல்
இடைவரும் காலம் ஈனாழன்மெகீத்தது
கடைவரும் திருநீக்கியின் ஆட்சியோ. (க)

வேத்தவை இருந்தகீர்விமலன் உத்தியில்
பூத்தவன் முதலியபுலியுள் தொன்றினர்
முத்தவர் இருக்கவேமுறை முயால்நிலம்
காத்தவர் உளர்எனிகாட்டிக்காணாடி ஆல். (க)

நன்னெறிஎன்னினும் நான் இந்நாளில்
இன்னயிர்ப்பொறைகமந்திருந்துவர்புகிலேன்
அன்னவன் தனைக்கொணர்ந்தலங்கல்முடி
தொன்னெறிமுறைமையிறகுட்டிக்காணாடி ஆல். (க)

அன்னெனில் அவனெனும் அரியகாளிடை
நின்நினைதருத்தனம்நெறியின் ஆறறுவென்
ஒன்றினிஉரைக்கிலன் உயினாகீக்குவென்
என்றனன் என்றபோதிருத்தபோதுவை. (க)

ஆன்றபோது அரசனும் இருப்பஐயனும்
ஏன்றனன் மணிமுடி எந்தலவேந்தநீ
வான்றொடர் திருவினே அத்திமன் இளநீ
தோன்றல்களையாருளர்நின்நிறேனநினர். (க)

ஆழியை உருட்டியும் அறக்கள் போற்றியும்
வேளையைய இயற்றியும் வளர்க்கவேண்டமோ
எழினேடே முள்ளும் உலகம் என்சினும்
வாழியினைப் புகழ்என் அனாமத்தினர். (க)

இ

குரிசிலும் தம்பியைக் கூலிக்கொண்டனின்
முரசறைந்திருக்க முறைமைவேந்தனை
தருதும் ஈனடென்பது சாற்றித்தானைய
வினாவிலுள்ள முகனவிளம்புவாய் என்றான்.

(உக)

நல்லவன் உரை யெய்தி கூறலும்
அல்லலில் அழுகிய அன்பின் மாநகர்
ஒலிவென இரைத்த தால் உயிர் இல்பாக்கையை
சொல்லாது அயிர் திருவதுளித்த தென்னவே.

(உஉ)

அயித்தனும் புலத்தலா ஆகிய ஆய் உள
புவித்தலை உயிர் எலாம் இராமன் பொன்முடி
கவிக்கும் என் துறைக்கவே கனித்த நால் அது
செவிப்புலம் துறாவதோர் தெய்வத்தேன் கொல் ஆம்.

(உ௩)

படுமுரசறைந்தனர் பரதன் தம்முனைக்
கொடிநகர் தரும் அவற்கொன்றோர் கேனைய
முடுகுகளன்ற சொல்லுமிமர்
உடுபதிவேலையின் உதயம்போன்றதே.

(உ௪)

எழுந்தது பெரும்படை ஏழு வேலையின்
மொழித்த பேர்மொழியின் முழங்கி முக்தெழ
அழிந்தது கேகயன் மடங்கை ஆசைபாயக்
கழிந்தது துயர் கொடுங்கா தல்நாண்டவே.

(உ௫)

பண்ணிபகடுதேர்ப்பாவிபண்டியும்
மண்ணினை மறைத்தவன் வந்த மாக்கொடி
விண்ணினை மறைத்தவன் விரித்த மாநகர
கண்ணினை மறைத்தவன் காலத்தோனையே.

(உ௬)

நசன் இவ்வுலகினை அழிக்கும் உள்ளும்
ஒசையில்கிடமிர் துளதொல்வென்பேரொலி
காசை இல்கரியவர் காணாமுண்டெழும
ஆசையில்கிடமிர் ததவ் அனிகராகியே.

(உ௭)

படியொடுகிருநகர் துறத்துப் பல்மறம்
செடியொடுகொடுவனம் நோக்கிச் சிதை ஆம்
கொடியொடுகடந்த அக்கொண்டல் ஆம் என
படியொடுகடந்தன பெருநகரகேழமே.

(உ௮)

சேற்றினமனா மலர் சிறந்த ஆர் என
காந்தளம் பொலிதருகன் னிமா மொடும
ஏற்றினம் டிடிக்குலம் இகலில்துன்றடை
தோற்றினமகளி வாச்சு மப்போன்றலே.

(௨௯)

வேதனை வெயிற்கு திரித்த மென்மழைச்
சீதநீர் கொடுகெடுக்கொடியும் சென்றன
கோதை வெஞ்சிலையவன் கோலம் காணதில்
மாதரின் தடவ் குலவாமபில் கோழியே.

(௩௦)

வெண்மதி மீச செலமே கம்ம உள்தென
அண்ணல் வெங்கு திரவன் அளவில்துமிர் ஆய்
மண்ணிடை இழித்தோருவழித்த கொண்டால் என
என் அருமன்னவர்களிறநின் ஏகிஞர்.

(௩௧)

தேர்மிசை சென்றதோர் சிந்து செம்முகக்
கார்மிசைக்கழித்த தார்கலிஞ் சார்க்கடல்
ஏர்மிசை இவுளிமேல் ஏகித் தற்கணும்
பார்மிசைப்படர்ந்த துபததிப்பொவமே.

(௩௨)

தாராயும் சங்கமும் தாளம் கொம்பொடு
வார்மிசைப்பம்பையும்துடியும் மற்றவும
பேரியும் இயல்பல சென்ற பேதமைப்
பூரியர் குழாத்திட அறிஞர் போலவே.

(௩௩)

தாவருநாள் முதல் அணியலால் தகை
மேவரும் கலங்களை வெறுத்த மேலரியர்
தேவரும் மருள் கொளத்தெரியும்காட்சியர்
பூவுயிர்கொம்பென மகளிர் போயினார்.

(௩௪)

அதிக்கடல்வையகம் அனைத்து மகரத்தவன்
விதிவருமதனிக்குடை மீதிவர்ப்படை
பொதிபலகவிதை மீள் பூத்ததாயிலும்
கதிர்மதிநீக்கிய கங்குல் போன்றதே.

(௩௫)

செலவிய செலவினும் நிறியதிக்கென
சொல்லிய சேனையச் சமந்ததேனினில்
ஒல்லியலவேலே தீர்ப்பு ததபாநாள்
மெல்லியல் என் நலா மெல்லிய கோல் ஆம்.

(௩௬)

ஆயோத்தியாகாண்டம்.

தங்குசெஞ்சாந்தில்கலவைசார்சில்
குங்குமங்கொட்டிலகோவைமுத்தில
பொங்குளிகெருவைகாழிமுமைவேறில்
தெங்குளிகோள்குத்தெரிக்காட்சியே.

(௧௭)

இன்றுமையவர்முலைமுதுசாந்தினும்
மன்றல்அம்தாரிதீபமறைந்திலாமையால்
அவ்விளங்கொழுமுதுஅகரீங்கிய
குன்றெனப்பெரிந்தனகுலவகதோள்களே.

(௧௮)

நவநயற்கோதைதாய்காட்செய்கோலத்தின்
அறைஅறஅஞ்சனமதுறந்தகாட்டன்கள்
குறைஅறநிகர்த்தகாக்கொற்றமமுத்துவான்
கறைஅறக்கமுடியாகாவேலையே.

(௧௯)

விரிமணிமேகலைவிரவிஆர்க்கில
தெரிவைபர்அல்குல்தாரிலுவின்தேர்என
பரிபுரம்ஆர்க்கிலாப்பவளச்சிறழ
அரினும்ஆர்க்கிலாக்கமலம்அன்னவே.

(௨௦)

மல்கியகேகலயன்மடங்கைதவாசகம்
நல்கியதரிவைபர்அல்குல்தாரிலுவின்தேர்என
புல்கியமலர்வடம்பூண்கிலாழையால்
ஒல்கியஒருவகைபொறைஉயிர்க்கவே.

(௨௧)

கோமகன்பிரிதலில்கோலம்நீத்துள
தாமனாச்செலவியும்தவத்தைமேவினா
காமனும்அருந்துயர்க்கடலின்முழுகினுள்
ஆமெனவிசுழந்தவ்அளவில்சேனையே.

(௨௨)

மன்னையும்வனையும்வங்குதிக்கையும்த
உண்ணியுமிரிகடல்லுக்குமளன்பதென்
கண்ணினும்மனத்தினும்மலத்தண்ணில்தன்
எண்ணினும்செடிதவன்னமுத்தசேனையே.

(௨௩)

அலைகெடும்புனல்அறக்குழத்ததால்அகம்
நிலைபெறநிலைநிறுத்ததால்நெடு
மலைமோமணஉறஅழுக்கலாத்தமிழ்த
தலைவனைஒத்ததத்தயக்குதானையே.

(௨௪)

ஆற்றுப்பட்டம்

அறிஞரும்சிறிஞரும்ஆறியுந்தமர்
செறிபெருந்தானையும்நிறுவும்நீங்கலால்
குறியவன்புனல்எலாம்வயிற்றிற்கொண்டான்
மறிகடல்ஒத்ததவ்ஆயோத்தியாகாண்டம்.

(௨௫)

பெருந்திரைநகிகளுமலயலும்பெட்டபு
மரங்களுமலையகளுமமணனுங்கண்ணு
நிறுத்தல்இல்ஆயோத்தியும்தெய்வ
அருந்தெருஒத்ததப்படைசெல்ஆறே.

(௨௬)

தார்கடாங்கோதைதாம்தாமந்தாமந்தன்
எர்கடாங்கலவைதாம்கமழ்தின்னென்பால்
கார்கடாம்பளமிகக்கித்தகைமமலை
வார்கடாம்அல்லதம்மன்னசேனையே.

(௨௭)

ஆளஉலாமகடலின்அகன்றஅக்கடல்
தோளஉலாம்குண்டலம்புதலகொல்அணி
கேளஉலாம்மின்னொளிகொத்ததில்லைஆல்
வாளஉலாம்தவியாம்குஞ்சுப்போலவே.

(௨௮)

மத்தளம்முதலியவயங்குபலியும்
ஒத்தனசேறலில்உனாஇலாமையில
சுத்திரச்சுவர்கெடுஞ்சேனைநிட்டிய
பத்தியைநிகர்த்ததப்படைநின்றட்டமே.

(௨௯)

எடற்கோதைதயர்விழியின்எய்தகோல்
உறநிறைம்தொனாத்துயிர்உனாவகை
ஆடவர்க்கரும்பெருங்கவசம்ஆயுது
காடுறைவாழ்க்கைஅக்கண்ணன்நண்ணவே.

(௩௦)

கனங்குழைக்கையன்மகளிற்கண்ணிய
சினங்கிடந்தெரிதலில்நீய்த்தவேகொல்ஆம்
அனங்கன்னுக்கொடுக்கணைகடந்தஆடவர்
மனங்கிடந்துண்கிலமகவிர்கொங்கையே.

(௩௧)

இன்னணம்பெடும்படைஎகவந்தலும்
தன்னுடைநெடுஅரைச்சினாசாத்தினுன்
பின்னையவெடுமபிறத்ததன்பொடும்
நன்னெடுதேர்மிசைநடத்தலமேயினுன்.

(௩௨)

அயோத்தியாகாண்டம்.

தாயரும் அருந்தவ
ஆயம் இரியரும்
தாய அந்தணர் க
போயினன் திருந

(198)

மந்தரைக்கடற்றமு
உத்தியேபோதல்க
தந்தாதெற்றுலா
சந்தாதேளவன்

(199)

முன்னையர்முறை
என்னபின்னம்செய்
என்ன இன்றென்
அன்னையன்

(200)

ஆதலால்முனியு
வேதனைக்கடனிய
கோதிலா அரும
போதுமகம்என்

(201)

மொய்பெருஞ்சே
கயமரந்தயல்ஒரு
அய்யனும்கேவியும்
வய்கியேலையில்தா

(202)

அல்லனைநெடுங்க
கல்லனைகிழங்கொ
வில்லனைத்துயர்ந்தோ
புல்லனைமருங்கில்தான்

(203)

ஆண்டுநின்றாண்ட
நண்டியநெறிஎன
தூண்டிதேர்களு
காண்டருகரிக்கும்

(204)

பி-வது-ஆற்றப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-ககச.

பிக-வது-குதப்பம்.

பூவிரிபொலங்கழல்பு
காவிரிகாடன்னக
தாவரசங்கமம்என்
யாவையும்இரங்கிடக்க

(க)

என்னருஞ்சுரும்பு
கண்ணகன்பெரும்பு
அண்ணல்வெங்கரி
உண்ணவும்ருடைய

(உ)

அடிமிசைத்துளிபு
முடிஉறப்புலர்ந்த
நெடிதுயிர்த்துண்ட
பொடிமிசைப்புரண்ட

(ங)

பாலையேய்நிறத்தொ
ஒலையேய்நெடுங்கடல்
மாலையேய்கெடுமுடி
வேலையேயெடுத்தக

(ச)

கான்றலேண்ணிய
தோன்றலேஅவ்வழி
ஆன்றவர்உணர்த்திய
முன்றுபத்தாயிரத்தீ

(ஊ)

அப்படைகங்கைய
துப்புடைக்கடலின்
ஒப்புடைஅண்ணலே
இப்படைஎடுத்திதன்

(சு)

குக்கள்ளப்பெயரிய
தொகைமுரட்டேன
நகைமிக்கணக
புகைஉறக்குனிப்பு

(ஊ)

மைஉறஉயிர்தளம்
கைஉறுகவர்அயில
ஐயுநாருயிரம்உரு
மெயஉறுதானைய

(ப)

அ. யோத்தியாகாண்டம்.

குகற்படலம்.

கட்டியகரிசையன் ஷத்தவாயினன்
வெட்டியமொழி னன்னிழிக்கும்தியினன்
கொட்டியதுயி னன்னுறிக்கும்கொம்பினன்
கிட்டியதமர்என கிளர்த்ததோளிணன்.

(38)

எலிஎலாம்இப்பை அரவமயான்என
ஒலிஉலாம்சேனை யஉவந் தகையினன்
வலிஉலாம்உலகின் றாமும்வளஉகிர்
புலிஎலாம்ஒருவழி குந்தபோலவே.

(39)

மருங்கடைதெனக லாவதுதோன்றினான்
ஒருங்கடைகெடும் டைஒல்என்ஆர்ப்பினோ
டருங்கடையுகமத லில்அசனிமாமழை
கருங்கடல்கிளர்தெ னக்கலந்துமுழவே.

(40)

தோன்றிபுளிஞ றோக்கிச்சூழ்ச்சியின்
உன்றியசேனை டம்பர்ஏற்புதம்
சேன்றனன்என உரித்தினைகருகுவான்
ஆன்றபேர்அசு றிஅமைதிர்ஆனன்றான்.

(41)

துடிஎறிநெறிகு மதுறையும்கறநற
ஒடிபெறியும்பி ள்பாதுமூட்டலர்
கடிஎறிகங்கையி ள்கணாவத்தோர்களைப்
பிடிஎறிபடவ னப்பெயர்த்துமடறுவான்.

(42)

அஞ்சனவ னன்னன்ஆர்உயிர்நாயகன்ஆனாமே
வஞ்சனைய லஅரசுயதியமன்னரும்வந்தோ
செஞ்சரம் பனதிஉயிர்நவன்நனசெல்லலோ
உஞ்சிவநாயகிழல்பயகுநன்என்றைஒழாரோ.

(43)

ஆழமெ டம்புனலகைகடந்துவர்போவாரோ
வேறொ டம்புனலகண்டுவிளங்கிடும்விலலாரோ
தோழன் மளநவர்கொல்லியசொல்லலாரோ
ஏழன்ம லிடன்இறந்திலன்என்றைஏசாரோ.

(44)

முன்ன னன்னன்நனைத்திலன்மொய்புடிஅண்ணனார்
பின்ன னன்னன்நன்னன்என்றிலன்அன்னவைபேசாரேனன்
என்னு னன்னன்இகழ்த்தகிலன்எல்லைகடர்கன்றோ
மன்னிவர்கொஞ்சிலிசிலைகடர்வீடுமசரமவாயலோ.

(45)

பாவமுமின்றபெரும்பழியும்பகைநண்பேடும்
எவமும்குண்பவைமண்ணுலகாளபவர்எண்ணுரோ
ஆவதுபோகன்ஆர்உயிர்த்தோழமைகந்தால்மேல்
போவதுசேனையும்ஆர்உயிரும்கொடுபோயதுன்றோ.

(46)

அருந்தவம்என்னுணர் ஆளஇவன்புவிஆள்வானோ
மருந்தெனின்அன்னுயிர்வண்புழுகொண்டின்மாயேனோ
பொருந்தியகேண்மைஉகந்தவாதம்மொடுப்பாகாதே
இருந்ததுன்அகழிக்குவென்என்கடன்னின்றுமே.

(47)

அம்பியும்மாமுமிடைந்தபெரும்படைமுற்றாரும்
வம்பியலதார்இவ்வாள்வலிகைக்கடந்தன்றோ
வெம்பியவேடர்உளீர்துறைஒடும்விலக்கிரோ
நம்பிமுன்னோஇனிமையியர்மாய்வுதான்என்றோ.

(48)

போனபடைத்தலைவீர்தமக்கிளையோகாஇச்
சேனைகிடக்கிடசேவர்வரிநிலைமாமேகம்
சேனைபடத்தூர்சுறைபடச்சுடர்வாளோடும்
தானைபடத்தனியானைபடத்திள்ளையேனோ.

(49)

நின்றகொடைக்கைகள்அன்பன்உடுக்கெடுஞ்சே
அன்றுகொடுத்தவன்மந்தர்பலத்தைஎன்புமரலே
கொன்றுருவித்தநிணம்கொன்பிணக்குவைகொண்டோடி
துன்றுதினைக்கடல்கங்கைமடுத்திடைதுராதோ.

(50)

ஆடுகொடிப்படைசாடிஅறத்தவரோஆ
வேடுகொடுத்ததுபாள்எனும்இப்புதுழ்மேனிரோ
நாடுகொடுத்ததன்நாயகனுக்கிவநாயகனும்
காடுகொடுக்கிலர்ஆகிஎடுத்ததுகாணிரோ.

(51)

மாமுனியர்க்குறவாழ்வனத்திடையேவாமும்
கோமுனியத்தகும்என்றுமனத்திதைகொள்ளாதே
எழுனைஉற்றிடவழிசுடற்படைஎன்றாலும்
ஆழுனைபித்திசுடர்எனஇப்பொழுதானாதோ.

(52)

என்பனசொல்லிஇரும்பனமேனியர்எனோர்முன்
வன்பனாவிலலினம்மலையாதேளினன்வாள்வீரர்
கன்பனாமிசின்நன்னன்நின்றுதுகண்டரிஎநன்ன
முன்பனிவந்தமொழிந்தன்னமுறிபதேவல்லான்.

(53)

கள்

கேது,

கங்கையிருகாடையங்கண்கிறத்தராவாயான்
உங்களுக்குத்தனிரத்தருயிர் துணைவன் உயர்தோளான்
வெங்குறியின் ஏறையின் விநிபித்தலேலையினான்
கொங்கலருமறுத்தனார் கருகன் என்னுமகுறி உடையான். (௨௫)

சமகாணும் திண்மையன் கணகாணுக்கா தலான்
அற்காணிற் கண்டனைய அருகமைந்த மேனியான்
மற்காணும் திருநெடு தாளமழைகாணும் மணிபிறத்தாய்
பிற்காணும் உள்ளத்தான் நெறிநிர்நிற் மன்னன் என்றான். (௨௬)

தன்முன்னே அவன் தன்மைதன் துணாவன் முக்துரைத்த
சொன்முன்னே உவகுகின் தருகிலாத் திருமனத்தான்
மன்முன்னே தழிக்கொண்ட மணக்கினிப துணைவனேல்
என்முன்னே அவற்காண்பெய்யானே சென்றெனமுத்தான். (௨௭)

என்றெழுத்தகம்பியொடுமளமுதின் தகாதலொடு
குன்றெழுத்து சென்றதெனக்குறிகுங்ககககாருது
நின்றவனே கோக்கினான் திருமேனியிலே உணர்ந்தான்
துன்புதருந் துங்குருகியினர்கொண்டான் என்றான். (௨௮)

வற்கலையின் உடையானை மாசடைந்த மெய்யான்
நற்கலையில்துள்ளன் நகையிழந்த முகத்தாரை
கற்குளியக்கணியின் துயரானை கண்கூற்றான்
வீறதையின் நின்றிடநிழலிம்முற்றுபின் நெழுபித்தான். (௨௯)

கம்பியுமன்னாய் நனைவக்கிடுகின்றான் அயல்கின்றான்
தம்பியையும்குக்கின்றான் தவவேடம் தலைகின்றான்
துன்புடனொருமுடிவில்தைசேரக்கிதகொழுநின்றான்
எம்பெருமான் பின்பிறத்தார் இழைப்போயின்பிறப்பென்றான். (௩௦)

உண்டிக்கண் ணுடையான் உலையாத அன்புடையான்
கொண்ட தவவேடமே கொண்டிருந்தான் குறிப்பல்லாம்
கண்கினிற் துபெயர்கின்றேன் காண்பின்கள் நெறிஎன்னு
தன்மொழிநாலாயில்லுந் தனியோதான் லுத்தான். (௩௧)

வந்தெகிகொழுதானை லணங்கினன் மலர் இருத்த
அத்தன ணும்தனை லணங்கும் அலணம் அவன் அடிநிழ்தான்
தன்மையி ணும்களிகுரத்தருவினுள் தகவுடையோர்
நின்றதயி ணும்கென்னியி ணுமயிற் றிருக்குயிர் தியான். (௩௨)

கேது

தழுவின புளிஞர் வேந்தன் தாமரைச் செங்குணை
எழுவினும் உயர்த்த தோளையாய் தியதென்னே என்ன
முழுதுல்கனித்த தக்கை தமுத்தையோ முறையின் உின்றும்
வழுவினன் அதுவே நீக்கமன்னனைக் கொணர்வான் என்றான். (௩௩)

கேட்டனன் திராதர் வேந்தன் திளர்ந்தெழுந்த யிரன் ஆதி
மீட்டும் மண்ண தலில்லிழ்ந்தான் விமயினன் உவகைகிங்க
நீட்டருமேனிமைத்தன் சேவழக்கமலப்பூவில்
பூட்டிய கையன் பொயிலுள்ள ததன்பு கலல் உற்றான். (௩௪)

தாய் உரைகொண்டிதானை தளியந் தரணிதன்னை
தியின்னை என்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தெக்கி
போயினே என்ற போழ்து புகழினைப் தன் னாமகண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேள் ஆவோடு நிரியல அம்மா. (௩௫)

என்புகழ்நின்ற சேழையினனேன் இரவி என்பான்
தன்புகழ்ந் தன்மறமறநெடுகினை த்தவிர்த்து மாபோல்
மன்புகழ்நெருமை துங்குளமாபினை புகழ்ச்சு எல்லாம்
உன்புகழ் ஆக்கிக் கொண் டுயர்குணத்தரவுத்தோளாய். (௩௬)

என்னை இவை அன்னமா நமது பையலன்பலவும்கூறி
புனைகழற்புலவுவேறன் புளிஞர்கொன்பொருவில் கா தல்
அனையலர்க்கமைந்தென் தான் ஆர் அவற்கன்பிலாதார்
நினைவருங்குணம் கொடா நேர இராமன் மேல்பிரிந்த கா தல். (௩௭)

ஆவ்வழி அவனே கோக்கி நுள்கருவாரி அன்ன
செவ்வழி உள்ளத்தன்னில் தென்றிசை செவ்வகைப்பி
எவ்வழி உறைந்தான் நடுமுன் என்ற லுமள யினர் வேந்தன்
இவ்வழி வீரயானை காட்டுவல்ல முகன்றான். (௩௮)

காரனக் கடிது சென்றின் கல்லிடைப்பித்த புல்லின்
வார்சிலைத்தடக்கை வள்ளல் வைநியபளிகண்டான்
பார்மிசைப்பதைத்து விழ்த்தான் பருவரம்பரவைபுக்கான்
வார்மணிப்புனலால் மண்ணை மண்ணுநீரட்டி ம்கண்குண். (௩௯)

இயன்றதென்பொருட்டினுள் இவ்விடம் உனக்கென்ற போழ்தும்
அயின் நனைகிழங்கும் காயும் அயிர்தென அரியபுல்லில்
அயின் நனை எனவும் ஆவி துறந்திலென்குடருங்காக
ருயின் துயர்மகுடம் குடம் செவ்வமும்கொள்வெனயானே. (௪௦)

தூண்டரவிவர்த்ததோளான்பின்னரும்சொல்லுவான்அந்
நீண்டவந்துவின்றகுழல்துளினிலிமிர்த்தேயம்
பூண்டவன்தொடர்ந்துவினேபோந்தவன்பொழுதுநீத்த
தியாண்டெனஇனிதுகேட்டான்ஏயினர்கோன்றுதனைச்சொன்னான். (சக)

அவ்வைஆண்டமைந்தமேனிஅழகனும்அவனும்துஞ்ச
விலலைவன்றியகையோடும்வெயதுயிர்ப்போடும்வீரன்
கவலைஆண்டயாந்ததோளாய்கண்களீர்சொரியக்கங்குல
எல்லையான்பளவுமநின்றான்இமைப்பில்வையனம்என்றான். (சக)

என்பததைக்கேட்டமைந்தனஇராமனுக்கிரையாள்என்று
முன்பொத்ததோற்றத்தேமிலயான்என்றுமமுடிவிலாத
துன்பத்துக்கேதுவானேன்அவன்அதுதுடைக்கின்றான்
அன்பத்துக்கெல்லையேஅழகிதென்அடிமைஎன்றான். (சக)

அவ்வைஆண்ணல்தானும்அன்றரும்பொடியின்வையி
தெவ்விலைதரவின்றார்க்கும்செழிகழற்புளிஞர்கோமான்
இவ்விலைக்கங்கைஆறின்என்றினைஅயின்எம்மை
வெவ்விடர்க்கடல்வின்றெற்றிலேந்தன்பாவிடுத்திதன்றான். (சக)

என்றெனப்புளிஞர்வேந்தன்நண்ணினன்தமசுராவாய்
சென்றுநீதருதிர்என்னவந்தனசெவ்வசொன்னளிக்
குன்றெனக்குளிக்கும்அம்பொற்குவடெனநீபேரன்மான்
ஒன்றெனநாணிப்பல்சென்றருவகொண்டனைஆன. (சக)

நங்கையாநடையின்அவ்வைமேலுறுசெலவாராவாய்
கங்கையுமீட்டிலாமைமிடந்தனகலந்தளமும்
அங்கொழுகிழித்திவற்றுமஅமைதியின்அவ்வையத்
திக்கொடல்விழித்துவற்றுமருவினைஎன்னலஆன. (சக)

வந்தனவாம்பிலநாவாய்லரிசிலைக்குரிசில்மைந்த
நிந்தனையாவென்றுசிறுநங்கிபேரிவர்கோன்செப்ப
சுந்தரவரிவிலாநாம்குமர்தன்நனைகோக்கு
என்றதயித்தானைதன்னையுற்றுதினினின்என்றான். (சக)

குரிசினதெவ்வால்அக்குரகதத்தோர்வலாநாம்
வரிசையின்வழாமைநோக்கிமரபுளிவகையின்என்ற
கரிபரிநிரதமகாலாள்சனக்கருகையிலவேலை
எரிமணியினையின்விசும்பங்கையாதெற்றவன்றே. (சக)

இடிபடுமுழக்கம்பொங்கினமழைமகானை
முடிவறமுதப்பவழிஇறுதியின்மொய்ப்பபோல
கொடியொடுவங்கம்பேலைகும்பொடுபடர்வபோல
நெடியகைகெடுத்துநீட்டிநீந்தினகெடுங்கைவேழம். (சக)

சங்கமும்மகரமீனும்தரளமும்மணியும்தள்ளி
வங்ககீர்க்கடலும்வந்துதன்வழிப்படரமானப்
பொருகுவெங்கையுறுகக்ககளைஓர்இப்போயிற்றம்மா
கங்கையும்இராமந்தானும்காதலதென்னமாதோ. (சக)

கொடிஞ்சொடுதட்டும்அச்சம்ஆழியும்கோத்தமொட்டும்
கெடுஞ்சுவர்க்கொடியும்புரவும்கெறிவருமுறையின்நீக்கி
விடுஞ்சுவர்புரவியோடும்வேறுவேறெற்றிச்சென்ற
மடிஞ்சபின்உடம்புகூட்டும்வினைஎனவயிரத்தோர்கள். (சக)

நாலிண்டாயகொழுவைநிலநாவாய்களமீதா
சேல்திரண்டனையஆயகதியொழும்நதியிற்சென்ற
பால்திரண்டனையமெய்யபயம்திரண்டனையகெஞ்ச
கால்திரண்டனையகலகெஞ்சக்கலின்பார்மா. (சக)

ஊடுநெருக்கிஒட்டொருவாரும்துறவாருள்
சூடகத்தளிக்கைமாதர்முயினிதுவன்றிதோன்ற
பாடியல்களிலல்பாணைப்பதிஅம்கடையிற்சூக்க
கோடுகள்மிடைந்தனவமிடைந்தனகுலவுகொங்கை. (சக)

பாங்கின்உத்தரியம்மாபடர்தினாதவழிநீரின்
வீங்குநீர்அழுவங்குளின்விழுமதக்கலுழிவெள்ளத்
தோங்கல்கள்தலைகளேதான்நெளித்தவண்டயந்தரும்பம்
பூக்குழற்கங்கைகங்கைமுலைஎனப்பொலிந்தமாதோ. (சக)

பொலன்குழைமகளிர்நாவாய்போக்கின்ஒன்றென்றுதாக்க
மலங்கினர்இரண்டுபாலும்மறுகினர்வெருவிநோக்க
அலங்குநீர்வெள்ளமதள்ளிஅழிதரஅங்கும்இங்கும்
கலங்கின்வெருவிப்பாயும்சுயற்குலமிகர்த்தகன்கள். (சக)

இயல்வறுசெலவின்நாவாய்திருகையுமளயினர்தூண்ட
அயல்வனதுடுப்புவிசுமதுவலைகளிர்மெனது
சுயல்வறுபாவைஅல்குலுவிப்புறத்தளிப்பபுள்ளத்
தயர்வுறுமதுகைமதர்க்கயர்வுயிர்ப்பளித்ததம்மா. (சக)

அயோத்தியாகாண்டம்.

இக்கனா இளைத்தசேனா எறிகடல் முகத்துள்ளி
அக்கனா அடையவிசிவநியன அணுகுமநாவாய்
புக்கலை ஆழிநீர்நீர் பொறுத்தன போக்கிப்போக்கி
அக்கனா துலரிமீனும் அகன்மழைநீர் தந்த அம்மா. (௫௭)

அகிலிடு தாபம் அன்ன ஆய்மயிற் பீலி ஆர்த்த
முருளிமுரண்மாத்தன கொடும்பென முயிலின் வண்ணத்
துவிலைகிடுகிடு துடிசெம்பொற்றகட்டிடை தொடுத்தமுத்தம்
நகுக்கொடிநெடியபாயின் நவ்வெனச் சென்றநாவாய். (௫௮)

ஆனனம் கமலத்தன்ன மின் அன்ன அமிர்தச் செவ்வாய்த்
தேனை குழலார் ஏறும் அம்பிகளின் துமுத்தம்
மீனென விநிதகங்கைகலின் என பண்ணை முற்றி
வானவாமகளிர் ஊருமா னமேகித் தந்தமாதோ. (௫௯)

அளிபித் துழாவுதின்கோல்த் துடுப்பிடுகாவில் தோன்ற
நளிபுனலும் ஓகை ஆற்றின் கடத்தென செல்லும் நாவாய்
களிஉடைமஞ்ஞை அக ள்கனககுழைகயற்கண்மாதர்
ஒளிர் அடிக்கமலம்திண்ட உயிர்ப்படைத்தலவே ஓத்த. (௬௦)

மையதுவிதமலேமணனில் மம்மம் ஓர் உலகி முற்றும்
மெய்வினை தலமே அன்றி மீமலும் ஒன்றுள கொகிழோர்
செய்வினை நாவாய் ஏறித் திண்டலர் மனத்திற் செல்லும்
மொய்விசும்போடம் ஆர்த்தேவரின் முனிவர்போனார். (௬௧)

வேறு,

அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்
நிறுதிசெய்சேனை புமளலே தீர்நகர்
மறுவறுமாக்களுந் மகளிர் வெள்ளமும்
செறிதினாகங்கைகலின் கிடைக்கச் சென்றவே. (௬௨)

சுழித்துநீர்வருதுறை ஆற்றைச் சூழ்ப்படை
கழித்துநீர்வருதுறை ஆற்றைச் சூழ்ப்படை
அழித்துவேறவனிபண்டாண்டவோர்தரை
இழித்துமேல் ஏறினாந்தா னுமஏற்றினான். (௬௩)

தன்னனதம்பியும் தாயர்முவரும்
சொன்னதேர்வலவனும் தாயதோழனும்
துன்னிளர் ஏறலும் துழா துடுப்பெனும்
நன்னயக்காழினுல்த் தல்மேயினான். (௬௪)

குரப்பட்டலம்.

வேறு,

சுற்றத்தார்தேவொடும் தொழுவின் கோசலையைத் தொழுதுகோக்கி
வெற்றித்தார்க்குரிசில் இவர் ஆர் என்று கன்கினவவேந்தர்வையும்
முற்றத்தான் முதமநேவீழும் லகமசன் றுனை முன் னன் றுனை (௬௫)
பெற்றத்தால் பெறும் செல்வம் யான்பிறத்தலால்துறந்த பெரியான் என்

என்ற லுமே அடியின் மிசைசெடி துவிழ்ந்தமூலானே இவன் யார் என்
து கன்றுபிரிகாராவின் துயர் உடையகொடி வின் வகழற்காலமைத்தன்,
இவர் லுனைவன் இராகவனுக்கில் தருவற்குமு இளையவற்குமெனக் குமுமு
த்தான், குன்றையதிருநெடுநீரோட்குக் கன் என்பான் இந்நின்ற குரிசில்
என்றான். (௬௬)

நைவீர் அலிமைத்தீர் இனித்து யரால்நாடிற் துக்காடுகோக்கி
மெய்விநர்பெயர்ந்ததுவும் லம் ஆயிற்றும் அன்றே விலங்கல்தின்தோ
கைவீரக்களிறையகலினை இவன் தன்னே மிகல்துநீர்கள் (௬௭)
ஐயீரும் ஒருவீர் ஆய் அகலிடத்தை நெய்க்காலம் அளித்திர் என்றான். (௬௮)

அறந்தாலே என் கின்ற அயல்கின்ற தனைகோக்கி —————
நாளை உளா என்ன நெறிதிறம் பாத்தன் மெய் பரிப்பதாக்கி, இறந்தா
ள்தனை இளந்தேவியர் வாக்கும்தொழு குலம் ஆர் இராமன் பின்பு, பிறந்
தானும் உளா என்ன பிடியா தான் தனைப்பயர் பெரியான் என்றான். (௬௯)

சுடுமயானத்திடை தன் துளை ஏகத்தோன்றல் யர்க்கடலின் ஏக
கடுமை ஆரகாளாகத்தாக்கருணை ஆர்கலி ஏக்கக் கற்கால்மாயன்
நெடுமையால் அன்றாந்தல்கெல்லாம்தன்மக் கேகினைத் தசெய்யும்
கொடுமையால் அள ————— ஆர் இவர் என்று கன்னக்குரிசில்கூறும். (௭௦)

படர்எலாம்படைத்தகோப்பழிவளர்க்கும் செவிலியைத்தன்பாழ்த்
தபாளிக், குடரிலேவெடுங்காலம் கிடத்தேற்ற மூயிர்ப்பாரம்குறைத்து
தேய, உடர்எலாம் உயிர் இலா எனத்தோன்றும் உகத்தே ஒருத்தி அன்
நேடுடர் இலாமுகத்தானே அறித்தலையே லுந்நின் னுள்ளை னன் னுள்

(வேறு) என்னைக்கேட்டல் இரக்கம் இலானையும்
தன்னற்கையின் வணக்கின தாயன
அன்னப்பேடை சிறை இலதாயக்கரை
துன்னிற்றென்னவும் வந்ததுதோணியே. (௭௧)

இழிந்ததாய்சிவிகையின் ஏறத்தான்
பொழிந்தகண்ணில் புதுப்புனல்போயினான்
உழிந்திலன் குகனும் உடவ் ஒதினான்
கழிந்தனப் பலகாலம் காணினான். (௭௨)

அயோத்தியாகாண்டம்.

பரத்தின்நீங்கும்பரத்தவன்என்னும்பேர்
வரத்திலமிக்குயர்மாதவன்வைகிடம்
அருத்திகூர் அணுகின்ன ஆண்டவன்
விருத்திவேதியோடெதிர்மேவினான்.

(எக.)

கௌ-வது. குகப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம். ௧௦௯௭.

கௌ-வது. சினைகண்டுநீங்குபடலம்.

வந்தமாதவத்தோனை அம்மைந்தனும்
தந்தைஆம்எனத்தாழ்ந்துவணங்கினான்
இந்துமௌலி அன்னாநம்இரங்கினான்.
அந்தமில்லுணத்தாசிகள் கூறினான்.

(௧)

என்கமாமுடிமுடிநின்பால்இயைந்
தடுத்தபோது அசாண்டிலே அய்யகீ
முடித்தவாரசை நகரையைமுகூடா
சுடுத்தாண்டாந் குறமுளதியெதென்ன.

(௨)

சினக்கொடுத்திற் சேற்றவெந்தியினான்
மனக்கடுப்பினன் மாதவத்தோங்கலை
எனக்கடுத்தியு மபிலேஎன்றான்
உனக்கடுத்தது அன்றாவோய்என்றான்.

(௩)

மறையின்கேள் மருமன்இனத்தோன்றல்பின்
முறையின்நீங்கிடு முறிலம்கொள்கிலேன்
இறைவன்காண் ஆம்எனில்யாண்டெலாம்
உறைவென்காணத்தொருகுடனேஎன்றான்.

(௪)

உரைத்தாசகம்கேட்டலும்உள்ளமுந்
தினாத்தகுதலிருந்தவத்தோர்க்கெலாம்
குரைத்த மனியோடுள்ளம்குவிந்ததால்
அரைத்தாந் துகொடப்பியதென்னவே.

(௫)

ஆயகாதலோடையனைக்கொண்டுதன்
தூயசாலை உறைவிடமதுன்னினான்
மேயசேனைக்கமப்பெனவிருந்தென
தியின் ஆவிதிசெகையின்நீங்கினான்.

(௬)

சினைகண்டுநீங்குபடலம்.

அறந்தசெல்வன் சினையத் துறக்கமுதான்
பறந்துவந்துபடிந்ததுபலசன்
பிறந்துவேறோருலகுபெற்றார்என
மறந்துவைகொன்முன்னைத்தமவாழ்வெலாம்.

(௭)

நந்தலில் அறமந்தினர் ஆமளன்
அந்தரத்தின் அரம்பையர் அன்பினர்
உந்துவந்தெதிர்வுத்தினர்மைந்தனர்
இந்துவந்தொடர்கோயில்கொண்டேகினார்.

(௮)

சானம்கன்குரைத்தார்சுளிர்வானிடை
ஆனகங்கை அரும்புன்னஆட்டினார்
தானமாமணிக்கற்பகம்தாவிய
உன்னமில்லமலர் ஆடைஉடுத்தினார்.

(௯)

கொம்பின்நீன் அதுடங்குதுகொள்கையார்
செம்பொனின் கலராசுதிருத்தினார்
அம்பரத்தின் அரம்பையர் அன்பொடும்
உம்பாடு அதுகாது அயிர்தாட்டினார்.

(௧௦)

அஞ்சடுத்த அம்மனி அலத்தகப்
பஞ்சடுத்தபரிபுரப்பல்லவ
நஞ்சடுத்ததயனிபாந்விடில்
துஞ்ச அத்தனைமைந்தருமதுஞ்சினார்.

(௧௧)

ஏந்துசெல்வன் அம்மையவர் ஆம்எனக்
கந்தல்தெய்வம்களிக் கொண்டாடினார்
லேந்தர் ஆதிவினையின்விந்ருதோன்
மரத்தாசு அம்மவரிசைவழாமலே.

(௧௨)

மாதர்யாவரும்வானவர்கேளியர்
கோதில்செல்வத்துவையின்கொவ்வையாய்
நீதில்செல்வமடங்கையர்சேடியர்
தாதிமார்க்கைததம்பணிகேட்பவே.

(௧௩)

நந்தகந்தவளங்கலில்உண்மலர்
கந்தமந்தியகற்பகக்காவில்லின்
நந்தர்வந்தென அந்திதன்மைந்தர்
மந்தமந்தமனந்ததவாடையே.

(௧௪)

௧௮

மரன்றளிக்குலம்மனமதம்வந்துண
தேன்றளித்தகவளமும்செங்கதிர்
கான்றெற்றழைக்கற்றையும்கற்பகம்
நவ்றளிக்கநகர்த்தையானேயே.

(௧௫)

நாகதர்க்கமம்சுலகுலத்தநீர்
கரகதக்கிரகஸ்மிதீர்த்துண்டன
மரகதத்தின்கொழுந்தெனவார்த்தபுல்
குரகதத்தின்குழாங்களும்கொண்டவே.

(௧௬)

இன்னர்இன்னணம்பாவரும்இத்தீரன்
தன்னுபோகங்கள்தயத்தனத்தோன்றல்தான்
அன்னகாயும்கிழங்குமடைப்பகல்
பொன்னின்மேனிபொடிஉறப்போக்கினான்.

(௧௭)

நீலுஅல்லிருளநீங்குலமகீங்குமாய்
முலம்இல்கனவிவருமுற்ற
எலும்புதயப்பவர்க்கேறுசெல்
காலமளன்க்கதிருவந்தோன்றினான்.

(௧௮)

ஆறிவின்றமம்ஆற்றலர்வாழ்வென
பாறிய்ததுசெல்வம்பரித்தீர
தேறிமுக்கைத்தமழிதைவர்ஆயினர்
மாறிவந்துபிறத்தன்னமாட்சியார்.

(௧௯)

காலையன்றெழுந்தகணலொனவர்
வேலைஅன்றளிகமேளன்றிமிஅற
சோலையும்கிரிகளும்சுண்ணம்ஆயஎழ
பாலசென்றடைந்ததுபாதன்சேனேயே.

(௨௦)

எழுத்ததுதான்அதிவளியுள்வெய்வவன்
அழுத்தினர்அவிப்பருமெம்மைஆறினான்
பொழிந்தனகரிமதம்பொடிவெண்கானகம்
இழிந்தனஅடிநடந்தெறாணமையே.

(௨௧)

வடிஉடைஅயிற்படைமன்னர்வெண்குடை
செடிஉடைசெடிதில்செய்கதிப்பொது
படிஉடைப்பரல்உறைப்பாலேமேல்உயர்
கொடிஉடைப்பர்திறருளித்தென்குமே.

(௨௨)

பெருமியசெல்வம்சீழிஎன்றான்வாயின்
நிருகியசீறத்தால்செம்மைஆயநிறம்
கருகியஅண்ணலைக்கண்டிகாதலின்
உருகியதளிர்ந்தனஉலவைசுட்டமே.

(௨௩)

வன்றெதுபாலையமருதம்ஆம்எனச்
சென்றதுதித்திரகூடம்சேர்த்ததால்
ஒன்றுரைத்தாபிரினும்ஒழுக்கம்வன்றெளப்
பொன்றியபுரவலன்பொருளில்சேனேயே.

(௨௪)

தூளியின்படலையும்தூகம்தேரொடு
மூளிருஞ்சினக்கரிமுழங்கும்ஒதையும்
ஆளிருங்குழுவினர்ஆரவாரமும்
கோளிரும்படைஇதென்றுணரக்கூறவே.

(௨௫)

எழுத்தனன்இளையவன்ஏறினான்நிலம்
கொழுந்தயர்த்தனையதோர்கெடியகுன்றின்மேல்
செழுத்தினைப்பரவையைச்சிறுமைபெசிய
சுழந்தவலரிசிலைக்கடலைநோக்கினான்.

(௨௬)

பாதன்இப்படைகொடுபார்கொண்டான்மறம்
சுருதிஉளகிடத்தோர்கதலுக்காதலால்
விரதம்உற்றிருத்தவன்மேல்வந்தான்இது
சாதம்மற்றில்மெனத்தழங்குசீற்றத்தான்.

(௨௭)

குதித்தனன்பாரிடைகுலமிக்மெழ
மிதித்தனன்இராமனைவினாவின்எய்தினான்
மதித்திலன்பாதன்நின்மேல்வந்தான்மதிள்
பதிப்பெருஞ்சேனையின்பரப்பினான்என்றான்.

(௨௮)

கட்டினன்சுரிகையும்கழலும்பல்களைப்
புட்டிலும்பொறுத்தனன்கவசம்பூட்டமைத்
திட்டனன்எடுத்தனன்வரிவில்வந்தலை
தொட்டடிவணங்கினிந்நிலையசொல்லினான்.

(௨௯)

இருமையும்இழந்தஅப்பாதன்எத்துதோள்
பருமையும்அன்னவன்படைத்தசேனையின்
பெருமையும்மின்னொருபுவிபுலத்தளன்
ஒருமையும்சுண்டினிவந்ததுஉள்ளம்நீ.

(௩௦)

அயோத்தியாதாண்டம்.

படாளலாம்படப்படுமபருமயானேயின்
திடாளலாம்படபுனதேருமபுனதன
குடாளலாம்புதனகுருதிஆறுகள்
கடாளலாம்படப்பனபலவுமகாண்டிஆல்.

(௩௧)

கருவியுமகைகளுமகவசமாப்பழம்
உருவினஉயிரினோநிரம்தோய்வில
திரிவனசுடர்க்கணைநிலைக்கையானேகரை
வெருவரச்செய்வனகாண்டிவிரதி.

(௩௨)

கோடகத்தேர்படுகுதினாதாவிய
ஆடகத்தட்டிடைஅலகைஅறதுகு
கோடகத்தட்டிக்கைகளகவ்விக்ந்ததின
நாடகமடிப்பனகாண்டிநாகதி.

(௩௩)

பண்முதிர்களிற்றொடுபரதன்சேனையின்
எண்முதலதுறுத்துநான்இமைப்பில்நீக்கலால்
வின்முதுகாண்டிவெல்லையுடைவின்
மண்முதுகாற்றவிகாண்டிவள்ளல்நீ.

(௩௪)

நிலந்தவான்குருதியின்நீத்தமநீத்திமெய்
செவந்தசாதகொடுதிருகட்களியும்
கவந்தமும்உலகம்நீனகையதாய்தென்
றுவந்தனகுனிப்பனகாண்டிஉமபர்போல்.

(௩௫)

குழிவெங்கடகரிஹாகராசிகள்
பாழிவன்புயத்திகலையவர்பட்டற
வீழிவெங்குருதியால்அலைந்தவேலைகள்
ஏழும்ஒன்றாகிநின்றினைப்பக்காண்டிஆல்.

(௩௬)

ஆள்அறஅலங்குநீதர்அழியஆள்வர்
வாள்அறவரிசிலைதுணியமாக்கரி
நாள்அறத்தலைஅறப்புறவிறாளொடும்
தோள்அறவடிக்களைதொடப்பக்காண்டிஆல்.

(௩௭)

தழைத்தவான்பிறைபனதசையும்கவலின
ஆழைத்தவான்புறவைகள்அலங்குபொன்வடும்
பிழைத்தவான்புழிபுக்கிருவார்மார்பிடை
புழைத்தவான்பெருவழிபோவக்காண்டிஆல்.

(௩௮)

கிளைகண்டுநீங்குபடலம்.

ஒருமகன்காதலின்உலகைகோய்செய்த
பெருமகன்எவலில்பரதன்நான்பெரும்
இருநிலம்ஆள்கைவிட்டிந்தென்ஏவலால்
அருவரகாள்வதுகாண்டிஆழியாய்.

(௩௯)

வைவயகம்துறத்துவந்தடவிவைகுரல்
எய்தியதுனக்கெனநினைநன்றலன்
நைதல்கண்டிலந்தவன்கவையின்ஹயிப
கைகலான்மகள்விழுந்தரற்றக்காண்டிஆல்.

(௪௦)

குருகுடிஅழல்கிபிர்அலகைவெல்லினாய்
விரகுசொருகொடியிலஇவ்அனிகவேலையை
உரஞ்சுடுவடிக்களைஒன்றில்வென்றமுய
புரஞ்சுடும்ஒருவனிற்பொன்வென்றான்என்றான்.

(௪௧)

இலக்குவஉலகம்ஒர்ஏழர்ஏழம்கீ
கலக்குவான்என்பதுகுருதிவெல்லினாய்
விலக்குவதரிததுவின்மப்பலவேண்டுமே
புலக்குரிததொருபொருள்புலக்கேட்டஆல்.

(௪௨)

நஞ்சுலத்ததித்தவர்கவையுநீக்கினர்
எஞ்சுலப்புறவர்களஎண்ணில்யாவரே
தஞ்சுலத்தொருவரும்தருமம்கீக்கினர்
பொஞ்சுலத்திரளொடும்பொருததோவிரியை.

(௪௩)

எனைத்துளமறைஅவைஇயம்பறபாலன்
பனைத்திரள்கரக்கரிப்பரதன்செய்கையே
ஆனைத்திறம்அலகைஅல்லஅன்னது
நினைத்தலைஎன்வலிந்தோயொருகுதினால்.

(௪௪)

பெருமகன்என்வலிந்திறந்தகாதலின்
வருமஎனநினைகையும்மனைஎன்வலின்
தருமஎனநினைகையும்தவிரத்தானையின்
பொருமஎனநினைகையும்புலமைப்பாலதோ.

(௪௫)

பொன்னெடுமபொருதழந்தாதன்போத்தனின்
நன்னெடுமபெரும்படைநல்கல்அன்றியே
என்னெடுமபொருமஎனஇயம்பறபாலதோ
மின்னெடுமபொருவிறிளங்கும்வேலினாய்.

(௪௬)

அயோத்தியாகாண்டம்.

சேனுயர்தருமத்தின்தேவசெம்மையின்
ஆணியை அன்னதுநீனைக்கல் அருமே
பூணியல்மொய்ம்பினுய்போந்ததினடெனைக்
காணியநீதுபின்னும்காண்டி ஆல்.

(சஎ)

என்றன இளவலேநோக்கினந்தலும்
நின்றனன்பரதனும்நிமிர்தசேனையை
பின்றருகென்றுதன்பிவின்காதலில்
தன்றுணைத்தம்பியும்தானும்முந்தினான்.

(சஅ)

தொழுதுயர்கையின் துவண்டமேனியன்
அழுதழிகண்ணினன் அலலம்சுதென
எழுதியபடிவம்ஒத்தெய்துவான்றனை
முழுதுணர்ச்சிந்தையான்முடியநோக்கினான்.

(சக)

கீர்ப்பொருமேனியுக்கண்ணன் காட்டினான்
ஆர்ப்புறுவரிசிலைஇனையஐயநீ
தேர்ப்பெருந்தையால்பரதன்சேறிய
போர்ப்பெருங்கோலத்தைப்பொருந்தநோக்கினான்.

(ரு)

எல்லொடுங்கியமுகத்திளவலின்றன்
மல்லொடுங்கியபுயத்தலனைகைதெழும்
சொல்லொடுங்கினத்தொடும்உணர்வுசேர்தர
வல்லொடும்கண்ணநீர்நிலத்தவீழவே.

(ருக)

கோதறத்தவம்செய்துருதிப்பிள்ளய்திய
நாடனைப்பிரிந்தனளாலத்தநீகினுள்
வேதனைத்திருமகள்மெலிகின்றான்விடு
துதெனப்பரதனும்தொழுதுதோன்றினான்.

(ருஉ)

அறத்தனைநீனைநிலை அருளைத்தனை
ஹறத்தனைமுறைமையைஎன்னும்சொல்லினான்
மறத்தனன்மலர் அடிவந்துவீழ்தனன்
இறத்தனன் தாழையைஎதிர்கண்டென்னவே.

(சகஉ)

உண்டுகொல்லயிர்எனஒடுங்கினான்உரு
கண்டனன்நின்றனன் கண்ணன்கண்ணனும்
புண்டரீகம்பொழிபுனல்அவன்சடா
மண்டலம்நிறைந்துபோய்வுழிந்துசோரவே.

(ருச)

கிளைதண்டிநீங்குபடலம்.

அயாஉயிர்த்தடாகனீர் அருவிமார்பிடை
உயாஉறத்திருவுளம்உருகப்புல்லினான்
நியாயம்அத்தனைக்குமலர்நிலயம்ஆகினான்
தயாமுதல்அறத்தினைத்தழுவிஎன்னவே.

(ருரு)

புல்லினன்நின்றவன்புனைத்தவேடத்தை
பல்முறைநோக்கினபலவுமன்னினான்
அல்லலின்அழுக்கினைஐயவாளுடை
மல்லயர்தோளினான்வலியினோன்றான்.

(ருசு)

பவன்உரைசெயப்பாரன்ஐயநின்
பிரிவெனும்பிரியினான்னைப்பெற்றஅக்
கரியவள்வரன்எனும்காலஞல்தனக்
சூரியமெய்நிறுவிபோய்உம்பரான்என்றான்.

(ருஎ)

விண்ணிடைஅடைந்தனன்என்றவெய்யசொல்
புண்ணிடைஅயில்எனச்செவிபுகாமுனம்
கண்ணொடுமனம்சுழல்கறங்குபோலஆய
மண்ணிடைவிழுந்தனன்வானின்உம்பரான்.

(ருஅ)

இருவிமச்சேர்தனன்இறைஉயிர்த்திலன்
உருமின்னைஅரளன்உணர்வின்நீங்கினான்
அருமையின்உயிர்வரஅயர்உயிர்த்தகம்
பொருமின்னபல்முறைபுலம்பினான்அரோ.

(ருசு)

வேறு

ந்தாவிளக்கணையராயகனேநானிலத்தோர்
கந்தாய்தனிஅறத்தின்தாயேதயாதிலையே
எந்தாயினுக்வேந்தர்ஏறேஇறந்தனையே
அந்தோஇனிவாயமைக்காரஉளமேற்றென்றான்.

(சு)

சொற்பெற்றநோன்பின் துறையோன் அருள்வேண்டி
நற்பெற்றவேள்விகைநீங்ககீஇயற்றி
ஏற்பெற்றுநீபெற்றநின்உயிர்போய்க்கலோ
கொற்பெற்றவெற்றிக்கொலைபெற்றகூர்வேலோய்.

(சுக)

மன்உயிர்க்குநீகுரிமைமண்பாரமரானசுமக்க
பொன்உயிர்க்கும்தாரோய்பொறைஉயிர்த்தஆலிதுவோ
உன்உயிர்க்கும்சுற்றாயுடையஉறந்தேனோ
நின்உயிர்க்குநீவாய்நெயிலுயிர்க்கும்மென்வேலோய்.

(சுகஉ)

அயோத்தியா காண்டம்.

என்பரந்ததாக்கியாசுரிமைஇந்நியங்கள்
வெம்பலத்தின்னியத்தவமவினேத்தஆறிதுவோ
சம்பரப்பேர்ததானவனேத்தள்ளிச்சதமகன் தன்
அம்பரத்தின்கீழ்காஅரசுனித்தஆழியாய். (௬௩)

வேண்டிதந்தாரும்வேண்டாஅரசாட்சி
பூண்டிவலகுக்கிடர்கொடுத்தபுல்லனேன்
மாண்டுமுடிவதல்லலாயாஉடம்பிதுகொண்
டாண்டுவருவதினிஆமுடித்தேரோக்கவோ. (௬௪)

தேன்அடைத்தசோலைத்திருநாடுகவிப்பிடு
கான்அடைத்தேன்என்னத்தரியாதுகாலீலீ
வான்அடைத்தாயினுன்னம்நூருத்தேனநான்மொழகந்தே
வன்அடைத்தகெவ்வாஉயிர்அடைத்தனவேலைய. (௬௫)

வண்ணையுமாமாமும்மேல்வானவர்க்குப்போக்கவிலாத
நிறைமையும்செவ்கோல்கொற்றியுமதிப்பாத
உண்மையும்எல்லாமஉடனேகொண்டேகிளையே
தண்மைதகைமதிக்குமாய்ததனிக்குடையாய். (௬௬)

என்றெடுத்தப்பலவுப்பன்னிஇடமுக்கும்
குன்றெடுத்ததற்கும்குவைத்தோள்கொள்அரியை
வன்றடக்கைத்தம்பியரும்மற்றுள்ளமன்னவரும்
சென்றெடுத்தத்தாக்கினர்மாவதிட்டனதேற்றினான். (௬௭)

பன்னியகோன்பின்பரத்துவனேஆறிஆம்
பின்னுசடையோரும்போஉலகமீளர்எழின்
மன்னவரும்மீதியர்எல்லாரும்வந்தடைந்தார்
தன்னுரிமைச்சேனைத்தலைவோரும்தாமஅடைந்தார். (௬௮)

மற்றும்வரற்பாலர்எல்லாரும்வந்தடைந்தார்
சுற்றும்இருந்தஅடைந்தியினிலதுன்புக்கும்
கொற்றக்குரிசில்மூக்கோக்கிடுகோமலகோன்
பெற்றபெருமைத்தவமுனிவன்பேசுவான். (௬௯)

தூறத்தலும்கல்லத்திறையுமஅல்லது
புறத்தொருதுகையிலிப்பொருத்தம்மலையிர்க
கிறத்தலும்பிறத்தலும்பிறக்கபொன்பதை
மறத்திரோபமவநரவின்வரம்புக்கடைநீ. (௭௦)

வினா கண்டுநீங்குபடலம்.

உண்மையின்பிறவிகள்உலப்பில்கோழிகள்
தண்மையில்வெம்மையில்தழுவினவ்வெனும்
வண்மையைகோக்கியவரியகூற்றின்பால்
கண்மையும்உனதெனக்கருதலஆகுமோ. (௭௧)

பெறுவதன்முன்உயிர்பிரிதில்காண்டிஆல்
மறுவதுதற்பினிலவையம்பாவையும்
அறுவதினாரும்ஆண்டும்ஆண்டவன்
இறுவதுகண்டவற்கிரங்கல்வேண்டிமோ. (௭௨)

பிழைமுதருமமுமிசைவில்செய்கையும்
ருலமுத்திரியும்சொல்லும்தாகிய
முலம்வந்துதலியமுலங்காயினும்
காலம்என்றொருவலைஉடக்கல்ஆகுமோ. (௭௩)

கண்முதற்காட்சியகரைஇலீளத்த
உண்முதற்பொருட்கொண்டனம்ஆவன
மண்முதற்பூதக்கன்மாயுள்ளன்போ
தெண்முதல்உயிர்க்குரீஇரங்கல்வேண்டிமோ. (௭௪)

புண்ணியநகரெயில்பொருவில்காலம்ஆம்
திண்ணியநிரியினிலவிதிஎன்றியினில்
எண்ணியவிளக்கவைஇரண்டும்எஞ்சினால்
அண்ணலேஅவிவதற்கையம்ஆவதோ. (௭௫)

இவ்வுலகத்தினும்இடரினேகிடர்
தவ்வுலகத்தினும்சுரின்ஆழ்ந்துபின்
வெவ்வினேதுய்ப்பன்னவிரித்தயோனிகள்
எவ்வளவிற்கெனஎண்ணல்ஆகுமோ. (௭௬)

உண்டிகொல்லிதுவலதுநவீசெய்வ
தெண்டகுருணத்தினுய்தானதன்மலால்
புண்டரீகத்தனிமுதற்குமபோக்கரு
விண்டுவிள்குலகிடவிளக்கினுனஆரோ. (௭௭)

ஐய்யாதொன்றும்அவலிப்பாய்ஆலை
உய்திறம்அவர்க்கினிஇதலின்உண்குண்டோ
செய்வனவரன்முறைதிருத்திச்சேத்தின்
கையினுல்துமுக்குகிடவள்ளாமஎன்றான். (௭௮)

அயோத்தியாகாண்டம்.

விண்ணுநீர்மொக்குளின்விளியுமயாக்கையை
எண்ணிக் அமுக்குதல்இமுதைப்பாலதால்
கண்ணிலநீர்உருத்தல்கண்டதில்லைபோய்
மண்ணுநீர்உருத்திடாமாக்கையால்என்றான். (எக)

என்றபின்வந்தலைவந்திவேந்தரும்
பொன்றிணிந்தனசடைப்புனிதனோடும்போய்ச்
சென்றனர்செறிநினைப்புனலில்செய்கென
நின்றனர்இராமனும்செறியேநோக்கினான். (அ௦)

புக்கனப்புனலினில்முருகிப்போந்தனன்
தக்கன்மறையவன்சடங்குகாட்டிதான்
முக்கையின்நீர்விதிமுறையினாய்தனன்
ஒக்கிவந்துயிர்செய்துமஉணர்வுநல்குவான் (அ௧)

ஆனவன்பிறஉளயாவும்ஆற்றிப்பின்
மானம்தீர்த்தலாமன்னர்மாதர்
எனயர்பிறர்களும்கற்றவுகின்
சானகிநூந்தஅச்சுலையதினான். (அ௨)

எய்தியவேலையில்தயிள்எய்திய
தையலேநோக்கினன்சாலேநோக்கினான்
கைகளில்கண்மலர்புடைத்துக்காலமிசை
அய்யன்அப்பாதன்விழந்தாற்றினான்அரோ. (அ௩)

வெந்துயர்தொடர்தாலிமம்மலிம்மநீர்
உத்தியநிந்தரம்உறந்துமாற்றில
சித்தியகுரிசில்அச்செம்மல்சேந்தகண்
இத்தியங்களின்நிகடலஉண்டென்னவே. (அ௪)

அந்நெடுநுயர்உறும்அரியவிநை
தன்நெடுந்தூக்கையால்இராமன்தாங்கினான்
நன்நெடுங்கூந்தலைநோக்கிராயகன்
என்னெடும்பிரிவினிலிற்றந்திட்டான்என்றான். (அ௫)

நுணஎனும்நெஞ்சினான்நுணகினான்நுணைக்
கண்எனும்கடல்நெடுங்குழிகுன்றிட
மண்எனும்செவிலிமேல்வைத்தகையினான்
பணஎனும்கிளவியால்பன்னிவந்தினான். (அ௬)

கிளைகண்டுநீங்குபட்டம்.

கன்னகுதிரள்புயக்கணவன்பின்செல
நன்னகர்ஒத்ததூடத்தகானமும்
மன்னவன்நுஞ்சின்என்றமாமற்றத்தால்
அன்னமும்நுயர்க்கடல்அடிவைத்தாள்அரோ. (அ௭)

ஆய்வள்தன்னேநேர்த்தங்கைவந்தினர்
தாயரின்முனிவர்தம்தருமப்பன்னிபர்
நாயநீர்ஆட்டினர்நாயாமகீக்கினர்
நாயகந்சேர்த்தினர்கலையுநீக்கினார். (அ௮)

தேன்றறும்தெரியல்செம்மல்லால்வனா
சன்றவர்மூவரோடிநாமநோக்குறும்
சான்றவர்குழாத்தெரிந்தருமநோக்குறும்
தோன்றல்லால்சுமந்திரன்நொழுதுதோன்றினான். (அ௯)

வேறு,
எந்தையாண்டையாந்நியம்புவிர்என
வந்ததாயாதம்வயங்குசேவடி
சித்திரின்நன்னசேத்தகண்ணிகீர்
முந்தைநான்முகத்தவற்கும்முந்தையான். (அ௧௦)

தாயரும்தலைப்பெய்துதாமதழீஇ-
தாய்நில்அன்பினுல்தாமல்கைகினார்
ஆயசேனையும்அணங்கனர்களுந்
தீயில்விழ்ந்திமெழுதிலதேம்கினார். (அ௧௧)

பின்னவ்விநாப்பெற்றபெற்றிஅப்
பொன்னனாகளும்சனகன்பூவையை
துன்னிமாபுறத்தொடர்ந்துபுல்லினார்
இன்னல்வேலைபுக்கிழந்தழந்தாவார். (அ௧௨)

சேனைவீரரும்நிருநன்மாநகர்
மானைமாந்தரும்மற்றுளோர்களுந்
ஏனைவேந்தரும்பிறரும்யாவரும்
கோனைஎய்தினார்குறையும்சிந்தையார். (அ௧௩)

படம்செய்காணைப்பள்ளிக்கினான்
இடம்செய்தொல்லுலத்திறைவன்ஆதலால்
தடம்செய்தேறினான்தானும்நீரினால்
கடம்செய்வான்எனக்கடலில்முழங்கினான். (அ௧௪)

அயோத்தியாகாண்டம்.

அன்றுதிருந்தபின் அரசலேயையும்
துன்றுசெஞ்சடைத்தவரும்கற்றமும்
தன்றுணைத்திருத்தம்பிரமர்களும
சென்றுசூழ ஆண்டிருந்தசெம்மலதான்.

(௭௭)

வரதன் துஞ்சினுன் லையம் ஆணையால்
சரதம்நின்னதேமசூடம் தாங்கலாய்
விரதவேடம் நீ எங்கொல்லேனெனெவான்
பரதகடெனாப்பரிந்துகூறினான்.

(௭௮)

என்றலும்பதைத்தெழுந்துகைகாழா
நின்றுதோன்றலெழுதுகோக்க
அன்றியாவரே அறத்துணைார் அ
பின்றுவாய்கொல ஆமென்னப்பேசுவான்.

(௭௯)

மனக்கொன்றதனவரதநிலிநீனையும்
நினக்கொன்றநிலிநினிநீயான்
தனக்கொன்றானதரும் தனையன் ஆநலால்
எனக்கொன்றதவம் அடுப்பதெண்ணினான்.

(௮௦)

நேவதாகஇவ் உலகைநோய்செய்த
பாவகாரியிற்பிறந்தபாவியேன்
சாலதோர்கிலென் தவம் செய்வேன் அலேன்
யாவன் ஆகிஇப்பழிநின்றேறுவேன்.

(௮௧)

நிறையினகீங்கியமகளிர்கீர்மையும்
பொறையினகீங்கியதவமும்பொங்கருள்
துறையினகீங்கிய அறமும் கொல்லையோர்
முறையினகீங்கிய அரசின்முந்துமோ.

(௮௨)

பிறந்து உடைப்பிரிளிடொல்பதம்
அறத்தமர்தவம் கொடங்குவாயன்றால்
மறந்துகீதியிலிறம் பிவாளிற்கொன்
றந்துநின்றால் என அரசதாளவெனே.

(௮௩)

தொகையில் அன்பினுலுறைவன் துஞ்சநீ
புனையும் வெஞ்சூரம்புகுதப்புந்தியால்
வகையில் வெஞ்சூரம் அராவவ்யான்
பகைவனென கொல் ஆம் இறவுபார்க்கின்றேன்.

(௮௪)

கிளைகண்டுநீங்குபடலம்.

உந்தைதீமையும் உலகுறுதநோய்
தந்தநீவினைத்தாய்செய்திமைமும்
~~என்கொண்டபாதசெய்தென~~
செந்தை ஆவறம் தெரியக்கூறினான்.

(௮௫)

சொற்றவரசுத்தணர்வுணர்ந்தபின்
இற்றதோ இவன்மனம் என்மென்னுவான்
வெற்றிவிரயான் விளம்பக்கேள் என
முற்றநோக்கினுன் மொழிதன்மேயினான்.

(௮௬)

முறையும் லாயமையும் நயலும் நீதியும்
அறையும் மேன்மையே டறனும் ஆதி ஆம்
தறையும் யாவையும் கருதிநால்விடா
இறவார் எவலால் இனையகாண் அய்பா.

(௮௭)

பரவுகேள் வியும் பழுதில் ஞானமும்
வீரவுசேலமும் வினையின்மேன்மையும்
உரவினோய் கொழற்குரியதெவரும்
சூவனே எனப்பெரிதுகோடி ஆல்.

(௮௮)

அந்தகற்பெருங்குரவர் ஆர்எனச்
செந்தைதேர்வுறத்தெரியநோக்கினால்
தந்தைதாயர்என்றவர்க்குதாம் அலால்
எந்தைகூறவேறெவரும் இல்லை ஆல்.

(௮௯)

தாய்வரம்கொளத்தந்தைஏவலால்
மேயகம் குலத்தருமம் மேவினேன்
நீய்வரம்கொளத்தவிர்தல்கீர்மையோ
ஆய்வரும் புலத்தறிவுமேவினாய்.

(௯௦)

தனையர் ஆயினார் தந்தைதாயனா
வினையின் லெனதோர் இசையைவேய்தலோ
நினையல்லவிடா கொடியவன்பழி
புனைதலோ அய்யபுதல்வர் ஆதல்தான்.

(௯௧)

இம்மைமொய் உகாத் திவ்விளக்கையார்
அம்மைமென்மைசேர்ந்த அளயான்
கொம்மைமென்முலைக்குவையின் லாவொழ்
செம்மைசேர்நிலத்தாள் செய்வெனே.

(௯௨)

அயோத்தியாகாண்டம்.

வரலில் உக்கை சொல்மாபினுல் உடை
தரணிநின்ன தென்றியுந்ததன்மையால்
உரணில் பிறந்துரிமை ஆலால்
அரசின்னதே ஆள் களன்னவே. (ககக)

முன்னர்வந்துதித்துலகம்முன்றி னும்
நின்னை ஒப்பிலாநீபிறத்தபார்
என்னதா கில்யான் இன்றுதத்தனன்
மன்னபோந்துநீமருடஞ்ஞடென. (ககஉ)

மலந்நிவையகம்வருந்நுவைகல்
உலக்கொள்தோள்குறுவகெய்தியோ
கலக்குருவணம் காத்திபோந்தென
பொலங்குலாவுதான் பூண்டுலேண்டினன். (ககஉ)

பிசைந்தசுந்தைநீபரிவின்வையம்என்
வசம்செய்தால் அதுமுறைமையேர்வசைக்
கசைந்தஎக்தையார் அருள அன்றுநான்
இசைந்தஆண்டெலாம்இன்றொடேறுமோ. (ககச)

வாய்மைஎன் னும்சுதன்நிவையகம்
தூய்மைஎன் னும்ஒன் னுண்மைசொல்லுமோ
நீய்மைதான் அறிவீர்தவ்அன்றியே
ஆய்மெய் ஆகவேறறையல் ஆவதே. (ககரு)

எந்தைவல ஆண்டேழோடேழென
வந்தகாலம்நான்வனிததுளவைகநீ
தத்தபாரசும்தன்னைமெய்மையால்
அந்தாள்எல்லாம் ஆள்என் ஆணையால். (ககசு)

வேறு.

மன்னவன் இருக்கவேயும்மணி அணிமருடம்சுடு
கென்னயான் இயந்ததன் னுன் ஏயதுமறுக்க அஞ்சி
அன்னதரினைந்தம்நீஎன் ஆணையெய்மறுக்கல் ஆமோ
சொன்னதெய்தி அய்யதபர்தபரல்என்றான். (ககஎ)

ஒள்ளியோன் இனையஎல்லாம்உரைத்தலும்உரைக்கல்உற்ற
பள்ளநீர்வெள்ளம் அன்னபாதனைவிலக்கிப்பிண்டு
தெளியருலத்தோர்செய்கைகிண்குச்சிந்தைநோக்கி
வள்ளியோய்கேட்டிஎன்னுவதிட்டமா முனிவன் சொன்னான். (ககஅ)

கிளைகண்டுநீங்குபடலம்.

வேறு

கிளர் அகன்புனலுந்நின்றிரிஞ்சேழல் ஆய்
கிளையும்திருவினைவந்தினன்
உனைவரும்கருமைசூர உட்புரை
வளர் இளம்பிறைபிடைமறுவில்தோன்றவே. (ககக)

ஆதிய அமைதியின் இறுதிஐம்பெரும்
பூசமுமவெளிஒழித்தெவையும்புக்கபின்
நாதன் அவ அகன்புனல்சுக்கினை அருஞ்
சோதி ஆம்தன்மையில்துயில்தல்மேயினன். (ககடு)

வற்றித்தன்மையின் அம்மார்க்கின்னமு
தூற்றுடைக்கடல்வணங்குந்நிதெய்
தூற்றிதழ்க்கமலத்தின்நாயதின்யாவையும்
தோற்றுவித்தாதுவிடமுதல்வன்தோன்றினன். (ககஉ)

அன்றவன் உலகினை அளிக்க ஆதிய
துன்றனிக்குலம்முதல்உளவோதர்கள்
இன்றளபினும்முறைஇகந்துளர்இலை
ஒன்றுள துணை இனம்உணரக்கேட்டி ஆல். (ககஉ)

இதவியல்லியந்நியருவாய்ரினும்
மதவியல்களிற்றினாய்மறுவிலிஞ்சைகள்
பதவியிருமையும்பயக்கப்பண்பினால்
உதவியொருவனே உயரும்என்பர் ஆல். (ககஉ)

என்றலாய்நான்உனை எயித்துவிஞ்சைகள்
ஒன்றலாதனபலஉதவிற்றுண்மையால்
அன்றெனநின்றெனதானே அய்யநீ
நன்றுபோந்தளிஉனக்குரியநாடென்றான். (ககச)

கூறியமுனிவனைக்குவித்தாமரை
சீறியகைகளாற்றொழுதுசெங்கணுன்
ஆறியசுந்தனை அறிஞனொன்றரை
கூறுவதுளதெனக்கூறல்மேயினன். (ககரு)

சூன்றவார் ஆகதன் குறவர் ஆகதாய்
போன்றவார் ஆகமெய்ப்புதல்வர் ஆகதான்
தேன்றருமலர் உளாங்கி உவசெய்விவன் என்
தேன்றபின் அவ்உரைமறுக்கும்சுட்டதோ. (ககசு)

அயோத்தியாகாண்டம்.

தாய்பணிந்துவந்தனததைசெய்கென
ஏயளப்பொருள்களும்இறைஞ்சிமேற்கொள
தியஅப்புலையனில்செய்கதேர்கிலா
நாயளத்திரிவதுநல்லதா.

(கஉ௭)

முன்னுறப்பணித்தவர்மொழியையான்என
சென்னியிறகொண்டதுசெய்வென்னெனதின
பின்னுறப்பணித்தனைபெருமையோயஎனக்
கென்னினிச்செய்வதைஉனாசெய்சவ்கென்றான்.

(கஉ௮)

முனிவனும்உரைப்பதோர்முறைமைகண்டிலெம்
இனிஎனஇருத்தனன்இளையமைந்தனும்
அனையதெல்ஆளபவர்ஆளகூடுபின்
பணிபடர்காமிடன்படாதல்மெயன்னான்.

(கஉ௯)

ஆவ்வழிஇமையவர்அறிந்துகூடினார்
இவ்வழிஇராமனைஇவண்கொண்டேகுமேல
செவ்வழித்தன்அறம்செயல்என்றெண்ணினார்
கல்வையர்விசம்பிடைக்கமுறல்மேயினார்.

(கஉ௦)

எத்தரும்பெருங்குணத்திராமன்இவ்வழி
போத்தரும்தாளைசொல்புரக்குழ்ப்புட்சியான்
ஆத்தஆண்டேழிதேழேழும்அந்நிலம்
கரத்தலுன்கடன்இவைகடமைஎன்றனர்.

(கஉ௧)

வானவர்உரைத்தலும்மாக்கற்பாலதன்
றியான்உனைஇரத்தனன்இனிஎன்ஆனையால்
ஆனதோர்அமைதியின்அளித்திபார்எனா
தானவன்துணைமலர்த்தடக்கைபற்றினான்.

(கஉ௨)

ஆமெனினிவழிஎன்டாண்டாடிவல்லுயர்
நாமநீர்கெடுகநண்ணிநாணிலம்
கோமுறைபுரிக்கென்னினிவகூர்எரி
சாமிதசாதம்மின்ஆனோசாற்றினான்.

(கஉ௩)

என்பதுசொல்லியபாதன்பாறும்ஓர்
துன்பிலன்அவனதுதுணைகைகேட்கினான்
அன்பினைஉருகினன்அன்னாதாகென்றான்
தன்புநிதன்எனும்பெரியதன்மையான்.

(கஉ௪)

கிளைகண்டுநீங்குபடலம்.

விம்பினன்பரதனும்வேறுசெய்வதொன்
றின்மையின்அரிசெனஎண்ணிஏகுவான்
செம்மையின்இருவடித்தலம்தக்திகென
எம்மையும்தருவனஇரண்டும்நல்கினான்.

(கஉ௫)

அடித்தலம்இரண்டையும்அழுதிண்ணினான்
முடித்தலம்இவைஎனமுறையிற்சூழினான்
படித்தலத்திறைஞ்சினன்பரதன்போயினான்
பொடித்தலம்இலங்குதுபொலங்கொள்மேனியான்.

(கஉ௬)

நன்றவர்முதலியஎண்ணில்கற்றமும்
சான்றவர்குழுவொடுதவத்துளோர்கூறும்
வான்றருளேயும்மற்றாமசுற்றும்
மூன்றுதால்கிடத்தேதொள்முனியும்போயினான்.

(கஉ௭)

பண்டைதூல்தெரிபரத்துவனம்போயினான்
மண்டிகீர்கெடுகநாமாதரபோயினார்
விண்ணிறைதேவரும்விலகிப்போயினார்
கொண்டல்தன்ஆனையால்குதனும்போயினான்.

(கஉ௮)

பாதுகம்தலைக்கொடுபாதன்பைம்புனல்
மோதுகங்கையின்கொகடத்துமுந்தினான்.
போதுகம்கடிபொழில்அயோத்திபுக்கிலன்
ஓதுகவகுலிவெட்டிதறக்கீமீட்கினான்.

(கஉ௯)

நக்தியம்பதியிடநாதன்பாதுகம்
செந்தனிக்கோல்முறைசெலுத்தச்சிந்தையான்
இந்தியங்களைஅளித்திருத்தல்மேயினான்
அந்தியும்பகலும்கீர்அருதகண்ணினான்.

(கஉ௦)

குன்றினில்இருந்தனன்என்ஓங்கொள்கையான்
நின்றவாநல்கொல்லேயத்தால்எனா
தன்முனைத்தம்பியும்தன்னும்தையலும்
தென்றிசைகெயினைச்சேறல்மேயினான்.

(கஉ௧)

கஉ-வது-கிளைகண்டுநீங்குபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கஉ௦அ.

அயோத்தியாகாண்டம்.

முற்றியபெற்றது.

ஸ்ரீராமஜெயம்.
படல அட்டவணை.

எண்.		பக்கம்.	பாட்டு.
௧-வது.	மந்திரப்படலம்	௧	௧௭
௨-வது.	மத்தனாகுழ்ச்சிப்பலம்	௧௩	௮௮
௩-வது.	கைகேசிகுழவ்ணைப்படலம்	௨௪	௧௧0
௪-வது.	காரீர்குபடலம்	௩௮	௨௩௮
௫-வது.	தைலம்மாட்டுப்படலம்	௬௮	௮௬
௬-வது.	கங்கைப்படலம்	௭௬	௭௨
௭-வது.	வனம்புகுபடலம்	௮௮	௭௭
௮-வது.	சித்திரகூடப்படலம்	௧௦௪	௧௦௬
௯-வது.	பள்ளிஅடைப்படலம்	௧௦௬	௧௦௬
10-வது.	ஆற்றுப்படலம்	௧௧௬	௧௧௬
௧௧-வது.	குகப்படலம்	௧௨௭	௭௩
௧௨-வது.	கிளாகண்டுநீர்குபடலம்	௧௩௬	௧௪௧

ஆ திருவிருத்தம்-௧௨௮௮.
படல அட்டவணை-முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	உரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௧	௬௩	௨	சொறித்தென	சொரித்தென
௨௭	௨௪	௧	ஒருப்பினு	ஒருப்பினு
௩௬	௩	௧	பணித	புணித
௧௦௬	௧௪௬	௧	வுயிர்	வுயிர்
௭௭	௭௪	௩	மணித்தேர்	மணித்தேர்
௮0	௧௧	௨	கண்ணி	கண்ணி
௧௨	௩0	௧	நீர்மலர்	நீர்மலர்
௧௧௬	௩௬	௨	ஒத்தவர்	ஒத்தவர்
௧௧௭	௧௨௩	௪	நீரினார்	நீரினார்
௧௨௩	௩௩	௪	நிட	நிட
௧௨௭	௮	௪	மெய்	மெய்

பிழைதிருத்தம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.
ஸ்ரீமத்ராமாயணம்.

கவிச்சக்கிரவர்த்தியாபிய
கம்பநாட்டாழ்வாரகுளிச்செய்தது

மு ன் று வ து.

ஆரணியகாண்டம்.

இ ி து.

சுத்தாத்துவிதசித்தார்தியா

யெழுந்தருளியிருந்த

திருமழிசை

ஸ்ரீமத் - வயித் தியலிங்கதேவர்
குமாரர்

முத்துச்சாமிமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிக்கொண்டாராய்வித்து

காஞ்சிபுரம்.

வீரசாமிமுதலியார் குமாரர்

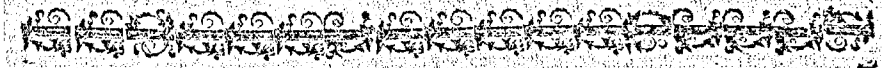
திருவேங்கடமுதலியார்

த ம து.

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கபாலநெடு-ஆழி.

ஓம் ரி ஓம்

கனறாக.

குருவாழக.

குருவேதனை.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம்.

ந - வ து - ஆ ர ணி ய க ண் ட ம்.

முதலாவது விராதன்வதைப்படலம்.

கா ப பு.

பேதியாதுரிமிப்பேதவருவம்பிறழ்கிலா
ஒதிஒதிஉணரும்தோறும்உணர்ச்சிஉதவும்
வேதம்வேதியர்விரிஞ்சன்முதலோர்தெரிகிலா
ஆதிதேவர்அவர்எம்அநிவினுக்கறிவரோ.

(க)

முத்திருத்திஅவ்இருந்தனையமொய்கையொடும
சித்திரக்குனிசிலைக்குமார்சென்றணுகினர்
அத்திரிப்பெயர்அருந்தவன்இருந்தஅமைதி
பத்திரப்பமுமரப்பொழிலதுவன்றபழுவம்.

(உ)

திக்குறும்செறிபரந்தெரியின்றதிருள்பொற்
கைக்குறுங்கண்மலைபோல்குமார்காமமுதல்ஆம்
முக்குறும்பறறிந்தவினையான்முனிலனை
புக்கிறைஞ்சினர்அருந்தவன்உவந்துபுகலும்.

(ஈ)

குமார்நீர்இவண்அடைந்துதவுகொள்கைளரிதோ
அமரர்யாவரொடுமஎல்லகும்வந்தஅளவே
எமரின்யார்தவம்முயன்றவர்கள்என்றுருகினன்
தமர்எலாம்வரஉகந்தனையகானமுனிவன்.

(ஏ)

அன்னமா முனியோடன்றவண் உறைந்தவன் அரும்
பன்னிகற்பின் அனுசூயபணியால் அணிகலன்
அன்னுறுகிஞெசெந்திவைசுமந்தசனகன்
பொன்னெடேகிடையர் தண்டகவனம்புகுதலும்.

(௫)

எட்டொட்டெதமாகரி திரட்டி அரிமா
வட்டவெங்கண்வரை ஆளிபதினாறுவகையில்
கிட்டவிட்டிடைகிடந்தன செறிந்த ஒருகை
தொட்டமுத்தலை ஆயில்தொகைமிடற்கழுவொடே.

(௬)

செஞ்சுடர்ச்செறிமயிர்ச்சுருள் செறிந்த செனியன்
நஞ்சுதட்டுருவுபெற்றிடைநடந்ததெனமா
மஞ்சுசுற்றியவயங்குகிரிபாதவிசையில்
பஞ்சுபட்டதுபடப்படியின்மேல்முடிகியே.

(௭)

அன்னெங்கி அனகன்கள் கனல்பொங்கமழைசூழ்
விண்ணெங்கிடவிலங்குகள் குலுங்கவெயிலும்
கண்ணெங்கதிர் குறைந்திடெடுங்கடல்சலாம்
மண்ணெங்கவய அந்தகன் மனந்தளரவே.

(௮)

புக்குவள் அரிமுழங்கு செவியின்பொறி உற
பக்கம்மின்னுமணிமேருசிகரங்குழைபட
செக்கர்வான்மழைநிகர்த்தளநீர் உற்றசெருவத்
துக்கவீரர் உதிரத்தின் ஒளிர்ச்செச்சையிடுவோ.

(௯)

படையொட்டாவர்கள் பாய்ப்புரவிமால்களிறுதேர்
நடையவாள் அரிகள்கோள் உழவைநண்ணியனலாம்
அடையவாரி அரவால் அசை அனேகவித அம்
தொடையலமால் அயல்வந்துலவுதோள் பொலியவே.

(10)

குன்றுதுன்றினளனக்குமுறுகோபமதமா
ஒன்றின் ஒன்றிடை அடுக்கினதடக்கைஉதவ
பின்றுகின்றபிலனிற் பெரியவாயின் ஒருபால்
மென்றுகின்றவிளியாதுவிரியும்பசியோடே.

(௧௧)

பன்னகாதிபர்ப்பணுமணிமறித்தவைபருத்
தென்னவின்னவரீமான் இடையிட்டாவிடை
அன்னுகோளெடுதொகைதொடுத்ததுமளிச்
சன்னவீரம் இடையினதுதடமார்பிடுவோமே.

(௧௨)

பம்புசெக்கர் எரிஞ்சூழ்மயிர்பக்கம் எரிய
சூழ்மயிர் உற்றயர்நெற்றியின் விசித்தொளிகுலா
உம்பருக்கரசன்மால்கரியின் ஒடைளயின்
கிம்புரிப்பெரியதோள்வளையொடும்கிளரவே.

(௧௩)

தங்குதின்கரியகாளிமைதழைத்துதவழ
பொங்குலெங்கொடுமைஎன்பதுபுழுங்கிழமா
மங்குபாதகம்விடம்கனல்வயங்கிமிர
கங்குல்பூகிவருகின்றகலிகாலம்எனவே.

(௧௪)

செற்றவாளுழவைவன் செறி அதுதளத்திருகுற
சுற்றிவாரணஉரித்தொகுதிவீவிதொடா
கொற்றம்மேவுதிசையானையின்மணிக் குலம்உடை
கற்றைமாசுணம்விளித்துவரிகச்சொளிரவே.

(௧௫)

செங்கணங்கு அரவின் பொருவில் செம்மணிவிராய்
வெங்கணங்கவலயங்கனல்விலங்கவிரவி
சங்கணங்கியசலஞ்சலம் அலம்புதவளக்
கங்கணங்கனல் இலங்கியகரம்பிறழவே.

(௧௬)

முத்துவெள்ளிமலையோன் னின்மலையோடு முரண
பத்துமுத்துகழல்பாடுபடண்பெடர்வோன்
வத்துமணனின் இடையோன் எனினும்வானின் இமையோர்
செந்தை உள் ளும்விழி உள் ளும்உள்ளுள் ளுந் திறலோன்.

(௧௭)

பூதம் அத்தனையும் ஒர்வடிவுகொண்டுபுதிதென்
றோதலத்தருவத்தன் உரும் ஒத்தகுரலன்
காதலித்தயன் அளித்தகடை இட்டகணிதப்
பாதலக்கமதவெற்பிடைபடைத்தவலியான்.

(௧௮)

சாரவந்தயல்விலங்கினன் மரங்கள் தறையில்
போவன்கிரிபிளந்துகவளந்திகல்பெரு
விரவெஞ்சிலையினோள் தீர்விராதன் எனும் அக்
கோரவெங்கண் உருமேறன கொடுதொழிலினன்.

(௧௯)

நில்லும்நிலலும்எனவந்துவிண்மண்டலெடுவெண்
பல்லுமல்லளயிறும்மின்னுபருவாய்முழைதிறந்
தல்லிபுல்லும் அலர் அன்னம் அனையானே ஒருகை
சொல்லும்எல்லையில் முகந்துயர் விளம்புதொடா.

(௨0)

ஆரணிய காண்டம்.

காளை மைந்தர் அதுகண்டிகதம்வந் துதவ
தோளில்வெஞ்சிலை இடம் கொடுத்தோடர் துசுடர்வாய்
வாளி தங்கியவலங்கையவர்வஞ்சனை அடர்
மீள்திளக்ககல்திளவன்பதுவிளம்ப அவனும்.

(உக)

ஆதிநான்முகன்வரத்தின் எனதாவி அகலேன்
ஏதியாவதம் இன்றி உலகியாவும் இகலேன்
சாதியாதனவும் இல்லையிர் தந்தனன் அடர்
போதிர்மாதவனை உந்தி இனிதென் றுபுகல.

(உஉ)

வீரனும்சிறி துவெண்புறுவல்வெணநிலவுக
போரறித்திலன் இவன் தனது பொற்பும் முரணும்
தீரும்எஞ்சினெஞ்சின் உறுசிக்கை தெரியா
பாரவெஞ்சிலையின் னுண் ஒலிபடைத்த பொழுதே.

(உ௩)

இலகொள்வேல் அடல் இராமன் எழுமேகஉருவன்
சிலைகொள்நாண் கொடியகோதை ஒலியேறு திசைநீர்
மலைகளநீடுதலம் காசுபில்மவானம் முதல்தலும்
உலகம் ஏழும் உறுமேமென ஒலித்தாறவே.

(உ௪)

வஞ்சகக்கொடியபூசைகெடுவாயிலம் றுகும்
பஞ்சரக்கிளி எனக்கதறுபாவையவிடா
கெஞ்சுருக்கினன் எனச்சிறி துரின்று மிளையா
அஞ்சனக்கிளி அனுள்ளி அரக்கன் அமுலா.

(உ௫)

பேய்முகப்பிணி அறப்பகைஞர் பெட்டின் உதிரம்
தோய்முகத்ததுகனத்ததுகடாக்குநினையின்
வாய்முகத்திடைநிமிர் தாவடவேலைபருகும்
தீய்முகத்திரிசிகைப்படைநிரித்தெறியவே.

(உ௬)

நிசையும்வாழ்வரும்நின்ற நிசைமரவும் உலகும்
அசையும் ஆலம்என் அன்ன அயில்மின்னிவர லும்
வசையில்மேருமுதல்மால்வரைகள் ஏழின் வலிசால்
விசையவார்சிலை இராமன் ஒருவாளி விடவே.

(உ௭)

இற்றநின்றோடிவ் அரக்கர் குலம்என் றுபகலே
வெற்றவின்னனிநிடைநின்றுகெடுமின் விழுவபோல்
சுற்றமைத்தகடர்எகெமதிரண்டு துணியா
அற்றகண்டம் அவை ஆசையின தந்தம் உறவே.

(உ௮)

வீராதன்வதைப்படலம்.

இ

சூரொடுங்குகில் துணிந்து தல்கனைநிரி தும்
பொரொடுங்குகில் மறம் கொடுபுழுங்கிநிருதன்
பாரொடுங்குதுகரம் கொடுபருப்பதம்எலாம்
வேரொடுங்குகிதெடுத்தெறிவிசைத்துவிட லும்.

(உ௯)

உட்டம்இட்டநிரி அற்றகவயங்குவயிரக்
கட்டமைத்தகதிர்வாளி எதிரோகடவலால்
விட்டவிட்டமலைமீள அவன்மெய்யில்விசையால்
பட்டபட்டஇடம்எங்கும்உடல்உறுபட லும்.

(௩௦)

ஒமராமரை ஒருங்கும் உணர்வோர் உணர்வு லும்
நாமராமவணாகல் அறம்விதுத்தந்நுவி.
தாமராவணை துறத்ததுதாரின் மவனாலர்
மாமராமரம் இறுத்ததுகொடெற்றவர லும்.

(௩௧)

ஏறுசேவகன் இரண்டிஞ்ஞரண்டிகணையால்
வேறுவேறு துணிசெய்ததுவிழுத்திவிசையால்
மாறுமாறு துணிதோளிடையும்மார்பினிடையும்
ஆலம்ஆலம் அயில்வெங்கணை அழுத்த அவனும்.

(௩௨)

மொய்த்தமுள் த்தனதுடற்றலைகொண்ப்பமுடுகி
கைத்தலத்தில்திரிபரக்கடி துகன்றினிதும்
மெய்த்தமெய்ப்பெரியகேழல்என்ன எங்கும்விசையில்
தைத்த அக்கணை தெறிப்பமெய்சிலிர் த்துதறவே.

(௩௩)

எரியின்வார்கணை இராமன் விடஎங்கும்நிலையா
துருவிடமரம்ஒடுதல்செயா உணர்வினான்
அருவிபாயும்வனாபோல்குருதி ஆறுபெருகி
சொரியவேகவலிகெட்டுணர்வுசோர்வு ததும.

(௩௪)

மெய்வரத்தினன் பிடற்படைவிடப்படுகிலன்
செய்யும்மற்றம் இகலன் னுசினவாள்உருவன்
சய்துணித்தம்எனமும் துகெடுப்படர்புயக்
தெய்வில்மற்பொருவுதோள் இருவர்வாழ்நுதன்.

(௩௫)

உணடெழுத்தணர்வவ்வையின் உணர்ந்துமுடுகி
கண்டெழுத்தணையதோள்கொடுகமத் துழிவி
பண்டெழுத்தண தவன்ருகிபதிநின்றுமுடுகி
கொண்டெழுத்தணன்விழுத்தநிகொழுங்குருகியான்.

(௩௬)

முத்துவாய்முதற்கெழு துமுட்டிமுதி
கிந்துசோரியோசொரிசைகிந்தனன் அரோ
வந்துமேருவினோசொரிசைவலம்செய்துமில்லோர்
இந்துருரியனாஓத்திருவரும்பொலியவே.

(௧௭)

கவணவண்ணெடுகண்ணன்உறைதோளன்விசைதோய்
அவணன்விண்ணிடைநிமிர்ந்துபடர்கின்றவன்அதம்
சிவணதன்வகிணைமுன்அவரோடேகுசெவவத்
துவணன்என்னும்பெருமன்னவனும்ஓத்தனன்அரோ.

(௧௮)

மாதயாஉடையதன்கணவன்வஞ்சன்வினையில்
போதலோமும்அலமந்தனன்புலந்துபொடியில்
கோதையோமும்ஓசிகொம்பெனவிழுந்தனன்குலச்
சீதைசேவல்பிழைண்டசிறைஅன்னம்அனையாள்.

(௧௯)

இன்னேனதும்தவம்துணைபெருளஉன்பெருள்
மின்னேயய்இடைதடங்கிடவினாந்துகொடர்வாள்
அன்னையேயுனைய அன்பின்அருளோர்க்கன்பிழை
பென்னையேதுகந்திளன்றன்னமுத்துவிழுவாள்.

(௨௦)

அமுதுவாய்முதறிஆர்உயிர் அமுங்கிஅலையா
எழுதுபாவைஅனையாள்நிலைஉணர்க்கினையவன்
தொழுதுதேவிதுயர்சுடவினையாடல்சொழிலோ
பமுதுவாழிளனணழிமுதல்வன்பகர்வுதும்.

(௨௧)

ஏகநின்றநெயில்லைகழிதேறிஇனிதிந்
போகல்நன்றெனநினைந்தனன்இவன்பொருவிலைய்
சாகல்துன்றுபொருள அன்மெனநகும்நகைமையோன்
வேகவெகைழிவின்உத்தவம்விசாதன்விழவே.

தோளிரண்டும்வடிவாள்கொடுதுணித்துவிசையால்
மீளிடொய்யம்பினர்குதித்தனும்வெருண்டுபுருவத்
தேளிரண்டும்நெயில்சினவுசெக்கண்அரவக்
கோளிரண்டுசெடரும்சொடர்வதற்குதுகலும்.

புண்ணிடைப்பொழிஉயிர்ப்புனல்பொலிந்துவரவும்
விண்ணிடைப்படர்கல்பிட்டெழுவிசம்பம்நினைபா
எண்ணுடைக்கூரிசின்னண்ணிஇனையாய்இலன்இம்
மண்ணிடைக்கடிதுபொத்துநலவழங்கெனலுமே.

மதகல்யாணைஅனையாள்நிலம்வகிந்தருழிவாய்
நதம்உலாவுகவிதீர்வயின்அழந்தகவைதீர்
அதவம்ஆறுநறுநெய்உண்டெல்கில்அன்பர்கருதிந்
அதவுசேவடியினுல்அமலன்உத்ததலுமே.

(௨௨)

பட்டதன்மையும்உணர்ந்துபடர்சாபம்இடமுன்
கட்டவன்பிறவிதந்தகடைஆனஉடல்நான்
விட்டுவிண்ணிடைவிளங்கினன்விருஞ்சன்னொர்
முட்டைதந்ததனில்வந்தமுதல்முன்னவனிலே.

(௨௩)

பொறியின்ஒன்றிஅயல்சென்றுநிரிபுத்திணரான்
நெறியின்ஒன்றிநிலைநின்றநினைவுண்டதனினும்
பிறியில்அன்புதனிபண்ணிடையபெற்றிதனினும்
அறிவுவந்துதவகம்அறிந்துபகர்வான்.

(௨௪)

வேறு.

வேதங்கள்அறைநின்றஉலகெங்கும்விரிந்தனஉன்
தங்கள்நுண்ணில்பழவங் ளுளப்படியோ
தங்கொள்கடல்அனநிதுநிறுவிடொன்றெவ்வா
தங்கள்நொறும்உறைந்தால்அவைஉன்னப்பொறுக்குமோ.

உடுத்தகராம்கதுவியிரிய்கய்எடுத்ததுமய்கலங்கி
உடுத்ததிசைஅனைத்தினும்சென்றெலிகொள்ளஉறுநுயரால்
அடுத்தபெருந்தனிமுல்க்கரும்பாமேபாமேஎன்
நெடுத்தொருவாரணம்அழைக்கையோஅன்றென்னன்றாய்.

(௨௫)

புறங்காண அகமகாணப்பொதுமுதத்தின்அருள்நோக்கம்
இறங்காததாமரைக்கண்எம்பெருமாஅன்னியம்புதிஆல்
அறங்காததற்குனக்கொருவர்ஆரும்ஒருதுணைஇன்றி
கறங்காகும்எனத்திரியகீயேயேசடவாய்தான்.

(௨௬)

தூறப்பதெனாழிலாகத்தோன்றினோதோன்றியக்கால்
மறப்போதம்மைஅதுஅன்றிலம்நவர்போல்
பிறப்போளவர்க்கும்தாம்பெற்றபதம்பெறவுஅறிதோ
ஹறப்பதெபிறப்பதெனும்வினையாட்டினிதுகத்தோய்.

(௨௭)

பனிநின்றபெரும்பிறக்கெட்கட்கட்கும்படிபற்றி
கனிநின்றசமயத்தோள்எல்லாநும்நன்மென்ன
தனிநின்றதத்துவத்தின்சைகழ்ந்திசீஆகில்
இனிநின்றமுதல்தேவாள்என்கொண்டென்செய்வாரே.

(௨௮)

ஆரணியகாண்டம்.

ஒயாதமலர் ஆயனே முதல் ஆகடளர் ஆகி
மாயாதவானவர்க்கும் மற்றொழிந்தமன் டயிர்க்கும்
நீயாகில் முதல்தாதை நெறிமுறையால் ஈன் நெறித்த
தாயாவார் யாவோ தருமத்தின் தனிமுர்த்தி.

(GE)

நியதிபாம்பரமும்கின்னவேலகங்கள்
ஆயாதசமயமும்கின் அடியவே அரங்ஜில்லை
தியாரின் ஒளித்தி ஆலவெளிகின்றூல்திக்குண்டோ
நியதபெருமாயவினையாட்டுமேவெண்ணோ,

(108)

தாய்தன்னை அறியாதகன் நிலைதன்கன்றை
ஆயும்அறியும்அதுபோலஉலகின்தாயதுகில்ஐய
நியஅறிதெளிப்பொருளும்அவைஉன்னாநிலைஅறியா
மாயைஇதுஎன்கொலோவாராதேவரில்லையா.

(52)

பன்னல ஆமென் மலகம்பலபலவும்நீயும் ஆல்
உன்னலாதெருத்தெய்வமயாகதுளே ஓழக்களே
யுன்னலாதிபைமுத்தல் ~~யுன்னலாதிபைமுத்தல்~~
பின்னலால்நீல்லாமைமெறிநின்றுநின்றுயரோ.

(S)

பொருவரியசமயங்கள் புகல்கின்ற புத்தேனீர்
 இருவினையும் உடையார் போல் அருந்தவம் பின் நியதற்கவர்
 திருஉறையும் மணிமார்பதினக்கென்னை செயற்பால
 ஒருவினையும் இல்லார் போல் உறக்குதி ஆல உறவாதாய், (திரு)

(55)

அரவாட்சிசமத்திஆல்அயில்ளயிற்றிள்வந்துதிஆல்
ஒருவாயின்பிழுக்குதிஆல்ஒர்அடியால்ஒளித்திஆல்
திருவானநிலமனைதிதுஅடிக்அல்குறளோ
மருவாநும்துழாய்அலங்கல்மணிமார்பிலவைருவாள். (௫௮)

(B-4)

மெய்யை நீர் காண்பிறிதுணர்நீ துணிதித்தமன் உயிர்கள்
உய்ததான் ஆகாதோ உனக்கென்ன குறை உண்டோ
வய்யத்தார் ஷானத்தார் மஸூவானிக்கன் றளித்த
அய்யத்தா ஸிந்தியயமதவிந்தாரும் உள் அய்யா. (புது)

(G-4)

ஆன்னம் ஆய் அருமகைகள் அழைத்தாய்நீ அவை உன்னை
முன்னம் ஆய் ஒதுவித்தாய் எல்லா நம்முடிக் தாயோ
பின்னம் ஆய் நன்றாதல் பிறிதே யோ பிறியாதோ
என்ன மாமாயம் இவை வன்னம் ஆய மண் இடத்தாய்.

(சுய)

(54)

சரபங்காபிதப்பதங்குபுடலம்.

ஒப்பிறையும்பெறல் அரிபொருளா முன் உலக்துறையும்
 அப்பிறையுள அறத்தடியேன் அருத்தவந்தால் அணுகுதலால்
 இப்பிறவிக்கடல்கடந்தேன் இனிப்பிறவேன் இருவினையும்
 அப்புறமும் நீர்த்தகடார்த்திரு அடியால் துடைத்தாயகீ. (கக)

G. a. m.

இந்நெலாம்பிழம்பினான்
நிற்றலோடுமீதுவந்து
அற்றவாறுணர்த்தென
வெற்றியான்விளம்பினான். (கூஉ)

அன்றுமுலம் ஆதியாய்
இன்றுகாறுமயேழையேன்
என்றுதிருநாடேலேன்
தின்றுகேயதேழ்வேன். (௬௭)

கள்ளமாயவாழ்வலாம்
விள்ளஞாள்மவிசுதான்
வள்ளலவாழிகேளள
உள்ளவாழ்ணர்ந்தின

தூண்டுகின்றதொன்மைதான்
வேண்டுகின்றவேததூள்
பூண்டுகொல்லும்கொள்தான்
தூண்டுகின்றதேநிறவேன். (சுஅ)

இம்பர் உற்றிதெய்தினான்
வெம்மிறகை
நாம்புருத்தனதனஞ்சி
அம்பர்க்குனென் அரே. (காசு)

தெறுத்துவந்ததீதெலாம்
 எழுந்ததென்னே ஆகனேன்
 ஒழந்ததென்மைமணியாய்
 பொறுத்தபென்றுபோயினன்.

காக்கவந்தகாமனாய்
அரக்கவந்ததோமினல்
இரக்கமதுன்பியேவினல்
அரக்கவந்தகாமனாய்

தேவகாதல்சிறியோன்
ஆவிபோயினான்
பூவுவாயுனையோ
(இ. மலர்மலர்ந்தார்) (அம்)

அன்னயக்கன் ஆதியாய்
இன்னவாதிருமகையான்
நின்னதாளின்நீங்குபின்
புன்னயக்கையான்நின்னதான்

கய்கொள்காலவேனிஞர்
மெய்கொள்வேதமெய்யர்வாழ்
மொய்கொள்சோழைமுன்னினர்
நாய்கொள்வாழ்வாரினர் (சுரு)

சுவது-விநாதன்வதைப்படலம்-முற்றும் ஆ-திருமுருகன்-எக.

உ-வது சரபஞ்சர்ப்பிறப்புநீங்குபடலம்.

ரூவங்குளிகோக்கல் கொம்பினொழிம்
 இரவக்கண்டதும்பொழுதேகிளாஜல்
 சால்ங்கன் இருந்துதவம்கருதும்
 மாவனொகோல்கொளியாசவனம். (க)

(c)

ஆரணியகாண்டம்.

செவ்வேலவர்சென்றனர்சேறல்உறும்
ஆவ்வேலையின்எய்தினன்ஆயிரம்ஆம்
தவ்வாதிரவும்பொலிதாமனாயின்
வெவ்வேலர்கண்ணினன்விண்ணவர்கோன்.

(உ)

அன்னச்செலவிந்படிமேல்ஆயல்சூழ்
பொன்னிந்பொலிவார்ஆணியுண்டொளிமேல்
மின்னிந்செறிந்நறைவிந்கனபோல்
பின்னிச்சுடரும்பிறழ்பேர்ஒளியான்

(ஈ)

வானிந்பொலிதோகையர்கண்மலர்வண்
கானிந்படர்க்களிலன்டொடுகார்
மேனித்திருநாரதவ்வீணைஇசைத்
தேனிந்பொலியும்செவிவண்டுடைய

(ஐ)

அனையின்துறைஐம்பதொடைமபதாதி
வினையின்தொகைவேள்விநிரம்பியமா
முனைவன்முதுதேவரின்முவர். ஸார்
புனையும்முடிதுன்னுபொலன்கழலான்.

(இ)

செம்மாமலராளிகர்தேவியோடும்
மும்மாமதவெண்ணிறமுன்உயர்தான்
வெம்மாமிசையான்விரிவெள்ளிவிளங்
கம்மாமலைஅண்ணலையேஅனையான்.

(ஊ)

தானின்றயனின்ரெளரிந்கன்கதிரோன்
யானின்றதென்னெளரிஎஞ்சிடமா
வானின்றபெரும்பதம்வந்துருவாய்
மெனின்நெனநின்ரெளரிவெண்குடையான்.

(஋)

புனையுமால்பகரிதெட்டமதப
பசைகட்டினகிட்டிபந்பலபோர்
விசைகட்டிதானவாநிட்டவர்பேர்
இசைகட்டியஒத்திவாசாமனாயான்.

(அ)

திர்விலத்திரிசெங்கதிர்நகருவதோர்
ஊர்உற்றதெனப்பொலிஒண்முடியான்
போர்வித்தகன்கேமிபொறுத்தவன்மா
மார்விலத்திருவிந்பொலிமாலையினான்.

(ஂ)

சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்.

செறிக்கதிநிற்பொலிசெம்மனியின்
சுற்றைச்சுடர்விட்டெரிகஞ்சுநியான்
வெற்றித்திருவின்குளர்வெண்ணகைபோல்
சுற்றிக்கிளரும்சுடர்தோள்வளையான்.

(இ)

பல்லாபிரமாமணிபாடம்வுறும்
தொல்லாரணிகாஸ்கடரின்னொகைதாம்
எல்லாம்உடன்ஆய்எழலால்ஆயலே
வில்லால்ஒளர்மேகம்எனப்பொலிவான்.

(ஈ)

மாறாஉலகம்தனில்மன்றல்பொரும்
தேறாஉலகம்செறிதொங்கலினான்
மீனோடுகெடுத்தயர்வென்றிஆவாம்
வாறாய்கண்எனின்மவன்உடையான்

(ஐ)

வெல்லாந்நகையால்வினையால்விடுகான்
எல்லான்கடர்மலைஇராம்குணமல்
நெல்லாலும்அமுதநிறம்பிறழார்
புல்லாய்முடியாவிரப்படையான்.

(இ)

நின்ருள்எதிரிநிறநெடுந்தவனும்
சென்ருள்எதிர்கொண்டுநிப்பமையா
என்ருள்இவன்எய்தியஆநெனலும்
பொன்ருதபொலம்சுழலோன்புகலும்.

(ஊ)

நின்னாஸ்துபல்நீநீநெடுந்தவன்தின்
நென்னாலும்பரிதென்நுணர்வான்
அன்னாஸ்துபல்நீநீநெடுந்தவன்தின்
பொன்னாஸ்துபல்நீநீநெடுந்தவன்தின்.

(஋)

எந்தாய்உலகியாவையும்எல்லயிருந்
தத்தானுதையும்நெறித்தனன்ஆல்
நந்தாநெருந்தவநாடகி
வந்தாய்எனில்நீஎன்தோவருவான்.

(அ)

எல்லாஉலகிற்கும்உயர்த்தமையான்
சொல்லாவகைஉணர்நொன்மைபுஆல்
நல்லாய்உடனேகடநீஎனலும்
அல்லேன்எனவால்அநிவான்அறைவான்.

(ஂ)

ஆரணியகாண்டம்.

சொற்பொங்குபெரும்புகழோய்தொழில்மாய்
சிறப்புகளின் விவனசேர்குவெனே
அற்பம்கருதேன்ன அருந்தவமோ
கற்பம்பலசென்றாகாணுதிஆல்.

(௧௮)

சொற்றும்பதம் அன்றி அருங்குழலாய்
பெற்றம்பெறுகில்லதொர்பெற்றியதே
மற்றென்பலசொல்லுவன்வந்தவும்
முற்றம்பகல்தாணும்முடித்தனன்ஆல்.

(௧௯)

சிறுகாலிலுலாநிலையோ திரியா
குறுகாநெடுகாருணம்வேறுபடா
உறுகால்கிளர் பூதம்எல்லாம்உகிணம்
மறுகாநெறியதுவென்வான்உடையாய்.

(௨௦)

என்றின்னவிளம்படுமெல்லைய
வன்றின்னவிளம்படுமெல்லைய
ஒன்றும்கிளர்ஒருதயினுல்லணர்வார்
நின்றென்னகொல்லுன்னசெனுகினைவார்.

(௨௧)

கொம்பொத்தனகால்ஒளிர்கோள்வயிரக்
கம்பக்கரிந்ததுகண்டனம்ஆல்
இம்பர்த்தலைமாதவர்பால்இவன்ஆம்
உம்பர்க்கரசெய்தினன்என்னுணரா.

(௨௨)

மானேயுனையாரொடுமைந்தனையும்
பூனேர்பொழிலின்புறமேகிறுவா
ஆனேநெனஆளரிஎறிதென
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்.

(௨௩)

தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்
தானேஆவ்ஆகன்பொழில்சாருதலும்

(௨௪)

சாபங்கற்பிறப்புநிகுபடலம்.

வேறு.

துவசம்ஆர்தொல்அருள் தன்னாசைச்செற்றம்
சுருதிப்பெருங்கடலின்சோற்பொருள்கற்பித்தும்
திவசமாநல்அறத்தின்செந்நெறியில்உய்த்தும்
திருஅளித்தும்விட்டளித்தும்சிக்கமைத்தற்கள்
கவசம்ஆய் ஆர்உயிர் ஆயத்தவம்ஆய்க்கண்ஆய்
கடையிலாநாணம்ஆய்க்காப்பாணைக்காணு
அவசம்ஆய்ச்சிந்தைஅறிந்தயலேகின்றான்
அறியாதான்போலஅறிந்தளலாம்சோன்னான்.

(௨௫)

தோய்த்தும்பொருள் அனைத்தும்தோயா துறின்ற
கடலோதொடக்கத்துத்தோர்சுற்றமேபற்றி
நீயந்தஅரியநெடுங்கருணைக்கெல்லாம்
நிலயமேவேறநெறிமுன்நின்றோ
ஆய்த்துணர்விவ்வன் படைபுல்
அலைப்புணர்முயே பொற்றஅக்காள்
நாய்த்தவரமஉதவிதனைநியளந்தாய்
இருகிலத்தவோநின் இன அடித்தாமனாதாம்.

(௨௬)

மேவாதவா இல்லையேவினரும்இல்லை
வெளியோடிருள்இல்லைமேல்கீழும்இல்லை
முவாதமையில்கீழ்த்தமையும்இல்லை
முதல்துடைபீழாமறிசிலைமுன்னெடுபின்இல்லை
தேவா இக்கில்லோசீசென்றகிலைள்ளால்
கிலைஎந்திவந்தெம்மைச்சேவடிகள்நோவ
காவாதொழியில்பழிபெரிதொஅன்றேல்
செருங்கடலில்லக்கண்வளராய்கைம்மாறும்கண்டோ.

(௨௭)

நாழிநைவதீர்உலகெல்லாம்ஆக
நளினத்திந்தித்தநான்புகனூர்நாமே
ஊழிபல்பலவும்நின்றநந்தாலுன்றும்
உலவாப்பெருங்குணத்தஉத்தமனேமேல்நாள்
நாழிதனைஆகத்தந்தயிர்தீர்ஆக
நடவனாயேமத்தாதத்தாமனைகைஉநோவ
ஆழிகடந்தமுதம்எககருக்கேசாய்தாய்
அஞ்சாநகராம்கின் அடிமைஆல்லாமெண்டோ.

(௨௮)

ஒன்றாகிமுலத்தருலம்பலஆகி
உணர்வும்கூடும்பிறிதாவினாழி
சென்றசூழ்ம்காலத்தநிலையதாசு
நிறந்துலகம்தான்ஆகிச்செஞ்சேலேறின்ற
நன்றயனானத்தனிக்கொழுந்தேளங்கள்
நவைதீர்க்கும்நாயகமேல்வினையேகோக்கி
நின்றாராக்காத்நியற்பேரைகூப்பி
நிலைஇல்லாத்நிவினையும்நீத்ததன்றே.

(கஉ)

வல்லேவரம்பில்லாதமாயவினையன்னால்
மயங்கினரோடெய்திமயங்கிமேல்நான்
அல்லேஇறையவன்நீஆகினப்பேதம்
நலமருவேம்முன்னேஅறப்பயன்உண்டாக
எல்லையங்கள்நின்உழைநிறந்தநான்
எரியோனேத்தீண்டமுடிவன்ற
தொல்லமுதல்முனிவரோடே
தொன்கின்றநலயம்நடைதீர்த்தாய்.

வேழ.

(கக)

இன்னபலநினைத்தேத்தினன்இயம்பர்
நன்னதல்துடைஉளதெனநனிதுணிவான்
தன்னிகர்முனிவனைத்தாவிடையென்ற
பொன்னொளிர்நெடுமுடிப்புரத்தரன்போனான்.
போனவன்அகநிலைபுலமையின்உணர்வான்
வானவர்தலைவனைவரவெறிக்கொண்டான்
ஆனவன்அடிதொழஅருள்வரஅழுதான்
தானடஇடவகைதழுவினன்நுழைவான்.

(கஉ)

(கக)

எழையும்இளவலும்வருகெனஇனிதா
வாழியஅவ்வொடும்வந்தன்மகிழ்வால்
ஊழியின்முதல்முனிவரையுளையுனாகா
ஆழியில்விழிதுயில்அவன்எனமகிழ்வான்

(கசு)

அவ்வையின்அழகனும்வைகினன்அறிஞன்
செவ்வியஅறஉனாசெவ்வியின்உதவ
நவ்வியின்விழியவளையெனினிநுனா
கவ்வியிடுகொருகடைஉறும்அளவில்.

(கடு)

விலகிநிழலின்வெயில்விநியில்வான்
இலகிசுடரவன்னுசையெனதிசைதேய
அலகிடல்அரியதன்அவிர்காவினாயால்
உலகிடுதிதைஇருள்உறையினையரிவான்.

(கக)

ஆயிடைஅறிஞனும்அவன்எதிர்அழுத
நீயின்துழைவதொத்தெளிவினையுடையான்
நீய்விடைதருகெனநிழலின்வெயில்
காய்ளரிவரன்முறைகடிதினில்இடுவான்.

(கௌ)

வரிசிலைஉழவனும்முறைஉழவனை
புரிதொழில்எனையதுபுகழினிளவனும்
திருமகள்தலைவசெய்திருவினையுறையான்
எரிபுகழினைகுவினையருள்ளனஇறைவன்.

(கஅ)

யான்வரும்அமைதியின்இதுசெயல்எவனோ
மான்வருதனியரிமார்பினையுறையான்
மின்வருகொடியவன்அறநீயும்முறையோன்
உன்வரும்உலகையின்நீயாரளிபுரிவான்.

(கக)

ஆயிரம்முதல்உளதவம்அயர்குவினையான்
நீயிவன்வருகொடியவன்நீயுடையான்
போயினிருவினையுதல்துறையால்
மேயினிருவினையுதல்துறையால்.

(சஉ)

இத்திரன்அருளினன்இதுதெய்வகலா
வந்தனன்மருவுதிமலர்அயன்உலகம்
தந்தனன்எனஅதுசாரலென்உரவோய்
அந்தம்இலைய்ப்பதம்அடைதலைமுயல்வேன்.

(சக)

ஆதலின்இதுபெறஅருள்ளனஉளையா
காதலியவளையுதல்துறையால்
போதலைமருவினன்ஒருநெறிபுகலா
வேதமும்அறிவருயிக்குபொருள்உணர்வோன்.

(சஉ)

தேவரும்முனிவரும்உறவதுதெரிவோர்
மாவரும்நுவினாமலர்அயன்முதலோர்
ஏவரும்அறிவினில்இருவினையுறையான்
போவதுகருதம்அவ்அருநெறிபுகலான்.

(சக)

ஆரணிய காண்டம்.

ஆண்டமும் அகிலமும் அறிவருநெறியால்
உண்டவன் ஒரு பெயர் உணர் குணர் உறுபே
நெண்டகும் நெடி தெனில் இறுதியில் அவனை
கண்டவர் உறுபொருள்கருதுவதெனினே.

(சச)

உ-வது. சரபங்கர்பிறப்பு நீக்குபடலமுற்றும், ஆதிருவிருத்தம்-ககதி

ந - வது, அகத்தியப்படலம்.

அனையவன் இறுதியின் அமைவுநோக்கின்
இனியவர் இன்னலின் இரகசியம் நெஞ்சினர்
குனிவருகின்னிலைக்குமரர்கொம்பொடும்
புனிதனதுறையுளின்மறியில்போயினார்.

(க)

மலைகளும் மரங்களும் மணிக்கற்பாறையும்
அலைபுனல்களும் அருவிசராலும்
இலைசெறிபழுவமும் இனியகுழலும்
நிலைமிகுதங்கனும் இனிதுகீங்கினார்.

(உ)

பண்டைய அயன் தருபால்கில்லரும்
முண்டரும் மோனரும் முதலினோர்கள் அந்
தண்டக்வனத்துறைதவத்துளோர்கள் தாம்
கண்டனர் இராமனைக்களிக்கும் சிந்தையார்.

(ங)

கனைவருநெஞ்சின் ததர்க்காயவோர்
வினைபிறிதின்மையின் வெறுப்புநின்றனர்
அனைவருகானகத்தமுதனாவிய
புனைவர உயிர்வரும் உலவைபோல்கின்றார்.

(ச)

ஆய்வரும் பெருவலி அரக்கர்நாமமே
வாய்வெரி அலமரும் மறுக்கமீங்கினார்
திய்வருவனத்திடை இட்டுத்தீர்த்தோர்
தாயவர நோக்கியதன் தன்மையார்.

(ரு)

காக்கருங்கடுங்கொழில் அரக்கர் காய்தலில்
பொரந்திடம் இன்மையிற் புழுங்கிச்சொருனர்
அரக்கர் என்கடலிடை ஆழ்கின்றார் ஒரு
மரக்கலம்பெற்றென மறுக்கமீங்கினார்.

(ஊ)

அகத்தியப்படலம்.

தெரிஞ்சுறநோக்கினர் செய்தசெய்தவம்
அருஞ்சிறப்புதவநல் அறிவுகைது
விரிஞ்சுறப்பற்றியபிறவிவெந்துயர்ப்
பெருஞ்சிறைவீடுபெற்றனையபெற்றியார்.

(எ)

வேண்டின வேண்டினர்க்களிக்கும் மெய்த்தவம்
பூண்டுளர் ஆயினும் பொறையின் ஆற்றலால்
முண்டெழுவுருளியைமுதலின் கீக்கினார்
ஆண்டுறை அரக்கரால் அலைப்புண்டார் அரோ.

(அ)

எழுந்தனர் எய்தினர் இருண்டமேகத்தின்
கொழுந்தெனநின்ற அககுரிகில்வினை
பிபாழித்தெழுநகர்பிறப்பொருத்தினர் அவன்
தொழுந்தொழும் தொழுந்தொழும் ஆசொல்லுவார்.

(ஈ)

இனியதோர் சாலைகொண்டேகிடுவவயின்
நனிஉறை என்றவற்கமையம்நலித்தாம்
தனிஇடம் சார்ந்தனர் தங்கிமா தவர்
அனைவரும் எய்தினர் அல்லல் சொல்லுவான்.

(இ)

எய்தியமுனிவரை இறைஞ்சின தாவர்
தையனுமருந்தனன் அருள் என்ன என்றலும்
வையகம் காவலன் மதலைவந்ததோர்
வெய்யவெங்கொடுங்கொழில்வினைவுகேள்வான்.

(ஊ)

இரக்கமளன் றொருபொருள் லுலாதெஞ்சினர்
அரக்கர் என்னுளர் சிலர் அறத்தின் கீங்கினார்
நெருக்கவும் யாம்பட்டர் நெறி அலாநெறி
அரக்கவும் அருந்தவத்துறையுள் கீங்கினேம்.

(கஉ)

வல்லியம்பலதிரிவனத்துமான் என
எல்லியம்பலதும் கொந்திரங்கி ஆற்றலெம்
சொல்லிய அறநெறித்திறையும் கீங்கினேம்
வல்லியல் மொயம்பிசூய்க் கொண்குமோ.

(கங)

மாதவத்தொழுகலெம்மறைகள் யாவையும்
ஒதலெம் ஒதுவார்க்குதவல் ஆற்றலெம்
முதெரிவளர்க்கிலெம் முறையின் கீங்கினேம்
ஆதலில் அந்தணரையும் ஆகிலேம்.

(கச)

ஆரணியகாண்டம்.

இத்திரன்ளளில் அவன் அரக்கர்வாயின்
விந்தையிற்சென்னை இவ்வொருபுசயனகயான்
எந்தமற்றியாருளா இக்கண்கீழ்வார்
வந்தனையாம்செய்ததென்குன்மாட்சியால். (கரு)

உருளுடைநெயிப் பால்உலகைஓம்பியும்
பொருளுடைமன்னவன் புதல்வபேக்கிலா
இருளுடைவைகலேம் இரக்கிதோன்றியும்
அருளுடைவோரின் அபயம்யாம்என்றார். (கரு)

பெறு.

புதல்புருந்திலகேல்புறத்தண்டத்தின்
அகல்வலேனுமளன் அம்பொமென்றவர் ஆல்
தகவில்துன்பம் தவிர்த்துநீர்எனது
பகலவன்ருலமைத் தன்பணிக்கின்ருன். (கரு)

வேந்தன்வியல்பாய்வரம்மேவவும்
வந்தல்வாழ்வருந்தவம்என்றார்
மாந்தர்வன் துயர்சூரவுயர்வான்வனம்
போந்தென்உடைபுண்ணியத்தால்என்றான். (கரு)

அந்தவாநெறி அந்தணர்தன்மைவாய்
மறத்தபுல்லவனிகொலையேன்ளளில்
இறக்கபேரினும்என்றிதுஅல்லது
பிறந்துயன்பெரும்கேடுநனபநியாவேன். (கரு)

நிவந்தலேநியர்கீவிரும்நியவர்
கவந்தபந்தக்களிடம்கண்டிட
அமைந்தவிலும்அருவகொத்துணியும்
கமந்ததோளும்பொறைத்துயர்கீரும்ஆல். (கரு)

ஆவுக்காயினம்அந்தணர்க்காயினம்
யாவர்க்கேனும்ளளியவர்க்காயினம்
சாவப்பெற்றவரோதகைவான்உறை
தேவர்க்கும்தொழும்தேவர்கள்ஆருவார். (கரு)

நூர்அறுத்தவனும்சுடர்நெயியும்
ஊர்அறுத்தவருவனும்நெயினும்
ஆர்அறுத்திடுவான்நினைந்துர்ஆவர்
வெர்அறுப்பென்வெருவன்மின்கீர்என்றான். (கரு)

அகத்தியப்பாடல்.

உனாத்வாசகம்மேயிவந்தோங்கிட

இனாத்வாசகம்மேயிவந்தோங்கிட

இனாத்வாசகம்மேயிவந்தோங்கிட

நிருத்தம்ஆழன்கள்துணிவென்மார். (உரு)

தோன்றல்கீழுணியில்புலவந்தொருக
முன்னுபேல்வனமுப்பதகோழவர்
தேன்றபேறும்துதிர்அலவன்நல்ல
சான்றுவேதம்தவம்பெருஞானமே. (உரு)

அன்னதாதலின்வயினஆண்டவலாம்
இன்னலகத்திவ்வினிதுவநவாய்ளள
சொன்னமாதவர்பாதம்மொழுதுயர்
மன்னர்மன்னவன்மைத்தனும்வைகினான். (உரு)

ஐந்தும்துருத்தும்அமைதியின்ஆண்டவண்
மைத்தத்திலுர்வைகிவரமாதவர்
நித்தானன்னிஅகந்திபற்சேர்க்கென
இந்தான்துதலகம்மெனென்றவனார். (உரு)

விடர்அகந்தரும்வேய்செநிகானமும்
படரும்நில்கெநிபர்ப்பயக்கினார்
சுடரும்மேனிக்சுக்கணன்என்னும்அவ்
இடர்இலாங்உறைசேலைசென்றெய்தினார். (உரு)

அருக்கன்அன்னமுணிலகைஅவ்வழி
செருக்கில்கிந்தையர்சேவாதாழ்தலும்
இருக்கண்கென்றினியனசுறினான்
மருக்கொள்சேலையிலமைத்தருந்தவனினார். (உரு)

வைகும்வைகலின்மாதவன்மைத்தன்பால்
செய்கையாலையும்செய்திவண்செல்வார்
எய்தயான்செய்ததெத்தவன்என்றான்
நியனும்அவர்க்குமின்குறுவான். (உரு)

சொன்னவாழ்முன்குதன்வழிதோன்றினர்
முன்னையோருள்உயர்தவம்முற்றினார்
உன்னியவர்க்குள்உன்அருள்எய்திய
என்னியவர்க்குள்இறப்பிற்றான்என்றான். (உரு)

சுருதிபாண்டி.

உவமைமீக்கியதால் தாண்டல்களைக்கெதிர்
நவமைமீக்கியதால் வன்சொல்லுவான்
அயம்மிலாவிருந்த இன்னல்அயம்
தவம்எல்லாம்கொடுக்கையானிருக்க

மனறவலான்வதிவள்ளும்சுறுவான்
இறைவனின் அந்நளத்தவத்திற்கெளி
தவறவநீண்டொன்றகத்தியற்காண்பதோர்
குறைவிடந்ததினினனக்கூறினான்.

நல்லதெனினேந்தாய் அநாணும்முன்
சொல்லுவான் அணினின்றதுதான் மல்க
செவ்வின் ஆண்டவத்தேருதிசொந்தபின்
இல்லேநின் வயின் எய்தல் இல்லாதன.

அன்றியும் நின் வரவினை ஆதரித்
தின் அகாறும்கின் மேலும் ஆல்அவற்
சென்று சேருதிசேருதல் செல்வியோய்
நன்று தேவர்க்கும் பாவர்க்கும் நன்மென.

வழியும் கூறியவர்பகல் ஆசிகள்
மொழியும் மாதவன் மொய்யமலர் த்தான் தொழா
பிழியும் தேனிற் றேவங்கருவித்திரள்
பொழியும் சோலை வனா வின் னிலையோயினர்.

ஆண்டுகையர் அவ்வையின் அடைந்தமை அறிந்தான்
சுண்டிவகைவேலை துணை ஏழ்மலகமெய்த
மாண்டவரதன் சரணவழங்குகின்றவந்தான்
நீண்டதமிழால்லகைகேரியின் அடைந்தான்.

பண்டவுணர்முற்றினாபடார்கள்எவைவானோர்
எண்டவமக்கருள்எனக்குறஇரத்தார்
கண்டொருகைவாரினன்முக்கதகல்எல்லாம்
உண்டவர்என்பின்உயிழ்களன்றலும்உயிழ்து

தாயகடல்நீர் அடிநிலைண்டதுதார்தான்
சூயஅதலால்அமரும்மெய்எடையஅன்னான்
மாயவினைவாள்அவ்வன்மாயஅவன்வன்மைக்
காயமஇனிதண்டெலகின்சூர்இடர்கோந்தான்

அகத்தியப்பாடல்

யோகம் உறுபேர் உயிர்கள் தாம் உலவு முல்
 எருடுறியு தெனுமித்தடியின் னறி
 நவநவ விதை எனும் பின்னோய்
 நாகம் நாகப் நாகம் எனின் முல்.

முசரவுகுடுமுதலோன்உனாயின்முவர்
மாசித்தவளகெனவடாதுதிசைமேலநாள்
நீசமநவானின்நெடுமாமலயம்நேரா
நசுன்றிகர்ஆய்உலகுசீர்பெற்றிருந்தான்.

உழஞ்சூழும்மறைநாவினும்உயர்நலகம்ஔதும்
வழக்கினும்மதிக்கவினும்மாபின்நாடி
நிழற்பொலிகணிச்சிமணிரெற்றிஉமிழ்செங்கண்
தழற்புரைசுடர்க்கடவுளதந்ததமிழ்தந்தான்.

விண்ணினில்தலத்திலில்கற்புடலகிலுபர்
எண்ணினில்தருக்கினில்தருக்கும்எனயாரும்
உண்மீனாகருத்தினைஉறப்பெறுவென்ஆவ்வன்
கண்ணினில்தனக்கொடுகளிப்புறமுனத்தான்.

இதைத்தவறநாவினொழியைத்திறியாவும்
 சினாத்தவெடுவானவியிரகல்வினெடுகொளித்
 டனாத்தும்அயனும்அறியாதபொருள்நோர்நிங்
 முனர்க்குதவும்ஆவனும்உணர்ச்சியின்உலம்பா

உயர்தனா இமைப்பல்லா உயர்ததனா தவத்தேனா
அந்தனர் அறத்தின் நெறிநின்றனர் ஆன
வெந்திறல் அரக்கர் விடவே முதல் அறுப்பான்
வந்தனம் மருத் துவன் எனத் தலிவலிப்பான்.

வனையிர் ஆமுதலயாவும் இடைவேளிக்
தா னாகர் அரக்கர் உருமைச்சுடுகினத்தின்
அ அனலைக்கடிதவித் தலகளிப்பான்
அ மழைவந்ததெனமுந்தாறுமனத்தான்.

ஸ்டான்ஸ் இராமனை வரக்கருணைசூர
 ஸ்டாடிகவாள் நயனமகீர்பொழியவின்ருன்
 ஸ்டாடிகவாள் நயனமகீர்பொழியவின்ருன்
 ஸ்டாடிகவாள் நயனமகீர்பொழியவின்ருன்

நின்றவனைப் பகைபோல அடிபணிந்தான்
அன்றவனையுள்புரிதழுதி அழகண்ணை
நன் தவரவென் துபல்கல் உடையகந்தான்
என் தும் உன தென் தமிழ் இயம்பிதுரைசொன் டான், (சௌ)

வேதியர்கன் றெவமொழிவே துபல்காதி
காதலியிடுவெழிலகமணட ணவின் கன் னீர்
மாதலர்கன் னீரெழிமாமலர்கன் னுல
போதுமணமா? அருளிச்செய்கையுக்கான், (சௌ)

பொருத்த அமலன்பொழில் அகத்தினி அபுக்கான்
விருத்தவன் அமைந்தபின் விரும்பின் விரும்பி
இருத்தவன இறைந்தவன் தில்வினா வில்வந்தென்
அருத்தலம்புழத்தன் அருட்காசனனான், (சௌ)

என்றமுனிவைத்தொழுதிராமன் இமைபொரும்
நின்றதலம்முத்தம் செடியோரின் செடியோரும்
உன்றல் அருள்பெற்றிலர்க்கு உன் அருள் தமக்தென்
வென்றனை அனை துறையும்மேல் இனிதென்னென்றான், (சௌ)

தண்டவனத் துறந்தென் துறாதர்க்கொன்
பின்விவரவித்திரை எண்ப்பெரி துவந்தென்
எண்டருதுரைத்தனை எண்க்கொடியர் செணனி
துண்டறிவவத்தனை ஒத்தமுனிசொல்லான், (சௌ)

நனபிறைநிஹுபு இனி இவ்வயின் இருத்தால்
நெண்டவனமா தலம்விரும்பெழுப்பாய்
துவந்திவனவந்திருத்தோன் விவன என்னான்
மாண்பெய்க்கெத்தெய்மனத் துறாதுடைப்பாய், (சௌ)

வாழும்மறைவாழும்மறைநீ அறம்வாழும்
தாழும் இமையோர் உயர்வந்தாவலர்க்கு தாழ்வார்
அழிபுறவன்புதல்வனாய் இவையெய்யே
எழுலகும்வாழும் இனி இவ்வுறையினென்றான், (சௌ)

செருக்கடை அக்கப்புரிதலைகைகெய்தி
தருக்கபுரிதாக்கபு துடைவதுதலம்கெய்தென்
வருக்கமறைவோய் அவர்வரும்கெய்தென்
திருக்கமலைந்திருக்கென் என்னென்ன இராமன், (சௌ)

விழுமியது சொற்றனை இவ்வில்விவன மேல்கான்
முழுமுதல்வன் னவன் னவன் துமுதலரும்பாணம்
வழிபட இருப்பதி தகவின் வலவாளிக்
குழுமமுலில்புட்டிலொடுகோடினாங்கி, (சௌ)

இப்புவனம்முற்றும் ஒருதட்டினிடையுடால்
ஒப்புவாவித்தென உணர்ப்பரிபவானும்
வெப்புருவுபெற்ற அரண்மேருவனாவில்லாய்
முப்புரம்எரித்ததனிமொய்க்கொய்க்கா, (சௌ)

ஒங்கும்மரன் ஒங்குமே ஒங்கிமணல்ஒங்கி
பூங்குலேகுலாவுகுளிர்சோலைபுடைவிம்மி
துங்குதினா ஆறுதவற்றகுழல் அடொருந்நின்
பாங்கர்உளதால்உறைபுள்பஞ்சவாழ்மஞ்ச, (சௌ)

கன்னிஇளவாழைகனிசுவகதிர்வாலின்
சென்னெல்லதேன்ஒழுகுபோதும்குதெய்வ
பென்னியெனல் ஆயபுனல் ஆறும்குதெய்வ
அன்னம்உளபொன் இவனொடன்பின்வினாய், (சௌ)

ஏகிஇனி அவ்வயின் இருந்துறையின்என்றான்
மேகிறவன னனும்குணங்கிவினா கொண்டான்
பாகை சொல்லியொடுதம்பெரிசிற் பின்
போகமுனிசிந்தைதொடர்க்கடிதுபோனான், (சௌ)

உவது அகத்தியப்படலம்முற்றும். (சௌ) திருவிருத்தம்-களச

கடந்தனர்காவதம்பலவும்நதி
கிடந்தனநின்றவநிசுக்கேண்மைமில்
தொடர்க்கவ துவன் தினகுழல்யாவையுங்
கடந்தனர்கண்டனர்சமுதிர்வெந்தையே, (சௌ)

உருக்கியகவணம்ஒத்ததுதயத்துச்சிசேர்
அருக்கனனுள் அகலிடத்தலக்குதிர்செலாம்
தெரிப்புதுசெறிசுடர்ச்சிசெயிற்றெரி
விசித்திருத்தன என்னலிளங்குவாந்தனே, (சௌ)

ஆரணியகாண்டம்.

முத்தொருகருமலைமுகட்டுறான் நினைல்
சந்திரன்ஒளியொடுதழுவச்சாக்கி
அந்தம்இல்களைகடல் அமர்நாட்டிய
மந்தரகிரியெனவயங்குவான் தனை. (க)

மால்நிறவெகம்பெழில்மறையத்தன்மணிக்
கால்நிறச்சேய்ஒளிகதுவக்கண் அகல்
நீல்நிறவனாயினில்பவளநீள்கொடி
போலநிறம்பொலிந்தெனப்பொலிகின்றன தனை. (ச)

தூய்மையன் இருங்கலைதுணிந்தகேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலைமதியின் கூர்மையன்
ஆய்மையின்மந்திரத்தறிஞன் ஆம்என
சேய்மையின்மேருக்குறுகுகுணத்தனை. (ரு)

வீட்டிலாள் அவுணாவிறுந்துகூற்றினை
ஊட்டிவிழமிச்சில்தான் உண்டுநாள் தொறும்
நீட்டிமேலுத்திரன்நிறுகணயானையின்
தோட்டிபோலதேயத்தொளிர்துண்டத்தான் தனை. (சு)

கோளிருநாவினோடொன் றுசுடன
ஆள்உறுதிநிரிபோல்ஆரத்தான் நனை
நீள்உறுமேருவின்நெற்றிமுற்றிய
வான் இரவியிற்பொலிமெளலியான் தனை. (எ)

சொற்பங்கம்உறநிமிர்இசையின்சும்மையை
அற்பங்கம்உறவரும் அருணன்செம்மலை
சிறப்புகொள்பகல்எனக்கடிதுசென்றுதீர்
கற்பங்கள்எனப்பலகண்டுளான் தனை. (அ)

ஒங்குயர்நெடுவனானான்நிலநின்றது
நாங்கலநிருநிலம் தாழ்த்துதாழ்வுற
வீங்கியவலியினில்இருந்தவீரனை
ஆங்கவர் அணுகினர் அயிர்க்குஞ்சிந்தையார். (க)

இவறுபைத்தன்வயின் இயற்றளயறிஞன்
அறிவிலி அரக்கன் ஆம் அல்லன் ஆம்எனில்
எழுவலிக்கதுமுனைஎன்ன உன் லி அச்
செறிநிலவிரகும்செயிர் த்துநோக்கினர். (பு)

சடாயுகாண்டம்.

வனைகழல்வரிசிலை அகமைத்தனா
அனையவன் தாழ்ந்தண்டயிர்த்துநோக்கினான்
வினை அறுநோன்பினர் அல்லல்விலலினர்
புனைசடைமுடியினர் புலவரோளனா. (கக)

புரந்தரன்முதலியபுலவரயாராயும்
நிரந்தரம்நோக்குவென்றேயியானும் அவ்
வரந்தரும் இறைவனும் மருவலாளனும்
சுரந்திலர்என்னையான்என்றும் காண்பென் ஆல். (கஉ)

காமன்என்பவனை யும்கண்ணிநோக்கினென்
தாமரைசெங்கண் இத்தடக்கைவீரர்கள்
பூமருபொலன் கழறபொடியினோடுமீதுப்
பாமென அறிவிலன் ஆர்கொல ஆம்இவர். (கங)

உலகொருமுற்றம் தம்உடைமைஆக்குறும்
அலகறும் இசக்கணம் அமைத்தமெய்யினர்
மலர்மகட்டுவமையாளையிம்வந்தஇச்
சிலைவலிவீரனாத்தெரிகிலேன்எனா. (கச)

கருமலைசெம்மலை அனையகாட்சியர்
கிருமகிழ்மாப்பினர் செங்கண் விராதாம்
அருமைசெய்நுணத்தின்என் துணைவன் ஆழியான்
ஒருவனை இருவரும் ஒத்துளார் அரோ. (கரு)

எனப்பலநினைப்பினமனத்தள்ளன் னுவான்
சினப்படைவீரர்மேல்செல்லும் அன்பினான்
கனப்படைவரிசிலைக்காரைநீர்க்களையார்
மனப்படை எனக்குநாலழங்குவிர்என்றான். (கந)

வினவியதானையின்பெய்மை அல்லது
புனைமலர்த்தாரவர் புகல்நிலைமையால்
கனைகடல்நெடுநிலம் காவல் ஆழியான்
வனைகழல் ததயாதன்மைத்தர்பாம்என்றார். (கள)

உரைத்தலும்பொங்கிய உவகைவேலையன்
தனாத்தலைஇழிந்தவர் ததமுவும்காதலன்
வினாத்தடந்தாரிளியேந்தர்வேந்தன் தன்
வனாத்தடந்தோளினாவலியவோ என்றான். (கஅ)

ஆரணியகாண்டம்

மறக்கமுற்றாது எனவாய்மையாக
 மறக்கமுற்றான் எனமுன்மனமெதனும்
 மறக்கமுற்றான் எனவகம்மையதனால்
 மறக்கமுற்றான் என உணர்வுநீங்கினான்.

தழுவினா எடுத்தனர் தடைக்கையாஸ்முகம்
சமுபினா இருவரும் கண்ணின் கீழினால்
வழுவியுன் உயிர்வந்தமன்னனும்

அழிவுறுகொடுகின்ற அரத்தினான் அரோ.

மேற்பரவலருங்கொடைக்கும்மின்றன்பளிக்குடைக்கும்பொறைக்கு
 ம்நெடுமன்புதோற்ற,காவலரும்கற்பகமும்உபேதியும்கடலீடமும்
 னித்தவாழ், பாவலர்மம்பாவலனோபொய்ப்பகையேமெய்க்கணியேபு
 கழிவ்வாழ்வே, இரவலரும்கல்வரும்பாணமஇனி என்படீத்தேதி
 னுபோ.

(உ௬)

(உக)
அலங்காரம் என உலகுக்கமுதலிக்கும் தலிக்குடையாய் ஆழி குழந்த
நிலைகாவலது மிடக்கநிலையாதநிலை உடையென்றேயுடெஞ்சின்
நலங்காணநட்டையோராய்களே தீவீனையேன் நம்பின் தின் தும் வில
ங்காயேன் ஆகலினுள்ளிலங்கினேன் இன்னும் உயிர்பிடிவேன் ஆல்
தயிர்தடைக்கும் மத்தென்ன உலகை நலிசம்பரனைத்தடித்த அநாள்
ஆயிர்பிடக்கும் கடல்வலயத்தயல் அறியவேடல் லாள் ஆனினாறு
செயிர்பிடத்தலசெய்யாததிருமனத்தாய்செய்திருந்திரம்பாநிச
உயிர்பிடக்க உடலையிகம்பெற்றினர் உணர்நிந்தகற்றினோர் (உக)
எழுவுமோர் இகை...

[illegible]

(உச)
மக்களாண்மையிற்றிதத்தார்ஜம்பதினமார்சடவ்வகங்கைத் தைய
லாருள், தொக்கபதினமுதலாஅக்காசிபனாவுணர்ந்தவன் அத்தே
வையமாருள், மிக்கஅறிதப்பெயராளமுப்பலமுக்கோவிலிணர்ணைர்ம
மைசயந்தாளாமக்கருக்கணத்திவன்பள் அதிள்இரட்டிஅசார்மமை
வயிஅவாய்க்தர்ள்.

(உறு) தானவரோமுதலோரைத்தனுப்பயந்தான்மதி என்பான் மணிதீர்த
மழு, டாவ்ருணகன் ஆவபலத்தடைவேய்யத்தனன் ஆல்காபின்பா
ன், தேனுஉட்குத்தருவம்மறுவன்சிறப்பயந்தான்தெரிக்குமகாவைமா
னப்படைக்குரோமவரைகழுளைமகாநீட்டாடிற வயிறுவாய்த்தான்.

சுடாய்தாண்படலம்.

மறைப்புரைக்கும்முன்னிந்தைவான் இழப்பின் ஆறுணான் உடன்வயி
னதேயன், தறைப்பறையுஞ்சிறைக்கூனகபாதுமுதற்பெரும்பறவை தம்
மைமனன்முள், இன்புரைமுகாமபிரா உலர்க்குருவிசிலக்காடை பல
பிறவுமனன்முள், கறைமுனம் ஆக்கொடிபயந்தாங்கொடிஉடனே செடி
முதலாக்கண்ட எல்லாம். (உஎ)

வெருட்டி எழும்பண்பண்பையாள் மீளாம்கத் தருதும்மின்னம்
 ன்ருள், மருட்டிகழும் ஒருதலையுயங்கம் எலாம்சுதை என்னுமா துத
 ன்தாள் அருட்டை என்னவல்லித் தாள் ஒத்திடுமெப்பணில்கள் முதல்த
 ன் எல்லாம் தெருட்டி மோதினாள் பந்தாள் செலசரம் ஆகிய பலவும் தெரி
 க்குமாலை. (உஅ)

அதிதிதிதிதனு அருட்டைகளைக் கனமுயேசுரமி அணிவித்தன ஆ
ன்ற மதிநினைத்தருகட்டேருரோதவசைதாம்பிகொ ஆம்மடல்லாச
ள், விதிமுறையே இவை அனைத்தும் பவத்தனர்களின் வித்தகதன் அரு
ணன்மெந்தோள் புதுமதிசேர் துதல் அரம்பைதனைப்புணராத நித்தன
ம்பரம்புவனியிடுத. (உன)

அருணன் தன்புதல்வனியான அவையடும் உலகெல்லாமபடா
வேவ்வுழி இருண்மொய்ம்பு கெடத்தூர்த்தயாதற்கின் உயிர்த்துணை
வன்னினையோரோமே வருணவகன்குத்திட்டகாலத்தே வாறுதித்
தேன்குழகின்மன்னன், தருணன்கொளபேர் ஸ்ரீயிர்சம்பாதிபின் வருந்
டாயுள்ளருள். (கஉ)

ஆண்டவன்சிறைசெய்ய அஞ்சல்ததமலாக்கையா அன்பினோ
 7 மூண்டபெருந்தூப்பத்தால்முறைமுறையின்சிறைமலாக்கண்மொ
 யத்தோரார், மூண்டபெரும்புதழ்விதுவித்தம்பொருட்டால்மேல்உலகம்
 புத்தகாநதி, மீண்டவாணவந்தான் அவனைக்கண்டனரே ஓத்தனாஅவ்
 விழங்கலத்தோனார். (கூக)

மருவீனியாகுண்டத்தல்களிலிருந்துகாலவந்ததழுவம்மக்காளங்கோ, உரிய
உட்கிணியேற்கும்உதவியிர் உடல்இரண்டிக்குயிர்துள்ளுதல், பிரிய
வும்தான் பிரியாதே இனிதிருக்கும் உடற்பொறைதும் பிழைபாச
தெரியதனில்இன்றேபுக்கிறவேனேவ்இத்தயாசம்மறவேன்என்றுள்.

செய்து.

பன் துணைத்தளருவைவழாசனை

• இன்றுதான் கோக்கித் தொழுதுகண்
 னென்று மழுத்தும் உறை உறையும்க
 னின் மறநிறின் னைநீர் மைநிகழ்த்தினார்.

உய்யிடத்திதவற்குரியானும்த்
மெய்யிடக்கருகாதுவிண்வறிஞன்
இவ்யிடத்தினிள்ளம்பெருமாஅனளம
சய்யிடத்தினிஆர்களைகண்டனா.

(NL 5)

ஆரணியகாண்டம்.

தாயிலீங்குந்தந்தையில்தன்கர்
வாயிலீங்கிவனம்புகுந்தெய்திய
நோயிலீங்கிவனம்புன்னிள்ளைக்கோ
நீயுமீங்குதியோநெயிலீங்கலாய்.

(கரு)

என்றசொல்லாஇரந்தழிநெஞ்சினர்
நின்றவீரனாரோக்கிநின்றவன்
அன்றதென்னில்அயோத்தியின்அய்யன்மீர்
சென்றபின்அவற்சேர்குவென்யான்என்றான்.

(கரு)

வேந்தன்விணாஅடைந்தான்எனில்விர்நீர்
என்றுநூலம்இனிதளியாதிவன்
போந்தென்னேபுகுந்தளன்புந்திபோய்க்
காந்துகின்றதுகட்டுரைஎன்றான்.

(கரு)

தேவந்தானவர்தின்திறல்காகவே
மேலர்ஆகஇடாஇழைந்தார்எனில்
பூவராவுபொலன்கறவேலினீர்
சாவாஆக்கித்தருவென்அரசென்றான்.

(கரு)

தாதகூறலும்தம்பியைநோக்கினான்
சீதைகேள்வன்அவனும்தன்சிறந்தவை
மாதரால்வந்தசெயகைவரம்பிலா
ஓதவேலைஒழிவின்றுணர்ந்தினான்.

(கரு)

உந்தைஉண்மையன்ஆக்கிஉன்சிறந்தவை
தந்தசொல்லேத்தலைக்கொண்டுதாரணி
வந்ததம்பிக்குதவிபவள்ளவே
எந்தைவல்லதுயாவர்வல்லார்தனை.

(கரு)

அல்லித்தாமரைக்கண்ணைஅன்புந
புல்லிமோந்துபொழிந்தகண்ணீரின்
வல்லிமைந்தஆம்மன்னையும்என்னையும்
எல்லையுடையதுவித்தாய்என்றான்.

(கரு)

பின்னரும்அப்பெரியவன்பெய்வனை
அன்னம்அன்னஅணங்கினைநோக்கினான்
மன்னர்மன்னவன்மைந்தஇவ்வாணுதல்
இன்னஎன்னஇயம்புகிஆல்என்றான்.

(கரு)

சூர்ப்பநகைப்படலம்.

அல்லிதுத்தனமாதகைஆயிரா
வெல்லுதுத்தநிடைஎனமேலோள்
புல்லிதுத்ததுயாவும்புகன்றுதன்
சொல்லுதுத்தனத்தோன்றல்தின்தோன்றினான்.

(சரு)

கேட்டுவந்தனன்கேழ்கிளர்மெளலியான்
தோட்டலங்கலினீர்துறந்தீர்வன்ம
நாட்டில்நீவிரும்கூர்ந்துதல்தானும்இக்
காட்டில்வைகுதிர்காக்குவென்யான்என்றான்.

(சரு)

இறைவனெண்ணிஅகத்தியன்நாது
சுறையும்மீன்மணிஆற்றின்அகன்கரைத்
தனைஉண்டொருகுழல்அச்சுழல்புக்
குறைதனைநன்னன்உள்ளத்துறைசுவர்.

(சரு)

பெரிதும்கன்றப்பெருத்துறைவைகிர்
புரிதிர்தாமவம்போதுபின்யான்அது
பெரிவுதுத்துவென்என்றவர்கிள்கிறை
விரியும்நீழலிற்செல்லவின்சென்றனன்.

(சரு)

ஆயகுழல்அறியஉணர்ந்திஅத்
துயசிக்கையதேமதுலகுணத்தினுன்
போயபின்னைப்பொருசிலைநீரரும்
ஏயசோலைஇனிதுசென்றெய்தினர்.

(சரு)

வார்ப்பொற்கொங்கைமருகியைமக்களை
பாபச்சிந்தனைஇட்டுஅரக்கர்தம்
சீர்ப்பைச்சிக்கறத்தேறினன்சேக்கையில்
வார்ப்புபுரர்க்கும்பறவையின்பார்க்கின்றான்.

(சரு)

சுவது. அபகாண்டம்முற்றும். ஆதிருவிருத்தம்-உஉஉ.

சூர்ப்பநகைப்படலம்.

புவிபுணர்ச்சுணர்ச்சுபுரன்நந்துபுலத்திற்கு
அவிஅந்துறைகள்நாங்கினைநெறிஅளவி
சவிஅந்தெளிந்துதன்னென்றொழுக்கமுந்தழுவிச்சான்றோர்
கவிஎன்க்கிடந்தகோநாவிரியினைவீரர்கண்டார்.

வண்ணிறைகமலச்செவ்விலாண்முகம்பொலிவாசம்
உண்ணிறைகுவினெண்ணுருங்குநோக்கிலவழில்
தெண்டினைக்கரத்தின்வாரித்திருமலர் தூவிச்செவ்வாக்
கண்டரபணிடதென்னப்பொலிந்ததுகடவுள்யாறு.

(௨)

எழுவு அகாநலர்லுங்கினாத்தினைத்தேங்கிவங்கி
பழுவாட்டுவனோச்செவ்விக்கண்டபணிபாந்துசோர்
வழுவிலாவாய்மைமாதர்வனத்துறைந்துத்தமநோக்கி
அழுவதும்ஒத்ததால்அவ்அலங்குநீர்ஆதமனான.

(௩)

நாளங்கொள்ளினப்பள்ளியவனங்கள்அனையகேரி
வாளங்கள்உறைவகண்மேற்கைதன் கொங்கைகோக்கும்
நீளங்கொள்ளிலையோன்மற்றைகேரிநெடியநம்பி
தோளின்கண்மனம்வைத்தன்னசுடர்மணித்தள்கண்
ஒழிமழைதவக்கண்டஉத்தமன்உழையுளஆகும்
செதைதவநடைபையேநாக்கிச்சிறியதோர்முதுவவ்வுசெய்தான்
மாதவனதானும்ஆண்டிவந்தகீர்உண்டிமீளும்
போதகமடப்போதிப்பதிவதோர்முதுவவ்வுத்தான்.

(௪)

அல்லல்தடக்கைநீரன்னிங்குநீர்ஆழ்நின்பாங்கர்
வல்லிகளாடங்கக்கலையான்மனைதன்மருங்குநோக்க
எல்லிஅம்ருவனோக்கானத்திடைஇடைமலர்ந்தவின்
அல்லிஅம்கமலம்கண்டாள்அண்ணல்தவ்வழவுகண்டாள்.
அனையதோர்தன்மையால்அவ்அருவிநீர்ஆழ்நின்பாங்கர்
பணிதருபாழப்பஞ்சவடினாம்பருவச்சேலை
தனிஇடமதனைநண்ணிக்கம்பியாலசமைக்கப்பட்ட
இனியபூஞ்சேனைஎய்திருந்தனன்இராமன்இப்பால்.

(௫)

(௬)

நீலமாமணிநிறவிருதர்வேந்தனை
மூலம்நாசம்பெறமுடிக்கும்பொயம்பினை
மேலைநாள்உயிசொயிம்பிறந்துதான்
காலம்நூர்ந்துடன்உறைகடியநோய்.

செம்பராகம்படச்செறித்தகந்த
வெம்பராகுந்தனிவினோந்தயினுள்
உம்பரானவர்க்கும்ஒண்தவர்க்கும்ஒதகீர்
இம்பரானவர்க்கும்ஒர்இறுதிநடவொள்.

(௭)

வெய்யதோர்காரணம்உண்மைமேயினள்
வய்கலும்தமிழன்அவ்வனத்துவைகுலன்
நெய்தினிஇவ்உலகெலாமதுழையும்நோன்மையன்
எய்தினன்இராகவன்நிருத்தகுழல்வாய்.

(௮)

எண்டரும்இமைபவாஅரக்கர்எங்கள்மேல்
விண்டனர்விலக்குதிருன்னமேலைநாள்
அண்டசத்தருந்துய்ந்துறைந்தஐயனோ
கண்டனள்காக்கினோக்கிறதிகாட்டுவொள்.

(௯)

கிந்தையித் துறைபவற்குருவமதீர்த்ததால்
இந்திரநகாயிரம்நயனம்சசற்கு
முந்திரமலர்க்கண்ணார்முன்றுகாங்குதோள்
உந்தியித் தலகனித்தாற்கென்றுன்னவொள்.

(௧௦)

கற்றைஅம்சடையவன்கண்ணிற்காய்தலால்
இற்றவன்அன்றுதொட்டின்றுகாறும்தான்
நற்றவம்நுயற்றிஅவ்அனங்கன்நல்தரு
பெற்றவன்ஆம்என்பெயர்த்துள்ளன்னவொள்.

(௧௧)

தாழ்களின்அனமர்ந்திதாழ்ந்து
மரங்கும்கிண்கிலமலையும்புல்லிய
உரங்களின்உய்த்திசைஒம்பும்ஆனையின்
காங்களேஇவன்மணிக்கசம்என்றுன்னவொள்.

(௧௨)

விண்மலைவல்லவன்வீரத்தோளொடும்
நன்மலைபிர்க்கிலகனிந்தகிலத்தின்
நன்மலைஆல்லதுநாமமேருவும்
பென்மலைஆதலால்பொருவனாதென்பான்.

(௧௩)

தஞ்ஞயர்தாமரைத்தளங்கள்தம்மொடும்
கேஞ்ஞாட்டத்துக்கிரியின்தோற்றத்தான்
தொளொடுதோள்செலத்தொடர்ந்துநோக்குநில்
கீளிய்அல்லகன்கெடியமார்பென்றாள்.

(௧௪)

அதிகம்தின்னொளிரும்இவ்அழகன்ஆண்முகம்
பொதிஅவிழ்தாமரைப்பூவைஒப்பதோ
கதிர்மதிஆம்எனிலகலைகள்தேயும்அம்
மதிஎனிலமதிக்கும்நூர்முதுஉள்தென்பர்ஆய்.

(௧௫)

ஆரணியகாண்டம்.

எவன்செய்தியினால் அழகையதினான்
அவசெய்திருவுடம்பசைநீர்நின்றான்
நவன்செய்ததகையதூர்நின்றான்
தவன்செய்தவன்செய்தவன் என்றான். (கஅ)

உடுத்தநீர் ஆடையன் உருவச் செவ்வியன்
பிடித்தருடையினன் பெண்ணை வந்திவன்
அடித்தலம்நின்றான் அவனிடம்மயிர்
பொடித்தவனிடம் கரும் ஆல்புள்ளன் என்றான். (கஆ)

வானிலேமருங்குலாள்வயங்குசொறியை
காணலவேகொலோகதிரிவாய்தன்
சேனொலம்புல்லுளிரெழுத்திச்சிறந்தையின்
நாணலம்பினைசுருக்கின்றான் என்றான். (கஅ)

குப்புறக்கரியமாக்குவனவென்றுயர்
இப்பெருந்தோளவன் இகழக்கேற்பதோர்
ஒப்பெனஉலகமேல்உணர்க்கின்றான்மே
துப்பெனிலதுப்புளையாதசொல்லுகேன். (கஅ)

எறகலேதிருஅனையதினமுற
வறகலேநேற்றனமாசிலாமணிப்
பொற்கலேநேற்றிலபோலும் ஆலன்னான். (கஅ)

தொடைஅமைநெயிமனறத்தொகல் ஆமன
கடைகுறன்றிடைநெயிநயகுஞ்சியை
சடையெனப்பனைத்திலன்னன்னிலையலர்
உடைவுயிரியாவயமுடையும ஆலன்னான். (கஅ)

காறியகைஅணிகல்லுபுல்லினால்
எறியசெவ்வியின் இயற்றுமேளனை
மாறகல்முழுமணிக்காரின்மாட்சிதார்
வேறெருமணியினுலவினாகுமோளன்பான். (கஅ)

காந்திலன் இலக்கணம்எடுத்துக்காட்டிய
பாந்தருவான் முகன்பழிப்புற்றான் அரோ
இரந்திவன் இளை அடிப்பொடியும்எறிகலா
புரந்தரன் உலகெலாம்புரக்கின்றான் என்றான். (கஅ)

சூர்ப்பதகைப்படலம்.

நீத்தமும்பாவையும் குறுகுகொடுகிடை
கோத்தஅன்புணர்விடைக்குளிப்பயிர்க்கொள
ஏத்தவம்புரியலுள் நீகலான்பொருள்
காத்வன்புகழ்நனந்தேயும்கம்பினுள். (கஅ)

வான்நலில்வனாகத்தோர்மாதர்வியம்
போன்றவன்புலந்தளப்புழங்கும்செஞ்சின்
தோன்றலகடர்மணித்தோளின்நாட்டகன்
உயிர்நின்றபயிர்க்குநாற்றம்பெற்றிலன். (கஅ)

நின்றனன் இருந்தவன்செடியமார்பகம்
ஒன்றுவென் அன்றெனின் அமுதம்உண்டினும்
பொன்றுவென்போக்கினி அரிதுபோலவன
சென்றெனநிற்பதோர்செய்கைதேவொன். (கஅ)

எயிறடைஅரக்கிளவ்யிரும்இட்டதோர்
வயிறுடையாளன்மங்கும்ஆதலால்
ருசிரொடர்குதலேஓர்கொவ்வச்செவ்வியாய்
மயிரொடர்இயலி ஆய்மருவல்லன்றென. (கஅ)

பங்கயச்செவ்வியைமனத்துப்பரவியா
அங்கையின் ஆயாக்கிரத்தையுத்தன
திக்கின்றிந்தெனநீர்முகத்தன்செவ்வியன்
பொகுகொளியிசம்பினில்பொலித்தோன்றினான். (கஅ)

கேது.

பஞ்சிஒளிர்திருக்குளிர் பல்லவம் அனங்க
செஞ்செவ்வியஞ்சம்நியிர்சிறடியன் ஆகி
அஞ்செவ்வியினஞ்சுநன அன்னம்எனமின்னும்
வஞ்செவ்வியஞ்சம்எனவஞ்சமகன்வந்தான். (கஅ)

பொன்ஒருகுழுவின் உறைபுனைவழில்லவை
பின்எழில்கொளவன் இளைபிறழ்க்கொளர்முகத்தாள்
சுன்னிஎழில்கொண்டதகைத்தடமணித்தோர்
யின் இழிவதன்மை இவையின் இழிவதென்ன. (கஅ)

கானின்உயர்கற்பகமடையாதகநீர்வல்லி
மேனிகளிபெற்றுவிளைகாமெல்லிசாத்
தேனின்மொழிஉறந்தனியசெவ்வியிபெற்றோர்
மாணின்விழிபெற்றுமாலெவந்தெனவந்தான். (கஅ)

ஆரணிய காண்டம்.

காபுரமும்மேகலையும் தூயும் அறவூதிப்
பூமரமும்வண்டும் இவைபூசலும்மூசை
தாம்உனாசெய்கின்றதொருதையல்லரும்என்னு
கோமகனும்அத்திசைகுறித்தனன்விழித்தான். (௧௪)

விண்ணருளவந்ததொருமெல் அமுதம்என்ன
வண்ணமுலையொன்மடைவணங்கவருபோழ்தக்
தெண்ணுள்ளிஎழைமைதுடைத்தெழுமெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணருளுள்ளிஇருகண்ணின்எதிர்கண்டான். (௧௫)

பேருழையகாரகூலவிற்பிடுகிவானில்
பாருழையின் இல்லதொருமெல்உருபாரா
ஆருழைஅடங்கூட அழகிற்கவநிலைபே
கேரிழையுடையா இவர்கோளனரினைத்தான். (௧௬)

அவ்வயின் அவ்வுசைகள் அகததுடையஅன்னுள்
செவ்வியமுதம்முன்னி அடிசெங்கையின் இறைஞ்சா
வெவ்வியபெருங்கண் அயில்லி அயல்பாரா
நவவியின் துங்கி இறைகாணி அயலின்னான். (௧௭)

திருவரவாகதிருநின்வரவுசேயோய
போதவநெமஉழைநி புண்ணியமதன்றோ
எதுபதினதுபெயர்யாவஉறவென்றான்
வேதமுநல்பேதையவன் தன்வினையிப்பான். (௧௮)

வேத.

பூவிலோன்புதல்வன்மைத்தன்புதல்விருப்புநகன்செந்ந
சேவலோன் துணைவன் ஆனசெங்கையோன் தங்கைதிக்கின்
மாவெலாம்மொலத் துணைவனிமலைநித்தலுதல்முன்
காவலாட்டின்னோகாநல்லி ஆங்கண்ணின்னான். (௧௯)

அவ்வய்கேட்டவீரன்ஐயுமனத்தான்செய்கை
செவ்வியதன்மறிதல்ஆகும்சிறிதின்என்னுணர்ச்செங்கண்
வெவ்வரு அமைத்தோன் தங்கைஎன்றதுமெய்மைஆகின்
இவ்வருஇயைத்ததன்மைஇயம்புகிஇயல்பின்னான். (௨௦)

தாயவன்பணியாநுன்னமசொலதுவாளசோர்வினான் அம்
மாயவல்அரக்ககோவொழிவினாதிக்கலாதன்
ஆயவதுமனத்தேன்ஆகிஅறம்தலைநிற்பதானேன்
நிவ்வினாநிபுறோந்அத்தேவநிற்பெற்றதென்றான். (௨௧)

சூர்ப்பந்தகைப்படலம்.

இமையவர் தலைவனேயும்எளிமையின்ஏவல்செய்யும்
அமைதியின்உலகம்முன் தும்ஆன்பவன் தங்கைஆகில்
கமைஉறுசெல்லத்தோடும்தோன்றலேதுணையும்இனி
தாயையிலருதற்கொத்ததன்மைஎன்தையலஎன்றான். (௨௨)

வீரன்அஃதுனாத்தலோடும்மெய்இலாள்விமலயான் அச்
சீரியர்அல்லார்மட்டுச்சேர்கிலென்றேவர்பாலும்
பூரியமுனிவர்பாலும்அடைத்தனென்இறைவநஞ்சு
மாரியும்உண்மைவினைக்காரியுள்ளான். (௨௩)

அன்னவழிஉனாத்தலோடும்ஐயுதும்அறிதற்கொவ்வா
நவ்வியமகளிர்க்கிதைதன்னெறிப்பாலவல்ல
பின்னிததெய்நீமள்ளுப்பெய்வனாதோளினன்பால்
என்னேகாரியததைசொல்அஃதியையுமெல்லுழைப்பவன்என்றான். (௨௪)

தாமுதகாமத்தன்மைதாங்கலேஉரைப்பதென்ப
தாமெனல்ஆவதன்முல்அருளுலமகளர்க்கம்மா
எழுதும்உயிர்க்குநோவேன்என்செய்கென்பாரும்இல்லேன்
காமன்என்றோருவன்செய்யும்வன்மையைக்காத்தினன்றான். (௨௫)

சேன்உறகீண்டுமீண்டுசெவ்வரிசைத்திவெவ்வே
நேன்உறமிளர்க்குதானாவிதம்புரணமுண்டவாட்கண்
பூன்இபல்கொங்கைஅன்னான் அம்மொழிபுகநலோடும்
நான்இலன்ஐயன்சொய்பளகல்லநம்அல்லன்என்றான். (௨௬)

பேசலன்இருத்தவள்ளல்உள்ளத்தின்பெற்றநிலரன்
பூசலவன்உறந்நும்சுந்தல்பொய்களபுகன்றவன்கண்
ஆசைகண்டருளிற்றுண்டோ அன்றொளல்உண்டோஎன்னும்
உதவியுடையவின்னான்மீட்டிமொழிஉணர்ச்சொன்னான். (௨௭)

எழுதருமேனியாய்நன்னெய்தியதநிதினாதேன்
முழுதுணர்முனியுள்ளல்செய்தொழில்முறையின்முற்றி
பழுதுபெண்மையோடும்இயல்மையுமயன்இன்றேக
பொழுதொடுகோளும்வளர்கழித்தனபோலுமன்றான். (௨௮)

நித்தனேஅரக்கிநிதிலைஇலாள்வினைமற்றெண்ணி
வந்தனாஆகும்என்றேவள்ளலும்மனத்துட்கொண்டான்
சுந்தரிமரபிற்கொத்ததொன்மையின் துணிவிறநன்றான்
ஆத்தனார்பாணவியான்அரசில்வந்தேன்என்றான். (௨௯)

ஆரணமறையோன் எதை அருத்திக்குறிப்பிற் றெம்மோய்
தாரணிபுரத்தசாலகடங்குதம்மரபின் தையல்
போரணிபொலங்கொன் லேலாய்பொருத்தலை இகழ்தற்கொத்த
காரணம் இவை ஆகியன உயிர்காண் பெள்ளுள். (௧௦)

அருத்தியன் ஆனையுடைய அகந்தாறுகையின் வெள்ளைக்
குருத்தொழுதின்ற நீலக்கொண்ட லுண்டாட்டம் கொண்டான்
வருத்தம்மீகை காதம்மில்மா னாய்மணத்தல்சங்கை
புருத்தம் அன்ன வயல்புமை யோர்புக் கலவரெள்ளுள். (௧௧)

பராவரும்சுரத்தை அரும்பத்தியின்பயத்தை ஓரா
திராலணன் தங்கைகள் தழைநாமப் பாலதென்ன
அராவலைய அமலன் அன்னாய் அறிவித்தேன் முன்மம் தவர்ப்
பராவினில் கிணை அப்பரிபிறிதென னுள். (௧௨)

ஒருவனோ உலகமுன் றிநகைக்கொரு தலைவன் னவ்வின
ஒருவனோ ஒருபொன் றின்னோடென்பி றந்தவர்கள் அன்னார்
தருவனோ ல்கொளவென் அன்றே லத்தியை வேறிடத் துச்சார
வெருவென்கைகா ன்றான் வேதத்தின் அறிவைவென் னுள். (௧௩)

காந்தர்ப்பம் என்பது ன்டால்கா தலில்கலத்தினைத்
மார்தர்க்கும்மடக்கை தமர்க்கும்மறைகளே வருத்தகூட்டம்
எத்தற்பொற் றெனினுயர் சிவயந்தின்பிள்ளைக்குழுத்த
வேந்தர்க்கும் விருப்பிற்றுகுமவேறும ஓடா உரை உண்டென் னுள். (௧௪)

முனிவரோடு டையர் முன்னே முதிர் பகை முறைமை கோக்கார்
தனியைத் துதலா ல்மற்றவரோடு மதமுறை கொத்த
யினையம்ம தலலவில்லை விண்ணம் தின் னுக்கி ஆக்கி
இனியர் ஆய் அன்ன வர்க்குள் வலிவின் கிற்பர் என் னுள். (௧௫)

நிருகர்தம் அருளும்பெற்றேன் தின் னலம்பெற்றேன் தின்னோ
டொருவருகு செல்வத்திபா ணமென வயம்பெற்றேன் ஒன்றோ
நிருகர்தீர்த்தபின்னர் செய்தவம் பாய்ந்தொன னு
வரிசிலைவடித்ததோ ளாள்வாள் எயி நிலங்கககான். (௧௬)

விண்ணிடை இம்பரகா க்விருசுளே முகமே லர்க்கெல்லாம்
கண்ணிடை ஒளியின்பா ககா கடிமயிற்சா லெனின் றும்
பெண்ணிடை ஆரகி தேவர்பெற்றால் வரத்தால் லென்ன
பண்ணிடை மணியின் லத்தவருகி யேபோல் வாள்வந்தான். (௧௭)

புன்சுட உணங்குபேழ்வாய் உணர்விலி உருவம் காறும்
வாசுடர்ச்சோ திவெள எம்வந்திடை வயங்கல் கோக்கி
யின்சுடர் விண்ணம் மண்ணும் விந்தி போர் அரக்கர் என்னும்
காசுடமுனை ததகற்பிண்கன லியைக்கண் ணிலகண்டான். (௧௮)

மருளுன் றுசுடந்தலா னைவனத் திவன் கொண் டொவாரான்
உருவிக்கி துடையர் ஆகம் நறையோ யாரும் இல்லை
அரகித்தமலருள் நீக்கி அடி இணைபடியில் தோய்
நிருஇங்குவருள் கொல்லோ ளன்றகாசைத் துள். (௧௯)

பண்புறகெழுந் தாக்கிப்படைக்கு னர்சி றுமை அல்லால்
என்பிறந் தகெல்லே இல்லை ஆம் என்று நின் னுள்
தண்பிற சபாரு ல்லாசுருத்தெனின் அத்தேகண்ட
பெண்டி ன்குக்கிற் றுள்ளப் பெம்பிறருக்கென் னுள். (௨௦)

பொருதிற் ததானே கோக்கிப் பூவையே கோக்கி நின் னுள்
கருதம் றிநிவே றில்லை கமலத்துக் கடவுள் தானே
நிருதிற் ததானே கோக்கி உருவி னுக்குலகமுன் றின்
புருதிற் ததார்க்கும் செய்தவரம் பிவர இருவர் என் னுள். (௨௧)

பொன்னிப் போல் பொருவில் மேலிப் பூணைப் பூவா னத்தான் இம்
மின்னிப் போல்து டையோ மிம்மேவு மெய் உடையன் அல்லன்
தன்னிப் போல்தகையோ இல்லாத் தனினிப் போல் அடி இன்னானும்
என்னிப் போல்து டையே வரதான் இகழ்விப் பென இவனை என்னு. (௨௨)

வரும் இவன் மாயம் வல்லன் ளஞ்சனே அரக்கி கொஞ்சம்
தெரிவி ள்தேறும் தன்மை சிரியோய் சிரயலிற் றன்னு ள்
உருவி தமெய்ப்பகற் றுலவன் றுகர் வாழ்க்கையானே
வெருவி வெள்ளய் திடாமல் விலக்கு தினீர என் னுள். (௨௩)

ஒள்ளி துன் னணர்வு யின்னே உன்னை ஆர் ஒளிக்கு ம் ஈட்டார்
தெள்ளி யாலத்தினு ல் உன்சுத்தனே தெரிந் ததம்மா
கள்ளவல் அத்தி போல் ஆம் இவனை நீ காண் டு என்னு
வெள்ளிய முதுவல் முத்தம் வெளிப்பட விரன் னககான். (௨௪)

ஆயிடை அமுதி ன்வந்த அருத்திக்குறிப் பின் அஞ்சொல்
வேயிடை கோரி னுளும் வீரனைச் சேரும் வேலை
நீயிடை வந்ததென் னே நிருகர்தம் பாவை என்னு
காயெரி ஆனையக் ளுள்ள த்தாள் கதித்தலோ மிம். (௨௫)

ஆரணியகாண்டம்.

அஞ்சினள் அஞ்சி அன்னம் பின் இடை அலச ஒழ-
பஞ்சின்மெல் அடிகள் நோவப்பை தந்தனள் பருவக்கால
மஞ்சிடைவயங்கித்தோள் தும்பவளத்தின்வல்லிள்ளை

(௫௫)

குஞ்சரம் அனைய சீரன் குவவுத்தோள் தழுவிக்கொண்டாள்
வளை எயிற்றவர்களுள் பெரும் வினையாட்டென்றாலும்
வினையுடையே ஆம் என்பதை உணர்ந்தவி ரன்

(௫௬)

உனையவன் இயற்றல்லல்லை உன்நிலை உணரும் ஆகின்
இனையவன் முனியும் நயகை குறிவினாவின் என்றான்.
பொற்புடை அரக்கி பூவிழைவினில் பொருப்பில்வாழும்

(௫௭)

அற்புடை உள் எந்தாரும் அனங்கனும் அமர்ந்தும்
எற்பெறத்தவம் செய்கின்றார் என்னே இகழ்வென
நற்பொறை நெஞ்சில்நிலக்கள் வியைக்கொண்டாள்

(௫௮)

தன்நெடும்கொடர்விலாதே மன்னவும் விராந்தான் இக்
கன்னெடுமெனத்தொல்லும்குளவாசகங்கள் என்ன
யின்நெடும்கொடர்ந்து செல்லும்மேகம்போல் மிதிவேற்பின்

(௫௯)

பொன்னெடும்புனிதன்போய் அப்பும்பொழிந்த சிலைபுக்கான்.
புக்கபின்போனதென்னும் உணர்வின் பொறையுள்நீக்கி
உக்கதாழ்ந்தயிரன் ஒன்றும்கூட யிர்த்திலன் ஒடுங்கிநின்றான்

(௬௦)

தக்கிலன் மனத்தாள் யாதும் தழுவினல் சலமும் கொண்டாள்
மைக்கப்ருங்குழலினன் மாட்டன் பினிலவலியன் என்பான்.
நின்றிலன் அவனைச்சேரும் நெறியினை நனைந்துபோனான்

(௬௧)

இன்றிவன் ஆகம்புல்லேன் எனில் உயிர் இழப்பென்னான்
பொன்றிணிசரளச்சோலைப்பளிக்கறைப்பொதும்புபுக்கான்
சென்றதுபரிதிமேல்பால்செக்கர்வந்தி அந்ததன்னை

(௬௨)

வேறு.

அழிந்ததிகைதயன் ஆய அயர்வாளவயின்
மொழிந்தகாமக்கடுகைநல்புண்டதால்
வழிந்தகாக்கத்தின்வந்தொனாவாளவயிற்

(௬௩)

பிழிந்தகார்ப்பு மனவருவதென்னவே.

தாடகைக்கொடியாள் தடமார்பிடை
ஆடவர்க்காள் அயில் அம்புபோல்
பாடவத்தொழில்மன்மதன்பாய்களை

(௬௪)

ஒடஉட்கிடையிர் உனோந்தான் அரோ.

குர்ப்பநகைப்படலம்

கலைவாமதியேகறி ஆகவன்
கலையின்மாரனைத்தின்னும்நினைப்பினான்
மலைமாருதமாடுகெடுக்காலவேல்

(௬௫)

உலையமார்பிடை உணர்நிடலும் ஆல்.
அலைக்கும் ஆழி ஆடங்கிட அங்கையால்
மலைக்குலங்குளில் தூர்க்கும்மனத்தினான்

(௬௬)

பிலைக்கும்வானின் நெடுமதிநீளநிலா
மலைக்கீழ்க்கும் மிடுக்கினன் மாந்துவான்.
பூவெலாம்பொடி ஆக இப்பூயியுள்

(௬௭)

காடுநீர் மொழிப்பென்னக்காந்துவான்
தேவலோடுநெருந்தலை அன்றிலின்
நாவினல்லலிர் எஞ்சுகமிக் குவான்.

(௬௮)

அணவில்திகைநாறுங்க அராவின்
கொளர்வென்னுனக்கொதித்துன்னுவான்
பகையின்மென்முலைமேல்பனிமாருதம்

(௬௯)

புணர ஆர் உயிர் வெந்தபுழுங்கும் ஆல்.
கைகளால் தன்கதிர் இளங்கொங்கைமேல்
ஐயதன்பனி அள்ளினள் அப்பினள்

(௭௦)

மொய்கொள் திஇடை வெந்து முருங்கிய
வெய்யபாறையிலவெண்ணெய்நீர்க்கும் ஆல்.
அளிக்கும்மெய்யுயிர்கான் நறமல் அஞ்சினள்

(௭௧)

குளிக்கும்நீரும் கொறித்தெழக்கூகம் ஆல்.
விளிக்கும்சேலையெவங்கண் அனங்களை
ஒளிக்கூலும் இடம்பாடுதென உன்னும் ஆல்.

(௭௨)

வந்துகார்மழைதோன்றினுமாமணிக்
கந்துகாணினும் கைத்தட்டும் ஆல்
இந்தாரந்தத்தின்நாடுகெடுக்கால்

(௭௩)

வெந்துகார்தவெதுப்புறுமேனியாள்.

வாமமாமதியும்பனிவாடையும்
காமனும் தனைக்கண்ணோராவகை
நாமவாளையிற்றோர்கதநாகம்வாழ்

(௭௪)

சேமமால்வனாயின் முழைசேரும் ஆல்.

அரணிய காண்டம்.

அன்னகாலே அழல்மிசுதென்றலும்

இன்னவாசெய்வதென்றியாதினம்

பொன்னின்வார்தளிரிப்புரண்டாள் அரோ.

(அஉ)

வீரன்மேனிவெளிப்படவெய்யவன்

கார்கொள்மேனியைக்கண்டனன் ஆம்எனச்

சோரும்வெள்கும் துணுக்கெனும் அவ்உருப்

பேரும்காலம்பிணிஇடைப்பேரும்ஆல்.

(அங)

ஆககொங்கையின் அய்யன் என்றஞ்சன

மேகத்தைத் தழுவும் அலைவெந்தன்

போக்கண்புலம்பும் அப்புன்மையாள்

மோகத்துக்கொர்முடிவம் உண்டாம்கொலே

(அச)

ஊழிலெவ்வனல் உற்றனனொத்தும் அவ்

எழைஆவிஇறந்திலன்னன்பர் ஆல்

ஆழியானே அடைந்தனனபின்னையும்

வாழல்ஆம்எனும் ஆசைமருந்தினே.

(அரு)

வஞ்சனைக்கொடுமையவளர்க்குப என்

நஞ்சுபுக்கெனும்

யஞ்சனக்கிரியே அருளாய்எனும்

ஞ்சமர்க்கினன்போலநடுகுவாள்.

(அக)

காளியோகயலோஎனும் கண்இணைத்

தேவியோ திருமங்கையில் செவ்வியாள்

பாளியேனையும் பார்க்கும் கொலோஎனும்

ஆவியோயினும் ஆசையினல் உண்டாள்.

(அஎ)

ஆன்றகாதல் அஃதுறையதுழி

முன்றுலோகமும்முடிம அரண்

என்றகார்இனர்க்கொருவன்

தேவியினால் வெய்யவன்தோன்றினன்.

(அஃ)

வேத.

விடியல்காண்புரிந்நன்முதல்கண்டவெய்யாள்

படிஇலாள்மருக்குள் அளவெனே அவன்பாராள்

கூடினொருவனென தென்கொல்கார்தவள்காதல்

வடிவினா உடன்பாழ்வதேவாழ்வெனமதியா.

(அஃ)

குர்ப்பநகைப்படம்.

வந்தோர்க்கினன் வள்ளல்போய் ஒருமணித்தடத்தான்

தினோக்கினன் இருந்ததுகண்டனன் தம்பி

இந்தோக்கியது தலையைக்காதயல்லிருண்ட

கந்தம்மோக்கியசோலையில் இருந்ததுகாணான்.

(அஉ)

தனிஇருந்தனன் சமைந்தென்றித்தனைதாழ்வு

வினிஇருந்தெனக்கெண் ணுவதில்என்னண்ண

வினிஇருந்தவன்மனத்தினன்தோகையைத்தொடர்த்தான்

களிஇருந்தபொழில் காத்தயல்லிருந்தவன்கண்டான்.

(அங)

நில்அடிநளனக்கடுகினன் பெண்ணறினேந்தான்

சூழ்நீர் தவளவயங்கெரிஆம்எனளிரிந்த

சில்லல்லுதியைச்செங்கைகில்திருகுறப்பந்தி

ஒலவயிறுநாத்தொளிகின்கற்றுலாள்உருவி.

(அங)

ஊக்கித்தாங்கிவின்படர்வெள்ளன் திருத்தொழுவானே

காக்கிரொய்தினில்வெய்திழையேல்என்னவவா

முக்கும்கா தும்வெம்முரண்முலைக்கண்ணும்நறையால்

போக்கிப்போக்கியினத்தொடும்புரிசுமுல்லிட்டான்

(அக)

அக்கணத்தவளவாய்நிறத்தாற்றிய அமலை

திக்கனைத்தினும்சென்றதுதேவர்தம்செவியும்

புக்கதற்றிப்புக்கல்லதென்முக்கெனும்புனிழை

டுக்கசோரியின்சரம்உற்றுருகியதுலகம்.

(அஎ)

கொலைதுமித்தயர்கொடுக்கதிர்வாளின் அக்கொடியாள்

முலைதுமித்தயர்முக்கினைக்கியமுத்தம்

மலைதுமித்தென இராவணன்மணிஉடைமகுடத்

தலைதுமித்தந்தூட்டிகாண்ட தொத்ததூர்தன்மை.

(அரு)

அதிரமாவிலத்தடிபதைத்தாற்றிய அரகவி

கதிர்கொள்காலவேல்கரன்முதல்கிருகர்வென்கதப்போர்

எதிர்இலாதவர்இறுதியின்கிமித்தம்ஆய்எழுந்தான்

திருமணிபெய்கார்நிறமேகம்ஒத்துயர்த்தான்.

(அஃ)

உயரும்விண்ணிடைமண்ணிடைவிழும்கிடாதுழைக்கும்

அயரும்கைகுலைத்தலமரும்ஆர்உயிர்சேரும்

பெயரும்பெண்பிறந்தேன்பட்டிழைஎன்பிதற்றும்

தயரும்அஞ்சிமுன் தொடர்ந்திலாததொல்குப்பிறந்தான்.

(அஃ)

ஒத்தும்மூக்கினை உலையுதி என்னையுக்கும்
எத்தும்மகையினை நிலத்தினில் இன்னுத்தடங்கொய்கை
வத்தும்பார்க்கும்மெய்வெயர்க்கும் தன்பருவிக்காலால்
சுத்தும்மூடுமெய்ச்சோரிசீர்சொரிதரச்சோரும்.

வத்தும்மூக்கிர் அருவியின் ஒழுவிபருகுதி
சேத்துவெள்ளத்துள் திரிபவன் தேவரும் இரிய
சுத்தும்மூட்டும் தன் குலத்தினோர் பெயர் எலாம் கூறி
சுத்தும்மூக்கினைப் பல்பன்னிநின்றழைத்தான்.

கே. த.

கிலைஎடுத்தெடுநிலத்துகீ இருக்கத்தாபதர்கள்
கிலைஎடுத்தத்திரியும் இதுகிழிதன்றோ தேவர்களீர்
சுலைஎடுத்தவிழியாமைசமைப்பதே தழல்எடுத்தான்
மலைஎடுத்ததனிமலையே இவைகாள்வாராயோ.

புலிதானே புறத்தாக்கூட்டி கோட்டாத்தென்ன
ஒலி ஆழி உலகு காக்கும் உண்மையோ ஊழியினும்
சலியாதழுவருக்கும் வானவர்க்கும் தானவர்க்கும்
வலியானே யான்பட்டவலிகாணவாராயோ.

புத்தகானைக்கரசுந் தி அமரர்குணத்தொடும் அடர்ந்த
பொத்தகானை இத்திரினைப்பொருதவனைப்போர்தொலைத்து
வேந்தகானை யிர்கொண்டினை டானை வெளிப்பணி
பார்த்தகானையான்பட்டபழிவந்துபாசாயோ.

காற்றினை பும்புளவினையும் கனலினையும் கடுவகால்
சுற்றினை யும் வண்ணினையும் கோவினையும் பணி கொண்ட
காற்றினை நீ ஈண்டிருவர் மாநில வர்க்காற்றா
மாற்றினை யோ உன்வலத்தைச் சிலன் தடக்கைவாள் கொண்டாய்.

உருப்படிவம் மன்மதனை ஒத்தளரே ஆயினும் உன்
செருப்படியில் பொடிவலாமாவிடாச்சிதுதியோ
கெருப்படியில் பொடிசுதிநிறைந்தமத்திசையானே
மருப்பொடியப்பொருப்பு அயத்தோளநிமித்தவலையோனே.

தேனுடைய அந்தெரியல்தேவனாயும் தெனும் ஆற்றல்
நாறுடைய இரவணற்கும் தம்பியர்க்கும் தவிர்த்தோ
வனுடைய உடம்பினர் ஆய்என்குலத்தோர்க்குணவாய்
மாறுடைய மருங்கே புகுகொடுக்கினதோவலி அம்மா.

மரனேயும் பெடுங்கானில் மறைந்துறையும் தாபதர்கள்
உரனேயோ அடல் அரக்கர் ஓய்வேயோ உற்றெதிர்த்தார்
அனேயோ அயனேயோ அரியேயோ எனும் ஆற்றல்
கரனேயோ யான்பட்டகையறவுகாணையோ.

(நக)

இத்திரனும் அரன் அயனும் இமையவரும் பணிகேட்ப
சுந்தரிபல்லாண்டிசைப்பஉலகேழும் தொழுதேத்த
சுந்திரன்போல்தனிக்குடைக்கீழ் இருக்கும் சபைநடுவே
வந்தியேன்காணாது முகம் காட்டவல்லேனோ.

(நஎ)

உரன் டெரிந்து விழன்னை உதைத்து ருட்டி மூக்கரித்த
நரன் இருந்துதோள் பார்க்காரன் கிடந்து புலம்புவதோ
கரன் இருந்தவனம் அன்றோ இவைபடவும் கடவேனோ
அரன் இருந்தமலை எடுத்த அண்ணுவோ அண்ணுவோ.

(நஅ)

நசையாலே மூக்கிழந்து காணும் வலி கான்பட்ட
வசையாலே நினது புகழ் மாகண்டதாடகோ
நிசையானே விசைகலங்கச் சொருச்சொய் மருப்பொசித்த
இசையாலே நிறந்தபுயத்திராவணவோ இராவணவோ.

(நக)

கானமதினிட இருவர்கா தொடுமுக்குடன் அரிய
மானமதால் பவியேன் இவண்மடியக்கடவேனோ
தானவரைக்கருவறுததுச்சதமகனைத்தனையிலுட்டி
வானவரைப்பணிகொண்ட மருகாவோ மருகாவோ.

(நய)

ஒருகாலத்துவகேழும் உருத்தெரியத்தனனூன்றல்
திருகாதினந்திருநித்திசை அனைத்தும் செலுந்நி
இருகாலில் புரத்தானே இருஞ்சிறையின் இடுவித்த
மருகாவோ மாநிலவர்க்காணவாராயோ.

(நக)

கல்லீரும் படைத்தடக்கை அடற்கர தாடணர் முதலா
அல்லீரும் சுடர்மணிப்பூண் அரக்கர்குலத்தவதரித்தீர்
கொல்லீரும் படைக்கும் பசுருணைப்போல் குவலையத்துள்
எல்லீரும் ஊருகுதிரோயான் அழைத்தல் கேளீரோ.

(நகஉ)

என் பின்னபலபன்னி இகல் அரக்கி அழுதிரங்கி
பொன்றுன் னம்படியகத்துப்புரளின் னற்பொழுதகத்து
நின்றத்தநியகத்து நிறைதவத்தின் குறைமுடித்து
வன் பின்னைக் கிலைநெடுந்தோள் மரகதத்தின் மலைந்தான்.

(நகஉ)

வந்தானே இடைகோக்கிவயிறலைத் துமழைக்கண்ணீர்
செந்தானைக்குருதியொடுசெழுநிலத்தைச்சேறுக்கி
ஆந்தோ உன் திருமேனிக்கன்பிழைத்தவன்பிழையால்
எந்தாய்யான்பட்டபடி இதுகாண் என்றெதிர்விழுந்தான். (அகச)

விந்தாயகூந்தலாள் வெய்யவினையாதானும்
புரிந்தாள் என்பதுதனது பொருவியதிருமனத்தால்
தெரிந்தான் இன்னியானே இவளை நெடுஞ்செவியொடுமுக
கரிந்தான் என்பதும் உணர்ந்தான் அவளை ஆர் என்றான். (அகடு)

அவ்வுணாகேட்டடல் அரக்கி அறிபாயோளின்னை
தெவ்வுணாளன்றோ உலகம் இல்லாத சிற்றத்தான்
வெவ்இலைவேல் இராவணன் ஆம் வினா உலகம் முதல் ஆய
எவ் உலகம் உடையா னுக்குடன் பிறந்தேன் யான் என்றான். (அகசு)

தாமிருந்ததனை அரக்கப் புகல் ஓய்ந்து வாய்மையற்ற
யாமிருந்த நெடுஞ் குழந்தைகளை யவநா ளன்னும்
வேமிருந்த லிளக்கன லும் அரக்காம வெம்பிணிக்கு
மாமருந்தே நெருண லினும் வந்திலெனோ பான் என்றான். (அகஞ)

செங்கயல் போல்கருநெடுங்கண் தேமருதாமரை உறையும்
நங்கை இவள் என நெருண லுடந்தவரோகம் என்ன
கொங்கைகனம் குழைக்கா தும் கொடிமுகம் குறைந்தழித்தால்
அங்கண் அரச்சே ஒருவர்க்குரியதோ அழகென்றான். (அகஅ)

மூலமுதுவலன் இனையமொய்ம்பி னுன் முகம் கோக்கி
வீரவினாந்தனை இவன் தன் விடுகா தும் கொடிமுகம்
நாரினைத்தவன் இழைத்தபிழை என்னென்றினை வினவ
குரநெடுந்தகை அவனை அடிவணை செஞ்சொல் லுவான். (அகஅ)

தேட்டந்தான் வாளையிற் பித்தின்ன லோதிவினையார்
கூட்டந்தான் புறத்துநோ குறித்தபொருள் அறிந்திலம் ஆல்
நாட்டந்தான் எரிபுரில்லாள் மேல்பொல்லாதாள்
ஓட்டந்தான் அறிதின் இவன் உடன்றெழுந்தான் என உரைத்தான். (அகஅ)

பற்றவளை வரிசையோன் இயம்பா முன் இக்ல் அரக்கி
சேற்றவளை தன் கணலன் அருகிருப்பினம் திருதி
சூற்றவளை தீர்த்துக்கும் னுறைகெழுநீர்வளநாடா
மாற்றவளை கண்டக்கால் அழலாதோ மனம் என்றான். (அகஅ)

பேடிப்போர்வல் அரக்கப் பெருஞ் குலத்தை ஒருங்கிப்பான்
தேடிப்போர்தனம் இன்றுநீ மாற்றம் சிலவிளம்பி
விடிப்போகாதே இம்மெய்வனத்தை விட்டகல்
ஒடிப்போள் னுரைத்த உரைகடந்தாற்கவள உரைப்பான். (அகஅ)

நரைநாள் எந்நிலலா தான் முகனே முதல் அமர்
கரை இறந்தோர் இராவணற்குக்கால் இறுக்கும் குடி என்றால்
விளையும் இது நன்மன் னுவேறுக யான் உரைக்கும்
உரை உன் துமக்குறு தீ உணர்வுளதேல் என்றுரைப்பான். (அகஅ)

ஆக்கரியமுகக்குங்கை அரி உண்டாள் என்றுரை
நாக்கரிய உயமுகனாநாகரி கர் அல்லாமை
முகக்கரி துதும் குலத்தை முதல் அரித்தீர் இனி உமக்கு
போக்கரி திவ் அழகை எல்லாம் புல்லி டையே உருத்தீரே. (அகஅ)

வான்காப்போர் மண்காப்போர் மாநாகர் கொழுகை
தான்காப்போர் இனித்தகை எந்நிலை உயர்ந்தீர்
வான்காப்போர் இனித்தகை எந்நிலை உயர்ந்தீர்
யான்காப்போர் அல்லால் இவ் இராவணன் மாரா ளன்றான். (அகஅ)

காவலத்தினை கற்பமைந்தார் தம்பெருமை தாம்கழறார்
ஆவலப்பேர் அன்பினால் அறைநின்றேன் ஆம் அன்றோ
தேவர்க்கும் வலியான் தன் திருத்தங்கையாள் இவள் என்
டேவர்க்கும் வலியான் என்னியோ னுக்கியம் பீரே. (அகஅ)

மாப்போர் லபுறங்காப்பென் வான் சுமந்த செல்வ லலேன்
தூப்போலக்கனி பலவும் சுவை உடைய தரவ லலேன்
காப்போரைக்கைத்தென நீர் கருதியது தருவேன் இப்
புழிப்போ லும் மெல்லிய லால் பொருள் என்னோ புகல் வீர் ஆல். (அகஅ)

குத்தாலும் கல்தாலும் குறித்தன வெண்நீர்
வலிநா ளுமாய் மடத்தாலும்
நித்தாரும் விசமபாரும் கோரிழையார் என்னைப்போல்
சொலத்தான் இங்குரியா னைச் சொல்லீரோ வல்லீரோ டு. (அகஅ)

பேர்க்கினிர் வெங்காசியோய்த் தென்கீர்பொறுக்குறித்
ஆக்குவென் னொருவனாயில் அழகமைவென் அருள் கூறும்
பாக்கியம் உண்டெனின் அது னுல்பெணமைக்கோர யமு தன்னோ
மேக்குபாரும் நெடுமுக்கும் மடந்தையர்க்கு மிகை அன்றோ. (அகஅ)

மாப்போர் அல்லா லோ வேண்டாதாரகான் வேண்டின்
உணர்வாயகாதலின் என்னியி ளன்பதுமதன்றோ

ஆரணியநாண்டம்.

கண்டாரேகாதலிக்கும்கட்டமுகும்பிடம்அன்றே
கொண்டாரேகொண்டாடும்உருப்பெற்றஞ்சொள்ளீரோ. (க௭௩)

சிவனும்மலர்த்திசைமுகனும்நிருமா லும்தெறுகுவிசத்
தவனம்முடித்தொன்றுகிநின்றன்னஉருவோனே
புலனம்அத்தையும்ஒருதன்பூங்கனையால்உயிர்வாங்கும்
அவனும்உனக்கினையானேஇவனேபோல்அருள்இலன்ஆல். (க௭௪)

பொன்உருவப்பொருகழலிப்புழைகாண மூக்கரிவாண்டெருள்வே
துண்டோ, இன்உருவம்இதுகொண்டங்கிருத்தொழியும் நம்மருங்கே
ஏகாள்அப்பால், பின்இவனேஅயல் ஒருவர்பாராள்என்றே முரித்திடு
மைசெய்திரோ, அன்னதனைஅறிந்தேரோ அன்பிரட்டிபூண்டதான
அறிவினேனே. (க௭௫)

வெப்பறியாமெடுவெருளிலேலஅரக்கர்சுதறித்து வெருள்கோக்கி
ன், அப்பறியால்உலகனைத்துஉதும்பொருட்டால்அழிந்தனஆம்அற
த்தைகோக்கி, ஒப்பறியச் செய்வார் உயர்குலத்துக்கோன்றினோர்உ
னாநிறைகாக்க, இப்பறியாயத்துடைத்துவி இனிநிருத்திர்என்பனோ
மெள்ளநிறைகுறித்தனாள். (க௭௬)

நாடறியாத்துயர்இறைத்தகவை அரக்கிநின்அன்னைதன்னைகல்கும்
தாடகையைஉயிர்கவர்ந்தசரம்இருத்ததன்றியும் நான்தவமேற்கொண்
ட, கோடகையதுறுமலர்த்தாராகுலஅரக்கர்குலம்மொலைப்பான்னோ
ன்றியின்றேன், போடகலப்புல்லுழக்கைவல்அரக்கி என்நிறைவன்புக
லும்பின்னும். (க௭௭)

தனாஅளித்ததனிகேமித்தயாதன் தன்புதலவாயாம்தாய்சொல்தாவ
தி, வினாஅளித்தகான்புகுந்தோம் வேதியரும்தாவரும்வேண்டகண்
டு, கனாஅளித்ததற்கரியபடைக்கடல்அரக்கர்குலம்மொலைத்துக்கல்பா
ய்ப்பண்டை, வனாஅளித்ததற்காபுகுலமே ஒருவகையினைக்
கொள்ளனாள். (க௭௮)

தெறித்தானாசெல்லாதிருதர்எதிரில்லாதேமொடியதேவர்
மறித்தார்எனடிது இருவர்மாணிடவள்ளனதுவல்லையுதில்
வெறித்தானாவே அரக்கர்விறல்இயக்கர்முதலினர்மீடிலோர்என்று
குறித்தானாயாவனபுகுதியெல்லிள்ளதிகோகோதும்என்றான்
கொல்லலும்மாயங்கள் குறித்தனவேகொள்ளலும்கொற்றம்முற்ற
வெல்லலும்மற்றியற்றமவனைஎல்லாம்கடக்கலும் மேல்வாய்க்கி
புல்லெலாம்உறத்தோன் தும்புகுவாயாள்எனதுபார்த்திஆ
கெல்லெலாம்கரக்கிக்கும்கோடகேள்என்றுநிருத்திதும். (க௭௯)

கரன்வதைப்படலம்.

காம்பறியும்தோளாளைக்கைவிடாள்என்னும்பான் மிகையோகள்வா
ழும்பொறியில்அடல்அரக்கவரோடேசெருச்செய்வான் அமைந்திர்ஆ
ல், தாம்பொறியில்பலமாயம் தரும்பொறிகள் அறித்தவறதைத்தபி
பன்அன்றே, பாம்பறியும்பாம்பின்கால், எனமொழியும்பழமொழியு
பார்க்கிலீரோ.

உளங்கோடல்உனைஇழைத்தாள் உளளொருத்தி என்னுதியேது
ரோமும், களங்கோடற்குரியசெருக்கண்ணியக்கால் ஒருமுதவெம்கல
காலே, குளங்கோடும்என்றினவும் உறுகோளே என்றுணரும்குறிக்க
காளிலல்ல, இளங்கோவோடெனேஇருத்தில் இருகோளும் சிறை
வைத்தினையேஎன்னுள். (க௮௦)

பெருங்குலாஉறுகாக்கேளாள்வேண்டும்உருப்பிடிப்பேன்அன்
தல், அருங்கலம்உற்றிருத்தான்என்னிலும்சங்கிலையவன் தான் அரி
தாசி, ஒருக்கலாஇவனோடும்உறவெனேஎன்பானேல்இறைவனின்
ம்மருக்கலாதலோடும்அன்றேரேமீங்கலம்வாழ்ந்ததென்பாய்

என்றவன்மேல்இளையவன் தான்இலங்கிநேரல்கடைக்கணியா இவ
சனம், கொன்றுகளையேஎன்றால் நெடுதலைக்கும்அருள்என்கொ
க்காவேஎன்ன, என்றதுவேஆம்அன்றேபோர்காளேல்ஆகனநாதன்
ற, ஒன்றுமஇவள்ளக்கிரங்கர்உயிர் இழப்பென்றிதிலென அரக்
கன். (க௮௧)

எற்றநெடுக்கொடிமுக்கும்இருகாதம்முலைஇரண்டும்இழத்தும்வா
ஆற்றுவெனேவருசனையாலமைஉள்ளபரிசறிவான் அமைத்ததன்
ற, காற்றினிலும்கனலினிலும்புகையானைக்கொடியனைக் காணைஉங்க
கூற்றுவினைஇப்பொழுதேகொணர்கின்றேன் என்றுசலம்கொன்றி
யானை. (க௮௨)

இ.வி.து. குர்ப்பகைப்படலம்முற்றிற்று.

ஆக - நிருவித்தம்-௧௮௪.

க - வது. கரன்வதைப்படலம்.

இருத்தமாக்கரன்தாள்இனையின்பிசை
சொரித்தசோரியள்கூந்தலன் தாம்பென
தெரித்தமுகினவாயினசெக்காமேல்
விசித்தமேகம்எனவிழந்தாளேரோ.

அமுங்குளாஇதென்றத்தன்ஆனையால்
சுழங்குபேரினத்தனித்தேறுகுவான்

ஆரணியகாண்டம்.

- முழங்குழைகம்முடித்தவெந்தியினால்
புழுங்குராகம்எனப்புரண்டான்அரோ. (உ)
- வாக்கிற்கொக்கப்புகைமுத்துவாயினான்
நீராக்கிக்குசன் தன்னே இத்தன்மையை
ஆப்போனவர் ஆர்கொள்ளுன் அவன்
மூக்கிற்சோரிமுழி இக்கொண்டகண்ணினான். (ங)
- இருவர்மாணிதர்பதர்ஏந்திய
வரிவில்வாட்கையர்மன்மதன்மேனியர்
தருமரேர்தயாத்நகாதலர்
செருவில்சேரும்பிருதரைத்தேடுவார். (ச)
- ஒன்றுமேரக்கலர்உன்வலிஒருகறன்
நின்றுமேரக்கிறுத்துமநினைப்பினர்
வென்றிவேற்கைகிருதினாவேர்அறக்
கொன்றுநீக்குதம்என்றுணர்கொள்கையார். (ஐ)
- மண்ணிலேரக்கருவானினில்மற்றினில்
எண்ணிலேரக்குறியாவர்க்குமேரக்கலாப்
பெண்ணிலேரக்குடையான்ஒருபேதைஎன்
கண்ணிலேரக்கிஉரைப்பருங்காட்சியாள். (ஈ)
- கண்டுமேரக்கரும்காரிகையர்நனை
கொண்டுபோவல்லிலங்கையாரேரக்கென
வினாடுமேல்விழுந்தேனவெருண்டவர்
தண்டம்ஆக்கினர்மூக்கெனச்சொல்லினான். (ஏ)
- கேடனன்உரைகண்டிலன்கேடினர்
தோட்டாங்கிலதொனையுமூக்கினை
காட்டெனாழந்தநீர்கண்டவர்
காட்டமதியுலகைகடுக்குவான். (அ)
- எழுந்தநின்றுலகேழும்எரிந்து
பொழிந்தநீர்பக்களலுக்கப்பொங்குவான்
கழிந்துபோயினர்மாணிதர்என்னும்கால
அழிந்ததோஇவ்அருமபுழிஎன்னுமஆல். (ஊ)
- வருகதேர்எனம்மாத்தினாமடுளோர்
இருகைமால்வனாழிதோடேழ்அனார்
ஒருகையால்உலகேத்துமஉரத்தினர்
தருகஇப்பணிஎம்வயிற்றான்என்றார். (ஊ)

கான்வதைப்படலம்.

- சூலம்வான்மழுதோமரமர்க்கரம்
காலபாசம்கதைபொரும்கையினர்
வேலைஞாலம்வெருவுதம்ஆர்ப்பினர்.
ஆலகாலம்நிரண்டன்ன ஆக்கையார். (கக)
- வெம்புகோபக்கனலர்விலக்கினார்
கம்பிஎம்அடிமைத்தொழில்வந்தென
உம்பர்மேல்தின்னுருத்தனேபோதியோ
இம்பர்மேல்தினியாமுளேமோஎன்றார். (கஉ)
- நன்றுசொல்லினிர்கான் திச்சுரர்கல்மேல்
சென்றுபோர்செயில்தேவர்கிப்பர்ஆல்
கொன்றுசோரிசுடித்தவர்கொள்கையை
வென்றுமிஞாதிமெல்லியலோடென்றான். (கங)
- என்னலோடுமவிரும்பிஇறைஞ்சினர்
சொன்னகாணிலி ஆந்தகன் துதென
அன்னன்பிழ்ப்படர்வார்என ஆயினார்
மன்னன்காதலர்வைகிடம்நண்ணினார். (கச)
- தாயிப்போர்வல்ஆக்கர்க்குச்சுட்டினான்
அமலத்தொல்பெயர்ஆயிரத்தாழியான்
நிமலப்பாத்தமிழைவில்திருந்தஅக்
கமலக்கண்ணனைக்கையினிர்காட்டினான். (கரு)
- என்றுவாம்பிடித்தேந்துதம்என்குனர்
பற்றுவாம்பெடும்பாசத்தின்என்குனர்
முற்றுவாம்பிறைசொல்முறையால்என
சுற்றிஞர்வரைகுழந்தன்னதோற்றத்தார். (கஊ)
- ஏத்துவாய்மைஇராமன்இளவல்
காத்திதையலைஎன்றுதன்கற்பகம்
பூத்ததன்னபொருவில்சடக்கையால்
ஆத்தரானின் அருவரைவாங்கினான். (கஎ)
- வாங்கிவாளெவாளிபெய்ப்புடும்
தாங்கிதாமனாக்கண்ணன்அச்சாலைய
நீங்கிஇவ்வழிநேர்மின்அடாள
விங்குதோளன்மலைதலைமேவினான்.

ஆரணியகாண்டம்.

மழவும்குளம்வயங்கொளிமுச்சிகைக்
கழவும்குளவெந்தி அன்னகாட்சியார்
எழுவின்னீர் உக்கையெழுநான்கையும்
தழவும்குளவானை உதலம்சார்த்தினான்.

(உக)

மரங்கள்போலவெலவொடுதோள்ளிழ
உரக்களால் அடர்த்தார்க்குரவோன்றிமீ
சாங்கனொருனைதக்க அலர்கள் தம்
சிரங்கனொழியவளொருநான்.

(உரு)

ஒளிவென்றாங்குந்தணத்தினான்
குறிவகோபிவங்கொளரிமா அட்டுறு
களெல்லாம்படக்கைதலைமேல்உற
பிற்றியோமெழி அன்னபெற்றியான்.

(உக)

அக்கரக்கர் அவிந்தழிந்தார்என
பொங்கரத்தம்விழிவழிபோர்க்கை
வெங்கரப்பெயரோன்வெகுண்டான்விடை
உங்கரக்குமதழிப்பருத்தனமைவான்.

(உஉ)

அழைவன்தேர்எனக்காக்குவென்போர்படை
உழையாழ்ஒருவொழிஒங்கல்கில்
மழைவன்மாழைவன்முகிலவன்முன்
முழையின்வான் அரிஅஞ்சமுழங்குவான்.

(உக)

பேரிழைசிறத்தவம்பெட்டிது
மாரிமேகம்வரம்பிலவந்தென
தேரின்கேனைதிரண்டனதேவர்தம்
ஊரும்காக்உல்கூஉல்கந்தவே.

(உ௪)

போர்ப்பெருப்பினவொன்முழக்கமா
ஊத்தாக்கம்நெத்தடந்தோள்கள
ஆத்தெழுத்திதுதழின்ஆர்க்க
கார்க்கருங்கடல்கால்கள்தென்னவே.

(உ௫)

காமுதன்நீர் உபுகாந்தென
நீளவகுமர் பிந்தகெடுகொடி
நீளவங்கலபெயென்றுவந்தெழு
நீளவங்கலபெயென்றுவந்தெழு

(உ௬)

காண்டவதப்படலம்.

தழிவின்சீங்கியதாழ்த்தக்கைத்தலை
குறிகொளாமதவேழக்குழுஅனார்
செறியும்வாறொருவான்இடைநெய்தும்
பொறியில்காள்எங்கும்வெண்கு பொங்கவே. (உ௭)

முருதாரண்டுமுழங்குதக்ககொளி
உருதாரண்டெழுந்தோல்கவப்புக
அருதாரண்டஅருக்கவதன்மேல்கழி
திருதாரண்டெவந்தீண்டியதென்னவே. (உ௮)

தலையிவ்மாரணந்தாங்கியதாரணி
நிலைகிலாதுமுதுவைகொளிப்புற
உலையில்குறஉலகத்தினும்குறிய
மலைவளர்ஒருமாடுதொக்கென்னவே. (உ௯)

வல்லியக்குழாங்கொளாமழைஇன்சட்டமோ
ஒல்லிபத்தொகுதியோல்க்கும்ஒங்கலோ
அல்லமற்றிகளின் அனிகமேள
பலபதினொயிர்ப்படைகைகொரோ. (உ௧௦)

ஆளிகளபூண்டனஅளிகளபூண்டன
மீளிகளபூண்டனஅளிகளபூண்டன
அளிகளபூண்டனஅளிகளபூண்டன
அளிகளபூண்டனஅளிகளபூண்டன. (உ௧௧)

எற்றினம்ஆத்தனஎனம்ஆத்தன
கற்றினம்ஆத்தனஎனம்ஆத்தன
தேற்றினம்ஆத்தனஎனம்ஆத்தன
பாற்றினம்ஆத்தனஎனம்ஆத்தன. (உ௧௨)

தேறினம்துவன்றினத்தெனமுதல்
காரினம்நெருங்கினகால்கால்கு
அரினம்நெருங்கினதடையிசுற்றன்
பேரினம்நெருங்கினப்பெயருநிலையே. (உ௧௩)

மழுக்கனும்அறிந்தனும்வரி
எழுக்கனும்தோமரத்தொனையும்சட்டையும்
முழுக்கனும்முருகனையும்தன்மீடும்மு
கழுக்கனும்உலகனையும்காலபாசும். (உ௧௪)

ஆரணிய காண்டம்.

குந்தமும் நவீசமும் கோலும் பாலமும்
அந்தமும் சாபமும் சரமும் ஆழியும்
வேந்தொழுவாயும் விளங்குசங்கன
பந்தமும் கப்பனும் ஐயும் பாசமும்.

(௩௦)

ஆதிவின் அருக்கனும் அனலும் அஞ்சுதும்
சோதியசோரியும் தாலும் துன்னிய
எதிகள் மிடைந்தன இமையவர்க்கெலாம்
வேதனை கொடுத்தனவாகவேயந்தன.

(௩௧)

ஆயிரம் ஆழி ககரிந்நின் ஆற்றலர்
மயமுதலும் தவிரும்பும் வாயினர்
நீடுநிழியிவ்விருதர் சேனையின்
புதினம் பார்த்துத் தரால்வரே.

(௩௨)

ஆயிரம் ஆயிரம் அமைந்த ஆயிரம்
கூறிய ஒருபடை குறித்த அப்படை
ஏறின ஏழின நிரட்டின பர் ஆல்
உறநினைசேனையின் தொகுதி உன்னவார்.

(௩௩)

உரத்தினர் தரும் என உரமும் வாயினர்
கரத்திற் படைபினர் கமலத்தேன தரும்
வரத்தினர் மலையினர் தாயின் மெழு
பிரத்தினர் தருத்தினர் தரும் கந்தையார்.

(௩௪)

விண் அளவிட விரிந்த யுத்தமேனியர்
உண் அளவிட அருமார்பு காணினால்
மண் அளவிடுகெடுவெலத் தாலானவர்
எண் அளவிட அருந்தெரு வென்றேறினார்.

(௩௫)

இரத்தின முகனின் எறிந்த அப்படை
நிந்தின தெய்வக் கச்செறித்தேரளினர்
அந்தகன் அயுதா முதல்க்கும் ஆனையார்
வெந்தழல் உருவுகொண்டனையமேனியார்.

(௩௬)

குலமும் பாசமும் தொந்த செம்மயிர்க்
சாலமும் தறுதலும் எயிறும் தாங்கினார்
ஆயிரம் வெள்ளெனும் தீர்த்தர் ஆற்றலால்
காலமும் வன்வளம் தீர்த்துக் காட்சியார்.

(௩௭)